

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

IF YOU

Hate

ME

Love is a game.
Want to play?

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR
HELENA HUNTING

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

BENDEN NEFRET

EDİYORSAN HELENA

HUNTING

İÇİNDEKİLER

[Benden Nefret](#)

[Ediyorsan](#) _____

[Teşekkürler](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31 Epilog](#)

[Ben İsterseniz Ön İzleme Sonra](#)

[Ne Okumalı](#)

[Yazar Hakkında Helena Hunting Helena ile](#)

[Bağlantı Kurun](#)

[Helena Hunting'in Diğer Eserleri](#)

BENDEN NEFRET EDİYORSAN

Yeni ev arkadaşlarım iki profesyonel hokey oyuncusu. İlki, kadın düşkünü ağabeyim, ikincisi ise onun çok seksi en iyi arkadaşı (ki onu gerçekten nefret ediyorum). Bu son çareydi. Kimse Cheetos ve ter kokan bir futonda uyumamalı.

Ama işte buradayım, hayatımı düzene sokmaya çalışıyorum.

Tristan Stiles benim hayatımın belası.

Asla gömlek giymez. Kavga etmeden duramıyoruz. O, kötü şöhretli, kibirli bir playboy. Elbette, on dört yaşındayken ona aşık olmuştum ama bu çok uzun zaman önceydi. Ona güvenmemenin daha iyi olduğunu biliyorum.

Sadece yeni bir iş bulup yeni bir ev bulana kadar hayatta kalmam gerekiyor.

Ve Tristan'ın beni kazara gelecek haftaya sürüklemesine izin vermemeliyim.

Telif hakkı © 2024 Helena Hunting

Tüm hakları saklıdır

Yayınlayan: Helena Hunting

Kapak Tasarımı: [Hang Le](#)

Kapak Görseli: [@rosiesfables](#)

Gelişimsel Düzenleme: Becca Mysoor [Peri Plotmother](#)

Düzenleme: [Jessica Royer Ocken](#)

Ve Erica

Ruskoff

[Julia Griffis](#) tarafından yapılan düzeltme

Ve [Drafthouse Editorial Services'ten Amanda](#)

If You Hate Me bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar tamamen yazarın çarpık hayal gücünün ürünüdür ve kurgusal olarak kullanılmıştır. Gerçek olaylar, yerler veya yaşayan ya da ölmüş kişilerle herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

1976 tarihli ABD Telif Hakkı Yasası'nda izin verilen durumlar haricinde, bu yayının hiçbir bölümü, yazarın önceden yazılı izni olmadan, herhangi bir şekilde, herhangi bir yöntemle çoğaltılamaz, dağıtılamaz, iletilemez veya bir veritabanında veya erişim sisteminde saklanamaz.

TEŞEKKÜRLER

Kocam ve çocuğum, sizi çok seviyorum. Her gün bana ilham veriyorsunuz ve sevginiz için çok minnettarım.

Deb, seni çok seviyorum. Her zaman arkamda olduğun için teşekkür ederim.

Becca, seni bir arkadaş, cesur bir peri anne, güçlü ve harika bir iş kadını olarak tanımak benim için büyük bir onur. Bu yolculuğa benimle birlikte çıktığın için teşekkür ederim. Tam da sana ihtiyacım olduğu anda beni hayatıma sokan o sabah 3'teki sohbet için sana sonsuza kadar minnettarım.

Kimberly, ihtiyacım olduğunda neye ihtiyacım olduğunu bildiğin için teşekkür ederim.

Sarah, sen olmasan bunu gerçekten yapamazdım. Bana büyük destek ve dostluk verdin, senin benim yanımda olmana çok minnettarım.

Hustlers, sizler benim destekçilerimsiniz ve kitap ailemsiniz, her birinize çok minnettarım.

SS ekibim, keskin gözleriniz inanılmaz ve katkılarınız ve desteğiniz için minnettarım.

Tijan, sen harika bir insansın ve seni tanıdığım için çok şanslıyım.

Catherine, Jessica F ve Tricia, nezaketiniz ve harika enerjiniz bana ilham kaynağı oluyor, dostluğunuz için teşekkür ederim.

Jessica, Erica, Amanda, Julia, bu projede benimle birlikte çalıştığınız için çok teşekkür ederim, bunun çok zor bir iş olduğunu biliyorum ve sizinle çalışıp bu projenin parlamasına yardımcı olabildiğim için çok onur duyuyorum.

Sarah ve Gel, grafik ustaları olduğunuz için teşekkür ederim. İnanılmaz yeteneğiniz beni her zaman hayran bırakıyor.

Beavers, bana güvenli bir liman sağladığınız ve her zaman gelecek için heyecanlandığınız için teşekkür ederim.

Kat, Marnie, Krystin; bu kadar inanılmaz kadınlar olduğunuz için teşekkür ederim. Arkadaşlığınız için çok minnettarım.

Okuyucular, blog yazarları, kitap Instagramcılar ve kitap Toker'ları, romantizm ve mutlu sonlara olan sevginizi paylaştığınız için teşekkür ederiz.

Zor olsa bile, her gün sevdikleri insanlar için ellerinden geleni yapanlara.

BÖLÜM 1

RIX

Burası Cheetos, bira, muhtemelen ter kokusu ve hafif bir erkek deodorantı kokusu ile dolu. Ağabeyimin dairesinin çatı katındaki futonda uzanırken midem uğursuz bir şekilde guruluyor. Uyuyamıyorsam, en iyi arkadaşımı arayıp ona durumu anlatayım bari.

"Müşterilerim arasında on beş dakikalık bir boşluğum var. Ne oluyor?" Essie cevap verdiğinde soruyor.

Çalıştığı büyük etkinlikten dolayı ortam gürültülü. Bir sonraki müşteriye beklerken makyaj fırçalarını temizleyip yerine koyarken fırçalar tıklıyor ve çınılıyor.

"Hayatımı mahvettim," diyorum ona, kısa ve öz. "Kulağa kötü geliyor. Ne oldu?"

"Öfkeyle işimi bıraktım ve dairemde taşındım."

Yüksek sesle söylediğimde daha da kötü geliyor. Kendimden çok hayal kırıklığına uğradım. Kardeşime onun evinde kalabilir miyim diye sormak, en büyük başarısızlık gibi geliyor — o profesyonel bir hokey oyuncusu, ben ise işsiz ve evsizim. Onu buz hokeyi antrenmanı ile dışarı çıkışı arasında yakaladığım için şanslıyım.

"Ev arkadaşların seni yine seks partisine davet mi etti?" diye soruyor.

"Evet."

"Neden hayır cevabını kabul etmiyorlar? Bu taciz!"

Gülümsüyorum. Benim adıma gösterdiği öfkeyi takdir ediyorum.

"Bak, ne yaparsa yapsın herkese saygı duyuyorum, ama hayır dediğimde beni dinle. Ve sonra patronum günün sonunda masama dört kutu fatura bıraktı ve yarın saat dokuza kadar sıralanması gerektiğini söyledi, ben de sinirlenip istifa ettim."

Eve geldiğimde Eugenia oturma odasındaki bir direğe bağlanmıştı. Çıplak. Bu bardağı taşıran son damla oldu ve buraya gelmemin sebebi. Bu futona.

"Cidden mi?" Essie'nin başını salladığını neredeyse görebiliyorum. "Bu dördüncü kez oluyor! Benden iki buçuk ay daha uzun dayandın."

"Gerçekten başarılı olmak istiyordum, anlıyor musun? Bu benim bir şirketteki ilk gerçek işimdi. Sosyal haklarım ve düzenli maaşım vardı, ama şimdi hiçbir şeyim yok." Nasıl bu kadar aptal ve tepkisel olabildim?

"Sen çok iş bulabilir birisin, Rix. Sınıfının birincisi olarak mezun oldun. Vancouver'a gel. Şu anda nerede kalıyorsun? Lütfen Motel Heaven deme."

"Neredeyse o kadar kötü, kardeşimin evinde kalıyorum." Flip'i seviyorum. O harika bir kardeş ve geçmişte bana maddi olarak yardım etti, ama bu durum açıkça kendime bakmakta başarısız olduğumu gösteriyor. Bu kadar dikkatli davrandıktan sonra hayatımı bu kadar mahvetmiş olmaktan nefret ediyorum.

"Aman Tanrım. Rix."

"Daha da kötüsü var." Çünkü sadece işimi ve dairemi kaybetmekle kalmadım, kapısı ve mahremiyeti olmayan onun çatı katındaki futonda yatmak zorunda kaldım, aynı zamanda akıl almaz bir şey yaptım.

"Nasıl daha kötü?" diye soruyor Essie.

"Pink Taco'ya gittim. Ve her zamanki gibi aşırıya kaçtım." Özellikle de trajik bir durumdayken. O lanet tacoları seviyorum.

"Lütfen bana refried fasulye yemediğini söyle."

"Kızarmış fasulye yedim. Ve birkaç margarita içtim." Çok aptalca. Ve pahalı.

"Rix, sen daha iyi bilirsin."

"Biliyorum. Midem sanki içinde bir canavar yaşıyormuş gibi ses çıkarıyor. Fasulyeyle beslenen bir canavar. Ayrıca Rob'a duygusal, yarı sarhoş bir sesli mesaj bırakmış olabilirim."

Rob, yüksek lisansını yapmak için Toronto'dan doğu kıyısına taşındığında, uzun mesafeli bir ilişki denemek istedim. O pragmatik biriydi ve bunu kabul etmedi. Bir yıldan fazla bir süre birlikteydik, bu yüzden hala bu konuda üzgünüm. Birlikte yaşamaya, istikrara ve bir sonraki adımlara doğru ilerlediğimizi düşünüyordum, bu yüzden doğru olan şey olsa bile, ayrılmak çok zordu.

"Dostum, aylar önce ayrıldınız. Hayır." Essie inliyor. "Evet."

"Ne tür bir mesaj?"

"Tekrarlamak istemediğim bir mesaj. Belki dinlemez."
Dinleyecektir.

"Bebeğim, cidden, Vancouver'a gel. Burada muhasebe işleri var."

"Cazip." Ama aynı zamanda pratik değil, sorumsuzca ve pahalı.

Bu gece tek başıma üçünü de aştım.

Aşağıdaki daireye girmeye çalışan birinin sesi beni telefonu kapatmaya acele ettiriyor. "Sanırım kardeşim eve geldi. Sonra mesaj atarım."

"Tamam. Seni çikolatalı dondurmadan daha çok seviyorum."

"Ben de." Telefonu kapatıp göğsüme bastırıyorum.

Duygular boğazımı tıkıyor.

Bunu kardeşimle konuşmak istemiyorum. Tüm bu olanlardan dehşete kapıldım.

Ön kapı açılır ve ben derin bir nefes alıp, kaçınılmaz utanç verici konuşmaya hazırlanırım. Mutfak ışıkları yanıp söner.

"Ah, lanet olsun. Kahretsin. Çok parlak!" Yüksek tavandan derin bir ses yankılanır.

Gerginleşirken midem gurulduyor. Aptal fasulye ezmesi. Bu benim kardeşim Phillip, Flip değil. Bu, ben çocukken onun adını telaffuz edemediğim zamanlarda başlamıştı. Şimdi ise bu, onun bir üst seviye fuckboy olması nedeniyle devam eden bir şaka haline geldi, "Beni ters çevir ve arkamdan yap" gibi.

Ne yazık ki, kardeşimlerin takım arkadaşı ve oda arkadaşı Tristan evde gibi görünüyor. Ama sesi farklı geliyor. Bu mantıklı, çünkü onu en son üç boyutlu olarak gördüğümde on sekiz yaşındaydı ve şimdi yirmili yaşlarının ortasında. Sesi daha derin, daha sert.

Burada kalmak istediğimi söyleyerek tam da neye bulaştığımı anladım. Kardeşimle başa çıkabilirim. Ama en yakın arkadaşı bambaşka bir hikaye — ve daire aslında Tristan'a ait. Flip, Toronto'nun profesyonel takımı Terror'a transfer olduğunda, çocukluk arkadaşıyla oynayacağı için o kadar heyecanlanmıştı ki

çocukluk arkadaşıyla oynayacağı için o kadar heyecanlanmıştı ki, onun yanına taşındı.

"Işıkları kapat!" Tristan geveliyor.

Daire karanlığa gömülür. Birkaç adım sesi duyulur, ardından bir "oof" ve bir homurtu. "Lanet olası pislik. Baffrum bacağı!" Karanlıkta daha fazla sendeleme. Daha fazla küfür. Bir şey yere yüksek bir sesle çarpar. "Banyo ışığı açık." Her kelimeyi yavaşça, daha az peltek bir şekilde telaffuz eder.

Ben üst kattaki futonda tabut pozisyonunda kalırım. Buradan beni göremez. Tristan'la neredeyse on yıldır ilk kez karşılaşacağım için, onun açıkça sarhoş olduğunu ve benim de berbat bir gün geçirdiğimi düşünerek, bu karşılaşmayı ertelemek isterim.

Mümkün olduğunca hareketsiz yatıp sessizce nefes almaya çalışıyorum.

Buzdolabı açılır. "Siktir. Yiyecek sipariş etmem lazım." Kapı kapanır. Daha fazla hışırtı. Daha fazla küfür. "Aptal shotlar. Ah, siktir."

Merakıma yenik düşüp karnımın üstüne dönerek kanepenin koltuğunun üzerinden bakıyorum. Tristan mutfak adasında duruyor, yarım bir sürahi portakal suyu tezgahın üzerine dökülmüş, su birikintisi kenara doğru akıyor. Gömleğini başından çıkarıp yayılan sıvının üzerine atıyor, ama sıvıyı tutmak yerine ayaklarına damlıyor. Geriye doğru sendeleyerek buzdolabına çarpıyor.

O daha fazla küfürler savurup ortadan kaybolmadan önce, gömleksiz halini takdir edemiyorum. Buz üzerinde sayısız saatler geçirerek kazandığı o dalgalı kasları takdir etmek istediğimden değil. Çünkü istemiyorum. Çoğunlukla.

Su akma sesi, Tristan'ın aptal portakal suyu hakkındaki renkli yorumlarıyla birlikte çatı katına kadar ulaşır, ardından parıltı ve fazla parfüm hakkında bir şeyler gelir.

Su kapanıyor, bir saniye sonra tekrar açılıyor. Kanepeden yere yuvarlanıyorum, avuçlarım kir, kırıntı ya da kim bilir neye değince yüzümü buruşturuyorum. Bu çatı katı ciddi bir temizliğe ihtiyaç duyuyor. Yere çömelip, ellerimin ve dizlerimin üzerinde korkuluğa doğru sürünerek ilerliyorum. Buradan, banyo da dahil olmak üzere dairenin çoğunu mükemmel bir şekilde görebiliyorum. Kapı ardına kadar açık. Musluk akıyor. Tristan işiyor. Düşmemek için sağa doğru eğiliyor ve lavabonun kenarını tutuyor, ama tuvaleti tamamen ıskalıyor.

Umarım bu evde birden fazla banyo vardır. Belki kardeşim kendi banyosu vardır. Olağanüstü temizlik becerileriyle tanınmadığı için bunun için parmaklarımı çaprazlıyorum. Tristan küfrediyor ve yaptığı pisliği temizlemek için aşırı uzun bir tuvalet kağıdı rulosu çekiyor.

Telefonum kanepeden titriyor. Hemen saklandığım yere geri koşup telefonu kontrol ediyorum. *Kahretsin*. Rob mesaj atmış. Bir saniye sonra telefon bir arama ile titriyor. Sesli mesaja yönlendirip telefonumu hızla uçak moduna alıyorum.

Suyun suya çarpma sesi sona erdiğinde, Tristan'ın sendeleyerek yatak odasına gideceğini bekliyorum. Ama öyle olmuyor. Bunun yerine, çatı katına düşük bir inilti geliyor. Kemerli tavanlar sesi yükseltir. Kaşlarımı çatıp gözlerimi kapatarak birinci kattan gelen seslerin yerini belirlemeye çalışıyorum.

"Ah, evet. Çok sert."

Gözlerimi açtım. O olamaz... Olabilir mi?

Oyun koltuğunun koruyucu örtüsünden çıkıp, yine parmaklıkların arasından bakıyorum.

Oh, kesinlikle o.

Nefesim kesilir, kalbim durur ve sonra hızla çarpmaya başlar.

Tristan mastürbasyon yapıyor.

Hırsı. Coşkuyla.

Başı eğik, gözleri sıkıca kapalı, kaşları çatık, dudakları kıvrılmış. Belden aşağısında neler olduğunu göremiyorum, ama pazıları gergin ve kolu çılgın bir hızla hareket ediyor. Geniş sırtı, her nefes alışında genişliyor ve daralıyor. Hareket ediyor ve aniden malzemeyi görebiliyorum.

Ve vay canına, gerçekten çok büyük bir penisi var.

Kocaman yumruğunda bile etkileyici.

Gözlerimi kaçırmalıyım.

Dinlememeliyim.

Ama Tristan'ın eşsiz bir şevkle mastürbasyon yapmasını izlemekten gözlerimi alamıyorum. Her kası gergin ve kaslı. Eli hızlandıkça omuzları terle kaplanıyor. Tanrım, kendine çok sert davranıyor. İnliyor ve bir sonraki

agresif bir hareketle başını geriye atıyor. Düşük bir sesle "Evet, lanet olsun" diye homurdanıyor ve lavaboların birinin önüne geçiyor. İki lavabo var. Kalçaları sarsılıyor, hareketleri ritmini kaybediyor ve tüm yükünü lavabonun üzerine boşaltıyor.

Belimden aşağısını sıkıyorum. Cildim terlemiş, kalbim göğsümde çarpıyor. Artık bunun sebebi sadece yeniden kızartılmış fasulye değil.

Az önce kardeşimin en yakın arkadaşının mastürbasyon yapmasını izledim. Ve vücudumun bastırılmış cinsel enerjiyle titrediğine bakılırsa, bundan hoşlandım. Hem de çok. Belki de oda arkadaşlarıma yaydığım enerji buydu. Bu, bazı şeyleri açıklayabilir — örneğin, neden korsan kılığına girip onların seks maceralarına katılmamı istediklerini.

Su açılır ve ben futona geri sürünerek, kirli yastığın üzerine uzanır, suçluluk ve utanç duyarım. Görünüşe göre bugün, kişisel olarak yeni bir dip noktaya ulaşma günü. Tristan aşağıda gürültü yaparken, ben orada yatıp nefesimi sakinleştirmeye çalışırım. Kapının açılıp kapanması milyonlarca yıl sürmüş gibi gelir. Planım, sabaha kadar burada yatıp, tüm bu süre boyunca uyuyormuş gibi davranmak. Ne yazık ki, içtiğim üç margarita ve profesyonel bir hokey oyuncusunun haberi olmadan mastürbasyon yaptığını izlemediğimi sonsuza kadar inkar etmek zorunda kalacağım için duyduğum endişe, tuvalete gitmem gerektiği anlamına geliyor. Hem de acilen.

Rob'un mesajını okuyarak kendimi oyalıyorum.

ROB

Sarhoş gibisin. Belki Essie'yi aramalısın. Ama güvende olduğunu bana mesajla bildir.

Bu hiç yardımcı olmadı. Sesli mesajını dinlemeye zahmet etmiyorum. Bu kadar dibe vurmuşken bir de tekmelenecek değilim.

Endişelenmesin ya da tekrar aramasın diye ona başparmağımı kaldırıyorum. Şu anda onun acıma dolu tavrını kaldıramam.

Mesanem ağrıyor. Sabaha kadar pantolonuma işemeden dayanamayacağım ve o özel duruma düşmek istemiyorum. Tek çare aşağı inmek. Tristan'ın ne kadar sarhoş olduğunu düşünürsek, anında bayılmış olduğundan eminim.

Karar verildikten sonra, işeme ihtiyacım fiziksel bir acıya dönüşür. Tüm düşüncelerimi tüketir. Aptal merdivene koşarım ve merdivenin kendi kendine geri çekildiğini fark ederim. Ses çıkarmamak için son basamağa kadar inerim, sonra basamağa asılır ve geri kalan mesafeyi yere atlarım. Sadece birkaç metre ama bugün her şey berbat olduğu için bileğimi burkarım ve gürültüyle yere düşerim. Elimi ağzıma kapatırım. Ve pantolonuma biraz işerim.

Ayağa fırlayıp Tristan'ın yatak odasının önünden koşarak geçip banyoya dalıyorum. Kapıyı istemeden sertçe kapatıp kilitliyorum. Tuvalet kapağını kapatır kapatmaz Niagara Şelalesi gibi boşalıyorum. Rahatlama hissi neredeyse orgazmı eşdeğer. Neredeyse. Mesanem boşalırken başımı ellerimin arasına gömüyorum.

On bir yıl sonra, sonunda işim bitti. Silip sifonu çekip çekmemeyi tartıştım ama gereksiz gürültüye neden olabileceği için çekmemeye karar verdim.

Soldaki lavabo tertemiz, tezgahın üzerinde sadece diş fırçası tutacağı ve pompalı sabun var. Diğer lavabo ise açıkça kardeşime ait. Kenarları sakallarla çevrili, diş macunu kalıntıları ve yemek artıkları dibe çökmüş. Muhtemelen biraz da sperm kalıntısı vardır. Diş macunu tüpünün kapağı açık, tezgahın onun tarafında iki tıraş bıçağı duruyor. Diş macunu ve su lekeleri onun tarafındaki aynayı kaplamış. Tristan'ı da benim kadar rahatsız ediyor mu acaba?

Ama buraya kendim geldim, bu yüzden şikayet etmeye hakkım yok.

Banyo dışında ses gelmediğine göre, tehlikeden kurtulmuşum. Derin bir nefes alıp, fark edilmeden çatı katına geri dönebilmek için gizli hareket etmeye çalışıyorum. Ama kapının kilidini açıp kapıyı açtığımda, çok yanıldığımı anlıyorum.

Tristan kapının önünde duruyor, kollarını kavuşturmuş, kasları şişmiş. Üzerinde sadece boxer şort var, başka bir şey yok.

Yıllar boyunca Tristan'ı resimlerde görmüştüm. O profesyonel bir hokey oyuncusu ve çok da iyi. İstatistikleri inanılmaz ve ligin en iyi oyuncularından biri. Ayrıca aptalca seksi. Sanki iç çamaşırım bacaklarımdan aşağı kayıp ayaklarının dibine atlamak istiyor.

Koyu sarı saçları kulaklarının etrafında ve ensesinde kıvrılıyor. Alnına doğru sarkıyor ve önündeki saç kıvrımı

onu tamamen çıplak görmüş olabilirim. Çoğunlukla, bir nevi, kasıtlı olarak *değil*

"Yeniden söyleyeyim, hala aynı dev *pislik*." Sırtışı daha da sırtık hale geliyor. "Tabii, demek istediğin buydu."

Bu konuşma aptalca ve çocukça, ve birdenbire inanılmaz derecede yorgun hissediyorum.

"Bak, bugün gerçekten berbat bir gün oldu," diyorum ona. "Beni eziyet etmek için uzun zamandır fırsat bulamadığını biliyorum, ama yarın kadar bekleyebilir misin? Çok yorgunum ve senin pislikliklerinle uğraşmak önceliklerim arasında değil."

Onun yanından geçmeye çalıştığımda yolumu kesiyor. "Ne zamandır buradasın?"

Oh, lanet olsun. Dudaklarımı ısırp ona bakıyorum. Gözlerini kısıyor ve bir adım öne çıkıyor, göğsüm onun göğsüne değmesini istemiyorsam geri çekilmemi sağlıyor. Dürüst olalım, aslında istiyorum. Kardeşimin en iyi arkadaşına aşık olmak, çok aptalca bir klişe. Ama adam çok yakışıklıydı ve bazen, Flip orada olup görmediğinde, Tristan... nazik olabiliyordu. Yumuşak. Bu anlar nadirdi, ama aptalca aşk ateşini yakıp birinci sınıf boyunca yanık tuttu.

Sonra Tristan, eyalet dışındaki bir çiftlik takımına seçildi ve birkaç yıl sonra hokey kariyeri patladı.

"Sana bir soru sordum, Beat." Yaklaşarak, sıcak nefesi yanağımı okşayacak ve dudakları kulağıma değecek kadar yaklaşır. "Bir cevap bekliyorum."

Omurgamdan bir titreme geçer. Ucuz parfümün kokusunu içime çekerim. Kısa bir an, neden bu gece ona yapışan kadını eve getirmediğini merak ederim. Sonra, ne kadar seksi olsa da, yine de yüzde yetmiş beş pislik olduğunu hatırlarım. "Uzun sürmedi," diye boğuk bir sesle cevap veririm.

Geri çekilir ve keskin bakışları benimkilere kilitlenir. "Yalan söylüyorsun."

Yutkunmam duyulur. Haksız değil.

"Ben eve geldiğimde neden sesini çıkarmadın?" Sesi aldatıcı bir şekilde yumuşaktı. Ama ben kandırılmadım. Çocukken beni nasıl kandırdığını hatırlıyorum, sonra da aptalca bir şeye bulaştırırdı. Bazen zararsız şeylerdi, örneğin bana çikolata olduğunu söylerdi, ama aslında elinde heyecanlı bir kurbağa tutardı.

yeterince yaklaştığımda, pislik gibi yüzüme fırlatır ve gülerek kaçar.

Ancak diğer zamanlarda, kin, öfke veya sırf pisliklikten dolayı bazı şeyler yapardı. Mesela, en iyi arkadaşım Essie'nin onuncu doğum günü partisi için giyinip süslenmişken, babam Flip'i Tristan'ın evine yüzmeye bırakmaya gitmişti. Erken gitmiştik, bu yüzden babam Tristan'ın babasına bazı tamirat işlerinde yardım etmek için içeri girdi. Tam olarak nasıl olduğunu hatırlamıyorum, ama Tristan beni giyinik halde havuza attı. Annem saçımı yapmıştı, hatta elbisemi bile dikmişti. Çok heyecanlıyım, ama o her şeyi mahvetti.

Sanki karşımda duran Tristan'ın o hali gibi geliyor bana. O hali o zamanlar da pek hoşuma gitmezdi, şimdi ise daha da az hoşuma gidiyor.

"Birincisi, sen içeri girene kadar uyuyordum." *Ya da uyumak isterdim...* "İkincisi, sen sarhoşsun ve düşmemek için zar zor ayakta duruyorsun. Berbat bir gün geçirdikten sonra, sabahın köründe kardeşimin sarhoş en iyi arkadaşıyla uğraşmak pek ilgimi çekmedi. Üçüncüsü, ne demem gerekiyordu ki?" Sesim sinir ve öfkeyle yükseliyor. "Sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim, Palmela ve Fingerella? Bir dahaki sefere banyo kapısını kapatın!"

"Yalnız olduğumu sanıyordum!" diye bağırır. "İstediğin zaman kendini belli edebilirdin."

"Çünkü bu hiç de garip olmazdı."

Yine eğilip sesini alçaltıyor. "Belki de hoşuna gittiği için sessiz kaldın. Sadece dinledin mi Beat, yoksa izledin de mi?"

Sarhoş bir pislik tarafından doğru bir şekilde azarlanmak gibisi yoktur. Tabii bunu kabul etmeyeceğim. "Egonu kontrol et Tristan ve siktir git." Onun göğsünü itiyorum ve o, belki de bunu beklemediği için bir adım geriye sendeliyor. Mutfaktaki ışıklar yanıyor.

193 cm'den uzun, kaslı, seksi bir hokey oyuncusuna hayran olmamak zor. Onun gibi pisliğin teki birinin sadece beyaz bir boxer şortla bu kadar iyi görünebilmesi haksızlık. Ve onun penis izini görebiliyorum. Vajinam onaylıyor, ama geri kalanım tiksiniyor. Çoğunlukla. Özellikle de göğsünde ruj izleri olduğunu fark ettiğimde ve... "Üzerinde parıltı mı var?" Aşağıya bakıyorum.

Elinde, ortam ışığında parıldayan bir şey var. Tamamen pırıl pırıl. Şaşırmamam gerek. Kardeşim ligin en kötü şöhretli çapkını ve Tristan da onun sağ kolu. "Ucuz parfüm ve pişmanlık kokuyorsun."

Bir an için, yüzünde tam olarak anlayamadığım bir duygu belirir, ama kısa süre sonra yerine kendini beğenmiş bir sırıtış gelir. "Kıskanç gibisin."

"Hiç de değil." Gözlerimi devirdim. "Kendini beğenmişlikten vazgeç, Assholeville'in Kralı."

Gülümsemesi karardı ve bir adım geri attı. "Yalancı, yalancı, külotun yanıyor. Umarım gösteriyi beğenmişsindir." Arkasını dönüp yatak odasına girdi ve kapıyı kapattı.

Hayatımı mahvetmek yeterince ceza olduğunu düşünüyordum, ama görünüşe göre Tristan'la uğraşmak yeni kefaretim olacak.

BÖLÜM 2

RIX

Flip ve Tristan hakkında öğrendiğim ilk şey, gömleksiz dolaşmanın burada sıradan bir şey olduğu. Ertesi sabah mutfak adasında oturmuş, kahvemi yudumlarken yanımda getirdiğim çikolatalı kurabiyeleri yiyorum, çünkü buzdolabında sadece eski pizza ve üzücü, yumuşak bir domates var. Market alışverişi ve temizlik, yapılacaklar listemin en başında.

Eski dairemde eşyalarımı aldıktan hemen sonra.

Tristan mutfağa girer. Duştan yeni çıkmıştır ve üzerinde sadece bir havlu vardır. Omuzlarında su damlacıkları vardır ve bir damla, belirgin göğüs kaslarının üzerinden zarıfçe yuvarlanarak, aşağı inerken her bir karın kasını okşar. Tristan'ın devasa ereksiyonunu yumrukladığı bir görüntü, kafamda bir çekiçe köstebek vurma oyunu gibi belirir. Bakışlarımı, gözlerim için tek güvenli yer olan kahve fincanıma çeviririm.

"Peki neden buradasın?"

Tristan'ın bu tek cümlesiyle beni kendisinden daha fazla yük gibi göstermek mümkün değil.

Solumda, Flip zaten dağınık olan saçlarını eliyle tarıyor. Dün gece saat kaçta geldiğini bilmiyorum ama boynunda, göğsünde ve karnında absürt sayıda öpücük izi var. Kalçalarına kadar inen gri bir eşofman altı giyiyor. Öpücük izlerinin devam ettiğini tahmin ediyorum ama sadece tahminde bulunabildiğim için şükrediyorum.

"Yanlışlıkla işimi bırakmış olabilirim," diye mırıldanıyorum. İlk gerçek yetişkin işim ve sadece üç ay sonra bu fırsatı mahvettim. Utanç duygusu yeniden içimi kaplıyor.

"Nasıl yanlışlıkla işinden ayrılırsın?" Flip elini eşofmanının önünden aşağıya doğru itti.

Kimsenin bunu görmesine gerek olmadığı için başka yere bakıyorum. Omuzlarım öne doğru eğiliyor ve sesimi alçaltıyorum, sanki bu, çünkü davranışımı daha az kötü gösterecekmiş gibi. "Günün bitmesine on beş dakika kala, müdürüm masama on yıllık makbuzlarla dolu dört kutu koydu. Bunların bu sabah dokuzuna kadar sıralanıp girilmesi gerektiğini söyledi. Bu, bir ay içinde üçüncü kez oluyor. Paniklemiş olabilirim."

"Huh. Evet, mantıklı. Patronun tam bir pislik gibi görünüyor." "Öyleydi. Ya da hala öyle." Yeni başlayan biri olarak, bazı boktan işler bekliyordum, ama dört banka kutusu ile yirmi dört saatten az bir süre çalışmak mantıksız. Özellikle de geçen hafta da aynı şeyi yapmışken. Ve ondan önceki hafta da.

"Kahvaltıda kurabiye dışında bir şey istersen, dondurucuda waffle ve tam tahıllı ekmek var." Tristan, kurabiye kutuma keskin, biraz onaylamayan bir bakış attı.

"Ben iyiyim. Ama teşekkürler." Burada kalıp kahvelerini içmem yeterince kötü. Bir de onların yemeklerini yemek istemiyorum.

"Sen bilirsin."

Bir kupa alıp kendine kahve doldurdu, sonra bana ve Flip'e döndü. "İkinizden birinin daha kahveye ihtiyacı var mı?"

"Tabii, evet." Flip bardağını tezgahın üzerine koyar. Tristan ona bir bakış atar. "Dostum. Ne oluyor lan?" Flip kaşlarını çatır. "Ne?"

"Vücudun öpücük izleriyle dolu ve kız kardeşin de burada." Beni işaret eder.

"Ee?"

"Sorun yok," diye mırıldanırım. "Daha önce görmediğim bir şey değil."

Tristan, hala hoşnutsuz baba yüzünü takınarak Flip'in kupasını doldurur, sonra bana bakar.

"Lütfen." Kupamı ona doğru iteklerim.

"Öfkeyle ayrılmanın burada kalmanla ne ilgisi var?" diye sorar, kahvemi tazelerken.

Onların çatı katında kalmamın nedenlerini paylaşmak zorunda kalmamayı gerçekten çok istedim. "Oda arkadaşlarım rol yapmaya bayılıyorlar. Onlar..."

dönem kostümleri giyinmek." Rob'dan önce üniversitede Dungeons & Dragons'a meraklı bir erkek arkadaşım vardı. Bazen büyücü kılığına girerdi. Bu tuhaf ve sevimli bir şeydi. Onun, sahada futbol oynayan, ama saha dışında arkadaşlarıyla birlikte nerdlik yapan bir adam olmasını seviyordum. Ve bir muhasebeci olarak, kendimi de biraz nerd sayıyorum. Ama benim dairemdeki durum nerdlikle hiç alakalı değil.

Tristan alaycı bir şekilde güldü, Flip ise kaşlarını kaldırdı.

"Neyse." Adanın kenarını tutuyorum, ama portakal suyu yapışmış, bu yüzden kahve fincanımı tutmaya devam ediyorum. "Pazar gecesi steampunk kıyafetleri giymişlerdi, ki bu tamamen normal. Harika kostümleri var." Rol yapma kostümleri ve aksesuarları için ayrılmış koca bir oda var. Ve çoğunu Eugenia yapıyor. Çok yetenekli. "Ama beni korsan kılığına sokup... onları yağmalamamı istediler." Tahta bacakla.

Flip'in alt dudağı dışarı çıkıntı yapıyor. "Onları yağmalamak mı?"

"Onların açık bir ilişkisi var ve benim de onlara katılmamı istediler." Orada yaşadığım aylar boyunca birkaç kez hayır dedim, ama onlar ısrarla sordular ve beni zor durumda bıraktılar. Ucuz kiranın gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu anlamalıydım.

Tristan kahkahayı patlatır.

"Siktir git, pislik." Ona orta parmağımı gösteririm.

"Seksi mi? Yani, seksi olsalar eğlenceli olurdu," diyor Flip, bunun kardeşimden gelmesinin ne kadar iğrenç olduğunun farkında olmadan.

"Seksi olmaları önemli değil. Onlar benim oda arkadaşlarım. Oda arkadaşlarımdı, çünkü orada yaşayamıyorum." Sorun rol yapma değil. Sorun iki gece önce ve dün gece işten eve geldiğimde olanlar.

"Hayır diyip bırakamaz mısın?" diye soruyor Flip.

"Denedim. Birden fazla kez. Sınırlarımı saygı duymak yerine, iki gece önce sabahın üçüne kadar oturma odasında aşırı gürültülü seks yaptılar." Onlar nihayet yatana kadar yatak odamda sıkışıp kaldım, tuvalete bile gidemedim. Korkunçtu ve işten öfkeyle ayrılmama neden olmuş olabilir, gerçi başından beri bu işi sevmiyordum.

"Tanıdık geliyor," diye mırıldanır Tristan kahve fincanına.

"Her neyse dostum. Sen de birçok kez bu durumun bir parçası oldun, o yüzden benim kanat adamım olmanın ne kadar zor olduğundan şikayet etme," diye karşılık verir Flip.

Tiksiniyorum. Bunlar benim ihtiyacım olan detaylar değil. Umarım boktan bir durumu daha da kötü bir durumla değiştirmiyorumdur. "Siz ikiniz iğrençsiniz."

"Yirmili yaşlarındayım ve kadınlar resmen bana atlıyorlar. Sonsuza kadar bu kadar yakışıklı ve erkeksi kalmayacağım. Yapabileceğim sürece bundan yararlanmam lazım." Flip savunmacı bir tavırla konuşmaya cüret ediyor.

"Aynen öyle," diyor Tristan, tam bir pislik gibi.

"Vancouver'da oynayacağımız normal sezonu sabırsızlıkla bekliyorum." Flip'in gözleri hayalperest ve uzaklara dalmış. "Orada en iyi tavşanlar var."

"Doğru." Tristan düşünceli bir şekilde kahvesinden bir yudum alır.

"Neyse." Kardeşimin olağanüstü üretken seks hayatından ziyade eski ev arkadaşlarımdan bahsetmeyi tercih ederim. "Dün gece eve geldiğimde yine oturma odasında sevişiyorlardı. Yeterince katlandığımı düşündüm ve buraya geldim. Sadece birkaç gün kalacağım. En fazla bir hafta." *Umarım.* "Sadece yeni bir iş ve daire bulmam lazım." Uzun süre kalamayacağım bir otelde kalmak dışında, tek seçeneğim bu. Ailem, Ontario'nun kuzeyinde, üç saat uzaklıkta, ıssız bir yerde yaşıyor ve en iyi arkadaşım, en güzel kızların yaşadığı Vancouver'da, ülkenin diğer ucunda. Tanrım, Essie'yi çok özlüyorum.

"Haftaya antrenman kampına başlıyoruz, ardından hazırlık maçları var, yani bir haftadan fazla zamana ihtiyacın varsa sorun değil. Değil mi, Tris?"

Tristan bana sert bir bakış attı. "Sorun yok, sanırım. Sadece işime karışma." Bana kahve ikram etmek, günün tek iyi anıymış gibi görünüyordu.

Beni yine on üç yaşında gibi hissettirip yoluma çıkmasından nefret ediyorum. "Görüyorum ki hala aynı dayanılmaz pisliksin."

"Sen de hala sivrisinek kadar sinir bozucusun. Ve aynı derecede ezilebilirsin." Dudakları kıvrılır ve pisliğin teki olmasına rağmen yakışıklı görünme cüretini gösterir.

"Tanrım. İkiniz aynı odada olduğunuzda ne kadar berbat olduğunuzu unutmuşum. Şimdiden başımı ağrıtmaya başladın." Flip şakağını ovuşturur.

"Muhtemelen dün gece yaptığın amcık çekimlerinden dolayıdır," diye karşılık verir Tristan.

Ellerimi havaya kaldırıyorum. "Aman Tanrım! Kardeşimin amcık çekimleri yaptığını bilmek istemiyorum!"

"İş yerinde sinir krizi geçirip, dairenizi kaybedip, benim futonumda kalmaya karar vermeden önce bunu düşünmeliydiniz. Ya bununla başa çıkın ya da defolun," diye bağırır Tristan.

Flip kıkırdayarak güler. "Ah, dostum. O lakabı unutmuşum. Defol, Beat." Kardeşim elini havaya kaldırır ve Tristan onunla tokalaşır.

Onlar gerçekten en kötüsü. Karşı koymanın bir anlamı yok. Onlara karşı kazanmamın imkanı yok. Yirmi iki yaşında ve muhasebe diplomasına sahip olmama rağmen, sinir bozucu küçük kız kardeş rolüne itilmek, devasa bir geri adım atmak gibi geliyor. Keşke bir litre dondurma ve kendimi üzüntüye boğabileceğim bir oda olsaydı, ama bu berbat durumdayım ve tek çıkış yolu eski dairemde eşyalarımı almak, bir iş bulmak ve sonra burada olmayan bir yer bulmak. Bunları hallettikten sonra, kardeşim ve Tristan'dan intikam almayı planlayabilirim. Önemli olan zamanımı beklemek ve onların iğnelerinden etkilenmemek. Teflon gibi davranacağım. Hiçbir şey bana yapışmayacak.

Onlar benimle dalga geçmeye devam ederken, ben kahvemi içip çikolatalı kurabiyelerimi yiyerek, uyurken kafalarını kazımayı hayal ediyorum.

"Şaka bir yana, mobilyaların ne olacak?" diye soruyor Flip. "Depoya koymak gerek mi?"

"Daire tamamen mobilyalıydı, bu yüzden sadece kıyafetlerimi ve kişisel eşyalarımı almam gerekiyor."

"Eski evindeki yatak odası takımı ne olacak?" diye soruyor.

"Annem ve babam sattı."

Tristan kaşlarını çatıyor. "Hiç mobilyan yok mu?"

Kafamı sallıyorum. "Ben hep mobilyalı yerler kiralarım." Bu şekilde taşınmak daha kolay ve ucuzdur. "Orada kalan eşyalar birkaç taşıma kutusu ile halledilebilir. Fazla eşyam yoktu. Otobüsle gidip Uber ile dönebilirim."

"Seni ben götürürüm. Gittiğimiz East Side'a yakınsın, değil mi?"

"Evet, birkaç blok güneyde."

İkimiz her ay East Side's'ta akşam yemeği randevumuz var. Çocukken ailemiz bizi oraya götürür, bize ziyafet çekerdiler. Salata ve ekmek sınırsız ve ücretsiz olduğu için her zaman karnımızı doyururduk, sonra akşam yemeğinden iki lokma alır ve geri kalanını ertesi gün için saklardık.

"Ben de gelirim," diyor Tristan.

Ne? "Gerek yok. O kadar çok eşyam yok." Yüzünde hiçbir ifade yok. "Bu ev arkadaşlarını tanımak istiyorum."

Tabii ki tanışmak ister. "Neden? Kendini bir grup seks partisine davet etmek için mi? Eugenia senin tipin değil."

"Nereden biliyorsun?"

"Çünkü o bir tavşan değil." Kardeşimin tipini biliyorum, bu da Tristan'ın tipini de bildiğim anlamına geliyor.

"Tamam, bu çok eğlenceli olsa da, duş almam lazım," diyor Flip. "Sonra eşyalarını alacağız, Rix. Ben yokken birbirinizi öldürmemeye çalışın lütfen." Beni hala sadece havluyla örtülü olan Tristan'la yalnız bırakıyor.

Kaçış yok.

"Anahtarlarımı almalıyım." Şort, dün gece çantama tıktırdığım bir tişört ve dünden kalma aynı sütyen ve iç çamaşırı giyiyorum. Çoğunlukla çıplak olan Tristan'dan uzaklaşmak şu anda benim en önemli önceliğim.

Adada koşturup duruyorum, ama o tam orada duruyor — yumruklamak ve tırnaklarımı geçirmek istediğim, sıcak, kaslı bir duvar gibi, özellikle de artık parıltılı giysiler giymediği ve ucuz parfüm kokmadığı için. Bunun yerine, taze yağmur ve sıcak ten gibi kokuyor ve ben onun bacağına biraz sürtünmek istiyorum. Bu çok, çok yanlış. Özellikle de kardeşimle ne yaptığını bildiğim için. Tristan'a karşı duygularım tamamen nefret yönünde olmalı.

Onu görmezden gelmeyi düşünüyorum, ama o bir hokey oyuncusu ve ben Essie ile haftalık yoga derslerine sadece onun bir arkadaşını ücretsiz getirebilmesi için gidiyordum. Ve Kawartha Dairy dondurması da derslerden sonra kendime verdiğim ödüldü. Şimdi o Vancouver'da ve ben artık onu düşünmeden yoga yapamayacağım. Ona "hadi" işareti yapıyorum. "Söyleyeceklerini söyle, Tris. Bütün gün bekleyemem."

"Öyle değil mi?" Elini kaldırdı, ben de başımı çevirdim ama geri çekilmeyi ya da kenara çekilmeyi reddettim. Bana dokunmadı ama parmakları çenemin kenarını okşadı, o kadar yakındı ki sıcaklığını hissettim. Sıcak, nemli nefesi yanağıma değene kadar eğildi. "Benim kahvemi içen, gidecek yeri olmayan, benim kanepemde uyuyan sensin."

Sözleri hoşuma gitmeyen bir şekilde beni vurur. "Bunu ben mi istedim sence?"

Başını eğiyor. "Senin yorumun bu mu?"

Benimle oynuyor. Beni zorluyor. Sataşılıyor. "Oturup biz köylüleri yargılayabileceğin bir tahtın olması ne güzel olmalı. Üçümüz arasında, bulunduğum yere gelmek için en çok mücadele eden bendim. Her zaman ikinci planda kaldım, hiç bir zaman büyük, parlak bir yıldız olmadım."

Yüzündeki sırıtış kayboluyor. Ağzını açıyor, ama konuşmadan, onu benim gibi parçalamak istercesine devam ediyorum.

"Ve bakın, ikiniz de bu parlaklığı ne kadar çabuk lekelediniz. Ne kadar da güzel ki, en üst düzeyde pislikler olabiliyorsunuz ve kimse sizi bunun için eleştirmiyor. Aileniz ne kadar gurur duyuyor olmalı. Anneniz, sizin büyük bir hokey yıldızı olmanızı çok seviyor olmalı." Bu sözler, etkilerini düşünmeden ağzımdan çıkıverdi. Annesi, o on iki yaşındayken evi terk etmişti. Bu, çok alçakça bir darbeydi. Çok alçakça. Geri adım atmaya çalışıyorum. "Ben öyle demek istemedim..."

"Evet, öyle demek istedim." Arkasını dönüp yatak odasına giriyor.

Kalbim çarpıyor, avuçlarım terliyor. Durumu kendim için çok daha kötü hale getirmiş olabilirim.

Yirmi dakika sonra, apartmandan çıkıyoruz. Koridorun karşısındaki kadın dairesine giriyor.

"Selam Dred, nasıl gidiyor?" diye sorar

Flip. Tristan elini kaldırıp selam verir.

"Rahat kıyafetlerimi giyer giymez, bu gün şimdiye kadarki en güzel günüm olacak." Şu anda düz ayakkabılar, bir çift pantolon, beyaz bir bluz ve bir hırka giyiyor. Topuz saçları ve gözlükleriyle bir kütüphaneciye benziyor.

Bana işaret eder. "Rix, bu Mildred, kısaca Dred. Dred, bu benim kardeşim Rix. Birkaç hafta bizimle kalacak."

Dred bana gülümsüyor. "Tanıştığımıza memnun oldum, Rix."

"Ben de."

"Bu hafta sonu sinemaya gitmek ister misin?" diye soruyor Flip. "Tabii, kapıyı çal, çoğu akşam evdeyim."

Kendi dairesine girer ve ben asansörle lobide buluşana kadar beklerim ve sonra sorarım, "Komşunla yatmak gerçekten iyi bir fikir mi?"

"Onunla yatmıyorum. Sadece arkadaşız. Film izliyor, masa oyunları oynuyor ve bazen podcast dinliyoruz."

"Huh." Bunu beklemiyordum.

İki dakika sonra kardeşimin arabasına sıkışıp kalıyorum. İki kapılı, arka koltuğu çok küçük bir araba. Tristan yolcu koltuğunu sonuna kadar geriye itiyor. Bacaklarım için yer yok ve koltuk başlığı neredeyse yüzüme değiyor.

"Biraz yer açabilir misin?" diye söyleniyorum. "Ya da belki sen geride kalmalısın, Tristan." Tristan gelmese bile eşyalarımın buraya sığmayacağından endişeleniyorum ve hepsini tek seferde taşımayı tercih ederim. Ama o, bunca yıl geçmesine rağmen benim mutsuzluğumdan zevk almaya devam ediyor gibi görünüyor.

"Bu kaliteli bağ kurma fırsatını kaçırmak mı?"

"Kesin şunu, ikiniz de." Flip yeraltı otoparkından çıkıp GPS'in talimatlarına göre sağa dönüyor.

Tristan'ın koltuğu o kadar yakın ki, neredeyse saçlarını yiyip bitireceğim. Ve tabii ki camları açtılar, bu yüzden saçlarım rüzgârın etkisiyle her tarafa savruluyor. Saç bağım çantamda, ama çanta ayaklarımın dibinde ve ona ulaşamıyorum.

Tristan'ın saçından bir tutamı parmaklarımla dikkatlice tutup kafasından çekiyorum. Elini saçlarına geçiriyor. Ne olduğunu anlamadan önce dört tel saçını kaybediyor.

"Ne halt ediyorsun sen?" Beşinci teli çekmeden önce parmakları bileğimi kavrar.

Bu hareket koluma elektrik çarpması gibi bir his verir ve ensemdeki tüyleri diken diken eder. "Senin beyaz saçlarını alıyorum."

"Benim gri saçım yok!"

"Gördüğün kadarıyla yok." Kolumu kurtarmaya çalışıyorum ama o daha da sıkı tutuyor.

Serbest eliyle koltuk ile kapı arasına uzanır ve koltuğu daha da geriye yatırır. Başlık karnıma baskı yapar ve

sırtlık dizlerime çarparak bacaklarımı düzleştirmeme neden olur. "Dur! Beni ezıyorsun!" diye bağırırım.

"Saçımı çekmeyi kes!" diye bağıırır Tristan.

"Bana biraz yer aç!"

"Sessiz olun ikiniz! Dikkatimi dağıttığınız için dönüşü kaçırdım."

Tristan'ın başı neredeyse kucağıma düşecek. Çenesini kaldırıp yeşil gözleriyle benimkilere bakıyor.

"*Sen bir pisliksin*" diyorum.

Eğlenceli bir sırıtış, lezzetli dolgun dudaklarının köşesinde beliriyor. "Biliyorum. Ne yapacaksın peki, Beat?"

Hâlâ bileğimi tutuyor ve ben onun koltuğunun altında sıkışıp kalmış durumdayım. Öne eğiliyorum, göğsüm onun başının üstüne baskı yapıyor, saçlarım etrafımızda bir perde oluşturuyor. Bir şey değişiyor ve aramızda somut, ham bir enerji kıvılcımlanıyor — nefret, sinir, hayal kırıklığı, kim bilir başka neler. Ama onun çenesinin kenarını yaladığımda kendimi bile şaşırtıyorum.

Serbest eli saçlarıma kayıyor ve yumruk yapıp başımı tutuyor. "Ateşle oynamanın neye mal olacağını bilirsin." Başımı çeviriyor, dudakları yanağıma sürtünüyor ve kulağıma ulaşıyor. "Yaramaz Bea," diye alay ediyor, kulak mememi dişlerinin arasına alıyor.

O derimi emip tekrar ısırırken, vücudumu sıcaklık kaplar. "Sakın beni ısırmaya kalkışma!"

"Terbiyeli davranırsan, belki nazik davranırım." Sesi sert bir fısıltıdır. Saçımı daha sıkı tutar ve dili kulak kepeçemi yalar.

Bunun bir intikam mı yoksa ön sevişme mi olduğunu anlayamıyorum. Bu... düşünmesi bile çok saçma bir şey, özellikle de kardeşim sürücü koltuğunda, benden 30 santim uzakta otururken. Ama bu, elimi gömleğinin önünden aşağı kaydırmamı engellemiyor. Göğüs kaslarının ne kadar sert olduğunu hayranlıkla izlememeye çalışıyorum, meme ucunu bulup başparmağımla işaret parmağım arasında yuvarlıyorum.

Onun şaşkın sesi meme uçlarımı sertleştiriyor. "Bana dokunmak için her türlü bahaneyi kullanıyorsun, değil mi Beat?"

Onun egosu çok saçma. Artık nazik davranmayı bırakıp onu çimdikliyorum. Kulağımlı bırakmak yerine, onu emiyor, sonra daha sert ısırıyor. Başparmağımla işaret parmağım arasında göğüs kıllarını kıvrıp çekiyorum.

"Ah!" diye homurdanıyor. "Bu çok pislikçeydi!"

"Beni ısıırıyorsun!" Kafamı çeviriyorum ama o hala beni saç. yumrukluyor.

Araba sarsılır ve lastikler gıcırdar.

Bizi. Tristan saçımı bırakır ve ben aceleyle arkama yaslanırım.
"Sizin ikinizin nesi var lan?" Flip,

İkimiz de kızarmış ve nefes nefeseyiz. Neden böyle hissettiğimi bilmiyorum

"O başlattı!"

"O başlattı!"

"Kimin başlattığı umurumda değil. Ya şimdi bitirirsiniz ya da dışarı çıkıp eve taksiyle gidersiniz. Ya da eğlence arkadaşlarınızdan birini arayıp sizi almasını istersiniz." Flip, Tristan'a keskin bir bakış atar.

"O durursa ben de dururum." Tristan göğsünü ovuşturur.

"Nefes alabilmem için koltuğunu dikebilir misin?" diye sızlanıyorum. "Kibarca sor," diye alaycı bir şekilde cevap veriyor.

"Koltuğunu kaldır, Tris. Tam anlamıyla onun üstüne uzanmışsın," diye emreder Flip.

Tristan homurdanır ama koltuğu kaldırır, böylece koltuk başlığı artık kaburgalarımın batmaz. Tekrar derin nefes alabilirim.

"Yolun geri kalanında birbirinize tek kelime bile etmeyin," diye bağıır Flip.

Sonraki yirmi dakikayı garip bir sessizlik içinde geçiririz. Apartmana yaklaştıkça ağzım daha da kurur. Flip ziyaretçi park yerine park eder ve ben arka koltuktan kendimi pretzel pozisyonundan kurtarıırken, Tristan emniyet kemerini kenara çeker, muhtemelen arabadan inerken kendimi asmamam için.

"Burası boktan bir mahalle," diyor. Bu bir suçlama gibi geliyor. Tristan'ın nesi var bilmiyorum, ama beni hep küçük hissettiriyor.

"East Side'in yakınında yaşadığını söylediğinde, daha güzel bir bölgede olduğunu sanmıştım." Flip, çevredeki binaları ve evleri incelerken kaşlarını çatı. Buraya taşındığımdan beri üç kez restoranda görüştük. Yaşadığım yeri ilk kez görüyor. *Yaşadığım*. Geçmiş zaman, eşyalarımı aldıktan sonra. Birkaç

blok batıda, mahalle daha az bakımsız ama aynı zamanda daha pahalı.

"Ne zamandır burada yaşıyorsun?" Tristan kaşlarını çatarak sorar.

"Birkaç aydır." Omuz silkiyorum. "Ucuz."

"Ama köşedeki dükkânın tüm pencerelerinde parmaklıklar var."

Tristan, caddenin karşısındaki Tasty Mart'a eliyle işaret eder.

"Flip ve benim büyüdüğümüz dükkan da farklı değildi," diye belirtiyorum.

"Evet, ama biz herkesi tanıyorduk. Bu tamamen şüpheli bir durum,"

diyor Flip. "İşin buradan ne kadar uzaktaydı?" Tristan sinirli

görünüyor. "Metroyla yarım saat, ama artık orada çalışmıyorum."

"Ama üç ay boyunca çalıştın. En yakın metro istasyonu nerede?"

Tristan'ın burun delikleri genişler.

"Birkaç blok ötede. Yedi dakikalık yürüme mesafesinde."

Tristan'ın çenesi seğirir. "Ve oraya tek başına mı yürüdün?"

"Biber gazım var ve kendini savunma dersleri aldım. Ayrıca, bugünden sonra burada yaşamayacağım, yani pek önemi yok, değil mi?" Neden birdenbire bu kadar endişelendiğini anlamıyorum. Yirmi dakika önce kulağımı ısıtıyor ve beni ezip duruyordu.

"Yeni dairen için daha iyi bir mahalle seçelim," diyor Flip.

"Bütçeme uygun olduğu sürece, tabii." Toronto yaşamak için pahalı bir yer.

Flip yanıma yaklaşıyor ve Tristan elinde telefonuyla onu takip ediyor. Muhtemelen bu gecenin kurbanına seks mesajları atıyordur.

Ton balığı ve naftalin kokan yaşlı bayanla birlikte küçük asansöre bindiğimizde sınırlarım gerilmeye başladı. Hava nihayet ne kadar güzel olduğunu ve Kanada kışlarının yaşlı kemiklerine ne kadar zor geldiğini anlatıyor. Standart bir sohbet. Kanadalılar altı ay süren kar ve sıfırın altındaki sıcaklıklardan şikayet etmeyi severler. Hava çok sıcak olduğunda da sızlanmayı severiz. Bizi memnun etmek gerçekten imkansız.

Yaşlı bayan on ikinci katta iniyor ve biz yirmi üçüncü kata devam ediyoruz. Asansör gıcırdıyor ve iniyor, ama kapılar açılıyor, bu harika. Bir keresinde asansör durduğunda burada sıkışıp kalmıştım.

katlar arasında. Bir pizza teslimatçısı ile birlikte kapana kısılmıştım. O, 45 dakika içinde teslimat yoksa ücretsiz olacak durumdan endişeleniyordu. Ben ise altıma işeyeceğimden endişeleniyordum. On uzun dakika sonra, kapıları zorla açtılar. O günden sonra iki hafta boyunca merdivenleri kullandım.

Flip ve Tristan beni asansörden çıkıp koridordan geçerek yakında eski dairem olacak yere kadar takip ediyorlar. Aptalca anahtarımı çantama düşürdüm, bu yüzden ben onu ararken onlar orada garip bir şekilde duruyorlar.

"Bu hışırtı da ne?" diye sordu Tristan.

"Mini paketler halinde altın balık krakerleri ve birkaç şans kurabiyesi," diye mırıldanıyorum. Çantamda her zaman atıştırmalıklar taşıyım. Sonunda anahtarlığımı bulup sensörün üzerinden geçiriyorum. Ev arkadaşlarıma geleceğimi haber vermedim. Sürpriz unsurunun bana yarar sağlayacağını düşündüm.

Ama önümdeki manzarayı incelerken, bu stratejiyi yeniden gözden geçiriyorum. İyi tarafı, Eugenia oturma odasının ortasındaki sütuna bağlı değil. Kötü tarafı ise, erkek arkadaşı Claude, diğer eski oda arkadaşım, helikopter hareketi yapıyor ve her dönüşünde sosisli sandviçi Eugenia'nın yanağına çarpıyor. Eugenia, yine etkileyici bir tasarımlı dönem kıyafeti giymiş, göğüsleri dışarıda.

Bunun ilk kez olduğunu söylemek isterdim, ama bu yalan olurdu. "Ne oluyor lan?" diye mırıldanıyor Tristan.

"Onun yüzüne sarkık penisıyla tokat mı atıyor?" diye soruyor Flip.

"Evet," diye onaylıyorum.

Eugenia beni ilk fark eden kişi. Kardeşim ve Tristan hala salonda. Şimdilik. Ayağa fırlıyor. "Burada ne işin var?" Gözleri parlıyor, iki gölge yanımda belirliyor. "Oh! Arkadaşlarını da getirmişsin! Dün gece bana psikopat sürtük dediğin için özür dilemek için mi? Arkandaki yakışıklı olanı ben alırım. Claude, sen diğerini alabilirsin." Eugenia, heyecandan titrek bir sesle Claude'un kolunu sıkıyor.

Elimi kaldırıyorum. "Özür dilemeyeceğim. Eşyalarımı almaya geldim. Sonra hayatımdaki bu kabus gibi küçük olayı silmeye çalışacağım, muhtemelen bol miktarda alkole." *Muhtemelen ucuz şarapla.*

"Yine de gelecek ayın kirasını ödemen gerekiyor. Kira sözleşmesinde otuz gün önceden haber vermen gerektiği yazıyor, ama sen bize haber vermedin," diyor Claude. Tanrıya şükür, penisini pantolonuna geri sokmuş.

"Bu ikisi senden üçlü seks yapmanı istedi, değil mi?" Flip onaylar.

"Evet."

"Ve sen hayır dedin, değil mi?" "Doğru. Hayır dedim."

"Ve yine de seni dahil etmeye çalıştılar, değil mi?" diye sorar Tristan. "Evet."

"Yani iki kez sordular mı?" diye ısrarla soruyor. "Ve her iki seferde de hayır mı dedin?" Bir an için, sonuna boktan bir şey ekleyeceğini düşünürüm, ama birkaç saniyelik sessizliğin ardından Tristan'ın benim tarafımda olduğunu anlarım.

"İki defadan fazla sordular, ama ben her seferinde hayır dedim." Bu durumun bu kadar uzun sürmesinden utanıyorum, ama işimden dolayı çok fazla mesai yaptığım için başka bir yer aramaya vaktim olmadı. Kendi başıma rahatça bir yer tutacak kadar param da yoktu.

"Yani, katılmak istemediğini açıkça belirtmene rağmen sana baskı yapmaya devam ettiler mi?" Tristan'ın burun delikleri genişledi ve beni savunurken ne kadar çekici olduğunu fark etmemeye çalıştım.

"Bunun cinsel taciz olduğuna eminim." Flip, Claude'a yumruk atmak ister gibi görünüyor.

"Birisi ilgilenmediğini söylese de, diğer kişi ısrar etmeye devam ederse ve oda arkadaşı her an eve gelebilirken, onun rahatsız olacağını çok iyi bilmesine rağmen oturma odasında çıplak kalırsa..." Tristan ve Flip birbirlerine bakışır ve ben hayal mi görüyorum bilmiyorum ama aralarında garip bir gerginlik var gibi görünüyor. "Bu cinsel tacize çok benziyor." Tristan bana döner. "Sence de öyle değil mi, Bea?"

"Şey... Evet." Bu, benim aşık olduğum Tristan. Bana en sevdiğim çikolatayı gerçekten getiren ve yüzüme kurbağa atmayan, beklenmedik güzel şeyler yapan Tristan.

"Bunu sosyal medyada paylaşıp, diğer insanların ne dediğine bakabilirim. Bilirsin, yanlış bir şey yapıyorsak diye," diyor Flip.

"Kaç takipçin var Flip? İki milyon mu, üç milyon mu?" Tristan cebinden telefonunu çıkarır ve sosyal medya uygulamalarını kaydırmaya başlar.

"Yalan söylüyorsun." Eugenia kollarını kavuşturur, neyse ki bu hareket meme uçlarını kapatır.

"Öyle mi?" Flip, üç milyondan fazla takipçisi olan sosyal medya hesaplarından birini açar ve Eugenia'ya gösterir.

"Flip Madden mı?" Gözleri küçük ekrandan kardeşimin yüzüne, sonra da bana kayar. "O senin kardeşin mi? Ve profesyonel hokey mi oynuyor?" diye sorar.

"Evet." Kardeşimin durumunu genellikle kendime saklarım, çünkü insanlar bu konuda tuhaf davranabiliyorlar. Flip'e dönüyorum. "Eşyalarımı alıp buradan gidelim."

"Yardım edebilirim," diyor Flip.

"Gerek yok. Uzun sürmez. Sadece giysiler, kitaplar ve benzeri şeyler."

Tristan hiçbir şey söylemez, ama boş plastik kutuları yatak odama taşır, sonra kollarını kavuşturarak kapının dışında durur. Çılgınca eşyaları kutulara atarken, Tristan'ın dikkatini çekmediğinden emin olmak için omzumun üzerinden bakıyorum. En üst çekmecem boşaltıyorum. Orada en önemli eşyalarım var: sütyenler, külotlar ve mastürbasyon oyuncakları. Eşyalarımı toplamam yirmi dakikadan az sürüyor ve üç kutuya sığıyor. Her birimize bir tane.

Eugenia ve Claude oturma odasındaki kanepede oturmuş, korkmuş ve biraz da hayranlık dolu bir ifadeyle bakıyorlar. Flip rol yapma odasının kapısında durmuş, alt dudağını ovuşturuyor. Tristan her zamanki sinir bozucu çekiciliğiyle, saçları bir gözünün üzerine düşmüş, düşünceli bir ifadeyle yatak odamın dışındaki duvara yaslanmış duruyor. "Her şey Hazır," diyorum diyorum. Ben istiyorum istiyorum GTFO ve unutmak buasla

olmuş

En ağır kutuyu yere koyduğumda Flip dönüyor. Parmağıyla dairesel bir hareket yapıyor. "Burada sana ait bir şey var mı?"

Kardeşim ve Tristan nöbet tutarken, odada kişisel eşyalarımı arıyorum. Son zamanlarda rol yapma oyunları ve oturma odasında seks maceraları sıklaşmıştı, bu yüzden çoğu gece yatak odama çekiliyordum.

Buzdolabına gidip portakal suyu şişesini, yarım blok keskin çedar peyniri ve iki elmayı çantama koyuyorum. Soslarım çok yer kaplıyor ve çoğu boş. Ama dondurucuda bir kutu dondurmali sandviç var. En iyilerinden

. Bu hafta market alışverişinde kendimi şımartmışım. Onları kontrol ediyorum. Dün açılmamıştı, ama şimdi sadece üç tane kalmış. Aptallar.

Kutuyu kaldırıyorum. "Dondurmalı sandviç isteyen var mı?"

"Tabii. Alalım gidelim. Çıkmaya hazır mısın?" Flip ağır kutulardan birini alır ve kapıya doğru yönelir.

Daire anahtarını tezgahın üzerine koyuyorum.

Tristan hafif çöp kutusunu alır, sonra onu yere bırakır ve kitaplarla dolu olanı alır. Kasları gerginlikten şişer. Kapıda bekler, ben çöp kutumu taşıırken ayağıyla kapıyı açık tutar.

"Teşekkürler," diye mırıldanırım.

O homurdanır ve dikkatini Eugenia ve Claude'a çevirir. "Siz ikiniz lanet olası pisliklersiniz. Bea'ya daha fazla sorun çıkarırsanız, Flip ve ben hayatınızı cehenneme çeviririz." Kapıyı kapatır, yüzündeki ifade okunamaz. "Hadi buradan gidelim."

Flip'i koridordan asansörlere kadar takip ediyorum.

Asansöre binip lobide geri dönene kadar kimse bir şey söylemiyor.

"Bu saçmalık ne zamandır devam ediyor?" Tristan'ın sağ gözü seğiriyor.

"Sadece son birkaç haftadır çok tuhaf bir hal aldı."

"Peki ya mali durumun? Kötü mü? Bu yüzden mi orada yaşıyordun?" diye soruyor Flip.

"Kira ucuzdu. Şimdi nedenini anlıyorum. Bu sayede maaşımın yüzde onunu değil, yüzde yirmi beşini biriktirebiliyordum. Sadece bir yıl kalmayı planlamışım, sonra birikimim olur ve güzel bir stüdyo daire falan alabilirdim."

En az beş bin dolar birikimim olsun istiyorum. Bu, yeni bir yerde ilk ve son kirayı ve birkaç aylık masrafları karşılamak için yeterli bir tampon. Anne babamızın hiç birikimi yoktu. İkisinin de tam zamanlı işi olması ve babamın hafta sonları ev boyayarak ek iş yapması da bir şey değiştirmiyordu. Ne zaman para biriktirmeye çalışsalar, bir şeyler olur ve acil bir durum için paraya ihtiyaç duyarlar. Ayrıca Flip'in hokeyi pahalıydı. Asla aynı durumda olmak istemiyorum.

"Sana yardım ederdim, Rix. Bunu biliyorsun." Flip'in alnı kırıışmış.

"Üniversite harçlarını zaten karşıladın, bu yeterince büyük bir iyilikti. Gerisini ben hallettim. Yeni bir iş bulup, düzgün bir daire tutacağım ve artık sana yük olmayacağım."

Asansör on birinci katta durur ve sevimli bir yaşlı çift biner. Yolun geri kalanında sessiz kalırız. Çiftten sonra ben de inerim ve hep birlikte arabaya doğru yürürüz. İki kutu bagaja sığar, bu küçük bir mucize gibi gelir. Üçüncüsü arka koltuğun yüzde yetmiş beşini kaplar.

En sevdiğim tatlı olan dondurmali sandviçlerin tadını çıkarmaya çalışıyorum, ama eriyorlar, bu yüzden Flip'in arabasının yanında durarak benimkini yemeye mecbur kalıyorum. Sonra tekrar arka koltuğa sıkışıyorum.

"East Side's mı?" diye soruyor Flip.

Ellerimi bacaklarımın arasına sokuyorum. "Gitmek zorunda değiliz. Muhtemelen yapacak işlerin vardır."

"Aç mısın Tris? Öğle yemeğine gitmek ister misin?" diye soruyor Flip. "Ben her zaman açım," diye cevaplıyor Tristan.

İki dakika sonra, East Side'ın otoparkına giriyoruz.

Tristan burun kıvrır. "Dostum, askere alındığımızdan beri buraya gelmedim.

Hâlâ sınırsız salata ve sarımsaklı ekmek veriyorlar mı?" "Tabii ki veriyorlar."

"Ah, dostum. Biz ayrıldığımızda bizden nefret edecekler." Tristan arabadan atlar.

Koltukları öne doğru çevirip, çıkmamı kolaylaştırmak için olabildiğince ileri itiyorum, ama o kapıyı kapatıyor. Belli ki nazik davranma dönemi sona ermiş. "Lanet olsun." Kolu tutup kapıyı tekrar açıyorum.

"Arkada olduğunu unutmuşum." Yine benim için emniyet kemerini tutar.

Bu yorumun acısını bastırmaya çalışarak arka koltuktan çıkıyorum. Ayağa kalktıktan sonra, vücudumu esnetiyorum. Dondurmali sandviç yememe rağmen açlıktan ölüyorum. Çikolatalı kurabiye doyurucu bir kahvaltı değil.

Garson bizi bir masaya götürür ve ben önce otururum, Flip de yanıma geçer. Tristan karşımıza oturur. Telefonunu masaya ekranı yukarı bakacak şekilde koyar. Her birkaç saniyede bir yeni bir bildirim gelince ekranı yanıp söner.

Garson içecek siparişimizi almak için yanımıza geliyor.

"Merhaba! Sizi bir hafta daha görmeyeceğimi sanıyordum!" Her zamanki garsonumuz Adelaide, yaklaşırken geniş bir gülümsemeyle bizi selamlar. "Oh! Bir arkadaşını da getirmişsin."

"Merhaba, Addy. Bu Tristan. Bu civardaydık ve öğle yemeği için uğrayalım dedik." Flip'in gülümsemesi onu utandırır.

"Bu hoş bir sürpriz." Tristan'a gamzeli gülümsemesini yöneltir. "Merhaba. East Side's'e hoş geldiniz."

Tristan, ona sırtarak gülümser ve selam vermek için çenesini kaldırır.

Ne pislik herif. Addy'yi tavlama çalışıp benim buraya bir daha gelmemi engellemesin.

Addy bize dönüyor. "İkinize her zamanki gibi mi başlayayım?" Omzunun üzerinden bakıp sesini alçaltıyor. "Normal müdür yok, bu yüzden iki salatayı aynı anda masaya getirmek zor olabilir, ama iki somun ekmek getireceğim ve hemen ikinci salata siparişini vereceğim."

"Bizim yüzümüzden başın belaya girmesin," der Flip.

Elini sallayarak reddeder. "Ona restoranda profesyonel bir hokey oyuncusu olduğunu söyleyeceğim, muhtemelen mini kalp krizi geçirecek. Sorun olmaz."

İçecek siparişlerimizi aldıktan sonra bizi menüye bakmamız için yalnız bıraktı. Benim ihtiyacım yok. Her seferinde aynı şeyi sipariş ederim.

"O kızla yattın mı ne yaptın?" Tristan, Flip gittikten sonra sorar.

"Hayır, dostum. Rix ve ben ayda bir kez buraya geliriz. Genelde o bizim garsonumuzdur." Flip menüye bakar. Genelde üç şeyden birini sipariş eder.

"Daha güzel bir yere gidebilirsin. Daha az çılgın atan çocukların olduğu bir yere." Tristan sağımıza bakar, orada altı yaşın altındaki üç çocuğu olan bir aile, boya kalemleri için kavga etmektedir. Küçük çocuk altın balık krakerlerini parçalayıp toz haline getiriyor ve avazı çıktığı kadar bağırıyor. Sınırsız salata ve sarımsaklı ekmeği takdir edenleri kim küçümseyebilir ki?

Flip omuz silkiyor. "Biz buraya geliyoruz."

"Gürültü sizi rahatsız ediyorsa, gitmekte serbestsiniz," diyorum gülümseyerek.

Garson içeceklerle geri döner. Flip ve ben kola, Tristan ise fıçı bira alır. Ana yemeklerimizi sipariş ederiz ve bir dakika sonra salata ve sarımsaklı ekmek gelir. Addy, biz salatayı üç yan tabağımıza boşaltırken bekler ve ikinci tur salata ile hemen geri döneceğini söyler. Peçeteyi kucağıma serer ve bacaklarımı çaprazlarım. Tristan bacaklarını açarak oturduğu için ayağım onun bacağına çarpar.

"Üzgünüm," diye mırıldanıyorum, ağzım lezzetli salata ile dolu.

O homurdanıyor ama bacağını hareket ettirmiyor ya da başka bir şey söylemiyor.

Addy birkaç dakikada bir başka bir salata kasesi ve daha fazla sarımsaklı ekmekle geçiyor.

Flip, sanki biri yemeğini çalacakmış gibi yiyor, Tristan ise metodik ve terbiyeli. O üst orta sınıf bir ailede büyümüş, bu yüzden terbiyeli olması ve her yemeği sanki son yemeğiymiş gibi yememesi mantıklı.

Ana yemekler geldiğinde ben çoktan patlayacak kadar doymuşum. Tristan bacaklarını o kadar açmış ki ayağı sürekli benim ayağıma çarpıyor. Hiç çaba sarf etmeden tüm alanı kaplıyor, hem de sadece kendi tarafında değil, tüm odada. Masadan geçen herkes ona ikinci kez bakıyor.

Ona pek de nazik olmayan bir tekme atıyorum. "Keser misin?"

Kaşlarını kaldırırken, kaşıkla yardım ederek çatalla makarnasını döndürüyor. "Beni tekmeleyen sensin."

"Çünkü benim alanıma yayılıyorsun."

"Fark ettin mi bilmiyorum ama ben 1,95 boyundayım ve bu kabinler benim boyumdaki birini taşımak için tasarlanmamış, iki kişiyi taşımak için ise hiç tasarlanmamış." Flip'e işaret eder.

"Sürekli ayağıma basıyorsun!"

"Sen de sürekli bacağıma tekme atıyorsun. Sanırım ödeştik."

"İki dakika kadar tartışmayı keser misiniz? Oradaki masadan daha kötüsünüz." Flip, çığlık atıp durmadan selfie çeken genç kız futbolcuların oturduğu masayı işaret eder.

Bacaklarımı çaprazlayıp vücudumu kabinin kenarına doğru çeviriyorum. Topuğum Tristan'ın baldırına dayanıyor. Masanın altına bakıyorum. O ve kardeşim, bacakları birbirine çarpmayacak şekilde stratejik bir şekilde oturmuşlar. Sızlanmayı bırakıp, zaten doymuş olmama rağmen ağızma bir dilim baharatlı sosis atıyorum.

East Side's'ta yemek yemenin amacı, salata ve ekmekle karnımı doyurup makarnayı eve götürmektir. Genellikle ertesi gün öğle ve akşam yemeği için de yeter.

Bir dakika sonra, on iki yaşında iki çocuk yanımdan geçer ve bir an dururlar. Üzerlerinde, öfkeli kaz maskotu amblemi olan Terror beyzbol şapkaları vardır. Biri diğerine dirsek atar. "Vay canına. Flip Madden ve Tristan Stiles mi?"

Flip anında sırtıyor — şöhreti seviyor. Tristan bir an durup durumu anlamaya çalışıyor, ama o da gülümsüyor. Bu değişim etkileyici, çünkü onu daha da çekici yapıyor. O ve Flip, çocukları bir dakika eğlendiriyor, koltuklarından kalkıp birkaç fotoğraf çekiliyor ve çocukların şapkalarını imzalıyor, sonra da çocukların ebeveynleri onları masalarına geri götürüyor.

"Onların gününü güzelleştirdin." Tristan'ın o çocuklara karşı gösterdiği nezaketi çekici bulmak istemiyorum.

"İşimin bir parçası." Tristan'ın telefonu yanar ve ekrana dokunurken kaşlarını çatır. "Siktir."

"Ne lan?" Flip ağız makarna dolu halde sorar.

"Hendrix geri dönüyor. Hala diz ameliyatından iyileşmekte olduğunu sanıyordum."

"Sanırım beklediklerinden daha iyi iyileşmiş," diyor Flip. "Evet, sanırım." Tristan makarnasını karıştırıyor ama

"Onun buz pistine geri dönmesi iyi olacak," diyor Flip.

"Evet." Tristan alt dudağını ovuşturuyor. Aynı şekilde hissetmiyor gibi görünüyor. "Onu hangi pozisyonda oynatacaklar acaba?"

"Hollis Hendrix'ten bahsediyorsun, değil mi?" diye soruyorum.

"Evet. Geçen sezonun ortasından beri sahalardan uzak," diyor Flip.

"Emekli olacağını düşünmüştüm. Otuzlu yaşlarının ortalarında değil mi?" Bir mantarı
mantar.

"Otuz üç yaşında."

"Sözleşmesinin kaç yılı kaldı?" diye soruyorum.

"İki," diye cevaplıyor Flip.

"O zaman belki de kalan zamanını en iyi şekilde değerlendirmek istiyorlardır? Özellikle de yılda altı milyon dolar kazandığı için." Flip'in Toronto ile olan mevcut sözleşmesinin üç yılı daha var, ama Tristan'ınki hakkında bir bilgim yok. Onlar kariyerlerinin zirvesindeyken, Hendrix emekliye ayrılmak üzere. On dokuz yaşından beri ligde oynuyor, ki bu da oldukça iyi bir performans.

Tristan kaşlarını çatmış, okunması zor bir ifadeyle bana bakıyor.

"Ne?" diye soruyorum.

Telefonu çalıyor ve dikkatini başka yöne çekiyor. "Hemen dönerim." Telefonu kulağına dayamış olarak kabinden çıkıyor. "Selam Brody, her şey yolunda mı?"

Brody, Tristan'ın en küçük kardeşi. Sanırım hala lisede okuyor.

O kadar uzun süredir yok ki, öğle yemeğinin kalıntılarını kutulara koyduk ve ben teşekkür etmek için ödemeyi teklif ettim. Ama Flip reddetti ve masrafları karşıladı.

Tristan eve dönerken sessizdir ve eve varır varmaz gösterişli spor arabasına atlar ve bir işi olduğunu söyler.

"O iyi mi?" diye soruyorum. Onun duygularını umursadığımdan değil.

"Evet. O iyi olacak. Brody'nin hokey maçları var ve Tristan mümkün olduğunda onunla birlikte buz pistine çıkıyor."

"Peki ya babası?"

"O profesyonel hokey oyuncusu değil ve Brody bu yıl draft edilmek üzere."

"Doğru. Mantıklı."

O parçayı bulmacanın bir yerine yerleştirmeye çalışıyorum. Tristan'ı nasıl değerlendireceğimi bilmiyorum. Hâlâ bir pislik, ama bugün beni korudu. Ve sonra arabada olanlar oldu.

Flip bagaj kapağını açtı. "Hadi, seni çatı katına yerleştirelim."

"Söz veriyorum, uzun sürmeyecek."

BÖLÜM 3

TRISTAN

Ertesi sabah ilk fark ettiğim şey, banyonun temiz olmasıydı. Tamamen lekesizdi. Flip'in tarafındaki aynada diş macunu lekesi yok. Yerde havlu yok. Ama sonra tezgahın üzerinde dün olmayan tüm şişeleri ve kavanozları görüyorum. Ve lanet olası pembe diş fırçasını. Üçüncüsü koku. Vanilya ve narenciye gibi tatlı bir koku, belki limon. Beni sinirlendiriyor, çünkü güzel kokuyor ve bana Beat'i hatırlatıyor.

Lanet olası Beatrix.

Onun burada olmasıyla ilgili her şey beni sinirlendiriyor.

Flip ile yaşamak, normal hayatımdan bir kaçış oldu. Kimseye hesap vermem. Kendimden başka kimseye bakmam gerekmiyor. Annem olmadan, bizi geçindirmek için uzun saatler çalışmak zorunda olan bir babam ve iki küçük erkek kardeşimle büyümek, her zaman büyük sorumluluklar üstlenmemi gerektirdi. Babamın sık sık erken veya geç saatlere kadar süren toplantıları olduğunda, kardeşlerimin okula gidip gelmelerini sağladım. Antrenmanlarına gider, derslerine götürür, ödevlerine yardım ederdim. Toronto'da oynamak, seyahatte olmadığım zamanlarda babamın üzerindeki baskıyı biraz olsun azaltacak kadar eve yakın olmamı sağladı.

Ama Flip sayesinde, kendimi şımartabildim, bazı sorumlulukları bırakabildim ve sürekli endişelenmek yerine kendimi iyi hissetmeye kaptırabildim. Şimdi Beat taşındı. Bakmam gereken başka birine ihtiyacım yok. Onun sorumluluğunu üstlenmek, onun için endişelenmek, lanet olası elini tutup onu kötü durumlardan kurtarmak istemiyorum. Ve biz daha gençken, Beat'in her zaman bakıma ihtiyacı vardı. Yani,

o bir çocuktı. Ama artık kesinlikle küçük bir kız olmasa da, bu durum değişmemiş gibi görünüyor.

Ama Flip'e onun hoş karşılanmadığını söyleyemem. Onu kendi dairesine yerleştirmek zorunda hissedecek ve o ikisi paraya karşı aşırı paranoyak oldukları için durum daha da dramatik hale gelecektir. En azından Flip öyle ve Beat'in yaşadığı yere bakılırsa, o da aynı. Flip'in son beş yıldır ligde oynaması ya da sezon başına beş milyon dolar kazanması önemli değil. Her zaman bu paranın yok olacağından endişeleniyor. Sanki bir gün uyanacak ve multimilyoner olmak yerine, meteliksiz kalacakmış gibi. O böyle büyüdü.

Neyse. Bu geçici bir durum. Ve gelecek hafta sezon antrenmanlarına başlıyoruz. Bir iki hafta Beat'in benim alanımda olmasına katlanabilirim.

Tuvalet koltuğunu kaldırıp yarı sertleşmiş penisimi tuvalete doğru beceriksizce yönlendiriyorum, ama başparmağım başın altındaki hassas noktaya değdiğinde daha da sertleşiyorum. Bu şekilde işeyemem. Bunun yerine duşu açıyorum. Hepsini bir kerede halletsem iyi olur.

Su çabuk ısınır ve ben sıcak duşun altına girerim. En yakın şişeyi alıp avucuma biraz vücut şampuanı veya şampuan sıkarım ve ereksiyonumu avuçlarım. Ama sandal ağacı ve adaçayı yerine vanilya ve narenciye kokusu gelir burnuma. Hırsıyla okşarım, lanet olası duşta bile Beat'ten kaçamadığım için sinirlenirim. Burun deliklerim genişliyor ve sabit bir ritim bulduğumda elimle fayans duvara dayanıyorum.

Gözlerimi sıkıca kapatıp, daha önce yaşadığım sıradan bir gecelik ilişkiden bir görüntü canlandırmaya çalışıyorum. Ama tek koklayabildiğim Beat'in kokusu, bu yüzden tabii ki aklıma onun yüzü geliyor. Bununla birlikte, çünkü araba yolculuğunun hatırası ve dilinin çenemin kenarını okşadığı hissi, parmaklarımın arasında kaygan kestane rengi saçları ve kulağını ısırdığımda hissettiğim tuzlu-tatlı teninin tadı da geliyor. Sanki vahşi bir hayvan gibi. Hayal gücüm devreye giriyor. Ben çılgın bir MMA dövüşçüsü gibi kulak memesini ısırmakla tehdit ederken, o benim meme uçlarımı koparmaya çalışmak yerine, önümde diz çökmüş durumda. Ben onun saçlarını tutarken, o dili yumuşak, dolgun alt dudağımın üzerinde geziyor.

Bu rahatsız edici fanteziyi daha da ileri götüremezken gözlerim açılır, ama artık çok geçtir. Ereksiyonum yumruğumda patlar ve fayans duvara boşalırım. Hayali sikimi onun hayali ağzına bile sokamadım.

Kendi lanet vücut şampuanımla bu sinir bozucu durumu temizliyorum. Banyodan çıktığımda Beat mutfakta. O, hatırladığım sırık gibi on dört yaşındaki kız değil. Artık kesinlikle tam bir kadın

"Bu sefer kapıyı kilitlediğim için hayal kırıklığına mı uğradın?"

"Ne kadar sürdü? Beş dakika mı?" diye karşılık veriyor. "Hayal kırıklığına uğrayan varsa, o da senin önceki tek gecelik ilişkilerindir. Ama sanırım bu, neden hiç kız arkadaşın olmadığını açıklıyor."

"Kız arkadaşlar baş belasıdır." Birini önemsemek sadece hayal kırıklığına yol açar. Bunu zor yoldan öğrendim ve asla unutmadım.

"Özellikle de onları memnun edemediğinde."

Ona orta parmağımı gösterip yatak odama giriyorum, kapıyı istemediğim kadar sert kapatıyorum ve aptal gibi gürültüden irkiliyorum. Kavgaya etmeye dayanamıyorum, ama Beat ve benim yaptığımız tek şey bu gibi görünüyor. Bacaklarımı bir çift boxer şortun içine sokuyorum ama geri kalanını giyinmeye zahmet etmiyorum. Flip, benim gibi klimayı çalıştırmayı sevmez, bu da duştan sonra tişört giyersem terlemeye başlayacağım ve sabahki takım toplantısına gitmeden önce tekrar üstümü değiştirmek zorunda kalacağım anlamına geliyor. Bu da beni strese sokuyor.

Yatak odamın kapısını açıyorum. Beat hala mutfak adasında durmuş meyve kesiyor. Sütyen giymiyor. Bunu biliyorum çünkü çıplak omzunda askı yok. Saçları at kuyruğu şeklinde toplanmış, boynunun zarif eğriliğini ve kulağının kıvrımını ortaya çıkarıyor. Dün ısırduğım kulağı. Bakışlarım daha aşağıya, soluk pembe kumaşın altında belirginleşen meme uçlarına kayıyor. Bunun bir optik yanılsama olup olmadığına karar veremiyorum, ama yemin ederim ki gömleğinin içinden konturlarını görebiliyorum.

Odamda dolaşırken, benim alanımda olması ve mutfağı kullanması beni kızdırıyor ve buzdolabını açıyorum. İçeriğini incelerken birkaç kez gözlerimi kırpiyorum. Biri market alışverişi yapmış. Hayır, biri değil. Beat. Flip alışverişe çıktığında ramen, Kraft Dinner ve indirimde olan şekerli mısır gevreği alır. Sebzelik taze meyve

ve sebzelerle dolu. İki karton portakal suyu var — konsantreden yapılan sıradan türden, benim genellikle aldığım organik, taze sıkılmış türden değil, ama yine de. Ekstra posalı olanı alıp kendime kocaman bir bardak dolduruyorum. Birinci bardağı içip ikinciye dolduruyorum.

Beat hala meyve kesiyor. Hazırlanmış kocaman bir meyve tabağı var, bir boşluk kalmış. Kahvaltıdan her zaman ben sorumluyum. Ve genel olarak çoğu öğünden. Birinin benim için bunu yapmayalı yıllar oldu.

Nostaljiye kapılmak istemiyorum. Ya da annem berbat bir insan olduğu için yetiştirmem gereken iki küçük erkek kardeşim olduğu için eve gitmekten ne kadar nefret ettiğimi düşünmek istemiyorum. Flip ve Beat benim sahip olmadığım her şeye sahipti.

"Partnerlerimi her seferinde tatmin ederim," diye patlarım.

Beat, sanki ben yokmuşum gibi ananası dilimlemeye devam ediyor.

Onun kişisel alanına girerim, ta ki onun şampuanının kokusunu alabilecek kadar yaklaşıp kadar. Eskiden mastürbasyon yaparken kullandığım şampuanın kokusu. İroni benim için kaybolmuyor. "Her seferinde."

Kesmeyi bırakıp arkasını döner, tüm kıvrımları, dolgun dudakları ve kocaman kahverengi gözleriyle. Dilini çıkarıp alt dudağını ıslatır. Dün benim tenimdeydi. Bunu düşünmeden edemiyorum ve bu kanımı kaynatıyor.

"Nasıl emin olabilirsin?" Omzunun üzerinden sarkan ve göğsünün üzerinde duran at kuyruğunun ucunu parmağıyla okşuyor. "Ya senin için numara yapıyorlarsa?"

"Öyle yapmazlar."

"Çok kendini beğenmiş ve kendinden eminsin, değil mi Tris?" Eli göğsüne gider ve titrek bir nefes verir. "Oh." Pembe boyalı tırnakları boynunun yanından yukarı kayar, sonra gömleğinin yakasına doğru kayar. "Oh, Tanrım," diye inler.

Ses doğrudan kıkımın deliğine gider. "Ne oluyor lan?"

Serbest eliyle tezgahın kenarını kavrar ve benim şaşkın bakışlarıma meydan okuyan bir bakışla karşılık verir. Sonra inler. En iyi arkadaşımın küçük kız kardeşinden gelen baştan çıkarıcı, sinir bozucu bir ses. "Tam orada. Oh, Tanrım, Tristan, *çok büyüksün.*" Başını geriye atar ve kalçalarını sallar.

"Cidden mi? Ne halt ediyorsun sen?" Sanki duşta olanları biliyormuş gibi ve beni pek bir şey örtmeyen şortuyla alay ediyor.

Alt dudağı dişlerinin arasından kayar ve i çeker, sonra tekrar inler, gözleri kapanır. "Oh, oh evet! Oh, Tanrım, evet! Çok kalın. Çok iyi acıtıyor."

Geçen gece beni mastürbasyon yaparken dinlemekten daha fazlasını yaptığını suçladığımda belki de yanılmamışım. Onu azarlamak üzereydim, ama bir eli yumuşak, kıvrımlı vücudunda aşağı kaydı ve başparmağı küçük pamuklu uyku şortunun beline takıldı. Onu neredeyse müstehcen olacak kadar aşağı itti, ama sonra eli daha aşağıya, uyluğunun iç kısmına doğru kayarken şort yerine geri geldi. "Siktir. Tam orası. İşte yle. Durma!"

Evet, en iyi arkadaşımın küçük kız kardeşi etrafta olması rahatsız edici olabilir, ama aynı zamanda çok seksi. Görünüşe göre bu korkunç bir kombinasyon. On beş dakika önce kendimi tatmin etmiş olmama rağmen, vücudum şimdiden buna tepki veriyor... *bu* her neyse.

Gözleri birden açılır ve eli enseme kavrar, tırnakları derime batar. Tıpkı dn dilinin derimde bıraktığı his gibi, bu temas da beklenmedik ve sarsıcıdır. Diğer eli göğsünü kavrayıp sıkar. Göz teması kurmayı bırakıp kumaşın içinden meme ucunu grebildiğimi doğrulamak için yeterince uzun süre bakarım. Bu bir optik yanılsama değil. Boynumun arkasını çeker ve ben şaşkın ve donakalmış bir şekilde eğilirim. Dudakları kulağıma değiyor, sesi daha yumuşak, kısık ve biraz çaresiz. "Lütfen, Tristan. Oh, Tanrım. Oh, siktir." Kelimeyi uzatır ve bu sefer kulak memem dişlerinin arasında kalır.

Elim izinsizce hareket ederek kalçasına yerleşir ve dizim bacaklarının arasına girer. Bu yanlış. Kötü. İstediğim şey değil. O benim en iyi arkadaşımın kız kardeşi, ama o yasak meyveyi tatmak istemiyorsam ne olayım.

Nefesini içine çekiyor, çenemin kenarını ısıırıyor ve kekeliyor, "Ben-ben-ben geliyorum!"

Tırnakları boynumdan çekiliyor ve göğsümü itiyor. Onun kalçasını bırakıp geriye doğru sendeledim.

"Hepimiz gerektiğinde numara yapabiliriz. Özellikle senin gibi bir egomanyakla." Yanımdan geçip banyoya girer ve kapıyı çarparak bana orta parmak gösterir.

Sarsıldım. Herhangi bir şeyin çarpılmasından nefret ederim.

Flip'in yatak odasının kapısı açılır ve o, gömleksiz, saçları dağınık, sabah ereksiyonuyla çadır gibi şişmiş boxer şortuyla orada durur. "Burada ne haltlar dönüyor?"

"Hiçbir şey. Bir saat sonra takım toplantımız var. Acele etmeliyiz. Kahvaltı büfesi var." Kapıyı bir dakika önce açmış olsaydı, olanları nasıl açıklardım?

"Kahretsin, haklısın. Her zaman en iyi waffle'ları yaparlar. On beş dakikaya hazır olurum."

"İyi olur."

Odama gidip kapıyı kapatıyorum, sonra yarı ereksiyon halindeki penisime öfkeyle bakıyorum. "Heyecanlandığın için siktir git."

"Bu düzenlemeden emin misin?" Flip, kırk sekiz saat içinde muhtemelen yedinci kez soruyor.

"Önce bana sormalıydın."

"Biliyorum dostum. Üzgünüm. Telefonda ağladım, o hiç böyle yapmaz. Sadece bir iki hafta sürecek."

"Başka birine bakmak istemiyorum."

"Gerek kalmayacak. Onu daha erken göndermek istersen, ona kendi evini ayarlayabilirim." Endişeyle kol dayanağına vurur.

"Sorun yok." Bu sabah olanları düşününce, hiç de sorun olmadığını söyleyemem. Ama Beat'in kirasını ödemek konusunda onun stres yapmasına gerek yok. Umarım bir iş bulur ve taşınır, böylece her şey normale döner ve o benim sorunum olmaz. Birden fazla açıdan. Ayrıca, endişelenecek daha önemli şeylerim var. "Hollis takım toplantısına gelecek mi?" Dizime hafifçe vuruyorum.

"Bildiğim kadarıyla, evet." Flip bana bir bakış attıktan sonra tekrar yola odaklandı.

"Sence yavaş mı başlayacak? Belki de yeniden ayak uydurana kadar ikinci sırada mı oynayacak? Geçen sezon neredeyse tüm sezonu kaçırdı." Hollis'i bir oyuncu olarak değer vermediğimden değil. Son yedi yıldır takımda. Toronto'yu iki kez playofflara ve bir kez de kupa zaferine taşıdı, ama onun dönüşü benim için mutlaka iyi şeyler anlamına gelmiyor.

"Sanırım bu, antrenman kampı ve hazırlık maçlarındaki performansına bağlı. Ne kadar çabuk yorulduğunu görmek isteyeceklerdir. İkinci sıraya geri gönderilme konusunda endişeli misin?" diye sordu Flip.

"Bilmiyorum. Belki. Geçen sezon harikaydı. Bu yılın daha da iyi olmasını istiyorum, ama buzda daha az süre alırsam, istatistiklerimi korumak zor olacak." Bu, Toronto ile olan sözleşmemin son yılı, bu yüzden riskler yüksek. "İki sezondan fazla birlikte oynamayı isterim, biliyor musun?"

"Sözleşmeni yenileyecekler. Geçen sezon senin en iyi sezonundu." Flip gülümsüyor. "Aynı hatta iyi oynuyoruz. Bunu dikkate alacaklardır."

"Evet. Bakalım nasıl gelişecek." Geçen yıl şimdiye kadarki en iyi sezonumu geçirdim ve Flip ile liseden beri ilk kez birlikte oynadık. Hollis sakatlık nedeniyle takımdan ayrıldıktan sonra takım zor günler geçirdi. O takımın en skorer oyuncusuydu. Ama Koç Vander Zee bana birinci sırada şans verdi ve bu iyi bir hamle oldu. Geçen yıl, playoffların ikinci turuna çıktık. Yedinci maçta kaybettik.

Henüz Kupayı kazanmanın heyecanını yaşamadım ve her zaman bir sonraki sezonun son sezonum olabileceğinden ve zaferin asla benim olmayacağından korkuyorum. Profesyonel bir hokey oyuncusu olmak bir şey, finalleri kazanan bir takımda olmak ise başka bir şey. Bunu o kadar çok istiyorum ki, tadını alabiliyorum. Değeri kanıtlayıp sözleşmemin yenilenmesini istiyorum. Takım, geniş bir aile gibidir. Buz üzerinde birbirimizi koruruz. Bu bir karşılıklı alışveriş ve benim buna ihtiyacım var.

Arenaya varıyoruz ve toplantı odasına yöneliyoruz.

Defans oyuncularımızdan biri olan Ashish Palaniappa kapının yanında duruyor. Karısı Shilpa, takımın avukatı ve tam bir sert kadın. "Stiles,

Madden." Ağzına bir Timbit atıyor ve yumruğunu tokatlamak için uzatıyor.

"Selam Ash."

Koç Vander Zee, genç bir kadınla birlikte odanın önünde duruyor. "Koç yeni bir asistan mı aldı?" Flip, yumruklarını tokuşturduktan sonra soruyor. "Biraz genç görünüyor."

Hemi, namı diğer Wilhelmina Reddi-Grinst, halkla ilişkiler sorumlusu ve Shilpa birdenbire ortaya çıkıyor. "O, koçun kızı Tallulah. On yedi yaşında, o yüzden pisliğini kendine sakla Phillip."

Flip sıçrar. "Siktir. Nereden çıktınız siz?"

"Ben her yerdeyim." Hemi uğursuzca kıkırdar, sonra ciddileşir. "Yarın sabah, imajın için faydalı olacak bazı tanıtım fırsatlarını tartışmak için bir toplantımız var." Bana döner. "Ve senin için de."

"Ben iyi bir çocuğum," diyorum savunmacı bir tavırla. En azından öyle olmaya çalışıyorum, ama Flip barda olduğumuzda kontrolünü kaybediyor. Her zaman çok fazla içiyorum ve yapmamam gereken şeyler yapıyorum. Takım için sorun olmak istemiyorum, buna Hemi de dahil. "Merhaba Shilpa. Her zamanki gibi çok güzelsin."

Gözlerini devirir. "Övgüyle yağ çekmek seni daha az sorumlu yapmaz, Tristan."

Hemi başını geriye atıp güler. Sonra ifadesi düzleşir. "En iyi arkadaşının, parlak pullarla kaplı, striptizci ya da go-go dansçısı olabilecek bir kadının vücudundan içki içtiğin bir video paylaştığını biliyor muydun? Her halükarda, bu pek aile dostu bir davranış değil."

Kahretsin. Şimdiye kadar bunun olduğunu bile hatırlamıyordum. Flip sonunda onunla ve arkadaşıyla birlikte eve gitti. Aslında onlar yerel bir gece kulübünde go-go dansçısıydılar.

Flip kaşlarını çattı. "Ben onun en iyi arkadaşayım. Böyle bir şeyi paylaşmazdım."

"Ama paylaştın. Yarın sabah buluşup, tüm reklam kampanyalarının iptal edilmemesi için bir plan yapalım."

Flip'in gözleri fal taşı gibi açılır. "Bunu yapmazlar, değil mi?"

Omzuna hafifçe vurur ve başını sallayarak uzaklaşır.

Shilpa parmağını bize doğru salladı. "İşimi gereğinden fazla zorlaştırmayın." Ashish'in yanağına bir öpücük kondurdu ve uzaklaştı.

"Siktir." Flip telefonunu çıkarır ve sosyal medyasını kaydırır. Ve işte orada, burnunun deliklerinin yakın çekimiyle başlayan ve benim bir kadının göbek deliğinden votka emdiğimle biten bir video. "Çok üzgünüm dostum."

Kesinlikle en iyi anım değildi, ama en azından belden yukarısı görünüyordu. "Sezon daha başlamadı bile ama şimdiden başımız belada."

Dallas Bright, sol kanat, birinci sıra oyuncusu ve iyi arkadaşlarımızdan biri bize anlayışlı bir gülümseme atar. "Bu yaz bana çektiği işkencenin yanına bile yaklaşmayacağını garanti ederim."

Kendimi sırtarken buluyorum. "Bunu duymam lazım." Hemi, Dallas'tan nefret ediyor ve bunu ona belli etmek için elinden geleni yapıyor.

"Temmuz ayında beni palyaço gibi giydirdi. Hava çok sıcaktı. Öleceğimi sandım. Tam palyaço makyajı, büyük ayakkabılar, kırmızı peruk... Sanki bir korku filminden çıkmış gibiydim. Palyaçolardan nefret ederim. Gerçekten nefret ederim. Aynaya bakınca neredeyse panik atak geçirecektim. Kanserle mücadele için düzenlenen bir yardım etkinliği idi. Sanırım balondan hayvanlar yaptığını öğrenmiş ve bu fikri uygulamaya koymuştu. Ama ben sadece köpek, çiçek ve ışın kılıcı yapabiliyorum. Çocukların istediklerini yapamadığım için kaç çocuğu ağlattığımı anlatamam. Tam bir felaketti."

"Palyaçolardan nasıl nefret edebilirsin, anlamıyorum," diye düşünür Ashish. "Neden senden bu kadar nefret ediyor?" diye sorar Flip.

Ashish ensesini ovuşturur. "Muhtemelen üçüncü sınıftayken arkadaşlarımdan biri onun örgüsünü kestiği içindir."

"Saç yüzünden bu kadar uzun süre kin beslemek çok fazla."

"Evet. Bu, yapbozun bir parçası." Dallas daha fazla ayrıntıya girmez çünkü Koç Vander Zee bize beş dakika uyarısı verir.

"Umarım hala waffle ve pastırma vardır." Flip sıradan ayrılır ve büfeye doğru yönelir.

Dallas'ın tabağı hazır, ben de Flip'i takip ediyorum. Sanki son yemeğiymiş gibi tabağını dolduruyor. Tam oturduğumuz sırada Hollis içeri giriyor. Herkes alkışlayıp tezahürat yapıyor. Ben de katılıyorum, ama midemde bir ağırlık hissediyorum. Ameliyatın iyi geçmesi ve tamamen iyileşmesi beni çok mutlu etse de, bunun kariyerim için ne anlama geldiği konusunda hala endişeliyim.

Toplantıdan sonra Flip birkaç arkadaşıyla dışarı çıkar, ama kardeşim şehrin kuzeyinde bir maçı vardır. Seyahatte değilsem ve antrenman saatleriyle çakışmıyorsa, onun hokey maçlarına gitmeye çalışırım. Doğum günü sonbaharda ve çoğu zaman şehir dışındayım, bu çok kötü. Onunla kutlayamamaktan nefret ediyorum. Neyse ki bu yıl doğum günü Şükran Günü'ne denk geliyor, bizim izin günlerimizden biri.

Dallas beni eve bırakıyor. Birkaç blok ötede lüks bir binada bir çatı katı dairesi var. Flip geçen yıl Toronto'ya transfer olana kadar evimi yenilemek istiyordum ve ona ev arkadaşı olmayı önerdim.

Dallas beni bıraktı ve ben de yukarı, evimize çıktım. Kapıyı açtığımda "Merhaba!" diye seslendim ama kimse cevap vermedi.

Daire boş; Beat ortada yok. Temizlik malzemeleri ve taze limon kokuyor. Mutfak tezgahında Flip'in sık sık kaldırmayı unuttuğu rastgele eşyalar yok. Adanın ortasında bir kase taze meyve duruyor ve kanepede yastıklar var. İki duvarın tamamı tavandan tabana pencerelerden oluşuyor ve göl kıyısının güzel manzarasını sunuyor. Ancak bu, buraya televizyon koymanın anlamsız olduğu anlamına geliyor çünkü parlama ekranı görmeyi imkansız hale getiriyor. Tek televizyonumuz Beat'in geçici yatak odası olan çatı katında.

Elbiselerimi çıkarıp kot pantolon ve tişört giyiyorum. Arena her zaman serin olduğu için bir ceket alıp kapıya doğru yöneliyorum.

Cebimdeki telefonum titriyor. Kardeşim arıyor, maçına gelip gelmeyeceğimi soruyor ve eğer gelirsem, geçen sefer burada kaldığında unuttuğu video oyununu geri getirebilir miyim diye soruyor.

Sürekli unutuyorum.

Oyun konsollarımızla birlikte çatı katında. Ceketimi tezgahın üzerine atıp merdiveni indirip yukarı çıkıyorum. Burası vanilya ve narenciye kokuyor. Ve evin geri kalanı gibi burası da temiz. Beat'in çöp kutuları köşede düzgünce istiflenmiş. Yatak örtülerini katlayıp futonun koluna koymuş. Omuzları açık bluzu ve

şortu yorganının üstüne katlanmış. Yerde bir şey görüyorum ve onu almak için eğiliyorum.

Soluk pembe dantelli bir çift külot. Onu bu külotu giyerken hayal etmemek için zihnimle savaşıyorum ama savaşı kaybediyorum. Beat'in sinir bozucu bir gençten sinir bozucu derecede seksi birine dönüşmesi çok rahatsız edici. Komşu kızı imajını, yumuşak hatlarını mükemmel bir şekilde yansıtıyor. Bu da onun burada olmasını daha da sinir bozucu hale getiriyor.

Loft'u incelerken alt dudağımı ovuşturuyorum. Onun mahremiyeti sıfır. Ev arkadaşlarıyla olan durum oldukça karışık ve onu burada istemediğim kadar, orada da istemiyorum. Bizden önce burada yaşayanlar, belki bir bariyer oluşturmak için tavana bitkiler asmışlar.

Merdivenden aşağı inip, çamaşır dolabında bıraktıkları kancalara asacak bir şey arıyorum. Üst kısmında düğmeleri olan eski bir nevresim kılıfı buluyorum. İşimi görür. Çatı katına geri çıkıp nevresimi asıyorum. Biraz dengesiz ve sadece yarısını kaplıyor ama en azından bir miktar ayrılık sağlıyor.

Oyunu alıp, Beat'in kokusunun daha az, temizlik malzemelerinin kokusunun daha fazla olduğu ana kata tekrar iniyorum. Ayaklarımla spor ayakkabılarımı giyip, daireden çıkıp asansörle otoparka iniyorum. Spor arabama binip, bir saat yirmi dakika süren yolculukla kardeşimin maçına gidiyorum.

Yolda, diğer kardeşim Nate'i arayıp durumunu soruyorum. Ortanca kardeşim üniversitede, mühendislik lisansının son yılında. Adam çok zeki. Lise boyunca çoğunlukla hokey oynadı, ama beyni çok güçlü ve başka şeyler için kullanılması gerekiyor. O ve ben haftada birkaç kez konuşuruz. Bu sefer cevap verdiğinde, bir yıldır çıktığı kız arkadaşı Lisa ile birlikteydi, bu yüzden birkaç gün sonra konuşmak üzere söz verip görüşmeyi kısa kestik.

Ben geldiğimde babam tribünde oturuyordu.

"Brody nasıl oynuyor?" diye soruyorum, yanına otururken. "İyi.

Şimdiden bir asist yaptı."

"Güzel. Güzel." Her an gelebilirler diye koltuklarda scoutları arıyorum ama sadece ebeveynler ve birkaç grup genç kız var. "Perşembe günü akşam yemeğine çıkabilir miyiz?"

"Evet, antrenmanı saat altı buçukta bitiyor."

"Arenaya gelmeye çalışacağım. Oh, sanırım doğum günü hediyesini seçtim. Sadece renginin doğru olduğundan emin olmak istiyorum."

"Oldukça gösterişli," diyor babam alaycı bir şekilde.

"Evet, biliyorum. Ama para biriktirmeye çalışıyor ve hokey programı nedeniyle part-time bir işe girmesi neredeyse imkansız. Benim bağlantılarımla var, bu yüzden iyi bir fiyat alacağım. Ayrıca, Nathan için de benzer bir şey yaptım, yani bu adalet meselesi. Susan ona lanet olası bir doğum günü kartı göndermeyi unutursa, bunun acısını biraz olsun dindirir umarım."

"Bu konuda son derece güvenilmez olduğunu kanıtladı," diyor babam sessizce.

Kardeşıme on sekizinci doğum günü için araba almak abartılı mı? Belki. Ama bu unvanı hak etmeyen annemiz Susan, kardeşim on yaşından beri ona kart göndermedi. Onun varlığımızı kabul ettiğinin tek kanıtı, her yıl babamın evine gönderdiği tek bir Noel kartı. Hiç telefon, not, e-posta, hatta lanet bir kısa mesaj bile yok. Eminim ki kartı asistanına yazdırıyordur. Brody sadece dört yaşındayken bizi terk etti, bu yüzden en azından onunla ilgili anıları belirsiz ve beklentileri düşük.

Bizi arkasına bakmadan terk edeli on dört yıl olmuş olması önemli değil gibi görünüyor. Ya da ayrılmasından sadece iki yıl sonra doğum günümde ondan telefon almayı bırakmış olmam da. Hâlâ içimde, bir gün üç oğlu olduğunu hatırlayıp hiçbir şey yapmayacağından daha fazlasını yapacağını düşünen aptalca bir yan var. Ama çok da umutlu değilim.

Evet, araba kesinlikle ekstra bir şey, ama doğum günlerini çok önemsiyoruz, böylece onun yarattığı hayal kırıklığı bizi yutmasın.

BÖLÜM 4

RIX

Ertesi sabah, dizüstü bilgisayarımın mutfak adasında oturmuş, kahvemi yudumlarken internette iş arıyorum. Flip'e finans portföyünü inceleyip inceleyemeyeceğimi sormayı planlıyorum. Bu, özgeçmişime boyut katacaktır. Öfkeyle istifa ettiğim için önceki işverenimi referans olarak kullanamam. Özgeçmişime yazsam bile, sadece üç ay çalıştığım için sorular sorulabilir.

Burada yaşamak uzun vadeli bir çözüm değil. Özellikle de kardeşim rastgele kadınları eve getirip sabahın ikisine kadar son derece coşkulu seks yapma alışkanlığı olduğu için. Yorgan perdeyi takması çok nazik bir davranıştı ama ses geçirmez olmaktan çok uzak. Gürültü önleyici kulaklıklar için Tanrı'ya şükürler olsun. Dün geceki çığlık ve inlemelerin çoğunu bastırdılar. Şarkılar arasındaki kısımlar hariç. Onlara bir şey yapamıyorum.

Telefonum yeni bir mesaj geldiğini bildirdi ve kalbim sıkıştı. Rob'dan. Sarhoşken bıraktığım sesli mesaj olayından beri iletişim kurmamıştık. Başımdayeterince sorun vardı, bu yüzden bu olay hiç olmamış gibi davranmanın ikimizin de yararına olacağını düşündüm.

Onun numarasının üzerine gelip isteksizce mesajı açtım.

ROB

Seni özledim.

Ardından en sevdiğim dondurmanın bir kutusunun resmi geliyor.

Onun "seni özledim" mesajları göndermesine karşı bir şey hissetmek istemiyorum. Ülkenin yarısı bizi ayırıyor. Ayrılık ne kadar kötü olsa da, neden yaptığını anlıyorum. Böyle bir ilişkinin yürümesi

böyle bir ilişkiyi yürütmek zor olurdu, onun üstesinden gelebileceğinden daha zor. Bu, bilmem gereken her şeyi bana anlatıyor.

Yine de aptal gibi cevap yazıyorum.

RİX

Aynı.

Yine de telefonumu ters çeviriyorum, böylece karşılıklı mesajlaşmaya devam etme isteğine kapılmıyorum. O yarayı deşmeden de işler yeterince karmaşık zaten.

Saat dokuz elli ikide, Tristan'ın yatak odasının kapısı açılır. Gözlerim dizüstü bilgisayarımın ekranına sabitlenir. Dün yaptığım şey aptalcaydı. Etkiliydi, ama aptalcaydı. Tek düşünebildiğim, yüzündeki ifade. Ve uyuğunun sihirli bir şekilde benim uyuğumun arasına girme şekli. İlk şaşkınlığının ötesinde, bir kızın külotunu ıslatan türden bir şehvet vardı. *Bu* kızın külotunu.

O yüksek sesle iniyor.

İş ilanlarını kaydırmaya devam ediyorum ve vajinama onun bir pislik olduğunu, kardeşimin en iyi arkadaşı olduğunu ve seks yapmayı hatırlatan bir ses çıkardığı için kayganlaştırıcı kullanmamam gerektiğini hatırlatıyorum.

"Bir an için, senin burada yaşamanın berbat bir kabus olduğunu düşündüm," diyor banyoya doğru yürürken.

Bu, heyecanlanmış vajinamı bir anda kurutuyor. Acıyı atlatmaya çalışıyorum. "Berbat kabus gereksiz bir ifade. Bütün kabuslar berbat." Ona orta parmağımı gösteriyorum.

Kapıyı açık bırakıyor, klozet kapağını kaldırıyor ve işini görüyor.

Hızlıca bir bakış atıyorum. Tuvaletin karşısındaki ayna bu açıdan görünüyor. Bu bana, uykudan dağınık saçlarını, geniş, kalın kaslı sırtını ve heykel gibi kıcını mükemmel bir şekilde görmemi sağlıyor.

"Fotoğraf çek. Daha uzun süre kalır!" diye bağılıyor işerken.

"Neden? Zaten hatırlamaya değer bir şey yok ki," diye cevap veriyorum.

Çiş akışı aniden durur ve siyah boxer şortunu giyerken banyo kapısında belirir. Çenesi seğirir. Yüzündeki ifadeyi tam olarak anlayamıyorum. Sanki

Onu bir şekilde incitmişim gibi. Ama biz böyle yaparız — oklar atar ve kim diğerini daha çok incitebilir diye bakarız. O genellikle kazanan olur, bunu bilmesede. Bir sonraki atışıyla yaraya bir fıçı tuz döker. "Burada istenmediğinin farkındasın, değil mi? Flip, oda arkadaşların pislik olduğu için kendini kötü hissediyor. Vicdan azabıyla uğraşmak istemediği için kalmana izin veriyor. Ben de istemiyorum. Özellikle sezonun başında. Ama sen bir sorunsun ve yoluma çıkmanı istemiyorum, Beat."

Elimde değil. Sözlerine irkiliyorum. Gençken de benzer şeyler söylerdi, etrafında olmanın sinir bozucu olduğunu söylerdi. "Seninle uğraşmak istemediğim kadar ben de seninle uğraşmak istemiyorum." *Pislik. Siktiğimin herifi. Kibirli pislik.* Artık onun sevgisini isteyen o küçük kız değilim. Şimdi onun yarısı kendi sikinde boğulmasını diliyorum, diğer yarısı ise onun sikinde boğulmayı diliyorum.

"Yaptığın her şey beni delirtiyor. Tezgah neden şişelerle dolu?" Makyaj masasını işaret etti.

Tüm eşyalarımı Flip'in tarafında tutmaya çalıştım, ama dün gecedan beri birkaç şey yer değiştirmiş. "İlaç dolabı dolu." Çoğunlukla çeşitli prezervatifler, mentollü merhem ve birkaç reçetesiz ağrı kesici.

Duşa doğru yürüdü ve perdeyi çekti. "Duş almak için kaç tane ürüne ihtiyacın var? Burası sanki lanet olası bir arabaya servis yapan araba yıkama yeri gibi!"

Sadece temel ürünlerim var: şampuan, saç kremi, vücut şampuanı, banyo süngeri ve şekerli vücut peelingi. Ve hepsi küçük bir plastik kutuda duruyor, kardeşimim sevdiği sızdıran üçü bir arada şampuan ve Tristan'ın pahalı şampuanı ve vücut şampuanının aksine.

"Bu sabah neyin var senin?" "Sen! Her yer senin eşyalarınla dolu!"

Onu nefret etmek bazen çok kolay. Belki de dün yaptığım numara, bana olduğu kadar ona da aynı sinir bozucu etkiyi yapıyordur. Bunu düşünür düşünmez, saçma olduğunu düşünerek kafamdan silip atıyorum. Uyluklarımın arasındaki diz refleksif bir hareketti. *Benden nefret ediyor.* Açıkça gösterdiği küçümseme bunu açıkça ortaya koyuyor.

Kapının alınması, cevap vermemi engelliyor. Sonra apartman kapısı açılıyor. Yirmili yaşların ortasında, iş kıyafeti giymiş bir kadın kafasını içeri sokuyor. "Merhaba? Hemi geliyor!"

Uzun, koyu renkli saçları kuaförden çıkmış gibi şekillendirilmiş. Yüksek bel pantolon ve mavi şifon kap kollu bluz, vücut hatlarını vurgulamış. Elinde bir postacı çantası var ve kardeşimle çıkan kızlardan biri gibi görünmüyor. Ama tanıdık geliyor. Yan sehpaye bir tepsi kahve koyuyor.

"Selam, Hemi." Tristan banyo kapısını kapatıyor.

İkisini sırayla bakıyorum, garip ve hoş olmayan bir his midemi rahatsız ediyor. Tristan ve Hemi'nin birbirlerini tanıdıkları açık. Sadece nasıl tanıdıklarını bilmiyorum. Belki de kız arkadaş konusunda yanılıyorum. Ama geçen gün eve parıltılı ve ucuz parfüm kokarak geldi. Hemi'nin kokusundan Chanel No. 5'i tanıyorum.

Dudaklarını büzüp yumruklarını beline dayadı. "Tanrı aşkına, saat onda burada olacağımı söylemiştim. Burası senin soyunma odan değil. Lanet olası kıyafetlerini giy."

O kesinlikle onun kız arkadaşı değil. Anında hissettiğim rahatlama çok saçma.

"Flip'i suçla. Sabaha kadar gürültü yapan oydu. Ben yeni kalktım." Tristan yatak odasına doğru yönelir. Belki de bu yüzden bu sabah bu kadar sinirli. Belki de onun öfkesinin talihsiz hedefi ben oldum.

"Phillip nerede?" diye sordu Hemi.

"Hala yatakta." Tristan'ın yatak odasının kapısı kapanır.

Beni fark etmeyen Hemi, öfkeyle nefes alır ve topukları parke zeminde tıkırdar. Flip'in kapısını üç kez vurur. "On dakikadan az bir süre içinde dışarı ıkmalısn Phillip, yoksa seni herpes destekçisi olarak kaydedeceğim!" diye bağırır.

Ve sonra neden tanıdık geldiğini anlıyorum. Takımın halkla ilişkiler sorumlusu. Görevi, asi hokey oyuncularını ve kötü davranışlarını kontrol etmek. Onları hayırseverlik etkinliklerine katılmaya zorlayarak, kamuoyundaki kötü imajlarını düzeltmeye alışıyor. Ayrıca oyuncuların reklam anlaşmaları yapmalarına da yardımcı oluyor, böylece zaten muhteşem maaşlarına ek gelir elde ediyorlar. Harika bir iş. Ve o da çok sert birine benziyor.

Dönüyor ve gözleri parlıyor. "Oh. Merhaba." Bakışları beni değerlendirircesine tarıyor.

Uyuduğum şort ve bol tişörtü giyiyorum. Ayrıca sütyen de giymiyorum. Çoğunlukla kasıtlı olarak.

Gülümsemesi gerginleşir. "Üzgünüm tatlım, ama Phillip ve Tristan'ın bu sabah bir toplantısı var, o yüzden gitmelisin. İstersen sana bir araba çağırabilirim." Çantasından telefonunu çıkarır. "Sadece adresin lazım."

"Oh, uh..." Beni onların tavşanlarından biri sanıyor. Kusma hissini bastırıyorum. "Sanmıyorum..."

Tristan'ın kapısı açılır. Gri eşofman giymiş ve kol delikleri kocaman olan tuhaf spor tişörtlerinden birini giyiyor, bu yüzden yana döndüğünde meme uçlarını ve on bir bin karın kasını görebiliyoruz.

"Tristan, arkadaşına bir araba çağırman gerekecek," diyor Hemi aynı sert, ciddi tonuyla.

Beni tavşan sanmasına rağmen, onu şimdiden sevmeye başladım.

Tristan'ın kaşları çatılır. O ifade bile onda seksi durması can sıkıcı. "Ha?"

Kafasını benim yönüme doğru eğiyor. "Arkadaşın. Ona iyi bakmalısın."

"Bakmak..." Gözleri fal taşı gibi açılır. "Oh! Oh, lanet olsun."

Elimi kaldırıp, o konuşmadan önce bir laf sokarım. "İnsanlık yok olmanın eşiğinde olsa bile, bu pislik herifin bana kirli ellerini sürmesine izin vermem."

Gözleri kısılır. "Donarak sikimi kaybetmeyi tercih ederim."

Böyle bel altı vuruşlar yapmak için henüz erken, ama ben de bir sonraki okumu hazırladım. "Ben vajinamı süper yapıştırıcıyla kapatmayı tercih ederim."

Zavallı Hemi, ciddi şekilde kafası karışmış görünüyor.

Flip'in yatak odasının kapısı açılır ve ben kahvemi neredeyse kusuyordum. Penis kısmında takım logosu olan bir boxer giyiyor ve sabah ereksiyonu var. "Yine mi kavga ediyorsunuz? Uyumaya çalışıyorum!"

"Tanrım! İkiniz yatak odanızdan çıkmadan önce giyinmelisiniz!" diye bağıriyorum. "Kardeşimin sabah ereksiyonunu bir daha asla görmek istemiyorum. Bir daha asla, Flip. Bu konuyu atlatana kadar terapi masraflarımı sen ödeyeceksin"

Bunu atlatana kadar terapi masraflarımı ödeyeceksin. Ve ben yüzde yüz dünyanın en pahalı terapistini seçeceğim!"

Tiz bir ıslık sesi duyunca ellerimle kulaklarımı kapatıyorum. Tristan ve Flip de aynısını yapıyor. Flip'in yatağında bir vücut hışırdamaya başlıyor.

Hemi pek etkilenmiş görünmüyor. "Phillip, giyin ve misafirini uğurla lütfen. Tristan, tam bir pisliksin. Kendine gel." Bana dönüyor. "Çok özür dilerim. Ziyaretine geleceğini bilmiyordum. Seni kırmak istemedim."

"Önemli değil." Tristan'ın kötü yorumlarının beni etkilemediğini ima etmek için elimi havada sallıyorum. Keşke etkilemeseydi. Bu yüzden, kardeşim iç çamaşırlarıyla ortalıkta dolaşmaya devam ederse, onun sabah ereksiyonunu ne sıklıkla göreceğime odaklanıyorum. Utanç gözyaşları için henüz çok erken. Boğazımı temizledim ve Hemi'ye gülümsedim. "Ben Rix, Flip'in küçük kız kardeşi. Oda arkadaşım vardı, yeni bir yer bulana kadar burada kalacağım. Ve yeni bir iş. Bir hafta oldu."

"Aman Tanrım." Elini göğsüne bastırdı. "Bu ikisiyle yaşamak cehennem gibi olmalı."

"Önceki oda arkadaşlarım biraz daha kötüydü, bu da bir şey ifade ediyor."

"Zavallı şey." Yanıma gelip bana sarılır ve fısıldar, "Tristan her zaman birinci sınıf bir pisliktir. Onu görmezden gel."

"Biliyorum. O ve Flip ilkokuldan beri en iyi arkadaşlar. Buna alıştım. Aslında, sekiz yıl ara verdim ve onun pislikliğini özlediğimi söyleyemem, ama tanıdık olmasının rahatlığı var, değil mi?"

Kollarımı sıkıyor. "O oda arkadaşı durumu gerçek bir kabus olmalı."

"Sınırları zorladılar ve sonunda beni üçlü yapmaya ikna etmeye çalışırken biraz taciz edici hale geldiler."

"Vay canına, bu..." Omzunun üzerinden Tristan'a bakıyor.

"Profesyonel bir hokey oyuncusunun hayatında sıradan bir gün mü?" diye ekliyorum.

"Zamanla, eylemlerinin sonuçları olduğunu öğrenirler," diyor Hemi.

"Flip'in pek ilgisini çekmeyen bir ders gibi görünüyor."

Sanki işaret almış gibi, maskara sürülmüş gözleri rakun gibi olan bir kız-kadın Flip'in yatak odasından çıkıp gelir. Bizi görünce donakalır ve tekrar içeri girmeye çalışır, ama Flip yolunu keser.

"Merak etme tatlım, biz kızgın kız arkadaşlar değiliz," diyor Hemi. "Ben onların halkla ilişkiler müdürüyüm ve bu da Phillip'in kız kardeşi." Sanki beş dakika önce tanışmış iki kadın değil de, iyi arkadaşlarmışız gibi kolumu sevgiyle sıkıyor. Bu durum biraz garip.

"Oh." Kadın elini göğsüne koyar. Elbise gibi duran, değiştirilmiş bir Madden forması giymektedir ve 10 cm'lik buz mavisi parlak topuklu ayakkabılar taşımaktadır. Saçları fırtınadan çıkmış gibi görünmektedir. "Bu durumun çok garip bir hal alacağını düşünmüştüm."

Hemi gülümser, ben de el sallırım.

"Kardeşin vay canına." Jazz elleri yapar ve tuhaf bir yüz ifadesi takınır.

"Ve şimdi garipleşmeye başladı," diyorum sert bir gülümsemeyle. Hemi dirseğine öksürüyor.

"Sana bir Uber çağırdım. Adresi ver yeter. Eğlenceli bir gece için teşekkürler." Flip onu kapıya kadar geçirir — neyse ki artık şort giyiyor — ve onu koridora kadar takip eder.

Kapı arkasından kapanır.

"Bu çok eğlenceliydi," diyor Tristan.

"Kapa çeneni, Stiles. Camdan evlerde yaşayanlar taş atmamalı. Sen de onun kadar kötüsün. Ayrıntılar için birkaç gün önce yayınlanan videoyu izle," diye tersler Hemi.

"Silahlar da vardı."

"Biliyorum. Tüm dünyanın görmesi için bir kadının vücudundan içiyordun."

Kahvemi boğazıma kaçırırım.

Tristan ellerini havaya kaldırır. "Onun göbeğiydi! Sanki onun amından votka emiyormuşum gibi konuşuyorsun!"

"Öyle olmadığını nereden bileceğiz? Onun yardımcısı olmak seni onun kadar kötü yapar. Sen bu davranışı sadece hoş görmüyor, Tristan. Onunla birlikte sefahate katılıyorsun." Yan masaya doğru yürüyerek, kahve tepsisini alır ve adaya getirir, bana bir tane uzatır. "Bu Phillip içindi, ama o benim zamanıma saygı gösteremediği için, seninkine kaldı. Karamelli olanlardan, yani şeker oranı yüksek."

"Bu noktada sırf inat için içerim, ama aslında bunları severim." Kapağı açıp yarısı boş kahve fincanıma dökerim. Kase gibi olduğu için fincanın tamamı sığar, ama birkaç yudum bırakırım. Flip'in böyle bir çapkın olduğu için kaçırdığını tadabilmesi için yeterli.

Flip ön kapıyı çalar. Tristan kapıya doğru bir adım atar, ama Hemi parmağını ona doğru uzatır. "Sakın yapma." Flip'e iki kez daha kapıyı çalmasını söyler ve sonra kendisi kapıyı açar.

Hemi sonunda kapıyı tamamen açtığında, yüzünü buruşturur. "Tanrım, kullanılmış prezervatif ve kış gibi kokuyorsun."

"Doğru sayılır," der Flip sırtarak. "Eğlenceliydi." "Cidden dostum, Beat *burada*." Tristan iki koluyla beni işaret eder.

Neden bir saniye önce beni aşağılayıp, bir saniye sonra savunuyor anlamıyorum.

"Umursamıyor. Değil mi, Rix?" diyor Flip.

Onun lezzetli kahvesinden bir yudum alıyorum, ki o bana burada kalmama izin vermeseydi bu kahveyi içiyor olmazdım. Yine de onu kızdırmaya devam ediyorum. "Sanırım buraya bir erkek getirip aşırı gürültülü seks yaptığımda bana karışmadığın sürece sorun yok."

Tristan başını benim yönüme çevirir. Ona bakmaktan kaçınırım. Tepkisini görmek istemiyorum.

Flip burnunu kırıştırır. "Buraya erkekleri getiremezsin."

"Neden?" Bir erkeği buraya getirmemem için birçok neden var, ama kardeşim bunu bilmek zorunda değil.

Çatı katını işaret ediyor. "Kapın yok. Duvarların da yok."

"Bunun çok farkındayım, teşekkürler. Perde asman çok hoş bir jestti, ama ses geçirmez değil." Asılı yorganı işaret ediyorum.

"Onu ben yapmadım," diyor Flip.

Tristan, Hemi'nin getirdiği fincana rağmen aniden kahve fincanı aramakla meşgul.

"Oh." Bunu beklemiyordum, özellikle de bu sabahki tüm içkilerden sonra. "Teşekkürler?"

"Bu benim için de senin için olduğu kadar önemli." Ve yine sinirli görünmeye başladı.

"Phillip, lütfen hepimize bir iyilik yap ve duş alıp üstünü değiştir. Sütle destek kampanyanı nasıl kurtaracağımızı konuşmamız gerekiyor."

"Bekle, ne?"

"Şu anda senin itibarına pek sıcak bakmıyorlar ve açıkçası ben de öyle." Banyoyu işaret ediyor.

O, onun yanından ağır adımlarla geçip içeri girer ve kapıyı kapatır.

"Aç mısın, Hemi? Kahvaltı için patates kızartması yapacaktım," diye teklif ettim.

"Kahvaltılık hash mi? O nedir?"

"Rendelenmiş patates, doğranmış biber ve soğan, sosis, jambon ve pastırma, üzerine istediğin şekilde pişirilmiş iki yumurta, istersen rendelenmiş peynir ve taze doğranmış domates."

"Kulağa harika geliyor."

"Bunu evet olarak kabul ediyorum. Tristan, yirmi dakika boyunca nazik davranırsan, huysuz kıcını bile beslerim." Perde benim için değil de onun için olsa da, yine de hoştu ve ben onun evinde kalıyorum. Bu benim minnettarlığımı gösterme şeklim.

O da başını salladı. "Elimden geleni yapacağım."

"Umarım yeterince iyi olur." Buzdolabından malzemeleri çıkarıyorum. Dün çoğunu doğradım ve hazırladım, böylece bu sabah kolayca hazırlayabileceğim. Kardeşimin tipik kahvaltısı şekerli mısır gevreği olduğu için meyve tabağını da önceden hazırladım.

Flip duşunu bitirdiğinde, patates kızartması neredeyse hazır. Yumurtaları tavaya kırıp kızartırken, patates kızartmasını tabağa alıp üzerine rendelenmiş kaşar peyniri serpiştiriyorum ve üzerine yumurta ve doğranmış domatesleri ekliyorum.

"Vay canına, burası çok güzel kokuyor." Flip omzumun üzerinden bakıyor. "Bu benim düşündüğüm şey mi?"

"Madden büyükannenin kahvaltılık haşlaması."

"Yıllardır bunu yapmamıştım. Teşekkürler, Rix." Bana yanından sarılır. sarılır.

Gülümsüyorum. "Başkaları için yemek pişirmeyi seviyorum. Bu benim mutluluk kaynağım

yerim." Meyve tabağını masaya koyuyorum ve herkes yemeye

başlıyor. "Vay canına. Bu çok lezzetli," diyor Tristan, elini ağzının önüne götürerek

. Bakışları benimkilere yükselir ve bir an için onun ifadesini anlamam. Neredeyse... özlem mi? Ama bu

mantıklı geliyor. Kendini tekrar ediyor gibi ya da *ben kaçırmışım* gibi gelen başka bir şey daha söylüyor.

Madden büyükannesinin kahvaltılık hash'i, yapmayı öğrendiğim ilk yemeklerden biriydi. Genellikle patates ve sakladığım et artıklarıyla yapardım. Bazen Flip ve Tristan'ın maçı olduğunda hafta sonu erken kalkar ve anneme yemek yapmasında yardım ederdim.

"Gerçekten öyle. Ve bu ikisinin genellikle yediği donutlar ve bayat pizzalardan çok daha iyi," diyor Hemi.

"Peki, süt reklamım neden risk altında?" diye sorar Flip. Tristan ve Hemi'nin yanındaki paket servis bardaklarına bakar. "Bana da kahve var mı?"

"Benim zamanıma senden daha değer veren birine verdim." "Al, sana biraz ayırdım." Ona neredeyse boşalmış olan

"Bunu hak ettim." Kalanını bir yudumda bitirip tekrar yemek yemeye devam eder.

"Bir hayır etkinliği düzenliyorlar ve bu etkinlik aile dostu, ama senin şu anki davranışın onların misyonu ile uyumlu değil," diyor Hemi.

Flip, "Bu ne anlama geliyor?" diye sormak için yemek yemeyi bir süre bırakır.

"Bu, aile değerlerine saygısı olmayan birini kullanmak istemedikleri anlamına geliyor," diye açıklıyor.

"Cinsel hayatımın aktif olması, aile değerlerine saygı duymadığım anlamına mı geliyor?"

"Sen onlarla biriyle birinin eşiyle bu bu Phillip," diye hatırlatıyor.

"Boşandıklarını söyledi."

Hemi dudaklarını büzer. "Onu evine bıraktın ve kocası çimleri biçiyordu."

"Onun çimlerini biçtiğime eminim," diye mırıldanır Flip.

"O iki iki çocuğu var, Phillip." Hemi görünüşü uygun şekilde etkilenmemiş görünüyor.

"Cidden mi, Flip? Ahlak anlayışın nerede?" Şaşkınım.

Tristan ona tiksiniş bir bakış atıyor. "Dünyadaki her tavşanla yatmak istiyorsan, bu senin bileğin işin, ama annesi iş arkadaşlarından biriyle kaçan biri olarak, evli kadınları rahat bırak."

Şimdi yine Tristan için üzülüyorum.

Flip ellerini kaldırıyor. "Evli olanlardan uzak dururum ve kendimi biraz frenlerim."

"Ve artık video çekmeyin," diye ekliyor Hemi. "Dünyanın gözü önünde saçmalıklarınızı paylaşmaya devam ederseniz size yardımcı olamam. Ve uyurken bu kadınların sizinle selfie çekmesine izin vermeyin. Dikkatli olmazsanız yakında kendi hashtag'iniz olur." Çatalını Tristan'a doğrultuyor. "Bu senin için de geçerli. İkiniz buz üzerinde harikasınız, ama buz dışında halkla ilişkiler açısından bir kabussunuz. Yaptıklarınızın sorumluluğunu alın." Diye ekliyor. "Tamam, ders bitti. İkinizin giyinmesini istiyorum. İş kıyafeti."

"Ne için?" diye sorar Flip.

"Bir huzurevinde öğle yemeği servis ediyorsun. Vander Zee'nin büyükannesi orada yaşıyor ve bugün onun doksanıncı doğum günü. Sandviç ve pasta servis edeceksin, biz de birkaç fotoğraf çekip sosyal medyada paylaşacağız, böylece hayranların seni barlarda kadınlarla öpüşmekten başka şeyler de yaparken görebilsinler."

Onlar homurdanıyorlar ama kahvaltılarının son birkaç lokmasını yiyip bitiriyorlar ve Tristan tabaklarını bulaşık makinesine koyuyor. Flip yatak odasına giriyor ama Tristan kendi odasına giderken duruyor.

Boynunun arkasını ovuşturur ve bir anlığına gözlerine bakar. "Kahvaltı için teşekkürler, Bea."

"Rica ederim."

Yatak odasının kapısı kapanana kadar bekledikten sonra Hemi'ye dönüyorum. "İşin çok çılgın."

"Öyle. Çoğu zaman, bunu seviyorum. Ama bu ikisi kafalarını kışkırtılardan çıkarmalılar. Her neyse, iş aradığını söylemiştin. Sporcular için yemek planları mı hazırlıyorsun? Takımda bu konuda yardıma ihtiyaç duyan birkaç kişi tanıyorum."

"Oh. Hayır. Sadece yemek yapmayı seviyorum. Aslında ben muhasebeciyim." Bu, büyüme seçenekleri olan istikrarlı bir iş ve bunu yapmak için dört yıl boyunca eğitim aldım. Şu anda daha fazla kişiye yemek yapabildiğim için mutluyum.

kendimden daha iyi ve buzdolabım da dolu. Sebzelik dolu bir buzdolabı varken yemek planlamak çok daha kolay.

"Gerçekten mi? Bu çok güzel. Alınma ama, diploma sahibi olmak için genç görünüyorsun."

"Mayıs ayında okulu bitirdim. Bir şirkette işim vardı, ama bana uygun değildi." Bu doğru.

O da başını salladı. "Oyuncularımızın çoğu, finansal yönetim ve planlama için tavsiye ettiğimiz firmayı kullanıyor. Onlarda boş pozisyon var mı diye bakmaktan memnuniyet duyarım."

"Gerçekten mi? Bu harika olur."

"Harika. Numaralarımızı paylaşalım mı? Kişilerimle iletişime geçip, işe alım yapıyorlar mı ya da bilen biri var mı diye bakayım."

Numaralarımızı paylaşıyoruz ve o hemen bana bir mesaj gönderiyor.

"Teşekkürler, Hemi. Çok teşekkür ederim."

"Sorun değil. Yardımcı olabileceğim başka bir şey olursa haber ver."

Normalde kardeşimin kariyerini kendi kariyerimi ilerletmek için kullanmayı sevmem, ama ne kadar çabuk iş bulursam, buradan o kadar çabuk kurtulabilirim. Bu, tek başıma yemek pişirmeye geri dönmem anlamına gelse bile.

BÖLÜM 5

RIX

Kardeşim ve Tristan ile beş gün geçirdikten sonra birkaç şey öğrendim. İlk olarak, medya kardeşimin son derece aktif cinsel hayatını abartmıyor. Kadınları iç çamaşırını değiştirir gibi sık sık değiştiriyor. Dürüst olmak gerekirse, bu biraz hayal kırıcı.

Lisedeyken iki yıl boyunca aynı kızla çıkmıştı. Farklı üniversitelere gittiklerinde ayrıldılar. Yirmi yaşına geldiğinde Flip profesyonel hokey oynamaya başladı ve o zamandan beri tamamen farklı bir tavır takındı. Şöhretin dikkat çekeceğini anlıyorum, ama çoğu oyuncu bir iki yıl sonra sakinleşir. Flip ise aksine giderek daha da hızlanıyor gibi görünüyor.

Ayrıca, banyoyu ne kadar sık temizlediğimin bir önemi olmadığını da öğrendim. On iki saat içinde, onun tarafı bomba patlamış gibi oluyor. Flip, havlusunu yere yığılmış halde bırakma alışkanlığı var. Çamaşır yıkama döngüsüne çamaşır suyu eklemek, kötü kokuyu gidermeye yardımcı oluyor.

Üçüncüsü, geldiğimde buzdolabının neden neredeyse boş olduğunu şimdi anlıyorum. Bu evde yiyecek saklamak imkansız. Şimdiden iki kez alışverişe çıktım ve yarın yine gitmem gerekiyor. İlk seferinde ben alışverişini yaptım, ama Flip sonraki alışverişler için bana bir deste para verdi, çünkü aşırı miktarda yemek yediklerini biliyor.

Ama kardeşim ve onun iğrenç derecede seksi en iyi arkadaşıyla yaşamakla ilgili en sinir bozucu şey, sürekli iç çamaşırlarıyla dolaşmaları. Çoğu zaman tualete giderken kapıyı açık bırakıyorlar. Ve görünüşe göre ikisi de sifonu çekmeyi bilmiyor.

Ŗu anda çatı katında saklanıyorum ve mümkün olduğunca çok ürünün fiyatını karşılaştırmak için market broşürlerini inceliyorum. Bir uygulama da kullanıyorum ama bazen broşürlerde gizli hazineler oluyor. Bu hafta dondurma indirimde. Tercih ettiğim marka değil ama dondurma bağımlısı olduğum için, tatmin edici olmasa da daha ucuz olanı alacağım. Fiyat karşılaştırma görevime mutfak adasında başladım, ama Tristan siyah boxer şortuyla çıktı, nefis bir nefret sikiş i gibi görünüyordu. Onu dikizlerken yakalanmak istemedim, bu yüzden çatı katına çıktım, burada onun farkına varmadan ara sıra gizlice bakabiliyorum.

Telefonum yeni bir mesaj geldiğini bildiriyor. Ekranda Rob'un adını görünce göğsüm sıkış ıyor. Onun "seni özledim" mesajı içimi kemiriyor. Çoğunlukla, mesajı gönderdikten sonra günlerce sessiz kalması haksızlık gibi geliyor.

İçimde gerçek bir savaş var. Sonunda pes edip mesajı kontrol ediyorum.

ROB

İyi misin diye bakmak için mesaj attım.

Hemen cevap vermek topu tekrar ona atmak anlamına geliyor ve bunun istediğim bir şey olduğundan emin değilim, bu yüzden mesajı bırakıp fiyat karşılaştırmasına geri dönüyorum. Bunu yaptırımda Rob sinirlenmişti ve benimle alışverişe gitmeyi reddetmişti. Zaten Essie ile alışverişe gittiğim için sorun değildi.

Son broşürü inceledikten sonra, biri kapıyı çaldı. Genellikle akşamları arkadaşlarım gelir, bu yüzden kim olabileceğini merak ettim.

Tristan kapıyı açar. "Selam çocuklar, içeri gelin."

İki derin erkek sesi çatı katına kadar yükselir. "Madden nerede?"

Daha iyi görebilmek için kanepenin kenarına kayıyorum. Beyzbol şapkası takmış, geniş omuzlu ve kış ıları üzerinde bozuk para zıplatabileceğim iki adam mutfağın ortasında duruyor. Biri biraz daha kısa boylu, beyzbol şapkasının kenarlarından kıvrılan koyu renk saçları var. Diğeri ise bronz tenli ve kısa saçlı. İkisi açıkça takım arkadaşları. Tristan şort giymiş ama üstü çıplak.

"Hâlâ uyuyor. Geç saatlere kadar dışarıdaydı," diye cevaplıyor Tristan.

Bunu doğrulayabilirim. Flip sabah üçte eve geldi ve gürültü yaptı. Buzdolabının yarısını yedi, tezgahı dağıttı ve yatak odasına kayboldu. Yine de, gece yarısı mutfaktan gelen sesler, bir kadının çığlık atmasından iyidir.

"Umarım sezon başlamadan önce bu huyundan vazgeçer," diyor kısa saçlı adam.

"Bu enerjinin tamamını yatak odasında ya da seviştiği her yerde harcamak yerine, buz pistinde kullanmasını istiyoruz," diye arkadaşı da aynı fikirde.

"Hemi hafta başında ona laf attı, ama bunun onu çok yavaşlattığını sanmıyorum," diye cevaplar Tristan.

Onun bakışları çatı katına yönelirken ben çöküyorum.

"Sanki sen daha iyisin de, dostum," diyor bir adam.

"Hey, millet!" Flip'in uykudan boğuk sesi araya girer. "Bana beşlik çakın da partiye başlayalım." Banyo kapısı kapanır.

Telefonumdan en yakın arkadaşımдан sohbet etmek istediğini belirten bir mesaj gelir.

RİX

Kardeşimin takım arkadaşları burada. Şu anda hiç mahremiyet yok.

ESSİE

Hepsi sadece iç çamaşırı giymiş mi?

RİX

İkisi tamamen giyinik. Bro muhtemelen yeni uyandığı için iç çamaşırı giyiyor. Dickhead şort giyiyor, tişörtü yok. Daha önceki boxer şortuna göre bir gelişme var.

ESSİE

Ya da bir düşünüş. O adam hayalet biberden daha acı.

RİX

Biliyorum. Ona tahammül edemiyorum.

ESSİE

Ateşe ateşle karşılık verebilirsin.

RİX

???

ESSİE

Spor sütyeni + mini koşu şortu = intikam

RİX

SEN GENİYSİN

ESSİE

FFWF görevi tamamlandığında rapor ver ψ (` ▽ ') ψ

Neden daha önce bunu düşünmedim bilmiyorum. Belki de beni genellikle gören tek kişiler Tristan ve Flip olduğu içindir. Kardeşim umursamaz, Tristan ise benden nefret eder. Ama takım arkadaşları da burada olduğu için, bu etkili bir mesaj verebilir.

Giysi kutumda, popomu zar zor kapatan bir çift koşu şortu ve fazla destek sağlamayan ama askıları olan, seksi ve göğüslerimi harika gösteren bir spor sütyeni arıyorum. Ayrıca beyaz.

Gizlilik için bölmenin arkasına saklanıp hızlıca kıyafeti giyiyorum, sütyenden pedleri çıkarıyorum ki meme uçlarım görünsün. Sonra koşu ayakkabılarımı giyip saçlarımı at kuyruğu yapıyorum. Kulaklıklarımı göğüslerimin arasına sıkıştırıyorum ve telefonumu arkadaki yuvaya koyuyorum ki gerçekten egzersiz yapmaya niyetliymişim gibi görünüyor.

Ateşe ateşle karşılık verme modu devreye girdi.

Merdivenden aşağı iniyorum ve yarıya geldiğimde kenarlarından tutunup kendimi yere bırakıyorum. Gürültülü ama bu sayede

giriş yapmamı sağlıyor.

Üçü de bana doğru dönüyor. Tristan portakal suyunu yudumlarken boğuluyor ve koluna öksürüyor.

Yere atlarım, yüzüme parlak bir gülümseme yapıştırırım ve Tristan'ın yanından geçerek buzdolabına doğru yönelirim. Gözleri fal taşı gibi açılmış, ağzı açık kalmış. Gerçekten komik bir manzara.

"Ne giyiyorsun sen?" diye patlar.

Aşağıya bakıp çıplak karnımı elime alıyorum. "Spor kıyafeti. Çünkü spor salonuna gidiyorum. Sen ne giyiyorsun öyle?" Dikkatimi takım arkadaşlarına çeviriyorum. El sallarken at kuyruğumu omzumun üzerinden atabilirim. "Merhaba."

"Selam, merhaba." Biraz daha kısa boylu olan adamın gözleri parlar, bakışları üzerimde dolaşır ve bir an fazla göğsümde kalır.

Elimi adanın diğer tarafına uzatıyorum. Bakışları omzumun üzerinden Tristan'ın durduğu yere kayıyor, sonra tekrar bana dönüyor. "Ben Rix, Flip'in kız kardeşi."

Elini elime koyar. "Ben Dallas, bu da Roman."

Onu yakından görünce tanıdım. "Evet, sen şanslı yedi numarasın, değil mi? Gol rekorun etkileyici."

"Hokeyi takip ediyor musun?" diye sordu Dallas.

"Flip'in maçlarının çoğunu izlemeye çalışıyorum." Kanepemin rahatlığından olsa da onu destekliyorum. Arkadaşına ve takım arkadaşına dönüyorum. "Sen de kaleci Roman Hammerstein'sın."

Bana çarpık bir gülümsemeyle karşılık veriyor. "Evet, benim. Tanıştığımıza memnun oldum, Rix."

Flip banyodan çıkar ve beklendiği gibi iç çamaşırlarıyla karşımıza çıkar. Telefonuna kaşlarını çatmış bir şekilde bakar. Banyo ile mutfak arasında durur ve bakışlarını ekrandan ayırır. "Menajerimi aramam lazım. Uzun sürmez. Hey, Rix, bana kahve yapar mısın? Ve arkadaşlarına da istediklerini getir." Telefonu kulağına dayamış halde arkadaşlarına işaret eder ve seks odasına geri döner.

"Kahveyi ben hallederim. Sen bir tişört alıp spor salonuna git," diye Tristan neredeyse homurdanır.

Kahve makinesine doğru yöneliyorum. "Spor salonu bir yere kaçmıyor. Ayrıca senin kahven çok hafif." Omzumun üzerinden bir bakış atıyorum. "Çocuklar,

Kahve ister misiniz?" Biraz abartıyor muyum? Kesinlikle. "Evet, seve seve," diyor Dallas.

"Ben de," diye ekliyor Roman.

Tabii ki, kahve çekirdekleri neredeyse bitmiş. Dolabı açıp parmak uçlarımda yükselerek çekirdekleri ve öğütücüyü almaya çalışıyorum, ama bunlar üçüncü rafta. 1,80'den uzun olan Flip ve Tristan için sorun değil, ama benim için çok yüksek. Uzanıyorum ama birkaç santim yetmiyor. Yardım isteyebilirim ama bu Tristan'a beni kötülemek için fırsat verir. Takım arkadaşlarının önünde. Bukesinlikle olmaz.

Ellerimi tezgaha dayayıp kendimi yukarı çekiyorum ve soğuk granit üzerinde diz çökmüş durumdayım.

"Ne yapıyorsun sen?" diye sordu Tristan.

"Kahve çekirdeklerini alıyorum, dahi."

"Gözlerini kendine sakla, Bright," diye bağırır Tristan.

Omzumun üzerinden bakıyorum ve herkesin dikkatini çektiğimi fark ediyorum. Tezgahın üzerine atlamak muhtemelen popomu öne çıkarmıştır. Harika. Fikrimi anlatmak konusunda harika bir iş çıkarıyorum.

"Dur, yardım edeyim." Aniden Tristan arkamda belirir, göğsünü sırtıma dayayarak kahve çekirdeklerini ve öğütücüyü alır ve yanımdaki tezgahın üzerine koyar. Ağzı kulağımda, burnu saçlarımdan içindedir. "Roman'ın kızı senin yaşımda. Başka bir sorunla uğraşmak istemiyorum ve sen kendine bir sorun yaratıyorsun, Beat." Elleri belimi kavrar, parmak uçları batar. Geri adım atar ve beni tezgahın üzerinden çeker. Vücudum onun vücudunun önünden aşağı kayar ve yemin ederim ki, sırtımın alt kısmına yarı sert bir şeyin dokunduğunu hissederim. Parmakları gerilir, sonra beni bırakır ve uzaklaşır. Yüzünde hiçbir ifade yokken, bu sefer ısrarla tekrarlar: "Kahveyi ben hallederim. Sen spor salonuna gidebilirsin."

"Tabii." Utancımı yutuyorum ve bunu umursamamaya çalışıyorum. Beni küçük düşürmek ve kendimi iki santim boyunda hissettirmek onun için çok kolay. Buzdolabından su şişemi ve daha önce hazırladığım meyve tabağını alıyorum. Tezgahın üzerine koyup selofanı çıkarıyorum. "Acıkırsanız diye. İkinizle tanışmak güzeldi."

Dallas ve Roman teşekkürlerini mırıldanırlar ve ben Tristan'a arka bakmadan daireden ayrılırım. Ama onun gözlerinin üzerimde olduğunu hiss ediyorum.

Mesajımı başarılı bir şekilde iletebildim mi emin değilim, ama Tristan giysilerimin eksikliğini hiç sevmeydi, bu yüzden bunu bir zafer olarak kabul edeceğim.

Spor salonuna gitmiyorum. Bunun yerine avluya gidip, ağacın altındaki süper rahat sandalyelerden birine oturup Essie'yi görüntülü arıyorum.

"Tüm detayları öğrenmem lazım," diyor selam verirken. "Ne oluyor? Neden beş gündür seni görmedim?"

Onun tanıdık uzun siyah saçlarına, pürüzsüz bronz tenine ve badem şeklindeki gözlerine gülümsüyorum. Makyajı hem dramatik hem de abartısız. Makyaj fırçasıyla sihirbaz gibi. "Ben de seni özledim Essie."

"Senden bu kadar uzakta yaşamak zor. Vancouver ile Toronto arasında bir portal geliştirmeleri lazım, hem de hemen."

"Değil mi? Neden boyutlararası seyahatlerin olduğu bir çağda yaşamıyoruz?" Keşke ekrana uzanıp ona sarılabilsen.

"Buraya taşınabilirsin. Gel benimle yaşa. Sana bir iş buluruz." "Çok cazip, ama biliyorsun ki bir erkek bulup ona seninle birlikte yaşamaya başlayacağını biliyorsun. O zaman ben de şu anki durumumda kalacağım, ama kardeşimim sinir bozucu derecede seksi en iyi arkadaşı olmayacak."

"Gerçekten çok seksi, değil mi? Bu sadece kamera açısı meselesi değil," diye şikayet ediyor Essie.

"Bu çok adaletsiz. O tam bir pislik. Ve aptalca seksi. Ona dayanamıyorum." Ona şimdiye kadar kardeşim ve en iyi arkadaşıyla yaşamak nasıl bir şey olduğunu anlatıyorum.

"Medyada Flip hakkında çıkan haberler sadece dedikodu değil mi?"

Kafamı sallıyorum. "Kendi kulaklarımla duydum ve kendi gözlerimle gördüm. Annem çok utanmış olmalı. Acaba bu yüzden mi o boktan yere taşındılar? Böylece onun yaptığı tüm pisliklere tanık olmak zorunda kalmayacaklardı." Sebep bu değil. Babam reddedemeyeceği bir iş teklifi aldığı için kuzeye taşındılar ve orası çok daha ucuz. Ve daha soğuk.

Essie alt dudağını dışarı çıkarır ve yüzünde empati dolu bir ifade belirir. "Bebeğim, çok üzüldüm. Kardeşinin ayaklarının bastığı yeri gizlice taparcasına sevdiğini biliyorum."

"Cinsel özgürlüğü tamamen destekliyorum, ama onun yatağı neredeyse hiç boş kalmıyor. Bilemiyorum. Her şey çok boş geliyor." Durumum farklı olsaydı, ona bunu sorabilirdim. Ama gereksiz bir gerginlik yaratmak istemiyorum, özellikle de bana burada bedavaya kalmama izin verdiği için.

"Teklifim geçerli, Rixie. Buraya gelmene izin var. Tek yön bilet al, böylece istediğin kadar kalabilirsin."

"Vancouver'da kira aylık üç bin dolar." O taşındığında araştırma yapmışım.

"Sen burada olursan yarı yarıya olur."

Bu cazip bir teklif, ama Essie tek eşli biridir. Yakında bir erkek arkadaşı olacak ve o da kısa süre sonra yanına taşınacaktır. O zaman durum garipleşecek ve ben yine bir çözüm bulmak zorunda kalacağım. "Seni seviyorum Essie, ama Vancouver'a taşınmak muhtemelen çözüm değil. İşin nasıl gidiyor? Bana her şeyi anlat."

Essie, bir film stüdyosunda makyaj sanatçısı olarak çalıştığı son gelişmeleri bana anlatıyor. Mutlu olduğu belli. Onu çok özliyorum, ama hayallerinin peşinden gittiği için mutluyum. Bu da benim hayallerimin ne olduğunu merak etmeme neden oluyor. Flip ve Tristan için yemek hazırlamayı seviyorum, ama bu sadece ek bir iş. Muhasebe, maaşı iyi olan istikrarlı bir iş ve parayı anlamak, hiç yeterli olmayan bir evde çok önemliydi. Ama bu iş beni mutlu etmiyor. Yapabilir miyim? Evet. Nihai hedefim bu mu? Muhtemelen hayır. Belki de yanlış firmaydı. Belki daha uygun bir yer vardır.

Telefonum gelen bir arama ile titriyor. Ekrana bakıyorum ve arayanın Dean and Sons Financial Management olduğunu görüyorum. Hemi bana bu şirketteki kıdemsiz muhasebeci pozisyonu için bir ilan gönderdi ve onu referans olarak kullanabileceğimi söyledi, ben de öyle yaptım.

"Kapatmam gerek," diyorum Essie'ye. "Bu yeni bir iş olabilir." "Oh! Kahretsin. İyi şanslar. Başarabilirsin! Sonra bana mesaj at. Seni seviyorum!" O telefonu kapatıyor ve ben de Dean and Sons'tan gelen aramayı cevaplıyorum.

Beş dakika sonra, bir iş görüşmem var ve buna hazırlanmak için kırk sekiz saatten az vaktim var. Hemen Hemi'ye mesaj attım ve beş saniye sonra beni aradı.

"Bu harika bir haber! Başvurursan mülakata çağrılacağını biliyordum. Sınıfının birincisi olarak mezun oldun. Onlar

seni bir hokey oyuncusunun tam diş setini istediğinden daha çok istiyorlar." "Bunun için hiç hazırlıklı değilim gibi hissediyorum."

"Yarın sabah benim evime gel. Ya da ben sana gelebilirim. Birkaç deneme yaparız."

"Senin evine gitsem daha iyi olur."

"Adresimi mesaj atarım. Saat 10 uygun mu?" "Harika. Teşekkürler Hemi. Her şey için."

"Teşekkür etmene gerek yok. Özgemişin her şeyi anlatıyor. Yarın görüşürüz."

Telefonu daha sakın bir şekilde kapatıyorum. Flip, mülakat stresini anlamıyor. On altı yaşından beri çok rağbet görüyor. Asla sözleşme yapıp yapmayacağı *değil*, nerede ve ne kadar yapacağı önemliydi.

Zaten telefon görüşmesi yaparken, binaya geri dönerken annemi arıyorum. İş ve daire konusunu önemsiz göstererek annemin endişelenmemesini sağlıyorum.

"Merhaba tatlım, nasılsın? Her şey yolunda mı? Phillip ve Tristan'ın yanına taşınman ne demek oluyor?"

"Eski ev arkadaşlarımla bir sorun yaşadım; önemli bir şey değil ve Flip bu konuda çok anlayışlı davranıyor."

"Peki ya işin? Seni hiç uyarıda bulunmadan nasıl kovabilirler, anlamıyorum?"

İşsiz kaldığım konusunda da biraz yalan söylemiş olabilirim. "Bazen böyle şeyler olur. Bu hafta sonu bir iş görüşmem var. Her şey yoluna girecek. Sen nasılsın? Baban nasıl?" Konuyu değiştiriyorum ve birkaç dakika daha konuşuyoruz, sonra iş durumuyla ilgili gelişmeleri ona haber vereceğime söz vererek telefonu kapatıyorum.

Neredeyse daireye geri dönecektim, ama spor salonuna gideceğimi söylemiştim. Buradaki spor tesisleri güzel ve oraya vardığımda, salon neredeyse boştu. Bir dergi alıp koşu bandına çıktım.

Dün, Flip'i banka dosyalarına ve harcamalarına erişim izni vermesi için ikna ettim, böylece tahmini gelir akışları ve yatırım teşvikleri içeren temel bir finansal portföy oluşturabilirdim. İncelenecek çok şey vardı. Nadiren bir seferde yüz dolardan fazla harcama yapar

, bu da sık sık alışverişe çıkmasının nedeni olabilir.

Dergiyi karıştırırken, modası geçmiş saç stillerine kaşlarımı çatıyorum. Kapağına baktığımda, derginin yirmi beş yıldan daha eski olduğunu görüyorum. İçeriğe göz gezdirirken, hokey dünyasında ikonik bir reklamla karşılaşyorum: Alex Waters süt reklamı. O zamanlar, süt kapıyı çaldığında bir fuckboy olmak kabul edilebilirdi. Anladığım kadarıyla, Alex Waters pek çok kadınla öpüşmüş, ancak çok azı yatak odasında onun becerilerini deneyimlemiş.

Karısının sansürsüz röportajlarına göre, bunun nedeni çoğu kadının onun aletinden korkmasıymış. Bunlar tam olarak onun sözleri. Reklamı izlerken, hokey kariyerinin zirvesinde olan Alex Waters'ın çekiciliğini hiç bozmayan eski moda görünüşüne gülümsüyorum. Adonis gibi bir vücudu var. İki litrelik bir süt kabını vücuduna döküyor. Süt, kaslı göğsünün ve karın kaslarının çıkıntıları ve düzlükleri üzerinde akıyor. Reklam, onun korkutucu penisine giden hoş V şeklinden hemen altında kesiliyor. Seksi bir reklam. Bu derginin buraya nasıl geldiğini merak ediyorum.

Alex Waters'ı keserken bir fikir aklıma geliyor. Bu fikir ya harika ya da berbat olabilir. Ama kardeşim en iyi arkadaşının beni tezgahından indirirken ereksiyon olduğunu çok iyi biliyorum. Onu binlerce mantar enfeksiyonu kadar nefret ediyor olabilirim, ama beni çekici buluyorsa, bunu kendi lehime kullanabilirim. O, beni sadece bir baş belası olarak gördüğü gençlik yıllarında benimle yaptığı gibi, onunla dalga geçebilirim. Hala bir baş belası olabilirim, ama onu rahatsız edip beni çekici bulması daha da iyi olur. O zaman ikimiz de aynı sinir bozucu durumda oluruz. Bunun böyle olup olmadığını öğrenmek üzereyim.

Koşumu bitirdiğimde, hafif nemli ve biraz nefes nefese kalmış durumdayım. Dergi de benimle birlikte geliyor. Alex Waters'ın artık babam olacak yaşta olması umurumda değil, bu reklamda o tam bir mastürbasyon malzemesi. Asansörle daireye geri dönüyorum ve koridorda Dred'e rastlıyorum. O çıkarken ben giriyorum, kısa bir merhaba selamlaşıyoruz, erkeklerin hala strateji toplantısı yapmalarını umuyorum. Şans benim tarafımda. Adanın etrafında oturuyorlar.

Dördünün de başı benim yönüme dönüyor.

"Selam, Rix. Antrenman nasıldı?" Flip iPad'ine bakmaya devam ediyor.

"İyiydi, teşekkürler." Yüzümün önünde elimi sallıyorum. "Burası çok sıcak. Birkaç pencere açsam sorun olur mu?"

"Termostatu ayarla da klima boşuna çalışmasın," diyor Flip dalgın dalgın.

"Tamam. Teşekkürler." Balkona doğru yöneliyorum. "Strateji toplantısı nasıl gidiyor? Hazırlık maçlarında ilk olarak Montreal ile karşılaşacaksınız, değil mi?"

"Kız kardeşinin hokeyden anlamasını seviyorum. Benimki hiç umursamıyor," diyor Dallas.

"Flip bana her zaman destek olmuştur. Ben de aynısını yapmak istiyorum." Dallas'a gülümserken sürgülü kapıyı açıp balkona çıkıyorum. "Vay canına. Buradaki esinti harika."

Flip hariç herkesin dikkati üzerimde. O ise önündeki iki cihaza odaklanmış durumda. Haydi bakalım. Su şişemi açıyorum, küçük bir yudum alıyorum, sonra başımı geriye eğip içeriğini göğsüme döküyorum. Su beyaz spor sütyenime emiliyor ve opak kumaşı şeffaf hale getiriyor. Üçünün de kaşları kalkıyor. Roman başka yere bakar ve şimdi beyaz parmaklarıyla sımsıkı tuttuğu bardaktan uzun bir yudum alır. Dallas, yeni favori TV programını bulmuş gibi sırtıyor ve Tristan'ın dudakları bir tür hırlama gibi kıvrılıyor. Bakışları benden Dallas'a, sonra da gözleri hala telefonunda olan Flip'e kayıyor.

Tristan, Dallas'ı parmağıyla işaret eder. "Gözlerini çek, pislik." Dallas ellerini kaldırır ve kahve fincanına odaklanır.

Tristan bana doğru yürür, tişörtünü başından çıkarır. Ayak başparmağı koşu ayakkabımın ucuna çarptığında durur. Bana dik dik bakar, ben de başımı geriye eğip ona gülümserim. Son birkaç damlayı dekolteme dökerim. Açgözlü bakışları aşağıya iner, elleri yumruk olur, biri tişörtünü tutar. "Ne halt ediyorsun, Beat?"

"Bir şey anlatmaya çalışıyorum, Trissy. Sen ve Flip hep iç çamaşırlarınızla dolaşıyorsunuz. Ben neden giyemiyorum?"

Çenesini sıkar ve agresif bir şekilde gömleğini kafamın üzerine geçirir.

"Ah! Ne yapıyorsun?" Ellerini uzaklaştırmaya çalışıyorum ama kollarım gömleğe takılmış ve saçlarım gözlerimi kapatıyor.

Gömleğinin kenarını tutup belime kadar topladı. "Bu saçmalık gereksiz. Sen bunu yapmadan önce de herkes sana bakıyordu, Beat. Bu aşırıya kaçmak ve senin vücudundan çok daha fazlasını sunacak şeylerin var."

Onun azarlamasının içinde saklı olan iltifattan o kadar şaşırdım ki ne diyeceğimi bilemiyorum. Parmakları kalçamın çıplak derisini okşuyor ve bu, klitorisime doğrudan bir bağlantı gibi geliyor. Ve meme uçlarıma. Ki o da onları örtmüş durumda. Sağ tarafıma bir düğüm atıyor ve gerekenden daha sıkı çekiyor. Kollarımı tankın hapisanesinden kurtarmak o kadar uzun sürüyor ki, bu neredeyse imkansız görünüyor çünkü çoğunlukla kol delikleri var.

"Sana zaten söyledim, başa çıkacak başka bir soruna ihtiyacım yok. Düşmanca davranmayı kes," diye homurdanır.

Bu ani tepkiyle başa çıkmak zor, ama bu istemeden yapılan iltifat bana onun sinirine dokunmaya devam etmek için gereken cesareti veriyor. "Aptal gibi davranmayı bırak. Oh, dur. Yapamazsın. Bu senin doğal halin."

Gözleri kararır, bakışları tehditkâr olur. "Amacını kanıtladın, şimdi planın ne?"

"Dallas'ın numaramı istediğinden eminim. Belki ona veririm."

Çenesi seğirir. "Hayatta vermezsin."

Başımı eğip tek parmağımı göğsünde aşağı doğru kaydırıyorum. "Bu seni çok kızdırıyor olmalı."

Bileğimi tuttu ama elimi çekmedi. "Neden bahsediyorsun?"

"Benden nefret etmene rağmen bana ilgi duyma. Bir şeyi nefret etmek ve aynı zamanda istemek çok sinir bozucu."

Gözleri şaşkınlıkla parladı, sonra daraldı. "Dikkatli ol, yoksa başını belaya sokarsın."

Onu şortunun içinden dürttüm. Kesinlikle yarı ereksiyon halindeydi. Eminim aşağı baksam, kumaşın altında belirgin bir çıkıntı görürdüm. "Vücudun seni ele veriyor," diye mırıldandım. "Şu anda beni susturmak için ne vermezdin, değil mi? Sikini ağzıma sokmak için."

Dişleri birbirine sürtünüyor ve burnumuz neredeyse birbirine değecek kadar eğiliyor. Vücudu benimkini gölgeliyor. Flip ve takım arkadaşlarını göremiyorum

onlar da beni göremiyor. Tristan beni tamamen kaplıyor. Çenemi kaldırırsam dudaklarımız birbirine değecek. "Benim ilgimi çekmek istemezsin, Beat." Sesi yumuşak ve tehditkâr, omurgamdan aşağı bir ürperti geçiriyor. "Sana söz veriyorum, ateşle oynuyorsun ve ben seni yakıp kül edeceğim."

Gülümsüyorum. "Bu bir meydan okuma gibi geliyor."

Yüzündeki ifade daha da kötüleşiyor. "Ah, küçük kız, neye bulaştığını bilmiyorsun."

"Hey! Orada ne oluyor? Tristan, Rix seni ne kadar sinirlendirirse sinirlendirsın, onu balkondan atamazsın!" Flip bağırır.

Tristan'ın göğsüne hafifçe vuruyorum. "Oyun başladı, koca adam."

BÖLÜM 6

RIX

Hayatımda pek çok aptalca şey yaptım. Ama Tristan'ı düşman edinmek bunların başında gelir. Beni sevmediğini bilmeme rağmen çekici bulduğunu fark etmek bana güç veriyor. Sorun şu ki, bu gücü nasıl etkili bir şekilde kullanacağımı bilmiyorum.

Tristan, sonraki iki gün boyunca ortalarda pek görünmüyor, bu da merak uyandırıcı. Flip uyanmadan evden çıkıyor, akşamüstü geri dönüyor, bir şeyler atıştırıp geceyi odasında geçiriyor. İlk başta, benden kaçtığını düşündüm. Flip'e her şeyin yolunda olup olmadığını sorduğumda, Nate'in ziyarete geldiğini ve Brody'nin hokey maçı olduğunu, bu yüzden ailesiyle vakit geçirdiğini söyledi. Bunu tatlı bulmak istemiyorum, ama buluyorum. Ayrıca, egom kaçınma seçeneğini tercih ediyor.

Flip'i hokey antrenmanı ile sayısız randevularından birinin arasında yakalayıp, röportajımdan önce onu oturtup banka hesap özetlerini gözden geçiriyorum.

"Bütün bu küçük çekimler ne için?" Sarı renkle işaretlenmiş harcamaları tıklıyorum, çoğu yirmi ile elli dolar arasında, ama ara sıra yüz veya iki yüz dolarlık olanlar da var. Bu hafta bin dolar çekmiş ve bana market alışverişi için sekiz yüz dolar vermiş.

Listeyi inceler ve parmaklarını saçlarında gezdirir. "Bar parası."

"Kredi kartında başka harcamalar da var mı?" diye soruyorum.

Kafasını salladı. "Genelde hayır. Genelde barda nakit ödeme yaparım." "Ve bir gecede sadece yirmi ile elli dolar arasında mı harcıyorsun?" diye

Onaylıyorum.

O başını sallar. "Evet. Ben sadece bir bira içerim, sonra suya geçerim. Bazen içkileri ısmarlamak benim sıram olur, o geceler daha pahalı olur, ya da birine içki ısmarlarım. Ama sarhoş kadınları eve götürmem ve planım birini bulmaksa, ki genellikle öyledir, sarhoş olmam."

"Sadece bir içki mi içiyorsun?" diye tekrarlarım.

Bana bir bakış atar. "Barlar pahalıdır ve biriyle birlikte olmak istiyorsam sarhoş olmak iyi bir fikir değildir."

"Tamam. Anladım. Mantıklı." Bir bakıma, tüm bu kadınları eve getirirken ayık olması daha iyi sanırım. Ama bu seçimleri yaparken tamamen akli başında olması da beklenmedik bir durum. Bunu daha sonra düşünmek üzere bir kenara not ediyorum. Ya da etmiyorum. "Tamam, aylık bar harcamalarını ve diğer her şeyi topladım ve sana daha uygun bir plan hazırladım."

"Harika. Bu öğleden sonra menajerimle görüşmem var, ama sorunun olursa mesaj at." Beni iş görüşmesi hazırlıklarımla baş başa bırakıyor.

Dün, Hemi ile birkaç saat boyunca mülakat soruları üzerinde çalıştık, bu yüzden kendimi daha hazır hissediyorum. Flip için yeni bir plan hazırlamak ve bunu dinamik bir sunuma dönüştürmek bugünümün çoğunu aldı, ama işim bittiğinde, onun şu anki yıllık maaşını temel alarak bir, üç ve beş yıllık yatırım-gelir akışlarını tahmin ettim.

Flip ve Tristan geç saatlere kadar dönmeyecekler, bu da yatmadan önce onlarla uğraşmam gerekmeyeceği anlamına geliyor. Umarım gelecek hafta tekrar iyi bir işe girerim ve daire arama görevine başlayabilirim.

Ertesi gün öğleden sonra, Dean and Sons'ta iş görüşmesine gidiyorum. Gerginim, ama Hemi bana bu işi alacağımı garanti etti. Sınıfımı birincilikle bitirmem ve onun tavsiyesi de işime yarıyor. Bir de profesyonel hokey oynayan ve finansal portföyünü incelememe izin veren bir kardeşim var.

Barda harcadığı önemsiz miktarlar birikiyor, ama bu kesinlikle karşılayabileceği bir miktar. Ayrıca, en iyi arkadaşıyla birlikte, her ay makul olarak ödeyebileceğinden çok daha ucuz bir dairede yaşayarak bunu garanti altına alıyor. Flip için hedefim, mevcut yatırımlarını en üst düzeye çıkarmak, böylece tüm kazancının kaybolacağından korkarak yaşamaya devam etmek zorunda kalmasın

tüm kazancının yok olacağı korkusuyla yaşamak zorunda kalmasın ve hokeyi bıraktıktan sonra da yaşam tarzının güvende olduğunu bilsin.

Dean and Sons, harika bir ekibe ve samimi, dinamik personele sahip muhteşem, modern bir binada bulunuyor. İki pozisyon için birkaç adaydan biriyim ve bu iş umduğum gibi gitmezse diye, önümüzdeki hafta başında başka bir firmada daha düşük seviyeli bir pozisyon için başka bir görüşmem var.

Ama beni içeri alıyorlar ve sonra her şey oluyor ve görüşme inanılmaz derecede sorunsuz geçiyor. Kardeşim için yaptığım finansal plan revizyonlarını çok beğeniyorlar — seyahat programını ve apartman aidatlarını, bahçeli bir evin mülk yönetim giderleriyle karşılaştırmamı. Her seçenek için bir bütçe ve her birinin artılarını ve eksilerini sunuyorum. Sonunda, profesyonel sporcular için yaratıcı muhasebe teknikleri ve en çok düzeltilmesi gereken giderler hakkında hepimiz gülüyoruz.

Görüşmeden çıkar çıkmaz Hemi'ye mesaj attım.

Birkaç saniye sonra beni arıyor. "Şu anda neredesin?" "Dean and Sons'tan çıkıyorum, metroya gidiyorum."

"Bir blok ötedeyim. Bir şeyler içmek ister misin? Bana üç boyutlu olarak anlatabilir misin?"

"Zamanın olduğuna emin misin?" diye soruyorum.

"Evet. Dallas'ın hayatını cehenneme çevirmeyi yeni bitirdim ve bunu kutlamam lazım. Church ve Yonge'nin köşesinde The Dirty Olive adında bir martini bar var. On dakika sonra orada buluşalım mı?"

"Tabii. Harika." Telefonu kapattıktan sonra "biz" kelimesinin anlamını anlıyorum.

Yedi dakika sonra, The Dirty Olive'e varıyorum. Burası şık bir yer ve içkiler pahalı olduğu için normalde sık sık gittiğim bir yer değil. Ama az önce bir iş görüşmem vardı ve her şey yolunda gitmiş gibi görünüyor. Pahalı bir kokteyl için biraz para harcayabilirim. Bu haftaki eğlence bütçemi kısacağım ve Moose Tracks dondurma almayacağım. Bu fedakarlığa kesinlikle değer.

Essie Vancouver'da ve Rob ile ilişkimiz bittiği için kendimi bağlı hissetmiyorum. Essie'nin dostluğunun verdiği rahatlığı ve uzun süreli bir erkek arkadaşın verdiği güveni özlüyorum. Eugenia ve Claude'un eğlenceli ev arkadaşları olacağını ummuştum, ama bu umut çok çabuk boşa çıktı. Bu yüzden

potansiyel bir yeni arkadaşımın olması güzel, kardeşimle iş bağlantısı olsa bile.

İçeri girdiğimde, Hemi başka bir kadınla birlikte yüksek bir masada oturuyordu. Çene hizasında kısa saçları, kıskanılacak kalın kirpiklerle çerçevelenmiş koyu renk gözleri ve atletik bir vücudu vardı.

"Selam, Rix!" Hemi ayağa kalkar ve beni kucaklamak için kendine çeker. "Umarım sakıncası yoktur. Bir arkadaşımı da getirdim."

"Ne kadar kalabalık olursak o kadar eğlenceli olur," diye cevap veriyorum. Eve gidip Flip, Tristan ve onların gecenin lezzetleriyle vakit geçirmek için can atmıyorum. Gerçi şu ana kadar sadece Flip yatak odasına arkadaşlarını getiriyor.

"Rix, bu Hammer. Hammer, bu Rix." Hemi ikimizi işaret ediyor. "Rix, Madden'in kız kardeşi; Hammer, Hammerstein'in kızı."

"Hey!" Tristan'ın, ateşle ateşle savaş görevinin yapıldığı gün Hammerstein'in benim yaşımda bir kızı olduğunu söylediğini hatırlıyorum. Hammerstein ekibin en yaşlı üyesi, ama kırk yaşında bile değil. Hammer ise henüz on dokuz yaşında gibi görünüyor. Bir barda içki içiyor, yani en az on dokuz yaşında olmalı. Aksi takdirde Hemi'nin onu buraya getireceğini sanmıyorum.

"Hammer bu dönem üniversite stajını benimle yapıyor ve çok eğleniyoruz, değil mi?" diyor Hemi gülümseyerek.

Hammer sırtıyor. "Şimdiden en iyi staj, ve daha iki gün önce başladım. Asıl adım Peggy, bu aynı zamanda büyük büyükannemin adı. Huzur içinde yatsın." Haç işareti yapıyor. "Ama ekip bana Hammer diyor."

"Anladım. Benim gerçek adım Beatrix, bu da büyükannemin adı. Ailem isimlerimizi kısaltmayı severdi, bu yüzden ben Rix oldum, kardeşim ise Flip oldu çünkü çocukken adını telaffuz edemiyordum. Ancak o profesyonel hokey oyuncusu olduğunda bu isim yepyeni bir anlam kazandı."

Hammer yüzünü buruşturur. "Evet, oldukça ünlüdür." "Öyledir," diye onaylarım.

"Ben de büyükannemin adını aldım, neyse ki o hala hayatta. ve full of sass," Hemi notes. "Ama Wilhelmina is a

saçma sapan uzun bir isim ve ben lisede Hemi kullanıyordum. Takma isim öylece kaldı."

"Neden Hemi kullandın?" diye soruyorum.

"Anneler güvenli bir araç istiyorlardı. Güçlü bir motora sahip ve hemen hemen her şeyi geçebilen bir kamyonetin uygun olduğunu düşündüler."

"Bu mantıklı." Hala bir arabam yok. Toronto'da yaşamak, toplu taşıma araçlarına güvenmek anlamına geliyor.

Hemi başını sallar ve konuyu değiştirir. "Peki, bana mülakattan bahset.

Onlara tüm o süslü grafiklerini gösterdin ve onları hayran bıraktın mı?" "

think it went well. By the end, we were laughing and sohbet ediyorduk. Ortam rahattı. Burası önceki işimden çok daha bana uygun gibi geliyor. Yine de muhasebe benim için doğru alan mı, henüz yüzde yüz emin değilim. Kardeşim ve Tristan için haftalık yemek planları hazırlamayı çok seviyorum. Ama bunu nasıl para kazandıran bir kariyere dönüştürebilirim, emin değilim. Bunun için çok daha fazla eğitim almam gerekir.

"Seni kim mülakata aldı? Mike ve Laura mı?" diye soruyor Hemi. "Evet, ve Fergie."

"Fergie'yi güldürdün mü? Kesinlikle işi alacaksın. Yaklaşan işini kutlamalıyız."

Garson gelir ve bir bardak su ile çikolatalı martini sipariş ederim.

Hammer'ın telefonu titrer ve o ekranı kontrol eder, gözlerini devirir. "Bir saniye bekle. Babam arıyor." Telefonu açar. "Selam, Hemi ile bir toplantının ortasındayım. Seni sonra arayabilir miyim?" Dudaklarını büzür. "Akşam yemeği için beni beklemene gerek yok. Muhtemelen bir saat, belki biraz daha fazla sürer. Bir şeyler atıştırırız... Hayır, arabaya ihtiyacım yok. Baba, son üç yıldır kampüs dışında yaşıyorum. Metro kullanmayı çok iyi biliyorum. Sorun yok. Evet, eve giderken mesaj atarım. Aman Tanrım, hayır. Hollis'in beni almasına izin verme. Bu çok saçma. Ben iyiyim. Kapatmam lazım. Seni seviyorum." Telefonu kapatır.

"Her şey yolunda mı?" diye soruyorum. Belki de Roman'ı yanlış tanımışım. Onunla tanıştığımda oldukça rahat görünüyordu.

"Evet. Sadece babam biraz baskıcı davranıyor. Benim yaşımda bir çocuğu olduğu için, nerede olduğumu ve kiminle olduğumu merak ediyor. Anlıyorum ama ciddi, yakın zamanda hamile kalmayı planlamıyorum. Bu aralar tamamen vibratörüne bağlıyım. Artık banyo dolabımda saklayamıyorum çünkü babam geçen gün onu gördü ve neredeyse çıldırıyordu."

"Neden senin banyonda bulunuyordu ki?" diye soruyorum.

"Havluları yıkıyordu ve benimkileri de atabileceğini düşündü. Batdick lavabonun üzerinde duruyordu. Kalp krizi geçirecek sandım. Yüzü kıpkırmızı oldu."

"Batdick mi?" Hemi kaşlarını kaldırır.

"Çizgi roman kahramanlarından esinlenerek yapılmış vibratörler var. Benim de küçük bir koleksiyonum var. Her neyse, eminim atlatacaktır, ama üç yıldır evden uzakta yaşarken babamın oda arkadaşım olması benim için bir alışma süreci."

"Rix'in oda arkadaşları onu korsan rol yapma seks partisine davet ettiler, bu yüzden Madden ve Stiles ile yaşamaya başladı," diyor Hemi, sonra utanarak ekliyor. "Üzgünüm. Bu benim anlatmam gereken bir hikaye değildi."

Kafamı sallıyorum. "Dinleyen herkese anlatıyorum. Bedava terapi gibi. Eve geldiğimde oda arkadaşımı çıplak bir şekilde oturma odasındaki bir direğe bağlı buldum. Taşınmamın en iyisi olduğuna karar verdim."

Hammer yavaşça başını sallar. "Anlaşılabilir bir durum."

"Evet. Ama kardeşimin evinde sadece bir banyo var ve ben oyun odası/çatı katındaki futonda yatıyorum. Kapısı yok, bu yüzden duş benim tek özel zamanım."

Hammer elini göğsüne koyar. "Lütfen duş başlığının çıkarılabilir olduğunu söyle."

"Maalesef değil."

"Zavallı şey." Hammer'ın sesi empatiyle doludur.

"Eminim Stiles bu konuda sana seve seve yardım eder." Hemi sinsi sinsi gülümser.

Ağzımdaki martiniyle boğulmak üzereyim. "Birbirimizi hiç sevmiyoruz."

Hemi omuz silkiyor. "Bu, seni istemediği anlamına gelmez. Ve nefret dolu sevişmenin ne kadar iyi olacağını bir düşün."

"Stiles çok çekici," diyor Hammer.

"Bunu doğrulayabilecek çok sayıda kadın olduğuna eminim," diye mırıldanıyorum.

"Bu ikisinin sakinleşmesi lazım. Yeni başlayanlar için bunu anlıyorum, ama Madden bir çiftçiden daha fazla yulaf ekmiş." Hemi kendini durdurur. "Bunu ilk elden gördüğün için konuşmak istemediğinden eminim."

Başımı sallıyorum. "Medya sayesinde bunun olduğunu bilmek bir şey. Bunu dinlemek ise başka bir şey."

"Aman Tanrım." Hammer'ın yüzü bembeyaz olur.

"Bir iş bulur bulmaz taşınacağım," diye onu

"Çok mantıklı."

Hemi bize bir tur daha içki ve atıştırmalık sipariş eder.

Hesaplamayı yaparken içimden bir ürperti duyuyorum ve aylık eğlence bütçemin tamamını harcadığımı ve market bütçemi de kestiğimi fark ediyorum. Birikimim var, ama gelir kaynağım olmadan çok dikkatli olmam gerekiyor. Arkadaşlarla eğlenirken, harcamayacağım kadar para harcamamak zor bir denge.

Ama sonra tekrar gülmeye başlıyoruz ve ben rahatlıyorum. Sonunda Hemi hesabı istiyor ve Hammer ile ben kredi kartlarımızı çıkardığımızda eliyle bizi durduruyor. "Sizi ben davet ettim ve bu bir değerlendirme toplantısıydı," diyor Hammer'a. "Ben öderim."

"Emin misin? Bu, babama eve ne zaman geleceğimi soran mesajlarını kesmesi için uydurduğum bahaneydi."

"Yine de takım hakkında konuştuk, bu da sayılır."

Hemi'ye içtenlikle teşekkür ediyorum ve iş haberleri aldığım da mesaj atacağıma söz vererek barın dışında ayrılıyoruz. Metroya ulaştığımda yeni bir mesaj geliyor. Hemi bir grup sohbeti oluşturmuş. Bu yeni yerde bir haftadan az süredir yaşıyor olmama rağmen arkadaşlar edindiğim için çok mutluyum. Önceki işimdeki meslektaşlarımın çoğu benden yaşça büyüktü ve aileleri vardı, bu yüzden mesai sonrası hiç birlikte vakit geçirmiyorduk.

Eve giderken, mülakatın heyecanı ve iki martininin etkisiyle kendimi çok iyi hissediyorum. Tren yolculuğunun tamamını, baharatlı bir romantik sesli kitap dinleyerek geçiriyorum, ki kapısı ve duvarları olmayan bir odaya döndüğüm için bu muhtemelen en iyi plan değil. Ama vardığımda,

kardeşimin kapısı ardına kadar açık, yani dışarıda. Tristan'ın kapısı kapalı, yani evde olabilir de olmayabilir de.

Sessizce çatı katına çıkıyorum. Kahve masasındaki boş cips poşetine bakılırsa, az önce biri video oyunu oynuyormuş. Futon ve yer kırıntılarıyla dolu.

Kırıntıları yere süpürüp futonun üzerine bir battaniye seriyorum ve seçeneklerimi değerlendiriyorum. Lezzetli müstehcenlik dinlemek beni çok heyecanlandırdı. Banyo mahremiyet sağlıyor ama Tristan evdeyse muhtemelen kapıyı çalarak canımı sıkacaktır.

Bu konuda sessiz kalabilirim. Çok fazla gürültü yapmadan kendimi tatmin edebilirim. Çantamdaki kutuları karıştırıp güvenilir mor vibratörümü buluyorum. Çok süslü bir şey değil, ama işini görüyor. Hazır başlamışken klitoris emicimi de alıyorum. Daha gürültülü, ama çok etkili.

Futonun üzerine uzanırım. Romantik müzik yardımcı olabilir, ama gereksiz gürültü yapmak istemiyorum. Kalkıp kıyafetlerimi çıkarır ve geceliklerimden birini giyerim. Kolay erişim çok önemli. Kanepeye uzanıp üzerime bir çarşaf çekiyorum. Burası sıcak ama işim bittiğinde düş alabilirim. Biraz rahatlamam lazım. Belki birkaç orgazm biriktirebilirim. Bu en iyi senaryo ama bir tanesi bile gerginliğimi azaltır.

Bir bacağımı dizimden büküp kanepenin arkasına dayıyorum. Diğer bacağımı ise uzatılmış halde bırakıyorum. Elim karnımın üzerinden aşağıya doğru kaydırıp geceliğimi belime kadar çekince kalp atışlarım hızlanıyor. Zaten boşalma ihtimaline karşı kendimi sıkı tutuyorum.

Altımda bir hareket duyuyorum. Tristan eve gelmiş. Bir çarpma sesi ve diğer düşük sesler geliyor. Neyse. Sorun değil. Bunu yapabilirim. Parmaklarımı kıvrımlarımın arasında gezdiriyorum ve klitorisimi okşarken iç çekiyorum. Evet. Uzun sürmemeli. Gözlerimi kapatıyorum, parmağımı içeri sokuyorum, geri çekip klitorisimin üzerindeki ıslaklığı sürerek birkaç kez daireler çiziyorum. İnlememi bastırmak için elimi ağzıma kapatıyorum.

Başımın yanındaki yastığı yüzüme çekmeye çalışıyorum, ama nefes almam çok zorlaşıyor, bu yüzden onu yere atıyorum. Vibratörümü buluyorum ve pürüzsüz başını kıvrımlarımın arasında gezdirip, sesini bastırmak için içime kaydırıyorum, sonra çalıştırıyorum.

Tristan'ın yatak odasının kapısı açılır ve ben hemen vibratörü kapatırım. O buzdolabını karıştırır. İki dakika sonra odasına geri döner. Bir süre rahatım var. Bunu beş dakikada halledebilirim.

Vibratörü tekrar açtım ve doğru noktaya değecek şekilde yönlendirdim. Aynı anda parmaklarımla klitorisimi okşadım. Gözlerimi kapattım ama gergindim, Tristan'ın altımda olduğunu biliyordum.

Ve beynim bir pislik olduğu için, onu mastürbasyon yaparken izlediğim o ilk geceye sürekli geri dönüyor. Şimdi onu yatağında, ben burada mastürbasyon yaparken mastürbasyon yaparken hayal ediyorum. Hayal gücümü başka yöne çevirmeye çalışıyorum. Egzersiz odasından ödünç aldığım dergi elime geçerse, o lanet olası süt reklamına bakabilirim. Tristan'ın lanet olası kocaman sikini yumruklaması düşüncesinden beni uzaklaştıracak her şey.

Yatak odasının kapısı tekrar açılır. Vibratörü kapatırım. Amım yanıp tutuşuyor. Artık çok gerginim. Sadece boşalmak istiyorum. Bu sefer Tristan mikrodalgayı kullanır. Vibrasyonun devam etmesi için klitorisimin etrafında yavaş daireler çizerim ama bu beni boşaltmaya yetmez. Sonunda odasına geri döner. Otuz saniye sonra tekrar çıkar. Kapı tekrar kapanır.

Vibratörü en yüksek seviyeye getirip ciddi ciddi mastürbasyon yapmaya başlıyorum. Tristan tekrar ortaya çıkmadan önce boşalmam lazım. Ama bir türlü boşalamıyorum. Tam boşalmak üzereyim ama her seferinde Tristan'ın görüntüsü aklıma geliyor. Ve onun sesini duyabiliyorum. Neyse. Onu yem olarak kullanacağım. Gözlerimi kapatıyorum ve onun önünde küstahça orgazm taklidi yaptığım zamana geri dönüyorum. Ona sürtünmek istememiştim, ama sonra elini kalçama koydu ve bir şekilde bacağı bacaklarımın arasına girdi.

Elektriksel çekime boyun eğseydik nasıl olurdu diye hayal ediyorum. Beni kendine çekseydi. Ağzı ağzımda, elleri saçlarımda, boynumdaki yumuşak dudaklarının hissi ile acı hafifleseydi. Parmaklarının sert uçları bacaklarımın arasında çalışsaydı.

Bana *kötü küçük Bea* dediğinde sesinin sert tınısı. Sessiz kalmaktan vazgeçip klitoris emiciyi çıkarıyorum. Çok yaklaştım. Artık fazla sürmeyecek. Işığı yanıyor, sonra hemen sönüyor. *Kahretsin*. Şarj edilmesi

Şarj edilmesi gerekiyor.

Tristan beşinci kez yatak odasından çıktığında, sessiz kalma mücadelesini kaybettim. "Yardımcı olabilir miyim?" diye ters bir şekilde sordum.

"Mastürbasyon yapman beni acıktırıyor."

O pislik benimle dalga geçiyor. Hala uğultu yapan vibratörü kızgın, fazlasıyla ıslak vajinamdan çekip çıkarır ve korkuluğa koşarak yorgan perdesini kenara iterim.

Mutfağın ortasında duruyor, üzerinde sadece gri bir boxer şort var. Gözlerim onun gülünç derecede kaslı vücudunu tarıyor, daha sonra hatırlamak için kıvrımlarını ve eğrilerini hafızama kazıyorum. Onun seksiliğini takdir ettiğim için kendimden nefret ediyorum. Boş vajinam, bakışlarım boxer şortunun önünü etkileyici bir şekilde şişiren devasa ereksiyona ulaştığında kasılır.

"Gerçekten bunu yapacaksın, ha?" Kendini düzeltme cüretini gösteriyor.

Hala titreyen vibratörümü ona fırlatırken ne düşündüğümü bilmiyorum. Belki de kafasına isabet eder diye mi?

Havada yakaladı. Silikon zevk arkadaşımı incelerken kaşlarını kaldırdı. "Birincisi, siktir git." Orta parmağını kaldırdı. "İkincisi..." Vibratörü elinde tutarken bana ikinci orta parmağını da gösterdi. "Bunu alıyorum."

"Bekle. Ne?" Merdivene tırmanıyorum ve yarıya kadar indiğimde ayağım kayıyor ve yere düşüyorum, kığımın üstüne oturuyorum. "Geri ver!" Ayağa kalkıyorum ve o yatak odasına girerken dairede koşuyorum. Kapının kolunu çeviriyorum ama kilitli. Kapıyı yumrukluyorum. "Geri ver. Hemen, Tristan!"

Kapıyı yüzünü, göğsünün 15 santimlik kısmını ve hala sertleşmiş ereksiyonunu gösterecek kadar açar. "Hayır."

"Onunla ne yapacaksın ki?" diye kekelerim.

Gülümsemesi tamamen şeytani bir hal alır. "Asla bilemeyeceksin." Ve kapıyı yüzüme kapatır.

BÖLÜM 7

TRISTAN

Beat'in vibratörünü çaldığımdan bu yana iki gün geçti. Üzerimde inleyip kıvranmasını dinlerken aklımı kaçıracığımı sandım. Ama onu çalmak durumu iyileştirmede. O şey onun am sırtı ile kaplıydı. Elim de onunla kaplıydı. Yastık kılıfımı kullanarak onu temizlemiş olabilirim. Ve uyurken onu koklamış olabilirim.

Bir sorunum var. Ve onun adı Beatrix.

Onu mutfaktan duyabiliyorum. Saat dokuzu geçti. Bir saattir uyanığım. Flip, Hemi'nin itibarını güçlendirmek için ona zorladığı bir tanıtım etkinliğinde. Benim de gelmemi istedi ama kardeşim maçta olduğunu söyledim. Flip'in kötü itibarı benim sorunum değil.

Kardeşimi yalan söylemek için kullandığım için kendimi berbat hissediyorum, ama Hemi bizi azarladığından beri tavşan çevresinden uzak duruyorum. Ayrıca, Beat'in benim yatak odamda olanları dinlemesini istemiyorum. Onun burada olması, tüm bu gösteriden biraz olsun kurtulmamı sağladı. Yani her şey o kadar da kötü değil sanırım. Ayrıca, harika yemekler yapıyor, son derece düzenli, yardımsever ve benimle uğraşmadığında genelde çok tatlı.

Beat'in hareketlerini dinleyerek, ne hazırladığını merak ediyorum. Muhtemelen lezzetli bir şey. Sol testisimi ortaya koyarak bahse girerim ki sütyen giymiyor. Belki de o minik uyku şortlarından giyiyordur. Ya da iki gece önce giydiği, kışını zar zor örten geceliği.

Bunu öğrenmek için kesinlikle yatak odamdan çıkmamalıyım. Yana dönüp yüzümü yastığa gömüyorum.

Koku giderek azalıyor, ama yine de derin nefes alıyorum. Ben tam bir sapığım.

Ve sinirliyim.

Temiz bir ev, harika yemekler ve inanılmaz bir finansal planlamacının olması ne kadar güzel olsa da, onun taşınması gerekiyor.

Onu hayatımdan ve kafamdan çıkarmam lazım.

Onu, her şeyi mahvedecek şekilde düşünmeyi bırakmam lazım.

Sırt üstü yuvarlanıyorum. O bir melodi mırıldanıyor. Şarkı söyleyebiliyor. Bu da onunla ilgili beni sinirlendiren şeylerin listesine eklenen bir başka madde. Yataktan yuvarlanıyorum, ayaklarım yere gürültüyle çarpıyor. Odamda dolaşıyorum, zaten mantıksız bir şekilde kızgınım. Çoğunlukla kendime. Kapı kolunu tutuyorum ve açmamak için kendimle mücadele ediyorum. Ama kapıyı o kadar kuvvetle çekiyorum ki, alçıpan duvara iz bırakıyor.

O şaşırır ama arkasını dönmez, bu da beni daha da sinirlendirir. Beni görmezden gelmiyorsa, bana sataşıyor demektir. Onun burada olmasını istemiyorum ve her an onun varlığından rahatsızlık duyuyorum. Aramızda mutlu bir orta yol yok.

Yine en sevdiğim uyku şortunu giyiyor. Ve bir tişört. Tahmin ettiğim gibi sütyen izi yok. Her yeri kıvrımlı ve yumuşacık. Saçları at kuyruğu şeklinde toplanmış. Boynunun zarif eğriliğinin neden bu kadar çekici olduğunu bilmiyorum, ama ellerimi boynuna dolamak ve avuçlarımın altında nabzının atışını hissetmek istiyorum. Onun o çaresiz, muhtaç seslerini tekrar duymak istiyorum, ama bu sefer benim için.

Evet. Tamamen mahvoldum.

Dün gece dışarı çıkıp seks yapmalıydım.

Birini eve getirmeliydim ve o benim üstümde uyumaya çalışırken onu sikkeliydim.

Yapmalıydım, ama yapamadım.

Sinir bozucu şeyler listesine ekleyeceğim bir şey daha.

Mutfığa doğru yürüdüm ve sağ kalçasından iki inç uzaklıktaki çekmeceyi açtım. Bir spatula ve bir karıştırma kabı aldım ve onları yanındaki tezgahın üzerine attım. Sonra solundaki çekmeceyi açtım ve bir çatal aldım. Bir tepsi domuz pastırması, bir tabak kesilmiş meyve, fırından yeni çıkmış yaban mersinli kekler - en sevdiğim şey - hazırlamıştı ve muhtemelen meyveleri daldırmak için bir çeşit yoğurtlu şey yapıyordu. Yaptığı her şeyin tadı harika, dengeli ve sağlıklı.

Burada her şeyi mükemmel bir şekilde düzenliyor, sürekli bir ihtiyacımız olup olmadığını soruyor. Ben ise her zaman pisliğin tekiyim. Onun burada olmasına alışmak istemiyorum. Ya da daha kötüsü, onun burada olmasına alışmak *istemiyorum*. Bu yüzden ona kötü şeyler söylüyorum ve o da bana aynı şekilde karşılık veriyor. Sanki beni çözmüş gibi. Çünkü çözmüş.

Öfkeyle yumurta yapmaya çalışıyorum. Kendime bakmak ve onun yaptığı şeye kapılmamak için. Ona gittikçe yaklaşırken ne yaptığımı ben bile anlamıyorum. Ona uzanmaya devam ediyorum. Çok yaklaşıncaya ereksiyonum onun kıkırına dokunuyor.

Her şey kontrolden çıkmış gibi. Sanki bir oyun ters gitmiş ve ben düzeltemiyorum. Kızgınım. Flip'e. Hollis'e. Beat'e. O mükemmel küçük şortlara.

O dönüyor, at kuyruğu göğsüme çarpıyor. Onu yumruğuma dolamak ve boğazından ağzına kadar öpmek istiyorum. *Hayır, hayır, hayır. Bu olamaz*. O zaman o sadece bir sorun değil, *benim* sorunum olur. Ama bunu düşünürken bile, gözlerim onun dudaklarına kayıyor. Zaten yıpranmış olan kendimi kontrol etme yeteneğim kırılmak üzere.

"Ne halt ediyorsun sen?" Çenesini kaldırır, meydan okurcasına, gözleri vahşi ve fırtınalıdır. "Geri çekilebilir misin lan..."

Yüzünü avuçlarımla kavrayıp ağzımı onun ağzına yaklaştırdım ve öfkeli sözlerini kesip attım. Haklıydım. Dudakları yumuşak ve esnekti, birbirimize sürekli söylediğimiz keskin sözlerle tam bir tezat oluşturuyordu. İçeri girerken şok olmuş bir ses çıkardı. Elleri bileklerimi kavradı ve tırnakları derime battı. Beni itip, muhtemelen aptal suratımı tokatlayacağını bekliyorum. Öyle yapmalı. Ama yapmıyor. Bunun yerine, kalçalarını benimkilere bastırıyor ve dilini benimkine bastırarak ağzımın içine girmeye çalışıyor.

Onu öptüğümde, bu şiddetli kimyanın bir yalan olduğunu, hissettiğim bu çekiciliğin, onun etrafımda olmasının beni ne kadar rahatsız ettiğine bir tepki olduğunu umuyordum. Ama görünüşe göre vücudum beni sinirlendiren şeylerin büyük bir hayranı. Ağzının tadı taze meyve gibi, çilek ve ananas gibi. Saçları ellerimin arkasını gıdıklıyor. Kokusu çok güzel.

Ve bu öpücük, bu lanet olası öpücük, istemediğim her şey. Diğerleri gibi değil. Yılların geçmişi çarpışıyor. Dudakları dudaklarımın üzerinde bir merhem gibi ve çaresizlik beni onun başını eğip öpücüğü derinleştirmeme neden oluyor. Bunu yapmamalıyım, ama duramıyorum. Tek istediğim daha fazlası.

Sonunda, çok ihtiyacım olan havayı soluyabilmek için kendimi ondan uzaklaştırıyorum. Birbirimize bakıyoruz, ikimiz de bir dağı tırmanmış gibi nefes nefeseyiz. Ağzımı tekrar onun ağzına yapıştırmak ve ellerimi vücudunun her yerine koymak istiyorum. Ama o hala bana tokat atabilir. Belki de kendine gelip bunun çok kötü bir fikir olduğunu anlaması biraz zaman alıyor. Çünkü öyle. Bu şimdiye kadarki en kötü fikir. O benim en iyi arkadaşımın kız kardeşi. Dokunmamam gereken son kişi. Hayatı berbat durumda ve ben onu düzeltmesine yardım edecek kapasitem yok. Bu sorumluluğu istemiyorum. Ama onu istiyorum.

"Tanrım, senden nefret ediyorum." Sesi yumuşak, dumanlı bir tizlikte ve zaten ağrıyan sikime bir şehvet dalgası gönderiyor. Bileklerimi bırakıyor ve elleri saçlarımı kavlıyor, parmak uçlarına basarak beni kendine çekmeye çalışıyor. "Beni delirtiyorsun," diye ekliyor. Bu bir suçlama gibi geliyor.

O bir hakaret daha savurmadan, alt dudağını emip dişlerimin arasından kaydırıyorum. Sonra ağzını bir kez daha ateşli bir öpücükle kapıyorum.

Ellerimi yanlarından aşağıya doğru kaydırıp, onu tezgahın üzerine kaldırırken kalçalarını sıkıyorum. Ereksiyonum bacaklarının arasına bastırıldığında inliyor ve bacaklarını sırtıma doluyor. Dilimi ağzına sokmaya çalıştığımda, onu ısıyor, sonra emiyor. Saçlarımı yumrukluyor, çılgınca öpüşürken ihtiyaç duyduğu sesleri çıkarıyor. Ve bu yetmiyor.

Bir elimle gömleğinin eteğini, diğer elimle at kuyruğunu tutuyorum. Avucumla kaburgalarını okşarken, yumruğumu eteğine doluyorum ve göğüslerinin şişkinliğini avuçluyorum. O inliyor ve sanki daha fazlasını istiyormuş gibi göğsünü bana doğru uzatıyor. Başparmağımla meme ucunu okşuyorum ve o nefesini kesiyor. Elime tam oturuyor. Bu bile beni rahatsız ediyor, bu yüzden sıkı meme ucunu çimdikliyorum ve o çığlık atıyor. At kuyruğunu daha sıkı tutuyorum, böylece bana kafa atarak veya dişlerini kullanarak karşılık veremiyor.

"Saçımı çekmeyi bırak." Başparmağımla meme ucunu tekrar okşuyorum, neredeyse hissedilmeyecek kadar hafif bir okşama.

"Neden? Erken kel kalmaktan mı korkuyorsun, pislik?" O da acımasızca çekiyor.

At kuyruğunu parmaklarımın arasından kaydırıp bileklerini yakalıyorum. Saçımı bırakmasını sağlayan basınç noktasını bulduktan sonra, bir elimle ellerini arkasında sabitliyorum, diğer elimle de at kuyruğunu geri alıyorum. Başını geriye doğru çekiyorum, dudaklarım onun dudaklarının üzerinde. "Sana söyledim, benim ilgimi istemiyecektin, ama ısrar etmeye devam ettin."

"Görünüşe göre benim seni itip kakmamı pek umursamamışsın."

Çenesinin kenarını ısıyorum. "Seni neyin beklediğini bilmiyorsun, Bea." Dudaklarım boynunun kenarını okşuyor. Losyonunun ve şampuanının kokusu başımı döndürüyor. Sarhoş edici. Gerçekten uzaklaşmalıyım. Çok geç olmadan durmalıyım.

"Sanırım bunu yakında öğreneceğim, değil mi?"

Köprücük kemiğine ulaştığımda derisini emiyorum ve meme ucunun hemen üzerindeki göğsünün şişkinliğini ısıyorum. "Uykunda sürekli inliyorsun."

"Öyle değil."

"Öyle. Neredeyse her gece beni uyandırırıyorsun." Çok yumuşak sesler çıkarıyor. Küçük inlemeler, bilinçaltında neyin yediğini merak etmeme neden oluyor. "Eminim rüyada beni görüyorsundur. Oraya gelip sana istediğini vermeyi diliyorsundur." Bütün hafta boyunca bana da aynısı oldu.

"Neden hala konuşuyorsun?"

Üstündeki ince kumaştan meme ucunu kapattım ve ısırdım, sonra sertçe emdim. İnledi ve beni tutan ellerime karşı direndi, göğsünü ağzıma doğru itti.

At kuyruğunu çözüp tişörtünü aşağı çekiyorum. Göğsü ortaya çıkınca dikişler yırtılıyor. Meme uçları bile mükemmel. Derin pembe renkte. Küçük ve narin. Emilebilir. Isırılabilir. İkisini de yapıyorum.

O inliyor ve kalçalarını sallıyor, ağrıyan sikime çok ihtiyaç duyduğum sürtünmeyi sağlıyor. Diğer göğsünü de serbest bırakıp meme ucunu yalıyorum, emiyorum, onu ağlatacak kadar sertçe ısıyorum. Göğsünü avucumun içine alıp ıslak meme ucunu parmaklarımın arasında yuvarlıyorum, tam da istediğim gibi boğazını öpüyorum.

"Durmamı söylemelisin." Bu yarı meydan okuma, yarı talep. Bu her şeyi mahvedebilir, ama uzaklaşmak için irade bulamıyorum. Onu bir kez ve sonsuza kadar sistemimden çıkarmam gerekiyor.

O alaycı bir şekilde güldü. "Ve kendini kontrol edemediğin için kendini nefretle kemirdiğini görme fırsatını kaçırmak mı?"

"Sen de aynı şekilde hissetmeyecek misin?" Yine göğüslerine doğru iniyorum. Dişlerimi kullandığımda çıkardığı seslere, meme ucunu emdiğimde kalçalarını sallama şekline, dilimi kullandığımda çıkardığı yumuşak inlemelere doyamıyorum.

"Oh, elbette hissedeceğim. Ama çektiğin acı buna değecek." Ayaklarından biri boxerımın arkasına takılıyor.

"Sen kindar birisin, değil mi?" Onun meme ucunu sertçe emiyorum, aramızı bu hale getirdiğim için kendime kızgınlım. Bizi bir savaşa dönüştürdüm.

"Konuşmayı kes ve bana senin ilgini ne kadar istemediğimi göster, Tristan."

Onun bileklerini bırakıp kalçalarını kavradım ve onu daireden geçerek yatak odama taşıdım. Ayağımla kapıyı kapattım, sonra kilitledim. Ne olur ne olmaz diye. Omurgamdan bir korku dalgası geçti. Flip öğrenirse...

Bu, almam gereken bir risk değil. Ama şimdi durmamın tek nedeni Beat'in bana söylemesi olur. Bacaklarını belimden çözerim ve onu dağınık yatağa atarım. Çığlık atar, bir kez zıplar ve sonra dirseklerine dayanır.

Gözleri üzerimde dolaşıyor. "Ne kadar güzel bir yüzün boşa gidiyor." İfadesi ve ses tonu kızgınlığını yansıtıyor.

Bir an için aramızdaki çirkinliği silebilmeyi diliyorum. Ama böylesi daha iyi. Benden nefret ediyorsa, bu sadece seksle ilgili. Boxerımı kalçalarımın üzerine çekip ereksiyonumu serbest bırakıyorum.

Nefesi bir anda kesilir. "Tanrım, lanet olsun."

Penisimi yumruğumla kavrayıp yavaşça okşuyorum. "Şimdi kaçmak için iyi bir zaman, küçük Bea."

Tank topunu başından çıkarır ve bir kenara atar. Sonra sırt üstü uzanır ve uyku şortunu kalçalarından aşağı indirir, bana doğru tekmeler. Onu havada yakalar ve burnuma götürür, derin bir nefes alırım. Kasiği nemlidir ve taze arzu kokar.

Gözleri parlıyor. "Seni pislik herif."

Karanlık bir gülümsemeyle, "Hiç bilmiyorsun, ama yakında öğreneceksin," diyorum.

Onun ayak bileğini tutup yatağın kenarına sürüklerim. Bacaklarını kollarımın kıvrımına takıp göğsüne doğru iterim ve bacaklarını iyice açarım. Bir elimle sağ göğsünü kavrar, diğer elimle yumuşak, koyu renkli kıvrımları çekerim. Amına bir santim kala başımı çevirir, uyluğunun içini ısıtır ve derisini sertçe emerim.

Çığlık atıyor ve elleri saçlarıma uzanıyor, saçlarımı çekip sertçe çekiyor.

"Böyle devam edersen seni yatağıma bağlarım," diye uyarıyorum. "Siktir git." Ama elinin sıkılığı gevşiyor.

"Mmmm..." Bacağının eklem yerini, ağzımın olmasını istediğim yere yakın bir yerden yalıyorum. "Yakında beni sikmem için yalvaracaksın." Bu benim iyi olduğum bir şey. Bu, hayal kırıklığımı yönlendirebileceğim bir yer.

"Hiç susmaz mısın?"

"Hiç sinir bozucu olmayı bırakır mısın?" Amının dudaklarını emip ısııyorum, sert değil, sadece nefesini kesmeye yetecek kadar. Amı bile mükemmel. Yumuşak pembe dudakları ve kıvrımların arasından dışarı çıkan, yalanıp emilmeyi bekleyen minik klitorisile sinir bozucu derecede güzel.

Üzerine üflerim ve o inler.

Öpüyorum, ısııyorum, dişlerimle hafifçe ısııyorum, uyluklarının birleştiği yeri yukarı aşağı yalıyorum, ama önemli yerleri öpmekten kaçınıyorum. Bir kez tadına baktığımda, oyun biter.

Kalçalarını sallamaya çalışıyor ama onu tuttuğum pozisyon bunu zorlaştırıyor.

"Ne istediğini söyle, Bea." Bu durumda olan tek kişi ben olamam.

"Bence oldukça açık," diye tersliyor.

"Bunu istemelisin." Yine buklelerini çekiştiriyorum.

"Kibarca." "Siktir git."

"Siktir git sen de." Klitorisine tükürüyorum.

Gözleri fal taşı gibi açılır. Belki de bu biraz fazla oldu. Ama sonra amcığı kasılır. Sanki orgazmın yarısına gelmiş gibi. Kaşlarını kaldırıp beklerim, onun da benim kadar çaresiz olmasını isterim.

Dudaklarını ısırır, gözleri hayal kırıklığıyla kısılır ve arzuyla cam gibi parlar. "Lütfen," dişlerini sıkarak söyler.

"Lütfen ne?" Yine iç uyluklarını ısırırım.

Dişleri birbirine sürtünüyor. "Lütfen." Ağzını sıkıca kapatıyor ve yanakları kızarıyor. "Kızılıcığımı yala."

"Aferin kızım. O kadar zor mu oldu?" Başımı eğip onu boydan boya yalıyorum, tadı beni inletiyor. Dilimle onu sikiyorum, klitorisini emiyorum ve onu yutmaya çalışıyorum.

Şimdi "*lütfen*" diye inliyor, kalçaları dilimin her hareketiyle sallanıyor.

Boşalmaya çok yakın. Uylukları titriyor ve inlemeleri daha derin ve daha az kısıtlı hale geliyor. Ama ben onu sikene kadar bunu yapamaz. Acıyan sikimi sıkıca kavradığını hissetmek istiyorum.

Ben durduğumda çığlık atıyor, ben başımı kaldırıp arzunun öfkeye dönüşmesini izlerken kalçaları boşluğa doğru sallanıyor.

"Seni pislik!"

Sırıtiyorum. "Henüz boşalamazsın."

Sağ bacağını bırakıyorum ve o tekrar itiraz ederken iki parmağımı ağzına sokuyorum.

Bileğimi tutar, ama dudakları parmaklarımın etrafını kapatır, dişleri parmak eklemlerime baskı yapar. Onları sikimle değiştirmek düşüncesi beni titretir.

O emiyor, dili parmaklarımın üzerinde düşük, keskin bir ses çıkararak geziyor. Onları çekip iki tanesini içine sokuyorum, ama kıvırmıyorum, sadece iki kez pompalıyorum, onu uçta tutmaya yetecek kadar. O kalçalarını salladığında, onları dışarı çıkarıp tekrar ağzına sokuyorum, kalçalarının kucağında uzanıyorum. Penisim kaygan, sıcak derinin üzerinde kayıyor ve ikimiz de inliyoruz. Parmaklarımla çenesini aşağı doğru çekiyorum, amımdan ıslanan parmaklarımı boğazına doluyorum. Sıkıyorum, sadece orada tutuyorum, onun ağır yutkunmasını ve nabzının avucumda atışını hissediyorum.

"Bununla bir sorunun var mı?"

Çok fazla saçmalık konuşuyor olabilirim, ama onun kim olduğunu unutmadım. Bir saniye bile. Onu ne kadar istediğimden ve bunun her şeyi ne kadar kolay mahvedebileceğinden nefret etsem de, ona hayır diyemeyeceğini hissettirmek istemiyorum.

Bir kez başını sallar ve bacağını kalçama dolandır. "Nazik olmayacağım," diye uyarırım.

"Bunu zaten anladım. Konuşmaya devam edecek misin yoksa beni sikmeye başlayacak mısın? Yoksa şimdi ağzımı sakinle doldurup beni rahatsız etmememi mi sağlayacaksın?"

"Mmm... ne kadar güzel, ne kadar çekici bir ağız." Parmaklarım kasıldı ve o, belki de gerginlikten, tekrar yutkundu. "Ama o zaman yalvarışlarını duyamayacağım."

Kaba bir kahkaha atar.

"Dikkat et, küçük Bea, ben de ısırırım." Burnumu yanağına sürterek kulağına kadar götürüyorum ve kulak memesini dişlerimin arasına alıp şampuanının kokusunu içime çekiyorum.

Tanrıya şükür yakında taşınacak. Bütün eşyalarını da yanında götürecektir ve ben de onunla uğraşmak zorunda kalmayacağım. Onun yanında ne kadar kontrolsüz olduğumu hatırlamak zorunda kalmayacağım. Ya da onun beni hiç çaba sarf etmeden nasıl kırdığını.

Onun boğazını bırakıp komodinin içinde prezervatif arıyorum. "Bu tek seferlik bir şey. İsteğimizi giderip, bu iş bitecek." Bunu bir kereden fazla yapmaya gücüm yetmez. Ama şimdiden bunun yeterli olmayacağından endişeleniyorum. Daha fazlasını isteyeceğimden. Bu kaygan bir zemin ve zaten çok riskli.

Bana inanmaz bir bakış atıyor. "Senden hoşlanmıyorum bile."

Duymam gereken şey bu. Acı veriyor, ama ona karşı çoğunlukla tam bir pislik gibi davrandım, bu yüzden başka bir şey bekleyemem. Pişmanlığımı bastırıyorum. O benim sert sözlerimi hak etmiyor. İstedğim ama sahip olamadığım her şeyi bana hatırlatması onun suçu değil. "İyi. Öyle kalmasını sağlayacağım." Dizlerimin üzerine çöküp prezervatifi açtım ve penisimin üzerine geçirdim. Klitorisini çimdikledim, sonra tokatladım, bu da onun inlemesine ve çığlık atmasına neden oldu.

Dizlerini tekrar göğsüne doğru itiyorum, bir kolumla dizlerini sabitlerken, diğer kolumla ona yaslanarak yerinde kalmasını sağlıyorum.

"Esnek olmam iyi bir şey." Bana meraklı, şehvet dolu gözlerle bakar.

"Benim için, belki senin için o kadar değil." Başımı klitorisinin üzerinde gezdiriyorum, iki kez daire çizdikten sonra onu yarık boyunca sürükleyip girişine dokunuyorum. Ama içeri itmiyorum.

Kalçalarını kaldıramıyor. Savunmasız ve muhteşem, ve bir an için bundan sonra ne kadar mahvolacağımı düşünüyorum. Onun içinde olmanın ne kadar iyi bir his olduğunu tam olarak bileceğim. Bu anı sonsuza kadar aklımda kalacak. Heyecan verici çünkü yeni ve yasak ve ona sahip olmamalıyım. Bittiğinde, o yakıcı ihtiyaç giderilecek ve ben uzaklaşacağım. Zaten çabuk sıkılıyorum. Bunların hepsi beni bir kez yeterli olacağına ikna etmek için.

Klitorisini tekrar daireler çizerek bir, iki, üç kez tekrar ediyorum.

"Lanet olsun, ne bekliyorsun?" Onun öfkesi eğlenceli.

"Seni."

"Beni ne?"

Sırıtiyorum. "Benim sikimi istediğini söyle."

"Aman Tanrım. Ciddi misin sen?" Yüzünde inanamama ifadesi var.

"Kesinlikle." Aşağı kayıp bir santim içeri giriyorum.

Gözleri kapanır ve kalçalarını hareket ettirmeye çalışır ama başaramaz.

Tekrar çekiyorum. Kolay değil. Ama pes eden o olduğunda çok daha tatlı olacak. Kontrolünü kaybeden tek kişi ben olamam.

"Yalvar, Bea." Onun baldırını

ısıriyorum. "Siktir git."

"Sanırım *beni sik* demek istedin. Tabii fikrini değiştirmediyse." Geri çekiliyorum, pes etmeye çok yakınım.

Dudaklarını ısıriyor, açıkça kendisiyle mücadele ediyor. Anlaşılabilir bir durum. Ben bir pisliğim ve muhtemelen onu rahatlık alanının dışına itiyorum. Sonra bunun için kendinden nefret edecek. Tam da ihtiyacım olan şey bu. Beni bir daha asla istememesi. Benden nefret etmesi. Pes ettiği için pişman olması, böylece bunun tekrar olacağından endişelenmemem.

"Sen bir pisliksin."

"Biliyorum." Ereksiyonumun başıyla klitorisini okşuyorum. "Var mısın, yok musun? Kararını ver Bea."

O öfkeyle nefes alır. "Siktir git."

Gözlerimi devirdim. "Tekrar dene."

Bana öfkeyle bakar. "Sikiş beni, *lütfe*."

Ona biraz taviz veriyorum. "Daha iyisini yapabilirsin."

Kıpırdanır ama bir sonuç alamaz. "Siktir. Tamam." Parmaklarını saçlarımın arasına geçirir. Bu hareket çok hassas ve itiraf etmek istemediğim kadar hoşuma gidiyor.

Gözleri yumuşar, sesi de öyle: "Beni doldurmanı istiyorum Tristan. Sınırdayım. *Lütfe*, sik beni."

"Benim tatlı kızım." Tamamen içeri giriyorum, onu gerginleştiriyorum, beni saran sıkı, ıslak sıcaklığını hissederek inliyorum. "Bunu sen istedin, unutma." Bacaklarını, topukları sırtıma dayanacak şekilde ayarlıyorum. Bu, benim yapabileceğim en misyoner pozisyona yakın pozisyon. "Sıkı tutunmak isteyebilirsin."

Kalçalarımı geri çekip, sırtına kadar çekip tekrar içeri giriyorum.

"Oh, Tanrım." Bea bileklerimi tutar.

Bir dahaki sefere sert itişe hazır olduğunda ve hareket etmediğinde Yatağın üstüne. Hızımı artırıyorum, onu yatağa sikiyorum, dudaklarından inlemeler ve çığlıklar koparıyorum. Vücudu ilk orgazmıla titriyor, amı beni bir yumruk gibi sıkıyor.

Ona toparlanacak zaman tanımıyorum. Geriye doğru eğilip dizlerimin üzerine çöküyorum, ayak bileklerini omzuma alıyorum. Bir kolumu bacaklarının etrafına dolayarak onu kaldırıp indiriyorum, sikimde sallıyorum. Başparmağımı kıvrımlarının arasına sokup klitorisini okşuyorum.

İnliyor ve ağlıyor, başını ileri geri sallıyor. "Bu çok fazla. Oh, Tanrım. Oh, lanet olsun..." Başka bir orgazm onu sararken çarşafı yumrukluyor. Bacakları kolumdan kayıyor. Çıkarıp onu karnının üstüne çeviriyorum, uyluklarının üzerine oturuyorum, arkadan tekrar içeri giriyorum ve tekrar vurmaya başlıyorum.

"*Lütfe* durma," diye inliyor.

Kıçına şaplak atıyorum ve o çığlık atıyor, sonra inliyor, amcığı tekrar sıkışıyor. Her itişte ıslak şapırtı sesleri çıkıyor ve iç uylukları onun sıvısıyla kaplanıyor.

Üzerine uzanıyorum, göğsüm sırtına değiyor, bir elimle at kuyruğunu tutuyorum, diğer elimle boğazını sarıyorum. Çenesinin kenarını ısıriyorum. "Amin benim için ne kadar ıslak olduğunu dinle."

Çok tatlıymış gibi davranıyorsun, ama sen kirli bir kızsın, değil mi? Ve ben seni pis yapacağım."

Elimi yanağının altına sokup derinlemesine itiyorum. Sonra hareket etmeyi tamamen bırakıyorum. Üç parmağımı ağzına sokuyorum. Hiçbir şey söylememe gerek yok; emmeye başlıyor ve kalçalarını sallıyor. Sanki doyamıyormuş gibi. Sanki tam da istediği şey buymuş gibi.

Evet. Kesinlikle boku yedim.

Yanağına öpücük kondurup fısıldıyorum, "Daha yeni başladım, küçük Bea."

Bu da başka bir düşük iniltiye neden oluyor.

"Ellerini ver," diye emrediyorum, dizlerimin üzerine çökerek. "Ellerini bana ver." Ellerini şu anda başının yanındaki çarşaflara sıkıca tutturmuş durumda. Otomatik olarak itaat etmediğinde, bileklerini tutup ellerini

"Beni için aç."

Tereddüt ediyor. Kalın yutkunmasında endişesi açıkça görülüyor.

Ellerimi başının iki yanına koyup eğildim, böylece gözlerimi görebilsin. "Seni mutlu ediyor muyum?"

"Evet," diye fısıldadı.

Onun yanağını okşuyorum ve o da bu sevgiyi karşılık veriyor.

"Sana zarar vermeyeceğim Bea. Hoşuna gitmezse durmamı söyle, dururum, tamam mı?"

"Tamam."

Onun ağzının köşesini öpüyorum ve o da elini uzatıp boynumun arkasına doluyor. Dilimle birkaç kez öpüşüyorum, kalçalarımı aynı ritimde sallıyorum. Ama bu çok samimi bir hareket ve bunun amacının bu olmadığını hatırlamam gerekiyor. Onu sınırlarının en uç noktasına itmek, onu sertçe becermek istiyorum ve yarın, vücudu ağrıyıp hareket etmek bile çok zor olduğunda, yaptıklarımı düşünecek. Utanç duygusu bir daha beni istememesini sağlayacak ve benim suçluluk duygum da aynısını yapacak. Bu duygu şimdiden içime işliyor. Ama bu, durmak istememe neden olmuyor. Henüz değil.

"Plan değişikliği." Kapalı bacaklarının arasına dizimi bastırıyorum ve o da benim için bacaklarını ayırıyor. Bacakları benim bacaklarımı kavradığında, geriye doğru eğilip kıkına bir şaplak atıyorum. "Dört ayak üstüne çök."

Titrek kollarını kullanarak kendini yukarı itiyor. Kalçalarını tutup ona sertçe giriyorum, hızım acımasız olduğu kadar acımasız. Bea dirseklerinin üzerine düşüyor

ve yanağını yatağa dayadı, diğer elini bacaklarının arasına sokup klitorisini okşadı. Ama onu bir daha boşaltmayacağım, lanet olsun. İtmeyi bıraktım ve ellerimi yanlarıma indirdim.

Hoşnutsuzluğunu inleyerek ifade eder. "Durma. Neden durdun?"

"Bütün işi ben yapıyorum." Kıçına şaplak atarım. Sağ yanağı Şimdi pembe. "Beni sikme sırası sende."

Anlamadığım bir şey mırıldanıyor. "Ne dedin?"

"Pretzel pozisyonundayken pek yardımcı olamıyorum." Ama sallanmaya başlar, önce yavaşça, sonra ritmini bulur ve hızlanır, kendini benim sikime geçirir. Kolları titrer ve kıcı benim pelvisime her çarptığında inler. Sıvıları uyluklarının içinden aşağı akar ve omuzlarında ve ensesinde ter damlaları belirir. Yaklaşmıştır, ama zirveye ulaşamaz. Kalçasını kavrarım ve başparmağımı uyluk iç kısmında gezdirerek ıslaklığı toplarım.

Derinlerde kalıyorum, sadece birkaç santim çekip tekrar içeri giriyorum ve başparmağımı bölünme çizgisi boyunca gezdiriyorum. Kıçına bastırdığımda geriliyor.

"Rahatla." Başparmağımı yavaşça dairesel hareketlerle ovuşturuyorum. "Buraya hiç kimse giriyor mu?"

Kafasını sallar. "İyi. O zaman burası benim."

"Ne?" Kafasını hızla çevirir.

"Sakin ol. Seni sikmeyeceğim Bea. En azından benim sikimle değil." Ama sikerdim. Bu tek seferlik bir şey olmasaydı, onu sikebilen kişi olmaktan zevk alırdım. Kalçalarımı sallayarak başı tam doğru noktaya sürtünüyorum. Onun deliğine bastırıyorum ve başparmağım ilk eklemine kadar içeri giriyor.

Nefesini keserek iç çeker.

"Tamam mı?"

"Tamam," diye inleyerek mırıldanır.

Kalçasını yoğurarak, onun tüm bu hissin ne kadar iyi olduğuna odaklanmasını sağlıyorum. İkinci ekleme ulaşana kadar daha da içeri itiyorum.

Bu bana tiz bir "Oh, Tanrım" getirir.

Bir elim kalçasında, başparmağım kıçında sabitlenmiş halde,
sikişmeye . . . O ve ve inliyor,
zırıldıyor

saçma sapan sözler mırıldanıyor. Başparmağımı çekip at kuyruğunu yakalıyorum, onu yukarı çekip sırtını göğsüme yaslıyorum.

Kalçasında olan elimi boğazına doladım ve ona doğru sertçe girerken onu kendime doğru çektim. Dişlerimi omzuna geçirdim ve boynunun yanını yaladım. Çenesinin kenarını ısırarak, boş olan elimle karnını okşadım ve ona girerken amını avuçladım. "Sana yaptıklarımı her düşündüğünde, ki sık sık düşüneceksin..." *Muhtemelen pişmanlıkla*. "...kıçını da alsaydım diyeceksin. Ve almadığım için deli gibi öfkeleneceksin, çünkü beni idare edecek kadar tecrübesizsin."

En azından ben öyle hissedeceğim. Ve onun benim kafama girdiğini gibi ben de onun kafasına girmekten çekinmeyeceğim. Kimse beni onun kadar sarsamadı, onun küçük igneleri sürekli derimin altında batıyor.

Ağzını açıp bir şeyler söylemek için ağzını açıyor, ama ben üç parmağımı ağzına sokup şişmiş klitorisini dairesel hareketlerle ovuyorum. Dişlerini sıkıyor ve şiddetle titriyor. Kaç kez orgazm olduğunu saymayı bıraktım. Onun kadar sık ve şiddetli orgazm olan biriyle hiç seks yapmadım. Geçen gece kafası çok karışık olmalıydı. En az yarım saat boyunca devam etti, sonra vibratörünü bana fırlattı ve kendini orgazm olana kadar sikti.

Bana yaslanıyor, açıkça bitkin düşmüş. Ama ben henüz bitirmedim. Sonra apartman kapısı açılıp kapanınca gerginleşiyor. "Harika. Kahvaltı!" diye bağılıyor Flip.

Panik boğazımı sıkıştırıyor ve öfke omurgamdan aşağıya doğru akıyor. Saatlerce dışarıda kalması gerekiyordu. Benim de zamanımı rahatça kullanmam gerekiyordu.

"Aman Tanrım," Bea hala ağzında olan parmaklarımdan etrafında fısıldıyor.

"Şşş..." Bea dışında her şeyi dışlarım, yaptığım şeyin, yaptığım şeyin suçluluğunun henüz pençelerini geçirmelerine izin vermek istemem. O daha sonra gelir. Ama ben hala onun içindeyim. Ve hala doymadım.

Çıkıp onu sırt üstü çeviriyorum, avucumla ağzını kapatıyorum ve tekrar içine giriyorum. Gözleri büyür ve inler. Göğüs ucunu nazikçe çimdikliyorum, sonra üzerine uzanıyorum.

Elimin arkasından bir şey soruyor, ama sesim boğuk çıkıyor. Elimi çekip kulağımı ona yaklaştırıyorum. "Ne yapıyorsun?"

"Henüz gelmedim. Ben bitirene kadar bitirmiş sayılmayız." Normalde misyoner pozisyonunu tercih etmem, çünkü bu pozisyon rahatlık ve yakınlık hissi verir ve ben seks partnerlerimde bu iki şeyi de sevmem, ama onun ağzını elimle kapatabilmem gerekiyor. Ve onu sadece bir kez becerebileceksem, geldiğimde yüzünü görmek istiyorum.

Elimi yan tarafına indirip, dizine ulaşana kadar kıvrımlarını okşuyorum. Bacağını yukarı çekip, dizinin arkasını kolumun kıvrımına takıyorum. Derinlerde kalıp kalçalarımı sallıyorum, inlediğinde onu susturuyorum.

Yanağını okşuyorum ve dudaklarımı kulağına yaklaştırıyorum. "Yaklaştım Bea. Çok yaklaştım. Uslu bir kız ol ve sessiz kal. Kimsenin seni sikmeme izin verdiğini bilmesini istemezsin, değil mi?"

Yüzünü boğazıma çevirir, dişlerini köprücük kemiğimin üstündeki deriye batırır. Amcığı kasılır.

Geri çekilip yüzünü ellerimle tutuyorum, onun güzelliğini içime çekme ihtiyacına boyun eğiyorum. "Pis, tatlı kız." Ağzını ele geçiriyorum ve orgazm beni sararken onun yumuşak iniltisini yutuyorum. Dişlerim dudağına çarpıyor, bakır tadı alıyorum ve sonra görüşüm beyazlaşıyor. Tırnakları omuzlarıma o kadar sertçe batıyor ki derimi parçalayabilir.

Onun üstüne yığıldım, etrafımda onun varlığını hissetmeye ihtiyacım vardı.

Kapım çalınır. "Hey, Tris, kahvaltı hazır, istersen gel."

Midemi sıkıyor ve bulandırıyor. Boğazımı temizledikten sonra, "Tamam. Birazdan çıkarım" diyorum.

Hareket etmek, yaptıklarımla yüzleşmek, en iyi arkadaşşıma yalan söylemek istemiyorum. Ama müdahale etmem gerekiyor. Ondan yavaşça çıkıyorum, her şeyin bu kadar çabuk bitmesine hayal kırıklığı duyuyorum. Hiç doymadım. Tek istediğim daha fazlası.

"Ne yapacağım?" Beat panik içinde fısıldıyor.

Kontrolü elimde tutmam gerekiyor. Flip bunu bilmemeli ve Beat, içimde oluşan suçluluk duygusunu görmemeli. "Burada kal. Yemek alıp, burada yemek için bir bahane uydururum."

"Kondom ve am kokuyorsun," diye fısıldadı.

"Bu yeni bir şey değil. Birini eve getirdiğimi dűşünecek." Midemdeki boşluk hissini ve yüzündeki ifadeyi sevmiyorum. Ama en iyi arkadaşımın küçük kız kardeşini sikmişim, bu yüzden sikici pişmanlığı ve bir kamyon dolusu suçluluk duygusu oldukça olası görünüyor. "Burada kal. Hemen döneceğim."

Aklımın sesine karşı gelerek, dudaklarımı nazikçe dudaklarına değdirdikten sonra yataktan kalkıp bir çift boxer şort giydim. Beat yataktan kalkıp kolumu tuttu. Diğer eliyle ağzını kapatmış, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. O da çıplaktı. Yumuşak hatları ve kıvrımlarıyla görölmeye değer bir manzaraydı. Bir kez daha sertleşmemek için gözlerimi boynunun üstünde tuttum. Ona sorgulayan bir bakış attım.

"Sırtın," diye fısıldadı. "Ne olmuş ona?"

Aynayı işaret ediyor. Omuzdan kalçaya kadar uzanan çiziklerin yanı sıra, tırnaklarından kaynaklanan birkaç kanlı hilal şeklinde iz de var. Onu kendimden uzaklaştırıp odayı geçiyorum ve çamaşır sepetinden bir havlu alıyorum. Omuzlarımı silerek kanı temizliyorum. Havluyu çamaşır sepetine atıp kapıya doğru yöneliyorum. Kendimden nefret etme duygusu beni kaplar, yaptığım şeyden pişman olduğum için değer, pişman olmadığım için. Ve şimdi en iyi arkadaşımınla yüzleşmek zorundayım. Kendimi hazırlarım, kapının kilidini açarım ve biraz aralarım.

Flip tezgahın önünde durmuş, sanki ortadan kaybolacakmış gibi yemeği ağzına tikiştiriyor. Odamdan çıkıyorum, midem düğümleniyor.

"Hey dostum, Rix bu sabah meşgulumüş gibi görünüyor. Nerede o?" Bana dönüyor ve gözleri fal taşı gibi açılıyor. "Hay sıçayım. Dün gece vahşi birini buldun, ha?"

"Tabii ki." Daha çok bu sabah, ama bu sadece kelime oyunu. Kendimi sakinleştirmek için duraksıyorum, çünkü suçluluk duygusu ezici ve haklı. Flip, ilkokuldan beri en iyi arkadaşım. Birlikte iyi ve kötü günler geçirdik ve ben az önce onun kız kardeşiyle kirli seks yaptım. O hala benim yatağımda. Onun kokusu çarşafLARımın ve vücudumun her yerinde. Ben birinci sınıf bir bencil pisliğim.

Göz teması kurmaktan kaçınıp buzdolabına yöneliyorum ve portakal suyunu alıyorum. Sallayıp kapağını açıyorum ve doğrudan şişeden içiyorum. Bitirdiğimde, elimi ağzıma götürüp tekrar yalan söylüyorum. "Nerede olduğunu bilmiyorum. Belki spor salonundadır?" Ama Beat

çıplak, yatak odamda. "Promosyon işin daha uzun sürer sanıyordum."

"Hemi ile tekrar buluşmam gerek" —telefonuna bakar—"kahretsin. Bir saatten az kaldı. Fazladan bir takım elbise ve rahat bir şeyler alıp çıkacağım. Sen sonra buralarda olacak mısın? Dallas, Ashish, Roman ve Hollis spor salonunda buluşacaklar, sonra da bir şeyler atıştıracağız."

"Evet. Benim için sorun olmaz. Promosyon işlerin bittiğinde bana mesaj at." En iyi arkadaşım ile daha sonra yapacağımız egzersiz planlarını yaparken, Beat'i sikmek istediğim sonraki üç pozisyonu şimdiden düşünmeye başlamış olmam çok kötü. Kime yalan söylüyorum ki? Ama hatayı çoktan yaptım. Onu birden fazla kez sikersem suçluluk duygum azalmayacak.

"Harika. Arkadaşın hala burada mı?" Başını odama doğru eğiyor.

Bir ses çıkarıyorum.

Omzuma vurur. "İyi eğlenceler. Sonra görüşürüz." Bir muffin daha alır ve yatak odasına girer.

Tabağı taze meyve, kek ve pastırma ile dolduruyorum, sonra buzdolabından birkaç şişe su ve akçaağaç şurubu alıyorum, çünkü Beat pastırmasının şurup içinde yüzmesini seviyor. Yatak odasına dönmeden önce banyoya uğrayıp bir bez ıslatıyorum. Beat'i tekrar kirletmeden önce temizlemek istiyorum. Tabii izin verirse.

Onu bıraktığım yerde, endişeli bir ifadeyle durmasını bekliyorum. Ama öyle değil. Hiç de öyle değil. Görünüşe göre vibratörünü bulmuş, çünkü yatağında bacaklarını açmış, onunla kendini sikiyor. Diğer eli yumruk şeklinde ve onu ısırtıyor.

Kapıyı kapatıp kilitliyorum. Gözleri birden açılıyor ve donup kalıyor.

"Ne yapıyorsun?"

Elini ısırmayı bırakıp kapıya doğru uzanır.

Yiyecek tepsisini komodinin üzerine koyup yatağa doğru yürüdüm.

"O yakında yine gidecek." Elimi uzattım. "Onu geri alabileceğini söylemedim."

"O benim," diye fısıldar, hala donmuş halde.

Kafamı sallarım. Bunun için zaten cehenneme gideceğim. O zaman cehennemde geçireceğim zamanın tadını çıkarmalıyım. "Senin geri almayı hak ettiğine karar verene kadar benimdir. Ayrıca seninle işim henüz bitmedi, o yüzden ver şunu."

BÖLÜM 8

RIX

Vücudumdaki her kas ağrıyor. Tristan, benimle işinin bitmediğini veya beni çiğ çiğ sikmeyi planladığını söylerken şaka yapmıyordu, çünkü tam da öyle hissediyorum. Çiğ çiğ. Birden fazla banyo olsaydı, Epsom tuzuna daldırdım. Ayrıca, öğleden sonra yatak odasından çıktığımdan beri ondan kaçınıyorum. Bu o kadar da zor olmadı.

Flip ile spor yapmaya gitti ve akşam yemeğinden sonraya kadar eve gelmedi. Flip de hemen ardından sayısız "randevularından" birine gitti.

Ben de hemen caddenin aşağısındaki kafeye kaçtım ve şimdi kafeinsiz çayımı yudumlarken kitap okumaya çalışıyorum ama başaramıyorum. Vajinam atıyor ve oturmak bile zor geliyor.

Rob beni aramaya çalışıyor, ben de sesli mesaja yönlendiriyorum. Konuşmak istediğim son kişi o, özellikle de seksimizin vasat olduğunu fark ettiğimden beri.

Saat dokuz buçukta markete uğrayıp birkaç şey alıyorum ve eve gitmeden önce en sevdiğim dondurmadan bir kutu alıyorum. Flip'in yatak odasının kapısı açık. Bu, Tristan'la birlikte evde yalnız olduğum anlamına geliyor.

Alışveriş poşetlerini çabucak kaldırıp dondurmamı donmuş bezelye poşetinin altına saklıyorum. Hemen banyoya koşuyorum. Planım Tristan'dan kaçmaya devam etmek, ama kapıyı açtığımda o mutfakta.

Taze şeftali yiyor. Bu kasıtlı gibi görünüyor. "Bu sabahki kararından pişman mısın?" Sesi kayıtsız, sanki umursamama seviyesi sıfır gibi. Ama omuzları gergin ve bana zar zor bakabiliyor.

Ne söylemem gerektiğini bilmiyorum. Hem lezzetli hem de suçluluk duygusunun vücut bulmuş hali gibi görünüyor.

"Tabii ki öyleyim," diye mırıldanıyorum. Artık tüm bu heyecanın nedenini anlıyorum. Tristan pis bir herif ve ben bunun her saniyesini sevdim. Özellikle de parmaklarını ağızma sokup boğazımdan tuttuğu anları. Sert değildi. Hiç güvensiz hissetmedim. Sahiplenici, pis ve ateşliydi. Ve amıma tükürdü. Kim böyle bir şey yapar ki?

Bugün, önceki uzun süreli erkek arkadaşlarımdan hepsinin tamamen sıradan olduğunu fark ettiğimde, yıllar geçmişti. Ama Tristan öyle değil. O pislığe eğilimli ve içinde yuvarlanıyor. Tristan'ın erkek arkadaşım olmasını istediğimden değil. Çünkü kesinlikle istemiyorum. Ben seri monogamistim, ama onun gibi bir fuckboy ile sınırimi nerede çizmem gerektiğini ben bile biliyorum. Birbirimize hakaret etmeden konuşamıyoruz bile. Ama bu hayatımın en kirli, en ateşli seksiydi. Ve o da muhtemelen bunun farkında.

Soruyu ona geri yöneltiyorum. "Kendinden nefret etme seviyen nasıl?"

Omuzlarını silkiyor, sanki etkilenmemiş gibi. Hala bana bakmıyor. "Kendini özel mi sanıyordun, Beat? Sana çiçek alıp, daha fazlasını aramak için gizlice çatı katına çıkacağımı mı?"

Ne beklediğimi bilmiyorum, ama bu değildi. O yapmadan önce bir ok atıyorum. "Senin doldurman gereken başka bir sıcak delikten daha fazlası olduğuma inanacak kadar aptal değilim. Gerçekten seni tekrar isteyeceğimi mi sandın?"

Bakışları donuk, ifadesi okunaksız, eğilip kulağıma fısıldıyor. "Yine de bir konuda haklıydın. Sikimle boğulman, seni susturmak için harika bir yol."

Bu, beklediğim ani bir yumruk gibiydi, ama yine de canımı yaktı. "Siktir git," diye tükürdüm.

"Orada bulundum. Yaptım. Bir kez yeterdi." O yatak odasına kaybolurken, beni pişmanlık dolu bir öfke içinde bırakıyor.

Sonraki iki gün boyunca Tristan'dan başarıyla kaçındım. Çok garip bir durumdu. Ona bakarken seks yapmamızı ya da sonrasında beni reddetmesini düşünmeden edemiyordum. Bana bir şeyler hissettirmesine izin verdiğim için kendime kızgıyım. Ama aklım sürekli bana zarar vermeyeceğini söylediği ana dönüyor. Eğer hoşuma gitmezse, ona söylemem yeterli, o da dururmuş. Seks pis ve sert olsa da, o anda çok şefkatliydi. Bu, gençken gördüğüm Tristan'dı. Komşusunun bahçesinden şakayık çiçekleri çalıp, benim sevdiğimi bildiği için komodininin üzerine bırakan Tristan. Beni rahatlatan Tristan buydu. Sonra da beni acımasızca becerdi. Kafam karışık. Ve sinir bozucu. Artık onun yanında nasıl davranacağımı bilmiyorum. Hâlâ ondan nefret ediyorum, ama beni öptüğü anda aramızda bir şey değişti. Ve kendimi denizanası kadar şeffaf hissediyorum. Özellikle Flip buradayken.

Bu yüzden Tristan evdeyken ben dışarı çıkıyorum. Neyse ki, şu anda antrenman kampındalar, bu yüzden erken kalkıp dışarı çıkıyorlar ve saatlerce buzda vakit geçiriyorlar. Bu, Flip'in seks hayatını pek yavaşlatmıyor, ama en azından sabah üç maratonlar sona ermiş gibi görünüyor.

Dört günlük seks maratonunun ardından, mutfakta önümüzdeki birkaç gün için yemeklerini hazırlıyorum. Tristan ve Flip'in tükettiği yiyecek miktarı inanılmaz. Uzun antrenmanlardan sonra karbonhidrat yüklemesi yapmaları gerektiği için taze makarna aldım ve marinara sosu ve köfte yaptım. Her porsiyon, yeniden ısıtma talimatlarıyla birlikte mikrodalgada kullanılabilir bir kaba konuyor. Son zamanlarda, bariz nedenlerden dolayı akşam yemeği saatlerinde dışarıdayım. Ayrıca olanları kimseye anlatmadım. Essie'ye bile —kasten değil, ama ne zaman konuşsak kardeşim de yanımızda olduğu için.

Dördüncü makarna, köfte ve sos kabını kapatırken telefonum çalıyor. Ekranda Dean and Sons yazısını görünce midem bulanıyor. "Aman Tanrım. Tamam. Nefes al, Rix." Tavana bakıyorum. "Lütfen beni işe al. Adını boş yere kullandığım için özür dilerim. Ve hafta başında çok bağırdığım için de." Kafamı sallayarak, ortaya çıkmadan önce anıları silip, üçüncü çalınıştta telefonu açıyorum.

Üç dakika sonra, yeni bir işim var. Ve iki gün sonra işe başlıyorum.

"Bir iş buldum!" Mutfakta dans ediyorum, sonra tezgahın üzerinde duran yemekleri hatırlayıp buzdolabına koyuyorum. Hemen annemi arayıp iyi haberi veriyorum.

"Bu harika, canım. İyi bir şirket mi? Bana her şeyi anlat."

Ona işimi anlatıyorum, önceki işimden çok da farklı değil, sadece müşteriler farklı. "Artık düzenli bir maaşım olduğu için kendi evimi aramaya başlayacağım."

"Bu iyi. Phillip'le aranız iyi mi? Sezonun başlamasına az kaldı, çok meşgul olmalı."

"Evet, iyi anlaşıyoruz." Ama en yakın arkadaşı başka bir hikaye.

Birkaç dakika daha sohbet ettik, annem son zamanlarda babamla neler yaptıklarını anlattı, sonra telefonu kapattık.

Bu işi hallettikten sonra, yeni bir iş kıyafeti almak için makul bir harcama ve alışverişe gitmek için iyi bir neden olduğuna karar verdim. Yapılacaklar listesi hazırlarken apartman kapısı açıldı. "Harika bir şeyim var..." Dönüp baktığımda Tristan ayakkabılarını çıkarıyordu. Kot pantolon ve tişört giymişti. Çok çekici ve yakışıklı görünüyordu ve bir an için beni gördüğüne gerçekten sevindi, ki bu hiç mantıklı gelmiyordu.

"Oh. Sensin." Her yanıma kaçmak istiyor. Ama gidecek hiçbir yerim yok.

Ağzının sağ köşesi kötü bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Bir daha seninle yatmayacağımı mı düşünüyorsun?"

Onun kendi sözlerini ona geri veriyorum. "Bir kez yeterdi." *Yalan, yalan, yalan.*

O gülüyor, ama bu düz, mizahsız bir ses. "Bu yüzden mi uykunda benim adıma mırıldanıyorsun?"

Göğsümdeki acı sinir bozucu. Pişman olacağımı söylemişti ve böyle davrandığında pişman oluyorum. Yaptığımız şey birçok sınırı aştı. Onu görmezden gelip telefonumu alıyorum ve ona sırtımı dönerek Hemi'yi arıyorum. "Hey! Tahmin et kim o işi aldı?"

"Ahhh! Bu harika bir haber! Bunu kutlamalıyız. İçki içmek için boş musun? Ya da akşam yemeği? Benim evime gelebilirsin. Hammer ve ben bir proje üzerinde çalışıyoruz, ama bir saat içinde bitiririz."

Buradan çıkmam lazım. "Harika. Bir şey getireyim mi?"

"Sadece seksi halinle. Çok heyecanlı mısın?"

"Çok heyecanlıyım. Tavsiyen için çok teşekkür ederim." "Rica ederim. Bu, yakında taşınacağın anlamına mı geliyor?"

"Yeterince erken değil, ama evet. Yürüme mesafesinde bir yer istiyorum, ama şu anda her şeyi kabul ederim. Ne kadar erken olursa o kadar iyi. Kardeşim ve onun pislik en iyi arkadaşıyla yaşamak, kurtulmak istediğim bir kabus."

Tristan'ın yatak odasının kapısının ağır bir şekilde kapanması beni ürküttü.

En azından ben de onun sinirini bozuyorum, onun benim sinirimi bozduğu gibi.

Önümüzdeki iki gün boyunca birkaç yeni iş kıyafeti almaya gideceğim, market alışverişini halledeceğim, Flip ve Tristan için yemek hazırlayacağım ve yeni işime başlamadan önce öğle yemekleri için yiyecek aldığımdan emin olacağım.

Bu durumda, ilk günden itibaren bu şirketin bana çok daha uygun olduğunu söyleyebilirim. Benim yaşlarımda birkaç kadın iş arkadaşım var ve burada herkes çok daha nazik ve dost canlısı. Ancak yeni işe başlayan biri olarak öğrenmem gereken çok şey var ve günün sonunda yorgunluktan bitkin düşüyorum. Biraz saçma sapan bir reality TV programı izleyip, özel dondurmamı yemeye can atıyorum. Tabii TV odası/yatak odam dolu değilse. Artık bir işim olduğuna göre, bir daire bulmak önceliklerim listesinin en başında.

Eve geldiğimde Flip'in yatak odasının kapısı açık. Cüzdanı tezgahın üzerinde, bu yüzden Dred'in evinde olduğunu varsayıyorum. Tristan'ın ayakkabıları paspasın üzerinde, ama kapısı kapalı ve umarım öyle kalır. Beni bekleyen yarım litre mükemmellik var. Neredeyse zıplayarak buzdolabına gidip dondurucu çekmecesini açtım. Dondurmayı her seferinde birkaç kaşık yiyip, donmuş bezelyelerin altında saklıyordum. Torbayı kenara çektim ama kap yoktu. Belki de en dibe batmıştır. Dondurucuyu tamamen boşalttım ama bulamadım. Bu da demek oluyor ki biri onu yemiştir ve hiç bırakmamış.

Çatı katına çıkarken hayal kırıklığı ve hüsrana beni ağırlaştırıyor. Yorganım yere yığılmış, yastığım ayak dayama olarak kullanılmış. Sehpa boş bir dondurma kabı duruyor. Geriye sadece dibinde bir parça çikolata kalmış.

"O pislik." Boş kabı alıp merdivenden aşağı iniyorum. Öfkem tamamen mantıklı değil ve suça pek uymuyor, ama Tristan bunu açıkça kasten yaptı. Alaycı yorumları ve beni çöp gibi hissettirmesi, seks yaptığımızdan beri bana sunduğu boktan pastanın üzerine konulan çilek gibi. Son zamanlarda kafamda çok fazla yer kaplıyor ve ben sinirliyim. Yumruğumu kapısına vuruyorum.

Birkaç saniye sonra kapı açılır. Muhteşem kaşları çatılmış, burun delikleri genişlemiştir. "Senin neyin var lan?"

Boş kabı yüzüne doğru itiyorum. "Bunu sen mi yedin?"

Onu itti ve kutuyu ayaklarımızın dibine attı. Kalan çikolata ayağıma sıçradı. "Evet. Ne olmuş yani?"

Sesim yükselir. "Ne demek öyle? Siktir git!" Mantıksız davranışlarımdan nefret ediyorum. Kontrolümü kaybetmiş hissediyorum. Ama tüm acım ve öfkem dışa vuruyor ve bunu durdurmak için hiçbir şey yapamıyorum.

O irkilir, ama gözleri kararır. "Sadece dondurma, Beat."

Bunu bilerek yapıyor. Beni incitmek için Beat diyor. Ve işe yarıyor. Aşırı tepki verdiğimi bilsem de kendimi savunmaya çalışıyorum. "Bu hafta indirimdeydi." Ben, tatlıların çok nadir olduğu bir evde büyüdüm. Her harcamam, şimdi bile büyük bir olay.

Çenesi seğiriyor. "Neredeyse bitmişti."

Yumruklarımı sıkıp, bir başka mantıksız suçlamayı geri çekiyorum. Birbirimize karşı pislik gibi davranmaktan vazgeçemememizden, Tristan'ın diğer halini görmekten can atmamdan nefret ediyorum. Sürekli kavga etmesek nasıl olurdu acaba?

O küçük bir adım geri atıyor. Ama kapıyı yüzüme kapatmıyor ya da sesini yükseltmiyor. Aksine, sesini neredeyse fısıltıya indiriyor. Sakin görünüyor, ama elinde hafif bir titreme var. "Dondurma konusunda mantıksız davranıyorsun Beat. Daha fazla al gitsin."

"Mesele o değil!" Bu şekilde tepki verdiğim için kendimi çok aptal hissediyorum, ama duygularım çok karışık.

Sinirlenerek ellerini havaya kaldırır. "O zaman ne?"

Ağzımı açıyorum, ama sonra kapatıyorum. "Hiçbir şey. Boş ver." Ona karşı devam edersem, durumu daha da kötüleştiririm. Zaten geri dönüşü olmayan bir noktaya geldim.

Gözleri kısılır. "Cidden yüzüme karşı çıkıp, sadece dikkatimi çekmek için önemsiz bir şeyi abartıyor musun? Öfke nöbetleriyle uğraşmaktan bıktım. Saçma sapan bir şey için sana bebek muamelesi yapmam gerekmiyor."

"Tanrım, sen tam bir pisliksin!" diye bağırırım.

Burun delikleri yine genişledi, ama benim sesimin yüksekliğine ayak uydurmak yerine, sesi alçaldı, elindeki titreme sesine de yansıdı. "Senin bu çöküşünü şaplaklayarak düzeltmeyeceğim için hayal kırıklığına mı uğradın?" Elini havada bir hareket yaptı, bu hararetli tartışma boyunca yaptığı tek agresif hareket buydu. "Bu dramaya ayıracak vaktim yok. Son sinirimi bozuyorsun. Sen taşınmadan ve tüm saçmalıklarınla burayı ele geçirmeden önce huzurlu bir yerim vardı. Nasıl oluyor da on dört yaşındayken olduğundan daha sinir bozucu olabiliyorsun?"

Çenem düşer ve göğsüm sıkışır. Yüzüme tokat atılmış gibi hissediyorum, ki muhtemelen amaç da budur, fark ediyorum. "Siktir git, Tristan." Dehşetle, sesim çatlar ve gözlerim yaşlarla dolar.

Bininci kez, kilitleyebileceğim bir odaya kaçabilmeyi dileyerek arkanı dönerim. Bunun yerine, merdiveni aşağı çekebilmek için en alt basamağına ulaşmak için zıplamam gerekir.

"Bea." Tristan omuzlarımı tutar ve beni döndürür, tutuşu nazik ama kararlıdır. Yüzündeki ifade öfkeden şaşkınlığa, oradan da dehşete dönüşür. "Ağlıyor musun?"

Ellerini itmeye çalışıyorum ama o benim iki elimi de bir eliyle tutup göğsüne götürüyor. Yanağımı avuçlayıp kaçan hain bir gözyaşını silerken yüzündeki ifade sertleşiyor. "Özür dilerim. Ben öyle demek istemedim..."

Başımı çevirmeye çalışıyorum ama o hala yanağımı okşuyor. "Sakin bana nazik davranmaya kalkışma."

"Siktir, Bea. Ağlama. Seni ağlatmak istemiyorum." Sesi yumuşak ve hüzünlü.

"O zaman neden bu kadar acımasızsın?" Bunun farklı olmasını bu kadar çok istememden nefret ediyorum.

Gözleri bir anlığına kapanır ve başını sallar. "Sen sadece buradasın. Flip seni benim alanıma davet etti. Ve istemememe rağmen bunu anlıyorum. Artık o lanet olası pisliklerle yaşamadığın için mutluyum. Ama başka kimsenin bakmasını istemedim, özellikle de burada. Başkalarına bakmakla yeterince uğraştım." Boğazı titrer ve başparmağı alt dudağımın kıvrımlarını izlerken sesi yumuşar. "Ve bir de baktım ki, bana bağıırıyorsun ve nedenini anlamıyorum. Birbirimize pislik gibi davranmamız bir şey, ama bağırımaya başlaman başka bir şey."

Çocukluğumuzdan anılar su yüzüne çıkıyor. Flip ve ben birbirimize sinirlenince Tristan hep heyecanlanırdı. Bize durmamızı söylerdi, yoksa gideceğini söylerdi. Bazen gerçekten giderdi. Ailesi hala birlikteyken bizim evde çok zaman geçirirdi. Ve yüksek seslere çok korkardı. Flip bir keresinde bana, ailesinin çok bağırdığını ve kapıları çarptığını söylemişti.

Bu, birdenbire birçok şeyi açıklıyor.

"Bağırmak istemedim," diye fısıldarım.

"Aptalca davrandığım için özür dilerim. Benim saçma beklentilerimi hak edecek hiçbir şey yapmadın. Açıkçası, bunu yapan kardeşindi." Başını eğip burnunu benim burnuma sürter. "Seni ağlatmak istememiştim."

Bu, beklenmedik ve çok sevimli bir davranış.

"Hey, hey! Ev arkadaşlarım nerede?" diye seslenir Flip.

Midemi bir ağrı kaplar. Kapının açıldığını bile duymamışım.

Tristan irkilir, aceleyle geri çekilir ve köşeyi döner. "Buradayız dostum."

"Hadi, üstünü değiştir. Bara gidiyoruz. Dallas yarım saat sonra bizi alacak."

Tristan elini saçlarının arasından geçirip ensesini ovuşturur, tüm o yumuşaklık bir anda kaybolur. "Tam da ihtiyacım olan şey gibi."

Beni orada bırakıp giderken, Flip gelmeseydi ne olurdu diye merak ediyorum.

BÖLÜM 9

TRISTAN

"Bize buz pateni saati ayarladığın için teşekkürler. Antrenmanlarla meşgul olduğumu biliyorum," diyor Brody, patenlerimizin bağcıklarını çözerken. Cumartesi sabahı ve bugün geç saatlere kadar takımımın buzda olmam gerekmiyor.

"Keşke bunu daha sık yapabilsem. Son kez buzda oynadığımızdan beri bilek vuruşun gerçekten çok gelişti." Babamız Brody'nin tüm antrenmanlarına katılmaya çalışıyor, ancak bire bir buz zamanı ona ayıramayacağı bir şey.

"Evet. Bu yazki hokey kampı harikaydı." Gömleğini başından çıkarır ve pedlerini çıkarır, göğsünde birkaç öpücük izi belirir.

"Burada ne oluyor?" Köprücük kemiğindeki birini parmağımla dürttüm. "Bana söylemediğin bir kız arkadaşın mı var?" Karnındaki izlere kaşlarımı çattım. Henüz on sekiz yaşında bile değil.

Başını eğdi ve yanakları kızardı. "Ah, hayır. Kız arkadaşım yok. Sadece... partide bir kızla oynadım.

Ben de onun yaşındayken muhtemelen aynı şeyi yapıyordum, hatta daha kötüsünü. "O da senin okuluna mı gidiyor?"

Kafasını salladı. "O ve arkadaşları maçlarımıza sık sık geliyorlar ve bazen partilerimize de katılıyorlar."

"Yani tek seferlik bir şey miydi?" diye soruyorum. Onun şimdiden anlamsız ilişkiler kurduğunu düşünmek rahatsız edici.

Omuzlarını silkiyor. "Muhtemelen. Ben, şey... Onun arkadaşlarından birini biraz sevmişim, ama şey... Bu kız benimle konuşmaya başladı. Bazıları takımın yarısıyla yatmış. Sanki..." Elini yüzüne götürüyor ve dizini birkaç kez sallıyor. "Bilmiyorum. Biraz berbat bir durum, sanırım. Ama nasıl olduğunu bilirsin. Kızlar hep peşinde."

"Bu çok bunaltıcı olabilir." Ve yorucu. Özellikle Flip gibi bir en iyi arkadaşın varsa.

Brody başını sallayarak alt dudağını ısırıldı. "Herkes flört ediyordu ve bu yıl notlarım yüksek olduğu için bana asılıyordu. Ayrıca senin kardeşim olduğunu biliyordu. Evet, biraz ısrarcı ve agresifti." Karın kaslarındaki ısırık izlerini elleriyle okşadı. "Ama karşılığında oral seks yaptırdım, bu da fena değil, değil mi?"

Onun benim onayımı mı aradığını yoksa başka bir şey mi aradığını bilmiyorum. Bizim ilişkimiz farklı. Ben onun kardeşim, ama aynı zamanda her zaman ikinci bir ebeveyn gibi davrandım, bu yüzden soru sormaya devam etmek zorunda hissediyorum. "Ondan hoşlandın mı?"

Yine omuz silkiyor ve boxer şortu dışında kalan giysilerini çıkarıyor. "Fena değildi. Sadece sevişmek istiyordu."

"Sen de onunla takılmak mı istiyordun?" Bir terslik var. Belki de göz teması kuramamasıdır.

"Dediğim gibi, onun arkadaşından hoşlanıyordum, ama artık bu mümkün değil, neyse ne." Uyluklarını tokatladı. "Her neyse, bu aramızda kalırsa çok iyi olur."

"Evet, aramızda kalabilir. Ama tedbirli davranıyorsun, değil mi? Prezervatif kullanıyor, rıza aldığından emin oluyorsun, değil mi?"

"Onunla seks yapmadım. O yapmak istedi, ama ben prezervatifim olmadığını söyledim, o da bunun yerine bana oral seks yaptı. Ama önce onu tatmin ettim." Bankadan kalkar. "Duşa gireceğim."

"Tabii, elbette."

Duş kabinine girip perdeyi kapattı. Benimle rahatça konuşabildiğine sevindim. Kardeşi olarak ona güvenini korumak, ama babamın da tamamen habersiz kalmamasını sağlamak arasında zor bir denge var.

Onu öğle yemeğine çıkarmayı teklif ettim, ama takım arkadaşlarıyla buluşma planları vardı, bu yüzden arabaya atladık ve onu evine bıraktım.

"Bu sabah benimle vakit geçirdiğin için teşekkürler, Tris." Omzunu sıktım. "Önemli değil, Brod."

"Haftaya maçımda görüşürüz?" "Evet, orada olacağım."

Yolcu koltuğundan atlayıp bagajdan eşyalarını alır. Pencereye vurup el sallar ve eve doğru döner.

O çimleri geçerken camı indiriyorum. "Hey, Brody." Duruyor.

"Evet?"

"İyi misin?"

Bana sorgulayan bir bakış attı. "Evet. Tabii ki. Neden iyi olmayayım ki?"

"Sadece emin olmak istedim. İyi haftalar."

Eve giderken, kardeşimle yaptığımız konuşmayı düşünüyorum. Onun yaşında olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlıyorum, hormonlar ve testosteron dolu. Her zaman birileri eğlenmek isterdi. Eğer eğlenmek istersem, bunu elde edebildim. İstemediğimde bile, yine de bu imkan vardı. Flip ile bara gittiğimiz tüm zamanları düşünüyorum. Bana bir shot ısmarlar ve birini eve götürmem için beni ikna eder. Birkaç kez, kızın kiminle birlikte olacağı umurunda değilmiş gibi görüldüğünde, onu Flip'e bırakmıştım. Ya da benim seks tarzımın ona uygun olmayacağını düşündüğümde. Flip her zaman birden fazla partnerle birlikte olmaya hazırdır.

Onun tuhaf davranışları internet üzerinde herkesin görebileceği şekilde yayıldı, kardeşim de dahil. Ve aynı takımda oynadığımız için ben de doğrudan bu olayların içindeydim, bu yüzden Brody'nin benim vücuduma içki içtiğimi ve kim bilir başka neler yaptığımı gördüğünden eminim. O bana hayranlık duyuyor. Benim onayımı mı arıyordu? Umarım öyle değildir. Babamla ve kardeşlerimle tanışması için hiç kimseyi eve getirmediğim çünkü hiçbiri yeterince uzun süre kalmadı. Üç ay benim sınıırım. Kolay sıkılırım, bu yüzden işler ciddileşmeden önce her zaman çekilirim.

O günün ilerleyen saatlerinde, Dallas ve Roman ile spor salonuna gittim. Flip, yarı düzenli görüştüğü kızlardan biriyle birlikte. Eğer ilgilenirsem, onun bir arkadaşını da getirebileceğinden emin olduğunu söyledi. Ama ilgilenmedim. İşimiz bittiğinde, sadece eve gitmek istiyorum. Huff Beat'in şampuanını. Belki o da oradaysa onu kızdırmak istiyorum. Onu kızdırmak en sevdiğim şey. Ama onun ağlamasını görmek hala beni paramparça ediyor.

Görünüşe göre güçler benim tarafımda, çünkü ben daireye vardığımda o duşta. Seviştığımızdan beri işler tuhaflaşmıştı. Sonra da dondurma krizi yaşandı. O olaydan beri benden kaçınıyor. Bundan nefret ediyorum.

Buzdolabından portakal suyu ve bir kutu kraker alıp merdivenden çatı katına çıkıyorum. Televizyonu açıp oyun konsolunu kuruyorum ve kulaklığı takıyorum. O gelene kadar kendimi oyalamaya çalışacağım.

Bir seviyenin ortasındayken, başımın yan tarafına bir yastık çarptı. Kulaklığım düştü ve kumandayı düşürdüm. Beat çığlık atarken, oyuncum silah sesleri arasında öldü.

"Burada ne yapıyorsun?" Vücudu bir havluyla sarılmış, elbise gibi giyilen çarşaf değil, normal bir banyo havlusu. Bu, tonlu, kıvrımlı bacaklarının çoğunun görünür olduğu anlamına geliyor.

"Bu sesi duymayalı uzun zaman oldu. Genelde bu sesi ben senin amını tokatlarken çıkarırım ama." Evet, pisliklikte en iyi halimi gösteriyorum.

"Beni çok korkuttun! Neden cevap vermedin?"

"Seni duymadım." Kulaklıkları işaret ettim. "Ve video oyunu oynuyordum. Çatı katımda."

Havluyu göğsüne sıkıca bastırıyor. "Merak etme. Eylül sonuna kadar taşınacağım."

Benden yeterince hızlı uzaklaşmadığı için başka bir boktan daireye taşınmasını istemiyorum. Ama normal bir şey söylemek yerine, pisliğin teki gibi davranıyorum. "Her gün kötü kararınla yüzleşmeye dayanamıyorsun, ha?" Beni vebalı gibi kaçınmasının sebebi bu olmalı. Onu suçlamıyorum. Onun yerinde olsam ben de aynısını yapardım.

"Tanrı aşkına Tristan, her görüşmemizde bunu yüzüme vurmayı bırak."

"Sen de benim yüzüme vurmakta çok iyisin." Her eve geldiğimde kaçıyorsun. Kaçınıyorsun. Saklanıyorsun.

"Neden bahsediyorsun?"

"Zaten pişman olduğunu söyledin." Bu gerçekten çok acı verici. Pişman olmam gerek. Kahretsin, pişman olmak istiyorum. Aynı şekilde hissetseydim daha kolay olurdu. Ama tek istediğim daha fazlası. Bunu ona söyleyemem. Bunu bana karşı kullanır.

Kaşları çatılır. "Olaydan beri bu konu hakkında hiç konuşmadık bile."

Kollarımı kavuşturuyorum. "Tabii ki konuştuk. O olaydan sonraki akşam."

Bea burnunu buruşturur ve şakağını ovuşturur. Sinirlendiğinde çok tatlı oluyor. "Sen pislik gibi davrandın. Bir kez yeter dedin! Bana kötü bir sevişken olduğumu söyledikten sonra neden senin yanında olmak isteyeyim ki?"

"Pişman olduğunu söyledin!" Ayağa kalkıyorum. "Kararından pişman olup olmadığını sordum ve sen de 'Tabii ki pişmanım' dedin." Buradan gitmeliyim. Bu konuşma iyiye gitmiyor. O havlunun altında çıplak ve ben, tek düşünebildiğim şeyin onu tekrar altıma almak olduğunu itiraf etmekten iki saniye uzaktayım.

Kafasını sallıyor.

"Aynen yle dedin," diye bağırıyorum.

Elini sallıyor. Yine sinirleniyor. şaşırtıcı bir şekilde, bu durumla sessizlikten daha iyi başa ıkabiliyorum. "Evet, ama asıl seksten pişman olduğum için değil," diye karşılık veriyor. "Tek yaptığımız tartışmak. Ve farkında değilsen, sen tam bir pisliksin. Bu oldukça çelişkili bir durum."

"Yani seksten pişman değilsin?" zerimi saran rahatlama dalgasından hoşlanmıyorum.

Gözlerini kısıyor ve başını eğiyor. "Neden bu kadar ısrar ediyorsun? Neden bu kadar nemsiyorsun? Beni sinir bozucu buluyorsun."

"Sen beni deli ediyorsun, Beat." Ama onu sinir bozucu bulduğum için değil. Geçen gün onu kollarımda tuttuktan sonra, onun burada yaşamasına kızmayı bıraktım. Aslında şimdi tam tersi oldu. O akıllı, eğlenceli ve azimli. Yardımsever, düşünceli ve çok nazik. Onu hak etmiyorum, ama bu onu istememi engellemiyor ve bu da aklımı kaırıyormuşum gibi hissetmeme neden oluyor. Aramızdaki mesafeyi kapatıyorum ve yumruklarımı sıkıyorum, böylece yüzünü ellerimle tutup onu tekrar öpmek gibi aptalca bir şey yapmayayım.

Çenesini yukarı kaldırarak meydan okurcasına, "Bu his tamamen karşılıklı" der. Ama yüzeyin altında saklı bir acı görürüm. Acaba geçen gün onu ağlatan şey bu muydu? Belki de benim itirafımı bağlamından koparıp algılamıştır.

"Her zaman bu kadar güzel kokmanından nefret ediyorum."

"Senin saçma sapan vücudunu ve kaya gibi kıcını nefret ediyorum," diye karşılık veriyor.

"O minik uyku şortunu her giydiğinde, onu çekip çıkarmak, seni kucağıma yatırmak, o lezzetli kıcını şaplamak ve boşalana kadar parmaklamak istiyorum."

"Aman Tanrım." Havluyu daha sıkı tutar ve bacaklarını birbirine sürter. "Ben de bunu istediğim için nefret ediyorum." Dişlerini dolgun alt dudağına geçirir.

"Her dudaklarını ısırdığında, tek düşünebildiğim şeyin, dudaklarının benim sikimi nasıl sardığı olduğu için nefret ediyorum ve senin bir şampiyon gibi derin boğaz yapabilmenden gerçekten nefret ediyorum." Flip gittikten sonra benim için dizlerinin üzerine çöktü. Bu lanet olası bir keşifti.

"Aslında kendimden çok etkilendim," diyor, gülümsemeye çalışarak. "Penisin çok büyük. Bu arada, bundan nefret ediyorum. Özellikle de beni onunla doldurduğunda. Doldururken. Geçmiş zaman. Çünkü bu tek seferlik bir şeydi."

"Sadece o tek seferlik." Başımı sallıyorum. "En çok neyi sevmediğimi bilmek ister misin?"

"Seni deli gibi sinirlendirmeme rağmen hala benimle yatmak mı istiyorsun?"

"Aynen öyle." Onu istemem her şeyi tehlikeye atıyor. Bu tehlikeli ve kötü bir şey, ve o izin verirse onu mahvedeceğim.

Burun delikleri genişledi ve bakışları ağızma indi.

"Siktir et." Boynumun arkasını tuttu ve ağızımı kendininkine çekti.

İkimiz de sinirli sesler çıkarırız. Başına sardığı havluyu çekip yere atarım, ellerimi ıslak, karışık saçlarına geçiririm, başını eğip ağzının içine girebilirim. Nane tadı var. Onu döndürür ve futona doğru geriye doğru yürürüm. Gömleğimin eteğini yakalar ve başımdan çeker. Havlusunu çekerim, sonra göğüslerini avuçlarım ve eğilip meme uçlarını sertçe emerim.

Çılgınca ellerimiz, dişlerimiz ve dillerimizle birbirimizin her santimini dokunmaya çalışıyoruz.

"Senden ellerimi uzak tutabileceğimi sanmıyorum," diye itiraf ediyorum, sehpayı kenara itip dizlerimin üzerine çöküyorum. "Otur

"

Havluyu yere serip üzerine oturdu. "Bazı temel kurallar belirlemeliyiz."

"Sen taşındığında bu biter." Belki benim aletim işin içinde olmaya devam ederse daha uzun süre kalır. Tanrı biliyor ki benim kişiliğim çok eksik. Başımı eğip onun cinsel organını boydan boya yalıyorum, tadı dilime değince inliyorum.

"Siktir, bu çok iyi." Kanepeden kalkıp ellerini saçlarıma sokuyor. "Duygular yok. Bu sadece seksle ilgili. Bir ilişkiden yeni çıktım ve ikimizin de karmaşaya ihtiyacı yok."

Klitorisini emiyorum ve çığlık attığında gülümsüyorum. "Ben ilişki yaşamam, bu yüzden bana bağlanmam konusunda endişelenmene gerek yok."

O alaycı bir şekilde güldü. "Birbirimizden hoşlanmıyoruz bile. Elbette bağlanmayacağız."

"Benim sikimi yeterince seviyorsun." Parmağımla girişini daireler çizerek okşuyorum.

"Neden hala konuşuyorsun?"

"Flip bilmemeli." Göğsünü avuçlarım. Öldüğümde onunla seks yapamam. Ve Flip öğrenirse beni kesinlikle öldürür. Bu düşünce tek başına beni durdurmalı, ama beni daha da çaresiz hale getiriyor.

"Asla. Bu aramızda kalacak," diye kabul eder.

İkimiz de başımızı sallıyoruz ve ben parmağımı onun içine sokuyorum. Çok yumuşak, sıcak ve sıkı.

Bea inliyor. "Bu kadar çabuk boşalmamalıyım. Bu normal değil. Bizim neyimiz var?"

"Bilmiyorum, ama geçen hafta boyunca görmezden gelinmek tam bir kabustu."

"İyi. Beni unutulabilir bir seks partneri olarak nitelendirdiğin için hak ettiğini buldun."

"Saçmalıyordum. Gelirken çıkardığın sesleri düşünmeden duramamak beni deli ediyor."

"Aptalca davranmayı bırak ve daha fazla parmak kullan." Şu anda göğsünü yoğuran elini kapattı ve boğazını okşamak için hareket ettirdi. "Geçen sefer bunu yaptığında hoşuma gitmişti." Parmağımın etrafında titriyordu.

Ben çok, çok boku yedim.

Ayağa kalkıp onun üzerine eğildim, avucumla narin boğazını kavradım, başparmağım ve parmağımla çenesinin eklemine bastırdım. "Böyle mi?"

O başını sallar ve parmakları elimden kayar, sonra az önce bıraktığım göğsüne iner. "Evet."

"Neden bu kadar mükemmel olmak zorundasın?" Üç parmağımla amına sokarken ağzını ağzımla kapatıyorum. İnliyor ve kalçalarını sallıyor.

Öpüşmeyi bırakıp dudaklarımla yanağını okşayarak kulağına kadar iniyorum. Saçlarına burnumu gömüyorum, parmaklarımla içini okşuyorum. "Parmaklarımdan üzerine boşalmana izin vereceğimi mi sanıyorsun?"

Bileğimi tutar ve elime bastırır. "Çok yaklaştım." "Biliyorum." Parmaklarımla çekip klitorisine vururum. "Ama henüz değil."

O, sırtını kamburlaştırıp inerken, ben onu yerinde tutarken boğazı avucuma bastırır.

"Tanrım, senden nefret ediyorum." diye inledi.

"Evet, ama benim sikimi seviyorsun." Çenesinin kenarını okşayarak neden pislik gibi davrandığımı açıklıyorum. "Sen boşaldığında içinde olmak istiyorum."

"Prezervatif?" diye sorar.

Cüzdanımı çıkarıp açıyorum. Tekli prezervatifi bulup ona uzatıyorum. O ambalajı yırtarken, ben de kot pantolonumun düğmesini açıp fermuarını indiriyorum ve boxerımı ve pantolonumu, penisimi serbest bırakacak kadar aşağı indiriyorum.

O benim penisi ağzına alırken, parmaklarım onun boğazını sıkıyor. Dizlerimin üzerine çöküyorum, penisin başını klitorisine sürtüyorum, kendimi hizalıyorum ve penisimin onun içinde kayboluşunu izliyorum.

"Aman Tanrım. Aman Tanrım," diye inliyor, gözleri kapanıyor. Bacakları çoktan titriyor, orgazm yaklaşıyor.

Başparmağımla alt dudağına sürerim. "Bana bak, Bea."

Ben geri çekilip, sonuna kadar çıkıp, sonra yavaşça tekrar içeri girerken, gözleri açılır. Çünkü bunu tadını çıkarıyorum. En azından birkaç dakika için. "Sen çok güzelsin."

"Sen de," diye fısıldadı.

"Bana her türlü nedeni vermiş olmama rağmen, beni pişmanlık duymadığın için gerçekten çok mutluyum," diye itiraf ediyorum.

"Denedim, ama yapamadım."

"Ben denemedim." Denemeliydim. Birçok nedenden dolayı. Tekrar çekildiğimde gözleri kapanıyor. "Hayır," diye karşılık veriyorum. "Gözlerini benden ayırma."

Gözleri benimkilere kilitlenir, şehvetle dolu.

"Kim seni sikiyor, Bea?" Bu sefer sertçe ittim ve vücudu sarsıldı.

"Sen." İlk orgazm onu sararken sıkı sıkı sarılır. "Seni kim boşaltıyor?" Dudaklarımı onun dudaklarına değdiririm.

"Sen." O kıvrılır ve kasılır. "Doğru. Bu am benim."

"Oh, Tanrım." Gözleri yukarı doğru döner ve bana odaklanmak için çaba gösterir. "Beni bu kadar iyi hissettirmeni nefret ediyorum."

"Bu yüzden mi yine benim sikime geliyor musun?" Onu sertçe sikiyorum, orgazm hala onu sarmış durumda, tüyleri diken diken oluyor ve omuzlarında ter damlaları belirliyor.

"Ağzın çok pis." Tüm vücudu titreyerek inliyor. "Bunu seviyorsun."

"Gerçekten seviyorum. Çok sinir bozucu." Ağzımı ağzına çekiyor ve ben de ona izin veriyorum.

Onun tüm iyi yanlarını içime çekmek istiyorum. Daha fazlasını istiyorum, ondan daha fazlasını.

Ve bugün onu sistemimden çıkarmak için kendime biraz zaman kazandım. Umarım bu yeterli olur.

BÖLÜM 10

RIX

"Kardeşin harika bir oyuncu," diyor Hammer. "Her anlamda," diye cevaplıyorum.

O burun kıvrır ve plastik şarap kadehini benimkine vurur. Sezonun ilk ev sahibi takımın sergilediği maç ve Flip formunun zirvesinde. Henüz ilk periyodun yarısı bitti ama şimdiden bir asist ve bir gol kaydetti.

"Son zamanlarda daha düşük profilli davranıyordu," diye ekliyor Hemi. Buzun üzerinde kayan pakı takip ederek öne eğiliyor.

Buzun ortasındaki takım locasında oturuyoruz. Buradan manzara muhteşem. Ücretsiz içecekler ve yiyecekler de öyle.

"Düzenli müşterilerinin bulunduğu küçük kara defterine güveniyor." Ağzıma bir parça patlamış mısır atıyorum.

"Ah, mantıklı." Kokteylinden bir yudum alır.

Tristan yedek kulübesinde. Bu gece gergin. Dün gece Flip evde kaldı, bu yüzden maç öncesi stresimi atmam için ona yardım edemedim. İkimiz için de. Ama Tristan'ın bu gece buzda zorlanmasının sebebinin bu olduğunu sanmıyorum. Benim vajinama erişimi, onun oyununu etkilemiyor.

"Kardeşin biraz pislik," diyor Hammer. "Çok yazık, çünkü o harika bir oyuncu ve inanılmaz derecede seksi."

"Gerçekten de bakması hoş birisi." Koçun kızı Tallulah, namı diğer Tally, aynı fikirde.

"Evet. Ve bunun farkında. Bu çok sinir bozucu. Özellikle de gecenin sevgilisini eve getirdiğinde ve kız çığlık atıyorsa."

Tally burnunu kırıştırır. "Bu çok garip."

"Elbette," diye onaylıyorum. Ama zaten yeterince yük olduğum için daha fazla yük olmak istemediğimden hiçbir şey söylemiyorum.

"Dallas oldukça çekici ve büyük bir oyuncu değil," diyor Hammer.

"Yüzde yüz katılıyorum. O, on üzerinden dokuz puanlık bir adam," diye diyorum.

"Onu yaşlı bayanlarla balo dansı yaparken gördün mü? Bu çok dokunaklıydı." Tally elini göğsüne bastırır. "Bu onu benim için 10 yapar."

"Bunu sadece ben zorladığım için yaptı," diye söylenir

Hemi. "Sizin ikinizin nesi var?" diye sorarım.

"Anlaşma falan yok. O bir pislik. Ona tahammül edemiyorum ve onu mümkün olduğunca sık mutsuz etmek hayatımın misyonu. Oh, güzel kurtarış!" Arena çılgına dönerken o tiz bir ısıklık çalar. "Hammerstein kesinlikle çok seksi."

"Oh, evet. Kesinlikle," diyor

Tally. Kaşlarımı kaldırıyorum.

"Katılıyorum."

"Yaşlı bir adam için," diye ekler. O hala on yedi yaşında.

"İyy. O benim babam." Hammer burnunu kırıştırır.

Hollis kaleye şut atar ama top dışarı gider. Flip kale önünde topu kontrol eder ve sol kanada pas atar.

"Hollis 'in o uzun,koyu ve sert havası havası hissettiriyor," diyorum.

"Ondan biraz korkuyorum," diye itiraf ediyor Tally. "Ama evet, çok seksi." "Ve iki kedisi var. Hayvanları seven erkekler otomatik olarak çekicidir," diyor Hemi.

Hollis buzdan çıkıyor ve Tristan giriyor. "Tristan o kadar seksi ki, yasadışı olmalı." Hammer'ın bakışları onu buzda takip ediyor.

"O bir pislik." Birden fazla orgazm yaşatmada çok ustadır. Ve bazen en beklenmedik anlarda çok tatlı olabilir. İki gün önce olduğu gibi, markete gidip yediği dondurmanın yerine bir pint dondurma getirmişti.

"Seksi bir pislik," diye ekliyor Tally.

"Ve bunun farkında." Hemi, şutu kaçırıp rakip takımın puck'ı ele geçirdiğinde yüzünü buruşturur. "Bu gece gerçekten formunda değil."

"Bence kendini psikolojik olarak yıpratıyor," diye düşünüyorum.

"Ne demek istiyorsun?" diye sorar Hemi.

"Hollis'in bu sezon geri dönmesinden dolayı stresli. Tabii ki, sakatlığından kurtulduğuna seviniyor, ama geçen sezon çok fazla buz zamanı vardı. Hollis'in geri dönmesiyle, istatistikleri konusunda endişeli. Ayrıca, sezon sonunda sözleşmesi yenilenecek. Bu konuda kafası çok karışık."

Seks anlaşılmamızı yaptığımızdan beri, son birkaç gündür tüm bu stresi ve hayal kırıklığını vajinamda çıkarıyor. Benim için sorun değil. Son zamanlarda daha az pislik gibi davranıyor ve bu hoşuma gidiyor.

"Tristan'ı sevmeyen biri için, onun duygusal durumunu çok iyi biliyorsun." Hemi bana yan gözle bakıyor.

"Onunla, duvarları ve kapısı olmayan bir çatı katında yaşıyorum. Konuşmaları duymamak zor." Ayrıca, taşındığımdan beri evin yemek hazırlayıcısı oldum, bu yüzden Flip ve Tristan oyun stratejisi hakkında konuşurken hep yanlarında oluyorum.

"Doğru, evet." Hemi başını sallar. "Daire arayışın nasıl gidiyor?"

"İyi. Ekim ayının ilk günü için bir yer bulmayı umuyorum. imza parası aldım. Çok fazla değil, ama doğru yeri bulursam yeterli olur."

Şimdiye kadar her yer bulduğumu düşündüğümde, Tristan berbat mahalleden bahsediyor. Ama gece yarısı tuvalete düşme endişesi yaşamamak güzel olurdu. Kapısı olan bir oda da harika olurdu.

"Yakında bir daire arayabilirim," diyor Hammer. "Baban oldukça havalı biri, değil mi?" diye soruyor Hemi.

"Öyle, ama daha önce kampüs dışında bir dairede yaşıyordum. Onun ekibinde staj yapmak ve onunla yaşamak bir uyum süreci gerektiriyor. Bunun uzun vadede en iyi plan olduğunu düşünmüyorum."

"Taşınmak için sabırsızlanıyorum," diyor Tally. "Ailemi seviyorum, ama üniversite için evde yaşamamı istiyorlar. Ramun ve patates kızartmasıyla nasıl hayatta kalınacağını öğrenmek de önemli değil mi?"

"Haklısın. Nereye başvurdun?" diye soruyorum.

"Çoğunlukla Toronto'da, ki bu da evden uzakta yaşamak anlamına geliyor. Konaklama konusunda emin değilim, ama kampüs dışındaki bir daire iyi olur. Konuyu etkili bir şekilde savunabilmek için artıları ve eksileri içeren bir sunum hazırlıyorum."

"Yardım istersen bize haber ver," diyorum.

"Ciddi misin?" Tally'nin gözleri parladı. O çok sevimli. Eğer bir kız kardeşim olsaydı, onun da Tally gibi olmasını isterdim.

"Evet, tabii ki. Bu hafta sonu benim evimde bir toplantı yapalım," diyor Hemi. "Sunumunu gözden geçirmenize yardımcı olabiliriz."

"Tamam. Teşekkürler!"

Bu yeni ve beklenmedik arkadaş grubuna sahip olduğum için çok mutluyum. Kendi evime taşındığımda bu durum değişecek mi merak ediyorum. İşyerindeki bazı meslektaşlarımla öğle yemeği yiyorum, ancak yaşıma en yakın iki kadın uzun süredir erkek arkadaşları var. Biri Ajax'tan trenle geliyor, diğeri ise erkek arkadaşıyla birlikte yaşıyor, bu yüzden iş dışında ne kadar vakit geçirebileceğimizi bilmiyorum.

Hollis ikinci periyotta gol atıyor ve Flip üçüncü periyotta tekrar gol atıyor. Tristan arka arkaya iki ceza alıyor, biri takılma, diğeri müdahale nedeniyle. Hakemlere sinirleniyor ve açıkça mutsuz bir şekilde kendini ceza alanına atıyor.

İş için erken kalkmam gerektiği için maçtan sonra kızlarla içki içmeyi es geçip metroyla eve gidiyorum.

Rob'dan yeni bir mesaj aldım.

ROB

Selam! Birkaç gün önce sesli mesaj bıraktım ama cevap alamadım. Umarım her şey yolundadır. Fırsatın olduğunda konuşmak isterim.

Mesaj maç sırasında gönderilmiş. Sesli mesajı bırakalı günler oldu, ama ben dinlemeyi unutmuşum.

RİX

Üzgünüm. Meşguldüm. Maçtan eve dönüyorum. Ne oldu?

Bu, takımın bu gece hangi barda biteceğini düşünmekten iyi bir dikkat dağıtıcı.

Mesaj gelmeden önce, zıplayan noktalar birkaç kez görünüp kayboluyor.

ROB

Şey... Biriyle çıkmaya başladım. Henüz çok yeni, ama sosyal medyada görmendense sana söylemenin daha iyi olacağını düşündüm.

Ona yanıt olarak bir sürü orta parmak göndermek istiyorum. Birkaç hafta önce "seni özledim" mesajları gönderen oydu. Benden ayrılan oydu. Kalbim tamamen parçalanmamıştı, ama kesinlikle acı vericiydi. Tristan bir pislik olabilir, ama en azından onunla neye bulaştığımı biliyorum.

Cevap olarak başparmağımı yukarı kaldırıyorum ve sonra mesaj uyarılarını sessize alıyorum, çünkü siktir et onu ve siktir et mesajını.

Eve vardığımda, midemdeki boşluk dev bir krater gibi hissediliyor. Tristan ile yaptığım seks anlaşması tek eşlilik içermiyordu. Bu yüzden bu gece başka biriyle birlikte olması çok olası. Onun buraya başka birini getirebileceği düşüncesi midemi bulandırıyor. Evet. Kendi evime ihtiyacım var. Orgazmlar harika, ama alt katta başka bir kadınla sevişmesini dinlemek zorunda kalmanın utancını kaldıramıyorum.

Yarın kahvaltı için omlet yapabilmek için sebzeleri stresle doğrayıp, daire ilanlarını tarıyorum. Tristan eve birini getirirse sorun olmayacağını kendime telkin etmeye çalışırken, iki potansiyel yeri işaretliyorum. Biz sadece seks yapıyoruz. Ben büyük bir kıyım. Ayrıca, ondan hoşlanmıyorum bile. O sadece orgazm olmak için bir araç.

Her şeyi yerleştirmeyi bitirdiğimde Tristan kapıdan içeri girer. Yalnızdır. Vücudumdaki gerginlik o kadar çabuk kaybolur ki, yerde bir su birikintisi bırakacağımdan endişelenirim. Bu çok kötü. Çok, çok kötü. Belki de onu sandığım kadar sevmiyorumdur.

"Selam." Islak ellerimi kot pantolonuma siliyorum. Pijamamı giymeliydim. Ya da seksi bir şey. Şu anda giydiğim ve üzerinde ıslak lekeler olan kot pantolon ve tişört kombinasyonundan başka herhangi bir şey.

Beni görür görmez çenesi sıkılır. "Havamda değilim." Bir saniye önce hissettiğim tüm rahatlama, incinmiş, sönmüş egomla birlikte bir anda yok olur. Bu gece Tristan'ın pislikliğiyle başa çıkamam.

"Ben de."

Beni itip geçerek buzdolabına yönelir. Buzdolabını açar ve taze sıkılmış portakal suyunu çıkarır. Öfkeyle arkasını döner. "Bu gece senin saçmalıklarla uğraşacak vaktim yok, Beat."

"Bana bağıırıp çağırın sensin, tersi değil," diye tersliyorum.

"Senin kafanı mı yiyorum? Burada ne yapıyorsun? Neden yatmıyorsun?" Başını eğiyor. "Benim eve gelmemi mi bekliyordun?"

Dudaklarımı ısııyorum. Cevap bir nevi evet. Ama bunu itiraf etmeyeceğim. O böyle davranırken olmaz. Kendimi suçlu duruma düşürmek yerine, banyoya yöneliyorum. Mahremiyet için kaçabileceğim tek oda burası. Ayrıca duş almam da iyi olur.

"Dick." Kapıyı kapatıp sıcak suyu açtım.

Giysilerimi çıkarırken sinirim artıyor. Müzik açıp sıcak suyun altına giriyorum. Saçımı yıkamayı bitirdiğimde kapı çalınıyor.

"Tuvalete gitmen gerekiyorsa, mutfak lavabosu ve balkon var!"

diyo

rum. Kapı açılır. Çünkü kilitlemeyi unutmuşum.

"Ben duş alırken sakın buraya işeme!" diye bağıırıyorum.

"Ya da sifonu çekme!"

Duş kapısı birkaç santim açılır. Tristan'ın gözü görünür. "Siktir git!"

Kapıyı kapatmaya çalışırım, ama o benden çok daha güçlüdür. Göğüslerimi saklamak için kolumu göğsümün önüne koyuyorum. "Bana pisledikten sonra buraya davetsiz gelemezsin."

"Üzgünüm. Gerçekten kötü bir maç geçirdim. Sana kızmamalıydım." Elini saçlarının arasından geçirir. "Flip benim gelmemi istedi. Ve ona yalan söylediğim için bu beni çok rahatsız ediyor." Derin bir nefes alır.

"O zaman bunu bırakıp ona söyleyelim," diye karşılık veriyorum. "Ama öğrenirse, bunu kabul etmesi imkansız. O yüzden bir karar ver, Tristan."

Nefesini verirken, kötü ruh hali vücudundan çıkıp gidiyor gibi hissediyorum. "Ama ben durmak istemiyorum."

Onun çatışması gerçek ve bunu anlıyorum, ama bu onun davranışını mazur göstermez. "Sen bir pisliktin. Ben bunu hak edecek hiçbir şey yapmadım. Bu saçmalıktan bıktım. Artık on dört yaşında değilim, tekrar bana bakmanı umut etmiyorum."

"Biliyorum. Haklısın. Özür dilerim." Alt dudağını ısırtıyor ve yüzünde çocuksu bir yakışıklılık ve pişmanlık ifadesi var. "Bunu telafi edebilir miyim?"

Ona sert bir bakış atarım.

"Lütfen, Bea? Ciddiyim. Özür dilerim." İç çekip geri adım atarım.

Giysilerini çıkarır ve duşa girer. Zaten sertleşmiştir. "Bunu telafi etmeme izin verir misin?" Arkama geçer ve kollarını belime dolandır. Bu sevgi beklenmedik bir şeydir. Başını eğip boynuma burnunu sürter. "Seni mutlu edeceğimi biliyorsun, Bea."

"Peki ya Flip?" Başımı geriye eğiyorum ve o çenemin kenarını ısırtıyor.

"Bara gitti. Bir süre eve gelmeyecek." Ereksiyonu belimin alt kısmına baskı yapıyor. "Senin tatlı, sıkı amcığın burada, dilimle, parmaklarımla ya da kocaman sikimle doldurmamı beklediğini bilirken nasıl uzak durabilirim ki?" Boynumun yanını öpüyor.

Ben burun kıvrıyorum. "Egonu kontrol et, Tristan."

"Ama seni mutlu ediyorum, değil mi? Her seferinde orgazm olmanı sağlıyorum." Göğüslerimi sıkıyor ve kulak mememi ısırtıyor.

"Evet, beni iyi hissettiriyorsun." Başımı göğsüne yasladım. "Kötü davranmadığın zamanlarda."

"Bu gece nazik olacağım, tamam mı?" Parmakları uyluklarımda tepesindeki kıvrımların üzerinde kayıyor. Onları hafifçe çeker, sonra daha aşağıya iner ve klitorisime yavaşça dairesel hareketlerle dokunur. Ben inlerim ve kıkırmamı onun penisine doğru iterim. "Bu en sevdiğim seslerden biri, küçük Bea."

Beni döndürüp sırtımı soğuk fayanslara dayadı, elleriyle yüzümü kavradı. Dilini dudaklarımda arasına soktu, öpücüğünü çaresiz ve açgözlüydü. Bir eli yanağımda kalırken, diğeri göğsümü kavradı, başparmağı meme ucumu okşadı. Sonra parmakları arasında meme ucumu sıkıştırdı.

Boynumu ısırıp emdikten sonra tekrar ağzımı ele geçiriyor. Eli bacaklarımın arasına kayıyor ve iki parmağını içime sokup yavaşça pompalarken başparmağı klitorisimi okşuyor. Başımı geriye yaslayıp gözlerimi kısarak onu izliyorum.

Buhar etrafımızda yükseliyor ve o içime bir parmak daha sokarken pazıları kasılıyor.

"Sana parmaklamamı seviyor musun, Bea?"

İnlerim ve kalçalarımı sallıyorum.

"Söyle bana," diye fısıldar dudaklarıma, başparmağı çenemin kenarını ileri geri okşar. "Bunu senden duymak istiyorum." Ses tonunda bir şey var, çaresizlikle karışık bir kırılganlık izi.

Nereden geldiğini veya ne anlama geldiğini anlamıyorum, ama boşalmak istiyorum, bu yüzden ona duymak istediği şeyi söylüyorum. Bu aynı zamanda gerçek. "Çok iyi geliyor," diye inliyorum.

"Ne çok iyi geliyor?" Alt dudağımı ısırtıyor.

"Parmağın içimde. Doyamıyorum," diyorum ona.

"Başka neye doyamıyorsun?" Dişlerini çenemin kenarına geçiriyor.

"Söyle, seni orgazm edeyim."

"Ağzın içimde. Dilinle amımı sikişin."

Parmaklarını kıvrarak tam doğru noktaya dokunuyor. Gözlerim yukarı kayıyor. "Bu kadar mı?"

Kafamı sallıyorum.

"O zaman başka ne?" Başparmağı klitorisimin etrafında daireler çiziyor. "Beni o kadar sert siktiğinde yıldızlar görüyorum."

"Ondan da doyamıyorum," diye itiraf ediyor.

"Ve bana tatlı, edepsiz kızım dediğinde. Buna bayılıyorum."

Sırıttıyor. "Evet, bayılıyorsun."

Ağzını ağzıma bastırıyor ve ciddi bir şekilde parmaklamaya başlıyor. Şu anda yanağımı okşayan elimi boğazımı sarmak için hareket ettiriyorum. Bu kesinlikle benim yeni fetişim, çünkü otuz saniye sonra omzuna tırmanıyor ve yoğun bir orgazm yaşarken inliyorum.

Beni yumuşak ve yavaşça öpüyor. "Gördün mü?" Burnunu benimkine sürtüyor. "Ben de nazik olabilirim."

Gülüyorum ve ellerimi göğsünde gezdirip boynuna doluyorum. Dizlerim titriyor ve vücudum uğulduyor. "Çok naziktin."

"Seni yatağa götürüp sana ne kadar nazik olabileceğimi göstermeme izin verir misin?"

olabi

lece Gülümsedim ve başımı salladım.

"Ama biraz kirli olabilirim," diye uyarıyor. "Ama iyi anlamda

ğimi

göst

erm

eye

izin

verir

misi

n?"

kirli."

"Ben

halledebilirim." "İyi."

Tristan suyu kapatır. Duş kapısını açar, beni kaldırır ve bacaklarımı beline dolamaya başlar. Penisini kırıma sürer ve beni yatak odasına taşıırken yere su damlatır.

Yumuşak Tristan, bu gece tam da ihtiyacım olan şey. Keşke böyle kalabilse. Ama bu durum sürerken tadını çıkarmak için elimden geleni yapacağım.

BÖLÜM 11

TRISTAN

Gece yarısı mesaj atıp eve gelmeyeceğini ve yarın arenada buluşacağımızı söyler — tabii Vaughn'daki bir mankenin evinde düzenlenecek seks partisine katılmak istemiyorsam. Ona iyi olduğumu, ama teklif için teşekkür ettiğimi söylerim.

Ertesi sabah, Bea'ya sarılmış olarak uyanıyorum. Penisim onun kışının arasına sıkışmış, bir göğsünü avuçlarımla okşuyorum ve burnum saçlarına gömülmüş durumda. En son ne zaman yatakta bir kadınla uyandığımı hatırlamıyorum. Ama en iyi arkadaşımın küçük kız kardeşiyle yatakta uyandığım sayısını bir parmağımla sayabilirim.

Onu otomatik olarak uyandırıp gitmesini istememem... garip. Komodinin üzerindeki saati kontrol ediyorum. Saat daha altı buçuk. Roman'a beni sekizde alıp havuza gidip yüzebileceğimizi söyledim.

Bu, ikimiz de kalkmadan önce Bea'ya girmek için vaktim olduğu anlamına geliyor — o işe, ben de antrenman öncesi yüzmeye. Ama harekete geçmiyorum. Henüz değil. Bea'nın sıcak ve yumuşak olduğu, benim pislikliğimden rahatsız olmadığı birkaç dakika daha istiyorum.

Dün gece devasa sikimle devasa bir pislik olduğumu telafi ettim, o da bunu takdir etti. Yüksek sesle. Birkaç orgazmı. Ereksiyonum şişiyor ve seğiriyor.

"Bunu hissettim," diye mırıldanır.

"Ne zamandır uyanıksın?" Saçlarını okşayarak kulağına ulaştım ve kulak kepçesini ısırdım.

"Bir dakika? Belki daha az. Saat kaç?"

"Altı otuz üç." Bacağımla onun bacağına atıp, aletimi kışına sürtüyorum.

"Beni kıcımdan o şeyle dürtmek için çok erken," diye homurdanır. Göğsünü bırakıp, nefes ferahlatıcı şeritlerimi almak için komodini karıştırıyorum.

Hoşnutsuz bir ses çıkarır. "Şimdi göğsüm üşüdü."

"Bir saniye bekle." Paketi bulup açtım ve bir şeridi dilimin üzerine koydum. İkincisini de çıkardım. "Ağzını aç."

Elimi itti. "Senin parmaklarını ağzıma sokacak kadar uyanık değilim."

"Yaptığım şey o değil." Şeridi dudaklarının üzerinde gezdiriyorum. Bileğimi tutuyor. "O ne?"

"Nefes şeridi."

"Ooh. Akıllıca." Dudakları parmağımın ucunu kapattı.

Onu bıraktığında, su şişesini alıp bir yudum alıyorum ve kapağıyla birlikte ona uzatıyorum. O su içerken, göğsünü geri alıyorum. Kapağı geri takıyor ve elimi boğazına götürüyor.

"Neden bu şey klitorisimin kendi nabızı varmış gibi hissettiriyor?" Kalçalarını kaydırır ve benim sikim onun kalçalarının arasında kayar.

"Bu baskın bir hareket, ama kontrolünü kaybetmeni sağlayacak türden bir hareket değil, belki." Bunun benim için alışılmış bir hareket olmadığını ona söylemiyorum. Anlamadığım nedenlerden dolayı, boynunun zarafetine biraz takıntılı olduğumu. Onu sikerken avucumun altında nabzının atışını hissetmek istediğimi. Onu ısırp benim olduğunu işaretlemek istediğimi. Bunu düşünmek bile beni bir mağara adamı gibi gösteriyor.

"Belki." Parmakları benimkilerin üzerinde geziyor. "Neden hala beni sikmiyorsun?"

Onu sırt üstü çevirip bacaklarının arasına giriyorum. Zaten ıslanmış durumda. Penisim klitorisinin üzerinde kayıyor ve o bacaklarını belime dolayarak sırtını kavisliyor. Dilimiz birbirine dolanırken onu öpüyorum ve ona karşı sallanıyorum.

Sonra vücudunu hızlıca öperek aşağı doğru inerim, onu boydan boya yalarım ve kollarımı kalçalarına dolarken klitorisine yapışıyorum.

"Oh, Tanrım." Saçlarımı yumruklar ve sonra onu vurur. Dilimdeki nane, bacaklarının arasında hissedilir. Gözleri büyür ve o...

Nefes nefese. "Aman Tanrım! Seni pislik! Yanıyor!" Saçımı çekmeye devam ediyor, ben de kollarımı çözüp bileklerini tutup bırakması için sıkıyorum. Sıkıca tutuyorum ve ön kollarımı iç uyluklarına koyup yatağa bastırıyorum.

"Sakin ol Bea. Sadece ilk şoku atlatman lazım. Söz veriyorum, aklını başından alacak."

"Amım yanıyor gibi!"

"Ben düzelteyim." İç uyluklarını öpüyorum, sonra tekrar yalıyorum, nazıkçe.

"Oh, şimdi daha iyi."

Sonra klitorisine üfledim.

Sarsıldı ve çığlık attı.

Onu tekrar yalıyorum ve o inliyor. Dilimi döndürüyorum, emme, sert dil hareketleri ve serin hava arasında geçiş yapıyorum. O kadar şiddetli orgazm oluyor ki yataktan eğiliyor. Bir prezervatif alıyorum, takıyorum ve tekrar bacaklarının arasına giriyorum. Tek bir yumuşak hareketle içeri giriyorum ve kolay bir ritim buluyorum. Dün gece sert ve güzel bir seks yaptık, bu yüzden bu sabah ona karşı nazık davranıyorum. Ben orgazm olmadan önce o iki kez daha orgazm oluyor.

Her şey bittiğinde, onun üzerine uzanıp vanilya ve narenciye kokulu şampuanının kokusunu içime çekiyorum. Her gün böyle uyanmak nasıl olurdu diye düşünüyorum — soyadını bile bilmediğim rastgele biriyle değil, Bea gibi biriyle. Hayır. Bea *gibi* biri değil...

Parmaklarını saçlarımın arasında gezdiriyor. "Beni kaldır da tuvalete gideyim ve kahvaltıyı hazırlayayım."

"Kahvaltımızı hep sen yapıyorsun. Bugün ben yaparım." Ondan uzaklaşıyorum, biraz alana ihtiyacım var.

"Bir kase Frosted Flakes dökmek kahvaltı yapmak sayılmaz."

"Ha ha. Yumurtalı sandviç yapacağım. Nasıl olur?" Kullanılmış prezervatifi çıkarıp ucuna düğüm atıp çöpe atıyorum.

"İyi bir yumurtalı sandviçi çok severim." Bea gerinir ve yatağın ucuna doğru yuvarlanır, sonra ayağa kalkar.

Elimi kaldırıyorum. "Ortalıkta kimse yok mu diye bakacağım."

Gözleri parlar. "Kardeşimin eve gelmeyeceğini sanıyordum," diye fısıldar.

"Gelmeyeceğini söyledi. Sadece emin olmak için."

"Oh." Omuzları kulaklarından aşağı iner. "Tamam."

Kafamı dışarı çıkarırım. Apartman hala boştur. "Tehlike yok."

"Giyineyim."

Kollarımı beline doladım ve yanımdan geçerken onu kendime doğru çektim, bırakmadan önce onu öptüm. Merdivene doğru koşarken ve hızla çatı katına tırmanırken kışının sallanmasını izledim.

Dün geceki kıyafetlerimiz hala banyo zemininde duruyor. Tanrıya şükür Flip eve gelmemiş. Onları topluyorum ve daha sonra ilgilenmek üzere çamaşır sepetime atıyorum.

Mutfağa geri döndüğümde Bea çoktan gelmiş, şort ve tişört giymiş, kahve yapıyordu. Kahvaltıya başlayabilmek için buzdolabından malzemeleri çıkardım. Flip her zaman kolay yemekleri tercih ederdi. Bea gelmeden önce, dondurulmuş pizza veya makarna istemediğim sürece çoğu yemeği ben yapardım. Erken yaşta yemek yapmayı öğrenmek zorunda kaldım ve bazen bunu yapmak zorunda olduğum için kızardım. Ama bu farklı. Bea'ya yemek yapmak istiyorum. Özellikle de bu günlerde yemekleri genellikle o hazırladığı için. Ve market alışverişini. Ve aslında neredeyse her şeyi. Son zamanlarda her şeyin sorumluluğunu üstlenmemek çok güzeldi.

"Seninkine peameal, şerit domuz pastırması veya jambon ister misin?" diye soruyorum. "Hangisi olursa olsun benim için fark etmez. Meyve salatası da eklememi ister misin?"

"

"Buna gerek yok." Ama o harika bir meyve salatası yapar.

İçine taze mango ve limon kabuğu gibi şeyler koyuyor.

"Benim için sorun değil." Parmakları belimden kayarken yanımdan geçip kaseden meyve alıyor. Ona bir kesme tahtası alıyorum ve o da karşımdaki tabureye atlıyor.

"Yeni işin nasıl gidiyor?" diye soruyorum, yeni bir şey deniyorum. Bea ve ben, seks sırasında birbirimize laf atıp küfürlü sözler söylemekten başka pek konuşmuyoruz. Onunla böyle olmayı seviyorum. Normal bir şey yapmanın verdiği huzur ve rahatlık bana yabancı ama çekici geliyor.

"İyi. Kesinlikle önceki işimden daha iyi. Bu iş benim tutkum olduğunu düşünmüyorum, ama faturaları ödüyor, ki bu daha önemli."

Portakalın üstünü ve altını kesip, dikkatlice bir soyma bıçağıyla kabuğunu soyuyor.

Tavaya peameal domuz pastırması dilimleri ekliyorum. "Bu yüzden mi muhasebe diploması aldın? İstikrarlı bir işin olsun diye mi?" Bea'nın yapacağı bir şeye benziyor. İşinden öfkeyle ayrılması karakterine uymuyordu. Normalde sabırlı biridir, ama bana karşı değil. Onu nasıl kızdıracağımı biliyorum. Bunu yapabileceğim tek kişi o.

"Evet, öyle sayılır. Hareket ve büyüme için de alan var."

Dört İngiliz muffinini tost makinesine koyup tavaya yumurtaları kırdım. "Ama sevmiyor musun?"

Omuzlarını silkiyor. "Yeterince seviyorum. Ve hayalimdeki iş olmadığı için dört yıllık üniversite eğitimimi boşa harcamayacağım."

Flip ve Bea küçük bir evde büyüdüler. Çocukken orada çok zaman geçirdim. Çoğunlukla, annem ayrılmadan önce kavgalardan kaçmak için oraya giderdim. Ama buzdolapları hep yarısı boştu, süt tozu içiyorlardı ve çok fazla Kraft Dinner ve kesilmiş sosisli sandviç yiyorlardı. Ben akşam yemeğine geldiğimde zorlanıyor olmalılar. Beni ve Flip'i beslemek için iki katı yemek yapmak zorundaydılar. Ama bana her zaman aileden biri gibi davrandılar. Annem ayrıldıktan sonra kardeşlerime çok yardım etmek zorunda kaldım, bu yüzden Flip daha sık bana gelmeye başladı. Her zaman başkalarından sorumlu olmak yorucu olabiliyordu. Ama kardeşlerimin onlara bakacak birine ihtiyacı vardı ve annemizin bizi terk etmesi onların suçu değildi.

"Her şeyi yapabilseydin, herhangi bir işin olsaydı, bu ne olurdu?" diye sordum.

diye sordum.

"Profesyonel hokey oyuncusu olmak kadar yüce bir şey değil, ama ben

diyetisyen olmak isterdim, insanlar için yemek planları yapıp hazırlardım. Ama bu oldukça tekdüze bir iş. Sporcu beslenmesi daha fazla gelişme imkanı sunuyor, ama bu Flip'in başarısını kendi kariyerimi ilerletmek için kullanmak anlamına gelebilir ve bunu istemiyorum. Ayrıca, bu kesinlikle daha fazla okula gitmek anlamına gelir."

On yıldan fazla bir süre öncesine ait anılar aklıma geliyor. Bea'yı çocukken hatırlıyorum, en fazla altı ya da yedi yaşındaydı, mutfakta annesiyle birlikte hokey antrenmanı için öğle yemeği ve atıştırmalıklar hazırlıyordu. Nadiren taze sebze yerlerdi. Çoğunlukla dondurulmuş sebzeler yerlerdi. Yaz ayları hariç — küçük bir bahçeleri vardı, orada kiraz domates ve havuç yetiştirirlerdi. Bea havuçları daireler halinde keser ve Flip için ranch sosunu

Çünkü bu, Flip'in Şikayet etmeden yediği tek sebzeydi.

"Neden elindeki tüm avantajları kullanmak istemeyesin ki?" diye soruyorum.

"Flip zaten benim niversite eğitimimi ödememe yardım etti. Ve Şu anda ondan ve senden bedavaya geçiniyorum. Onun olağanüstü yetenekli olması ve benim ortalama olmam onun suçu değil."

"Sen ortalama bir insan değilsin, Bea." O buraya geldiğinden beri evimiz düzenli ve tertemiz. Hiç olmadığı kadar iyi besleniyoruz. Buzdolabı her zaman dolu ve Flip'in finans portföyüne ne yaptığını gördüm. Onun düzenlemeleri sayesinde yatırımları Şimdiden değer kazandı. Benimkini de ona devretmek istiyorum. Ayrıca, tam zamanlı bir işi var ve yine de her Şeyi hallediyor. Ve seks muhteşem.

Gözlerini yere indirdi. "Ne demek istediğimi biliyorsun. Onun kariyeri ona tonla para kazandırırken, benimki istikrarlı ve saygın."

Saçını kulağının arkasına atmak istiyorum, ama yapmıyorum. "Onun kariyeri sadece on yıl sürececek, Őanslıysa belki iki yıl." Ekmek kızartma makinesi patlar ve İngiliz muffinlerini tabaklarımıza yerleŐtiririm.

"nmzdeki beş yıl içinde, ben hangi işi seçersem seeyim, o benim hayatım boyunca kazanacağımdan daha fazla kazanacak. Bu yüzden Şimdilik, bana daha fazla büyüme fırsatı sunan işi istiyorum."

"Flip'in kariyerini kendi çıkarın için kullanmayı göz ardı etmemelisin. Onun bugünkü konumuna gelmesi için çok Şeyden vazgeçmek zorunda kaldın," diyorum. *Aslında, belki de fark ettiğimden daha fazlasını.*

"Onun geliŐtirilmesi gereken bir yeteneği vardı," diyor savunmacı bir tonla.

Bea her zaman maçlara sürüklenirdi. En azından evde tek başına kalabilecek yaşa gelene kadar, stadyumda oturup kitap okur ya da maçı izlerdi. Sonra ev işleri ya da akşam yemeği hazırlamak gibi iŐlerden sorumlu olurdu. Antrenmandan sonra Flip'i bıraktığımda, on bir yaşında evde tek başına akşam yemeği hazırladığını hatırlıyorum, çünkü anne babası vardiyalı çalıŐıyordu.

"Kesinlikle yle," diye katılıyorum. "Ve açıkça tüm o zaman ve çaba karŐılıđını verdi. Ama sen de yeteneklisin."

Kaşlarını kaldırdı. "Seks pretzeline dnŐtrlmede mi?"

"Sen tam bir paket Bea. Akıllı, zeki, becerikli ve birden fazla konuda iyisin. Ve çok güzelsin, bu da güzel bir bonus. Flip ve ben tüm yumurtalarımızı bu sepete koyduk ve kariyerlerimiz sonsuza kadar sürmeyecek. Ama sen? İstersen seçeneklerin var. Tek söylediğim, işinden dolayı harika bağlantıları olduğu ve bunları kullanmanın yanlış bir yanı olmadığı."

"Bu bana yanlış geliyor."

"Yanlış olmamalı." Peynirin üzerine yumurta ve peameal koyup üstüne İngiliz muffinini yerleştiriyorum. Sonra ikinciye de tabağına koyuyorum.

"Sadece bir tane yeter," diyor, tabağı ona doğru iterken.

"Dün gece seni çok zorladım. Enerji depolaman lazım." O her zaman beni ve Flip'i bekler, bize yemek servisi yapmadan önce bizim karnımızın doyduğundan emin olur.

Yanakları kızarır. "Sen yemiyor musun?"

"Egzersizden sonra ikinci kahvaltımı yapacağım. Ayrıca, tur atıyoruz ve çok yersem mide krampları olur."

Bea sandviçini yavaşça yerken, ben yumurtalı sandviçimi üç dakikadan kısa sürede mideye indiriyorum. Meyve salatasının çoğunu yiyorum, ama sonra onun henüz yemediğini fark edip geri kalanını bırakıyorum. Kahvaltımızı bitirdikten sonra, o üst kata çıkıp üstünü değiştiriyor, ben de mutfacı topluyorum. Giyinmeyi bitirir bitirmez Roman geldiğini mesajla bildiriyor. Burada havuzda yüzmeyi planladığımız için ona kapıyı açıyorum. İş günleri burası sessizdir ve dikkatinizi dağıtan şeyler daha azdır.

Bir dakika sonra Roman'ı içeri aldım ve Bea çatı katından aşağı indi. Bir elinde bir çift topuklu ayakkabı tutuyordu ve omzuna devasa çantasını asmıştı.

Roman'a geniş, samimi bir gülümsemeyle selam verdi. "Selam, nasıl gidiyor?" "İyi. Sen nasılsın? Flip yeni bir iş bulduğunu söyledi.

Tebrikler."

"Teşekkürler. Şu ana kadar çok memnunum. Şimdi bir daire bulmam lazım, sonra her şey tamam olacak." Çantasını yere bırakıp bir elini tezgaha dayadı ve ayakkabılarını giydi.

Hemen topuklu ayakkabılar dışında çıplak halini hayal ettim. Omuzlarımda harika dururlardı.

Parmaklarını şıklatır. "Tris, dünyaya dön."

"Ha?"

"Tezgahın üzerinde duran gazeteyi gördün mü? Bir sürü ilanı daire içine aldım. Daha fazla arama yapmadan önce mahalleleri araştırmak istiyorum." Bana umutla bakıyor.

Daha fazla arama mı? Bu hiç hoşuma gitmedi. "Belki Flip onu geri dönüşüm kutusuna atmıştır?" O gazetenin tam olarak nerede olduğunu biliyorum. Çöpte. Kahvaltıyı temizlerken attığım yerde. Yumurta kabuklarının ve Bea'nın tabağından kazıdığım fazla ketçapın altında. Onun daire içine aldığı yerlerin iyi mahalleler olmadığını zaten biliyorum. Uygun fiyatlı bir yer aradığını anlıyorum, ama aynı zamanda güvenli de olmalı.

Saati kontrol eder. "Kahretsin. Gitmem gerek. O kağıdı görürsen saklayabilir misin? Oh, ve yedi civarında evde olacağım."

Kaşlarımı çatıyorum. Saat beşte işten çıkıyor. Eve gitmesi sadece yarım saat sürüyor. "Neden bu kadar geç kalacaksın? Metroyla mı yoksa Uber'le mi gideceksin?"

Bana tuhaf bir bakış atar. "Uh, her zamanki gibi metroyla. Birkaç işim var. Bekleyemezsen, bir sürü makarna yemeği hazırladım, ama bu akşam quesadilla yapacağım. Roman, sen de istediğin zaman katılabilirsin."

"Teşekkürler, ama Peggy ve ben bu akşam yemeğe çıkacağız."

Elini göğsüne koyar. "Akşam yemeği randevularınız olması çok tatlı. Ona selamımı söyle. Neyse, ben gitmeliyim. İyi antrenmanlar dilerim." Messenger çantasını alır ve kapıya doğru yürür.

Onun gitmesini izlerim. Bea ile akşam yemeği randevusu nasıl olurdu diye kısa bir süre düşünürüm, ama sadece sevişiyoruz ve bu asla gerçekleşemez diye bu düşüncüyü kafamdan silip atarım.

O gittikten sonra Roman'a dönüyorum. Kollarını kavuşturmuş.

"N'aber?"

"Dostum."

"Ne var dostum?" Bir bulaşık bezi alıp tezgahı silmeye başlıyorum.

"Bu ne zamandır devam ediyor?"

"Ne kadar zamandır böyle devam ediyor?" *Kahretsin, kahretsin, kahretsin.*

Kafasını sallar. "O bakışı tanıyorum dostum. Durumun kötü."

Gülüyorum. "Beat'i mi kastediyorsun?"

Sol kaşı alnına doğru yükselir.

"Rix. Beatrix. Flip'in kız kardeşi. Birbirimize tahammül edemiyoruz." Yavaşça başını sallar. "Uh-huh."

"Cidden. Aynı odada bulunup birbirimizin kafasını koparmamış olmamız bir mucize." Son zamanlarda durum daha iyi olsa da. Dün gece ben pisliklik yapmayı bıraktıktan sonra her şey yolunda gitti. Ve bu sabah da... güzeldi. Bez parçasını top haline getirip tezgahın üzerine attım, sonra geri dönüp düzelttim, çünkü Flip ve ben bunu yaptığımızda onu deli ediyor.

"Tamam. Peki. Sen inkar dünyasında yaşamaya devam et." Roman ayağa kalktı.

"İnkar dünyasında yaşamıyorum. O beni deli ediyor." Özellikle Flip etrafta olduğunda o minik şortları giydiğinde, onu en yakın yüzeye eğip yaramaz kicina şaplak atmadığımda.

"Sen öyle diyorsan. Havuza gitmeye hazır mısınız?"

"Evet." Terliklerimi giyip spor çantamı aldım. "Son bir soru daha, sonra bırakacağım." Devam et işareti yaptım.

"Flip, kız kardeşine ilgi duyduğunu biliyor mu?"

"Siktir git. Birbirimizi zar zor tolere ediyoruz." En azından o taşındığında böyle hissediyordum. Ama şimdi... pek emin değilim.

Roman ile antrenman yaparken kendimi çok zorluyorum ve takım pateninde daha da zorluyorum. Bir sonraki hazırlık maçında daha sıkı oynamam gerekiyor, yoksa Hollis benim yerimi birinci sırada alacak. Profesyonel olarak ilk yılımdaymışım gibi oynamaya devam edersem, bu da haklı bir karar olacaktır.

Sonra, şehirde olduğu ve toplantıları arasında olduğu için babamla hızlıca bir kahve içmek için buluşuyorum.

"Bu hafta sonu yapılacak hazırlık maçı hakkında ne düşünüyorsun?" diye soruyor.

"İyiym. Dün gecedten daha iyi geçmesini umuyorum." Başımı sallıyorum.

"Hollis'in geri dönmesi seni strese sokuyor, değil mi?" Kahvesinden bir yudum alır. "Evet. Kafamın içine girdim. Bazen kendimin en büyük düşmanı bazen."

Babam başını sallar.

"Brody nasıl?" diye soruyorum.

"İyi. Geçen gece maçı kötü geçti. Takım arkadaşlarıyla dışarı çıkması gerekiyordu, ama evde kalmaya karar verdi, bu onun yapacağı bir şey değil."

Son kez birlikte hokey oynadığımızda yaptığı o öpücük izleri ve ısırık izleri aklıma geliyor. Belki de o kızıdan hoşlanmadığı ve garip bir durum yaşamak istemediği için ondan kaçınıyordur. Flip eve kızlar getirdiğinde ve ben partiye katılmak istemediğimde ben de aynı şeyi yapmıştım. "Onu aramalıyım. Hepimizin kötü maçlar oynadığımızı bilmesini sağlamalıyım."

Babam başını salladı. "Bunu senden duyması iyi olur. Bu akşam sekize kadar antrenmanı var, ama belki ondan sonra."

"Tamam. Bu hafta sonu maçtan döndüğümde, akşam yemeği falan için sana uğrayacağım."

Biraz daha konuşuyoruz ve kardeşimin maç programını inceleyip benimkiyle karşılaştırıyorum. Bu ay birkaç maçına gidebileceğim gibi görünüyor, ama sezon başladığında bu daha zor olacak. Hafta içinde tekrar arayacağıma söz veriyorum ve babam bir sonraki toplantısına gittiğinde, stresimi atmak için spor salonuna gidiyorum.

Birkaç saat sonra eve döndüğümde Flip ve Bea mutfaktalar. Kokusu inanılmaz güzel.

"Dostum, bu akşam quesadilla partisi var!" Flip bana bir bira uzatıyor. "Baban nasıldı?"

"Güzel. Toplantılar arasında hızlıca bir kahve içtik. Bu harika görünüyor. Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?"

"Hayır. Sen iyisin." Bea, dilimlere ayırdığı limona gözlerini dikmiş durumda.

Akşam yemeği için masaya oturduk, ama her şey ters gidiyor. Bea benim varlığımı görmezden geliyor ve tek kelimelik cevaplar veriyor. Bunu önceden beklerdim, ama özellikle dün geceden sonra, daha medeni bir ilişkiye doğru gittiğimizi düşünmüştüm.

Belki de Flip'e yalan söylediğimiz için bu kadar sessiz ve mesafeli davranıyordu. Yeni bir suçluluk duygusu ve genel bir tedirginlik içimi kemiriyor. Neden kötü hissettiğime karar veremiyorum — en iyi arkadaşıma yalan söylediğim için mi, yoksa Bea'yı garip bir duruma düşürdüğüm için mi? Ya da her ikisi için. Yine de seks anlaşmamızı iptal etmesini istemiyorum. Hâlâ daha fazlasını istiyorum.

Akşam yemeğinden sonra Flip banyoya gittiğinde onunla bir dakika baş başa kalıyorum. "Neler oluyor?"

Dudaklarını büzüyor. "Belirgin olmamaya çalışıyorum, ama sen öyle görünürken bu çok zor." Elini bana doğru uzatıyor.

"Nasıl?" Elimi göğsümün üzerinde gezdiriyorum. Tişört ve eşofman giyiyorum.

Gözlerini devirir. "Atıştırmalık gibi."

Sırıtarak gülümserim. "Daha sonra yatak odama gelmelisin. Sana atıştırmalık bir şeyler vereceğim."

Göğsümü dörter ve çantasını alır. "Of. Egon çok sinir bozucu."

Flip, ayakkabılarını giyerken banyodan çıkar. "Çıkıyor musun?" Flip, benim sormadığım soruyu sorar.

"Evet. Hemi ve Hammer'la bir şeyler içmeye gidiyorum. İyi geceler çocuklar."

Ve sonra kapıdan çıkar.

"Dışarı çıkmak ister misin?" diye sorar Flip. "Dün gece birkaç süper hayranla tanıştım, bu gece bir kulübe gidiyorlar."

"Hayır, bu gece pek havamda değilim. Ama sen eğlenmene bak." Bea bu kadar gergin olmasaydı, birkaç saat baş başa kalabilirdik ve ben de bir kez daha tatmin olabilirdim.

"Hadi ama dostum. Son zamanlarda pek iyi bir kanat adamı olamadın," diye ısrar etti.

Boynumun arkasını ovuşturuyorum. Bu gece tavşanla yatmaktan kaçınmak için yaratıcı yollar bulmak istemiyorum. "Hemi haklı dostum."

"Neyde haklı değil?"

"Bu bokun geri dönüp bize zarar vereceği konusunda. En küçük kardeşim sosyal medyadan hayatımda neler olup bittiğini görüyor. Bu pek de iyi bir rol model değil."

Flip burun kıvrır. "Ne zamandan beri iyi bir rol model olmakla ilgileniyorsun?"

Ona daha fazla yalan eklemekten ve kız kardeşini istediğim için suçluluk duygusunu daha da artırmadan bunu açıklayamam. "Sadece... Telefonu açacak havamda değilim."

Ellerini kaldırır. "Tamam. Sorun değil. Dallas'ı ararım."

Telefonunu alır ve yatak odasına doğru yürür.

Roman'ın sözleri kafamda dönüp duruyor. Bea yüzünden evde kalmıyorum. Sadece sevişiyoruz. Hepsi bu.

BÖLÜM 12

RIX

Tristan'ın yatağında uyandıktan birkaç gün sonra, mutfakta akşam yemeğini hazırlarken o kapıdan içeri girer. Flip onunla birlikte değildir. Ajansıyla akşam yemeği randevusu vardır.

Geçen gece, Hemi ve Hammer ile içki içip döndüğümde, Flip dışarı çıkmıştı, bu yüzden Tristan ile baş başa kaldım. Onun çekiciliğine karşı koyamadım ve sik aç bir tavşan gibi üzerine atladım. Üç kez orgazm oldum. Ve ertesi gece yine. Ve sonraki gece de. Sanırım bu bizi dünkü güne getiriyor.

"Selam." Tristan anahtarlarını sehpaye bırakır.

"Selam," diye cevap veriyorum, ama o odayı geçerken ona bakmıyorum. Kalçasını tezgaha dayıyor. "Nasıl gidiyor?"

Sadece gözlerinin üzerimde olduğunu hissetmek bile belimden aşağısını kaskatı yapıyor. En yakın sebze, yani İngiliz salatalığına uzanıp lavaboya doğru ilerliyorum. Üçlü paket aldığım için salatalık salatası yapacağım. "İyiyim. Sen?"

"Dürüst olmak gerekirse, bugün bütün gün dün geceyi düşündüm." Sesi aldatıcı bir şekilde yumuşaktı. "Takım toplantısının sıkıcı kısımlarında kendimi oyalamama yardımcı oldu."

Dün gece Flip eve gelmedi, ben de gecenin büyük bir kısmını sevişerek geçirdim. Ne yazık ki, Flip'in bütün geceyi başka bir yerde geçireceğinden emin olamadığımız için çatı katında uyudum. "Bu çok hoş." Salatalığı soğuk su altında yıkadım ve aptal gibi onu okşamaya başladım.

Tristan'ın göğsü sırtıma geliyor ve kalçalarını benimkilere bastırarak beni tezgaha sıkıştırıyor ve benim en sevdiğim dondurmayı

"Sana bir sürpriz getirdim. Moose Tracks en sevdiğin dondurma, değil mi?"

"Evet. Çok tatlısın." Ve beklenmedik. Benim sevdiğim şeylere dikkat ettiğini fark etmemiştim.

"Dün gecedен sonra bunu hak ettiğini düşündüm." Elleri iki yanıma konuyor. Ereksiyonu belime dokunurken, dudakları boğazımın boyunca kayıyor. "Ne yapıyorsun?"

"Akşam yemeği hazırlıyorum. Neye benziyor sence?"

Kulak mememi ısırır. "Bir salatalığa mastürbasyon yapıyormuşsun gibi." Bir eli tezgahтан kalkar ve gömleğimin altına kayar. Parmak uçları karnımın üzerinde gezer ve çıplak göğüslerimden birini avuçlar. "Sikişmeyi mi düşünüyorsun?"

Omuz silkiyorum, ama beklenti kalbimi hızla attırıyor ve sesimi titriyor. "Kıçımı sakinle okşuyorsunuz. Bunu düşünmemek zor."

O geri adım atar ve şortumu kalçalarımдан aşağı çeker. "Külotuna ne oldu Bea?" Çıplak tenimi yoğurur ve bir tokat atar.

Salatalığı tezgahın üzerine bırakıp kıçımı ona doğru ittiğimde inlerim. Gömleğimin kenarını tutup başımdan çeker ve beni mutfağın ortasında çıplak bırakır.

At kuyruğumu yumruğuna doladı. Diğer eli karnımın üzerinde yayıldı. "Sana bir soru sordum. Külotun nereye gitti?"

"Eve geldiğimde çıkardım." Flip'in dışarıda olacağını anladıktan sonra, Tristan'a hazır olmak istedim. Özellikle de sessiz olmak zorunda olmadığım için. Uyluklarımın arasındaki ağrı neredeyse dayanılmaz hale geldi.

"Peki neden?" Burnu yanağıma değiyor.

"Çünkü ben de dün geceyi düşünmeden duramadım ve iç çamaşırlarım sıırılsıklam oldu," diye itiraf ettim.

"Bütün gün tekrar sevişmeyi mi düşündün?" Omzuma öpücükler yağıdırıyor.

"Evet. Seni düşünmeden duramadım." Benim için hiç böyle olmamıştı. Hiç kimse beni bu kadar tüketmemişti.

"Eve dönerken trende bile mi?" Eli karnımdan aşağı kayar ve beni avuçlar.

Başımı sallarım.

"Eve vardığında kendine baktın mı?" Boynumu ısıtır.

Başımı sallayıp ona daha iyi erişim sağlamak için başımı eğiyorum. Bu kısmı seviyorum, elleri her yerimdeyken, beni öperken, kirlenmeden önce yumuşakken.

"Aferin kızım." Uzun, yavaş bir nefes verir, parmakları cinsel organımı okşar. "Ama bunu düşündün."

"Ama seni bekledim."

Başımı geriye çekip yüzümü ona doğru çevirir, böylece beni öpebilir. "Ben de seni düşünmeden duramadım. Bütün gün, Bea. Eve gitmek için sabırsızlanıyordum."

Her şey daha yoğun hissediliyor. Onu arzuluyorum. Çaresiz ve muhtaç bir şekilde. Bunun nasıl biteceğini düşünmek istemiyorum. Onun değişken ruh hallerine rağmen, ondan daha fazlasını istiyorum. Bundan. Bizden.

Saçımı bırakıp elini omuzlarımın arasına koyuyor. Göğsüm granit ile temas edene kadar beni öne doğru itiyor, zaten sertleşmiş meme uçlarım daha da sertleşiyor. Sağ uyluğumun dışına hafifçe vuruyor. "Bu dizinizi kaldırın," emrediyor.

Söyleneni yapıyorum ve o da dizimi tezgahın üzerine koymama yardım ediyor. Pozisyonumu düzeltiyor, sağ bacağımı granitin kenarına doğru uzatıyor. Parmakları uyluklarımın arasında hareket ediyor ve zaten hassas olan klitorisimin üzerinden geçtiğinde inliyorum. Elleri kıkımın üzerinden ve uyluklarımın arkasına doğru kayıyor, sonra ters yönde hareket ediyor, başparmakları amımın kenarını okşuyor.

"Ne kadar iyi bir kızsın. Bu gece seni çok mutlu etmek istiyorum." Kalçaları kıkıma bastırıyor ve başparmağını dudaklarımın arasına sokarken bana doğru eğiliyor. O yanağımı öperken ben emiyorum. Parmaklarını çekip çenemi kavırıyor ve başımı tekrar öpmek için yeterince çeviriyor. Geri çekildiğinde soruyor: "Seni her zaman mutlu ediyor muyum?"

"Evet," diye nefes nefese cevap veriyorum.

"Ama seni çok zorlarsam, bana söyle, hemen dururum.

Tamam mı, Bea?"

"Tamam," diye kabul ediyorum. Bu, onun bir planı olduğu ve muhtemelen yeni bir şey içerdiği anlamına geliyor. Beklenti ve endişe kalp atışlarımı hızlandırıyor ve midem kasılıyor.

"Aferin benim tatlı kızıma." Burnunu benim burnuma sürter. İşte bu, tatlı Tristan'ın kirli Tristan'a dönüştüğü an, ve ben bunun için buradayım. Ağzının bir tarafı şehvetli bir gülümsemeyle yukarı doğru kıvrılır. "Seni benim sikim için hazırlamamı ister misin?"

"Evet, lütfen."

Pozisyonunu değiştirir, böylece kalçası tezgah boyunca uzanan bacağımanın arkasına yaslanır. Aynı anda, İngiliz salatalığını alır ve diğer elini omuzlarımanın arasına koyar.

"Aman Tanrım." Bir an için vazgeçmeyi düşündüm, ama o haklı. O her zaman beni iyi hissettirir. Ve dürüst olmak gerekirse, İngiliz salatalığı normal bir dildodan pek farklı değil. Sadece yenilebilir ve biyolojik olarak parçalanabilir. Ayrıca yıkadım, yani temiz.

Ucunu yarık boyunca kaydırıyor, klitorisimi ovuyor, sonra içeri itiyor ve tekrar geri çekiyor. Klitorisimi tekrar ovduğunda ayak parmaklarım kıvrılıyor. Yavaşça alay etmeye devam ediyor, sadece bir iki santim içeri girip çıkıyor ve sonra çekip bacaklarımanın içini benim sıvılarımla ovuyor. Daha fazlasını istemekten kendimi alıkoymak için parmak eklemlerimi ısıyorum. Bunun normal olup olmadığını bilmiyorum.

Cidden, sebzeyle sikildiğime inanamıyorum. Ve bundan zevk alıyorum.

"Ne kadar dayanabileceğini düşünüyorsun?" diye soruyor. "Neden öğrenmiyorsun?"

Bu sefer içeri girdiğinde, rahim ağzıma çarptığını hissediyorum ve inliyorum. Çekildiğinde, sinirlenerek inliyorum.

"Şuna bak, Bea." Bana göstermek için onu yukarı kaldırıyor. Sıvılarım yanlardan damlayarak onun yumruğuna akıyor. "Henüz boşalmadın bile, ama ortalığı batırıyorsun." Agresif bir şekilde ucunu ısırp koparıyor, sonra çiğnerken tekrar içime sokuyor. Tüm bu saçmalığa gülmek istiyorum, ama o derinlemesine itip tekrar çıkardığında inliyorum.

Omuzlarımanın arasındaki el kaybolur ve o tekrar hareket eder, bacağıma tezgahtan çeker. Salatalığı kesme tahtasına koyar, beni ayağa kaldırır ve beni tezgahın üzerine oturtmak için döndürür. Bir an için kafam karışır. Ama Tanrım, yüzündeki ifade. Beni yutmaya hazır gibi görünüyor. Ve ben bunu istiyorum. Onu istiyorum. Kavgaya etmediğimiz, sadece zevk aldığımız bu halimizi istiyorum.

"Bu geceki salatayla seni sikmemi izlemeni istiyorum." Sağ bacağını sol kolunun altına takıyor, beni kenara sürüklüyor, salatalığı kapıyor ve yine onunla beni sikmeye başlıyor. Dengemi korumak için ellerimi arkama uzatıyorum.

Onun salatalığı lanet bir dildo gibi kullanmasını izlemek müstehcen. Bacaklarım titremeye başlar, bu da yaklaştığını anlarım. "Zevkine göre onu nervürlü yapalım." Onu çıkarır, sonra pürüzlü ucundan yaklaşık bir santim kadar dışını ısırır ve tekrar içime sokar. Bu kesinlikle işe yarar. Ben boşaldığımda o hala çiğniyor.

Gözlerim nihayet aşağıya doğru kayarken, o cüzdanını tezgahın üzerine vurur. "Bir prezervatif çıkar da ben de eğlenceye katılayım." Ben prezervatifi bulmaya çalışırken, o salatalığın bir parçasını daha ısırır. Onu ona uzatırım.

O, benim orgazmımın kapladığı salatalığı işaret eder. Salatalık, onun elinden damlayarak ayaklarımızın dibindeki yere düşer. "Ben atıştırırken sen de onunla ilgilenir misin?" Salatalığın ucunu ısırır. "Hayatımda yediğim en iyi salatalık. Kesinlikle." Ardından bir ısırık daha alır.

Kendimi tutamıyorum. Kahkahayı patlatıyorum ve ağzımı elimle kapatıyorum. "Bizim bir sorunumuz mu var?"

"Bilmiyorum, ama varsa da düzeltmek istemiyorum." Kasıklarını işaret ediyor. "Ellerim dolu. Bana bir iyilik yap ve sikimi çıkar."

Prezervatifi yanımdaki tezgahın üzerine koyup kemerindeki tokayı açtım, kot pantolonunun düğmesini açtım ve fermuarını indirdim. Elimi boxerına sokup parmaklarımı kalın penisinin etrafına doladım ve onu kumaştan kurtardım.

Salatalığı bir kez daha ısırır ve sonra ereksiyonunun yanında tutar. Çapı önemli ölçüde daha kalındır, ama şimdi bir kısmını yediği için - bunu hiç unutamayacağım galiba - uzunluğu daha yakın hale gelmiştir. "Acaba ikisi de sığar mı?" diye düşünür.

"Ne?" Şoktan sesim tizleşir.

Gözleri ve ağzının bir köşesi yukarı doğru kalkar. "Hiçbir şey. Sadece yüksek sesle düşünüyordum." Salatalığı tezgahın üzerine atar ve prezervatifi kapar.

"Aynı anda hem senin penisini hem de salatalığı içime sokmaya çalışmayı mı?" En azından merak ettiğimden çok inanmadığımı belli ediyorum.

Folyo paketi yırtıp prezervatifi boyuna doğru yuvarlar, sonra ellerini uyluklarımın üzerinde gezdirerek aralarına girer. Beni tezgahın kenarına çeker ve ben de aramızdaki mesafeyi kapatarak onu girişime yönlendiririm. Beni doldururken gözleri benimkilerde kalır.

Salatalık ve vajina kokulu bir nefes verir. "Bütün gün, Bea."

"Beni salatalıkla sismeyi mi düşündün?" Parmaklarımı boynunun arkasına doladım.

"Muhtemelen deplasman maçlarında mastürbasyon malzemesi olarak kullanacağım." Parmakları kalçamı kavrar. Diğer eli nazikçe boğazımı sarar. "Günün en sevdiğim kısmı bu." Eğilir ve burnunu burnuma sürter. İşler yoğunlaşmadan önce zevk almaya başladığım şefkat budur. "Şimdi seni iyi ve sert bir şekilde becereceğim, tamam mı, küçük Bea?"

Bacaklarımı onun sırtına doluyorum. "Evet, lütfen."

"Tristan'la yatıyorum ve Flip bunu bilmiyor," diye patladım.

"Biliyordum! Lanet olsun, biliyordum!" diye bağırdı Hemi.

Kapalı kapıyı işaret ettim. "Şşş... Peki ya oda arkadaşın?"

Endişemi eliyle savuşturur. "O bir oyuncu. Zamanının yarısını o başlık şeyi takarak geçiriyor, bu yüzden tamamen oyuna dalmış oluyor. Söylediklerimizi duyamıyor."

"Oh." Hemi'nin oda arkadaşı olduğunu, mutfığa aniden girip hazır erişte yapmaya başlayana, merhaba deyip koridorda kaybolana kadar fark etmemiştim.

"İkiniz arasındaki gerilim çok lezzetli. Buna para yatırmalıydım." Hemi iç çeker.

"Kiminle bahse girerdin?" Kollarımı kavuşturuyorum. Hemi'nin bunu anlaması biraz endişe verici. Ne kadar şeffafız?

Hammer elini kaldırır. "Sergi maçına gittiğimizde bir hisse kapılmıştım."

"Kahretsin. İkiniz de biliyor muydunuz?" "Şüphelenmiştim," diye açıklıyor Hemi.

"Güçlü bir şekilde şüpheleniyorduk," diye düzeltir Hammer.

"Tristan, kardeşinin oda arkadaşı değil mi?" diye sorar Tally, gözleri fal taşı gibi açılmış. Takım ve oyuncular hakkında çok şey biliyor.

"Ve en iyi arkadaşı," diyor Hammer. "Bu çok skandal bir durum."

"Ne zamandır devam ediyor?" Hemi şarap kadehimi doldurur. İkinci kez.

"Birkaç haftadır, belki." Ellerimi ovuşturuyorum. "Bu aramızda kalmalı. Flip öğrenmemeli. Kendi evime taşınır taşınmaz, bu ilişki bitecek." Bitiyor olmalı. Tristan'ın beni becermek için daireme gelmesine izin veremem. Bu düşünceyle ağrıyan vajinam kasılır. O, onun sikine resmen fahişe gibi. Ama seri monogamist kalbimin fikirleri var ve sikici erkekler, seni seven ve sonsuza dek birlikte olmayı hayal eden erkek arkadaşlar olamazlar.

"Gizlice çıkıyor musunuz?" Tally heyecanlanmış görünüyor.

"Ne? Hayır. Onu sevmiyorum bile. Çoğunlukla. O kocaman bir pislik. Sadece seks. Çok fazla seks." Çoğunlukla nefret ettiğim kardeşimin en iyi arkadaşıyla yattığımı söylemek muhtemelen doğru olmaz. Ama Tally için sansür yapıyorum. Tristan mağazaya gittiğinde bu gece kaçtım çünkü duş olayından beri günde en az bir kez seks yapıyoruz. Bazen hızlı ve kirli, bazen sert ve uzun. Çoğu zaman ikincisi. Geçen hafta, sadece yirmi dört saatlik bir ara verdim ve o da Detroit'te bir gösteri maçı olduğu zamandı.

Tristan gitmeden önce beni bir hafta boyunca becerdi, sonra ertesi akşam geri döndüğünde yine becerdi. Evet, zavallı vajinamın bir molaya ihtiyacı var.

Ayrıca, bu gece çıktığımda Flip evdeydi. Yani seks, ya o uyuduktan ya da dışarı çıktıktan sonra olabilirdi. Ve dürüst olmak gerekirse,

sadece iyi bir kız olup sessiz kalmak için seks yapmak için saat üçte uyandırılmak lanet olası bir zorluk.

"Bekle. Ne? Onu sevmediğini ne demek istiyorsun? O bir pislikse neden onunla yatıyorsun?" Tally, bu ihtimal onu strese sokmuş gibi alt dudağını ısıyor.

"Tristan kibirli, sahiplenici bir çapkın olabilir, ama seks bu dünyadan değil. Normalde sağlıklı, zehirli olmayan ilişkilerle ilgilenirim. Ama eski sevgilim birkaç ay önce başka bir eyaletteki yüksek lisans programına kabul edildi ve uzun mesafeli bir ilişki denemek istemedi, bu yüzden ayrıldık."

"Üzgünüm. Çok zor olmalı," diyor Tally.

"Çok fazla fasulye yedim, ama onun dışında hayatta kaldım." İç çekiyorum. "Muhtemelen doğru karardı, ama en yakın arkadaşım ayrılmamızdan hemen önce Vancouver'a taşınmıştı, bu yüzden zaten duygusal bir dönemden geçiyordum. İlişkiye hazır değilim. Ama düzenli olarak bana birden fazla orgazm yaşatabilecek, hiç sevmediğim biriyle seks yapmaktan çekinmiyorum."

"Birden fazla olabilir mi?" diye sorar Tally. Bu gecedan sonra gözleri kalıcı olarak iri kalacaklarından eminim.

"Belki de konuyu değiştirmeliyiz. Seni yozlaştırıyormuşum gibi hissediyorum," diyorum.

"Hayır! Arkadaş grubumda tek bakire kalan benim ve hepsi seks hakkında konuşuyor. Ben ise hala ikinci aşamaya bile geçemedim! Nedenini bilmek ister misin?"

Yani, o sadece on yedi yaşında ve tüm arkadaşları seks yapmış mı? Onun lisesinde ne oluyor böyle? "Çünkü baban profesyonel bir hokey takımının koçu ve onların yatak odalarında neler olduğunu biliyor ve senin başına da aynı şeyin gelmesini istemiyor mu?"

"Evet! Aynen öyle. O çok fazla koruyucu. Harika bir baba ama bütün yaz boyunca başımın etini yedi. Çok zordu. Ve şimdi, bu stajla birlikte, daha da fazla başımın etini yiyecek. Beni kanatlarının altına aldığı için sana çok minnettarım, Hemi. Çok minnettarım, çünkü onun günde sekiz saat boyunca bekçi köpeği gibi davranmasına katlanmak zorunda kalsaydım, aklımı kaçırdım." Derin bir nefes alır. "Söylenip durduğum için özür dilerim. Çok yoğun bir dönemdi. Ve şimdi etrafım bu süper

Seksi hokey oyuncularını var ve ikinci aşamayı asla geçemeyeceğimden endişeleniyorum!" Ellerini havaya kaldırıyor.

"Öncelikle, seks yapmak için acele etmene gerek yok. Bunun için endişelenmek için önünde koca bir hayat var. Açıkçası, hiçbir erkek üniversiteye girmeden önce ne yapacağını bilmiyor. Gerçekten çok şey kaçırmıyorsun," diyor Hammer.

"Evet. Aynen öyle. Yirmili yaşların ortasında olanlar bile oldukça bilgisiz," diye söylenir Hemi.

"Ama Tristan öyle değil mi?" diye sorar Tally.

"Hayır. Tristan vajina konusunda bilgili. Ama aynı zamanda pek çoğuna girmiş, bu da bunun bedeli." Şarabımı yudumluyorum. Bu konuşma yüzünden cehenneme gideceğim.

"Ve onu sevmiyor musun?" Tally bu noktaya gerçekten takılmış görünüyor.

"O, penisiyle iyi olan bir pislik." Evet. Ayaklarımın altında ateş yanıyor.

"İlişkiler kafa karıştırıcı." Tally ayağa kalkar ve banyoya geçer.

Kapı kapanınca sesimi alçaltıp gerçeği itiraf ediyorum. "Tristan yatakta çok *pis*. Çok *pis*."

Hammer'ın gözleri parlar. "Yani, sana ona Baba demeni mi istiyor?"

Ağzımı iki kez açıp kapatırım. "Hayır. Ama bu gece senin hakkında bir şeyler öğrendiğimi hissediyorum."

Hammer gözlerini devirir. "Bu benimle ilgili değil. Üzgünüm. Ayrıntılara ihtiyacım var. Ne kadar pis?"

"En pis şeyleri söylüyor ve yapıyor. Mesela geçen gece ağzıma tükürdü ve ben o kadar şok oldum ki sadece teşekkür ettim." Nefes nefese inlemelerden ağzım kurumuştı. Elimi ağzıma kapatıp ikisine birden baktım.

"Oh, bu çok pislik," diye onaylar Hemi.

Hammer eğilir. "Başka?"

"Geçen hafta deplasman maçı öncesinde salatalık salatası yapıyordum..."

İkisi de gözlerini kocaman açtı ve Hammer kendi iyiliği için fazla heyecanlı görünüyordu.

"—ve beni mutfak tezgahına eğip İngiliz salatalığıyla becerdi. Sonra da onu *yedi*."

"Yıkadıktan sonra mı?" diye sorar

Hemi. Kafamı sallarım.

"Tanrım." Hammer masanın kenarını kavrar. "Lütfen bana onu yiyen tek kişinin o olduğunu söyle."

"Evet. Sanki hayatında yediği en lezzetli şey gibi yedi." *Ve öyle de söyledi.*

"Kahretsin. O çocuk pislik."

"Değil mi?" Essie'ye ayrıntıları anlatamadım çünkü her aradığında mahremiyetim kalmıyor. "Ve dün gece..."

"Tanrım, daha fazlası mı var?" Hammer koltuğunda birkaç kez zıpladı.

Başımı salladım. Ama belki de bunu kendime saklamalıyım. "Popoyla ilgili bir şey mi? Popoyla ilgili bir şey mi yaptın?"

"Henüz değil." Ama kesinlikle olacak. Olmaması imkansız. Parmaklarını oraya sokmaya çok takıntılı, bu yüzden olmayacak gibi değil. Açıkçası gerginim. Penisi çok büyük.

"Aman Tanrım! Henüz değil!" Hammer alkışladı. "Kıçtan bir şey değilse, ne o zaman?"

"*Chasing Amy* filmini izledin mi hiç?" "Tam bir klasik," diyor Hemi.

Hammer başını sallar. "Evet, o film mutlaka izlenmeli."

Bir elimle bir daire yapıp parmak uçlarımı birleştiriyorum, delikten geçirip yumruk yaparken bileğimi kavıyorum.

"Aman Tanrım!" Hammer ayağa fırlar. "Bütün eli mi?" Hemi'nin ağzı açık kalır. "Hayır!"

Ellerimle yüzümü kapatıyorum. "Bileğine kadar değil, ama evet." Salatalığı ve penisini aynı anda içime sokma yorumunun şaka olmadığını anlamalıydım.

"Ama acımadı mı? Elleri kocaman," diye sorar Hammer.

"Öyle düşünürdün," diyorum ellerimin arkasından. "Ama hayır. O kadar sert boşaldığım için öleceğimi sandım."

"Bu, pislik ödülünü kazanmaya yeter. Seni bunu yapması için nasıl ikna etti?"

"Yarım saat kadar orgazmın eşiğindeydim, ama o tam boşalacağım anda durup durup durdu. O noktada kıçımдан yapmasına evet derdim."

"Ama kendin bitiremez miydin?" diye sorar Hammer.

"Ayrıca yatağa bağılydım." Çünkü onun saçını çekiyordum. Yoğun bir geceydi.

Banyo kapısı açılır. "Bu yerin duvarları gerçekten çok ince." Tally omzunun üzerinden başparmağıyla işaret eder. "Ayrıca, sence bir ara *Chasing Amy* filmini izleyebilir miyiz?"

Hepimiz evet diyoruz.

Hemi, oda arkadaşının yatak odasına bakar. "Umarım kulaklık takıyordur." Bana döner. "Bu, çıkıyor olduğunuz anlamına mı geliyor?"

Alaycı bir şekilde gülümsüyorum. "Aman Tanrım, hayır. O benden hoşlanmıyor bile. Ben taşındığımda onların biteceğine dair bir anlaşma yaptık. Ve Flip bunu asla öğrenmemeli." Bu, seks anlaşması kutusu içinde kalmalı. Tristan'dan hoşlanmak söz konusu bile olamaz. Ona karşı hisler besleyemem.

Hemi yüzünü buruşturur. "Flip bunun hoşuna gitmez mi sence?"

"Çok kızar."

"Ama Tristan'la birlikte büyümedin mi?" diye sorar Tally.

"Evet, ama ben lise birinci sınıftayken onlar son sınıftaydı ve ikisi de hemen draft edildi ve üniversiteden mezun olur olmaz takıma çağrıldı."

"Gençken ona aşık mıydın?" diye sorar Hammer.

"Çok. Saçma sapan bir şeydi. Ama o bilmiyordu." En azından bilmediğini sanıyorum. Saklamaya çalıştım. "Ben gençken sık sık etrafımdaydı. Özellikle de anne babası boşanmadan önce."

"Boşanma berbat bir şey," diyor Hammer.

"Evet, Tristan'ın annesi kaçtı. Bir gün öylece gitti. Kendini bulması gerektiğini ya da başka bir saçmalık söyledi."

Hemi'nin gözleri parlar. "Bunu bilmiyordum."

"O bu konuyu pek konuşmaz. Ya da annesini." Son zamanlarda onunla çok derin, duygusal açıdan samimi sohbetler yaptığımızdan değil.

"Çok üzücü," diye mırıldanır Tally. "Kaç yaşındaydı?"

"On iki, sanırım. Ve iki küçük erkek kardeşi var."

"Yani babası üç çocuğu tek başına büyüttü. Vay canına. Çok zor olmuş olmalı," diyor Hammer.

"Evet. Biri bu yıl liseden mezun oluyor, diğeri ise benim yaşlarımda. Tristan onlarla çok yakındır." Neredeyse ikinci bir ebeveyn gibidir. Brody'nin maçlarına her zaman gider ve Nate ile sürekli telefonla konuşurlar.

"Bu, onun neden ilişkilere bu kadar karşı olduğunu açıklayabilir," diyor Hammer.

"Evet, kesinlikle." Tristan'ın ben taşındığımda ne kadar sinirlendiğini, yaptığı bazı yorumları düşünüyorum. Benim dramamı istemiyordu. Belki de beni bakması gereken biri olarak görüyordu ve bunu istemiyordu — yatak odası dışında.

Gençken ona aşık olan kız olamam. Şu anki değerim sadece vajinamın kullanılabilirliğine bağlıken olmaz.

"Onunla ve Flip'le hiç takıldın mı?" Tally, çocukluk aşkımla sevimli bir şekilde ilgileniyor.

"Ben daha çok bir baş belasıydım. Ortaokula başlayana kadar beni okuldan eve kadar yürümek zorunda kalıyorlardı. Ama Tristan geldiğinde marketten atıştırmalık almak için dururduk." Tristan'ın her zaman nakit parası vardı. Babası bizim maddi olarak ne kadar zorlandığımızı biliyordu ve muhtemelen ona para veriyordu. Eminim Tristan o parayı yiyecek almak için harcaması konusunda sıkı talimatlar almıştı. "Şeker reyonunda dururduk ve Tristan her zaman bize bir şeyler seçmemize izin verirdi. Flip, şeker kaplı siyah meyan kökü şekerlerini çok severdi." Tristan o zamanlar bizim evde olmaktan çok mutlu görünüyordu. Ve Flip kadar benim de ona eşlik etmemi umursamıyordu. Ya da öyle görünüyordu.

Tally canlanır. "Good and Plenty mi?"

Başımı salladım. "Evet! Kimse sevmiyordu, o yüzden bütün kutuyu kendine saklıyordu."

Tally omuz silkiyor. "Onları seviyorum, ama ben Hollandalıyım, bu yüzden siyah meyan kökü sevmek benim için kültürel bir önkoşul. Tristan'ın sana bir şey seçmene izin vermesi çok tatlı bence."

"Eve döndüğünde babasına market fişini göstermek zorunda kaldığına eminim. Her zaman cebine atardı." Bunu hatırlıyorum — çantadan çıkarıp cebine atmasını. "Ve ne zaman

babası onu bizim eve bıraktığında, Tristan sırt çantası ve hokey ekipmanlarını alırdı, ama aynı zamanda atıştırmalıklarla dolu bir soğutucu çanta da alırdı. Her zaman benim için özel bir şey olurdu. Ama yine de, muhtemelen bunun sorumlusu babasıydı." Tristan gece kalacaksa, babası ona hamburger, fırın ekmeği ve taze salata gibi şeyler gönderirdi. Babası, Tristan ve Flip'in ne kadar yiyebileceğini bilirdi.

"Belki de babası değildi. Belki de Tristan'dı. Belki de bunca yıldır sana karşı bir şeyler hissediyordur." Zavallı Tally çok umutlu görünüyor.

Ben burun kıvırıyorum. "Şüpheli. Ben sinir bozucu küçük kardeşiydim. O zamanlar bana dayanamıyordu, şimdi de pek bir şey değişmedi." Bazen tatlı davranışları olsa da. Ama bunları yorumlamak tehlikeli ve aptalca.

"Her şeyi göz önünde bulundurursak, seni en azından biraz seviyor olmalı," diyor Hemi.

"Bende sevdiği tek şey, kolayca ulaşılabilir vajinam. Ve onda sevdiğim tek şey, kocaman penisi ve beni bir yük treni gibi orgazma ulaştırabilme yeteneği." Bu artık benim için yüzde yüz doğru gelmiyor ve bu beni tedirgin ediyor. Yatak odasındaki becerilerinin ötesinde onu sevmek, anlaşmanın bir parçası değil.

"Çok romantik," diyor Hammer ciddi bir ifadeyle.

"Kesinlikle." Kadehimi onun kadehine çarpıyorum.

Tally burnunu kırıştırır. "Bu romantizmin tam tersi."

Hepimiz güleriz. Çocukluğumda bana eziyet eden gizli aşkımdan tarafından kalbimin kırılması çok klişe. Benim için bile.

Metroyla eve giderken, Tristan'ın annesi gittikten sonra işlerin nasıl değiştiğini düşünüyorum. Tristan, okuldan sonra küçük kardeşlerini otobüsten almak için evde olmak zorundaydı, bu yüzden Flip orada daha fazla zaman geçiriyordu. Ben, ikisinin de istemediği ek bir sorumluluktum. Ve ben ergenliğe girdiğimde, Tristan'ın bana karşı hoşgörüsü tamamen yok oldu. Liseye başlamadan önceki o yaz, bir şeyler değişti. Neyin değişime neden olduğunu bilmiyorum. Belki hormonlarımdı, ya da Tristan'a olan aşkımda bariz hale gelmişti. Aşk acısı çeken bir köpek yavrusu gibi etrafında dolanıp sürekli onun dikkatini çekmeye çalışmam muhtemelen canını sıkıyordu.

O gece, benim varlığımın istenmediğini ve hoş karşılanmadığını açıkça belli etmesine neden olan birkaç olay yaşandı, ama annemin Essie'nin doğum günü partisi için yaptığı elbiseyi giymişken beni havuza attığı akşam, bir dönüm noktası olarak öne çıkıyor. Şimdi anlıyorum ki, onun istediği her şeye sahiptim: birbirini seven bir aile, en iyi arkadaşımın partisi için güzel görünmem için boş zamanlarının her dakikasını bana elbise dikerek geçiren bir anne. O kızgındı ve incinmişti.

Belki hala öyledir.

Eve geldiğimde, Flip çatı katında film izliyor. Tristan'ın yatak odasının kapısı kapalı, yani ya odasında ya da dışarıda. Çatı katına çıktığımda Flip'in yalnız olmadığını fark ediyorum.

"Oh. Arkadaşın geldiğini fark etmemişim. Bir kitap alıp aşağıda oturacağım." Omzumun üzerinden işaret ediyorum. Pencere kenarında birkaç sandalye var.

"Sorun değil. Sen de bizimle film izleyebilirsin," diyor Flip. "Stacey, bu benim kardeşim Rix. Rix, bu da benim arkadaşım Stacey."

"Selam." Stacey elini isteksizce salladı.

"Emin misin? Bir süreliğine ortadan kaybolabilirim." Yatak iyi olurdu, ama durum garipleşirse yakındaki kafe de bir seçenek. Anladığım kadarıyla, filmlerinin yarısına gelmişler ve ilk seks sahnesini geçtiler, şükürler olsun. Sonunda aşağı inecekler. Umarım.

"Evet, tabii ki. Gel, biraz takılalım." Flip yanındaki boş yeri okşadı. "Bu gece neredeydin?"

"Hammer ve Tally ile Hemi'ye gittim." Kardeşimin yanındaki yere oturuyorum.

Filmi duraklatır. "Oh, güzel. Essie Vancouver'da olduğu için zor olduğunu biliyorum."

"Onu kesinlikle özlüyorum."

Stacey telefonunu çıkarır ve kardeşim de dahil olmak üzere bir sürü selfie çeker.

"Eminim öyledir. Ama zamanla kolaylaşacaktır. Özellikle de artık yerleşmişken. Yeni işin iyi mi?"

"Evet, çok daha iyi. Ve bir daire arıyorum, yakında televizyon odan geri olacak." Duraklatılmış filmi işaret ediyorum.

"Acele etme. Yine berbat bir mahalleye taşınmaktansa, doğru yeri bulmanı tercih ederim," diyor.

Filmi tekrar oynatmaya başladı.

Beş dakika içinde, Stacey'nin eli kardeşimin bacağına tırmanıyor. Ve kulağına fısıldıyor. Kardeşim kucağına bir yastık koyuyor.

Kardeşimin yanımda otururken elle tatmin olmayacağını düşünmek istiyorum, ama bu, olabilecek en kötü şeylerin başında geliyor gibi görünüyor. Sonra kıkırdama sesleri geliyor, ardından dudakların cilde değdiği sesi. Stacey inliyor. Hemi'nin yanında daha uzun kalmalıydım.

Onları uyarmak ya da oradan ayrılmak üzereyken, ön kapı açılıyor. "Merhaba tatlım! Ben geldim!"

Tristan olduğunu görünce anında rahatlarım. Ama bu saatte neden geldiğini ve nerede olduğunu merak ederim. Tabii bunu merak etmeye hakkım yok.

"Yukarıda film izliyoruz," diye seslenir Flip.

"Hemen geliyorum. Buzdolabından bir şey lazım mı?" "Hayır, burada her şey yolunda!" Flip bizim adımıza cevap veriyor.

Bir dakika sonra, Tristan çatı katına çıkar. Beni görünce kaşları kalkar, sonra bakışları Flip ve Stacey'e takılınca tekrar kalkar. Tristan spor salonundan yeni çıkmıştır. Ter ve deodorant kokuyor. Eminim şu anda cildi ekstra tuzlu olmalı. Boğazından penisine kadar bir yol çizip yalamak için neler vermezdim. Bacaklarımı çaprazlarım.

"Bu gece misafirlerin olduğunu bilmiyordum," diyor Flip'e. "Stacey, Tristan'ı hatırlıyorsun, değil mi? Tristan, daha önce Stacey ile takılmıştık daha önce takıldık."

Tristan'ın boş bakışlarına bakılırsa, Stacey ile takıldığını hatırlamıyor. "Doğru. Merhaba."

Garip durum dayanılmaz boyutlara ulaşıyor. Tristan ve Stacey'nin birbirlerini ne kadar iyi tanıdıklarını bilmek istemiyorum. Benim

Midem rahatsız edici bir şekilde kıvrılıyor ve bir daire bulmak yapılacaklar listemin en üstüne çıkıyor. Belki de hemen şimdi bunu yapmalıyım. Bu seks anlaşmasını bitirmeliyim ki, zor gerçeği kabul etmek zorunda kalmayayım: Ben de Stacey'den farklı değilim. Tristan ve kardeşimle birlikte yattığı biriyle film izlemek, benim hazır olduğumdan daha fazla bir şey. Onun bana dokunduğu gibi ona dokunduğunu düşünmek istemiyorum.

Ayrılmak için bir bahane uydurmadan önce, Tristan benimle Flip'in arasına sıkışır. Ona biraz yer açmak için birkaç santim kayarım, ama o dizini benimkine değene kadar bacaklarını açar.

Kolunu kanepenin arkasına uzatır. Parmakları saçlarımı okşar, başparmağı enseme okşar. Bu dokunuşu nasıl yorumlayacağımı bilemeden donakalıyorum. Yasak gibi gelir. Tehlikeli. Bana bir şey mi söylemeye çalışıyor? Niyeti ne olursa olsun, inanılmaz cesurca bir hareket. Bu teması kaldıramayarak elini iteklerim.

"Antrenman nasıldı?" diye sorar Flip.

"İyi. Sanırım şimdi neden kaçırdığını anladım," diye cevaplar Tristan. "Farklı bir egzersiz yapmayı planlıyorsun." Flip burun kıvrır.

Stacey kıkırdar.

Onu çatı katının korkuluğundan aşağı atmak istiyorum. Kanımı kaynatan duyguyu nihayet belirleyince dehşete kapılıyorum. Kıskanıyorum. Bir hokey hayranını. Tristan'ın ellerinin onun üzerinde olması midemi bulandırıyor. Bu yeni bir dip nokta. Onun acımasız sikini içimizde hissetmiş, onun gibi ve benim gibi yüzlerce kadın var.

Beş dakika sonra, Flip ve Stacey onun yatak odasına geçmeye karar verdiler. Ayağa kalktıklarında, Tristan'ın kolu kanepenin arkasından sihirli bir şekilde kayboldu. Flip ayağa kalktığında, birkaç santim yana kaydı.

Flip, Stacey'i kendinden önce aşağı gönderir ve Tristan'a döner. "Sen de ister misin dostum?"

Bu sefer sesli bir şekilde öğürürüm. Flip beni görmezden gelir.

Midem ters dönüyor. Kardeşimin en yakın arkadaşını benim önümde üçlü seks yapmaya davet etmesi, ilişkilerinde sınırların olmadığını gösteriyor. Bu aynı zamanda nasıl başa çıkacağımı bilmediğim bir gerçeklik. Ben de bunun için anlaşıyordum

ve Tristan ile ben bu küçük balonun içindeyken sorun yoktu, ama sezon başlamak üzere. Tristan yollarda olacak. Belki tavşanlarla sikişecek. Muhtemelen tavşanlarla sikişecek. Böyle bir şeyi kaldırabileceğimi düşündüğüm için ne kadar aptalım.

Tristan öksürüyor ve ensesini ovuşturuyor. "Hayır dostum. Ben iyiyim."

Ardından gelen rahatlama dalgası korkunç. Yarın gidiyor ve ben, onun sikinin nerede olacağını bilmeden tam yirmi dört saat geçireceğim. Benim içimde olmasından başka bir yerde olmasını istemiyorum. Bu da çok büyük bir sorun.

Flip omuz silkiyor. "Sen bilirsin."

"Yarın erken saatte uçağımız olduğunu unutma," diye ekliyor Tristan. "Uçakta biraz uyurum." Flip merdivenden aşağı iniyor.

Kardeşimin yatak odasının kapısı kapanana kadar ikimiz de hiçbir şey söylemiyoruz.

"Bu gece nereye gittin?" diye sorar Tristan.

Sanki hiçbir şey olmamış gibi. Sanki ben burada, hislerim olduğu ve onlardan hiç hoşlanmadığım için panik içinde değilmişim gibi.

Bunun onun için önemli bir şey olmadığını biliyorum. Benim için de öyle olmamalı. Ama onunla yattığını, ona dokunduğunu, onu öptüğünü, muhtemelen kardeşimle aynı anda, bilmek beni rahatsız ediyor.

Ve bütün gece onunla seviştiğini dinlemek üzereyim. Bunu kafamdan atabilmem gerekirdi, ama yapamıyorum.

"Hemi's." Ellerimi bacaklarımın üzerinde yukarı aşağı gezdiriyorum. Biraz alana ihtiyacım var. Tristan'ın önünde panik atak geçirmek ya da duygusal bir çöküntü yaşamak istemiyorum. Çünkü bu kıskançlık ve utanç duygusunu onun görmesini istemiyorum. Anlaşmamız böyleydi. Midem bulanıyor. "Yatmaya hazırlanmalıyım."

Ayağa kalkamadan kolumu tuttu. "Flip işleri halledene kadar burada takılalım mı? Sonra odama gelebilirsin."

"Vay canına." Derin bir nefes alıyorum. Bu geceyi böyle hayal etmemiştim.

—ya da başka bir gece—gitmek. Gerçi, muhtemelen gitmeliydim. Bu, Tristan'a karşı şehvet ya da nefretle ilgili olmayan herhangi bir duygu beslemenin çok kötü bir fikir olduğunu hatırlatıyor. Stacey ile ne kadar zaman önce birlikte olduğunu kim bilir. Ben sadece elverişli bir şekilde hazır bulunan bir dizi delikten ibaretim. Flip'in meşgul olacağına ve Tristan'ın da daha önce yattığı biriyle meşgul olacağına göre, onun hemen seks yapma davetinden de anlaşıldığı gibi, açıkça böyle düşünüyor.

Flip meşgul olacağı için hemen sevişmeye davet etmesi de bunu kanıtlıyor — Tristan'ın daha önce de yattığı biriyle.

Ama en kötüsü, yarım saniye boyunca bunu düşünmüş olmam. Çünkü bu gece Stacey'i dinlemek istemiyorum. Ama yatak odasına gidersem, hislerim hakkında dürüst olma riskini alırım ve o zaman daha da batmış olurum. Bu imkansız bir durum.

Her şey sanki en kötü yumruk gibi geliyor. Cidden. Kusmazsam ya da ağlamazsam, bu bir mucize olur. "Bu gece iyi bir fikir değil galiba."

Kafası karışık görünüyor. "Neden olmasın?"

Bir sürü neden var. Hiçbirini söylemek istemiyorum çünkü kendimi kaybetmekten ya da daha kötüsü, başka bir Stacey olmak istemediğimi itiraf etmekten korkuyorum. "Bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum." Kendimi zor durumda bırakmadan dürüstçe söylüyorum.

"Flip'in eve getirdiği kadın yüzünden mi?" Sesi fısıltıya düşüyor. "Saatlerce onunla meşgul olacak."

Tristan'ın gizlice yattığı, aslında pek de sevmediği biri olduğumu bir kez daha teyit etmiş oldum.

"Neden bana öyle bakıyorsun?" Çenesi sıkılır. "Flip bana katılmak isteyip istemediğimi sordu diye bana kızamazsın. Hayır dedim."

Biz parametreleri belirledik ve o da bu parametrelerin içinde kalıyor. Ama bu gece kendimi bölümlere ayırıp sınırları olması gereken yere geri çekebileceğimi sanmıyorum. Dudaklarımı ısırıp, kendimi toparlamak için bir dakika bekliyorum. Sakin olmak bu durumu yönetmenin tek yolu. "Ne kadar rahatsız edici olursa olsun, duygularım bana ait ve bana nasıl hissetmem gerektiğini söyleyemezsin."

"Öyle değil... Ben sadece yanlış bir şey yapmadığımı söylüyorum, bu yüzden bana neden karşı çıktığını anlamıyorum." Yüzündeki ifadeyi okuyamıyorum, ama endişeli gibi görünüyor, belki? Bilmiyorum. Kafam karışık ve göğsümdeki ağırlık rahatsız edici.

Duygusal olarak kendimi riske atmak istemiyorum, ama bunu onun anlayabileceği bir şekilde açıklamam gerekiyor. Stacey'nin benim yaptığım sesleri çıkarmasını dinleyemem. "Cinsel geçmişinin geniş ve zengin olduğunu biliyorum. Öyle olmasaydı beni bu kadar iyi tatmin edemezdin. Ama geçmişinle yüzleşmek sandığımdan daha zor.

"Ya bunu artık yapamazsam? Belki de ben geçici seks için uygun biri değilim.

Sessizliği çok şey anlatıyor. Ve çok ağır. "Çok uzun zaman önceydi," diye fısıldıyor. "Neden bunu bana karşı kullanıyorsun?"

"Öyle yapmaya çalışmıyorum. Sadece... Stacey ile karşılaşacağımı hiç beklemiyordum, bunun oldukça aptalca olduğunu biliyorum, ama biz bu balonun içindeydik. Şimdi balon patladı ve ben zor zamanlar geçiriyorum." Tristan'ın empati kurabildiğini bile bilmiyorum. Onun böyle davrandığından emin değilim.

Elini yüzüne sürter ve parmak eklemlerini ağzına bastırır. "Benim odamda kalsaydın, dinlemek zorunda kalmazdın."

"Ama bu gece seninle yatmak istemiyorum," diyorum yumuşak bir sesle. Ve bu doğru. Ben de diğer Stacey'lerden biriyim ve öyle olmak istemiyorum. Bunun ne anlama geldiğinden korkuyorum.

Çenesi seğirir. "Yarın sabah gidiyorum. Ve gece burada kalıyoruz."

Bu bir tehdit mi? Bir gerçek mi? Keşke onu daha iyi anlayabilseydim. İki ana modu var: seks makinesi ve pislik, ara sıra kalbimi eriten tatlı tarafıyla yumuşuyor. Ama bu gece onu bedenime sokamam. Kafam allak bullak ve göğsümde aptalca bir ağrı varken olmaz. O yokken ve ben ulaşamazken ne olacak? Onun ilgisini çekmek için çaresizce bekleyen on dört yaşındaki kız olamam. Şimdi olmaz. Asla olmaz. Eğer bu ilişki böyle bitecekse, bitsin. Bu riski almaya niyetim yok.

Gözyaşlarının akmasını engelliyorum, sesimin ne kadar sakin olduğuna şaşıyorum. "Biliyorum."

Bakışları yüzümün üzerinde dolaşüyor. Bana dokunmaya çalışmıyor. Bu iyi. Dokunsa, muhtemelen pes ederdim. "Tamam. Sorun değil."

Ayağa kalkıp etrafımda dolaşıyor. Merdivenden inerken bana bakmıyor. Ne olacağını beklerken kalbim ağzımda. Flip'in kapısını çalacak mı? Bir yastık alıp yüzüme bastırıyorum. Kendimi toplamam lazım. O yatak odasına girerse, bir daha asla içime girmesine izin vermeyeceğim. Bulabileceğim ilk daireyi bulup taşınacağım. Hangi mahallede olduğu önemli değil.

Duygular boğazımı sıkıyor. Gözyaşları görüşümü bulanıklaştırıyor. Tanrım. Ondan hoşlanıyorum. Ondan çok hoşlanıyorum ve bunu istemiyorum. Son altı ayda zaten bir kez kalbim kırıldı.

kalbim kırıldı. Kesinlikle kardeşimin duygusal olarak ulaşılmaz en iyi arkadaşına teslim etmek istemiyorum.

Banyo kapısı kapanıyor. Beş dakika sonra tekrar açılıyor. Nefes almayı kesiyorum.

Tristan'ın yatak odasının kapısı gürültüyle kapanana kadar. Yastıkla rahatlamış bir hıçkırığı bastırıyorum.

Korkuyorum, ama benim için en iyisini yaptım. Ve bu her şeyden daha önemli.

"Bea, bebeğim, uyan. Hadi Bea."

Koyu gri sabah ışığında gözlerimi kırıştıyorum. Tristan başımın üzerinde duruyor. Başparmakları çenemin kenarını okşuyor. "Saat kaç?" diye soruyorum.

"Erken."

"Flip?"

"Duşta."

Birden farkına varıyorum. Dün gece onu geri çevirdim. Bu sabah gidiyor ve otuz altı saat sonra geri dönene kadar onu göremeyeceğim.

"Anlıyorum. Neden hayır dediğini anlıyorum," diyor bana yumuşak bir sesle. "Sadece yanımda olmanı istedim. Dün geceyi hiç sevmedim. Gittiğim sürece başka kimseyle yatmayacağım. Yatmadım ve yatmayacağım da. Sadece sen varsın, tamam mı? Tek sen varsın." Gözleri çılgınca. Neredeyse hayalet gibi. Elim tutup yanağına bastırıyor. "Sakın gitme. Lütfen, Bea? Henüz gitme. Seninle işim bitmedi. Daha fazlasına ihtiyacım var."

Yarı uyanık durumdayım, sözlerini zar zor algılıyorum.

"Gitmeyeceğim."

"Tamam. İyi. Bu iyi." Avucumu öper. "Siktir, Bea." Başını eğip saçlarıma gömer, kokumu içine çeker. "Seni öpebilir miyim? Lütfen? Gitmeden önce?"

Sesinde panik var. Endişe. Bunu daha önce duymuştum, ama bağlantısını kuramıyorum. Hâlâ kendimde değilim.

"Lütfen?" diye yalvarır.

"Uyku nefesi," diye mırıldanıyorum.

"Umurumda değil." Yüzümü avuçlarının arasında nazikçe tutar.
"Lütfen evet de."

"Beni öpebilirsin," diye fısıldıyorum.

Tristan benimle birlikte futona tırmanır ve kalçalarımın üzerine oturur. Ağzını ağzımın üzerine eğirir ve öpücüğünde çaresizliği hissedirim. Özlemi. İhtiyacı.

Dün gece hayır demek doğru bir karardı, sonuç bu olduğu için değil, onun benim istediğim şekilde farkına vardığı için. Eylemlerin sonuçları vardır. Ve dün gece o bu sonuçları yaşadı ve hoşuna gitmedi.

Ben de beğenmedim.

Ellerimi saçlarına götürüyor ve üstüme uzanıyor. Ağırlığını bir koluna vererek, diğer elini boğazıma doluyor.

Öpüşmeyi kesip burnunu benimkine sürter. "Berbat uyudum. Tek istediğim sendin." Dudakları benimkine dokunur.

Parmaklarımla saçlarını okşuyorum. "Döndüğünde burada olacağım."

"Söz ver." Geri çekilir, yüzünde sert bir ifade vardır. "Döndüğümde burada olacağına söz ver."

"Söz veriyorum."

BÖLÜM 13

RIX

Toronto hazırlık maçını kazanır. Takımın galibiyeti kutlamak için dışarıda olduğunu bilmek içimi kemiren bir endişe yaratıyor. Ama ertesi gün geri döndüklerinde, Tristan beni bir hafta boyunca becerir ve deplasman maçları sırasında seks mesajlaşabilmemiz için cep numaramı ister. Çünkü beni becerirken başka kimseyi becermeyecek.

Winnipeg'den döndükten iki gün sonra, antrenmandan sonra buzdolabının önünde durmuş, içindekilere kaslarını çatmış bir şekilde bakıyorum. Flip, menajeri ve Hemi ile görüşüyor. Winnipeg maçından sonra iki kadını otel odasına götürmüş ve onlar da fotoğraflarını internete koymuşlar. Beklediği gibi, bu durum onun reklam kampanyalarında sorun yaratıyor.

Tristan yatak odasında olabilir de olmayabilir de.

"Nerede bu?" Egzersiz sonrası atıştırmalığımı aramak için içindekileri karıştırıyorum. İşten eve giderken yol üzerinde lezzetli mini kekler satan bir fırın var. Bütün gün son dilimi sabırsızlıkla bekledim.

Tristan'ın yatak odasının kapısı açılıyor. Üstü çıplak ve gri bir eşofman altı giyiyor. Sonbaharda ısıtma devreye girdiğinde burası ısınır. Özellikle çatı katı. Bir an durup onun dalgalı karın kaslarını, keskin göğüs kaslarını ve belirgin pazu kaslarını takdir ediyorum. Ama takdirim, elindeki kabı gördüğüm anda sönüyor. Eskiden kekimin olduğu kabı. Boş.

Gözleri, spor sütyenim ve şortumun kombinasyonunu izlerken ısınır. Terliyim. Bu Tristan'ı caydırmaz. Spor salonundan döndüğümde, birden fazla kez şortumu aşağı çekip beni mutfak tezgahının üzerine eğmiştir. Cildim tuzlu olduğunda onu yalamayı çok sever

Bu adamın tuhaf fetişleri var ve çoğu zaman ben de buna razıyım. Ama şu anda çok kızgıyım.

Boş kabı tezgahın üzerine atar ve kişisel alanıma girer. At kuyruğumu yumruğuna sarar, ama boynumu yalamaya başlamadan önce avucumla ağzını kapatırım. "Dur."

Hemen saçımı bırakır ve geri çekilir. "Flip evde mi?"

"Hayır." Boş kabı alıyorum. Üzerinde sadece bir parça krema kalmış. "Bu kutunun üstünde ne yazıyor?"

Plastik kaba bir göz atar. Adım kalın siyah harflerle yazılmıştır. "Rix."

"Üzerinde *benim* olduğu açıkça yazıyor, neden yedin?" "Çünkü açtım ve dört gündür buzdolabında duruyordu."

dört gündür buzdolabında duruyordu."

"Ama üzerinde benim adım yazıyordu."

Kaşlarını çattı. "Sadece bir parça kek, Bea."

"Mesele o değil, Tris! Üzerinde benim adım yazıyordu. Egzersizden sonra yemek için saklıyordum."

Şaşkın bir ifadeyle bakıyor. "O zaman bir tane daha al."

Aşırı tepki verme noktasına geliyorum ve kendimi tutamıyorum. Elimi havaya kaldırıyorum. "Başka bir tane alamam. Onları satan tek yer iş yerimin yanında, yani oraya gitmek için yarım saat metro yolculuğu yapmam gerekiyor. Ve fırın kapanıyor" —duvardaki saati kontrol ediyorum—"bir saatten biraz fazla bir süre sonra."

"Markete beş dakikada yürüyerek gidersin. Oraya git ve başka bir şey al."

"Benim istediğim bu değil!" diye bağırırım. Tristan'ın nefret ettiği türden bir sorun yaratıyorum, ama artık kendimi kontrol edemiyorum. Sorun sadece bir parça kek değil, onun temsil ettiği şey: yeterince sahip olmamak, dikkate alınmamak. Ben mantıksız davranırken o bu durumu bu kadar kolayca önemsememesi beni sinirlendiriyor, özellikle de bunu daha önce de yaşamış olduğumuz için.

Gözlerini devirdi. "Neden bu kadar abartıyorsun Beat? Lanet olası bir kek parçası için bana sataşıyorsun. Adetin mi geldi yoksa?"

"Bir." Parmağımı kaldırıyorum. "Siktir git, Tristan."

"Neden bayat bir kek parçası için bu kadar sinirlendin?"

Sinirimi kontrol etmek için burnumdan nefes veriyorum. Öfkem işime yaramıyor. "İki, dün yüzüne oturduğumda yüzünü kanla bulaştırdım mı?"

Burnunu kırıstırır. "Ne oluyor, Beat?"

"Bu bir soru. Tekrarlamam mı gerekiyor?" Kollarımı kavuşturuyorum.

"Hayır. Ve hayır." Bu kadar saldırgan bir pislik olmasaydı, kafasının karışıklığı neredeyse eğlenceli olurdu.

"Menstrüasyon gören kadınların olduğu bir evde büyümediğini biliyorum, o yüzden sana açıklayayım. Sana ait olmayan bir şeyi sormadan aldığın için sana kızgın olmamın benim lanet döngümle hiçbir ilgisi yok. Ben duyguları olan bir insanım ve bu duygular lanet olası kanlı ayla bağlantılı değil."

"Ama o sadece bir pasta. Üstelik bayatlamıştı. Neden bu kadar sinirlendin?"

Tristan'ın, benim büyüdüğüm gibi, tatlıların nadir olduğu bir evde büyümediğini kendime hatırlatıyorum, ancak onun bunu anladığını sanıyordum. Bir şeye isimlerimizi yazdığımızda, başka kimse onu bitirmezdi. Elbette, bir ısırık alabilirdik, ama her zaman sahibine biraz bırakırdık.

Gözlerim yaşıyor. Ağlamadan önce ondan uzaklaşmam lazım. "Boş ver." Onu itekleyerek yanından geçiyorum, ama parmakları bileğimi kavırıyor. "Bırak beni." Sesim çatlıyor ve başımı çeviriyorum.

"Hayır." Yüzüme yaklaşmaya çalışıyor.

Aptalca bir gözyaşı sızıyor. Sıkıcı olduğu konusunda haklı.

Ne kadar mantıksız görüldüğümü biliyorum.

"*Ağlıyor* musun?" Sesinden dehşete kapıldığı anlaşılıyor. "Lütfen bırak beni," diye fısıldıyorum.

Bileğimi bırakmak yerine, beni çıplak göğsüne doğru çekiyor. Bir eliyle başımın arkasını kavrarken, diğer eliyle belimi sarıyor.

Bu sevgi gösterisi beni şaşırttı. Tristan sarılmayı seven biri değildir. Burnunu sürme hareketi yapar, bazen bana sarılır, ama spontane sarılmalar onun için normal değildir.

Bunu kabul ediyorum, çünkü bu çok sıra dışı bir şey.

Sonunda geri çekiliyor, kaşları çatık bir şekilde yanaklarımı avuçluyor. "Tanrım, seni ağlatmaktan nefret ediyorum." Başparmakları gözlerimin altını silerek

gözyaşlarını siler. "Bunun seni neden bu kadar üzdüğünü açıklayabilir misin?"

Bunun tekrar olmasını önlemenin tek yolu ona karşı dürüst olmak. Dudaklarımın içini ısıırıyorum. Bu benim sorunum. Benim takıntım.

"Bea, lütfen konuş benimle. Anlamak istiyorum."

"Çok sıkı bir bütçeye bağlı kalıyorum. Asla ailemle aynı duruma düşmek istemiyorum."

"Tamam, ama Flip bunun olmasına izin vermezdi."

"Kardeşimi banka hesabı olarak kullanmayacağım." Konuyu dolandırıyorum. İç çekip bakışlarımı göğsüne indiriyorum. "Yiyecek konusunda güvensizim. Her zaman yeterli olmayacağından endişeleniyorum. Kendime bir şey alırken plan yapıyorum ve bayat bir kek parçası olsa bile tadını çıkarıyorum, çünkü onu israf etmeyeceğim ve ya bir şey olursa ve bir süre daha alamazsam ne yaparım?"

"Buzdolabımız yiyeceklerle dolu. Flip ve benim sana verdiğimiz market parası yetmiyor mu? Sana daha fazla verebiliriz. İhtiyacın olursa sana daha fazla veririm. İkimiz de bunun karşılığında senden para beklemiyoruz

."

Çekmecede, Flip ve Tristan'ın düzenli olarak doldurduğu, "*market alışverişi*" yazılı bir zarf var. Faturaları bu zarfa koyuyorum. İçinde yüz dolar kalınca, zarfı tezgahın üzerine bırakıyorum ve her zaman biri onu dolduruyor.

"Ama bu senin yemeğin için. Benim kendi bütçem var ve onu ayrı olarak ödüyorum." Aptalca gözyaşları akmaya devam ediyor. Bu durum benim için çok utanç verici. Buzdolabının neredeyse boş olduğu ve maaş gününe daha günler olduğu günlerden nefret ederdim.

O, tüm parçaları bir araya getirirken şefkatli bir ifade takınıyor. "Ne? Bea, bebeğim, hayır. Tüm yemeklerimizi sen pişiriyorsun, yiyeceklerimizi hazırlıyorsun, tüm market alışverişini yapıyorsun ve Flip taşındığından beri ev bu kadar temiz olmamıştı. Zaten yaptıklarından fazlasını yapmana gerek yok ve ayrı market alışverişi yapmana da gerek yok."

"Senin evinde kalıyorum, ama sen başından beri benim burada olmamı istemiyordun. Flip de bana hep yardım ediyor. Bundan yararlanamam, çünkü o da benim yemek konusunda endişelendiğim gibi para konusunda endişeleniyor. Bedavacı olmak istemiyorum." Derin bir nefes alıp kendimi toparlamaya çalışıyorum. "Her neyse, o pasta benim için büyük bir masraftı. Ve geçen hafta dışarı çıktım..."

Hemi ile içki içmek için, ve bu pahalı olabilir." Ellerimi ovuşturuyorum. Bunun hakkında konuşmak bile beni korkutuyor. Tamamen mantıklı değil, ama bazı zihniyetleri değiştirmek zor. "Yemek konusunda gerçekten tuhaf olduğumu biliyorum. Bunu biliyorum. Ama durumumuz iyi olsa bile, lüks şeyler için fazla paramız yoktu. Bir şeylerin olabileceği ve birdenbire hiçbir şeyim kalmayacağı korkusunu bırakmak zor. Bir sonraki maaşımı beklerken kahverengi şekerli sandviçlere başvurmak istemiyorum."

"Çocukken bu sık sık olur muydu?" diye soruyor.

"Sık sık. Sana sürekli sinirleniyorum, biliyorum, ama bu benim takıntılarımdan biri."

Tristan, kulaklarımın arkasına düşen bir tutam saçımı düzeltir.

"Üzerinde adın yazıyorsa, onu yemem. Tabii senin amın değilse. Onu her zaman yerim."

Gözlerimi devirip gülüyorum. "Duşa gireceğim." Gözleri yüzümü tarıyor. "Tamam."

O bana katılmadığında hayal kırıklığına uğruyorum ve dışarı çıktığımda daireyi boş bulduğumda hayal kırıklığım daha da artıyor. Essie'den video görüşmesi hakkında soran yeni bir mesaj var, ben de ona bir mesaj atıyorum. Bir dakika sonra beni arıyor.

Yüzünün etrafında dairesel bir hareket yapıyor. "O pislikle ne oldu?"

Gülüyorum. Birbirimizi nefretle seviştığımızı biliyor, ama ayrıntıları bilmiyor. Ona çıldırdığımı, sarıldığımı ve her şeyi, onun şimdi ortadan kaybolduğunu da dahil olmak üzere anlatıyorum.

"Ama o konuda iyi davrandı, değil mi?"

"Dinledi. Ya da en azından öyle görünüyordu." "Belki acil bir işi vardı?"

"Belki. Ama neden bana gideceğini söylemedi? Muhtemelen bu konuyu fazla düşünüyorum. Kesinlikle fazla düşünüyorum. Yemek konusunda tuhaf olduğumu biliyorum."

"Öyle olmaya hakkın var. Büyürken zorlandın."

Essie benim durumumu biliyor. Annesi öğle yemeğine benim için fazladan atıştırmalıklar koyardı. Benim şekerli sandviçlerim olduğunda Essie benimle takas yapardı. Ertesi gün, öğle yemeğinde her zaman fazladan bir sandviç olurdu. "Onun önünde ikinci kez ağladım. Ve her iki seferinde de konu yemektir. Kendimi aptal gibi hissediyorum."

"Aptal değilsin. Bu senin çocukluk travman ve bunun üstesinden gelmeye çalışıyorsun. Zorluklarla mücadele etmeye ve sınırlı bir bütçeyle yaşamaya alışkınsın. Rahat hissetmek ve cüzdanını açmak için belki birkaç yıl geçmesi ve istikrarlı bir gelir elde etmen gerekebilir. Flip'e bak. Milyon dolarlık bir evi karşılayamıyormuş gibi en iyi arkadaşıyla birlikte yaşıyor."

Haklı. Flip hala çocukluk odasındaki şifonyeri kullanıyor. Şifonyer çok kötü durumda ve bir çekmece her açıldığında korkunç bir gıcırta sesi çıkarıyor. "Üniversitede birlikte yaşarken birçok saçmalığı tolere ettiğini düşünüyorum," diyorum ona. "Belki de fazla tolere ettin."

"Hepimizin tuhaflıkları var ve ben seninkileri seviyorum. Birlikte yaşamaya başladığımızda, yıllarca süren dostluğumuzun olması çok yardımcı oldu. Ayrıca, dört yıl boyunca, çıktığım her erkeğin sonsuza kadar benimle olacağına dair sürekli varsayımlarımla uğraştın."

"Sen umutsuz bir romantiksin."

"Ben seri bir flörtçüyüm ve her erkeğin o doğru kişi olmasını istiyorum," diye cevaplıyor.

"Bu, biriyle tanıştığın anlamına mı geliyor?"

"İkinci randevum yarın akşam. Onunla bir kafede tanıştım ve ikimiz de aynı şeyi sipariş ettik. Onu hemen yeni kocam yapmamaya çalışıyorum. Benimle gurur duyarsın. Çocuklarımızın nasıl görüneceğini gösteren uygulamada yüzlerimizi birleştirmedim bile."

"Bunu altıncı randevuya kadar saklayacak mısın?" diye soruyorum. "Belki yedinci randevuya kadar."

Gülümsüyorum. "Onu öptün mü?"

"Evet. İlk randevumuzun sonunda on dakika boyunca öpüştük. Bir sonraki hedefim beşinci randevuya kadar seks yapmamak, ama libidom buna engel oluyor." Essie yüzünü buruşturur. "En azından pantolonumun içinde olanlarla gizemli kalmaya çalışıyorum."

"Mantıklı görünüyor. İkinci randevuda ne yapacaksın?"

"Öğle yemeği yiyip sonra market alışverişi yapacağız."

"Market alışverişi randevusu mu? Bu yeni bir şey."

"Ama aynı zamanda akıllı. Yemek seçimleri bana çok şey anlatacak. Fiyat karşılaştırması yapıyor mu? İndirimli ürünleri satın alıyor mu? Aşırı veya dürtüsel alışveriş yapıyor mu

? Sadece markalı ürünleri mi satın alıyor, yoksa aynı ürünün daha az gösterişli ambalajlı olanını satın alarak biraz tasarruf mu ediyor?"

"Bu akıllıca. Kim önerdi?"

"Tabii ki ben. Gerçekten market alışverişi yapmam gerekiyor ve bu, onu daha iyi tanımak için alışılmadık bir yol gibi göründü."

"Çok akıllıca. Seninle market alışverişine çıkmayı özledim. Ve broşürleri incelemeyi," diye itiraf ediyorum. Her perşembe, haftalık gazetede yenileri çıktığında bunu yapardık.

"Fiyat karşılaştırma kraliçeleriydik. Tişörtler yaptırmalıydık." Essie gülümser.

Onu geri veriyorum, ama bunu konuşmak onu özlememi sağlıyor. Eğer ülkenin diğer ucunda olmasaydı, muhtemelen şu anda onun evine gidiyor olurdu. "Sistemimiz eşsizdi."

"Başka neler oluyor? Sen ve Dickhead hala birbirinizi nefretle seviyor musunuz?"

"Evet. Sanırım onu gerektiği kadar nefret etmiyorum."

"Seni D ile yumuşatıyor, ha?"

"Belki. Bilmiyorum. Bazen neredeyse... tatlı olabiliyor." Daha önce beni bırakmadığı gibi. Ya da pis sözler söylemekle ve beni seks pretzeline çevirmekle meşgul olmadığı zamanlarda. "Bir daire bulmam lazım, ama 1 Ekim'den önce hiçbir şey ayarlayamıyorum." Ve belki de bu sorun değil, çünkü taşınmak Tristan'la seksin sona ermesi anlamına geliyor.

"Teklifim geçerli. İstedğin zaman bana taşınabilirsin. Kral yatak var. Bir şekilde halledebiliriz."

"Tabii bu yeni adam senin erkek arkadaşın olmazsa. O zaman durum biraz garip olur."

"Doğru. Ve tüm çabalarım rağmen, muhtemelen dördüncü buluşmamızda evleniriz. Bu benim tarzımdır."

"Öyle sayılır."

"Ya seni ziyarete gelirim? Erkekler yokken geliriz. Bir bara gider, sarhoş olur, masaların üzerinde dans ederiz. Pisliklerle flört ederiz. Eski günlerdeki gibi olur."

"Geçen seneki eski günler gibi mi?" diye soruyorum. "Aynen öyle."

"Bu harika olur." Essie'nin ziyareti tam da ihtiyacım olan şey.

"Onların programına bakıp uçuşları kontrol edeceğim. Etkinliklerim arasında boş vaktim var ve bu adama çok çabuk aşık olmamak için Vancouver'dan birkaç günlüğüne uzaklaşmak için bir nedene ihtiyacım var."

"Bu mükemmel. En iyi arkadaşım la vakit geçirmem lazım."

Apartman kapısı açılır ve Tristan, elinde market poşetleriyle belirir.

"Oda arkadaşım az önce eve geldi," diye fısıldıyorum. "Senin yattığın adam mı?"

"Evet."

"Seni seviyorum. Dikkatli ol. Hoşça kal!"

Ben de onu sevdiğimi söyleyemeden telefonu kapatır.

"Giysili ol ya da olma, Bea, ben yukarı çıkıyorum!" Tristan merdiveni indirir ve birkaç saniye sonra başı, ardından da vücudunun geri kalanı görünür. Yere birkaç çanta bırakır, sonra kendini yukarı çeker.

"Bunlar ne?"

"Eşyalar." Market poşetlerini ve kulplu kahverengi bir kağıt poşeti alır ve hepsini sehpayaya koyar. Kollarını kavuşturur. Sonra kollarını açar ve elini saçlarının arasından geçirir. "Senin için."

"Benim için mi?" diye tekrarlarım.

"Evet. O fırına gittim. Umarım doğru olanı almışımdır. Sanırım öyle. Emin olmak için üç farklı çeşit pasta yedim." Yediği mini pastanın tam boy versiyonunu çıkarır.

"Bu dört kat daha büyük." Ve elli dolarlık bir pasta.

"Bir pislik olduğumu telafi edebiliyorsam, bu küçük bir bedel gibi görünüyor." Üç kutu daha çıkarır. "Bunlar satın aldığım dilimler. Her birinin yarısını yedim. İsterseniz, bunlar da sizin olabilir."

"Bunu yapmana gerek yoktu." Kalbim ayaklarımın dibine düşecek gibi

"Evet, yapmam gerekiyordu. Seni iki kez ağlattım. Bu yüzden telafi ediyorum.

Ayrıca, sana başka şeyler de aldım." Market poşetlerini işaret edip, elini kot pantolonunun cebine soktu.

İlk poşete göz atıyorum. "Thrills sakızını nasıl buldun?"

"Buradan yaklaşık yirmi dakika uzaklıkta bir marketin içinde eski şekerlemeler bölümü var. Fırından dönerken yolun üzerinde. Bir ara seni oraya götürürüm, istediğin her şeyi alabiliriz."

İçindekileri karıştırıyorum. Tamamen en sevdiğim şeyler var. "Bunları sevdiğimi nereden bildin?" Yine duygusal olmaya başlıyorum. Bir yanım hepsini saklayıp tek tek yemek istiyor.

"Sanırım çocukluğumuzdan hatırlıyorum. Bir yıl doğum gününde anne babanın sana aldığı tüm o saçma sapan şeyler. Yoksa yanlış mı hatırlıyorum?" Boynunun arkasını ovuşturur. "Bir yıl bir yığın şekerleme almıştın."

Ona bakıyorum. "Bunu hatırlıyor musun?"

Omzunu kaldırır. "Çok fazla şeker vardı."

Alt dudağım titriyor. Evet. Bu gece duygularım çok yoğun.

Tristan kaşlarını çatıyor. "Yine ağlayacak mısın?"

Gözlerimi ellerimle kapatıyorum, dudaklarımı sıkıştırıyorum ve başımı sallıyorum.

Parmakları bileklerimi kavrar ve ellerimi gözlerimin önünde tutmak için elimden geleni yapmama rağmen, o benden çok daha güçlüdür. Ama ellerimi nazikçe uzaklaştırır.

"Hey, hey." Yanağıma öpücük kondurur. "Bu seni daha iyi hissettirmeli, tekrar ağlatmamalıydı."

"O şekerleri ailem almadı. Ben aldım," diye fısıldıyorum.

"Oh." Hâlâ bileklerimi tutuyor. "Flip ve ben neredeyse kendimizi hasta edecektik."

"Biliyorum." Duygularım alev alev yanıyor.

"Burada önemli bir şeyi kaçırıyorum."

İç çekip kanepeye çöküyorum. Tristan kollarımı tuttuğu için kollarım hala havada. Kollarımı bırakıp yanıma oturuyor.

Bir paket Fuzzy Peaches alıyorum. "Hafta başında Flip'e doğum günümde film gecesi yapmak istediğimi söylemiştim. Şimdi düşününce, muhtemelen dikkatini vermemişti. Ben sinir bozucu bir ergenlik çağındaydım, sen ise on yedi yaşındaydın ve muhtemelen arabanın arka koltuğunda kızlardan oral seks yaptırıyordun."

"Doğru sayılır. Oral seks kısmı, yani." Yüzünü buruşturuyor. "Muhtemelen benim onaylamama gerek yoktu. Her neyse, sen gerçekten sinir bozucu değildin. Bunu sık sık söylediğimi biliyorum, ama çoğunlukla senin evine gelmek, kardeşlerime bakmak zorunda kalmamak için bir kaçış yoluydu. Flip ile takılmak bir nefes almaktı, çünkü senin evinde tüm sorumluluklar benim omuzlarıma yüklenmiyordu."

Kafamı sallıyorum. "Flip'i deli ediyordum. Benim de gelmek zorunda kalmamdan nefret ediyordu."

"Ama uzun saatler çalışan ebeveynleri olan bir çocuk olman senin suçun değildi, tıpkı annemizin bizi terk etmesinin kardeşlerimin suçu olmadığı gibi."

"Çok fazla sorumluluk üstlenmek zorunda kaldın, değil mi?"

Omuzlarını silkiyor. "Onların önemli olmadıklarını düşünmelerini istemedim." Annesi gittiğinde de böyle hissetmiş miydi acaba?

Önemsiz. Belki de hatta sevilmemiş. O hiç hiç annesi kucaklayacak ona onu ona ona sevgi göster. Onun tek kadın rol modeli onu terk etti. Fuzzy Peaches paketini açıyorum

Fuzzy Peaches paketini açıp Tristan'a biraz ikram ediyorum.

O başını salladı. "Onlar senin için."

"Bunları tek başıma yiyemem." Pembe olanı ağzıma atıyorum.

"Onlara dayanamıyorum, ağzımı kurutuyorlar, hepsi senin olsun." Kolunu kanepenin arkasına uzatır, parmakları saçlarımin altına kayar. "Şekerli doğum günü hakkında daha fazla anlat."

"O yıl doğum günümde ailemden hediye yerine para istedim. Şeker ve cupcake ve tereyağı kreması yapmak için gerekli tüm malzemeleri aldım." Gerçek tereyağıyla. Daha ucuz olan domuz yağı veya margarinle değil. "Çok heyecanlıydım. Essie bize gelecekti ve Flip de benimle film izleyeceğini söyledi. Sen de gelebilirsin dedim."

Yüzündeki gülümseme kayboldu. "Filmi izlemedik."

"Zaten aptalca bir şeydi. On yedi yaşındaki hiçbir erkek, küçük kız kardeşiyle takılıp aksiyon filmleri izlemek istemez." Gidip üstümü değiştirmiştım. Essie dans dersinden sonra bize gelip yatıya kalacaktı.

"Siktir, Bea. O gece sana çok kötü davrandım." Alt dudağını alt dudağını ovuşturuyor.

Bunu hatırladığına inanamıyorum. "Ben de baş belasıydım."

Kafasını salladı. "Sen doğum gününü kutlamak isteyen normal bir kızdın." Elini saçlarına geçirdi. "Siktir. *Siktir.*" Yüzündeki ifade kalbimi sıkıştırdı. "Ailenin doğum günün için tüm bunları yaptığını, süslediğini ve eğlenceli ve özel hale getirdiğini sanıyordum, ama annem beni aramayı hatırlamadığı gibi, lanet olası bir kart bile göndermeye tenezzül etmedi. Sana çok kötü davrandım. Özür dilerim."

Pijamalarımın geri geldiğiminde - tabii ki sevimli olanlarla - Flip ve Tristan şekerlerin yarısını bitirmişlerdi ve kapıdan çıkmak üzereydiler. Film izlemek için kalacaklar mı diye sordum ve Flip bana sanki iki kafam varmış gibi baktı. Tristan dışarı çıkacaklarını ve kimsenin küçük kız kardeşlerinin de gelmesini istemediğini söyledi. Sanki kalbim ezilmiş gibi hissettim.

"Ben aptalca aşık olan bir çocuktum."

"Bekle. Ne?" Ağzı açık kalır. "Bana aşık mıydın? Gençken mi?"

"Hayır. Neden öyle dedim bilmiyorum." Yüzüm yanıyor. Ona bakamıyorum. Bu aptalca bir itiraftı.

Elleri belimi kavrar ve beni bacaklarının üzerine oturtur. Yüzümü avuçlarının arasına alır. "Bana bak Bea."

Ona yan gözle bakıyorum.

"Sen liseye başladığında ben gerçekten çok kötüydüm." "Ben de sinir bozucuydum."

"Öyle değildin. Tatlı, nazik ve düşünceliydin. Hala da öylesin, hatta daha fazlasısın. Ama ben berbat bir insandım. Öfkeliydim ve hokey bana bu öfkeyi dışa vurmam için bir alan sağladı. Çok fazla ceza kutusunda zaman geçirdim. O zamanlar bana aşık olduğumu bilseydim..." Çenesi sıkılır. Tristan bana karşı hiç bu kadar açık olmamıştı ve içindeki öfkeli çocuğu görüyorum. Yaraları hala taze.

Elini boğazıma doladı, başparmağıyla çenemin kenarını ve boynumun yanını okşadı. "Sana davranışımın ve bazen hala davranışımın dolaylı özür dilerim. Ben sadece..." Yan tarafa bakar. "Sen çok daha iyisini hak ediyorsun." Bakışları tekrar bana döner. "Eskiden seni incitirdim, bazen kasten. Belki de senin sahip olduklarını istiyordum. Ve şimdi sadece seni istiyorum." Diğer eli

gömleğimin altına girip kaburgalarımı okşadı. "Sen çok tatlıydın, ama şimdi seni bozdum."

"Bozulma kartını oynayamazsın. Senin sayende, vanilyalı dondurmanın benim damak tadıma uygun olmadığını keşfettim. Yaptıklarımızdan dolayı kendimi kötü hissetmiyorum. Sen de hissetmemelisin."

"Ama yapmalıyım. Sen en iyi arkadaşımın küçük kız kardeşisin." Çenemi aşağı doğru eğip dudaklarını dudaklarıma değdirdi. Bu öpücük sahiplenici değildi. Yumuşak ve tatlıydı. Aramızda bir şey değişti, hem heyecan verici hem de korkutucu bir şey.

Daha ileri gitmeden önce, kardeşim kapıdan içeri girer. Bir kalp atışı arasında Tristan'ın kucağından kalkıp kanepenin diğer tarafına geçerim. Ya burada değil de mutfakta olsaydık?

"Hey, parti severler! Kim bara gitmek ister?" diye seslenir Flip.

"Biz burada film izliyoruz," diye cevaplar Tristan ve hemen en sevdiğim eski tarz aksiyon filmlerinden birini başlatır.

Kalbim gırtlığımda, midem altüst olmuş durumda.

Bir dakika sonra, Flip'in başı ve omuzları göründü. "Hadi ama dostum. Gidelim."

"Yarın erken antrenmanımız var. Belki bu gece izin alabiliriz. Ayrıca, atıştırmalıklarımız da var." Tristan, saçma sapan şekerli atıştırmalıkların olduğu dağı işaret ediyor.

Flip sehpayı inceler. "Sanırım bu gece bara gitmeyebilirim."

Kanepeye oturur, aşırı miktarda şekerli yiyecekler yer ve yarım saat içinde uykuya dalar. Tristan kolunu omuzlarıma dolayarak dudaklarını şakağıma bastırır. "Filmi sonuna kadar hızlıca ileri saracağım, Flip de kendini yatağa yatırabilir," diye fısıldar.

"Tamam. Sen onunla ilgilenirken ben tuvalete gideceğim."

Mutfakta seyahat kupamı suyla doldururken, uykulu gözlü kardeşim mırıldanarak iyi geceler dileyip yatak odasına kaybolur. Tristan büyük boy pastayı buzdolabına koyar ve yarısı yenmiş üç pastayı tezgahın üzerine bırakır. Bir çatal alır ve ada mutfağındaki tabureye oturur, yanındaki tabureyi okşayarak.

Yukarı tırmanıp yanağımy yumruğuma dayıyorum. Çatalı pastanın içinden geçirip dişlerini alt dudağıma değdiriyor. Dudaklarımy aralayıp

ve bir ısırık alıyorum. Ortasında çilekli krema olan limonlu bir pasta. Ekşi, tatlı ve lezzetli.

"Bunu sevdim." Bir çatal dolusu kek yiyor.

"Dünyanın en iyi keklerini yapıyorlar."

İkinci kabı açar ve havuçlu kekten bir parça alır. "Kek değil. Yani, haklısın, kek harika. Ama ben bunu seviyorum." Bana bir parça ikram etmeden önce, çatalı ikimizin arasında gezdirir.

"Bana kek yedirmeyi seviyor musun?"

"Evet. Senin her şeyi tadını çıkarışını seviyorum. Sonuca ulaşmak için acele etmemeyi seviyorum." Bir ısırık daha alır. "Hangisi?"

İlk kutuyu işaret ediyorum ve o bana bir ısırık daha kesiyor. Çiğnemeyi bitirip "Bunu da seviyorum" diyorum.

Çatalını bırakıp parmağını çenemin altına koyar. "Seni ağlattığımda gerçekten çok üzülüyorum. Bir daha yapmamaya çalışacağım." Dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurur. "Yatağa gelir misin?"

Başımı sallarım.

Tristan, neredeyse bitmiş kek dilimlerinin kapaklarını kapatır ve parmaklarımızı birbirine geçirerek beni odasına doğru çeker. Flip şu anda dışarı çıksa, her şey mahvolur. Tristan beni odasına çekip kapıyı kilitlerken kalbim deli gibi atıyor ve avuçlarımla terliyor. Yüzümü ellerine alır ve beni öper.

Tıpkı çatı katında olduğu gibi, yumuşak ve tatlı. Ve biz soyunurken devam ediyor, parmakları kıvrımlarımı okşuyor, beni inlememe ve inlemelerimi bastırmak için dudağımla ısırma neden olan tüm yerlere dokunuyor. Karnımı öperek aşağı doğru ilerliyor ve ağzı ve parmaklarıyla beni orgazma ulaştırıyor, sonra prezervatifi takıyor ve bacaklarımla arasına giriyor.

"Beni pretzel gibi bükmeyecek misin?" diye soruyorum, başı girişime dokunduğunda.

"Bu gece değil." Tek bir yumuşak hareketle içeri giriyor ve gözleri bir saniye kapanıyor. Gözlerini açtığında yanağımla okşuyor.

"Neden bu kadar nazıksın?"

"Gereksiz yere kötü davrandığım tüm zamanları telafi ediyorum. Merak etme, orgazm olduktan sonra yine pislik haline döneceğim." Gülümsüyor, ama gülümsemesinin arkasında tam olarak anlayamadığım bir duygu gizli.

Başını eğip beni öper, kalçalarını sallar. Seks yavaş ve samimidir. Orgazm yaklaşır ve beni içine çekecek gibi olurken inlememi zorlukla bastırırm.

"Bana bak," diyor, eli boğazımı kavrarken. "Benim sikimde boşaldığında gözlerin benimkilerde olsun istiyorum."

Gözlerimi zorla açıyorum ve düşük tiz sesin çıkmasını engellemek için mücadele ediyorum.

"Çok iyi Bea. Her seferinde daha da iyi oluyor," diye fısıldadı.

Ağzını ağızıma bastırır ve çaresiz seslerimi yutar.

Her şey değişiyor. Yeniden
şekilleniyor.

Kayıyor.

Ve bu bittiğinde kalbimin nasıl başa çıkacağını merak ediyorum. Çünkü bitmek zorunda.

Ama bu gece değil.

BÖLÜM 14

TRISTAN

"Bu gece resmen ateş gibisin dostum!" Flip bana çarpar.

Üçüncü periyodun son on dakikasında, bu maçta birçok gol attım. Bu sadece bir gösteri maçı, ama geçen yıl bizi playofflardan eleyen takıma karşı oynuyoruz. Buna ihtiyacım vardı.

"Güzel gol, Stiles." Dallas yerlerimizi değiştirirken omzuma bir şaplak atıyor. O buzun üzerine kayarken, ben de Ashish'in yanındaki bankta yerimi alıyorum. Ashish bana yumruklarını çarpıştırıyor.

"Bu gece buzun hakimi sensin," diyor koç.

Takım arkadaşlarımdan birkaçı daha sırtımı okşarken, ben bir şeyler içip nefesimi topluyorum. Gülümsemekten kendimi alamıyorum. Stadyumu tararken kardeşim ve babamı görüyorum. Bea, Hemi ve kızlarla birlikte locada oturuyor.

Flip sırtımı okşadı. "Bu gece harika oynayacağını söylemiştim, değil mi?" "Evet, söylemiştin. Harika bir hazırlıktı." Flip bu gece En iyi performansını göstermiyor. Genelde buz üzerinde daha temiz oynar, ama dün gece geç saatlere kadar dışarıdaydı. Yine de, kaçırılan bir pası kurtardı ve ben golü attım.

"Biz harika bir takımız, ama sen gerçekten başardın." Şakağını okşadı. "Kafanı boşaltmalısın."

"Biliyorum. Bazen kendimin en büyük düşmanı benim."

Anlıyormuş gibi sırtıma hafifçe vuruyor, ama Flip genellikle olayları akışına bırakır. Kötü bir maç çıkardığında, bir dahaki sefere daha iyisini yapacağını söyler. Harika bir maç çıkardığında, takım arkadaşlarına övgüler yağdırır. Ben kötü bir maç çıkardığımda, bir dahaki sefere daha da kötü olacağından, bu takımda yerimi hak etmediğimden endişelenirim. Bu berbat bir zihniyet, bu yüzden bu yüksek ruh halini sürdürmem gerekiyor.

Birkaç dakika sonra, tekrar buz pistine dönüyoruz. Rakip takım, farkı kapatmak için gol atmaya çalışıyor, ama puck'ı orta çizginin ötesine geçiremiyorlar, bu yüzden maçı dört-iki kazanıyoruz.

Soyunma odasına gitmeden önce babam ve kardeşimle sohbet etmek için duruyorum.

"Bu geceki maçın çok güzeldi, evlat." Babam omzuma vurarak tebrik ediyor. "Teşekkürler. Sıkı oynadık ve iyi pozisyonlar yakaladım."

"Harikaydın!" Brody yumruğunu yumruğuma çarptı. "Arkadaşlarım telefonumu patlatıyor. Bir fotoğraf çekilebilir miyiz?"

"Tabii ki." Kardeşimin omuzlarına kolumu atıyorum ve o bir sürü selfie çekerken gülümsüyorum. "Her şey yolunda mı? Haftaya birlikte buz pateni yapabilir miyiz?"

"Senin ritmini bozmak istemem," diyor Brody.

"Sen benim ritmimi asla bozmazsın." Omzunu sıkıyorum. "Bunu hallederiz. Senin ve benim programımı kontrol edip birkaç tarih belirlerim."

"Tamam. İyi fikir." Brody gülümsüyor.

"Her şey yolunda mı? Beatrix hala seninle mi kalıyor?" diye sorar babam.

"Evet, bir süre daha kalacak." Boynumun arkasını ovuşturuyorum. "Son dairesinin durumu pek iyi değildi, bu sefer daha güvenli bir mahallede kalmasını istiyoruz."

"Onu yanında kalmasına izin vermen iyi olmuş. Ailesi onun büyümesi sırasında zor zamanlar geçirdi."

"Hayır, kolay olmadı. Ama şimdi iyi bir işi var." "Ve Flip de ona yardım ediyor, eminim."

"O izin verdiğinde, evet. Aslında oldukça bağımsız ve bakım işlerinin çoğunu kendisi yapıyor."

"O zaman ikinizin ortak bir yanı var." Cebinde anahtarlarını arıyor. "Tamam, Brody. Sabah okula gitmen gerek. Hadi eve gidelim." Babam bana gülümsüyor. "Bu akşam iyi oynadın. Seninle gurur duyuyorum."

"Teşekkürler baba. Hafta içinde seni ararım."

"Tamam." Brody'yi koridora doğru yönlendirir.

Soyunma odası, en büyük rakiplerimizi yenmenin coşkusuyla çalkalanıyor. Flip beni görünce ıslık çalar ve alkışlar.

"Siktir git, dostum." Ona orta parmak gösteririm, ama gülümsüyorum. Bu galibiyete ve bu puanlara ihtiyacım vardı. Takımımın, sadece bir hazırlık maçı olsa bile, geçen sezonun sonunda bize yenilgiye uğratan takıma karşı gol atabileceğimi, elimden gelenin en iyisini yapabileceğimi görmesini istedim. Hollis'i severim, ama onun için birinci sıradaki yerimden vazgeçmek istemiyorum. Sezonun ilk maçında Flip ile aynı sırada oynamak istiyorum ve umarım bu geceki oyunum bunu sağlamama yardımcı olur.

"Bu gece dışarı çıkıyorsun." Flip beni suçlayıcı bir şekilde parmağıyla işaret ediyor. "Bu zaferi kutlayacağız."

"Evet, çıkacağım," diye kabul ediyorum.

"Bu bir soru değildi. Bu gece içki içmekten kaçmak için hiçbir mazeretin yok." Gülümsemesi geniş ve bulaşıcıdır. "Sezon boyunca bu kadar sıkı oynarsan, sözleşme zamanı geldiğinde takımlar senin için kapışacak." "Öyle umuyorum." Toronto'nun sözleşmemi yenilemesini istiyorum. Evimdeki takımda ve en iyi arkadaşım ile oynamaya devam etmek istiyorum. Her şeyin

aynı kalmasını istiyorum.

"Ve akşamdan kalmalığımız geçtikten sonra, yarın öğleden sonra sen ve ben çocuklarla biraz antrenman yapacağız. Biraz erkek erkeğe vakit geçirmemiz lazım. Kıyafetlerini çıkar ve duşa gir. İlk tur içkileri sen ısmarlıyorsun."

Bara kadar yüksek bir ruh hali içinde giderim. Nate'den galibiyetimi kutlayan bir mesaj alırım. Yarın onu arayıp sohbet edeceğimize söz veririm.

Kapıdan içeri girdiğimiz anda, etrafımız insanlarla doluyor. Lanet olası Flip sosyal medyada saçma sapan şeyler paylaşıyor. Heyecanlı tavanların arasından zorla geçiyorum, içlerinden birkaçını tanıyorum. Nereye gittiğimizi öğrenen yerliler her zaman ortaya çıkar. Onlardan kaçınmak için elimden geleni yapıyorum ve bara doğru ilerliyorum. Yarın geç saatlere kadar antrenmanımız yok, bu yüzden bu gece iyi vakit geçirmeyi planlıyorum.

Omzumun üzerinden arkama bakarak takım arkadaşlarımdan etrafta olmadığından ve Flip'in meşgul olduğundan emin olduktan sonra mesajlarımı kontrol ediyorum. Bea, rehberimde #1 olarak kayıtlı. Yakında seyahate çıkacağımız için, sabahın ikisinde çatı katına bir şeyler fırlatmak zorunda kalmadan onunla iletişim kurabilmem gerekiyordu.

En son mesajına göre, bir içki sipariş etmek için bekliyor. Kalabalığı taradım ve onu barın üç metre ilerisinde gördüm. Maçta kot pantolon ve takımın kapüşonlu sweatshirt'ünü giyyordu. Saçları açık ve dalgalıydı. Şimdi ise at kuyruğu yapmış ve kısa bir tişört giyyiyor. Bir adam onunla konuşmaya çalışıyor ama o onu görmezden geliyor. Ona baktığı için dişlerini dökmek istiyorum. Ama Flip'in neler olduğunu anlamasını istemiyorsam bunu yapamam. Çenesini yumruğuna dayamış, bakışları barmen kadına sabitlenmiş. Ve o benim tanıdığım biri. Onunla yattığım için değil ama. Bize içki servisi yapan insanlarla yatmamak gerektiğini çok iyi bilirim. Flip için aynı şeyi söyleyemem.

Bea'ya yaklaşmaya çalışırken birkaç selfie için durduruluyorum. Yanındaki adam eğilip sohbet etmeye çalışıyor, ama Bea ona dudaklarını sıkı tutarak gülümsüyor ve tek kelimelik bir cevap veriyor. Bu pisliğin bir ipucu alıp kızımı rahat bırakması lazım.

Aralarına girip adama sesleniyorum. "Seninle ilgilenmiyor, çekil başımdan." Yüzümdeki ifade ne durumda bilmiyorum ama adam bardan ayrılıyor ve tek kelime etmeden kalabalığın içinde kayboluyor.

Bea'ya dönüyorum. Onun lezzetli ağzı, bilmiş bir yarı gülümsemeyle yukarı doğru kıvrılmış. Ona yaklaşıp dudaklarımı boynuna sürmek için duyduğum dürtüye zar zor direniyorum. Muhteşem görünüyor ve bunu fark eden tek kişi ben değilim. Ona dokunmak, onu dans pistine çekmek ve herkese onun benim olduğunu göstermek istiyorum. Ama yapamam, çünkü Flip öğrenirse beni öldürür. İlk kez değil, kısa bir süreliğine, öğrenirse ne kadar kötü olur diye düşünüyorum. Sonra Stacey denen kadını düşünüyorum. Evet. Muhtemelen çok kötü olur.

Bea dilini dudağına dokundurur, gözleri üzerimde dolaşır. "Siktir, takım elbise sana çok yakışmış."

"Sen her zaman güzel görünürsün, ama en sevdiğim halin benim altımda, parmaklarımın ya da dilimin üzerine boşalmak üzereykenki halin."

Başını geriye atıp gülüyor ve bana cüretkar bir bakış atıyor. "Bu gece buzda iyi iş çıkardın. Senin hakimiyetini izlemek külotumu mantıksız bir şekilde ıslattı."

Yine eğilip yaklaşıım. "Onları çıkarıp bana getirsen, bunu doğrulayabilirim."

"Ya da elini pantolonumun içine sokup kendin kontrol edebilirsin." Kurnazca sırtıyor.

"Bu bir meydan okuma gibi geliyor."

Gözleri omzumun üzerinden kayar ve geri adım atar. "Flip ve takım arkadaşları geliyor."

Flip aramızdan geçip ikimizin omuzlarına kolunu atar. "Bu gece birbirinizin kafasını koparmamaya çalışın, tamam mı?"

Benim koparmak istediğim onun kafası değil. Onun kıyafetleri. Ama onunla flört eden adam? Onun kafasını vücudundan ayırmak hiç de fena olmaz.

Flip barmene el salladı ve Dallas yanıma geldi. "Hemi'nin bu gece Flip'in kışını korumak için ekibini getirdiğinden eminim. Shilpa ve Ashish bile geldi."

"O nerede?" Omzumun üzerinden bakıyorum. Hemi bazen kutlama bahanesiyle takımla birlikte dışarı çıkar. Nadiren birden fazla içki içer, içerse bile. Asıl amacı, takımın itibarını zedelemememizi sağlamaktır.

"Saat yedi. Beline bağlanmış takım tişörtü, siyah kot pantolon ve 'beni becer' topuklu ayakkabılar giyiyor," diye mırıldanıyor Dallas.

"Beni becer" topuklu ayakkabı yorumunu duyunca onu gördüğümde bir kez daha bakıyorum. Takım logolu buz mavisi stiletto giyiyor. "Hâlâ hayatını çekilmez hale getiriyor mu?" diye soruyorum Bea, Hemi ve Hammer'ın yanına dönerken.

"Her fırsatta yapıyor."

Barmen yaklaşır ve Flip'e sıkı bir gülümseme atar, sonra dikkatini bana ve Dallas'a çevirir. "Bu geceki maç güzeldi. Size ne getireyim çocuklar?"

"Bu adama bir tur shot!" Flip sırtıma bir şaplak atıyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Dostum. Shotlar ne zaman iyi bir fikir oldu ki?"

"Her zaman iyi bir fikirdir."

Barmen kaşlarını kaldırır. "Devam et. Sıraya koy," derim ona.

İçkileri içiyoruz ve tabii ki, masrafları ben karşıladığım için Flip bir düzine daha sipariş ediyor ve diğer arkadaşları da çağırıyor. Zaferi kutluyoruz ve Flip bir tur daha sipariş ediyor, ama bu sefer masrafları kendisi karşılıyor, ki bu onun için nadir bir durum. Hemi, Shilpa, Hammer ve Bea da bize katılmak için çağrılıyor. Hemi ve Shilpa, biz onlara içki ikram ederken yargılayıcı bakışlar atıyorlar. Hemi içkisini Bea'ya uzatınca dilimi ısıtıyorum. Bea iki bira içtikten sonra sarhoş olmuş, bu yüzden ona içki ikram etmek pek iyi bir fikir değil.

O ve Hammer başlarını bir araya getirmişler. Bea'nın gülümsemesini sevmiyorum. Beyaz spor sütyeni giyerken göğsüne su şişesini dökmek gibi, kötü bir şey planladığında yaptığı gülümseme bu. O gün bir an için Dallas'ın gözlerini oyup çıkarmayı düşündüm.

Flip takıma bir kez daha kadeh kaldırıyor, ben de tekilamı içip birayla peşinden içiyorum. Ashish içmeden önce kokluyor.

"Tekila'yı sadece margarita içindeyken severim" diyor. Shot'ı suyla yudumluyor.

Shilpa, shot'ını meyve suyu dolu bir lowball bardağına dökerken ona kaşlarını kaldırarak bakar.

"Neden ben öyle yapmadım bilmiyorum," diye mırıldanır Ashish.

Hammer ve Bea limonları köprücük kemiklerine sürerler, sonra birbirlerine tuz serperler.

"Bu daha da iyi bir fikir olurdu." Ashish, bardağının kenarından kızları bilmiş bir gülümsemeye izleyen Shilpa'ya bakar.

"O ikisi sorun çıkarmaya hazır," diyor Dallas. Ben homurdanıp bir yudum daha bira içiyorum.

Birbirlerinin köprücük kemiklerini yalıyorlar, tekilalarını içiyorlar ve limonla bitiriyorlar. Hammer *benim* boynumu yalıyor, kızım onunla çok samimi oluyor. Flip hariç, tüm barın bunu izlediğinden eminim. O bir tavşanla flört etmekle meşgul. Ben ise olduğum yerde kalmak ve hakkımı aramamak için bedenimle mücadele ediyorum. Özellikle de barın diğer ucunda onu gözleriyle yiyen birkaç adam gördüğümde.

"Bir içkiye ihtiyacım var," diye mırıldanıyor Hollis ve uzaklaşıyor.

Roman iç çekip bira bardağını boşaltıyor. "Eminim bu geçen haftanın intikamıdır."

"Geçen hafta ne oldu?" Bakışlarım Bea'ya döner, o şimdi Hemi'nin shotını yapmaktadır. Bu sefer başparmağıyla işaret parmağı arasındaki deriye tuz serpiştirir ve dilini derisi üzerinde gezdirirken gözleri bana doğru döner.

Roman parmaklarını şıklatır. "Ha?"

"Siz ikiniz, yanıp sönen neon ışıklar kadar barizsiniz."

Bea'dan gözlerimi ayırıyorum. "Onunla hiçbir ilgim yok."

"Onu yemek istermiş gibi bakıyorsun."

Ya da onu arkadan alırken kıcına şaplak atmak istiyormuş gibi. Bilerek beni kızdırıyor. "Flip tavşanlarla flört etmekle meşgul."

"O fark etmemiş olması, diğerlerinin de fark etmediği anlamına gelmez. Açıkça görülüyor ki, ne oluyorsa hala devam ediyor."

"Öyle bir şey yok." Birayı bitiriyorum. Onun bu konuyu kapatmasını ve benim de daha az dikkat çekici olmamı istiyorum. Ama ondan uzak durmak zorunda kalmak? Hiç hoşuma gitmiyor. Hiç.

"Söylemen onu gerçek yapmaz."

"Hammer sana ne için intikam alıyor?"

"O benim işimi kazara gördü. Bu ikinci kez oluyor ve kendi dairesine taşınmak istiyor. Onu suçlayamam. Konuyu değiştirmen bu sorunu ortadan kaldırmayacak, Tristan. Onun arkasından ne kadar uzun süre iş yaparsan, gerçeği söylemek o kadar zorlaşır."

"O taşındığında bu iş bitecek." Bu itirafın getirdiği göğsümdeki sıkışmayı sevmiyorum.

"Ne zaman taşınacak?" diye sordu Roman.

Alt dudağımı ovuşturuyorum. "Bir yer bulduğunda, sanırım. Eylül sonu yaklaşıyor, yani Ekim ayı boyunca bizimle kalma ihtimali yüksek."

Roman bana bir bakış atar. "Kendi sözlerini duyuyor musun dostum?"

Bea'ya tekrar bakmaya başladığımı fark ettim, o şimdi Hammer ve Hemi ile dans ediyor. Gözlerimi tekrar ondan ayırıyorum. "Muhtemelen gelecek hafta bir yer bulamayacak."

"Bak dostum, hissettiklerini engelleyemeyeceğini anlıyorum..."

"Hiçbir şey hissetmiyorum. Sadece sevişiyoruz." Bu büyük, boktan bir yalan gibi geliyor ve hissettiriyor. Elbette, Bea'nın içinde olmayı seviyorum. Ama Bea'nın yanında olmayı da seviyorum.

Bea'nın *yanında* olmayı da seviyorum. Onun üzülmesinden nefret ediyorum, ama ona hediyeler almayı seviyorum, bunun için bir saat araba sürmem gerekse bile. Onun pasta yemesini izlemeyi seviyorum. Ve ona pasta yedirmeyi. Küçük ısırtıklar alıyor ve kremayı en sona saklıyor. Küçük mutlu sesler çıkarıyor.

"Yani gelecek hafta bitsen de sorun olmaz mı?" Roman ısrar ediyor. "Henüz bir dairesi yok." Omuzlarım gergin. "Hemi ve Peggy ile dairelerden bahsediyor." Kafam ona doğru dönüyor.

"Ne? Bunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü kızım benimle yaşıyor ve Hemi ve Rix ile takılıyor. Ve benimle konuşuyor."

Elimi saçlarımın arasından geçiriyorum. "Sadece bundan bahsediyor olması, bir yer bulduğu anlamına gelmez. Bulmuş olsaydı, bana söylerdi." Bana söylerdi. Öylece çekip gitmezdi.

"Tabii, çünkü sevişmenin dışında, yaşam koşullarından bahsediyorsun."

Birayı yudumlamaya çalışıyorum ama hala boş.

Hammer ve Bea'ya doğru başını sallıyor. "Ve aynı şekilde, bazı erkek arkadaşların Rix ve kızıma asılmayı planlamasından tamamen memnun musun?"

Hammer ve Bea vücut shotları yaparken onları izleyen iki adam yanlarına yaklaşmış. Bea onlara sırtını dönmüş, ama Hammer sürekli onların tarafına bakıyor. Onlara doğru bir adım atıyorum, ama Roman kolumu tutuyor. "Sadece sevişiyorsun, ha?"

Boğazım sıkışıyor ve göğsüm tuhaf bir şekilde hareket ediyor, onu ovmak istiyorum. "Flip öğrenirse beni öldürür." Ve beni sığ bir mezara gömmek için her türlü hakkı var. Onun küçük kız kardeşine çok kirli şeyler yapıyorum. Ve o da bunu çok seviyor.

"Ne kadar uzun süre saklarsan, o kadar zorlaşır," diye tekrarlar Roman. "Flip'in arkasından bunu yapmaya devam edersen, her türlü dramayı davet ediyorsun. Eğer öğrenirse, istediğin şey için savaşacak mısın?"

Ona bakıyorum. "Onu sevmemem gerekiyor."

Ama seviyorum. Ve kendime karşı tamamen dürüst olursam, muhtemelen hep sevmişimdir. Tabii, çocukken biraz sinir bozucu biriydi, ama liseye başladığında işler değişti. Çok öfkeli ve yıkıcı olduğumu söylerken yalan söylemiyordum.

"Ama seviyorsun. O fark etmeden önce ona söylemelisin. Yine de zor olacak, ama en azından kendi şartlarıyla söyleyebilirsin." Omzuma vurur. "Senin kafan patlamasın ve benden on yaş küçük bir çocuğu yumruklamayayım diye o adamları engelleyeceğim."

O kızların yanına gider, ben de bara geri dönerim.

Bu anlaşımdan kurtulmanın bir yolunu bulmam lazım. Belki bir değişiklik yapabiliriz. Belki seksin sona ermesi gerekmez. O taşındıktan sonra da birbirimizi görebiliriz. Hatta bu daha kolay olabilir, çünkü kendi evi olacak ve ben oraya gidebilirim. Böyle olursa, Flip'ten biraz daha uzun süre saklayabiliriz — birbirimizi unutana kadar. Ya da o benim saçmalıklarımdan bıkana kadar. İkincisi daha olası görünüyor.

Barda Hollis'in yanına oturuyorum. O bir viski içiyor ve barmen ona bir tane daha dolduruyor. Bana işaret ediyor. "Onunkini de ben alırım, tabii daha fazla shot istemiyorsa. O zaman benimkini o alabilir."

"Sadece bira." Markasını belirtiyorum ve barmen bana bir şişe getiriyor. Ona teşekkür ediyorum ve Hollis'in viskisini almasını bekliyorum, sonra şişemi onun bardağına çarpıyorum. "İçki için teşekkürler."

"Bu gece buzda harika oynadın," diyor. "Sen de öyle." Bir asist yaptı.

O bir ses çıkarır. "Teşekkürler. Bu yıl takıma yük olmamak için fizik tedavide çok zaman geçirdim."

"Ama iyileşti, değil mi?" Şu ana kadar sıkı oynuyor. "Evet. Ama bu tür sakatlıklar asla eskisi gibi olmaz.

Her gün bir gün. Ama şimdilik iyiyim." Viski yudumlar. "Geri dönmemle başlangıç kadrosunun bozulacağını biliyorum. Sen daha gençsin, daha iyi durumdasın ve uzun süreli sakatlıklarla uğraşmıyorsun, bunu unutma." Viskiye bir dikişte içer. "Ben gidiyorum. İyi geceler."

"Sana da dostum."

Kızlara bir göz atar, belki de kalabalığın içinde kaybolmadan önce onların güvende olduklarından emin olmak için. Bea'yı bulmak zor değil. Çünkü Hammer ile masanın üzerinde dans ediyor. Genelde

ve çoğunlukla işlerini yolunda tutan biri için, Bea birkaç içki içtiğinde kesinlikle bir joker kart gibidir.

Flip'i arıyorum ve iki kadınla dans ederken görüyorum. Üçü de öpüşüyor. Öyle gecelerden biri. Kalabalığın içinden geçip kızların dans ettiği masaya doğru ilerliyorum. Bea ve Hammer'ın oldukça kalabalık bir seyircisi var. İkisi de seksi ve göğüslerini birbirlerine sürtüyorlar, bu da hiç fena değil.

Hemi onları eğlence ve özlem karışımı bir duyguyla izliyor. Roman kollarını kavuşturmuş onun yanında duruyor. Shilpa ve Ashish kenarda, birbirlerine tamamen dalmış durumdalar. Bu alışılmadık bir şey değil. Masaya yaklaşıyorum. Bea gözlerini deviriyor, bana sırtını dönüyor ve kışını sallıyor. Hemi bana bakıyor ve yüz ifademi taklit ediyor.

"Bilgin olsun, Flip dans pistinde iki kadınla öpüşüyor ve büyük olasılıkla biri bunu tüm dünyanın görmesi için kaydediyor."

"Neden onu durdurmadin?"

"Bu benim işim değil." Flip, kendi eylemlerinden sorumlu bir yetişkin. Ve ben, kurtulması zor bir duruma sürüklenmek istemiyorum.

"Siktir git. Sen bir pisliksin."

Ona dudaklarını sıkı tutarak gülümsedim. "Biliyorum."

Hemi Flip'in yönüne doğru ilerlerken, ben Bea'nın bacağına hafifçe vurup elimi uzatırım. "Düşüp bacağını kırmadan önce aşağı inmeyi düşünmelisin."

"Ya da sen yukarı çıkabilirsin."

"Masayı kıracağım." Barın etrafına bakınıyorum. Roman, Hammer'a elini uzatıyor. Flip, Hemi ile uğraşmakla meşgul. Ellerimi Bea'nın kalçalarının hemen altındaki uyluklarına doluyorum ve onu öne doğru çekiyorum. Bir adım sendeliyor ve onu masadan aşağı çekiyorum. Göğsü bir saniye boyunca yüzüme yapışıyor, sonra vücudumun önünden aşağı kayıyor.

"Ne yapıyorsun? Eğleniyordum!"

Onu ayağa kaldırdım, yanlış kişi, yani Flip, bizi yakından görmeden önce onu bırakmam gerektiğini biliyordum, ama o kravatımı tutup yumruğuna doladı. Gözleri bulanık ve

odaklanamıyordu. "Bu, saçlarını yolduğumda taktığın kravat değil mi?" Başını geriye eğdi ve gözleri parladı. "Elini tamamen benim penis tutucuma soktuğun gece. Kesinlikle o. Bilerek mi taktın?" Dili alt dudağının üzerinde kaydı.

"Bu benim en sevdiğim kravatım." Ayrıca, evet. Bu benim yeni uğurlu kravatım. Ve o gece sonsuza kadar en sevdiğim seks anılarım arasında yer alacak.

Gülümsemesi genişledi. "Bana bir içki daha ısmarla, tekrar yapmana izin vereyim. Beni yatağına bağlayıp amımı yumruklayabilirsin."

Ona başka bir içkiye ihtiyacı olmadığını ve istediği şekilde onu becereceğini söylemek üzereyim ki, yanımızda biri öksürerek boğulur.

"Hadi Peggy. Eve gitmeliyiz."

Siktir. Roman bunu kesinlikle duymuştu.

"Lütfen beni toplum içinde Peggy diye çağırma, olur mu? Bunu daha önce konuşmuştuk. Ben 85 yaşında değilim. Ya herkes gibi bana Hammer de ya da ikinci adıyla hitap et."

Hammer aramızdan geçip Bea'ya sarılırken sağ tarafıma bakıyorum. "Yumrukla sikilmeyi isterken iç sesini kullanmak isteyebilirsin. Yarın konuşuruz." Bea onu bırakırken hafifçe sallanıyor ve sanki barın insanlarla dolu olduğunu fark etmemiş gibi bana utanç verici bir yüz ifadesi yapıyor. Ben de bir an için halka açık bir yerde olduğumuzu unuttuğum için ona kızamıyorum.

"Tamam. Peki." Hammer ellerime bakıyor. "Evet. Hayır. Belki bolca kayganlaştırıcı kullan."

Hiçbir şey söylemiyorum.

Roman'ın yüzü şok edici bir kırmızıya bürünmüştür.

Bea her saniye daha da sarhoş görünüyor. Sanırım o shotlar sonunda etkisini gösteriyor.

"Bu hiç olmamış." Hammer dudaklarını kapatıp anahtarı atma hareketi yaptı. "Tamam baba, kan basıncın ölümcül seviyelere ulaşmadan gidelim."

Bana sert bir bakış atar ve Hammer'ın onu çıkışa doğru yönlendirmesine izin verir. Etrafıma bakınarak kimsenin dikkatini çekmediğinden emin olurum. Dallas ve Spencer, ikinci sıradaki sağ kanat oyuncusu, iki kadınla konuşmaktadır. Bakışları bir anlığına benimkilerle karşılaşır, ama hemen koluna dokunan kadına geri döner.

"Üzgünüm. Düşünemedim," diye fısıldar Bea.

"Merak etme. Roman bir şey demez. Ama seni eve götürsek iyi olur." Ben de onun kadar ellerimi kendime saklayamıyorum. Shotlar mı, biralar mı bilmiyorum, ama ben de istemiyorum. Bu pervasızca ve aptalca bir davranış.

"Uber çağırayım." Göğüslerinin arasından telefonunu çıkarır.

"Seninle birlikte döneceğim." Onu tek başına eve gönderemem. "Bu iyi bir fikir mi?" diye sorar.

Hemi yanıma gelir. "Hammer nerede?" "Roman onu eve götürdü," derim.

"Uber çağıracağım," diyor Bea. "Seni ben götürebilirim," diyor Hemi.

Bea dudaklarını büzerek "Ama içki içtik" der. "Sen içtin" der Hemi.

"Ben bir bardak soda

içtim."

"Flip'i gözetlemek için kalman gerekmez mi?" Dans pistini işaret ediyorum. Bea'yı eve götürmek ve onu yatağıma bağlamakla ilgili söylediklerinde ciddi olup olmadığını öğrenmek istiyorum.

Hemi bana sıkı bir gülümseme atıyor. "Bu geceki görevin bu olacak."

"Ama Bea'yı eve götürüyorum. Eve sağ salim vardığından emin olmak istiyorum."

Hemi ikimizin arasında bakışlarını gezdiriyor. "Belki bu gece en iyi arkadaşına iyi bir örnek olursun. Rix'in eve vardığından emin olacağım."

Tartışmak işleri daha da kötüleştirecek, bu yüzden Bea ve Hemi'nin gitmesine izin veriyorum. Bea çıkışa doğru giderken bir kez omzunun üzerinden bakıyor. Endişeli görünüyor. Birayı bırakıyorum, çünkü işleri daha da berbat edecek kararlar vermek istemiyorum. Zaten yeterince berbat durumda.

Flip'in durumu çok kötüymüş. Genelde bir bira içip sonra suya geçer, bu yüzden içtiği tüm shotlar onu çok etkilemiş. Ayık Flip ve kadın arkadaşlarıyla başa çıkmaya alışkınım, ama şimdi o kadar sarhoş ki, neredeyse mantıklı konuşmıyor ve içki ismarladığı kadınlar da ondan daha iyi durumda değiller. Ona bütün gece onlara içki ismarladığını ve onları eve götüremeyeceğini hatırlatıyorum. Onlar

Kaçınılmaz baş ağrısı için bir bardak su ve ağrı kesici dışında hiçbir şeye rıza gösteremeyecek kadar kendinde değildi.

Ben kaçırduğım özlemedim arkadaşımıyardımcımı rolümü
son son haftalar haftalar boyunca kadınları
evimde ağırladım, performans sergiledim, istediğim şeyleri değil,
benden beklenenleri yaptım. Ve o, Hemi ile birlikte eve dönmek üzere
yola çıktı bile. Kadınlara bir Uber çağırdım, Flip ve ben de kendi
arabamıza bindik. O, onların bizim eve gelmeyeceklerini anlamış gibi
görünmüyor. Hemi ve Bea'dan, Bea'nın eve gidip yatağına uzandığını
bildiren mesajlar alıyorum. Bu iyi, çünkü Flip pizza yemek için
durmamızda ısrar ediyor. Onu beslersem, belki onu koridorda taşımak
zorunda kalmam.

Binanın dışındaki bankta oturup pizzanın çoğunu yiyoruz, ama onu Bea için iki dilim bırakmaya ikna ediyorum.

"Kahretsin. Kız kardeşimi barda unuttum," diye mırıldanıyor kapıcının yanından geçerken.

"Hemi onu eve götürdü." Pencereden düşmemesi için koluna tutunuyorum.

"Oh. Bu iyi. Hemi, bana çok baskı yapsa da iyi biridir." Asansöre sendeleyerek girer. "Kız kardeşimi barda bıraktığıma inanamıyorum."

"Kendi başının çaresine bakabilir."

"Ona çok fazla içki içirdim. En iyi kardeş değilim." Duvara yaslanır. "Dans ettiğim kızlara ne oldu?"

"Eve gittiler."

"Onlara benim için bakabilirdin."

"O zaman sarhoş kızına yemek yediren kim olurdu?"

"Sen iyi bir arkadaşsın, Tris. En iyisi. Bu gece kariyerimi tamamen mahvetmemi engellediğin için teşekkürler."

Kendimi iyi bir arkadaş gibi hissetmiyorum, özellikle de planım *onu* barda bırakıp kız kardeşini eve götürüp yatağıma atmaktı. Hemi müdahale etmeseydi bunu yapardım. Suçluluk duygusunu içime atıp omzuna hafifçe vuruyorum. "Önemli değil."

Bea ile olan ilişkimizi bitirmek yerine ona yalan söylemeye devam etmeyi tercih etmemin ne anlama geldiğini bilmiyorum — Roman'ın muhtemelen benim istediğimden daha haklı olması dışında.

Asansör kapıları açılır ve Flip koridorda sendeleyerek yürür.

Hâlâ ayık olamayacak kadar sarhoş olduğu için onu daireye ben soktum. Neredeyse yüzüstü yere düşüyordu. "Rix, sana pizza getirdik!" diye bağırdı.

"Kahvaltıda yerim," diye mırıldanır. "Bu gece kulaklık takmam gerekir mi?"

"Hayır," diye cevap veriyorum.

"Neden kulaklık takması gerekiyor ki?" diye sorar Flip, banyoya doğru sendeleyerek giderken.

"Senin tek gecelik ilişkilerinin sesini bastırmak için."

"Ha. İyi espri." Banyoya girer. Telefonumu çıkarır ve Bea'ya mesaj atarım.

TRİSTAN

Yarın banyo muhtemelen berbat halde olacak. Şimdiden özür dilerim.

#1

Ben de.

TRİSTAN

Temizlerim ve üzerine oturup/basmaman için dikkat ederim. Yatmadan önce bir şey yedin mi?

#1

Bir salatalık.

Ve anında sertleşiyorum.

TRİSTAN

(☹.☹(☹.☹)☹.☹)

#1

JK. Ramen yemek için durduk. Karbonhidratlar kazanır.

TRİSTAN

Güzel.

Flip tuvaletten çıkıp yatak odasına doğru sendeliyor. Tuvalet koltuğunu temizledikten sonra, yan yatıp uyuduğundan emin olmak için onu takip ettim ve her ihtimale karşı yatağının yanına bir kusma kabı koydum. Kafası yastığa değdiği anda sızıp kaldı. Ben banyodan çıktığımda Bea, mutfak adasında çapraz kollarının üzerine yanağını dayamış oturuyordu. Kafamı yatak odama doğru eğdim ve o da tabureden kayarak hızla peşimden geldi, yol boyunca iki kez arkasına baktı.

"Bu gece olanlar için çok üzgünüm. Aklım başımda değildi. Hammer hiçbir şey söylemeyecek. Ona güveniyorum."

"Roman da söylemez."

"Nasıl emin olabilirsin?" Tırnaklarını ısıırıyor.

"O bir süredir biliyor. Yani, seni yatağıma bağladığım kısmı değil, ya da..." Yumruğumu sıkıp başımı sallarım. "Hâlâ bunu yaptığıma inanamıyorum." Bileğime kadar falan değil, ama Bea bana göre küçük ve benim ellerim kesinlikle öyle değil.

"Bunu tekrar yapabileceğini söylediğimde ciddiye dim," diye fısıldadı. Sonra gözleri büyüdü. "Bir süredir biliyor derken ne demek istiyorsun?"

"O, şey... Bir şekilde anladı. Şeyden anlayabildiğini söyledi." sana bakışım ya da her neyse." Gözlerim onun üzerinde dolaşıyor. Üzerinde küçük bir pijama şortu ve bir tişört var. Tişörtün içinden meme uçlarını görebiliyorum. "Ama şimdiye kadar ağzını kapalı tuttu, yani güvendedeyiz." Yüzünü ellerimle tutup ağzını ağızımla kapatıyorum. "Ve bu gece, senin için sorun yoksa, sadece seni mutlu etmek istiyorum."

"Tabii ki sorun değil. Diğer şeyleri Flip evde yokken yapalım, çünkü parmakların ağızımda değilken sessiz kalmak zor oluyor."

Onun kıyafetlerini çıkarıyorum ve o da benimkileri çıkarmak için uğraşılıyor. Yatağıma tırmanıyor ve ortasına diz çöküyor.

parmaklarını dudaklarına götürüyor ve birini ısırıyor, gözleri masum. "Bu gece beni nasıl istiyorsun?"

"Bir sürü şekilde, Bea." Onun peşinden yatağa tırmanıyorum, parmağımı çenesinin altına sokup yukarı kaldırıyorum. "Uslu bir kız olup, sessiz ve sakın kalacak mısın?"

O inleyerek başını sallar.

"Karnının üstüne yat, bacaklarını birleştir." Onu bırakıyorum ve o da pozisyonunu alıyor, yatakta uzanıyor.

Ellerimi sırtında gezdirip kalçalarını sıkıyorum. Sonra elimle bacaklarının arasına girip iki parmağımı içine sokuyorum. Yumuşak iniltilerini bastırmak için yüzünü yastığa gömüyor. Kulağını ısırarak için eğiliyorum. "Şşş, küçük Bea. Sessiz kalmazsan seni boşaltamam."

Bir kez başını sallar ve ben parmaklarımı kıvırırım. Çarşafı yumruklar ve yüzünü yatağa çevirir. Ne yapacağımı bilemediğim için gerginim. Bu gece beni çok heyecanlandırdı, ona dokunmak için bu kadar uzun süre beklemek zorunda kaldığım için hayal kırıklığına uğradım. Flip'in bunu öğrenip her şeyin sona ereceğinden korkuyorum.

Prezervatifi takip üstüne uzanıyorum, bacaklarımı onun bacaklarının arasına sıkıştırıyorum. İçeri giriyorum, etrafımı saran o sıkı sıcaklık. Gözleri yukarı dönüyor ve dudağını ısırıyor.

Yanağına öpücük konduruyorum. "Bir dahaki sefere yalnız kaldığımızda, sesini kaybedene kadar çığlık atmanı istiyorum."

Altımda titrer ve inler. "Şşş, boşalmak istiyorsun, değil mi?" Başını sallar ve fısıldar, "Çok istiyorum."

Kalçalarımı ileri doğru ittim ve o da kığını yukarı doğru itti, nefesi bir hışırtı ile dışarı çıktı.

Bir sonraki kalça hareketinde bileğimi tutar ve parmaklarımı dudaklarına götürür, üçünü ağzına alır. Bir sonraki derin itişte ısırır. Yine küçük bir ses çıkarır, sessiz bir inilti, ve boğazını okşar.

"Diğer elimi de ister misin?"

Yine onaylayan bir inilti.

Elimi boynunun arkasına doladım. Parmaklarımı emdi, ve tüm vücudu titredi orgazm oldu, amcığı

yumruk gibi sıkıyor. "Şu haline bak, çoktan boşaldın, benim tatlı, pis kızım. Ama ben daha bitirmedim bile, o yüzden biraz daha sessiz olmalısın, tamam mı?"

O başını sallar.

Ben boşalmadan önce iki kez daha boşalır, her seferinde bir öncekinden daha şiddetli. Sonrasında onu çatı katına geri göndermek istemiyorum. Onu bedenime yaslayıp kucaklamak, yanında uyanmak istiyorum. Ama o çok yorgun ve bu riski alamayız. Bu yüzden sabahın ikisinde odamdan gizlice çıkıp çatı katına gider.

Yorgun olmama rağmen hemen uykuya dalamıyorum.

TRİSTAN

Düşünüyordum

#1

Salatalık salatası hakkında mı?

TRİSTAN

Diğer şeylerin yanı sıra

#1

Mesela...

TRİSTAN

Bir otel odası tutmalıyız, böylece çatı katına çıkıp ortadan kaybolmak zorunda kalmazsın.

#1

Benimle kucaklaşmak mı istiyorsun?

TRİSTAN

Hayır. Seni kaşıklamak istiyorum.

#1

Romantik tarafın gerçekten ortaya çıkıyor.

TRİSTAN

Ve sessiz kalmaya da gerek yok

İstediğin kadar yüksek sesle adımları haykırabilirsin.

#1

Uyarılarımı kapatıyorum

TRİSTAN

Bu iyi bir fikir. Bunu inkar edemezsin.

#1

İyi geceler, Trissy

TRİSTAN

Yastığımda şampuanının kokusunu alabiliyorum.

#1

Tatlı/takıntılı olmak için dört mesaj geç kaldın

TRİSTAN

Ve parmaklarımda senin amın kokusu var

#1

Ah, işte buradasın. Cidden, iyi geceler. Bazılarımız erken kalkmak zorunda.

TRİSTAN

İyi geceler. Yarın senin için berbat geçecek diye üzüldüm, ama bu gece kutlamak istediğim tek kişi sendin.
tonight.

#1

Bildirimler sessize alındı, yine de bildirim gönderilsin mi?

Dört saat sonra kalkması gerekiyor. Uyuması lazım.
Umarım Bea satır aralarını okuyabilir.

BÖLÜM 15

RIX

"Aman Tanrım, kardeşinin arabasını mı çaldın?" Essie, valizini bagaja koyarken çenesi neredeyse kaldırıma çarpıyordu.

"Anahtarları bana bıraktı. Arabayı sürmek beni çok korkutuyor." Yılda milyonlar kazandığını düşünürsek bu çok mantıklı, ama ben hiç on beş bin dolardan değerli bir araba sürmedim, bu yüzden onun Tesla'sının direksiyonuna geçmek beni çok geriyor. Ama Flip arabayı kullanabileceğimi söylediğinde Essie'ye Uber çağırmak ya da trenle gitmek çok saçma olurdu.

Kısa bir süre sarılırız ve çantayı bagaja koymasına yardım ederim. Arabaya atlayıp soğuk Eylül yağmurundan kaçırız. Direksiyon başına geçerken içimden bir ürperti geçer. Tristan'la deplasman maçı öncesi seks, tüm vücudu etkileyen bir olay haline gelmiştir. Varlığından bile haberdar olmadığım kaslarım ağrıtmaktadır. Yirmi dört saatten fazla seks yapmayacağımız zamanlarda neden ekstra yoğun seks yapma ihtiyacı duyduğunu bilmiyorum.

"Trixie Rixie, oturmakta zorlanıyor musun?" Essie, çantamı yolcu koltuğundan yere indirirken soruyor. Düşen şans kurabiyesini tekrar çantanın içine koyuyor.

Toronto havaalanından kaza yapmadan çıkmaya odaklanıyorum. Bu en kötüsü. "Uçuşun nasıldı?"

"Fena değildi. Yanımdaki adam yakışıklıydı, bu da son uçuşumdan çok daha iyiydi, çünkü o uçuшта her on beş dakikada bir osuran ve kokudan şok olmuş gibi görünen bir büyükbabanın yanına oturmuştum."

"Yakışıklı adam da iyi biri miydi?" Onu oyalayacağım.

"Kendine düşkündü. Finans sektöründe kazandığı paradan bahsedip durdu. Ben de sürekli başımı sallayıp gülümsedim. Ayrıca üç kadeh şarap içtim, bu da sıkıntıyı gidermeme yardımcı oldu. Yakışıklı yüzü de

bonus oldu." Pozisyonunu düzeltiyor. "Konuyu değiştirmeye çalıştın ama oldukça temkinli oturdun. Detayları öğrenmek için can atıyorum, anlat bakalım."

"Bazı detaylar oldukça müstehcen," diye uyarıyorum.

"Tristan'dan başka bir şey beklemiyordum, çünkü o senin kardeşinin en iyi arkadaşı ve tavşan sitelerinde dolaşan hikayeler gerçek dışı. Bunların bir kısmı doğru olmalı."

Tavşan sitelerinden vebadan kaçır gibi kaçınıyorum. Kardeşim ve onun seks hayatı hakkında zaten yeterince şey biliyorum. Ve Tristan hakkında içeriden bilgi almak gibi bir isteğim de yok. Ama sonunda Essie ile konuşmak için mahremiyetim var, bu yüzden Tristan ve ben yatmaya başladığımızdan beri olan kirli hikayenin boşluklarını dolduruyorum — ki çok fazla boşluk var.

"Vay canına. O gerçekten pis bir adam. Salatalığı yediğine inanamıyorum."

"Evet. Gerçekten kendini adıyor."

"Flip'in hiçbir şeyden şüphelenmemesine de inanamıyorum," diye düşünüyor. "Kendi sosyal hayatıyla oldukça meşgul."

"Bu seni rahatsız ediyor mu? Özellikle de Tristan da aynı şekilde olduğu için." Flip'in eve getirdiği ve Tristan'ın daha önce yattığı kadından Essie'ye bahsetmeyi düşünüyorum ama bu durumu yeniden yaşamak istemediğime karar veriyorum. "Bunu ilk elden görmek çok garip," diyorum ona. "Neredeyse her zaman yatağında biri var. Lisede uzun süreli bir kız arkadaşı vardı ve ailelerimiz otuz yılı aşkın süredir evli. Kötü bir örnek aldığı söylenemez." Elimi sallayarak bunu reddettim. "Her neyse, kardeşimi psikanaliz etmeme gerek yok ve sen de

Yarın akşam geri döndüklerinde onu iş başında görecektir muhtemelen.

Yeraltı otoparkına girip kardeşimin arabasını park ettim, Essie'nin valizini indirmelerine yardım ettim ve onu daireye çıkardım.

Essie hafifçe ıslık çaldı ve pencereli duvara doğru yürüdü. "Vay canına, manzara harika. Buradan sahil muhteşem görünüyor."

"Değil mi? Harika bir konum."

Essie dairenin geri kalanını inceler. "Çok hoş bir ev."

"Öyle. Tek banyo ve çatı katına çıkan merdiven hariç."

"Evet, bu garip bir tasarım hatası."

Essie'nin valizini çatı katına çıkardıktan sonra (ki bu hiç de kolay bir iş değildi), akşam yemeğini birlikte hazırlarken sohbet ettik. Sabahları çalışıyorum, bu yüzden Essie ben yokken üniversiteden arkadaşlarını ziyaret edecek.

Ertesi akşam, çatı katındaki kanepede birbirimize sarılarak, tereyağlı patlamış mısır yiyip film izlerken, Flip ve Tristan Ottawa'dan döndüler. Maçı kazanmışlar ve Flip ile Tristan birer gol atmışlar.

"Selam abla! Selam Ess!" diye
bağırıyor Flip. "Selam!" diye cevap
veriyoruz.

"Günahları duşla yıkamalıyız," diyor, muhtemelen Tristan'a. İki saniye sonra banyo kapısı kapanıyor.

Tristan bir şeyler mırıldanır ve valizi yerde yuvarlanır.

Essie bana yan gözle bakar ve fısıldar, "Şimdi işin güzel kısmına geliyoruz."

Gözlerimi devirdim. "Sen buradayken hiçbir şey olmayacak."

"Bunun ne kadar doğru olduğunu göreceğiz, değil mi?"

Bir dakikadan az bir süre sonra, Tristan çatı katına girer.

"Selam." Ona sorgulayan bir gülümseme atıyorum. Bu ilginç olacak.

"Selam." Kendini yukarı çekerken bakışları Essie'ye kayıyor. "Essie, uzun zaman oldu, değil mi?"

"Birkaç yıl oldu." Bir parça patlamış mısır ağzına atar. Onu lise birinci sınıftan beri görmemiştir.

Başparmaklarını ceplerine sokar. Yıpranmış siyah kot pantolon ve uzun kollu bir gömlek giymektedir, gömleğin kolları sıyrılmış ve çekici ön kolları görünmektedir. Bu görünüm, olağanüstü belirgin kaslarını harika bir şekilde vurgulamaktadır. Bakışları bizden televizyona kayar ve tekrar bize döner. "Siz ikiniz ne yapıyorsunuz?"

"Uh, film izliyoruz." Televizyonu işaret ettim. Bu çok açık görünüyordu.

Boynunun arkasını ovuşturuyor. "Oldukça rahat görünüyorsunuz."

Şu anda bir battaniyeyi paylaşıyoruz. "Bize katılmak ister misin? Sadece yirmi dakikadır buradayız."

Kaşları çatılır ve alt dudağını ısırır.

Essie ikimizi birden süzer ve yalıtımlı şarap kadehini kaldırır. "Yeniden doldurman lazım." Battaniyeyi atar ve bacaklarımızı birbirinden ayırır. İkimiz de şort, o berbat ama rahat okuma çorapları ve kapüşonlu sweatshirt giyiyoruz. "Hemen dönerim. Bir şeye ihtiyacınız olursa seslenin."

Tristan'ın gözleri neredeyse çıplak olan bacaklarıma kayar. "Belki şişeyi de getir," derim.

"Tamam." Essie onun etrafından dolaşıp merdivenden aşağı iner.

Tristan yaklaşımadan önce omzunun üzerinden bakıyor. Eğilip, bir elini kanepenin arkasına dayıyor. Kafası karışık ve üzgün görünmesinin yanı sıra, harika kokuyor. Yanaklarında iki günlük sakal var. Eminim yalnız ve ihmal edilmiş amcığma sürtünce harika hissettirir. "Essie ile kaşık pozisyonunda mısınız?"

"O benim en iyi arkadaşım. Neden üzgün görünüyorsun?"

"Seninle biraz zaman geçirebileceğimi sanmıştım. Yalnız başımıza." At kuyruğumun ucunu parmaklarıyla okşar ve dudakları yanağıma değir. "Herkes uykuya daldığında odama gel, çıplak kucaklaşalım."

"Essie'yi aylardır görmedim. En azından bir süreliğine burada yaşayacağım, Tristan. Essie eve dönene kadar bekleyebilirsin, sonra beni tekrar soyabilirsin."

O geri çekilir. "Ne kadar süre burada kalacak?" "Pazar gününe kadar."

Yüzünü boynuma gömer. "Neredeyse iki gündür sana dokunamadım, ama sen burada, kucaklanmaya hazır olacaksın."

"Kıskanıyor musun?" diye soruyorum.

"Hayır." Kaşları çatılır. "Bekle. Tek yaptığın sarılmak, değil mi? Giysilerin üstünde."

"Aman Tanrım." Gülerek, "Kıskanıyorsun." derim.

"Hayır. Sadece deplasman maçım vardı. Bu sarılma işine geri dönelim. Sen ve Essie sadece sarılır mısınız? Hepsi bu mu?"

O kadar şüpheli görünüyor ki, birine dokunup onun kıyafetlerini çıkarmak istememenin mümkün olduğuna inanamıyor gibi.

"Biz sevgi dolu insanlarız. Sarılmayı seviyoruz. Film izlerken de bunu yapıyoruz." Bu, niyet içermeyen bir sevgi. Tristan'a bir şey istemeden dokunan kaç kişi vardır acaba? "Senin için garip bir kavram olabilir, ama bizim için değil."

"Oh." Avucunu boynumun yanına koydu, bakışları yavaşça kalktı. "Neden bunu sorduğumu bilmiyorum."

Kalbim sıkışır. Bazen o kadar kırık bir çocuk gibi oluyor ki. "Belki de sen ve kardeşim aynı anda aynı kadınla yattığınız içindir."

Gözleri düşmeden önce, utanç gibi bir duygu gözlerinin arkasında parlar. "Belki. Ama onlarla sarılmak istemedim. Ya da Flip'le."

"İyi." Dün gece çok gergindim. Kardeşim ve Tristan, deplasman maçlarında rutin olarak aynı odayı paylaşıyorlar ve Flip bu günlerde yirmi dört saatten fazla vajinadan uzak duramıyor gibi görünüyor. Benim durumum da farklı değil ama en azından onun vajina çeşitliliğinin aksine, benimki aynı penis.

"Flip odana birini getirdi mi?" Gözlerimi kaçırmamak zor.

"Başka kimseyle yatmayacağımı söyledim ve yatmadım."

Başparmağı çenemi okşadı ve avucunu boğazıma koydu. "O zaman ne yaptın? Sadece izledin mi?"

"Hayır. Tabii ki hayır." Yüzündeki ifade yumuşadı. "Roman'ın odasına gidip kanepesinde uyuyakaldım."

"Hayır. Tabii ki hayır." Yüzündeki ifade yumuşadı. "Roman'ın odasına gittim ve kanepesinde uyuyakaldım."

Rahatlamam beni korkutuyor. "Oh."

"Endişelendin mi?" diye soruyor.

"Endişelenmek istemedim."

"Sadece seni istiyorum Bea. Bunu söylerken ciddiydim." Burnunu benimkine sürter. "Şimdi bunu açıklığa kavuşturduğumuza göre, seni öpebilir miyim?"

"Evet, lütfen."

"Siktir, tatlı ağzından çıkan bu sözleri seviyorum." Dudaklarını benimkilere yaklaştırıyor ve dillerimiz birbirine dolanırken inliyor.

"Hey! Biri bana yardım edebilir mi? Kollarım dolu halde merdivene tırmanmak imkansız!" Essie bağırır.

Tristan öpüşmeyi keser. "Tadını özledim. İçinde olmalıyım."

Vajinam bu fikri çok seviyor, ama lojistik olarak pek uygun değil. "Ben de, ama beklemelisin." Göğsüne bastırıyorum. "Geliyorum!"

Essie eşyaları yukarı geçirip çatı katına tırmanırken, Tristan kendini düzeltir ve ayarlar. Essie kanepeye geri uzanır. "Bize katılıyor musun, Tristan?"

Ekрана sert bir bakış atar ve sert bir eliyle saçlarını karıştırır. "Pas geçiyorum. Flip işini bitirince duşa gireceğim. Siz kızlar eğlenin."

Aşağı iner ve bir süre sonra yatak odasının kapısı kapanır.

Essie bana bir bakış attı.

"Kıskanıyor," diye fısıldadım.

"Birlikte film izlediğimiz için mi?" "Fiziksel temas kurduğumuz için." Kaşlarını kaldırır. "Zavallı çocuk."

"Benim amcığımdan."

Bardağıımı doldururken bir ses çıkarır, ama gülümsemesi şeytani.

"O bakış ne?" Şarabımı yudumluyorum.

O ise sırtarak şarabını nazikçe yudumlar. "Hiçbir şey." "Hiçbir şey değil. Bir şeyler planlıyorsun."

"Yarın cuma olduğu için kızlar gecesi planlamamız lazım. Hemi, Hammer ve Tally ile buluşmak istiyorum. Bir kulübe gitmeliyiz."

"Tally daha on yedi yaşında." "Sahte kimlik mi?"

"Babası takımın koçu, Hammer kalecinin kızı ve Hemi de onların halkla ilişkiler sorumlusu. Sahte kimlik olsun ya da olmasın, bu pek iyi olmaz."

"Hmm... Tamam. Yarın Tally ile kızlar gecesi, cumartesi de kulüp gecesi mi?"

"Olur."

"Erkekler planlarımızdan haberdar olur olmaz bizi bara kadar takip edeceklerine Vancouver'a bir geziye bahse girerim." Kaşları alnında zıplıyor.

"Oh, nereye varacağını anladım."

"Sen ve ben dans pistinde."

"Aklını kaçırarak." Gülümsüyorum. "Sonunda gerçekleştiğinde seks bu dünyadan çıkacak."

"Galaksiler arası olacak, bebeğim."

Flip duş aldıktan sonra dışarı çıkar. Essie ve ben yatmaya hazırlanırken, iki kıkırdayan kadınla birlikte geri döner. Onlarla birlikte odasına girer. Ve sonra asıl eğlence başlar.

Essie, yatak odasının kapısının arkasından gelen inleme ve kıkırdama sesleri devam ederken oldukça rahatsız görünüyor. "Bu ne sıklıkla oluyor?"

"Oldukça sık. Ve birkaç saat sürecektir, bu yüzden bunları kullanarak duygusal yaraları en aza indir." Ona bir çift kulaklık veriyorum. Kablosuz kulaklıkları yatakta kaybetmek çok kolay. Bu talihsiz dersi öğrenmem iki gece sürdü. Özellikle de sol kulaklığım epik bir seks maratonunun ortasında kesildiğinde.

Essie kulaklıkları takar ve başının üzerine bir yastık çeker.

Ben de aynısını yapmak üzereydim, ama telefonum bir mesajla titredi. Tristan'dan geldiğine şaşırmadım, ama içeriği beklenmedikti.

TRİSTAN

Keşke bu gece sana sarılan ben olsaydım. Umarım iyi uyursun.

Aptal kalbim sıkışıyor. Bu duyguları kontrol altına almam lazım.

RİX

Sporking sarılmak sayılmaz. Kulaklıklar takılı. Kapının keyfini çıkar.

TRİSTAN

Sadece senin yanımda olman için sporking yapmadan kucaklaşmaya razı olurum.
İyi geceler Bea.

Sabah, taze pişmiş domuz pastırmasının kokusuyla uyanıyorum. Merdivenden aşağı iniyorum ve daha önce hiç görmediğim bir kadın kahvaltı hazırlıyor. "Merhaba. Çok özür dilerim. Umarım çok gürültü yapmamışımdır," diyor hafifçe utanmış bir gülümsemeyle.

"Zaten işe gitmek için kalkmam gerekiyordu. Ben Rix, Flip'in kız kardeşi," diye açıklıyorum.

Flip'in yatak odasının kapısı açılır ve iki kadın daha çıkar, ikisi de Flip'in tişörtlerini giymiş ve saçları dağınık bir haldedir. Kardeşim onların arkasında, boxer şort giymiş ve uykulu bir gülümsemeyle durmaktadır.

"Dün gece meşguldün," diyorum. İçeri girdiğinde yanında iki kadın olduğunu yemin edebilirim, bu yüzden kahvaltı hazırlayan üçüncü kadın bir muamma.

"Tabii ki." Kahvaltıyı hazırlayan kadının yanağına bir öpücük kondurur. "Kokusu harika."

"Dün gecedен sonra hepimizin besleyici bir kahvaltıya ihtiyacı olduğunu düşündüm," diyor neşeyle.

Evet. Bu çok garip, ama o yemek yapıyor, bu da Flip'in yatak odası arkadaşlarının çoğundan daha iyi. Essie çatı katından aşağı iner ve Tristan da sonunda bize katılır. Flip'in kadın arkadaşlarından Essie ve benim kadar şaşırmış görünüyor.

Kahvaltıdan sonra Essie ve ben dışarı çıkıyoruz. Ben yarım gün çalışmam gerekiyor, bu yüzden Essie yine şehirde yaşayan bazı arkadaşlarını ziyaret ediyor

—onlar evden çalışabilecek kadar şanslılar. Ama öğlen vakti ofiste buluşuyoruz ve kızlar gecesi için alışveriş yapmak üzere markete uğruyoruz. Essie taşındığından beri ilk kez market alışverişinde bana eşlik ediyor. Bu küçük şeyleri özlemişim.

Gerekli malzemeleri aldıktan sonra Essie ve ben Hammer'ın evine gidip kızlarla akşam yemeği hazırlıyoruz. Essie'yi sanki başından beri grubun bir parçasıymış gibi aralarına kabul ediyorlar. Roman yemek yiyene kadar kalıyor.

—ikinci ve üçüncü kez geri dönüp bize iltifatlar yağıdırıyor

—sonra Hollis ve Ashish ile buluşmak için ayrılır ve gelecek sezonun stratejisini konuşurlar.

Eve geç saatte varıyoruz. Tezgahın üzerinde Flip'in Dred ile birlikte komşuda film izlediğini belirten nadir bir not var. Yatağa girdikten sonra Tristan'dan yeni mesajlar geldiğini belirten telefonum titriyor.

■

Odama gelmen lazım

Essie yanıma sokulur ve kıkırdar. "Gidecek misin?" "Hayır. Sen buradasın. O, kırk sekiz saat daha bekleyebilir

" diye cevap yazıyorum.

RİX

■

Ne için?

TRİSTAN

■

...

RİX

■

gözlerini kaçırın gif

TRİSTAN

■

Taşaklarım ağrıyor. Yüzümü amına ya da başka yerlerine gömebilseydim çok daha iyi hissederdim.

RİX

■

Palmela ve Fingerella seninle ilgilenebilir.

TRİSTAN

■

Ellerin benimkinden daha yumuşak

RİX

Essie burada. Sarılmak istiyoruz

Ona Essie ile yatakta birbirimize sarıldığımız bir selfie gönderiyorum.

Fotoğraf çok grenli ve berbat.

TRİSTAN

Siktir et. Seni üç gündür yanında tutuyor. Ne zaman biz sarılacağız?

RİX

Essie eve dönene kadar

TRİSTAN

Ona uçak bileti alıp havaalanına götüreceğim. Birinci sınıf. Ve seni Vancouver'daki deplasman maçına götüreceğim, böylece onu görebilirsin. Hafta sonu.

"Aman Tanrım, sana deli gibi aşık," diye fısıldadı Essie.

"Vajinama deli gibi aşık demek istedin herhalde."

TRİSTAN

Yüzüme boşalmanı istiyorum

Pozisyonu sen seçebilirsin

İçinde olmalıyım

Ölüyorum

Mavi toplardan

Cevap yazmak üzereyim, ama Flip eve geliyor. Bir kez olsun yalnız başına.

Cumartesi günü, Flip ve Tristan sabah erken antrenmanları var ve öğleden sonra bir tanıtım etkinliği var. Essie ve ben birlikte kahvaltı hazırlayıp, birlikte olmanın rahatlığını yaşayarak tembellik ediyoruz.

Öğleden sonra erkeklerin banyosunu işgal ediyoruz ve Essie, kontürleme konusunda bir sihirbaz olduğu için makyajımı yapıyor. Gece kulüplerini pek sevmem ama Hemi, takım sayesinde bağlantıları olduğu için özel bir yere gidip seksi kıyafetler giyerek çıkacağız. Biz çıkarken Tristan ve Flip, gıda bankasında gönüllü olarak çalıştıkları günün ardından eve dönüyorlar. Ben strappy topuklu ayakkabılarımı bağlarken Essie

kimliğini çantasında arıyor.

"Essie, çok güzel görünüyorsun," diyor Flip.

O da ona orta parmağını gösterir. "Bana böyle şeyler söyleme, yoksa pahalı ayakkabılarına kustumuk fışkırtmak zorunda kalırım, Flip."

Flip kaşlarını çatır. "Sadece güzel görünüyorsun dedim."

"Evet, ama ses tonun bow-chica-wow-wow gibiydi ve bu kesinlikle *olmaz*." Essie bana döner. "Hazır mısınız?" "Nereye gidiyorsunuz?" diye sorar Flip.

"Hemi ve kızlarla dışarı çıkacağız," diye cevap veriyorum.

"Dün gece birlikte değil miydiniz?" diye sorar Tristan.

"Dün gece Tally reşit olmadığı için akşam yemeği yedik," diye açıklıyorum ve tabureden kayıyorum.

Tristan, kıyafetimin tüm etkisini fark edince gözleri fal taşı gibi açılır. "Bu kıyafetle bara mı gidiyorsun? Hangi bara?"

Adını hatırlamıyormuş gibi davranıyorum. "Şehir merkezinde bir yer." Telefonumu kontrol ediyorum. "Uber üç dakika sonra gelecek. Gidelim artık." Parlak bir gülümsemeyle, "İyi geceler çocuklar. Beni beklemeyin." diyorum.

Essie asansöre binene kadar hiçbir şey söylemez. "Tristan'ın gözlerini senden ayırmaması göz önüne alındığında, bizimle birlikte bara gelme ihtimalleri yüzde on bir milyon."

"Muhtemelen, evet."

Üç saat ve birçok mesajın ardından, Flip, Tristan, Dallas ve takımdan bir grup diğer erkek, zenginler için ayrılmış bir masada oturuyorlar. Hollis ve Roman, kulüp ortamı onlara göre olmadığı için katılmamayı tercih ettiler ve Hammer, babasının bir bodyguard gibi etrafında dolanmasını istemedi.

Essie, Hemi, Hammer ve ben dans pistinde dans ediyoruz.

"Tristan hiç sakın değil," diyor Essie, ritme göre hareket ederken. Bir Ellerin biri kalçamda, ön kollarım ise omuzlarında, sanki yavaşça dans ediyormuşuz gibi. Masaya bakıyorum. O bizim yönümüze kaşlarını çatmış. Flip kalkıp bir kadınla dans etmeye başlıyor. Dallas Tristan'la konuşmaya çalışmaya devam ediyor, ama sonunda pes edip diğer takım arkadaşlarından birine dönüyor.

Gecenin çoğunu dans ederek geçiriyoruz ve Tristan da çoğunu bizi izleyerek geçiriyor. Pek etkilenmiş görünmüyor. Bir ara Flip bir kadınla eve gidiyor ve ayaklarım kopacak gibi hissettiğimde, bütün gece açık bir lokantaya gidiyoruz. Tristan daireye geri dönüyor. Oraya vardığımızda onun uyuyor olmasını bekliyorum, bu yüzden Essie ve ben dişlerimizi fırçaladıktan sonra banyo kapısını açtığımda, onun diğer tarafta durduğunu görünce şaşırıyorum. Gömleğinin yakası açık ve kolları sıyrılmış. Ön kolu çok çekici.

"Essie, Bea ile on beş dakika yalnız kalmam lazım, lütfen," diye Tristan sertçe söyler.

"Tamam, peki." Essie onun yanından geçip çatı katına koşar.

Tristan banyoya girer, kapıyı kapatır ve kilidi çevirir. "Bu lanet elbise." Gözleri üzerimde dolaşır ve burun delikleri genişler.

Kollarımı kavuşturuyorum. "Güzel görünüyorum."

Tristan dilini yanağına dokundurur ve başını sallar. "Hayır, iyi görünmüyorsun."

"Siktir git..."

"Güzel, bu geceki görünüşünü tarif etmeye yetmez. Sen lanet olası bir günahkarsın." Bir adım öne atar, ben de bir adım geri çekilirim ve makyaj masasına çarparım. "Sürekli sertleşmiş olduğum için bütün gece masadan kalkamadım."

"Çok sinir bozucu olmalı." Makyaj masasının kenarını tutuyorum.

"Sen ve Essie birbirinize sarılma şeklinizden kafam patlayacak sandım. Sanırım bu kasıtlıydı." Yumruklarını iki yanına koydu ve dizini benimkine dayadı.

"Belki biraz."

"Orada seninle birlikte olmak istedim." Alt dudağını diliyle yaladı. "Lütfen Essie eve gidene kadar beni bekletme."

Bacaklarımı ayırıyorum. Bir göz kırpma arasında Tristan ağzını ağzıma kapatıyor ve beni makyaj masasına kaldırıyor. Giysilerimi yırtıp atmasını bekliyorum, ama o bunun yerine yüzümü avuçlarıyla kavrayıp öpücüğü yavaşlatıyor. Dillerimiz birbirine dolanır ve elleri boynumun yanından aşağı doğru gezintiye çıkar. Dudakları da onu takip eder ve boynuma gömer. Kollarını bana dolayarak bacaklarımın arasına girer ve hüzünlü bir iç çekişle nefes verir.

"Sana dokunamamaktan nefret ediyorum," diye mırıldanır.

"Şu anda buradayım." Onun sevgisine şaşırarak parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum.

"Sana ihtiyaç duymak istemiyorum." Dudakları çenemin kenarını takip eder. "Ama duyuyorum."

Bu sefer beni öptüğünde, yumuşak bir öpücük değil; çaresiz, hatta çılgınca bir öpücük.

Kalçalarını sallamaya başlar. Elleri her yerde—saçlarımda, göğüslerimi okşuyor, kalçalarımı sıkıyor. Elbisemi belime kadar yukarı çekip külotumu aşağı indirir, sonra dizlerinin üzerine çöker. Beni makyaj masasının kenarına çeker ve bir kedi kendi bölgesini işaretler gibi yüzünü amımın her yerine sürter. Merkezimi yalarken inliyor ve klitorisime yapışıyor. Bir avuç saçımı tutuyorum ve diğer elimle ağzımı kapatarak inlememi bastırıyorum. Bir dakikadan az bir sürede orgazmın eşiğine geliyorum.

Ayağa kalkıyor, penisi zaten elinde. Ağzını ağzıma bastırıyor ve başını hassas klitorisimin üzerinde ovuşturuyor. Arka cebinden cüzdanını çıkarıp prezervatifi arıyorum.

"Siktir. Deplasman maçları başladığında yanımda taşımayı bıraktım," diye itiraf ediyor. Bunu anlamaya vaktim yok çünkü ekliyor: "Hap kullandığını biliyorum. İlk seferimizden sonra test yaptırdım."

Temizim. Bu sefer prezervatifsiz yapabiliriz. Ama sadece sen istersen." Sanki reddedeceğimi beklermiş gibi zorlukla yutkunur.

"Tamam. Korunmadan yapabiliriz."

Bizi hizaladı ve yavaşça, santim santim içeri girerken ikimizin de bakışları aşağıya indi.

"Oh, lanet olsun." Baş omzuma düşer ve nefes nefese kalır. "Çok iyi hissettiriyorsun Bea. Neden bu kadar iyi hissettiriyorsun? Asla yetmiyor. Her zaman daha fazlasını istiyorum." Yüzünü boynuma çevirir ve dudakları açılır, dişleri etime batarken acı dolu bir ses çıkarır. "Şu anda kontrolümü gerçekten kaybetmiş durumdayım."

Parmaklarımla saçlarını okşuyorum. "Kaybetmen gerekiyorsa sorun değil

."

Bir eli boynumun arkasına dolanır. "Bir şeye tutunmalısın," bir şeye tutunmalısın," diye dişlerini sıkarak söylüyor.

Ön kolunu kavrarım ve diğer elimi boynunun arkasına dolarım.

Ben bunu yapar yapmaz, o beni sikmeye başlar. Sert ve hızlı. Çıkıp tekrar içeri girer. Dudaklarımdan çıkan inlemeleri durduramıyorum. Kalçamı bırakır ve avucuyla ağzımı kapatır. Yakınlaşır, dudakları yanağıma değir. "Şşş, küçük Bea, Essie şu anda yatağında, senin sikildiğini dinliyor."

İnleyip kasılırım, orgazm birkaç küfürle beni dibe çekmek üzeredir.

Kulak mememi ısıyor. "İyi bir kız gibi benim sikimin üzerine boşalacak mısın?"

İnlememin dışarı çıkmasını engellemek için avucunu ısıtırım. Bacaklarım titriyor, tırnaklarım onun derisine batıyor.

"Bir dahaki sefere seni yalnız yakaladığımda, saatlerce seni becereceğim." O kadar şiddetli boşalıyorum ki, bir an için dünya karanlığa gömülüyor ve ardından beyaz ve yıldızlarla dolu bir patlama ile tekrar netleşiyor. Tristan ağzını ağzıma bastırıyor, içime girerken çığlıklarımı yutuyor. Boşalmayı durduramıyorum. Bu sonsuz zevk, o kadar yoğun ki

neredeyse acı verici.

"Siktir. Kahretsin. Prezervatif yok. Üzgünüm." Çekilir ve ereksiyonunu lavaboya doğru yönlendirir. Bir saniye boyunca boşluğa kasılırım.

Sonra nasırlı parmakları içime girer ve bir ritim bulur, orgazmı uzatır.

"Siktir." Benim için bir bez ısıtır ve nazikçe temizler, sonra bezi havlu sepetine atar. Pantolonunu giyer ve ben de elbiseyi aşağı indiririm. Benim külotum yerde duruyor dışında, ikimiz de hala tamamen giyinik durumdayız.

Yüzümü avuçlarının arasına alır ve beni öper. Yine nazikleşmiştir.

Sonunda ayrıldığında, "Essie'nin yarın ayrılacağını biliyorsun, değil mi?" diyorum.

"Evet. Ama şimdi sana ihtiyacım vardı." Kollarını bana doladı ve bir anlığına yanağını başımın üstüne koydu. "Ona özür dilediğimi söyle... gibi."

Göğsüne bastırırım. "Hayır, değilsin."

"Haklısın. Değilim. Bu gece seni kucaklayacak olan o."

Gözlerimi deviriyorum. "Gitmelisin. Tuvalete gitmem lazım."

Yanağıma bir öpücük kondurup banyodan çıkar. Loft'a döndüğümde Essie yatakta uzanmaktadır.

"Kusura bakma." Utanç içindeyim.

"Seviştiğin için asla özür dileme."

Perdenin arkasına geçip pijamalarımı giydikten sonra, futonun üzerine onun yanına uzanıyorum.

O yanına dönüyor. "Flip öğrenmeden bunu daha ne kadar sürdürebilirsin?"

"O yapamaz. Ben taşındığımda bu ilişki bitecek." Zaten bir ev bulmuş olmam gerekirdi, ama Tristan ve Flip bulduğum her daireyi reddedip duruyorlar.

"İkinizin birbirinizden öylece vazgeçebileceğinizi mi düşünüyorsunuz?" "Sadece seks." Bu, bir yalan gibi geliyor.

Bir ses çıkarıyor ama beni azarlamıyor. "Vancouver her zaman bir seçenek. Ve aranızda binlerce kilometre varsa, ondan uzak durmak çok daha kolay olacak."

BÖLÜM 16

TRISTAN

Flip'in banyoda olduğundan emin olduktan sonra Bea'yı kalçalarımla tezgaha sıkıştırıyorum. Öğle yemeği için meyve kesiyor. Saçları açık, ben de saçlarını bir omzuna atıp eğilip kulağının arkasındaki hassas noktaya dudaklarımı bastırıyorum. "Yukarıda benim için bir çanta bıraktın mı?"

"Gizlilik perdesinin arkasında." Sanki dudaklarımın boynunda dolaşmaya devam etmesini bekliyormuş gibi başını eğdi.

Bu çok cazip, ama bir kez başladığımda durmak zor oluyor. "Tamam. İşten sonra seni alırım." Onu sanki benimmiş gibi dokunabildiğim bu çalınmış anlar, sabahların en sevdiğim kısmı.

Banyo kapısı açılmadan ve Flip çıkmadan birkaç saniye önce uzaklaşıyorum. Kendime dikkat etmeliyim. Son zamanlarda birkaç kez kıl payı kurtuldum. Bu yüzden bu gece böyle bir şey yapıyorum.

"Bana kahve yapar mısın, Rix? On dakikaya hazır olurum," diyor Flip yatak odasına doğru giderken.

Onun lanet olası terbiyesizliğine dikkat çekmemek için dilimi ısııyorum. "Kahvaltını yanına alman gerekecek."

"O zaman sen sürersin." Yatak odasının kapısı arkasından kapanır.

Bu sabah Flip ve ben, kardeşimle birlikte özel ihtiyaçları olan bir hokey takımına gönüllü koçluk yapıyoruz. Brody ve ben bunu birçok kez yaptık. Bu çocuklar oynamaktan çok heyecanlanıyor ve Hemi de bu olumlu tanıtımı çok seviyor. Bana su şişeleri, hokey diskleri ve beyzbol şapkaları dahil olmak üzere bir sürü takım hediyesi verdi. Bunlar zaten arabamda.

Tezgahın üzerinde duran gazetenin reklam sayfası açık olduğunu fark ettim. Mahalledeki suçlarla ilgili makaleler göndererek apartman seçeneklerini hızla eledim. Aslında tek istediğim şey

onunla daha fazla zaman geçirmek istiyorum. Ayrıca, o taşındığında bu ilişkinin biteceği planına bağlı kalmak niyetinde değilim. Belki bu konuyu bu gece, sadece ikimiz baş başa kaldığımızda açarım.

Meyveleri plastik kaplara ayırmayı bitirip kahve makinesine doğru yönelir.

"Flip kendi kahvesini kendisi yapabilir," diyorum fincanımın kenarından. Son zamanlarda Bea'yı bu kadar kullanması beni rahatsız ediyor. O onun kişisel asistanı değil ki. Ve hiç şikayet etmiyor.

"Ben kendime zaten bir tane dolduruyorum." İki seyahat kupasını doldurur. "Sana da bir tane doldurmamı ister misin?"

"Önce kendininkini doldur. Ben zaten iki fincan içtim." Bea buraya taşındığından beri, herkesin ihtiyacını önce karşıladığını fark ettim. Daha küçük porsiyonu alır ve biz yemeğimizi bitirene kadar bekler, sonra ikinci porsiyonunu alır.

Kendi bardağını dörtte üçüne kadar doldurur ve benim için bir seyahat bardağı çıkarır. Elimle bardağın üstünü kapatırım. "Önce sen doldur."

"Krema ve şeker için yer lazım. Sana yetecek kadar var." Birbirimize bakıyoruz.

Bana bir bakış attı. "Gerçekten mi? Bu sabah kimin daha fazla kahve içeceği konusunda tartışmak mı istiyorsun?"

"Siz ikiniz hiç kavga etmeyi bırakmıyor musunuz?" diye sorar Flip. "Ara sıra." Bea'nın ağzının köşesi gülümser.

Elimi çekip bakışlarımı başka yöne çeviriyorum, çünkü bu ifade bana kirli şeyler yapmak istememe neden oluyor. Aslında ona her zaman kirli şeyler yapmak istiyorum, ama Flip odadayken sertleşiyorum ve bu hiç de uygun değil.

"Flip, kahveni kendin hazırlaman gerekecek. Ben çıkmam gerek, bu akşam dışarıdayım, akşam yemeğini kendin halletmen gerekecek. Buzdolabında lazanya var ve burada ısıtma talimatları yazıyor." Buzdolabına yapıştırılmış Post-it'i işaret ediyor.

Flip kaşlarını kaldırdı. "Randevun falan mı var?"

"İş arkadaşlarımla akşam yemeğine çıkacağım, sonra da Hemi ve Hammer beni evlerine davet ettiler. Ama akşam yemeği ne kadar geç biteceğine bağlı." Telefonunu çantasına koyar ve ayakkabılarını giyer. Yalan söylediği için yanakları pembeye döner ve kulaklarının uçları kızarır.

"Tamam. İş yerinde arkadaşlar edinmen çok güzel." Flip başını kaldırır. "İşini seviyor musun?"

"Evet. Güzel. Size iyi günler." Kapıya doğru yönelir.

"Kahven." Ona uzatırım.

"Tamam. Teşekkürler." Parmaklarımız birbirine değdi ve gözlerimiz bir saniye buluştu. Flip burada olmasaydı, onu öperdim. Bunun yerine, kapıdan çıkmasını izledim.

Bu gece, o tamamen benim. Kesinti yok, sessizlik yok, çatı katına gizlice dönmek yok, Flip'e yalan söylediğimiz için suçluluk duymak yok. Ya da daha az suçluluk duymak. O etrafta olduğunda ona dokunmamayı hatırlamak gittikçe zorlaşıyor.

"Biz de gitmeliyiz." Seyahat kupamın kapağını kapatıp araba anahtarlarımı aldım.

"İyi fikir."

"Bugün benimle gelmeyi kabul ettiğin için teşekkürler," diyorum, arenaya doğru yola çıktıktan sonra.

"Sorun değil. Hemi'nin gözünde puan kazanacağım." Bea'nın bu sabah hazırladığı meyve ve yoğurtlu parfeyi yemeye başlar. Parfe, en sevdiği meyveleri, yüksek proteinli yoğurdu ve gevrekliğini korumak için ayrı bir kapta granola ve fındıkları içerir. "Bir sonraki hazırlık maçımız hakkında ne düşünüyorsun?"

Direksiyona hafifçe vuruyorum. "İyi. Koçun Hollis'i ilk sırada başlatmak istemesini anlıyorum."

"Bunun senin daha iyi bir oyuncu olmamanla ilgisi olmadığını biliyorsun, değil mi? Bu sezon Hollis'e dikkat etmek istiyorlar ve onun için ilk sırada oynamak, dinçken oynamak daha iyi," diyor Flip.

"Biliyorum. Geçen yıldan bu yana zor bir geçiş süreci yaşıyorum. Hala sezonun açılış maçında ilk sırada yer alacağımı umuyorum."

"Yapacaksın," diye Flip bana güvence veriyor.

Onun haklı olduğuna inanmak istiyorum, ama ne yapacağımı bilmiyorum. Hollis, koçu düzenli olarak ziyaret ediyor. Birçok özel görüşme yapıyorlar. Sezonun başlangıcında iyi durumda olmak için antrenmanlarını artırdı. Takımdaki değerimin ne olacağı konusunda endişelenmemek zor. Hollis geri dönerse, ben yine sıralamada aşağıya mı düşeceğim? Geçen yıl kariyerimin zirvesi miydi?

İç çekiyorum. "Belki. Göreceğiz."

"Her şey yoluna girecek," diyor ağzı yoğurtla dolu halde. "Dostum, bu çok lezzetli. İki tane almalıydım." Kaşığıyla kabın dibini sıyrıyor.

"Hala açsan, çantamda bademli kekler var." Omzumun üzerinden işaret ediyorum.

"Gerçekten mi? Rix'in onları yaptığını bile bilmiyordum."

Çünkü ona öyle istedim ve Flip benim yemeden önce hepsini yemesin diye sakladım. "En azından bir tane bana sakla."

Plastik kabı çantamdan çıkarır. "Vay canına, saklıyormuşsun!" Kapağı açar. "İster misin?"

"Tabii. Evet." Bana bir muffin uzattı.

İlkini iki ısırıkta yiyor, kırıntılar kucağındaki kaba düşüyor. "Sen ve Rix bu aralar daha iyi anlaşıyor gibisiniz."

O bunun yarısını bile bilmiyor. Yanlışlıkla bir kırıntı yutuyorum ve öksürmeye başlıyorum. Neyse ki kırmızı ışığa takılıyoruz, ben de muffin'i torpido gözüne koyup dirseğime öksürüyorum. Kendimi kontrol altına aldığımda, kahveyle yıkıyorum. "O apartmanda çok yardımcı oluyor," diyorum.

"Evet, yemeklerin hazırlanmış olması ve market alışverişi falan yapmak zorunda olmamak çok güzel. Onu çatı katında ağırlamak çok zor oldu, kendisi de bir daire arıyor ama yine aynı duruma düşmesini istemiyorum. İşyerinden birkaç blok ötede bir yer bakıyordu ama mahalle pek iyi değildi, ben de ona vazgeçmesini söyledim."

"Biraz daha kalması sorun değil. Zaten yakında seyahate çıkacağız, yarısı orada olmayacağız." Midem sıkışıyor. Taşınmasını istemiyorum, ama suçluluk duygusu beni yiyip bitiriyor.

"Bu konuda anlayışlı davrandığın için teşekkür ederim. İkinizin birbirinizi sevmediğinizi biliyorum."

Direksiyonu daha sıkı kavrarım ve itiraf etmemek için kendimle mücadele ederim. Eğer itiraf edersem, Bea ile olan ilişkim biter ve vicdanımı rahatlatmak istediğimden daha az bunu istiyorum. "Onunla bir sorunum yok."

O gülerek burnunu çeker. "Birinin arkamızı toplaması umurunda değil."

"Hayır dostum. Yani, o kısmı güzel, ama onunla takılmak da hoş. Film zevki iyi ve çok zeki. Sadece başka birine bakmak istemiyordum."

"Bazen çok gururlu oluyor. Keşke kira konusunda ona yardım etmeme izin verse. O zaman düzgün bir ev bulabilir."

"Senden beleş yemek istemiyor."

Yüzünde şaşkınlık belirir. "Sana bu konuda bir şey mi söyledi?"

Mantıklı bir şey bulmaya çalışıyorum. "Essie ile konuşurken kulak misafiri oldum. Üniversite masraflarını sen karşıladın, değil mi? Belki de bunun yeterli olduğunu düşünüyor. Ayrıca, kira ödemededen bizimle birlikte yaşıyor."

"Evet, ama bizim kişisel aşçımız ve hizmetçimiz oldu. Ayrıca benim mali işlerimi de yönetiyor ve bizimle yaşamaya başladığından beri bu değişiklik bana 12 bin dolar faiz kazandırdı, yani boş boş oturup video oyunu oynayan biri değil. Ben sadece bursunun karşılamadığı kısmı ödedim. Üniversite boyunca kira ve diğer masraflarını karşılamak için part-time bir işte çalıştı. Sanırım ona yirmi bin dolar verdim," diyor.

"Yirmi bin ona büyük bir meblağ, değil mi?" diye cevap veriyorum. "Yeni işi. Maaşı ne kadar? Yılda altmış bin falan mı?" Bunun cevabını bile bilmiyorum. Ve bilmem gerektiğini hissediyorum. Zamanımızın çoğunu çıplak geçiriyoruz, ama bazen uykuya dalmadan önce konuşuyoruz.

Kaşlarını çatıyor. "Bilmiyorum. Hiç sormadım."

"Toronto'da daire kiralamak pahalıdır." Direksiyona hafifçe vuruyorum. "Güzel bir stüdyo daire aylık iki bin dolar civarında. Eğer yılda altmış ila seksen bin dolar kazanıyorsa, bunun yirmi beş ila otuz bin doları kiraya gidiyor. Parasını oldukça dikkatli harcıyor. Her hafta market fiyatlarını karşılaştırıyor."

Bana bakar. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Broşürler her zaman Sharpie kalemle dolu ve bir hesap tablosu yapıyor. Onları tezgahın üzerinde bırakıyor." Ayrıca, fiyat karşılaştırması yaparken onu birden fazla kez seks yapmaya ikna etmeye çalıştım. Bu onu gerçekten çok sinirlendiriyor.

"Huh. Bunun farkında değildim."

Dilimi ısıyorum. Onunla daha fazla vakit geçirseydi, kız kardeşi hakkında bir fikir sahibi olabilirdi. Ama öte yandan, neler olup bittiğini de anlayabilirdi. Birçok nedenden dolayı bu sırrı saklamak gittikçe zorlaşıyor. Arena otoparkına giriyorum ve bu da neyse ki konuşmayı sonlandırıyor.

Kardeşim çoktan giyinmiş, biz de üstümüzü değiştirip buz pistinde onunla buluşuyoruz.

"Vay canına, Brody." Flip omzuna vurur. "Gittikçe irileşıyorsun, değil mi?" Gülümser. "Son zamanlarda spor salonunda çok zaman geçiriyorum." "Evet, öyle. Eminim kızlar sana bayılıyordur," der Flip.

"Evet, sayılır." Boynunun arkasını ovuşturur. "Biraz Sosyal medyada paylaşmak için birkaç fotoğraf çekebilir miyiz? Tabii ki.

Brody selfie çekerken biz de yanına geçiyoruz.

"Yakında on sekiz yaşına gireceksin, değil mi?" Flip, Brody fotoğrafı paylaşırken sorar.

Telefonunu bankın üzerine koyar. "Evet. Şükran Günü hafta sonu."

"Gelecek yıl seni kutlamak için bara götüreceğiz, sana Flip göz kırpar.

Brody bana emin değilmiş gibi bakıyor.

"Senin eğlence anlayışın babamın hoşuna gitmez," diyorum. "Ama Brody'yi akşam yemeğine çıkarabilir ve ona bol bol bira içirebiliriz."

"Hokey partilerinde her zaman içki vardır. Daha önce hiç sarhoş olmadım değil ya," diye şikayet ediyor Brody.

Buna şaşırmadım. Onun yaşındayken ben de partilerde içki içiyordum, ama onun neye bulaştığı konusunda endişeleniyorum.

Çocuklar gelir. Polaroid fotoğraf makinemizi getirmişimdir, böylece fotoğrafları imzalayıp hediye çantalarına ekleyebiliriz.

Sonraki iki saati buz üzerinde geçiriyoruz. Brody'yi bu çocuklarla görmek harika. O doğuştan yetenekli ve çocuklar ona hayran. Ayrıca yetenekli bir öğretmen. Flip çocukları cesaretlendirmekte ve Brody'ye onlara nasıl yardım edebileceği konusunda ipuçları vermekte çok iyi.

Yarısı bittiğinde, birkaç kız izlemeye geliyor.

"Görünüşe göre hayranların var." Flip, bankta oturan gruba başını salladı.

Hokey izlemeye değil, kulübe gitmeye hazır gibi görünüyorlar. Ve buz üzerindeki çocuklar için biraz dikkat dağıtıcı oluyorlar.

Brody içinden küfürler mırıldanıyor ama bunu *tatlı bir şekilde* ifade ediyor. Onlara sıkı dudaklı bir gülümsemeyle el sallıyor ama dikkatini tekrar çocuklara veriyor. Önceliklerini doğru belirlemiş olduğunu görmek güzel. Şimdilik.

Antrenmanımızın sonunda, hediye çantalarını dağıtırız ve soyunma odasına gitmeden önce takım fotoğrafı çektiririz. Brody bu sefer öpücük izi yok, ama lobiden geçerken kızlar onu bekliyor. Koyu saçlı bir kız sıradan ayrılır ve koşarak Brody'nin boynuna sarılır. Brody, kız onu öpmeye çalıştığında yanağını uzatır.

Çilek sarısı saçlı bir kız rahatsız bir şekilde ayaklarına bakıyor. Brody'nin lisesinin adının yazılı olduğu bir kapüşonlu sweatshirt giyiyor.

Brody bizi tanıştırır ve birkaç peçeteye imza attıktan ve onlara kalan hediyeleri verdikten sonra, kardeşimle ilgilenen Lana, bu hafta sonu partiye gidip gitmeyeceğini sorar. Kardeşim, maçları ve ödevleri olduğunu söyleyerek bu konuda net bir cevap vermez, ama belki bir şekilde ayarlayabilirim der.

Kızlar gittikten sonra Flip, "Gerçek hayranların var, ha?" diyor.

Brody ellerini ceplerine sokar. "Bana asılan kız, sana bahsettiğim kız."

"Israrcı olan mı?" diye soruyorum.

Kafasını sallar. "Ve Enid, kızıl saçlı olan, benim hoşlandığım kız. Hoşlanıyordum. Ama durum çok garip ve bunu düzeltmek için yapabileceğim hiçbir şey yok."

Omzuna hafifçe vuruyorum. Keşke ona bir tavsiye verebilsem, ama benim ilişki geçmişim pek parlak değil. Gerçekçi olmak gerekirse, draft edilirse, çağrılmadan önce bir üniversite takımında oynayacak. Şu anda gördüğü ilgi daha da artacak. Ama ona bunu söylemiyorum. "Üzgünüm, Brody. Kesinlikle berbat bir durum." Onu yemek yemeye davet ediyorum, umarım bu konuda daha açık konuşur

Ama okul projesi olduğu için onu arkadaşının evine götürüyorum.

"İyi bir çocuk, değil mi?" Brody el sallayarak veda ederken Flip böyle diyor. "Evet, öyle." Geri çekilmeyen o kız için endişeleniyorum. onunla rahat görünmüyor ve kız da bunun farkında değil gibi. "Profesyonel olunca neler olacağına hazır olduğunu sanmıyorum."

"Buz üzerinde sağlam," diyor Flip. "Birkaç yıl üniversite seviyesinde oynarsa profesyonellere hazır olur."

Ona öyle demek istemediğimi söylemek üzereydim, ama vazgeçtim. Flip ilgiyi umursamıyor. Bir süreliğine ben de onunla aynı fikirdeydim. Ama şimdi Hemi'nin sonuçlar hakkında ne demek istediğini anlıyorum, sadece kardeşimle ilgili değil, Bea ile ilgili de. Stacey olayı berbattı. Her şeyinden nefret ettim. Sonra Essie'nin ziyareti oldu. Bea'nın ona ihtiyacı olduğunu biliyorum, ama bu durum, ona sadece dokunmak için dokunmak istediğimi fark etmemi sağladı. Ancak Flip varken bu çok riskli.

Antrenmandan sonra Flip ve bazı arkadaşlar akşam yemeğine çıkmayı öneriyorlar, ama ben babamla buluşma planım olduğunu söylüyorum.

Aslında yaptığım şey, şehri geçip Bea'yı işten almadan önce onunla geçireceğim gece için her şeyi hazırlamak. Ofis binasından çıktığında, hava bulutlu olmasına rağmen güneş gözlüğü takıyor ve arabaya koşarak atlıyor ve koltuğa kayıyor.

"Ne yapıyorsun?"

"Gizli kimlikteyim. Pahalı, gösterişli bir araba kullanıyorsun."

"O kadar gösterişli ya da pahalı değil." Takım arkadaşlarımın arabalarına kıyasla değil. Ama Flip'in arabasının yanında benim Mercedes'im oldukça güzel.

"Gitmelisin." Ön cama işaret ediyor.

Elimi saçlarının altına kaydırıp avucumu ensesinin arkasına doladım. "Buraya gel."

"Ne?"

Ona doğru eğilip onu kendime doğru çekerim, ama o direnir. "Dudaklarını istiyorum."

"Ya insanlar bizi görürse?"

"Camlar renkli. Buraya gel Bea." Başparmağımla yanağını okşuyorum.

O da pes eder ve ben dudaklarını öperim. Diğer elimi boğazının önüne koyarım ve o inler.

"Karşıya park etmiş polis arabası olmasaydı, seni burada parmaklarımla becerirdim," diyorum dudaklarına.

Ağzını çekip kurtarır. "Ne? Nerede?"

"Belki de yapmalıyım." Elimi onun uyluğuna indirip çenesinin kenarını ısıtırım.

"Siktir et. Ahlak dışı teşhir suçlamasıyla uğraşmak istemiyorum."

"Şaka yapıyorum Bea. Polis yok. Ama arabanın içinde seninle sevişmek hoşuma giderdi." O zaman araba onun kokusuyla dolardı ve arabamı değiştirene kadar o anı hatırlardım. Ya da belki sonsuza kadar saklardım.

"Bu muhtemelen trajik bir şekilde garip olurdu." Emniyet kemerini takıyor.

"Sen esneksin. Bir şekilde hallederiz." Ereksiyonumu düzelterip trafiğe girerim.

"Plan ne? Otele gidip oda servisi sipariş edip tavşanlar gibi sevişecek miyiz?"

"O daha sonra. Önce başka bir planım var." Onun içine girmek istiyor muyum? Kesinlikle. Ama onunla bu anı daha çok istiyorum.

"Ama hala iş kıyafetlerim üstümde. Ve dışarıya çıkamayız. Sen çok tanınırsın, insanlar fotoğrafını çeker. Sonra Flip öğrenir. O seni, beni ya da ikimizi de öldürürse seks yapamayız. Ayrıca, henüz bir daire bulamadım - Flip beni öldürürse buna ihtiyacım olmayacak ama."

Yalan söylediğimiz için duyduğum suçluluk duygusunu ve olan biteni saklamak zorunda kalmanın verdiği rahatsızlık hissini bastırıyorum. "Merak etme. Halka açık yerlere çıkmıyoruz ve kaldığımız yer özel, bu yüzden Flip için endişelenmene gerek yok." Geçen hafta birkaç kez Flip'e söylersem ne olacağını düşündüm. İlk başta kızacaktır, ama sonunda unutacaktır. Öyle değil mi?

Ama bunu Bea'ya yüklemek ya da ilişkilerini zorlamak istemiyorum. Ailesi saatlerce uzakta ve en iyi arkadaşı Vancouver'da olduğu için. Ayrıca, gerçek ilişkilerde pek başarılı olduğum söylenemez

ve onun benden yatak odasında eğlenceden ve belki ara sıra gizli randevulardan fazlasını isteyeceğini sanmıyorum. Umarım o da bunu ister.

Biraz rahatlamış görünüyor. "Peki, sevişmeden önce tam olarak nereye gidiyoruz?"

"Sürpriz."

"Sürpriz mi?" Koltuğunda yer değiştirip vücudunu bana doğru çeviriyor, gözleri heyecanla parlıyor. "Tahmin edebilir miyim?"

"İstersen." Bu hoşuma gitti. Onu mutlu etmek iyi hissettiriyor.

Şehri geçerken dudaklarını ısıyor. Bunu başarmış olmam tam bir mucize.

"Beni kaçış odasına mı götürüyorsun?" "Hayır.

Kaçış odasına değil."

"Arabalı sinema

mı?" Burun

kıvırıyorum.

Parmağının ucunu ısıyor. "Yani, halka açık bir yer değil, kaçış odası ya da sinema da değil. Peki ya sanal bir deneyim? Sanal seks şovu gibi bir şey."

"Böyle şeyler var mı bilmiyorum, olsa bile VR gözlükleri alıp otel odasında izleyebiliriz," diyorum.

Bana sürekli saçma sapan fikirler sunuyor, ben de restorana varana kadar onları reddediyorum. Restoran sadece on iki masalı, ama çok rahat bir yer ve muhteşem bir yemek deneyimi sunuyorlar. Şefleri aynı zamanda sertifikalı bir diyetisyen. En iyi hokey oyuncularından bazıları için çalışmış. Birkaç yıl önce emekli olup burayı açmış. Sadece rezervasyonla çalışıyor. Arkaya park edip arabadan indim ve Bea'nın kapısını açmak için kaputu dolaştım.

"Yeraltında poker falan mı oynuyoruz?"

"Hayır. Tahmin hakkın bitti. Hadi." Elimi uzatıyorum.

Birkaç saniye elime bakıyor, sonra sonunda elimi tutuyor. Onu merdivenlerden aşağıya götürüyorum.

"Lütfen beni gizli bir yeraltı seks kulübüne götürmediğini söyle," der kapıyı çaldığımda.

Ben burun kıvırırım. "Benden başka

kimse sana dokunamaz." "Ve Essie. O

benim sarılma arkadaşım."

Boğazımın derinliklerinden bir ses çıkarırım. Essie'nin gitmesine üzüldüğümü söyleyemem.

Kapı açılır ve Eliza Van Horn geniş bir gülümsemeyle karşılıyor bizi. "Tam zamanında geldin Tristan. İçeri gel." Bizi içeri davet ediyor ve parlak gülümsemesini Bea'ya çeviriyor. "Bu da Beatrix olmalı. Senin hakkında çok güzel şeyler duydum."

Bea'nın bakışları bana kayıyor ve sonra tekrar Eliza'ya dönüyor. "Gerçekten mi?" Elini uzatıyor. "Bu, şey... Tanıştığımıza memnun oldum. Genelde Rix diye bilinirim." Bana yan gözle bakıyor. "Ya da bazen Bea."

Eliza kendini tanıtır ve Bea'nın anladığı anı görürüm. Başını bana doğru çevirir. "Bu gerçek mi?"

Ben başımı sallayıp ellerimi ceplerime sokarken, o Eliza'ya geri döner. "Ontario'daki profesyonel hokey oyuncularının baş beslenme danışmanıydın. İki kitabını okudum. Tariflerini çok seviyorum."

"Mutfakta oldukça yetenekli olduğumu duydum." Bize restoranın içinden onu takip etmemizi işaret eder.

"Oh, onu bilemem. Bu adam bayat pizza ve şekerli mısır gevreği ile yaşıyordu, yani her şey ondan daha iyidir." Bea bana geniş gözlerle bakar ve "*Aman Tanrım*" der.

"Mütevazı davranıyor," diyorum.

"Değilim... oh!" Bea, mutfağın girişine geldiğimizde aniden durur. Mutfak, metal çalışma yüzeyleri üzerine dizilmiş malzemelerle donatılmıştır. "Yemek mi pişireceğiz? Seninle mi?" diye Eliza'ya sorar.

"Bize ünlü doldurulmuş ravioli'sini yapmayı öğretiyor." Bea'nın ağzı açık kalır ve elini ağzına götürür.

"Bunu bizim için mi ayarladın?"

"Hoşunuza gidebileceğini düşündüm."

Eliza, yüzünün önünde ellerini salladı. "Eliza Van Horn ile yemek pişireceğim! Ne yani?"

"Ve benimle. Bu kısmı da unutma."

Omzuma vurur ve kollarını belime dolandır. Onu sıkıca sararım ve başının üstüne öperim. Evet, onu bu kadar mutlu görmek için suçluluk duymaya ve gizlice davranmaya kesinlikle değer.

"İkiniz çok tatlısınız." Eliza bize önlükler uzatır ve mutfağı gezdirir.

Bea elimi sıkıp duruyor ve sırtıyor. Başı dönüyor ve bu çok sevimli.

Bea, hemen hemen her şeyi pişirme konusunda doğal bir yeteneğe sahip. Benim ise öyle olmadığım ortaya çıktı. Zaten bunu biliyordum, çünkü tek beceremediğim şey marketten aldığım dondurulmuş hazır yemekler, kızarmış peynir ve yumurtalı sandviçler. Yine de takım olarak çalışmamızı ve ilk seferinde bir şeyi doğru yapamadığımda onun sabırlı olmasını seviyorum. Çocukken, annem hatalar yaptığımda çılgına dönerdi. Ama hiç denemezseniz, hata yapamazsınız.

Bea, makarna hamurunu doğru şekilde yoğurmayı göstermek için benimle hazırlık masası arasına geçiyor. "Nazikçe ama sıkıca, Tristan. Her şeyi ezip geçmen gerekmez."

Eliza arkada daha taze Parmesan peyniri alıyor. Kolumu beline doluyorum ve fısıldıyorum, "Daha sonra için not alayım mı?"

"Bazen ben bile nazik dokunuşları takdir ediyorum. Özellikle de haftanın her gecesi becerildiğim zamanlarda."

Buzdolabının kapısı kapanıyor. Onu bırakıp Eliza görünmeden önce yana çekiliyorum.

Bea bana yan gözle bakıyor.

"Nazik dokunuşları not aldım," diye mırıldanıyorum.

Üç çeşit ravioli, marinara ve votka sosu, salata ve tatlı olarak çikolatalı lav kek yapıyoruz. Bea ve Eliza eski dostlar gibi sohbet ediyorlar ve onların ne kadar neşeli olduklarını seviyorum. Bu onun tutkusu, tıpkı benim hokey tutkum gibi. Sporcuların beslenmesinin bilimsel yönlerini konuşuyorlar. Diyetlerimizin ne zaman daha fazla proteine ihtiyaç duyduğunu, ne zaman basit yakıtların ve kompleks karbonhidratların en iyisi olduğunu. Küçük çocukları cezbetmek için üretilen tahılları maçıdan önce yemek neden kötü bir fikir. Bu, benim tam bir pislik olduğum zamanlarda bile neden bana ve Flip'e yemek pişirdiğini açıklıyor. Beni nefret etmekten çok bunu yapmayı seviyor.

Yemeğe oturduğumuzda Eliza bize bir şişe şarap getirir ve mutfığa çekilir, tatlıyı gözetleyeceğini ve hazır olduğunda getireceğini söyler.

Bea'nın yüzü gülümsemesiyle doluyor. Bu gülümsemeye doyamıyorum.

"Bunu ayarladığına inanamıyorum," diyor. "Daha önce kimse benim için bu kadar düşünceli bir şey yapmamıştı."

"Kimse mi?" Bea'yı mutlu eden şeylere hiç kimse dikkat etmemiş mi?

"Aslında hayır. Yani, güzel akşam yemeklerine çıktım ama bu... bu gerçekten çok tatlı."

"Biraz yardım aldım," diye itiraf ediyorum.

"Kimden?" Bea raviolisini kesip sosun içine batırıyor. Ağzına bir lokma atıyor ve gözleri kapanırken hafif bir inilti çıkarıyor. "Oh, bu harika. Bir daha asla marketten satın alınan şeyleri yemeyeceğim." Gözlerini açıyor ve bana umutla bakıyor. "Ee?"

"Ne yani?"

"Neden bana öyle bakıyorsun?"

"Sızlanmaya devam edersen, birlikte tuvalete gideriz," diye uyarıyorum.

Gözlerini devirdi. "Bütün gece benimle birlikte olacaksın."

"Biliyorum. Senin için daha sonra kapsamlı planlarım var." "Hiç şüphem yok. Peki, bunu planlamana kim yardım etti?"

"Roman geçmişte Eliza ile çalışmıştı ve Hemi'nin bağlantıları var, ben de ondan bir iyilik istedim."

Çatalını ağzına götürürken durakladı.

"Sence Roman Flip'e bir şey söyler mi?" Alt dudağını ısırır.

"Bunu söylemek onun işi değil. Ve ona güveniyorum." Yavaşça başını sallar.

"Tamam."

Anlaşmayı değiştirebilir miyiz diye sormak dilimin ucunda ama Eliza köpüklü suyla geri geliyor. Bizi tekrar yalnız bıraktığında, o an ve cesaretim geçip gitmiş oluyor.

"Diyetisyenlik konusunu gerçekten yeniden düşünmelisin. Bence bu işte çok başarılı olursun," diyorum.

"Ama bunun için dört yıl daha okula gitmem gerekir. Ve bunun için para bulmam. Ayrıca, bana iyi bir maaş sağlayan mükemmel bir diplomam var. Bundan vazgeçmek para israfı olur."

"Ya tamamen vazgeçmek zorunda kalmasan? Flip'in portföyünü yönetmeye devam edebilirsin. Muhasebe diplomanı kullanarak spor takımlarında beslenme konusunda çalışabilirsin. Bu ikisini birleştirmenin bir yolu olmalı."

"Dört yıl daha okula devam edecek param yok." Son ravioli'sini dört küçük parçaya bölüp birini çatalla aldı. Şimdiye kadar soğumuş olmalıydı. "Mali açıdan çok zor."

"Para, hayallerini gerçekleştirmeni engelleyen bir şey olmamalı," diyorum. Flip onun okul masraflarını karşılayabilir, ben de karşılayabilirim, ama bunu açıklamak zor olur. Ve o da bunu benden kabul etmez. "Eliza bazı dersler veriyor. Bir tanesiyle başlasan nasıl olur? Ya da bir akşam kursuyla? Çok pahalı olmaz ve en azından bu senin yapmak istediğin bir şey mi diye görebilirsin."

"Belki gelecekte düşünebilirim. Bazı insanlar hayatlarını hayallerinin peşinde geçirir. Benim hayatım ise maddi istikrarın peşinde geçti," diyor yumuşak bir sesle.

"Fikrini değiştirip başka bir şeyin peşinden gitmeye karar vermek sorun değil," diye karşılık veriyorum.

"Profesyonel bir hokey oyuncusu olarak parlak bir kariyerin dışında başka ne istiyorsun?" Ravioli'sinin son lokmasını ağzına atıyor.

Seni istiyorum, demek istiyorum. Bunun bitmemesi için. Korkarım bunu mahvetmemek için. Sana istediğin şeyleri vermek için. Seni her gün böyle gülümsetmek için.

Ama bunların hiçbirini söylemiyorum. "Kariyerim bitmeden Kupayı kazanmak için

"Şu anda hokey hakkında konuşmak istemiyorum, çünkü işler pek yolunda gitmiyor. Eliza'nın mutfakta olup olmadığını kontrol etmek için mutfığa bakıyorum ve sesimi alçaltarak konuyu değiştiriyorum. "Ve daha sonra yalnız kaldığımızda adımı haykırmanı duymak için."

"Eğer yemek komasına girmezsem, ikincisini kesinlikle garanti edebilirim."

"Tatlıyı yanımıza alalım mı? Sonra için saklayalım mı?" Onunla yalnız kalmak istiyorum. Eğer bir konuda yetenekliysem, o da onu yatakta mutlu etmek.

Dudaklarını ısıyor. "Gece yarısı atıştırmalığı olarak iyi olabilir."

Eliza'ya teşekkür ederiz ve o da Bea'yı istediği zaman ücretsiz aşçılık dersine davet eder. Bize kalan ravioli, soslar ve tatlılarımızla uğurlar. Keklerin üzerindeki krem şanti bozulur mu bilmiyorum ama bu riski almaya hazırım.

Bizi gece için kiraladığım eve götürüyorum — bu da istediğim bir başka iyilik. Oteller harikadır, ama komşularımız olur ve Bea'nın kendini tutmasını istemiyorum. O inlemeleri, iç çekmeleri, çığlıkları ve kıkırdamaları istiyorum.

"Bu kimin evi?" Bea, garaja girdiğimde soruyor. "Bir arkadaşımın."

"Ne tür bir arkadaş?" Bana yan gözle bakar.

"New York'ta birlikte hokey oynadığım bir adam."

"Bunu ayarlamak için epey uğraştın, değil mi?"

"Zor değildi ve kesinlikle buna değdi." Arka koltuktan artan yemekleri alıp elimi uzatıyorum.

O da avucunu benimkine koydu. Bu tür kolay temasları seviyorum. Keşke daha sık yapabilsem.

Onu evin içinden geçirip, yiyecekleri buzdolabına koyup, orada duran şampanya şişesini aldım. "Sana evin geri kalanını gezdireyim."

"Yatak odasını kastediyorsun, değil mi?"

"Eğer ilk olarak onu görmek istiyorsan."

İkinci kapıda durup ışığı açıyorum.

"Bu sanki bir masaldan çıkmış gibi." Dudaklarını ısırır ve koluma sarılır. "Dikkatli olsan iyi olur, yoksa beni gerçekten sevdiğini düşünmeye başlayacağım."

Parmaklarımla yanağını okşuyorum. "Senden hoşlanıyorum Bea."

"Sen benim vajinamı seviyorsun." Omzuyla koluma hafifçe vurur. "Geri kalanım seni deli ediyor."

"Senin vajinanın büyük hayranıyım, ama" —Elimi boynunun arkasına doladım ve dudaklarımı yanağına değdirdim— "geri kalanın da oldukça harika."

Onun dudaklarına ulaşmadan, kolumdan kurtulup yatağın ucundaki çantasını alır. "İki dakika kadar bekle."

"Ne?" Ona doğru ilerledim.

Odayı koşarak geçerken parmağını kaldırır. "İki dakika. İki dakikaya ihtiyacım var." Banyoya girer ve kapıyı çarparak kapatır. Parmaklarım kapı kolunu kavrarken kilit açılır.

Birkaç kez kapıyı çalarım. Nazikçe. "Bu kapıyı kırmak zorunda bırakma beni Bea."

"İki dakika. Beklemeye degeceğini söz veriyorum!" diye bağırır.

Elimi kapının iki yanına dayarım. Bütün geceyi onun her santimini taparak geçirmek istiyorum. Flip için endişelenmeden. Kendi yatağına dönmeden. Onun yanında uyanmak istiyorum. Yaptığımız anlaşmayı değiştirmem lazım. İki dakika sonra kapı açılır.

"Vay canına." En sevdiğim günah gibi görünüyor. Siyah, askılı, dantelli iç çamaşırı giymiş.

"Buna değer mi?" Dudaklarını ısıyor ve başını eğiyor, kirpiklerinin altından bana bakıyor.

"Buna değer." Elini tutup onu yatağa götürüyorum. Kenarına dokunup ellerimi beline doluyorum. "Yukarı çık."

Bacaklarını altına kıvrıp önümdeki yatağın kenarına diz çöküyor. Elini kaldırıp parmaklarını kolumdan aşağı doğru kaydırırken onu içime çekiyorum. Elime ulaştığında, onu beline doğru kaydırıyor ve parmaklarım göğsünün şişkinliğini okşayacak şekilde kaldırıyor. Elim daha yukarı, köprücük kemiğinin üzerine çekiyor, avucum boğazına değene kadar. Pozisyonunu ayarlarken gözleri bir an için kapanıyor, sonra parmakları benim parmaklarımın üzerine konuyor ve onları narin tenine bastırıyor.

"Siktir, Bea." Diğer elimi boynunun arkasına doladım ve dudaklarımı dudaklarına değdirdim. "Bu iç çamaşırı geceyi atlatamazsa özür dilerim, ama mahvedersen kesinlikle yenisini alırım."

Ağzımı onun ağzına yaklaşıtıyorum ama nazik olmalıyım dediğini hatırlıyorum. İlk saatte onu yormak istemiyorsam, muhtemelen yavaş başlamalıyım.

Bu yüzden ona karşı yumuşak davranıyorum. Acelem yokmuş gibi onu öpüyorum, sanki o benim en sevdiğim dondurma ve ben onu tadını çıkarıyormuşum gibi. Bacaklarının arasına uzandığımda, dilimle yumuşak dokunuşlar ve alaycı ısırıklar yapıyorum, ve içine girdiğimde, uzun, tembel vuruşlarla onu sikiyorum. O inlemeler ve iç çekmelerle boşalıyor, ve ben onun yumuşak yalvarışlarını daha fazla istiyorum. O çözüldüğünde bana sarılmasını istiyorum. Onunla birlikte nazik olmayı seviyorum. Burada kalmak istiyorum, suçluluk duygusunun beni kemirmediği ve bir sonun olması gerekmeyen bu baloncuğun içinde.

İkimiz de yorgun düştüğümüzde, onu kucağıma alıp şampuanının kokusunu içime çekebilmek için onu düzenliyorum. Boynunun arkasını öpüyorum. "Bir süreliğine ev aramayı bırak."

Parmakları benim parmaklarımın üzerinde dolaşıyor. Onları birbirine geçiriyorum. "Yakında seyahate çıkacağız. En azından Ekim sonuna kadar kal."

"Tamam," diye fısıldar.

"Öyle mi?"

"Evet."

Boynunun arkasına öpücük konduruyorum. "Söz veriyorum, buna değecek." Birkaç dakika sonra nefesi düzeliyor.

"Keşke seni sonsuza kadar böyle mutlu edebilseydim," diye mırıldanırım. "Keşke bunu hak etseydim." Ama uzun vadede kimseyi mutlu edebilecek kapasitede olduğumu bilmiyorum. O yüzden, bana izin verdiği sürece onu yanımda tutacağım.

Sabah altı da uyanıyorum ve yatağı okşuyorum, ama tek bulduğum soğuk, karışık çarşaflar. "Bea? Yatağa dön!" diye sesleniyorum.

Ama cevap alamıyorum. Oturup yüzümü ovuşturuyorum.

Telefonum komodinin üzerinde. Bea'dan bir mesaj gelmiş. Uzun bir mesaj.

Kalacağını söylemişti, ama gitmiş. Beni terk etmiş. Anılar su yüzüne çıkıyor, bir şeyleri yumruklamak istememe neden olan türden anılar. Bütün evi parçalamak istememe neden olan türden.

Midem burkuluyor ve panik boğazımı sıkıyor. Ellerim titriyor. Bu zayıflığımdan nefret ediyorum. Aniden terlemeye ve mide bulantısı hissetmeye başlamaktan nefret ediyorum. İlk birkaç satırı okurken dişlerimi sıkıyorum.

#1

Yalnız uyandığın için üzgünüm. Gitmek istemedim, ama sabah ikimiz de evde olmazsak Flip'in bir şeyler olduğunu fark edebileceğinden endişelendim. Ekim sonuna kadar burada kalacaksam, ona şüphelenmek için bir neden vermek istemiyorum.

Dün gece harikaydı. Eğlenceli, düşünceli ve tamamen beklenmedikti. Benim için bunu yaptığın için teşekkür ederim. Keşke kalabilseydim. Kalmak istedim, ama bu riski almak istemedim. Bir dahaki sefere beni yalnız yakaladığında, sana özel bir teşekkür oral seks yapacağım. (๖_๖)๖ ♥

Mesajı üç kez okudum. Birkaç saniye boyunca, sanki biri kalbimi mengeneyle sıkıştırmış gibi hissettim. Acıyı dindirmek için göğsümü ovuşturuyorum. Ayrılma nedenini anlıyorum, ama gizlilik daha zor. BJJ'ye göre, onunla daha fazla gece geçirmek ve yanında uyanmak istiyorum.

Belki Roman haklıdır. Belki Bea'ya olan bu duygularım gerçektir. Sanırım bu konuyu çözmek için kendime biraz daha zaman kazandım.

BÖLÜM 17

RIX

Randevumuzdan sonra Tristan'da bir değişiklik oldu. Sabahları bana ilk mesaj atan ve geceleri son mesaj atan kişi o. Ve daha sevecen. Ya da kendine izin verdiği kadar sevecen. Arkamdan yaklaşıp kolunu belime doluyor. Diğer eli boğazıma geliyor. Saçlarıma burnunu gömüyor ve dudaklarını tenime bastırıyor. İlk başta kulağıma müstehcen bir şey fısıldayacağını sanmıştım, ama sadece orada durup bir dakika boyunca nefesimi içime çekiyor. Sonra yanağıma bir öpücük kondurup uzaklaşıyor.

Sezonun ilk maçı yaklaşırken, Tristan'ın istediği gibi daire aramayı erteliyorum. Sonunda bu durumun sona ermesi gerekecek, ama acele etmiyorum. O da öyle görünüyor. Artık kesinlikle nefret dolu seks yapmıyoruz. Ama bunu başka bir şey olarak nitelemek de kötü bir fikir gibi görünüyor.

Cumartesi öğleden sonra, Tristan Dallas ve Roman ile antrenman yapıyor. Ben yemekleri hazırlıyorum. En yüksek performansı elde etmeleri için doğru beslenmelerini istiyorum.

Flip, uykuya ve duşa ihtiyaçı varmış gibi görünüyor. "Selam abla." Bana yandan sarılır ve taze yapılmış yoğurtlu parfeyi gösterir. "Bunu yiyebilir miyim?"

"Tabii ki." Ona bir kaşık ve granola kutusunu uzatıyorum.

"Teşekkürler." Karşımda oturuyor ve granolayı

"Son zamanlarda seni pek görmedim," diyor ve yemeye başlamadan önce.

"Çünkü tavşanları mutlu ediyorsun." Elma parçalarına limon suyu sıkıp başka bir

parfeye ekliyorum. Elma ve tarçınlı olanlar Tristan'ın en sevdiği, Flip ise kavunu tercih ediyor.

"Tamam. Bu öğleden sonra planın var mı? Takılmak ister misin?" diye soruyor.

Meyve kesmeyi bırakıyorum. "Sen ve ben mi?"

"Evet. Sen taşındığından beri pek yapmadık. Hatta, çocukluğumuzdan beri pek yapmadık." Bu durumdan rahatsız olmuş gibi kaşlarını çatı.

"Adil olmak gerekirse, çocukken, ben evde tek başıma kalabilene kadar beni de yanında götürmek zorunda kalırdın," diye işaret ederim.

"Bir sürü sokak hokeyi maçına ve oyun salonuna sürüklendin," diye düşünür.

"Sokak hokeyi maçları umurumda değildi. Oyun salonları ise çok sıkıcıydı."

"Mini golf oynayıp East Side's'ta bir şeyler yemek ister misin?"

"İkna edilebilirim. Sadece burada işimi bitirmem lazım."

"Yardım ister misin?"

"Gerek yok, ama teşekkürler."

"Tamam. Duşa gireyim. Sonra çıkabiliriz."

Flip duş alırken hazırladığım yiyecekleri kaldırıyorum ve ikimiz de hazır olduğumuzda asansörle otoparka iniyoruz. Artıklarımı koymak için buz torbası olan bir soğutucu çanta getiriyorum. Her zaman hazırlıklı olurum.

"İş hala sana uygun mu? Beğeniyor musun?" Flip yola çıktıktan sonra sordu.

"Evet. Eski işimden çok daha iyi ve daha ilginç. Finansal portföyünü düzenlememe izin verdiğin için teşekkürler. Mülakatta çok yardımcı oldu."

"Sen bunu yaptığından beri yatırımlarım on beş bin dolardan fazla arttı."

"Bu harika!" Yatırımlardan birkaç hafta içinde on beş bin dolar kazanmayı hayal bile edemiyorum, ama her şey göreceli.

"Takeaway ve barlara ne kadar para harcadığımı bilmiyordum. Barları tahmin edebilirdim, ama takeaway çok fazlaydı. Kendi evine taşındığında tüm o lezzetli yemekleri özleyeceğim. Ve birinin tüm alışverişi ve yemek hazırlığını yapması..."

saçını eliyle taradı ve kaşlarını çattı. "Tüm bunları nasıl yapıp tam zamanlı çalışabiliyorsun?"

Omuz silkiyorum. "Önemli değil. Market alışverişi yapmayı ve yemek hazırlamayı seviyorum. Bu beni mutlu ediyor ve kira ödemiyorum, bu yüzden katkıda bulunabileceğim bir yol bu."

"Sana market alışverişi için yeterli para veriyoruz, değil mi? Hazırlık ve alışverişi sen yaparken, yemeğe para harcamana gerek yok. Bu işleri kendi başına halletmeye alışkın olduğunu biliyorum, ama ben de yardım edebilirim," diyor.

"Sen ve Tristan arasında her zaman fazlasıyla yeter." Kendi yemek bütçem hakkında hiçbir şey söylemiyorum.

"Konsantre portakal suyu ve sahte akçaağaç şurubu fark ettim, Rix. Ayı ayrı şeyler almana gerek yok." Sahte akçaağaç şurubuna hep böyle derdik.

"Ben bunu daha çok seviyorum."

"Hayır, sevmiyorsun." Işıktaki durur. "Zaten orada olanları kullanabilirsin ve kullanmalısın. Seni anlıyorum. Mantıken, ciddi bir uyuşturucu sorunu yaşamadığım sürece, birkaç ömür boyu yetecek kadar param var. Bazen endişeleniyorum, ama endişelenmeme gerek yok. Sen bizimle kalırken, market alışverişini Tristan ve ben halledelim."

"Eski halimize asla dönmek istemiyorum," diye itiraf ediyorum.

"Ben de. Bu yüzden tüm yatırımları ve reklam kampanyalarını yapıyorum. Ama şu anda iyi para kazanıyorsun, değil mi? Sana iyi maaş veriyorlar mı?" diye soruyor.

"Evet. Başlangıçta yılda seksen bin dolar, çeyrek sonu bonusları da var. Güzel bir stüdyo daire alabilirim." Sadece 400 metrekarelik bir alan için ayda iki bin dolar ödemekten vazgeçmem gerekiyor.

"Daire arayışın nasıl gidiyor?" diye soruyor.

"İyi. Ama muhtemelen Kasım ayında taşınacağım." Çünkü Tristan o zamana kadar bir yer bulmamamı istedi.

"Endişelenme. Sezon başlıyor. Senin iyi bir yerde olmanı istiyorum ve bu konuda sana yardım etmek istiyorum," diyor Flip.

"Üniversitede bana yardım ettin. Kirayı kendim ödeyebilirim." O zaten ailemize yardım ediyor. Kendi başımın çaresine bakabilirim.

"Yapabileceğini biliyorum, ama işini kolaylaştırabilirim, Rix. Bana izin ver, tamam mı?"

"Bakalım." Flip'ten para almaktan nefret ediyorum, ama haklı. Biraz yardım, daha iyi bir daire için seçenekler açacaktır. "Eminim oyun odanızı geri almak istersiniz."

"Eh, seninle birlikte olmak çok güzeldi - ve bu sadece yemek hazırlamada usta olduğun için değil. Ben askere alındığımdan beri aynı evde yaşamıyoruz. Hayatını başarıyla sürdürdüğünü görmek çok güzeldi." Direksiyona hafifçe vurdu. "Sen ve Tris iyi anlaşıyor gibisiniz. En azından birbirinize karşı nazıksınız, değil mi?"

"Evet. Çoğunlukla birbirimizin yoluna çıkmıyoruz." Beni insan pretzeline çevirmekle meşgul olmadığı zamanlarda tabii.

Ya da beni şimdiye kadar yaşadığım en düşünceli randevuya çıkarmadığında. "O kötü bir adam değil." Flip savunmacı bir tavır sergiliyor.

"Öyle olduğunu söylemedim." Ben onun harika bir adam olduğunu düşünüyorum. Düşünceli ve kardeşlerine karşı tavırları kalbimi eritiyor. O bir bakıcı. Belki kasıtlı olarak değil, ama ben öyle görüyorum.

"Annesinin gitmesi onu gerçekten mahvetti." Flip kırmızı ışıktadır. "Sanırım onun kabul etmek istediğinden daha fazla."

"O olayın ne zaman olduğunu hayal meyal hatırlıyorum, ama sanırım o zamanlar sadece sekiz yaşındaydım." Bilgiye çok hevesli görünmemeye çalışıyorum. Tristan, şehvet dışında herhangi bir duygu hakkında konuşmaya gelince oldukça kapalıdır. Bazen öfke veya kıskançlık da dahil.

"Onun ayrılması muhtemelen o aileye olan en iyi şeydi. O... iyi bir anne değildi." Direksiyona hafifçe vuruyor. "Bizimki gibi değildi. Çok zorlandığımızı biliyorum, ama seviliyorduk. Seviliyoruz."

"Evet, gerçekten öyleyiz." Anneme her gün mesaj atıyorum ve haftada iki kez telefonla konuşuyoruz. Açık nedenlerden dolayı Tristan hakkında hiçbir şey söylemedim. Ailem bize maddi istikrar sağlayamadı, ama bize sevgi verdi, hem de bolca.

Sanki onun hakkında konuştuğumuzu biliyormuş gibi, annem mesaj attı. Telefonu Flip'in tutucusuna yerleştirdim ve onu aramak için fırsatı değerlendirdim.

"Ne güzel! İki bebeğim birlikte vakit geçiriyor." diyor annem. "Arabada mısın? Ne yapıyorsunuz?"

"East Side'a öğle yemeğine gidiyoruz."

"Hala ayda bir kez mi yapıyorsunuz?" diye soruyor annem. "Deniyoruz."

Birkaç dakika sohbet ediyoruz, annem Flip'e yaklaşan sezon hakkında, bana da işim hakkında sorular soruyor. Babam Şükran Günü hafta sonu için nakit iş aldı, bu yüzden onları görmek için başka bir zaman bulmamız gerekecek. Zaten sadece iki gün izinleri var, bu yüzden yolculuk zor olurdu.

Telefonu kapattıktan sonra, "Tristan'ın annesi nasıldı?" diye soruyorum. Onunla sadece birkaç kez görüşmüştüm. Babası bazen babamla bira içmeye gelirdi, ama annesi hiç gelmezdi.

"O çok sinirli biriydi ve herkese karşı sert davranırdı. Sürekli bağırdı. Sürekli. Tris'in evinde kavga *çıkmadığı* bir an hatırlamıyorum. Ta ki o evden ayrılana kadar. Her şey için sinirlenirdi. Bir keresinde bana bile bağırıyordu. Sanırım kahve masasına boş bir kola kutusu falan bırakmıştım. Bizim evde önemsiz bir şey için bu kadar sinirlenmesine şaşırmıştım" diyor.

"O kadar kötü olduğunu bilmiyordum," diye düşünüyorum.

"Evet. Çok karışık bir durumdu. Ve Tristan en büyük olduğu için en çok zarar gören oydu. Bağırılmasından nefret eder. Gerçekten nefret eder. Geçen yıl bir süre, çok uzun değil, belki birkaç ay, bir kadınla görüşüyordu ve kadın bir şey yüzünden çok sinirlendi. Birinin çektiği bir fotoğraf olabilir mi? Çoğu zaman olduğu gibi, bağlam dışı bir şeydi. Ama kadın ona hemen saldırdı. Onun gibi kendini kapatan birini daha önce hiç görmedim." Elini saçlarında gezdirip, bu anıyı hatırlayarak başını salladı. "Kadın deli gibi bağırıyordu, o da odasına gitti, kadının eşyalarını topladı, koridora attı ve kadına defolup gitmesini söyledi. Hepsi bu kadardı. Kadının iletişimini engelledi ve bir daha onunla hiç konuşmadı."

"Vay canına. Kızın öfke kontrolü dersleri alması gerekiyormuş gibi görünüyor." "Evet, kız kesinlikle çok öfkeliydi. Ama o çatışmalarla pek iyi başa çıkamıyor iyi başa çıkmaz."

"Belki de onun da sebepleri vardır." Bu pek çok şeyi açıklıyor, örneğin benim dondurma ve pasta konusunda sinirlenmeme verdiği tepki gibi.

Tristan

ve ben sık sık kasıtlı olarak birbirimizin sinirine dokunuruz, ama o asla bağırır. Sinirlenir ve acımasızlaşır, ama sesini yükseltmez.

"Evet. Ve kardeşinin on sekizinci doğum günü yaklaşıyor. Annelerinin Brody'yi aramayacağını düşündüğü için stres yapıyor," diyor Flip.

"Neden annesi doğum gününde aramıyor? Ortadan kayboldu mu ne?" Tristan ondan hiç bahsetmez. Hiç.

"Tris'e sadece Noel kartı gönderir. Yıllardır ondan haber almadı. Sanırım küçük kardeşleriyle daha iyi geçiniyordu, ama son birkaç yıldır Brody'nin doğum gününü kaçırıyor ve birkaç yıl önce Nathan'a kart göndermeyi ve aramayı bıraktı."

"Vay canına. Bu çok kötü." Tristan'ın annesiyle ilişkilerinin iyi olmadığını biliyordum, ama bu kadar kötü olduğunu bilmiyordum. Annem doğum günümü hatırlamasa, çok üzülürdüm. Bu kadar çok duvar örmesine şaşmamalı.

"Evet. O gerçek bir mücevher. Tristan kardeşlerinin doğum günlerinde elinden geleni yapar. Brody'ye bir araba alacak." Flip, East Side'ın otoparkına girdi.

"Araba mı? Gerçek bir araba mı? *Vroom-vroom* gibi mi?" Ön paneli okşadım. "Evet. Babasına danıştı ve Brody'ye milyonlarca hız cezası falan yazdırmayacak

Brody'ye milyonlarca hız cezası ya da başka bir şey yazdırmayacağından emin oldu. Nate için yaptığı şeyi Brody için de yapıyor."

"Bu çok tatlı, biraz abartılı olsa da," diyorum.

Flip ve ben arabadan inip restorana doğru yöneliyoruz. Taze ekmek ve sarımsak yağı kokusu anında ağzımı sulandırıyor.

"Annesi boş bir insan. O da bunu telafi etmeye çalışıyor," diyor.

"Anlıyorum. İyi bir ağabey olmak için elinden geleni yapıyor." Şu anda Brody'nin hokey maçında. Bu konuşma pek çok şeyi açıklığa kavuşturuyor. O ters kucaklamalar şimdi daha da anlamlı geliyor. Tristan gardını indiriyor.

Bugün yine Adelaide garsonumuz. Birkaç kase salata ve birkaç somun ekmeği bitiriyoruz. Flip yemeğinin tamamını yiyor, ben ise her zamanki gibi birkaç lokma yiyip geri kalanını sonraya saklıyorum. Yine de tatlı sipariş ediyoruz.

Sonra, karanlıkta parlayan kapalı mini golf sahasına gidiyoruz.

Üçüncü delikte, onu yeniyorum. "Profesyonel bir hokey oyuncusu için mini golfte gerçekten çok kötüsün."

Flip sürekli aşırı atıyor. Hem de çok fazla. Neredeyse üç kişiye çarpıyordu ve yedi denemeden azıyla topu deliğe sokamıyor. Beş yaşındaki çocuklar bile ondan daha iyi.

"Şşş... Bu sataşmaların konsantrasyonumu bozuyor." Birkaç deneme vuruşu yapıyor.

Cebimde telefonum titriyor. Çıkarıyorum. Tristan nerede olduğumu ve onun sikinde zıplamak isteyip istemediğimi bilmek istiyor. Tabii ki isterim, ama kardeşimle birlikteyim ve o hala düzenli olarak sikiştiğimizi bilmiyor, bu yüzden seks beklemek zorunda kalacak.

RİX

Zaten ellerim toplar ve sopalarla dolu.

Golf sopamı ve neon sarısı topumu hızlıca fotoğrafını çekip gönderiyorum.

TRİSTAN

O karanlıkta parlayan mini golf sopası mı?

RİX

Evet

TRİSTAN

Kiminle birlikteyin?

RİX

Flip

TRİSTAN

Oh. Harika. Bilgin olsun, iki saniye önce bir cinayet planlamaya başlamıştım.

RİX

Fotoğrafı neden gönderdim.

denizanası gif

O, bu imayı görmezden geliyor.

TRİSTAN

Hangi konumdasın?

RİX

Vaughn'a yakın olan yerde.

TRİSTAN

Sen benimle oynamayı beklerken ben de seninle oynamaya geliyorum.

RİX

Uh. Belki önce Flip'e mesaj atmalıyız, yoksa oyun biter????

TRİSTAN

Tamam.

RİX

Daha sonra taşaklarının çeneme çarpması için heyecanlandın, ha?

TRİSTAN

Belki. *şüpheli bakışlar*

"Hey, Rix, sıra sende." Flip parmaklarını şıklattı. "Doğru. Üzgünüm."

"Kime mesaj atıyorsun?"

"Sadece kızlarla. Haftaya Hemi's'te akşam yemeği için buluşacağız." Bu yalan değil, birkaç saat önce mesajlaştılar, ama onlara Flip'le birlikte olduğumu ve daha sonra onlara katılacağımı söyledim.

"Son zamanlarda o kızlarla çok vakit geçiriyorsun, değil mi?" Flip kenarda dururken, ilk vuruşumu yapıyorum ve topu deliğin 30 cm yakınına gönderiyorum.

"Evet. Harikalar. Hemi de o röportajı almama yardım ederek çok nazik davrandı." Topa yaklaşıyorum ve hangi açıdan vuracağıma karar vermeye çalışıyorum.

"Senin için bir şeyler söyledim." Neredeyse incinmiş gibi konuşuyor.

"Biliyorum, ama bu doğrudan kayırmacılık gibi gelmiyor. Senden yeterince yardım aldım." İlk seferinde deliği ıskaladım, ama şimdi sadece 15 santim uzaktayım.

"Ama annem ve babam birikimlerinin çoğunu benim hokeyime yatırdılar, bu yüzden sana yardım etmek dengeleri sağlıyor," diye tartışıyor.

"Senin yeteneğini gördüler ve bunu gerçekleştirmek için akıllıca davrandılar." Bu sefer topu deliğe sokuyorum. Bu, paranın kısıtlı olduğu bir ailede büyümekle ilgili zor olan kısım. Flip artık çok para kazanıyor ve herkese bir şey borçlu olduğunu hissediyor. Hepimiz onun parlayan bir yıldız olacağını biliyorduk. Onun geleceğine yatırım yapmak kesin bir şeydi.

"Senin de birçok yeteneğin var. Finansal planlama dışında, ki bu konuda harikasin, maçlar için bize ne yedireceğimizi çok iyi biliyorsun. Bu çok büyük bir beceri. Oyuncular, senin Tris ve bana yaptıklarını yapan birine çok para ödüyorlar. Bu konuda bu kadar iyi olduğunu bilmiyordum. Aslında, bu tam olarak doğru değil. Sen her zaman yemek yapabiliirdin. Sanki mutfağı domine etmek için doğmuşsun gibi." Yüzünü buruşturuyor. "Üzgünüm, bu muhtemelen cinsiyetçi bir laf oldu."

"Benim ev hanımı olmak için doğduğumu söyleseydin cinsiyetçi olurdu. Ve senin için bunu yapmayı seviyorum." Topumu alıyorum ve bir sonraki deliğe geçiyoruz.

"Enerji seviyem çok yükseldi ve bunun sebebi sensin, biliyorum." Topunu putt için hazırlar.

"Daha fazla gece uyursan daha da iyi olur," diye mırıldanıyorum.

"Sezon boyunca biraz yavaşlayacağım." Telefonu çalar ve mesajı kontrol eder. "Tristan da bize katılırsa sorun olur mu?"

"Tabii. Sorun değil." Topu parmaklarımın arasında yuvarlarım.

"Gelmesini istemiyorsan sorun değil," diyor Flip.

"Gelmesini istemiyor *musun*?"

"Bazen ikiniz birbirinizin sinirine dokunuyorsunuz."

O bunun yarısını bile bilmiyor. Ne kadar üzüldü? Ne kadar ihanete uğramış hissediyor? Bunu öğrenmek için ona söyleme riskini almak istemiyorum. "Gerçekten sorun değil."

"Eğer emin isen..." Sesinden emin olmadığı belli.

"Gerçekten. Onu golf sopasıyla öldürmeyeceğime söz veriyorum." Flip'e iki başparmağını kaldırarak onay veriyorum.

"Bu pek de güven verici değil."

Gözlerimi devirdim. "Sadece gelmesini söyle. Medeni davranabiliriz."

"Tamam." Hâlâ şüpheli görünüyor ve bir mesaj daha gönderiyor. "On dakika sonra burada olacak gibi görünüyor. Kenara çekilip onu beklemeli miyiz?"

"Başa dönüp yeniden başlayabilir miyiz? Ya da ilk birkaç deliği atlayabilir mi?"

"Tristan delikleri atlamak istemeyecektir."

Koluma öksürerek kıkırdamamı gizlerim. "Yani burada bekleyelim mi, yoksa başa dönelim mi? Sana kalmış." Yedi yaşındaki çocukların doğum günü partisi ve çocukların golf sopalarını kılıç olarak kullanmalarını engellemeye çalışan ebeveynleri için kenara çekiliriz. Birisi bacağına darbe alır ve ağlamaya başlar. Bu, başa dönme kararımızı kolaylaştırır.

Tristan bir dakika sonra gelir.

"Burası spor ayakkabının içi gibi kokuyor," diye şikayet eder.

"Bu şaşırtıcı olmamalı." Tırnaklarımı kontrol ederim, böylece Onu gözleriyle sık. Koyu renkli yıpranmış kot pantolon ve kardeşinin hokey takımının logosu olan siyah bir tişört giyiyor. Ayrıca siyah koşu ayakkabısı ve siyah kemer takıyor. Çok çekici ve kendi iyiliği için fazla sikilebilir görünüyor. "Doğru hatırlıyorsam, koşu ayakkabıların sanki içinde bir şey ölmüş gibi kokuyordu."

"Bir saat boyunca kavga etmezseniz çok sevinirim," diye söylenir Flip.

"Haksız değil. Gençken koşu ayakkabılarım kötü kokardı. Sonra bunun, pis kedinin içine kakasını yaptığı için olduğunu öğrendim."

"Oh, lanet olsun! Hatırlıyorum!" Flip gülüyor.

Bir anne ona kötü bir bakış atar.

"Üzgünüm. Benim hatam." Onlara geçmelerini işaret eder. "Siz geçin." bizi.

" Anne ve iki çocuğu mutluluğa doğru yol alabilsinler diye kenara çekiliyoruz.

mutluluğa doğru yol alabilsinler. "Bunu nasıl anladın?" diye soruyorum.

"Kedinin dolaba girip ayakkabısının üzerine çömeldiğini gördük
" Flip gülüyor.

"Sanırım kardeşim bir keresinde kediyi yanlışlıkla dolaba kilitlemiş ve kedi de dolapta benim ayakkabımın içine işini görmüş. Kardeşim pisliği temizlemiş ama iş işten geçmişti. Ve dolap her açık kaldığında bunu yapmaya devam etmiş."

"Kardeşin neden en başından itiraf etmedi?" diye soruyorum.

"Onlar Tristan'ın şanslı ayakkabılarıydı. Her maça onlarla giderdi,"
diye cevaplar Flip.

"Ah." Anlayarak başımı sallarım. "Batıl inanç ayakkabısı."

Tristan alt dudağını ovuşturur. "Kokuyu gidermek için her şeyi denedim, ama sonunda yeni bir çift almak zorunda kaldım. Yemin ederim, o yıl playofflarda şansımızı kaybetmemizin sebebi buydu. Hem de ligin en kötü ikinci takımına karşı."

"Ya da takım kaptanımız bir hafta önce kayak pistinde bileğini kırdığı ve bir numaralı kalecimiz mononükleoz olduğu için bir seferde on beş dakikadan fazla uyanık kalamadığı içindir," diye karşılık verir Flip. "Ama evet, tamamen kedinin ayakkabılarına kakasını yaptığı ve onları değiştirmek zorunda kaldığın içindir."

Başımı eğiyorum. "Batıl inançlı olduğumu bilmiyordum."

"Sadece bazı konularda." Sopasını salladı. "Kimler kışlarına paragus yemeye hazır?" Arkamızdaki aile yüzünden küfürünü yumuşattı.

Genç kız kıkırdar.

Tekrar başlıyoruz. Tristan da aramıza katıldığında, Flip'in rekabetçi tarafı ortaya çıkıyor. Hâlâ aşırı vuruşlar yapıyor. Ben ise topları deliğin birkaç santim uzağına vurmaya devam ediyorum.

Tristan öne çıkar ve Flip'e çene ucuyla işaret eder. "İzle ve öğren, Madden." Golfçü duruşunu alır ve ben onun poposuna bakmamaya çalışırım. "Topları sertçe vurmaya çalışmıyorsun. Topları okşa. Sert ama nazik ol." Topa hafifçe vururken sırtarak gülümser. Top çim üzerinde yuvarlanır

Çim üzerinde yuvarlanır ve deliğin etrafında döner, tek vuruşta deliğe girer. "İşte böyle yapılır."

Sıra bende, öne çıkıp nişan alıyorum. İkinci bir vuruş yapmam gerekeceğini düşünüyorum ama şaşırtıcı bir şekilde, tek vuruşta deliğe giriyor.

"Lanet olsun," diye mırıldanır Flip.

"Güzel vuruş. Topları nasıl kullanacağını biliyorsun galiba." Tristan Flip'e döner. "Sıra sende. Herhangi bir tavsiyen var mı Bea?"

"Sert ve nazik. Vur, tokatlama."

Yine ıskaladı ve biz de ona sataştık.

Flip her ortaya çıktığında, Tristan yanımda durur ve biz saçma sapan şeyler konuşuruz. Ayrıca bana sürekli dokunur. Parmaklarıyla kolumun arkasını hafifçe okşar, elimi okşar, saçımın altından kayarak boynumu sıkar. Hepsi masum dokunuşlardır ve hava karanlık olduğu için toplar, sopalar ve parkurlar parlayabilir, ama yine de beni heyecanlandırırlar, çünkü Flip tam burada. Yaptığımız tüm yaramazlıkların arasında, bu özellikle skandal gibi geliyor. Bir hata yapıp sahip olduklarımızı mahvetmek istemiyorum, ama ellerimi kendime saklamak zor.

Parkurun sonuna geldiğimizde, Flip ikimizden de dayak yediği için ciddi şekilde sinirlenmiş durumda. Tristan arabaları apartmana bırakıp pub'a yürüyerek gitmemizi öneriyor. Philly, New York'la bir gösteri maçı yapıyor. Ligin en çok aranan çaylaklarından biri olan Kodiak Bowman, kariyerine Philly'de başladı ama takımının başka bir üyesiyle birlikte New York'a transfer oldu. Babası yıllarca profesyonel hokey oynadı ve Kodiak, tüm rekorlarını alt üst etmeye hazırlanıyor. Ayrıca yakışıklı olması da cabası.

Maçı izleyebileceğimiz güzel manzaralı bir masa bulup içecekler ve mezeler sipariş ediyoruz. Ben köşeye oturuyorum, Flip yanımda, Tristan ise karşımda. Bu kabinler East Side'dakilerden daha büyük ama buna rağmen Tristan bacaklarımı kaplayacak şekilde oturuyor. Ayağımın onun bacağına değdiğini hissedince ayağını kaldırıp bacağının yanına koyuyor.

"New York sıkı oynuyor." Skor şimdiden 2-0 ve Bowman bir gol ve bir asist yaptı.

Flip, ekranı izlerken, yeni transferlerden Connor Grace kaleye şut atıyor. "O adamdan nefret ediyorum," diye mırıldanıyor, sonra dikkatini tekrar Tristan'a çeviriyor. "Brody'nin turnuvası nasıldı?"

"İyi idi. İlk iki maçı kazandılar, üçüncü maçı kaybettiler, ama dördüncü maçta toparlandılar ve finali kazandılar. Brody'nin bu galibiyetlere gerçekten ihtiyacı vardı. İyi oynadı ve bir sürü gol attı, bu iyi oldu çünkü son zamanlarda birkaç maçta formdan düşmüştü ve o da benim gibi kafasına takıyor." Garson içeceklerimizi getirirken Tristan masanın altında baldırımı yoğuruyor.

"Kazandıklarına sevindim. Bu onun için iyi. Maçta scoutlar var mıydı?" diye sorar Flip.

Tristan başını sallar. "İkisi beni tanıdı. Biri Ottawa'dan, diğeri Montreal'den. Amerika'dan gelenler genellikle yılın ilerleyen aylarında gelirler. Ama onu izliyorlar, bu da iyi haber."

"Doğum günü için heyecanlı mı?" Flip bir yudum daha bira içti.

"Evet. Bu yıl doğum günü maçlar arasında, bu yüzden onunla birlikte kutlayabileceğim. Siz ikiniz Şükran Günü'nde ailenizi ziyaret edecek misiniz?" Tristan ikimizi işaret eder.

Kafamı sallarım. "Babam Sand Lake'te bir işe girdi. Tüm hafta sonu para kazanmak için çalışacak, bu yüzden hindi yemeği için başka bir hafta sonu bulacağımızı söyledik."

"Babamın evine gelmek ister misin? Nate hafta sonu üniversiteden gelecek. Brody'nin cumartesi günü maçı var, ama pazar ve pazartesi izinli, bu yüzden arka bahçede hindi kızartacağız. Her zaman çok fazla yemek olur ve günlerce yemek artıkları kalır." Tristan'ın bakışları bana kayar. "İkiniz de bize katılabilirsiniz." Bacağımı sıkar, sonra elini saçlarında gezdirir.

"Kızarmış hindiye varım," diyor Flip ve bana bakıyor. "Tabii, harika olur. Kabak turtası ya da başka bir şey getirebilirim." istediğin türden bir pasta. Babana, ne olursa olsun seve seve yardım edeceğimi söyle. "Pekan pasta. I want pecan pie. And your candied sweet patatesler," diyor Flip.

"İkisini de yapabilirim. Hatta üçünü de."

"Harika." Tristan'ın gülümsemesi içtendir. "Babama senin geleceğini
haber vereceğim
katılacağını söylerim."

BÖLÜM 18

TRISTAN

"Hey, Stiles, duş aldıktan sonra ofisime gelir misin?" Koç, takım soyunma odasına doğru ilerlerken diyor.

"Tabii, sorun yok mu?" İyi bir antrenman geçirdim ve son maçta bir gol attım ve bir asist yaptım.

"Evet, sadece bir şey söylemek istiyorum." Ama gülümsemesi gergin, bu da beni endişelendiriyor.

Flip omzuma vurur. "Kafanı boşalt dostum.

Son zamanlarda buzda harika oynuyorsun. Eminim iyi haberlerdir."

"Evet." Ama kıyafetlerimi değiştirip duş alırken midemdeki ağır hissi atamıyorum.

Kıyafetlerimi değiştirip duş alırken midemdeki ağır hissi atamıyorum.

Flip beni bekleyeceğini söyler, ama ücretsiz öğle yemeği büfesi olduğu için ona orada buluşacağımızı söylerim. Koçun ofisinin kapısını çalar ve içeri girmemi söyleyene kadar beklerim.

O ve genel müdür Jamie Fielding, üzerinde kağıtlar dağılmış küçük konferans masasında oturuyorlar. Kağıtları bir yığın halinde toplayıp manila klasörüne koyuyor. "Otur, Tristan."

Bir sandalyeye otururum ve kıpırdamamaya çalışırım. "Ne var?" İfadelerini sevmiyorum. Sanki tarafsız kalmaya çalışıyorlarmış gibi.

"Açılış maçının başlangıç kadrosu hakkında seninle konuşmak istedik." Koç, kalemını dizine vuruyor.

Onlara bakıyorum. Evet, bu hiç de içimi rahatlatmıyor. Geçen sezon elde ettiğim tüm kazanımlar parmaklarımdan arasından kayıp gidiyor. Takım için değerim istediğim düzeyde değil. "Hollis'i ilk onbirde oynatacaksın, değil mi?"

Koç elini kaldırır. "Bunun buz üstündeki performansınla hiçbir ilgisi yok. Sezon öncesi performansın birinci sınıf ve böyle devam edersen harika bir sezon geçireceksin."

"Öyleyse neden maça ben başlamıyorum?" Bir bacağımı diğerinin üzerine atıyorum, sonra tekrar indiriyorum. Huzursuz ve sinirliyim.

"Hollis oyunun başında güçlüdür," diyor koç. "Neredeyse tüm sezonu kaçırdı ve kariyerinin neredeyse yarısını Toronto'da oynadı," diye ekliyor Fielding.

kariyerinin neredeyse yarısını Toronto'da oynamış," diye ekliyor Fielding.

Satır aralarını okuyabiliyorum. Açılış maçında Hollis'i ilk sırada başlatmak takımın morali için iyi olur. O taraftarların favorisi ve bu takımın bir parçası. Kupayı iki kez eve götürdü. Yavaşça başımı sallıyorum. "Yani açılış maçında ikinci sırada mı oynayacağım?"

"Sezonun ikinci maçında seni ilk sırada oynatacağız," diyor koç.

"Tamam. Takım için en iyisinin ne olduğunu sen bilirsin." Ağzım pamukla dolu gibi hissediyorum. "Hepsi bu mu?"

"Hepsi bu kadar." Koç ve genel menajer birbirlerine bakışlırlar. "Bu, buz üstündeki performansının bir yansıması değil, Tristan."

"Evet. Anlıyorum. Gidebilir miyim?" Anlıyorum, ama bu benim özgüvenimi sarsıyor. Sezonun başında durum böyleyse, sezon sonunda ne olacak?

"Gidebilirsin. Biraz dinlen. Yarın önemli bir gün," diyor koç. Ofisten çıktığımda, girdiğimden daha kötü hissediyorum. Bea'yı istiyorum. Onun altında kendimi kaybetmek istiyorum. Bana lanet bir tanrıymışım gibi bakmasını istiyorum. Bugün cuma. Bir saat içinde evde olmalı. Onun içine girip bu gerginliği biraz atabilirim.

Arenadan çıkarken, görmek istediğim son kişiyle karşılaşıyorum.

"Tristan! Hey, dostum, biraz konuşabilir miyiz?"

Hollis'e dönerek, "Şu an pek uygun bir zaman değil dostum," diyorum.

Ellerini kaldırır. "Yarın için üzgün olduğunu biliyorum. Üzülmeye hakkın var." Yüzündeki empati, ona yumruk atmak istememe neden oluyor. "Senin için zor olduğunu biliyorum ve bu maça başlamak için hak ediyorsun, ama önünde daha birçok harika yıl var dostum. Sezonun açılış maçlarında oynayacağın daha çok maç var. Bu senin için rock yıldızı gibi bir yıl olacak. Bunun seninle ilgili olmadığını bil yeter."

"Anladım. Yarın görüşürüz." Uzaklaşıyorum. Pisliğin teki olduğumu biliyorum, ama şu anda yapabileceğim en iyi şey bu. Onların

nedenlerini anlıyorum, ama bu durumu daha az berbat hale getirmiyor.

Flip mesaj atarak maç öncesi stresini atmak için bir "arkadaş"la buluşacağını bildirir. Bu, en azından birkaç saat meşgul olacağı anlamına gelir.

Sürücü koltuğuna geçip Bea'ya mesaj atıyorum.

TRİSTAN

Eve gidiyorum ve ruh halim berbat.

Sert bir şekilde binilmeye meraklı değilsen, burayı terk etsen iyi olur.

#1

Uyarı için teşekkürler. Flip ne olacak?

TRİSTAN

Bir arkadaşıyla meşgul.

#

Hazır olacağım.

TRİSTAN

Hemi'yi ziyaret etmelisin

#1

Bunu yapmamı mı istiyorsun?

Mesajı üç kez yazıp siliyorum.

#1

Bunu hayır olarak kabul ediyorum. Görüşmek üzere

Eve geldiğimde Bea mutfakta. Pembe dantelli sütyen ve ona uyan dantelli tanga giyiyor. Hepsi bu. Saçları

omzunun üzerinden uzun bir örgü halinde sarkıyor. O, mutfak adasına yaslanıp kenarını tutarken, ben odanın diğer ucuna doğru yürürken başını yana eğiyor. Vücudum onun vücuduna çarpmadan önce duruyorum.

"Nazik davranmayacağım," diyorum sert bir sesle.

"Mesajlarından anladım," diyor yumuşak bir sesle.

Ellerimi yumruk yapıyorum. Buradan uzaklaşmalıyım. O benim bu tarafımı hak etmiyor. "Bu halimi sevmeyeceksin."

"Belki de en sevdiğim tarafım olur." Gözleri parlar.

Onu bu kadar çok istememden, onun beni bu halde görmesini istemememden, onun yanında artık bu kişi olmak istemememden nefret ediyorum. Her şeyi mahvedebilirim. Beni en kötü halimle görürse, muhtemelen bunu bitirir ve belki de bitirmeli. Onun için daha iyi olur. İyi günümde bile zar zor tahammül edilebilir biriyim, erkek arkadaş olarak düşünölmek bir yana. Ona ihtiyacım olduğu için çok sinirliyim ve o hala burada duruyor. "Son şansın, Beat. Gerçekten kaçmalısın."

"Ama ben istemiyorum." Sesi titriyor.

Elimi uzatıp alt dudağının kıvrımlarını izlerken, *özür dilerim diye* mırıldanıyorum. Ama kendimi kontrol edemiyorum. Başkasının mirası yüzünden kariyerim tehlikede. En yakın arkadaşına yalan söylüyorum, her gün ona ihanet ediyorum. Ve bunu her yaptığımızda Bea'yı tehlikeye atıyorum. Gidecek başka yeri yok, taşınacak başka dairesi yok çünkü ona sürekli daha uzun kalmasını söylüyorum. Ve en kötüsü, kendime yalan söylüyorum. Çünkü bu sadece seksle ilgili değil. Onunla ilgili. Bana hissettirdikleriyle ilgili. Ama durmak istemiyorum. Duramam.

Onu döndürüp elimle boynunun arkasını kavrayarak, yanağı tezgaha değene kadar onu aşağı doğru itiyorum. Serbest elimle kışına şaplak atıyorum, o da inleyip inliyor. "Tanrım, bu sesi çok seviyorum." Kemerimi çözüp kotumun düğmesini açıyorum, fermuarını aşağı çekip ereksiyonumu serbest bırakıyorum. "Bunu istediğinden emin misin?" Bacaklarını ayırmak için tekmeliyorum. "Sikişmek mi?"

"Evet."

Parmağımı ince kumaş şeridin altına kaydırduğım da titrek bir nefes alır. "Durmamı söyle."

"Bunu istemiyorum," diye fısıldadı.

"Yapacaksın." Saten şeridi onun bacaklarının arasından aşağı doğru takip ediyorum. klitorisini klitorisini ve o inliyor. Bu bu olmamalı olmamalı. Bunu

bunu yapmamalıyım. O pes etmeliydi. İki parmağımı içine sokup iki kez pompaladıktan sonra çekip tekrar kışına tokat attım. "Şimdi nasıl?"

"Daha fazlasını istiyorum," diye hırıltıyla söylüyor.

Eğilip, sikimi kalçalarının arasına kaydırıyorum. "Ne kadar da pis. Benim için ne kadar ısladığını hisset." Yanaklarındaki sıvıları siliyorum, sonra parmaklarımı dudaklarının arasına sokarken o noktayı yalıyorum.

Onlar açgözlü bir iniltiyle etraflarını kapatıyorlar.

"Ne kadar pis bir kızsın." Parmaklarımı çekip, sikimi kavrarım ve kulağını ısırırken kendimi hizalar ve sert bir hamle ile içine girerim. "Sikişmeye hazırsın."

"Oh, Tanrım," diye iniliyor.

"Vazgeç, Bea." Neredeyse yalvarıyorum. Bu, onun beni içine almasına izin verdiği son sefer olabilir. Şu anda her şeyi mahvedebilirim. "Vazgeç lan."

"Hayır. Seni istiyorum."

Kalçalarımı geri çekip içeri giriyorum. O iniliyor ve bacakları titriyor. Bacaklarının arasına elini sokmaya çalışıyor ama ben boynunun arkasını bırakıp onu sikimle delip geçiyorum, iki bileğini tutup kollarını arkada birleştiriyorum ve tek elimle onu yerinde tutuyorum.

"Hâlâ beni istiyor musun?" Nefesim düzensiz, kalbim çarpıyor, bana bittiğini söylemesini bekliyorum. Sonsuza kadar. Beni terk etmesini. Öyle yapmalı. Onun yerinde olsam, bu deli herifi terk ederdim.

"Durma. Çok yaklaştım," diye yalvarır.

"Sence sana boşalmana izin verecek miyim?" Çıkıntıya çekip, itmeden önce sikime tükürüyorum. "Henüz nazikçe sormadın bile."

"Lütfen," diye iniliyor.

"Yeterli değil. Tekrar dene."

"Lütfen, Tristan." O iniliyor ve kalçalarını sallamaya çalışıyor.

Ben tamamen çekildiğimde hoşnutsuzluğunu homurdanarak ifade eder. "Lütfen ne? Lütfen dur?"

Kafasını sallar. "Hayır. Lütfen durma."

Onu doruğun eşiğinde tutuyorum, boşalmaya yakın ama asla geçmeyecek şekilde. Bacakları titriyor ve sıvıları benim sikimi kaplıyor ve iç bacaklarından aşağı damlıyor

Uğraşmaya devam ediyorum. Durmamı söylemesi için yalvarıyorum. Ama o söylemiyor. Sadece devam ediyor, daha fazlasını istiyor, boşalmasına izin vermem için yalvarıyor.

Ama ben durmuyorum.

Bu çok acımasızca. Biliyorum. Kendimi bu halimden nefret ediyorum, çok fazla hissediyorum ve kendimi kontrol edemiyorum. Ona ihtiyacım olmasından nefret ediyorum. Onu istiyorum. Ona doyamıyorum. Ama o bana durmamı söylemiyor.

İkinci orgazma yaklaştıkça kadar içinden çıkmıyorum. Elimi onun altına kaydırıp onu ayağa kaldırıyorum, bacakları onu tutamayacak kadar zayıf olduğu için hızla kolumu beline doluyorum. Onu döndürüp tezgahın üzerine oturturken, o bir bez bebek gibi. Tezgaha bastırılan yanağı kızarmış. Başı yana düşerken, elimi boynunun arkasına doluyorum.

Gözleri donuk ve odaklanmamış. Elleri göğsümden aşağı kayıyor ve tezgahın üzerine gevşekçe konuyor. "Hey, hey." Yüzünü avuçlarımla kavıyorum. "Bea, bebeğim? Lanet olsun, durmamı söyle. Yeterince yaptığını söyle."

"Hayır." Başını sallıyor. "Buna ihtiyacın var ve benim de boşalmam lazım."

Ayaklarını ayırmış bacaklarının arasına giriyorum, kendimi hizalayıp tekrar içeri giriyorum. Başparmağımla klitorisini okşadığımda gözleri yukarı doğru dönüyor.

"Lütfen, lütfen, lütfen," diye inliyor.

Klitorisini dairesel hareketlerle okşuyorum, o da titreyip sarsılıyor, gözleri parlıyor ve sonra tekrar yukarı doğru dönüyor.

"Oh, Tanrım, oh Tanrım..." Düşük bir inilti sesi çıkarır ve orgazmı vücudu titrer. Amcığı benim sikimi sıkıca sarar ve hissettiği duygu onu sararken hıçkırır. Kalçalarını tutarım, o çığlık atarken ona vururum, orgazm onu dibe sürüklerken acımasızca devam eder. Bu sefer boşaldığımda çekilmiyorum.

Bana yaslanır. İkimiz de ter içindeyiz. Vücudu birkaç saniyede bir titrer ve bu olduğunda küçük hıçkırıklar çıkarır.

Ellerim titreyerek yine yanağını okşuyorum. Midem alt üst olmuş gibi hissediyorum. Yüzünü görebilmek için geri çekiliyorum.

bitkinin ötesinde görünüyor. Gözlerinin köşelerinden yaşlar sızıyor.

"Siktir, Bea." Panik içinde gözyaşlarını silerim. "Neden durmamı söylemedin? Seni incitmek istemedim."

Dili alt dudağını yaladı. "Bana zarar vermedin."

"Seni yine ağlattım." Her seferinde gözümü oymak istiyorum.

Elini yanağına götürüp kucağına bırakıyor. "Acıdan ağlamıyorum. Orgazm sonrası rahatlama gözyaşları."

"Oh." Hala varlıklarından hoşlanmasam da, gözyaşlarını sildim.

"Siktir.

Seni çok zorladığımı sandım."

Kafasını sallar. "Bunu yapmayacağını biliyordum." Parmakları çenemin kenarını okşar. "Şimdi beni öpmeni istiyorum, lütfen."

Ağzımı onun ağzına eğip kollarımı ona doladım. Bu öpücük bir kefarettir, dilin yorgun vuruşları. Yumuşak bir özür. Sonunda geri çekildim. "İyi olduğundan emin misin?"

"Kesinlikle iyiyim. Ama önümüzdeki birkaç gün yürümek zor olabilir, bu yüzden ilk maçının deplasman maçı olması iyi oldu."

Rahatlayarak gülerim ve tekrar ağzını ağızımla kapatırım. O da mırıldanır ve parmaklarını saçlarımla arasında gezdirir.

Benim bu kadar kaba davrandıktan sonra bana nazik davranması, kendimi daha da büyük bir pislik gibi hissettiriyor. "Özür dilerim."

"Ben üzgün değilim. Fazla gelseydi sana durmanı söyledim, ama gelmedi. İhtiyacın olan kişi olabildiğim için mutluyum."

"Seni hak etmiyorum." Kollarını omuzlarıma doladım ve onu kucağıma aldım.

"Kim diyor
bunu?"

"Ben."

"Nereye gidiyoruz?" diye soruyor dudaklarıma. "Duşa.

Seni temizlemek istiyorum."

Yarım saat sonra, çatı katına çıktık. Duştan sonra, Bea'ya su ve taze sıkılmış portakal suyu içirdim. Sonra caddenin karşısındaki markete koşarak gidip atıştırmalıklar aldım. Şimdi kanepede sarılıp yatıyoruz. Çok fazla sarılma deneyimi olmayan biri olarak, bu yakınlığı oldukça sevdiğimi fark ettim. Özellikle de Bea olduğunda, o çok sıcak ve en sevdiğim şeylerin kokusunu taşıyor.

"Peki öfkeyle sevişmeye ne sebep oldu?" diye soruyor, Ore Drumstick'ten bir ısırık alırken. Onun bunları sevdiğini yeni öğrendim.

"Hollis yarın maça başlıyor. Ben ikinci sıradayım."

Kaşları çatıldı. "Ama sezon öncesi maçlarda harika oynuyordun. Takımda en çok gol atan ve en çok asist yapan oyuncusun. Ligde senden daha iyi istatistiklere sahip neredeyse kimse yok."

"Evet."

"O zaman neden..." Gözlerini kapatıp dudaklarını büzüyor. "Çünkü bu takımın morali için iyi."

"Bunu nereden biliyorsun?" diye soruyorum.

"Hammer geçen gün babası ve Hollis'in konuşmalarını duymuş." Yanağını yumruğuna dayadı. Kırmızı lekenin kaybolduğuna minnettarım. "Bu çok adaletsiz, Tris. İlk sıra sana ait."

"Neden Hollis'e verdiklerini anlıyorum." Ve gerçekten anlıyorum. Ama bu, benim durumumu ve sezon sonunda ne olacağını sorgulamama neden oluyor.

"Bu durumu daha az berbat hale getirmiyor." "Hayır, pek değil."

"O zaman, lanet olası, elinden gelenin en iyisini yap ve hokey izleyen ulusa neden her zaman ilk onbirde olman gerektiğini göster. Ve tabii ki, işler adaletsiz olduğunda, benim amcığım her zaman öfkeyle sikilmeye hazır."

Onu yanağından öpüyorum. "Pes etmediğine inanamıyorum."

"Sana güveniyorum. Beni gergin tutabilirsin, ama bana asla zarar vermezsin. Ama dürüst olmak gerekirse, kısa sürede orgazm olamazsam öleceğimi düşündüm. Sonunda orgazm olduğumda, vay canına!" O, kasıklarına doğru hayret dolu bir hareket yaptı. "Hayatımın en iyi orgazmıydı."

"Bana bunu söyleme. Green Light'ın yine öyle bir pislik olmasını istemiyorum."

Onu sınırlarının ötesine ittiğimi düşündüğüm her seferinde, o bir adım öne çıkıp bana ne verirsem kabul ediyor. Bu, onu tutmak, ona bakmak istememe neden oluyor, yapamayacağımı bilsem de. Ama bunu ne kadar süre daha sürdürebiliriz ki?

Omuzlarını silkiyor. "Haklı olarak üzgündün ve ihtiyacın olan şey için bana geldin. Eğer bu benim kaldırılabileceğimden fazlası olsaydı, sana söyledim. Senin tüm yönlerini gördüm, Tristan. Hiçbiri beni korkutmuyor."

"Buraya gel." Onu kucağıma çekip, kollarımı beline doladım ve yüzümü saçlarına gömdüm. Ona sahip olduğum için çok mutluyum, ama herkes eninde sonunda gider. Hayatımın hikayesi bu.

Bea'nın dediğini aynen yapıyorum. Kendimi parçalıyorum. Hollis üçüncü periyotta rotasyondan çıkarılıyor, böylece dizini zorlamıyor ve ben onun yerini alıyorum. Bu, olayları perspektifine oturtuyor. Maça ilk onbirde başlamamış olabilirim, ama bir golle bitirdim.

Bir kez olsun, Flip odaya tavşan getirmiyor. Kendi isteğiyle değil.

Hemi onun peşinde ve süt, kötü bir basın açıklamasıyla destek kampanyasını geri çekmek üzere. Dallas da dikkat çekmemeye çalışıyor.

Kampanyaları risk altında değil, ama Hemi'ye onu yine palyaço gibi giydirmek için bir neden vermek istemiyor. Bu yüzden hepimiz otel odasında, sanki bir pijama partisi gibi toplanmış durumdayız. "Bu gece ciddi bir iş başardın." Dallas, bira şişesini

benimkine çarptırıyor.

"Hepimiz yaptık," diyorum. "Sezon için harika bir başlangıç."

Flip başını sallar. "Gerçekten öyle. Keşke bir tavşanın içinde kutlama yapıyor olsaydım, ama seks yüzünden bir milyon dolarlık sponsorluğu kaybetmek, benim için bile aptalca görünüyor." Şişesini geriye doğru eğip yarısını içer.

Bir kasa almak için likör dükkanında durduk. Ayrıca atıştırmalık almak için Walmart'a da uğradık. Bu Flip'in yapacağı bir şey. Oda servisi pahalı.

"Sezon başladığına göre artık biraz yavaşlamalısın," diyorum.

"Ne olursa olsun, en azından süt kampanyası bitene kadar öyle yapmak zorunda kalacağım gibi görünüyor. Ya da geçinmek için birkaç düzenli müşteriye güvenmek zorunda kalacağım. Ama çok fazla tekrar yapmak onlara fikir verir." Flip şakağını tıklar.

"Değişiklik olsun diye biriyle çıkmayı deneyebilirsin," diyor Ashish.

"Bağlanmak istemiyorum." Flip birasını bitirip buzdolabından bir tane daha alır.

Kafamı sallarım. "Harika, istikrarlı bir ailen var, otuz yıldan fazla süredir birlikte olan anne baban var, ama sen benden bile daha fazla ilişkilerden kaçınıyorsun." Ben de boş bardağımı dolu bir tanesiyle değiştirim.

"Onlar benim ilişkilerden uzak durmamın nedenlerinden biri," diye itiraf ediyor Flip. "Birbirlerini deli gibi seviyorlar, değil mi?" En azından öyle görünüyorlar. Çocukken, birbirlerine karşı bu kadar nazik olmalarına inanamıyordum. Çok paraları yoktu, ama her cuma, Flip'in babası yaz aylarında annesine bir demet kır çiçeği getirirdi. Kışın ise ona tek bir gül getirirdi. Bea için de böyle bir şey yapabilirim. Ona çiçek getirebilirim. O şakayıkları sever. O çocukken, onun için ara sıra komşumun bahçesinden bir tane çalardım.

"Evet. Aynen öyle. Kimseyle o kadar derin bir ilişkiye giremem. Şu anda olmaz.

Çok fazla baskı oluyor."

"Nasıl çok baskı?" diye sorar Dallas.

"Endişelenecek başka biri daha var. Bunun nasıl bir şey olduğunu bilirsin," diyor bana dönerek. "Zaten ailem ve Rix var. Kariyerime odaklandığım bir dönemde buna birini daha ekleyemem."

"Bea için neden endişeleniyorsun? Hayatı yolunda; iyi bir işi ve iyi arkadaşları var. Ondan sakladığımız tek şey dışında endişelenecek pek bir şey yok."

"Onun nerede yaşadığını gördün. Bizim büyüdüğümüz ortamdan dolayı kötü mahallelere alışık. Ama küçük kasaba ile büyük şehir farklıdır. Onun için güvenli bir yer istiyorum, ama benden para almayı reddediyor ve yeterli birikimi olmadığı konusunda aşırı paranoyak. O oda arkadaşı durumu, bizim evimize gelmesine neden olacak kadar, onun itiraf ettiğinden çok daha kötü olmalı."

"Neden böyle düşünüyorsun?" Onu oradan çıkardıktan sonra bu konuyu fazla düşünmedim.

"Rix planı olmadan hiçbir şey yapmaz. İlkokuldan itibaren üniversiteye giden yolunu planladı. Her yıl ne kadar biriktirmesi gerektiğini, ne kadar krediye ihtiyacı olacağını ve tam zamanlı bir işe girdiğinde hepsini ödemesi ne kadar süreceğini hesapladı. Hatta enflasyon, gidişat ve ne kadar hızlı doğru

şirket. Onun sinirlenmesi çok zor, ve sinirleri bozulmadan önce bir sürü şeye katlanıyor," diyor Flip.

"Huh." Düşünerek biramdan bir yudum alıyorum. Belki de bu yüzden Flip'in seks maratonları hakkında ona hiçbir şey söylemiyor. Zaten bir kez boktan bir durumdan kurtulmak zorunda kalmıştı. Belki de bu, iki kötülükten daha az kötüsü. Ya da belki de onun arkasından iş çevirmiyor olsaydık bir şey söylerdi, ama söyleyemeyeceğini hissediyor.

"Ha, ne?" diye soruyor Ashish.

"Eh?" Ashish'e dikkatimi veriyorum.

"*Huh* dedin. Huh, ne?"

"Bea'nın fitilini ateşleyebiliyorum galiba." Birden fazla şekilde. "O da seninkini ateşliyor. Son zamanlarda daha az kavga ediyorsunuz ama,"

diyor Flip.

"Neden acaba?" Dallas yanımdan bana bakıyor. "O neydi?" diye soruyor Flip.

"New York maçını izlemeliyiz," diyor Dallas. "Nasıl oynadıklarını görelim, böylece sezonun ilerleyen bölümlerinde bizi neyin beklediğini bilelim." Bu geceki diğer maçın tekrarını bulana kadar kanalları geziyor.

Çocuklar başka bir şeye geçmesine rağmen kalbim hâlâ çarpıyor. Görünüşe göre bunu fark eden tek kişi Roman değil.

Dairemize giden koridor kabak baharatı kokuyor. Kapıyı açtığımda ağzım sulanıyor, ama sadece evin taze pişmiş turta koktuğu için değil. Bea mutfakta duruyor, komik çoraplar, şort, bol bir tişört ve önlük giymiş. Saçları tepesinde bir topuz şeklinde toplanmış ve boynunda un lekeleri var.

"Vay canına, burası ne güzel kokuyor." Flip çantasını bırakıp ona doğru yöneldi.

ona doğru yürüyor.

O arkasını döner, yüzünde geniş bir gülümsemeyle kısa bir kucaklaşmayı kabul eder. Ben başka yere bakarım, onun bunu yapabilmesine ve benim yapamamama kıskançlık duyarak. Başkaları varken ona dokunamamak beni yıpratıyor. Flip banyoya ya da yatak odasına gittiğinde, onu arkadan kucaklayıp yüzümü saçlarına gömebileceğim o çalınmış anları özlüyorum. Keşke bu işe, nasıl çıkacağımı bilmediğim bir anlaşma ile başlamasaydık diyorum.

"Zamanlaman mükemmel!" diyor. "Fazladan bir turta yaptım. Yarın akşam yemeğine kadar beklemek işkence olur diye düşündüm. Gelin oturun, ikinize de birer dilim keseyim. Ayrıca cevizli turta için çok fazla dolgu yaptım, o yüzden tartlar da var. Onları da deneyebilirsiniz!"

Tezgahın üzerinde bir şişe kırmızı şarap ve yanında neredeyse boş bir bardak var.

Dolaptan tabakları alır ve aceleyle geri dönüp turta dilimlerini keser. Üzerlerine taze çırpılmış krema koyar ve bize doğru iter.

Flip karşıdaki sandalyeye oturur, ben de yanındaki sandalyeye otururum. Pastayı büyük bir lokma alır ve ağzına atar. "Bu çok lezzetli," diye mırıldanır. Yutkunduktan sonra, "Madden büyükannenin tarifi mi?" diye sorar.

Çatalımı kabak ve hamurun içinden geçirip, bir ısırık almadan önce çırpılmış kremayı topluyorum. İnanılmaz bir lezzet. Ama Bea'nın yaptığı her şey öyledir zaten.

Pastanın tamamını yiyoruz ve Flip bayılıyor. Onun yemek komasına girmesine teşekkürler, Bea'yı odama götürüyorum. Ona karşı yumuşak davranıyorum. Nazik davranıyorum, çünkü geçen sefer sert davrandım. Onun için fazla olmak istemiyorum. Ona gitmemesi için bir neden vermek istiyorum.

Ertesi gün uyanırız ve Şükran Günü yemeği için babamın evine gitmek üzere hazırlanırız.

Flip'in arabasına turtalar, tatlı patates güveç ve Bea'nın kardeşim için aldığı hediyeği yükledikten sonra, "Bir fikrim var," diyorum, çünkü aynı zamanda onun doğum gününü de kutluyoruz. Bea pasta yapmayı teklif etti, ama Brody sadece dondurmali pastayı seviyor ve babam bunu halletmiş.

"O ne?" Flip bagajı kapatırken sorar.

"Bea, kardeşimin arabasını sürmeli. Böylece, onun arabası olduğunu düşünecek ve sürpriz daha büyük olacak."

"Uh..." Bea dudaklarını büzüyor. "Senin babanın evine hiç gitmedim. Ve bu araba yepyeni. Böyle bir sorumluluk almak istemiyorum."

"Yolun çoğunu ben sürsem, köşeyi döndüğümüzde yer değiştirsek nasıl olur?" diye öneririm.

"Evet, tamam. Bu olur," diye kabul eder Bea.

Kardeşimin yakında doğum günü hediyesi olacak arabanın yolcu tarafına geçer ve Flip kaşlarını çatar. "Neden Rix, babanın evine yaklaşıp kadar benimle birlikte sürmüyor? Oraya varmadan önce ikinizin birbirinizi öldürmesini istemem."

Çünkü günün geri kalanını uslu geçirmek zorunda kalmadan önce yarım saat Bea'nın şampuanını koklamak istiyorum. "Tabii. Olur."

Babamın evinden iki sokak uzaktayken, Flip arabayı durdurur Bea arabadan atlayıp kardeşimin doğum günü hediyesine atladı.

"Ne yapmaya çalıştığını gördüm," der, ben ona nereye dönmesi gerektiğini söylerken. Babam, kardeşlerim ve benim büyüdüğümüz evde yaşıyor.

"Yarım saat kadar kimse bizi görmeden vakit geçirebiliriz diye düşündüm."

"Böylece bir araba bulabilirdin?" Bea sağa dönmeden önce kasıklarına bir bakış attı.

"Daha çok sana daha sonra yapmak istediğim tüm o müstehcen şeyleri anlatabilmek için. Ama arabayı hazır bulundurmaya da karşı çıkmazdım."

Gözlerini devirip gülümsüyor. "Brody bu arabanın kendisine ait olduğunu fark ettiğinde çok heyecanlanacak."

"Evet. Bir süredir bu arabaya hayran hayran bakıyordu. Hokey nedeniyle haftada sadece bir vardiya çalışıyor, bu yüzden para biriktirmesi zor oluyor," diyorum.

"Sen harika bir ağabeyisin."

"Eh, elimden geleni yapıyorum. Annemiz berbat biri. Birkaç yıldır doğum gününde onu aramıyor ya da kart göndermiyor," diye itiraf ediyorum.

Bea uzanıp elimi sıkıyor. "Çok üzüldüm. Bu çok berbat bir durum."

"Ne yaparsın, durum bu. Bu yüzden doğum günlerini bu kadar önemseriz. Acısını hafifletmeye çalışırız, anlarsın ya? Annesi gittiğinde o sadece dört yaşındaydı, bu yüzden onu pek hatırlamıyor. Çoğunlukla ara sıra telefonda sesini duyuyor ve yılda bir kez kart gönderen biri olarak hatırlıyor." Bu, genellikle kendimi berbat hissettirdiği için konuşmadığım bir konu.

"Yine de hepiniz için çok kötü." Bea babamın evinin önüne arabayı park ediyor. "Vay canına. Aynı ama farklı." Arabayı park ediyor.

Pencereden kardeşimi görüyorum ve bir saniye sonra ön kapı açılıyor. Bea sürücü koltuğundan inerken kardeşimin gülümsemesi kayboluyor.

İfadesini düzeltir ve bizi karşılamak için aşağı iner. "Güzel araba."

"Değil mi?" Bea bana anahtarları atar ve gülümsemesini bastırır. Flip sokağa park eder.

Bir an bekledikten sonra anahtarları Brody'ye atarım. "Doğum günün kutlu olsun dostum."

Anahtarları yakaladı, gözleri benimle Bea arasında gidip geliyordu. "Ciddi misin sen?"

Nathan ve babam kapıda belirir. "Evet. Hepsi senin."

"Sürüşü çok yumuşak. Bir denemelisin." Bea kaputu okşar ve kenara çekilir.

"Rix, değil mi? Babam geleceğini söylemişti. Seni uzun zamandır görmemiştim. Sen sanki..." Gözleri üzerinde dolaşüyor ve yanakları pembeye dönüyor. Kafası karışık. Çıldırırken nazik olmaya çalışıyor. "Evet. Vay canına. Seni görmek güzel. Bu lanet araba, dostum! Küfürlerim için özür dilerim, baba."

"Neden bir tur atmıyoruz?" diye öneriyorum.

"Yapabilir miyiz?" Brody omzunun üzerinden bakar. "Sorun olur mu, baba?" "Tabii ki sorun olmaz." Babam Bea ve Flip'e döner. "Beatrix, Seni tekrar görmek çok güzel. Nathan'ı hatırlarsın." Kardeşimin omzunu sıkıca tutar.

"Selam! Merhaba!" Nathan elini bacağına siler ve elini uzatır. "Uzun zaman oldu." Gözleri fal taşı gibi açılmıştır ve şok olmuş gibidir.

"Merhaba. Seni görmek güzel." Gülümser ve elini sıkar, sonra bize başını sallar. "Siz de gezintiye çıkmalısınız."

"Hadi." Onu çağırırım. "Birazdan döneriz."

Nathan arkaya biner, ben yolcu koltuğuna geçerim, Brody ise direksiyona geçer.

"Bu çok tatlı. Bunun benim doğum günü hediyem olduğuna inanamıyorum."

Yani, dostum..." Brody heyecandan titriyor.

Arabayı blok çevresinde sürer ve otoyola girer, ancak tatil haftasonu nedeniyle trafik yavaştır, bu yüzden otoyoldan çıkar ve babamın evine geri döner.

Nathan, arabadan inmeden önce dikiz aynasından yansımasını kontrol eder.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyorum.

Bana bir bakış atıyor. "Saçımın dağınık olmadığından emin oluyorum." "Neden? Kimi etkilemek istiyorsun?"

"Dostum, Flip'in kız kardeşini gördün mü? Çok seksi."

"Senin bir kız arkadaşın var." Son birkaç gün içinde bir değişiklik olmadıysa tabii. Lisa Şükran Günü için gelecekti, ama ara sınav ödevini bitirmesi gerektiği için gelemedi.

"Hala iyi bir izlenim bırakabilirim." Koltuk altını kokladı.

Gözlerimi devirdim. "O biriyle birlikte."

"Öyle mi? Kiminle? Takım arkadaşlarından biri onunla çıkmaya cesaret edebilecek kadar cesur mu?"

"Bu seni ilgilendirmez. Onunla flört etme. O Flip'in kız kardeşi ve sana yasak. Anladın mı?"

Ellerini kaldırır. "Tanrım. Sinirlenme Tris. Flört etmeyecektim. Sadece dışlerimde bir şey kalmadığından emin olmak istedim."

İçeri girdiğimizde Bea mutfakta babamla birlikteydi. Yemek hazırlığını üstlendiğini görünce hiç şaşırmadım. İki kardeşim de aniden yardım etmek istediklerinde de şaşırmadım. Nathan haklı. O çok güzel. Akıllı, eğlenceli ve komik. Bulaşıcı bir gülümsemesi ve doyamayacağı bir kahkahası var. Onu ailemle birlikte izlerken, olmaması gereken şeyler diliyorum. Kalıcılık gibi. Bu imkansız.

Seks için benimle kalacak, çünkü orgazm yaptırmada iyiyim. Ama ben kimsenin uzun vadede isteyeceği türden bir adam değilim. Anneme sorabilirsiniz.

Flip bana bir bira uzattı. "Bizi davet ettiğın için teşekkürler dostum. Rix'in buna ihtiyacı vardı. Essie'yi ve ailemizi özölüyor, bunu kabul etmek istemese de."

"Tabii ki." Essie, Bea'nın hayatındaki bir başka önemli parça. Her zaman en yakın arkadaşının olduğu yere gitme ihtimali var. İkisi çok yakındır. Essie, Bea'nın duygusal ve diğler açılardan ihtiyaç duyduğu istikrarı sağlıyor. Ben ona bunu veremem.

Ve zaten, biz sadece sevişmek için birlikteyiz.

BÖLÜM 19

RIX

Cumartesi sabahı, Tristan'ın ailesiyle geçirdiğimiz Şükran Günü'nden neredeyse bir hafta sonra. O ve ben bir ritim bulduk. Çoğu gece, Flip dışarıda ya da bir tavşanı mutlu etmekle meşgulken, sessiz seks yapmak için onun yatak odasına gizlice giriyorum. Sonra da çatı katına geri dönüp ortadan kayboluyorum.

Ama Flip'in bu sabah Hemi ile bir tanıtım işi var, bu yüzden daire tamamen bize kalıyor. Ve biz de bunu çok iyi değerlendiriyoruz.

Tristan boynumun yanını yalıyor ve kulak mememi ısıyor. "Bir dahaki sefere seni arkadan sikerken, bu tatlı bakire kıcını alacağım."

"Aman Tanrım, beni ikiye böleceksin." diye inliyorum.

Eli her zamanki gibi boğazımı kavrar. Diğer yumruğu at kuyruğumu kavrar, sırtım kavislenir ve her itişte göğüslerim zıplar. Testisleri, aşırı orgazmımdan ıslanan iç uyluklarıma çarpar. Odanın karşısındaki aynada yansımamızı izliyorum. Ve yine orgazm olmak üzereyim. Özellikle de bir sonraki deplasman maçından döndüğünde beni bekleyen şeyin vaadiyle.

Tabii ki gerginim. Ama şu anda kıcımda bir tıkaç var ve orgazmların bu lanet dünyadan olmadığını inkar edemem. Bu da bana önümde beni bekleyenler için cesaret veriyor.

"Yavaş ve nazik olacağız, en azından benim boyutuma alışana kadar," diyor Tristan, sesi düşük bir gürültü gibi. "Bütün gece sürse bile, kıcın benim olacak."

Titriyorum, sınırdayım, ama ağrıyan, çaresiz klitorisimi ovmak için onun ön kollarını bırakamıyorum. Uyluklarım titrerken inliyorum.

Yatak odasının kapısı çalınır ve dehşetle kapının açıldığını görürüm.

"Bir kişiye daha yer var mı?" Kardeşimin sesi, odayı ışık doldururken şarkı söyler gibi çıkıyor.

Flip orada duruyor. Kapının eşiğinde. Eli hala havada. Hızla kapı koluna uzanır. "Kahretsin, çok üzgünüm."

"Siktir." Tristan saçımı ve boğazımı bırakır, bu da öne düşeceğim anlamına gelir, ama önce kardeşimin yüzündeki şok ifadesini görürüm.

Ellerimi uzatacak vaktim yok ve yatağın ucuna çok yakınız. Kenardan aşağı yuvarlanıyorum. Ayak bileğim Tristan'ın parmaklarından kayıyor ve düşüşümü yüzümle durduruyorum. "Ah! Siktir!" Vücudumun geri kalanı yere çirkin bir şekilde düşüyor.

"Rix? Ne oluyor lan? Lanet olası kız kardeşimi mi sikiyorsun?" Kapı duvara çarpar, topuz alçıpan duvara saplanır.

"Flip, dostum. Bu değil..." Tristan yataktan iner ve ayakları görüş alanıma girer. Ben hala yerde yatıyorum.

"Göründüğü gibi değil deme!" diye bağırır Flip. "Sikinin şu anda *parladığı* belli, yani kesinlikle kız kardeşimin içine girmişsin!"

"Bize bir dakika müsaade eder misin!" Tristan, yanıma diz çöküp yatağın örtüsünü çekip beni örtmek için çekerek bağırır. Beni oturur pozisyona getirir, gözleri yüzümde dolaşır. "İyi misin?" Yanağımı avuçlar, ben irkilirim. "Siktir. Özür dilerim. Panikledim."

"Siz ikiniz lanet olası hainlersiniz!" Flip bağırır.

Başım zaten ağrıyor. Tristan, yerden gömleğini alıp başına geçirmeden önce, çarşafı örtülmüş olduğumdan emin oluyor, ama bu, altından sarkan ve artık yumuşamış olan sosisini örtmeye yetmiyor.

Ne dağınıklık.

Tabii, kışkımda hala bir anal tıpası olduğunu da unutmamak lazım.

"Dostum! Dünyadaki onca kadın varken neden benim kardeşim? Onu sevmiyorsun bile. Seni deli ediyor." Flip odada volta atıyor. Ellerini saçlarına geçirip başının arkasında birleştiriyor. "Kardeşimi siktiğine inanamıyorum."

Tristan yanımdan geçip Flip'i mutfığa kadar takip ediyor, özür diler gibi bana bakıyor. Tristan'ın şifonyerinin üstünde bir tişört buluyorum ve aynada yüzüme bakıyorum. Benim şansıma, sonunda morluklar oluşacak.

"Üzgünüm dostum. Üzgünüm. Birden oldu. Senden saklamamalıydık." Tristan hayalarını tutuyor.

"Öylece oldu mu? Sikin kazara onun içine girdiğine hiç benzemiyordu!" Flip geri çekilip Tristan'ın yüzüne yumruk atıyor.

Tristan birkaç adım geriye sendeliyor ve şimdi bir eliyle aletini, diğer eliyle burnunu tutuyor. "Bunu hak ettim. Bunu hak ettiğimi biliyorum."

"Seni geberteceğim!" Flip, Tristan'ı itiyor. "İkiniz keser misiniz?!" diye bağıyorum.

Flip'in öfkeli bakışları bana yönelir. "Onun sana dokunmasına nasıl izin verdin? Nasıl? Aynı kadını aynı anda sikmiştik! Ve sadece bir kez değil, birçok kez." Kendisiyle Tristan arasında eliyle işaret eder. "Aynı anda aynı amın içindeydik. Benim sikim ve onun sikim." Avuçlarını birbirine vurur. "Böyle."

"Flip, dostum, kızgın olduğumu biliyorum, ama onun bunu bilmesine gerek yok. O senin kız kardeşin, lanet olsun," diye bağıır Tristan.

Şifonyerden bir çift boxer şort alıp Tristan'ın kafasının arkasına fırlatıyorum. Bu ikisiyle başa çıkamıyorum. Elimi kaldırıyorum. "Görsel olarak görmesem de olur. İkinizin sınırları yok. Flip, buraya taşındığımdan beri, beni veya hislerimi hiç düşünmeden bir sürü seks arkadaşını bu daireye getirip götürdün. Hiç. Sayısız tavşana iğrenç, ahlaksız şeyler yaptığını dinledim. Bilmiyorsan söyleyeyim, onlar sadece doldurulacak bir dizi delik değil. Onlar birinin kız kardeşi de olabilir! Kadınlar, senin lanet yatak odanın dışında da değeri olan insanlardır."

Bir an durup nefes almaya çalışıyorum. "Ben kendi kararlarını verebilen yetişkin bir kadıım. Ve bu, senin onaylasan da onaylamasan da kiminle yatacağıma karar vermeyi de içeriyor. Büyü artık!"

"Bu ne zamandır devam ediyor?" Flip'in öfkeli bakışları, benimle Tristan arasında gidip geliyor. Tristan, bacaklarını boxer şortuna sıkıştırmış

bacaklarını boxer şortuna sıkıştırmış ve benimle aptal kardeşim arasına girmiş.

"Bir süredir." Bunun eninde sonunda olacağını bilmeliydim. Sadece bu kadar feci bir durum olacağını tahmin etmemiştim.

"Bir süredir ne demek?" Flip kollarını kavuşturur. "Bir hafta mı? İki hafta mı? Bir ay mı? Daha mı uzun?" Yüzünde inanmaz bir ifade belirir. "Biri bana cevap versin!"

"Bea'ya bağırmayı kes," diyor Tristan, sesi alçak ve tehditkar. "İlk seferi, taşındıktan yaklaşık bir hafta sonraydı ve bunun sebebi bendim. Ve bunun devam etmesinin sebebi de bendim."

"Taşındıktan bir hafta sonra mı?" Flip tekrarlar. "Neredeyse iki aydır arkamdan kız kardeşimi sikiyorsun? Seni pislik!" Bana suçlayıcı bir şekilde parmağını doğrultur. "Ve sen! Kalacak bir yere ihtiyacın olduğu için buraya taşınmana izin verdim, ama sen en iyi arkadaşımın sikini içine almasına izin verdin! Hem de defalarca! Ne oluyor lan, Rix?"

Kollarımı kavuşturuyorum. "Sen iki X kromozomu ve nabızı olan her şeye sikini sokuyorsun. En azından ben bütün takımı sikmiyorum." Alaycı bir tavır takınıyorum, ama Tristan dönüp bana bakıyor ve bir tür hırıltı gibi bir ses çıkarıyor.

Tristan'a bir bakış attım. "Ciddi misin? Çifte standardını bir kenara bırak." Bu, hayal edebileceğim en kötü senaryo. Özellikle de yanağım ağrıyor ve kığım hala lanet olası bir tıkaçla dolu olduğu için. Orgazm olmaya yüzde doksan beş kalmıştı, bu yüzden klitorisim de ağrıyor.

"Siz ikinizin arasında ne oluyor? Siz... çıkıyor musunuz?" Flip bu kelimeyi zehir gibi tükürüyor.

"Hayır. Sadece sevişiyoruz. Hepsi bu," Tristan, ben ağzımı açamadan önce cevap veriyor.

Bu acıttı. Çıkıyoruz. Bu doğru. Ama Tristan ve ben çok sevişiyoruz, gerçekten çok, ama yaptığımız *tek* şeyin *bu* olduğunu söyleyemem. Randevuya çıktık. Bazen takılıyor. Bana düşünceli hediyeler getiriyor. Sürekli mesaj atıyor. Tanrı aşkına, Şükran Günü'nü onun ailesiyle geçirdim. Ona bir bakış attım.

"Doğru." Gözleri her yere kayıyor ve sert bir eliyle saçlarını karıştırıyor. "Sürekli sevişiyoruz. Yaptığımız şey bu.

Sikişiyoruz."

Bir saniye önce beni savunuyordu, bir saniye sonra ise birbirimizle hiçbir ilişkimiz yokmuş gibi davranıyor. Tristan'ın birçok saçmalığını kaldırabilirim, ama bu başka bir seviye. "Siktir et." Banyoya doğru yöneliyorum.

"Gidecek misin? Bu kadar mı?" Flip arkamdan seslenir.

"Banyo, ikinize de ait olmayan tek kapısı olan oda!"

"İkinizi de siktir edin." Flip tezgahdan gömleğini alır ve daireden fırlayarak çıkar.

Banyo kapısını çarparak kapatırım. Dört saniye sonra Tristan kapıyı alar. "Bea, hadi ama. Flip'le aralarımızı düzeltmeye çalışıyordum."

Kilidi çevirip kapıyı açarım. Yüzünde hüzünlü, panik bir ifade vardır. Ama beni olmak istemediğim tek şeye dönüştürdü: orgazm takası yapan başka birine. Ve bundan fazlasını istemek benim lanet olası hatam. Kıımdan fişi çekip göğsüne fırlatıyorum. "Biraz yalnız kalmam lazım, o yüzden siktirip gidersen çok sevinirim." Kapıyı yüzüne kapatıp duşu açıyorum.

Artık gerçekten bir daire bulmam gerekiyor.

BÖLÜM 20

TRISTAN

İşler resmen ters gitti. İki gün oldu ve Flip benimle konuşmuyor. Anlıyorum. Onun arkasından kız kardeşiyle yattım. Tekrar tekrar. Aşırı derecede. Roller tersine olsaydı, ben de aynı şeyi hissederdim. Ama birlikte yaşıyor ve aynı takımda oynuyoruz, bu yüzden durumu idare etmek iki kat daha zor.

Ve işleri daha da kötüleştiren şey, Bea'nın buz gibi davranmaya başlaması. Tabii, hala yemek yapıp buzdolabına bırakıyor. Hala evi temizliyor, harika kokuyor ve somurturken bile benim kişisel ıslak rüyam gibi görünüyor. Ama beni dışlıyor. İşe çok erken çıkıyor ve eve geç geliyor. Ayrıca mesajlarıma cevap vermiyor.

Onun gülümsemesini görememek, kahkahasını duyamamak ya da ona sarılmamak beni öldürüyor. Flip'in öğrenmesi olabilecek en kötü şey olur diye düşünmüştüm, ama Bea'nın benden kaçması daha da berbat bir şey çıktı.

Bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyorum. Düzeltip düzeltemeyeceğimi bilmiyorum ve bu beni çok korkutuyor. En iyi arkadaşım beni tanımıyor ve Bea bana yaklaşmama izin vermiyor. Hayatımı mahvediyorum. Her şeyimi kaybediyorum. Geriye kalan tek şey ailem ve hokey. Eskiden bu yeterliydi ama şimdi... Bilmiyorum. Arkadaşlığımı mahvetmek istemiyorum ve Bea ile olan ilişkimizi bitirmek istemiyorum. Bu seksden daha fazlası. Onunla konuşmamak beni mahvediyor. Ona sürekli mesaj atmaya alışmışım. Uyandığımda ilk düşündüğüm kişi o ve yatmadan önce görmek istediğim son kişi. Gizli anlarımızı ve sarılmalarını özleyorum.

Sonra, her şeyin boka sardığından üç gün sonra, yine boka sardı. Yarın seyahate çıkacağız, bu yüzden mutfaktayım, Bea'nın çatı katından aşağı inip onunla konuşabilmeyi umuyorum. Saat on olmak üzere. Yakında yatması gerekiyor. Yukarı çıkabilir miyim? Evet. Ama bu, onun zaten çok fazla olmayan alanını ihlal etmek olur. Ve zorlarsam, sonunda gideceğinden korkuyorum. Beni dışladı ve ben burada donmuş bir şekilde oturuyorum.

Flip dışarıda ve benimle konuşmadığı için ne zaman eve döneceğini bilmiyorum. *Eğer* eve dönerse tabii. Antrenmanlara ayrı ayrı arabayla gidiyoruz.

Bu hafta boktan barometre yüksek seviyede.

Saat 10:15'te Flip kapıdan içeri giriyor. Yalnız değil, ki bu şaşırtıcı değil. Onun peşinden gelen iki kıkırdayan kadın da öyle. Sürpriz olan ve beni çok kızdıran şey ise, onların tanıdık gelmesi. Beni görünce gözleri parlıyor.

"Tristan! Hey! Burada olduğunu bilmiyorduk." İçlerinden biri Flip'in göğsüne itiyor. "Geçen sefer çok eğlenmiştik, değil mi Trinity?" Tırnaklarını arkadaşının koluna geçiriyor.

"Çok eğlenceliydi." Topukları yere vurarak koşar adımlarla yanıma gelir, kollarıyla bana sarılır ve kucağıma tırmanmaya çalışır.

Kollarından kurtuluyorum. Üzerimde olmasını istediğim tek kişinin elleri Bea'nın elleri. "Üzgünüm, bu gece paketin bir parçası değilim."

"Gerçekten katılmak istemiyor musun?" Flip bana sıkı bir gülümseme atar ve kolunu Trinity olmayan kişinin omzuna atar. "Geçen sefer çok eğlendik, değil mi?"

"Çok eğlendik," diyor Trinity olmayan kız.

Tabii ki şimdi Bea çatı katından aşağı iniyor. "Oh!

Hey, kızım! Partiye katılıyor musun?" diye sorar

Trinity. "O benim kardeşim," der Flip düz bir sesle.

"Siktir git, Flip." Bea ona orta parmağını gösterir.

"Sanırım sen benim en iyi arkadaşımı sikiyorsun," diye cevaplar Flip.

"Burada herkesin sadakatinin kime olduğunu bilmek güzel."

"Siktir git." Banyo kapısı çarparak kapanır ve duş açılır.

"Muhtemelen regl olmuştur," diyor Flip arkadaşlarına.

"O lanet olası adet döneminde değil, seni aptal. Senin ikiyüzlü bir pislik olduğun için sana kızgın, bana da..." Aslında bana neden kızgın olduğunu bilmiyorum, ama tahmin edebiliyorum. "...ben olduğum için." Saçımı elime alıp kızlara dudaklarını sıkı tutarak gülümsüyorum. "Flip ve bana bir dakika müsaade eder misiniz?"

Trinity olmayan kıza poposuna hafifçe vurur. "Gidip rahatlayın. Hemen geliyorum."

Onlar onun yatak odasına koşarlar.

"Bak, Flip, kızgın olduğunu anlıyorum ve buna hakkın da var. Sana yalan söyledim. Bea da sana yalan söyledi. Ama bu durumun neyi düzeltecek ki?" Kapalı yatak odasının kapısını işaret ediyorum. "Neden bu pisliği yüzümüze vuruyorsun?"

"Rix taşınmadan önce, sen de benimle birlikte o ikisine aşık olurdun. Aslında, benimle birlikte o ikisine aşık *oldun*." Bea'nın duyabileceği kadar yüksek sesle söylüyor.

"Seni reddetmemiz için fazla bir fırsat bırakmadın," diye tersliyorum. "Hiç şikayet ettiğini duymadım." Kollarını kavuşturuyor.

Sinirli bir şekilde enseme ovuşturuyorum. Onun öfkesini bekliyordum, ama bu apaçık, yüzüne karşı sabotaj. "Sen eve iki ya da üç kadın getirip hep birlikte parti yapacağımızı söylediğinde ne diyebilirdim ki? Eğer ben vazgeçmek isteseydim, bana senin kanat adamın olarak bana ihtiyacın olduğunu, baskıyı azaltmam gerektiğini söyledin. Sen taşınmadan önce, kaç kez bir kadınla takım olduğumu bilmek ister misin?" Parmaklarımla bir O harfi yapıyorum. "Sıfır kez. Ve şimdi bu kadınları eve getirmenin sebebi ne? Geçmişte yaptığım tüm pislikleri hatırlatmak için mi? Bea'ya saygısızlık ediyorsun. Sanki onun bunu görmesi gerekiyormuş gibi."

"Onun burada olmasına gerek yok. Kendi evini tutabilir. Daha önce hiç rahatsız olmamıştı, neden şimdi rahatsız olsun ki?"

"Onu rahatsız etmediğini nereden biliyorsun? Ona sordun mu? Yoksa sadece şaka yaptığı için sorun olmadığını mı varsayıyorsun? Çünkü bana da öyle yaptın. Benim de senin seks partilerine katılmak isteyeceğimi varsaydın." Kendimi bu boktan duruma soktuğum için, oturup bunun olmasına izin verdiğim için çok kızgınım.

Flip'i mutlu etmek için onun planına uymaya bu kadar takıntılı olduğum için kendimden nefret ediyorum.

"Senin şikayet ettiğini duymadım."

"Bu bizim yaptığımız bir şeydi ve ben de tam olarak katıldım, ama bu gerçekten senin işindi Flip, benim değil. Bea taşındığından beri işlerin nasıl gittiğini bir düşün. O çatı katında yatmaya başladığından beri kaç kadın eve getirdim?"

"Tüm o çizikleri bırakan kadın vardı. Antrenman kampının hemen başında."

Kollarımı kavuşturup, onun anlamasını bekledim. "O

zamanlar kız kardeşimle yatmaya mı başladın?"

O, kelimenin tam anlamıyla ilk seferdi. Flip'in ayrıntılara ihtiyacı yoktu.

"Rix ile planın ne, ha? Sen ilişki yaşamazsın.

Son çıktığın kız ne kadar sürdü, iki ay mı, sonra onu attın? Rekorun ne? Üç buçuk ay mı? Rix'in üç uzun süreli erkek arkadaşı oldu, hepsi en az bir yıl sürdü. O tek eşlilik ve istikrar istiyor, ama sen ona ikisini de veremiyorsun. Yoksa bu senin yerleşme girişimin mi?

Alt dudağımı ovuşturuyorum, sözlerinin acısı dayanılmaz. Beni herkesten daha iyi tanıyor. Geçmişimi, nasıl biri olduğumu biliyor. Bea'nın benimle konuşmasını istiyorum. Kalmasını istiyorum. Bunun sadece seksle ilgili olmamasını istiyorum, ama belki de o haklıdır. Belki de onun ihtiyacı olan kişi olamam. "O ciddi bir ilişki istemiyor."

"O böyle mi dedi? Anlaşmanız bu muydu? Ne zamana kadar birbirinizle yatacaktınız? Ben öğrenene kadar mı? Konuşmak için ağzımı açtım ama o elini kaldırdı. "Biliyor musun? Önemli değil. Seni tanıyorum dostum. Sen bağlanamazsın. Şimdi başlayacağını sanmıyorum."

"Bu adil değil." Yapmamış olmam, bunu düşünmediğim veya istemediğim anlamına gelmez. Sadece bunu elde edebileceğime veya bunun sürekliliğine güvenmiyorum ve Flip'in güvensizliği bu endişelerimi daha da artırıyor.

"Dostum, bana adalet hakkında konuşma," diye karşılık verir Flip. "Ben senin yanında oldum. Bütün ailem senin yanında oldu, kız kardeşim de dahil, ona çocukluğumuzdan beri çoğu zaman kötü davrandığın halde. Lanet olsun, annen seni terk etmeden önce seni yarı yarıya benim ailem büyüttü. Sana her zaman aileden biri gibi davrandık. Her zaman. Ve sen

etrafta dolaşıp kız kardeşimle yatmak mı?" Dudakları kıvrılır. "Senin nasıl biri olduğunu biliyorum. *Neyi* sevdiğini biliyorum. Tam olarak nasıl biri olduğunu biliyorum. Gördüm. Bana baskı yaptığımı falan söyleyebilirsin, ama benimle birlikte pis işlere bulaşmadığını söyleyemezsin." İki parmağını göğsüme batırır. "Onu mahvetmesen iyi olur, yoksa ben de seni mahvederim." Arkasını dönüp yatak odasına girer.

"Siktir." Ellerimi saçlarımın arasından geçiriyorum. Suçluluk duygusu midemi bulandırıyor. Yalanlar yüzünden. İhanet yüzünden. Çünkü gerçekten istediğim şeyi itiraf edemeyecek kadar korkak olduğum için.

Flip'in kapısından kıkırdamalar geliyor.

Bea'nın banyodan çıkmasını beklerim. Sonunda çıktığında, duş almış ve istediğim her şeyin kokusunu taşıyor. Ama yorgun görünüyor. Bu hissi bilirim. Son birkaç gecedir berbat uyuyorum.

Başını geriye eğip tavana bakar ama hiçbir şey söylemez. Elimi kaldırıp yanağındaki çürüğe dokunmak istediğimde, başını çevirip iki elini de kaldırır.

"Panik yaptığım için özür dilerim. Düşmeni engellemeliydim." Yapmam gereken çok şey vardı.

Kafasını sallar. "Sorun, çürük bir yanak değil, Tristan."

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. Saklamaya çalıştığım anılar yüzeye çıkıyor. "*Yapabileceğin hiçbir şey yok. Ben gidiyorum.*" İşleri farklı şekilde halletmeliydim. Ama yapmadım ve nasıl düzelteceğimi bilmiyorum. "Çatı katında kalmak zorunda değilsin Bea. Benim odamda kalabilirsin."

"Neden?" Bakışları yana kayar. "Onların orgazm seslerini benimkilerle bastırmak için mi? Keşke yapmasaydım dediğin seçimlerin yüzünden kendini bok gibi hissetmek zorunda kalmamak için mi? Teşekkürler, ama gerek yok." Yanımdan geçip çatı katına doğru yürür.

Reddedilme hissi damarlarımda asit gibi yakıyor. Ona odamı verebilirim. Bu gece biraz huzur bulabilmesi için ben çatı katında yatabilirim. "Ben..."

Elini sallayarak sözümü kesiyor. "Senden hiçbir şey istemiyorum." Merdivenden yukarı çıkıp kayboluyor.

Onu durdurmadım. Artık ne yapacağımı bilmiyorum. Onu istiyorum. Kollarımı ona dolamak ve benimle kalmasını sağlamak istiyorum. Ama

onun ihtiyaçı olan kişi olamıyorum. Ve o her halükarda gidecekti.

Bir saat sonra, kısmen Flip'in hala güçlü olup olmadığını görmek için, kısmen de Bea'nın konuştuğunu duyduğum ve konuşmayı dinlemek istediğim için yatak odamın kapısını gizlice açtım.

"Yüzüstü yere düştüm. Aptalca bir çürük oluştu... Evet, pek iyi olmadı. Flip'in bütün sabah dışarıda olduğunu sanıyordum, ama görünüşe göre öyle değılmiş. Evet... evet. Geçen ay taşınmış olsaydım bu durumda olmazdım."

Sessizlik olur. "Flip pislik gibi davranıyor ve Tristan da... Her şey berbat durumda." Derin bir nefes alır. "Keşke ben de ziyarete gelebilseydim. Belki yakında gelirim. O zaman seni bu kadar özlemek zorunda kalmam ve aptal kardeşim seks hayatım yüzünden kafayı yemesi ile uğraşmak zorunda kalmam. Çifte standartlar gerçek dışı." Bir başka sessizlik. "Evet, patronum senin bölgede bir pozisyondan bahsetti." Gülüyor. "Kötü bir fikir olmaz."

Midem düğümlenir. Tabii ki Vancouver'a gitmeyi düşünüyor. Neden düşünmesin ki? Daireden taşınması sadece an meselesi. Ülkenin diğeri ucuna taşınması ne kadar sürer kim bilir.

BÖLÜM 21

RIX

"Ne yapıyorsun?" Tristan ellerini beline koymuş. Merdiveni engelliyor ve altta duran çöp kutusuna bir şeyler atmamı engelliyor.

"Toplanıyorum." O hareket etmek istemediği için eşyaları başka bir boş çöp kutusuna koyuyorum.

"Ama... neden?"

"Çünkü taşınıyorum."

"Ama... ama..." Elleriyle saçlarını karıştırıyor. "Eğer taşınırsan, ilişkimiz biter."

Paketlemeyi bırakıp ona baktım. Endişeli olduğu belliydi. Gözleri çılgındı, gözlerinin altında halkalar vardı ve çenesi sürekli titriyordu.

"Bu anlaşmanın bir parçasıydı," diye hatırlatıyorum ona.

Elleri yine belinde. Onlarla ne yapacağını bilmiyor gibi görünüyor. Elleri yanlarına düşüyor, sonra da kavuşturuyor.

"Flip'in de öğrenmemesi gerekiyordu, ama öğrendi, bu yüzden seks anlaşmamız fiilen feshedildi. Ayrıca, geçen hafta seks yapmadık, bu yüzden daha fazla garip bir durum için burada kalmamın bir anlamı yok, sence de öyle değil mi?"

Flip öğrendiğinden beri hala gerçek bir konuşma yapmamış olmamız beni incitiyor. Tristan, yatak odasına gizlice girmem için sürekli ayrıntılı planlar yapmaya devam ediyor. Ben de bunu reddediyorum.

"O üç gün boyunca yoktum." Yine saçlarını elleriyle taramaya başladı. "Sen benim iyi olduğum şeyi yapmama izin vermezsen, durumu nasıl düzeltebilirim? Kim benim gibi seni becerebilir ki?"

Ağızından çıkan her cümle kalbime bir yumruk gibi gelmeseydi gülerdim. Tristan, "*siktir*" kelimesini "*seviyorum*" veya "*kendine iyi bak*" gibi duygusal anlamlar taşıyan kelimelerle değiştirseydi, bu gerçek bir ilişki gibi hissettirirdi. Bu da bir sorun. Çünkü o, bunun bir ilişki olmadığını açıkça belirtti. Onunla seks yapmaktan hoşlanıyor olabilirim ve duygusal olarak gelişmemiş bir aptal olmadığı zamanlarda onu bir insan olarak sevebilirim, ama bu hafta öğrendiğim bir şey varsa, o da Tristan'ın ve konuşarak sorunları çözmenin birbiriyle uyuşmadığıdır.

Arka arkaya iki deplasman maçı vardı ve döndüklerinde Flip ve ben birbirimizi görmezden gelmeye devam ettik, Tristan ise gece geç saatlerde mesajlaşarak beni yatağa geri çekmeye çalıştı. Kardeşim fark etmeden Tristan'ın odasına gizlice girmek bir şeydi. Ama o buradayken ve bunu biliyorken bunu yapamam. Ve nedense Tristan bunu anlamıyor. Ya da anlamak istemiyor. Her halükarda, durum korkunç derecede garip. Bana alan lazım. O yüzden gidiyorum.

"Şu anda eşyalarımı topluyorum ve açıkçası, sevişecek havada değilim."

Bu yüzde yüz doğru değil.

Tristan, sinirli, çatık kaşları, düşük bel gri eşofman altı ve takım tişörtüyle çok çekici görünüyor. Onu mutlu bir şekilde soyup yüzüne ya da sikine binip çoklu orgazmın mutluluğuna ulaşabilirim. Ama *sadece* onunla sikişmek istemiyorum. Bağlantı istiyorum. Beni vahşi bir şekilde sikmeden önce burnunu burnuma sürmesini, tatlı ve yumuşak olmasını istiyorum. Ayrıca, Flip'in öğrenmesinin yaratacağı sonuçlarla uğraşmamak da başımızın üzerinde asılı duran bir sorun. Tristan'ın, aramızda olanların nefretle sevişmekten, sevişmeye, sevişirken birbirimizi gerçekten sevmeye doğru tırmandığını kabul etmeyi reddetmesinden bahsetmiyorum bile. Bu kaçınma pastasının üzerine daha fazla seks eklemek kötü bir fikir.

"Ne zaman taşınıyorsun?"

"Bu öğleden sonra."

"Bu öğleden sonra mı?" Gözleri parladı ve yüzünün rengi soldu.

"Ama bu... bu kadar çabuk nasıl bir yer buldun? Nereye

? Güvenli mi? Yine ev arkadaşların mı var? Ya az önce kurtulduğun durumun aynısıysa?"

Kalbim acıyor. Keşke onun da beni önemseydiğini itiraf edebilseydi. Ama Tristan, öfkeli bir adamın içinde yaşayan kırık bir çocuk ve ben bunu düzeltemem. "Hammer'ın yanına taşınıyorum. Babasının binasında iki yatak odalı bir daire kiralanıyor." Dün Hammer'ın babasının evine giderken asansördeyken kaderimiz birleşti. Birkaç kat aşağıda oturan bir kadın bir yıllığına Fransa'ya taşınıyor ve kiracısı son anda vazgeçti. Tam da doğru zamanda doğru yerdeydik. Daire tamamen mobilyalı ve kadın bu sabah Fransa'ya gitti, yani bu öğleden sonra taşınabiliriz.

"Yani Toronto'da kalacaksın?" diye sorar Tristan.

"Evet." Ona bir bakış atıyorum ve onun rahatlamış ifadesine kalbim sıkışıyor. "Toronto'da kalacağım."

"Ve Hammer senin oda arkadaşın olacak mı?"

"Evet."

"Tamam." Bir kez başını sallar. "Seni oraya götürebilirim."

"Hammer ve kızlar beni almaya gelecek." Hammer'ın bir kamyoneti var. Toronto şehir merkezinde onu nasıl sürdüğünü hayretle izliyorum, ama kamyonet büyük ve tüm eşyalarım arkaya rahatlıkla sığacak, kimse dizlerini yemek zorunda kalmayacak, yani kazançlı bir durum.

"Onlara seni almaya gelmelerine gerek olmadığını söyle."

Kollarımı kavuşturdum. "Neden beni götürmek istiyorsun?" Çenesini sıktı. "Çünkü istiyorum."

"Yani suçluluk duymadan sevişebilir miyiz?" diye ısrar ediyorum. Onun da benimle aynı fikirde olmasını istiyorum. Bunun başka bir şeye dönüştüğünü kabul eden tek kişi ben olamam. "Bu başladığında, Flip'in bunu bilmemesi gerektiği ve ben bir daire bulduğumda bunun sona ereceği konusunda anlaşmıştık. Taşınıyorum ve Flip bunu öğrendi." Duygularım olmadığı konusunu saymıyorum bile, ki kesinlikle çok fazla duygu var, bazıları olumlu, bazıları olumsuz, ama duygular var ve bunlar gerçek. "Sadece bu iki faktöre dayanarak, bunun sona ermesi gerektiği anlamına geliyor."

"Tamam. Sen hareket ettiğinde durur. Ama sen hala buradasın ve Flip günün geri kalanında bir tanıtım etkinliğinde, ve sen öylece haber vermeden çekip gidemezsin." O benim kişisel alanıma giriyor.

Göğsü inip kalkıyor, bir şeyleri kırmak ister gibi görünüyor ve gri eşofmanı gerginleştiriyor. Haklı. Ayrılışım ani oldu ve tamamen beklenmedik bir şey olmasa da, ona pek bir uyarıda bulunmadım. Ama o da bana kalıp bu durumu düzeltmem için bir neden vermedi.

"Kızlar ne zaman gelecek?" diye soruyor. "Bir saat sonra."

"Bir saat mi? Bana vereceğin tek şey bu mu? Lanet olası bir saat mi?" Bir eli boğazımı kavrar, diğeri belime dolanır ve beni kendine doğru çeker. Ağzını ağızıma bastırarak acımasız bir öpücük verir.

Aniden çılgına dönerek ellerimi saçlarına geçiriyorum. İşte bu. Bu son kez. Göğsüm bu hafta sık sık hissettiğim hoş olmayan bir şekilde ağrıyor ve vajinam tanıdık ve rahatlatıcı bir şekilde zonkluyor. Kalbim, kafam ve vajinamın hepsi farklı sayfalar üzerinde ama vajinam bu savaşı açıkça kazanıyor.

"Sen lanet bir yalancısın." Tristan dudağımı ısırtıyor, sonra onu emiyor ve bırakıp çenemin kenarını ısirmaya başlıyor.

"Neden bahsediyorsun?"

"Sikişecek havada olmadığını söyledin ama lanet olası bacağıma sürtünüyorsun."

Bir bacağımlı onun bacağına doladığımı ve tüm gücümle sürtündüğümü fark ediyorum. "Amım sikilmek istiyor ve görünüşe göre kontrol onda."

Ayrıca, odadaki tek yalancı ben değilim. Tristan'ın yaptığımız her şeyin sikişmek olduğunu iddia etmesi beni çok sinirlendiriyor, çünkü bu daha fazlası gibi geliyor. Ama belki de onun için olan tek şey budur. Belki de şehvet dışında başka şeyler hisseden tek kişi benim. Ve eğer durum böyleyse, bunun son kez olması iyi.

Boğazımı bırakıyor, gömleğimin eteğini tutup başımdan çekiyor. Sıkıcı siyah bir sütyen giyiyorum. Kopçasını açıp yere atıyor, avuçlarıyla göğüslerimi kavrayıp meme uçlarımı sıkarken inliyor. Sonra tekrar öpüşmeye başlıyoruz, agresifçe, çaresizce.

Sanki gerçeklik nihayet yerine oturmuş gibi.

Birbirimizin kıyafetlerini yırtıyoruz, birbirimizin pantolonlarını aşağı çekiyoruz. Külotum çıkarılmaya dayanamıyorum. Sonra kıcıımı kavırıyor ve beni kaldırıyor. Kollarımı ve bacaklarımı ona doluyorum ve penisi klitorisimin üzerinde kayıyor. Başı girişime dokunana kadar kıvranıyorum.

"Henüz sikimi almadın." Bütün eşyalarımı futondan itiyor.

—Dürüst olmak gerekirse, üzerinde uyumayı özlemeyeceğim çünkü pek rahat değil—beni üzerine yatırıyor ve kalçalarını sürtüyor, penisi kıvrımlarımın arasında kayıyor. Islak ve arzulu durumdayım ve benimle futon arasında hiçbir engel yok. Muhtemelen ortalığı batıracağız ama umurumda değil.

Kıcıımı sıkıyor. "Bu benim olmalıydı."

"O zaman şimdi al." Sözler, ne dediğimi tam olarak düşünmeden ağzımdan çıkıyor.

"Çok kızgıyım, nazik davranamayacağım," diye tersler. "O zaman öfkeni benim amımda çıkar."

"Oh, öyle yapmayı planlıyorum." Eli boğazımı kavrayarak nazikçe ovuştururken burun delikleri genişledi. Bakışları, bu anı ezberlemeye çalışır gibi yüzümün üzerinde dolaştı.

Ben de öyle yapıyorum.

Ayaklarıyla kahve masasını o kadar sert bir şekilde itti ki, eğlence konsoluna çarptı ve birkaç şey devrilip yere düştü. Bir yastık alıp yere attı. Sonra kıcıımı kavradı ve yer değiştirdi, böylece kanepede otururken beni kucağına aldı.

Omuzlarını tutarken başım dönüyor ve yönümü kaybediyorum. Ama bana kendimi toparlamam için zaman tanımıyor. Bunun yerine, beni geriye doğru eğiyor, ellerini omuzlarımın arasına koyarak başımla birlikte yere düşene kadar beni yönlendiriyor. Kanepeden geriye doğru takla atmak üzereyim, ama o uyluklarımı tutuyor ve dizlerimi başımın üzerine doğru iterek kıcıımı havaya kaldırıyor. Bu, pornolarda defalarca gördüğüm ama gerçek hayatta hiç yaşamadığım bir pozisyon. Tamamen onun merhametine kalmışım, çıplak ve sergilenmiş durumdayım. Tabii ona bunu istemediğimi veya sevmediğimi söylemezsem. O zaman durur, ayarlamalar yapar ve devam etmeden önce iyi olduğumdan emin olur.

Çenesi seğiriyor ve göğsü inip kalkıyor. Elleri uyluklarımın arkasını yukarı aşağı okşuyor. "Tamam mı?" diye soruyor.

"Tamam." Bu pozisyonda, dizlerim kulaklarımın yanında olduğu için, yoga'daki modifiye edilmiş saban pozisyonunda, elimden geldiğince başımı sallıyorum.

Kıçımı tokatladı, sonra eğilip homurdanarak amımın uzunluğunu yaladı ve klitorisime yapışarak sertçe emdi.

"Ah!" diye çığlık atıp saçlarını tutuyorum, ama parmakları bileklerimi kavlıyor ve avuç içlerimi kıçıma koyup ellerini üzerlerine kapatarak sabitliyor.

"O benim amım ve sen onu benden alıyorsun." Bu bir suçlamadır.

"Gitmeliyim." Kalbim burada kalmaya dayanamıyor.

Beni yalarken ve diliyle sikarken çaresiz sesler çıkarır. Sıcak, öfkeli bakışları benimkilere sabitlenir, iki parmağını içime sokar, birkaç kez pompaladıktan sonra klitorisime vurur ve parmaklarını ağzıma sokar.

Beni orgazma yaklaştırıyor ama zirveye ulaşmama izin vermiyor. Kıvranıyorum, inliyorum ve yalvarıyorum, ama gerçeği biliyorum. O içime girene kadar istediğimi alamayacağım.

"Lütfen," diye
hırıltıyla
söylüyorum.

"Lütfen ne?"

"Lütfen beni sik. İçimde olmanı istiyorum. İçimde olmana ihtiyacım var." Ve gerçekten ihtiyacım var. Onun beni genişletmesini hissetmeye ihtiyacım var. Yarın uyanıp, bu kadar şiddetle istenmenin nasıl bir his olduğunu hatırlamaya ihtiyacım var. Aynı şekilde çaresizce istemeye ihtiyacım var. "Lütfen, Tristan. Sana ihtiyacım var."

"O zaman neden beni terk ediyorsun?" Yüzünde gerçek bir ıstırap var.

Ama bana cevap verecek zaman tanımıyor. Tabii ki tanımıyor. Tristan konuşmak, durumu anlamak istemiyor, çünkü bu, bunun seksten daha fazlası olduğunu kabul etmek anlamına gelir.

Bir saniye önce yerde kıvrılmış durumdaydım, bir saniye sonra bacaklarım beline dolanmış ve göğsüm göğsüne bastırılmıştı. Omuzlarını kavradım, başım dönüyordu ve yine kendimi kaybolmuş hissediyordum. Sonra içime girip beni doldurdu.

Kollarını sıkıca bana doluyor, yüzünü saçlarıma gömüyor, derinlerde kalıyor ve kalçalarını sallıyor. O kadar şiddetli boşalıyorum ki dünya kararıyor. Sonra yine futonun üzerinde sırt üstü yatıyorum ve o içime girip çıkıyor, kalçaları çarpıyor, ıslak sesler benim tiz inlemelerimle eşlik ediyor.

Elini arar ve boğazımı sıkıca sıkılamak için hareket ettirmeye çalışırım, ama o başını sallar. Dudakları kıvrılmış, neredeyse hırlamaya hazırdır. Elleri benim iki yanımda açılmıştır.

"Tristan, lütfen." Parmaklarım onun parmaklarını okşuyorum.

"Bana sadece bir saat öncesinden haber verdin Bea. Sadece bir saat." Hala vurmaya devam ediyor.

Birkaç saniye sonra yine orgazm olacağım. "Yapamam." Ona karşı hislerim olduğunu açıkça belli etmeden bunu yapmaya devam edemem. Büyük hisler. Korkutucu hisler. Her konuşmamız orgazmı sonuçlanırken, onun beni kalmaya ikna etmesine izin veremem. Onun ve Flip'in birbirlerine kötü bakışlar atıp konuşmayı reddetmelerini izleyemem. Onların arkadaşlığının bozulmasına neden olamam. Gitmezsem kalbimi kıracağını görmesine izin veremem.

Elimi uzatıp boğazını kavradım. Elim, onun kalın boynuna kıyasla komik derecede küçüktü. Ama yutkunduğunu hissettim, parmaklarımda altında nabzının attığını hissettim. "Lütfen," diye yalvardım. "Lütfen, lütfen, lütfen."

Çenesi sıkılır ve seğirir. Ama pozisyonunu değiştirir, dirseğine düşer. Diğer elinin parmakları yanağımdan aşağı kayar ve sonra avucunu boğazıma dayar, başparmağı ve parmağı çenemin eklemine sıkıca bastırır. Dudakları benimkilerin üzerinde durur. "İstediğin bu muydu?"

"Evet. Teşekkür ederim. Oh, Tanrım." Orgazm, bir tsunami dalgası gibi üzerime çöküyor. Çığlık atıyorum, sırtım kavisleniyor, vücudum titriyor, kasılmalar yaşıyorum. Elini çekmesini engellemek için parmaklarımı bileğine doluyorum. Gerçi, gerçekten çekmek isterse onu durduracak kadar güçlü değilim.

"Gözlerini aç ve bana bak, Bea." Parmakları boğazımın yan tarafına bastırıyor. "En azından bunu yap."

Gözlerimi açtım ve öfkeli, ateşli, kederli bakışlarının yüzüme kilitlendiğini gördüm. O da benim kadar acı çekiyordu. Ama bunu kabul edemiyor ya da etmek istemiyordu.

Ve ben onu buna zorlayamam.

Orgazm devam ederken, dalga dalga gelen yoğun zevk beni titretir. Zevk giderek artar, genişler. Ve ben zirveye ulaşmak üzereyken, o boşazımı bırakır, topuklarının üzerine oturur ve çekilir. Ereksiyonunu yumruklayarak agresif bir şekilde okşar ve ben boşluğa sıkıca sarılırken, bacaklarımın iç kısmına boşalır.

Onun kolunu tutmak için çabalıyorum, ama ikimiz de terli ve kaygız. O hala penisini sıkıyor ve ben hala ne olduğunu anlamaya çalışıyorum. Tek bir akıcı hareketle ayağa kalkıyor ve aramıza mesafe koyuyor. Ama bu sadece fiziksel bir mesafe değil.

"Gitmek zorunda değilsin." Sesi sert bir fısıltı gibiydi.

"Ama gitmeliyim." Çünkü kalmak, sonunda her şeyi daha da zorlaştıracaktır.

"Eğlenceliydi. Görüşürüz."

Bana sırtını dönüp, hala tamamen çıplak halde merdivenden aşağı kaybolur. Giysilerini bile yanına almaz.

Futonun üzerinde yatıp nefesimi düzenlemeye çalışırken, ter ve aşırı miktarda vücut sıvısıyla kaplıyım ve bir saniye önce beni bu kadar iyi hissettiren birinin bir saniye sonra beni bu kadar kötü hissettirebilmesini merak ediyorum. Şimdiye kadar Tristan'dan ne alacağımı hep biliyordum. Elbette, bazen pisliğin teki olabiliyordu, ama en azından ne istediği konusunda dürüsttü. Dürüst bir pislikle uğraşmak, benden ayrılıp ülkenin diğer ucuna taşınan, özledim mesajları gönderen ve birkaç hafta sonra başka biriyle çıkmaya başlayan bir adamla uğraşmaktan çok daha iyiydi. Ama artık tüm o dürüstlük pencereden dışarı uçtu. Ve kendime bunu yapmaya devam edemem.

Kendimi ya da Tristan'ı nefretle boğulacak vaktim yok, çünkü beş dakika sonra kızlar geliyor. En azından giyinmiş durumdayım.

Hemi ve Hammer beni görünce burunlarını kırıştırıyorlar.

Tally ise hala tatlı ve masum olduğu için sadece gülümsüyor.

"Ah, kızım. Yeni sevişmiş havan çok belirgin." Hemi omzuma hafifçe vurur.

"Taze sikilmiş kokusu da öyle," diye mırıldanıyor Hammer.

"Bir gün, umarım çok uzak olmayan bir gelecekte, Tally

duyurur.

"Hepimiz cehenneme gideceğiz," diyorum.

"En azından birlikte gidiyoruz," diye Hemi neşeyle cevaplar. "Oda arkadaşların nerede?" diye Hammer sorar.

"Tristan yatak odasında, Flip ise bir tanıtım etkinliğinde mi?" Flip'in nerede olduğunu gerçekten bilmediğim için soruyla bitiriyorum. O ve ben, homurtular ve yan bakışlardan başka bir şey paylaşmıyoruz.

"Dallas'la birlikte. Kilise kermesinde pierogi satıyorlar. Dallas lahana turşusunun kokusundan nefret eder, bu yüzden bu iş ona çok uygun." Hemi'nin gülümsemesi resmen şeytani.

"Sen çok kötüsün, Bayan Grinst." Merdivenin altındaki yarısı dolu çöp kutumu işaret ediyorum. "Dikkatim dağıldı ama geri kalan eşyalarımı toplamam uzun sürmez."

"Sen ve ben Hemi ve Tally'ye bir şeyler aktarabiliriz," diyor Hammer.

"Bu harika olur."

Hammer merdivenden beni takip ediyor. Futonun üzerindeki kocaman ıslak lekeyi fark ediyor. "Son bir tur daha lazımdı, ha?"

Başımı sallıyorum. Böyle kötü bir şekilde bitirmemiz çok kötü. Orgazmın ortasında çekip bacaklarıma boşalması, bizim berbat ilişkimizin özetini oluşturuyor.

"Sarılmama ihtiyacın var mı?" diye soruyor sessizce.

"Sonra. Muhtemelen ağlayacağım ve ona benim kendimi kaybetmemi görme ya da duyma zevkini yaşatmak istemiyorum," diye fısıldıyorum.

"Haklısın. Eşyalarını alıp buradan gidelim."

Merdivenin altındaki çöp kutusuna Tristan'ın gömleğini, boxerını ve koşu pantolonunu da dahil olmak üzere kıyafetleri atıyorum. *Bulana ait.* O çöp kutusu dolduğunda, kalan kıyafetlerimi başka bir çöp kutusuna atıyorum, eşyalarımın hepsini aldığımı kontrol ediyorum ve diğer çöp kutularını aşağı indiriyorum.

Banyodan eşyalarımı alıyorum, soğutucu çantayı buzdolabındaki eşyalarla dolduruyorum ve her şeyin tam olduğundan emin olmak için son bir kontrol yapıyorum. Tally ve Hemi giysilerle dolu bir çöp kutusunu alırken, Hammer ve ben daha ağır olan çöp kutusunun iki ucunu tutuyoruz.

Tristan'ın kapısı, biz koridora çıkarken kapalı kalıyor. Bu sürpriz değil. Ama acı veriyor. Hem de çok. Koridordan asansöre doğru yürürken sessiziz. Koridorun karşısında oturan Dred,

Asansör kapısını bizim için açık tutar ve el çantalarımıza bakar. "Kendi evinizi buldunuz mu?"

"Evet."

"Umarım ziyarete geldiğinizde sizi yine görürüm," diyor gülümseyerek.

"Evet, tabii." Yalan söylüyorum, çünkü Flip'e uzun süre kızgın kalmayı planlıyorum.

"O kimdi?" Hammer, kapılar kapandıktan sonra sorar.

"Komşumuz," diye açıklıyorum. "Flip onunla arkadaş." "Fayda sağlayan arkadaşlar gibi mi?" diye soruyor Hemi. "Şaşırtıcı bir şekilde hayır. Onlar tamamen platonik arkadaşlar."

"Tristan'ın koşarak gelip kalmanı isteyeceğini düşünmüştüm," diyor Tally, lobide doğru yürürken.

"Tristan savunmasız davranmaz. Hatta duygularını bile göstermez." Titreyen çenemi yukarı kaldırıyorum. Duygular can sıkıcı ve rahatsız edicidir. Özellikle de karşılık görmediklerinde.

"İyi misin?" diye sorar Hemi yumuşak bir sesle.

"İyiyim. İyileşeceğim. Sadece seksti. Yaptığımız tek şey buydu. Sadece birbirimizi sikiyorduk." Bu yüzden kalbim göğsümden sökülüp alınmış, üzerine basılmış ve kıyma makinesine atılmış gibi hissediyorum. "Bittiği iyi oldu."

Gözlerimin köşelerinden iki aptal gözyaşı sızar.

Önce Tally'nin kolları belime dolanır. Sonra Hammer'ın ve Hemi'nin.

"Erkekler aptaldır," diyor Hemi.

"Tristan bir pislik," diyor Hammer.

"Belki o da sana aşık olduğunu fark eder," diyor Tally. Onun tatlı, masum, gözlemci kalbine şükürler olsun.

"Siktir. Bu nasıl oldu? Nasıl duygusal olarak ulaşılmaz bir pisliğe aşık oldum?" Çünkü oldum. Ben tam bir aptalım. Asansör çalar ve grup kucaklaşması aniden sona erer.

Kardeşim lobiden geçerken biz de dışarı çıkıyoruz. Bizi görünce kaşlarını çatıyor. "Rix? Neler oluyor?"

Ona orta parmağımı gösteririm. "Taşınıyorum, dahi. Eski güzel günlerdeki gibi tavşanları takım halinde avlamaya devam edebilirsin. Tarzını bozduğum için üzgünüm."

Bakışları bir saniye Tally'ye kaydı ve sanki sözlerim onu fiziksel olarak incitmiş gibi irkildi. Ya da belki de onun koçun kızı olduğunu fark etti ve ben burada, en iyi arkadaşıyla tavşanları becermesini eleştirirken, o da benim vajinamı ondan aldığım için kızgın olduğu için orgazm tatminimi benden çaldı. Tristan için bu kesinlikle normal bir davranış. En azından tutarlı.

"Rix, hadi ama."

"Sen berbat birisin dostum," diyor Hammer.

"Hadi, seni bu kabustan kurtaralım." Hemi kardeşime sert bir bakış atar.

Tally, lobiden geçip kapıdan çıkarken ona büyük bir hayal kırıklığıymış gibi bakar.

Çöp kutularımı Hammer'ın kamyonetinin kasasına kaldırıp kabine biniyoruz. Tally yolcu koltuğuna oturuyor, Hemi ve ben arkada oturuyoruz. Ön koltuk tamamen geriye kaydırılsa bile, üç tam boy hokey oyuncusu için yeterli yer var. Kimse koltuğunu geriye yatırıp nefes almamı imkansız hale getirmeyecek.

Bu düşünce bile gözlerimi yaşlarla dolduruyor.

"Bu nasıl oldu?" Ellerimi havaya kaldırıp kucağıma indirdim. "Kardeşimin pislik en iyi arkadaşına nasıl aşık oldum?" Başımı koltuğa yaslayıp iki kez vurdum. "Ugh. Ne kadar klişe, aptalca bir şey."

"Eh, kendini bu yüzden suçlama. O çok çekici. Ve hepimiz sana nasıl baktığını gördük. Evet, çok şehvetli, ama o adamın durumu çok kötü. Sana hislerini söyleyememesi senin suçun değil," diyor Hemi.

"Tristan genellikle duygularından bahsetmiyorsa ya da şehvet, mutluluk ve öfke gibi güvenli duygular dışında duygularını göstermiyorsa, sana olan duygularının derinliğinin farkında bile olmayabilir," diyor Hammer.

Tally bana empatik bir gülümseme gönderebilmek için dönüyor. "Ve Flip onun en iyi arkadaşı. Bu da durumu daha da zorlaştırıyor, çünkü şimdi hayatındaki iki önemli kişi risk altında."

"Bunların hepsi geçerli noktalar," diye katılıyorum. Ama bunlar, olanlar hakkında kendimi daha iyi hissetmemi sağlamıyor. Yeni daireme doğru giderken, Tristan'ı gafil avlamanın en iyi plan olmayabileceğini düşünüyorum. Belki de beni yatağına davet etmesi, onun bir yoluydu.

işleri yoluna koymaya çalışıyor. Belki de seks, kendini ifade etmenin tek yoludur. Bu onun kendi sorunu ve benim onun için çözebileceğim bir şey değil.

"Bir mola vereceğiz," diyor Hammer.

LCBO'da durup her türlü tekila bazlı içkiyi ve mantıksız miktarda şarabı alırken, Tally kamyonette bekliyor. Sonra Hammer'ın en sevdiği Meksika restoranında bir kez daha durup absürt miktarda taco alıyoruz. Ama o, benim zaten yeterince kötü hissettiğimi bildiği için yeniden kızartılmış fasulyeyi es geçiyor.

Yirmi dakika sonra, çöp kutularım ve Meksika ziyafetimizle yeni daireye çıkıyoruz. Daire harika ve kapısı olan bir yatak odam var. Ve kendi banyom.

Pes etmemeye ve çok fazla taco yememeye çalışıyorum, ama ben zayıfım ve taco çok lezzetli. Ayrıca, özel banyom olduğu için daha sonra mide rahatsızlığı yaşayacağımı düşünmeme gerek yok.

Bu acı tatlı bir durum. Kalbim acıyor, ama kalıp paramparça olmaktansa, şimdi çıkıp iyileşmesini beklemek daha iyi.

BÖLÜM 22

TRISTAN

Her şey berbat. Özellikle ben. Buz üzerinde berbat durumdayım. Kolay şutları kaçırıp duruyorum, antrenmanlarda her şeyi mahvediyorum. Koç Vander Zee üç kez beni kenara çekip iyi olup olmadığımı sordu. Cevap hayır. İyi değilim. Mutsuzum.

Bea'yı özlüyorum. Göğsümde geçmeyen fiziksel bir ağrı var ve bu beni sinirli yapıyor. Ailem dağıldığında hissettiğim duyguları hatırlatıyor bana.

Flip hala benimle konuşmadığı için her şey daha da kötü. Bea beş gündür yok ve Flip bunu öğrendiğinden beri neredeyse iki hafta geçti. Gerginlikle baş edemediğim için deplasman maçlarında Roman'ın odasındaki kanepede yatıyorum. Evdeyken ise odama saklanıyorum.

Bugün antrenman maçı var. Yarın, bu sezon ilk kez Philly ile oynayacağız. Ben ilk onbirde değilim. Oynadığım performansla bakılırsa bu sürpriz değil. Flip ile aramızdaki gerginlik buz pistine de yansıyor.

Antrenman sırasında puck bana doğru gelirken sadece yarı dikkatliyim ve takım arkadaşlarımı gözlemlemiyorum, ki bu gerçekten çok kötü bir davranış. Puck geçmeden onu yakalıyorum ve dönerek buzun üzerinde ilerliyorum. Ama Flip tam orada, bu yüzden ona çarpıp onu yere deviriyorum. Ona yardım etmem gerekirdi, ama benim yatak odama girip her şeyi mahvettiği için ona kızgınım. O öğrenmemiş olsaydı, Bea hala çatı katında olurdu ve göğsümdeki boşluk bu kadar büyük hissettirmezdi.

Ayağa kalkar ve beni iter. "Senin neyin var lan?"

Koç Vander Zee düdüğünü çalar, ama ben çoktan Flip'in yüzüne yaklaşmışımdır. "Yoluma çıktın." Aslında buz pistinde olanlardan bahsetmiyorum. Çarpışma tamamen benim hatamdı.

"Senin yoluna mı çıktım? Etrafında olup bitenlere hiç dikkat ediyor musun? Yoksa o kadar bencil misin ki, lanet olası sonuçlarını düşünmeden istediğini yapıyorsun?" Sopasını bir kenara atıyor.

"Sen araya girene kadar her şey yolundaydı!" diye bağıriyorum ve sopamı da fırlatıyorum.

Evet. Maçtan hiç bahsetmiyoruz. Koç tekrar düdüğünü çalar.

Dallas aramıza girmeye çalışır, ama biz birbirimizin formaları tutar ve onu dirseklerimizle kenara iteriz.

"Ben mi araya girdim? Ben mi araya girdim? Kendi yoluna giren sensin!" diye bağırir Flip.

"Bunu sen mi söylüyorsun!" diye bağıriyorum.

Roman kayarak gelir ve bizi ayırır. "Bu tartışma buz pistinde yapılmamalı."

"Sizin neyiniz var?" Koç Roman'a bakar. "Ne olduğunu biliyor musun?"

"Bir fikrim var."

Flip'in gözleri parlar. "Bir fikrin mi var? Ne olduğunu biliyordun biliy or
Roman ona sert bir bakış attı.
Koç düdüğünü tekrar çalar. Tiz bir ses çıkar. Kulağımın iki adım
muy uzağında.
dun
?"

"Siz ikiniz duş alın ve üstünüzü değiştirin. Yirmi dakika sonra ofisimde olun. Roman, sen de onlarla git ve birbirlerini öldürmediklerinden emin ol."

Tartışmıyorum. Kapıya doğru yöneliyorum, Roman peşimden geliyor, Flip arkasında mırıldanıyor.

"Bunu bildiğin halde bana söylemediğine inanamıyorum," Flip soyunma odasına girer girmez patlar. Pedlerini çıkarır ve bir kenara fırlatır.

"Bunu bilmiyor olman, önceliklerin hakkında çok şey söylüyor, Flip," diye karşılık verir Roman.

Flip kaşlarını çatar. "Bu ne demek lan?"

"Bu, eğer kendinden başka bir şeye dikkatini verseydin, bir şeyler döndüğünü fark edebilirdin demek! Bea bize taşındığından beri başka kimseye bakmadım, gerizekalı." Not defterlerimi bankın üzerine attım.

"Bana bunca zamandır yalan söylüyordun!"

"Hayır, yalan söylemedim." Flip bana bir kez bile kiminle yattığımı sormadı. "Bizimle yaşadığı süre boyunca arkamdan kız kardeşimle yatıyordun!"

"Bu yalan söylemekle aynı şey değil," diye tartıştım. Bu aptalca bir şeydi. Bunun yanlış olduğunu biliyordum, ama yine de yaptım. Ve yap

"Bu yalan söylemekle aynı şey değil," diye tartışıyorum. Bu aptalca. Yanlış olduğunu biliyordum, ama yine de yaptım. Ve yapmaya devam ettim.

"Beni aldattın!" Roman'ı parmağıyla işaret ediyor. "Ve onun kirli sırrını sakladın."

"Eh, senin tepkine bakılırsa, doğru kararı vermişim gibi görünüyor." Roman kollarını kavuşturur. "Üzgün olduğunu anlıyorum Flip, ama bir adım geri atıp lanet olası bir perspektif kazanman gerekiyor. Fark ettin mi bilmiyorum, ama Tristan berbat durumda. Berbat oynuyor, berbat görünüyor, yemek yemiyor ve son bir haftadır kafasında kara bir bulutla dolaşıyor, Eeyore'u andırıyor."

"Teşekkürler dostum," diye mırıldanıyorum.

"Sana yardım etmeye çalışıyorum, pislik," diye bağırır Roman, sonra Flip'e döner. "Tristan kız kardeşine hiç değer vermiyor olsaydı, olan biten her neyse bu kadar üzülür müydü sence?"

"Rix taşındığı ve onunla yatamadığı için üzgün." Flip duşlara doğru fırlar.

Roman başını sallar. "Siz ikiniz aptalsınız." Elini yüzüne sürer. "Kendine gel, Tristan."

Haklı. Bea'ya olan hislerim konusunda kendime dürüst olamadığım için bu zor durumda kaldım, başkalarından bahsetmiyorum bile. Ama bu durumdan kurtulmamı sağlamıyor.

Duş alıp giyindikten sonra Flip ve ben koç tarafından azarlanırsınız. Flip beni satar ve koça Bea ile onun arkasından yattığımı söyler. Koç bize kişisel hayatlarımızı buz pistinden uzak tutmamızı ve sorunlarımızla başa çıkmamızı söyler. Bunu başaramazsam, yarınki maçtan sonra da ikinci sırada kalacağım.

Flip ve ben soyunma odasında birbirimizi görmezden geliyoruz ve ayrı ayrı arenadan çıkıyoruz. Evde kalmaya dayanamıyorum. Dairedeki her şey bana Bea'yı hatırlatıyor. Banyoda yarım şişe losyonunu bırakmış — çöp kutusunun arkasına düşmüş — ve ben her zamanki gibi oturup kokluyorum, keşke taşınmasaydı diyorum. Sonunda Dallas, Roman, Ashish ve Hollis dahil olmak üzere yerel barımızdaki bazı arkadaşlarla akşam yemeğine çıkıyorum. Gidebileceğimiz ve kimse bizim varlığımızı sorun etmediği tek yer burası. Bu günlerde iştahım yok ama yine de yemek sipariş ediyorum, belki geldiğinde yemek istersem diye. Bea'nın yaptığı yemekleri özlüyorum. Bea'yı özlüyorum. Hollis salatalık salatası alıyor ve ben onu odanın diğer ucuna fırlatma isteğine zorlukla direniyorum.

"Demek sen ve Rix, ha?" Dallas bir bardak suyu bir dikişte içer. "İkinizin birbirinize bakışlarından pek de şaşırdığımı söyleyemem."

"Nasıl bakıyoruz?" diye soruyorum.

Ashish kendi bakış açısını paylaşır: "Sanki dünyada ondan başka kimse yokmuş gibi."

"Flip'in bunu fark etmemesine gerçekten inanamıyorum," diye düşünür Roman.

"O, seks yapmakla meşgul olduğu için başka kimseye veya başka hiçbir şeye dikkat edemiyor," diyor Hollis. Telefonunu kontrol edip bir mesaj yazıyor ve telefonu masanın üzerine yüzüstü koyuyor. "Ona bir neden verirsen, bunu atlatması daha kolay olur."

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum," diyorum ona.

Cevap verme şansı olmadan Flip ortaya çıkar. Yüzündeki gülümseme kaybolur. Dallas'ı işaret eder. "Siktir git." Bana iki parmağını gösterir ve arkasını döner.

Hollis, Flip bir yere gitmeden önce gömleğinin arkasından yakalar. "Siz ikiniz sorunlarınızı çözmelisiniz, biz de arabuluculuk yapacağız." Kabinden kayar ve Flip'i zorla içeri sokar, sonra tekrar yerine oturur. Flip, Hollis ve Roman arasında sıkışıp kalır. Ben de Dallas ve Ashish arasında sıkışıp kalırım, bu yüzden ben de hiçbir yere gidemem.

"Bunu siz pislikler düzenlediniz." Roman'a öfkeyle bakıyorum.

"İkiniz antrenman sırasında buz üzerinde kavga ettiniz. Kişisel dramalarınız bu takımı doğrudan etkiliyor. Yarın akşam Philly ile evimizde maçımız var ve geçen sezon bize

Eğer takımda anlaşmazlık olduğunu duyarlarsa, bunu kendi lehlerine kullanırlar. Evet, bu küçük sohbeti biz ayarladık," diyor Roman sert bir şekilde.

"Başlangıç çizgisinde olmaktan çok memnunum, ama ikinizin daha sonra aynı çizgide yer almanız durumunda oyunumuzu mahvedeceksiniz diye ek bir strese ihtiyacım yok," diye ekliyor Hollis.

"Buradaki nachosları seviyorum," diyor Ashish.

"Buraya gelmemin asıl sebebi, bu küçük gelişmenin iç yüzünü öğrenmekti," diye itiraf ediyor Dallas. "Ama Hollis ve Roman haklı. İkiniz sorunlarınızı çözmelisiniz ve biz de bu süreçte birbirinizi öldürmemeniz için buradayız. Sezonun bu kadar erken bir döneminde en iyi iki oyuncumuzun cezalandırılmasını göze alamayız."

"Flip, üzgün olduğunu anlıyorum, ama sen ve Tristan'ın uzun yıllara dayanan bir dostluğunuz var," diyor Roman. "Her şeyi mahvetmeden önce, belki de bu konuyu konuşmanız gerekir." Aramızda eliyle işaret ediyor.

Flip bana sert bir bakış atıyor, ben de yarısı boşalmış biramı izliyorum. Suçluluk duygusu omuzlarımı ağırlaştırıyor. Onun arkasından iş çevirmemeliydim, ama o bunu anlamazdı. Ve şimdi Bea'yı kaybettim, en iyi arkadaşımı da kaybetmek üzereyim. Bu olabilecek en kötü sonuç.

Roman homurdanıyor. "Tristan, belki de Flip'e kız kardeşi ile olan ilişkini sakladığın için özür dileyerek başlayabilirsin."

"Onun sayesinde artık ilişkimiz yok," diyorum. Kızgın olmak incinmekten iyidir.

"Benim sayemde mi? İki ay boyunca arkamdan onunla yatıyordun!"

"Nasıl fark etmedin, Flip?" diye düşünür Ashish. Roman iç çeker.

Dallas başını sallar.

"Rix'le artık birlikte olmaman neden Flip'in suçu olsun ki?" diye sorar Hollis.

"Çünkü o taşındığında bu ilişki bitecek demiştik. Flip bunu öğrendiğinde, gerçekten çok pislik gibi davrandı. Bea kendini kapattı ve ben durumu nasıl düzeltereceğimi bilemedim, şimdi Hammer'la birlikte yaşıyor." Yani, son kısım oldukça açık.

"Sinirlenmeye hakkım var bence. O benim küçük kardeşim ve sen bunu benden sakladın." Flip kollarını kavuşturmaya çalışıyor ama yeterli yeri yok.

"Ne diyebilirdik ki? Hey Flip, bizim yatmamıza bir şeyin yok mu? Başlangıçta birbirimizi sevmiyorduk bile. Birbirimizi deli ediyoruz! Deli ediyorduk. Geçmiş zaman."

"Birbirinizi bu kadar sinirlendiriyorsanız, neden birlikte yatmaya başladınız? Hem de defalarca?"

"Bilmiyorum. Sanırım birbirimizin sinirine dokunup durduk, ta ki kırılanda kadar." Dilimle yanağımı dürttüm. "Sadece bir kerelik olması gerekiyordu. Öylece oldu. Ve bir daha olmasına izin vermeyi hiç planlamamıştık." Ona yalvaran bir bakış attım. "Denedim Flip. Onu istememek için gerçekten denedim. Ama o... her zaman çok güzel kokuyor, cesur ve akıllı, ve her gün oradaydı, ben bir pislik gibi davransam bile güzel ve nazikti."

"Yani ona seninkini vermeye devam ettin," diye mırıldanır.

"Bir iki hafta sürer diye düşünmüştüm." Onun sabrının tükeneceğinden emindim. "Taşındığında bu durumun sona ereceğini söylemiştik, ama sonra onu sezon başlayana kadar kalmaya ikna ettim," diye itiraf ediyorum.

"Neden böyle bir şey yaptın?" Flip masaya sinirli bir şekilde vuruyor. "Onun gitmesini istemedim." Birama odaklanıyorum.

Deplasman maçlarından, antrenmanlardan, hafta sonlarından ve her lanet günden döndüğümde onun orada olmasını istiyordum. Onun gülümseyen yüzünü görmek, onu kızdırmak, ona dokunmak, ona yakın olmak, kendi içimde çok az olan iyiliğini ondan emmek istiyordum.

"Yani sadece seks miydi?" Flip dişlerini gıcırdatarak sordu.

"Duygularla ilgili olmaması gerekiyordu." Anlaşma böyleydi. Ne zaman değişti bilmiyorum, ama değişti. Ve şimdi o hiçbir uyarıda bulunmadan taşındığı için başım belada. Öylece kalkıp beni terk etti.

"Tanrı aşkına." Hollis masaya vurur. "Bu aptalın söylemeye çalıştığı ama başaramadığı şey, bir noktada bunun sadece seksle ilgili olmaktan çıktığı. Eğer sadece seksle ilgili olsaydı, Tristan bu kadar somurtkan, depresif, aşk acısı çeken aptal olmazdı. Ve biz öğreniyoruz ki o

görünüŖe göre çoğu seri katilden daha duygusal olarak bastırılmış, çünkü ekibinin refahı ve seninle olan ilişkisi tehlikede olmasına rağmen, duygularını itiraf etmesi imkansız görünüyor - Rix ile olan ilişkisi de cabası.

"Aşk acısı çekiyor muyum bilmiyorum." GörünüŖe göre duygusal olarak bastırılmış olmanın yanı sıra, ben de tam bir aptalım.

"Bütün yiyecekler çöp gibi mi tadı?" diye soruyor

Hollis. "Evet."

"Onu hatırlattığı için, kalbinin parçalandığını hissetmene rağmen, kasıtlı olarak en sevdiği şarkıları dinliyor veya en sevdiği programları izliyor musun? Ya da tam tersine, aynı nedenden dolayı tüm bunları kaçınıyor musun?"

"Uh, evet."

"Göğsünde kocaman, boş bir delik varmış gibi hissediyor musun ve bunu ortadan kaldıracak tek şey Rix mi?"

"Evet."

"Aşk acısı çekiyorsun." Hollis, Flip'e döner. "Belki biraz riskli bir tahminde bulunacağım, ama bence bunu gizlemeye çalışmalarının sebebi seni üzmemeleriydi. Özellikle de ikisi de duygularını işin dışında tutabileceklerini düşünüyorsa. Bu, birkaç hafta sürseydi işe yarayabilirdi, ama kimse, aslında sevmediği biriyle haftalarca yatmaz."

"Yani Rix'e karşı, onunla yatmaktan öte duygular besliyorsun?" diye sorar Flip.

Artık yalan söylemenin bir anlamı yok, duygularım karşılıklı olmasa bile. Taşındığı gün yaptıklarımın sonrasını suçlayamam. Sadece bir saatim olacağını beklemiyordum. Ona duygularımı söyleyemediğim için onunla geçirdiğim son günleri boşa harcadım. Hala da öyle hissediyorum. "Evet."

"O taşındığından beri neden onunla iletişime geçmeye çalışmadın?" diye sorar Roman.

"Denemediğimi nereden biliyorsun?" diye meydan okurum.

"Çünkü Peggy onunla birlikte yaşıyor ve ben kızımı her gün görüyorum. Geçen hafta makul olmayan miktarda dondurma tüketildi. Üstelik iyi olanlardan da değil."

"Markasız vanilyalı ve çikolatalı sandviçler mi?" diye soruyorum.

"Evet."

"Bea sadece ayda bir kez kaliteli olanlara para harcıyor. Geri kalan zamanlarda daha ucuz olanları alıyor." En sevdiği Oreo olanlar, ikinci sırada ise Oreo Drumsticks var. Ama hiçbir Şey Kawartha Dairy Moose Tracks'ın bir pint'i kadar iyi değil.

"Alışverişi o yapmıyor muydu? Ve sen ona bunun için para vermiyor muydun?" diye sorar Dallas.

"Evet, ona kendisi için de almasını söyledik ama reddetti," diye açıklıyor Flip.

"Ve ikiniz de, evinizi temizlediği, tüm yemeklerinizi yaptėı ve sizin için yaptėı diğer her Şey için ona bir ödül almak üzere mağazaya on dakikalık bir yolculuk yapamadınız mı?" Dallas dehşete kapılmış görünüyor.

"Ona bir pasta ve en sevdiği Őekerlemeleri aldım." zerinde adı yazılı olan ikramını ikinci kez yedikten sonra, ama o kısmı bilmesine gerek yok. "Ve ona birkaç kez dondurma aldım."

"İki aydır birlikte yatıyorsunuz ve ona *birkaç kez* dondurma *mı* aldınız?" Ashish bana sanki dünyanın en büyük aptalıymıŐım gibi bakıyor.

"Onu da bir randevuya çıkardım. Ama kimse bilmesin diye gizli tutmak zorundaydım," diye itiraf ediyorum.

"Ne zaman oldu bu?" diye soruyor Flip.

"Şükran Günü'nden önce. Daha fazlasını yapardım, ama bariz nedenlerden dolayı yapamadım." Bu konuşma beni tedirgin ve rahatsız ediyor.

"Belki de onu kontrol etmelisin," diyor Roman.

"Ya benden haber almak istemiyorsa?" Hala bizimle yaşarken mesajlarıma cevap vermiyordu. Şimdi neden cevap versin ki?

"Harekete gemezsen bilemezsin, değil mi?" diye soruyor Hollis.

"Ve ona güzel bir Şey göndermek de fena olmaz," diye ekliyor Ashish. "Not aldım." Bu adamlardan ilişki dersleri aldığımı inanamıyorum.

.

Roman, yargılayıcı bakışlarını Flip'e çevirir. "Rix senden pek etkilenmedi."

"Onun en iyi arkadaşıyla onun arkasından yatan ben değilim." "Sen çıldırdın ve ikimizin de açıklamasına izin vermedin, sonra bir hafta boyunca ona sessiz muamele yaptın," diyorum.

"Tek yaptığın şey sevişmek olduğunu söyleyen sensin," diye işaret ediyor Flip.

"Çünkü yapmamız gereken buydu! Duyguların olacağını beklemiyordum." Hala bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum. Ama çocuklar haklı. Bir adım atmazsam, duygular adasında yalnız olup olmadığımı asla bilemeyeceğim. "Ve öğrendikten sonra daha önce birlikte olduğumuz kadınları eve getirerek işleri hiç de kolaylaştırmadın."

"Ne yaptın?" Roman masayı devirmek ister gibi görünüyor.

Dallas başını sallar. "Rix ve Tristan'ın birlikte olduğunu öğrendikten sonra, sen ve Tristan'ın daha önce birlikte olduğunuz kadınları eve getirdiğini mi söylüyorsun? Kız kardeşin, senin üstündeki kapısız, duvarsız çatı katında uyurken mi?"

Flip masaya bakar.

"Evet. Aynen öyle oldu," diyorum, çünkü o bunu ne onaylıyor ne de reddediyor.

"Bu gerçekten pislikçe bir hareketti." Ashish tiksinişmiş gibi konuşuyor. Dallas onaylamadığını belirtmek için başını sallıyor.

"İkisine de Tristan'ın gerçekte nasıl biri olduğunu hatırlatmak gerektiğini düşündüm," diyor Flip diyor sonra yüzünü buruşturur dedi dedi alırkeniçine masadaki masadaki dehşete kapılmış yüz ifadeleri. "Bu gerçekten çok kötü bir şeydi." "Sence mi?" Hollis alaycı bir şekilde sorar. "Rix'in senin kız kardeşin olmasıyla zaten yeterince riskli bir durum yok muydu sanki, bir de onun geçmişini, "Şimdiye kadar öyle düşünmemiştim." Flip utanmış görünüyor.

"Şimdiye kadar bu şekilde düşünmemiştim." Flip utanmış görünüyor.

"Senin arkanızdan iş çevirmek çok kötü bir şeydi," diyorum. "Ve bunun olmasını istememişim. Ya da devam etmesini. Ya da Bea'ya karşı hisler beslemeyi. Ama oldu. Hisler besledim." Boynumun arkasını ovuyorum. Alerjik bir reaksiyon geçirecekmişim gibi hissediyorum.

"Yani, Tiff ve Trinity ile tekrar birlikte olma fırsatını kaçırdın, o ikisi her şeye hazırды," diyor Flip.

"Diğer kadınların amları hakkında konuşmak istemiyorum. Özellikle tanıdığım kadınlarınki hakkında, çünkü bu beni pis bir çöp yığını gibi hissettiriyor ve zaten yeterince boktan hissediyorum."

"En azından kiminle yattığımı saklamaktansa açıkça söylüyorum," diye karşılık verir Flip. Bir an daha konuşacakmış gibi görünür, ama sonra bir yudum bira içer ve iç geçirir. "Sanırım kız kardeşimle çıkmak istersen, sana bir daha yumruk atmayacağım."

"Gerçekten mi? Sorun olmaz mı?"

"Evet. Gerçekten. Sadece onun kalbini kırma," diye uyarıyor Flip. "Eğer kırarsan, yine suratına yumruk atarım."

"Bu adil."

Dallas omzuma vurur. "Siz ikinize bakın. Bu gerçek bir kişisel gelişim."

Şimdi cesaretimi toplayıp Bea'ya büyük bir pislik olduğum için özür dilemeliyim. Şanslıysam, belki ona eksik kalan orgazmı telafi etmekten daha fazlasını yapmama izin verir. Belki onunla çıkmaya çalışmama da izin verir.

BÖLÜM 23

RIX

"Bu raporlar kusursuz, Rix. Bu ekibe harika bir katkı sağlıyorsun. Vancouver'daki pozisyonu sana söylediğime neredeyse pişman oldum." Patronum Agatha Boycott bana üzgün bir gülümsemeyle bakıyor. Kendisine Aggie denilmesini tercih ediyor. Elli yaşlarının başında, iki yetişkin çocuğu, bir Great Dane köpeği ve tüysüz bir kedisi olan çok eğlenceli bir kadın. Ofisinin her yerinde ailesi ve evcil hayvanlarının fotoğrafları var.

"Bir arkadaşımın bir daireye taşındım, bu yüzden transfer olmak istemiyorum." Yine de, Dodge'dan ayrılmayı düşünmem gereken bir zaman varsa, o da şu an, kalbim kırık ve vajinam harap haldeyken. Ama Hammer'ın yanına taşınıp hemen Vancouver'a gitmek pek hoş olmaz.

Eğlenceli bir oda arkadaşı olması güzel. Vancouver ne kadar çekici gelse de, daha fazla değişiklik kaldıramam. Tristan'la olanları atlatmak için zamana ihtiyacım var. "*Görüşürüz*" diyerek ayrılmanız hala canımı yakıyor. Ve iletişim eksikliği, onun bana karşı hisleri olduğu konusunda yanıldığımı sorgulamama neden oluyor.

"Kalmak istediğin sürece seni memnuniyetle tutacağız," diyor Aggie bana. "Şirket içinde ilerleme fırsatları bol olacak."

"Teşekkürler, Aggie. Burayı gerçekten çok seviyorum." Ve gerçekten de öyle. İş arkadaşlarımı seviyorum, patronumu seviyorum ve işim beni iyi anlamda tetikte tutacak kadar dinamik. Finansal planlama yapmaktan, insanlara iyi harcama alışkanlıkları kazandırmaktan ve bütçe dahilinde çalışmaktan ya da yatırım potansiyellerini en üst düzeye çıkarmalarına yardımcı olmaktan keyif alıyorum. Bu benim

Tutkum mu? Hayır. Ama şimdilik bu yeterli. Hayatımda istikrarlı, tutarlı bir şeye ihtiyacım var.

Günün sonundaki evrak işlerini bitirmek için ofisime geri dönüyorum. Mavis ve Burt'ün yanı sıra ofisi paylaştığım Beryl, kapıdan içeri girdiğimde masasından kalkıyor.

"Sana bir paket geldi." "Gerçekten mi?

Ofis malzemesi sipariş etmemiştim."

"Ofis malzemesi değil." Ellerini birleştirip ayırırken dudaklarını büzüp açıyor.

Kaşlarımı çatıyorum. "İş yerinde açılmaması gereken bir paket mi?" Hemi ve Hammer'ın beni neşelendirmek için penis şeklinde donutlar veya kurabiyeler göndereceklerini hiç şaşırmam. Onlar iyi arkadaşlarımdır, ama bazen benim, geçimini sopa ve disklerle kazanan alfa erkeklerden oluşan bir takımla çalışmadığımı unuturlar.

"Hayır. Masanda." Beryl beni çalışma odama kadar takip eder.

Onu görünce nefesim kesildi. Tanıdığım tek bir kişi bu tür bir hediye sepeti gönderirdi, hem de iş yerime. Çok büyük ve gösterişliydi. Ve Beryl'in önünde açmak istemiyordum. Bu, içindekileri daha da görünür hale getirecek ve sonra açıklamak zorunda kalacaktım. *Bu kesinlikle olmazdı.* Kartı selofandan çıkarıp zarfı açtım.

Bea,
Aptalca davrandığım için özür dilerim.
Seni çok özledim.
Tristan

"Kimden geldi?" Bana umutla bakıyor.

"Bu adamla... bir ilişkim vardı." Bariz nedenlerden dolayı, meslektaşlarıma kardeşimin en iyi arkadaşı olan ve aynı zamanda profesyonel hokey oyuncusu olan adamla yattığımı söylemedim.

Sepete göz atıyor. "Hâlâ seninle birlikte olmak istiyor gibi görünüyor."

"Öyle görünüyor." Not olmasaydı, onun niyetini sorgulayabilirdim. İçeriği ne kadar tuhaf olsa da, mesaj açık.

"Sence seninle akşam yemeği yemek mi istiyor?" Belli ki beni sormaya çalışıyor.

Onu suçlayamam. Bu alışılmadık bir sepet. "Bu kesinlikle mümkün." Sepeti çevirip içindekileri inceliyorum. "Hay aksi, bunu metroda taşımam gerekecek."

"Ya da Uber'i kullanabilirsin. Ya da belki seni o alır!" Bu olasılık onu heyecanlandırmış gibi görünüyor. Şu anda bana biraz Tally'yi hatırlatıyor.

"Bu akşam çalışıyor, muhtemelen gelmez." Bu akşam maçları var. Beni eve bırakıp zamanında stadyuma yetişmesi imkansız.

"O gerçek bir sağlık delisi olmalı, değil mi?" diyor Beryl. "Kesinlikle."

Sepetimi metroya götürüyorum. Bu çok saçma ve zahmetli bir şey, ve insanlar bana tuhaf tuhaf bakıyor. Anlaşılabilir bir durum. Eve geldiğimde Hammer mutfakta, bu da yüzüme bir gülümseme konduruyor. Bir haftadan az bir süre birlikte yaşadıktan sonra, bir ritim yakaladık. O, fiyat karşılaştırmalarını ve benimle birlikte broşürleri incelemekten hoşlanıyor. Caddenin karşısında bir market var, bir tane de bloğun çevresinde. İşime metroyla gitmek hala yaklaşık otuz dakika sürüyor, ama konum ve ev arkadaşım buna değer.

"Bu da ne böyle?" Hammer, sepeti mutfak masasına koyduğumda sorar.

Kafes tutmaktan kollarım ağrıyor. "Tristan'dan bir hediye."

Dilimlediği havuçları bırakıyor.

Dudaklarını büzüyor. "Bu resepsiyonda mıydı?"

"Hayır. İşyerime gönderdi."

"Bunu eve nasıl getirdin? Açabilir miyiz?"

"Metroyla getirdim. Evet, açabiliriz."

"Dostum. Neden bana mesaj atmadın? Seni alırdım."

"Arabayla gitmek metroyla gitmekten iki kat daha uzun sürüyor." Selofan ambalajı yırtıyorum.

"Lanet Tristan." Hammer başını sallar. "Sadece o sana özür olarak penis şeklinde sebzelerle dolu bir sepet gönderir. Bu öyle, değil mi? Özür sepeti?"

"Evet." Not kartını ona uzatırım.

"Seni *çok* özlüyor, Rix." Kartı göğsüne bastırıyor. "Ya da beni sikmeyi özlüyor," diye cevap veriyorum. Hâlâ onun . Üzülmek başka, sahip olduğumuz her şeyi mahvetmek başka, ama o tam da bunu yaptı. "Lanet olsun ona ve aptal mizah anlayışına. Üç tane İngiliz salatalığı ve bir tane de tarla salatalığı var."

Hammer, havuç gibi görünen beyaz bir sebzeyi kaldırır. "Bu da ne böyle?"

"Bu bir daikon. Turp ailesinden ve ince dilimlenerek taze salataya çok yakışır," diye açıklıyorum.

"Huh. Peki bu? Kimsenin hoşuna gitmeyecek kadar fazla nervürlü görünüyor." Yeşil, boru şeklinde, siğilli bir sebzeyi kaldırır.

"Bu, salatalık ailesinden acı bir kavun ve çoğunlukla Çin mutfağında kullanılır. Kızartmaya ekleyebiliriz."

"Harika." Hammer bu sepete çok heyecanlanmış. "Ama bence bu akşam kremalı dereotu soslu salatalık salatası yapıp fotoğrafını çekip ona göndermelisin."

"Oh evet. Bu şart. Videolar çekip aşamalı olarak göndermeliyiz."

"Ona teşekkür ettin mi?" diye sorar Hammer. "Henüz etmedim."

"Ama yapacaksın, değil mi?" diye iç çekiyorum.

"Cidden, Rix, ona mesaj at. Gözlerini devirerek sepetin fotoğrafını gönder, ama bir şeyler gönder. İkiniz birbiriniz olmadan mutsuzsunuz. Yani, sahte neşeyle iyi iş çıkarıyorsun, ama o salatalığa gerçekten özlemle bakıyorsun. Dün antrenmanda o ve Flip kavga ettiler ve babam Hollis, Dallas ve Ashish'le birlikte araya girdi."

"Dur. Ne? Neden bana bunu şimdiye kadar söylemedin?"

"Çünkü bir saat önce öğrendim." Bana dirseğiyle hafifçe dürttü. "Ona mesaj at. Muhtemelen hala soyunma odasındadırlar."

Nefesimi veriyorum. Ama o haklı. Ona mesaj atmalıyım. Bana ulaşmaya çalışıyor ve bu Tristan için çok önemli. Telefonumu buluyorum ve annemden akşam yemeğinden sonra konuşabilir miyiz diye soran bir mesaj geldiğini görüyorum. Başparmağımı yukarı kaldırarak cevap veriyorum ve ona bir saat veriyorum, sonra Tristan'ın rehberine ulaşana kadar aşağı kaydırıyorum. Rob'un numarası onunkinden birkaç aşağıda, haftalar önce onu sessize aldığım için okunmamış mesajlar var. Onu görmezden gelmeye devam ediyorum ve sepetin fotoğrafını çekiyorum.

RİX

Birden fazla vibratörüm olduğunu biliyorsun, değil mi?

Gönder düğmesine basar basmaz geri almak istiyorum, ama çoktan gönderilmiş. Başka pek çok açılış cümlesi vardı ki, onlardan birini seçmeliydim. Tristan'a attığım vibratörü geri almadım. İhtiyacım yoktu. O yokken, iyileşme sürecini hızlandırmak için Epsom tuzu banyoları yaptım, böylece o eve döndüğünde Pound Town'a gitmeye hazır olacaktım.

Telefonum çalıyor. O kadar gerginim ki neredeyse düşürüyorum. Ayrıca yanlışlıkla hoparlörü açmışım. Hammer, Tristan konuşmaya başlar başlamaz ellerini kulaklarına kapatıp odadan koşarak çıkıyor.

"Bunu bilmiyordum, ama gelecek için beni bilgilendirdiğin için teşekkürler."

Onun sesini duyunca göğsüm ve vajinam kasılır. Ona hala çok kızgınım, ama onu da özlüyorum. "Dürüstlüğümden pişman olmamı sağlama."

"Elimden geleni yapacağım, ama ikimiz de biliyoruz ki ben bunu kendi lehime kullanacak türden bir pisliğim."

"Bu doğru. Beklentilerimi azaltacağım."

"Sesini duymak gerçekten çok güzel, Bea," diyor yumuşak bir sesle.

"Eski günlerin hatrına inlemeyeceğim." İnleme sayılmayacak ama inleme de sayılmayacak bir ses çıkarırım. "Birçok duyguyu hafifletmek için mizahı kullanıyorum," diye itiraf ederim.

"Anlıyorum. Hislerim olduğuunda pisliğin tekine dönüşüyorum." Boğazını temizliyor. "Özür dilerim. Taşınmana nasıl tepki vereceğimi bilemedim. Seni özlüyorum. Seni görmek istiyorum."

"Beni mi görmek istiyorsun, yoksa vajinamı mı?" Bu sefer konuyu saptırmıyorum. Böylesine cesur bir sorunun getirdiği korkuyu yutuyorum.

"*Seni*. Seni özlüyorum. Yani, evet, senin her parçanı da özlüyorum, ama sensiz her şeyin berbat olmasından nefret ediyorum. Seni dışarı çıkarabilir miyim? Bir randevuya? Yarın akşam olabilir mi? Akşam yemeğine çıkabiliriz. Lütfen evet de, Bea. Yüz yüze özür dilemek istiyorum. Lütfen bana bir şans ver."

Hammer gazelle odanın diğer ucuna atlar ve "*Evet de*" der. Dinlememek buraya kadarmış.

"Tamam. Evet. Akşam yemeğine çıkabiliriz." Ortamı temizlemem ve ona bu kadar korkunç bir pislik olduğu için yüzleşmem gerekiyor.

"Saat yedi buçukta seni alabilir miyim? Evinden mi?" diye soruyor Tristan. "Evet. Evimden. Yedi buçuk. Beni alabilirsin."

"Harika. Bu harika. Söz veriyorum pişman olmayacaksın Bea. Gitmem gerek. Buz pateni yapacağız. Yarın görüşürüz."

"Bu gece iyi şanslar."

"Teşekkürler." Hoşça kal demeden telefonu kapatır.

"Çok gerginim. Neden bu kadar gerginim?" Avuç içlerim terlemiş, elbiseye ter damlamasın diye kollarımı açmışım. "Bu kıyafet fazla mı abartılı? Fazla abartılı. Değiştirmeliyim."

Hemi, yatak odama doğru koşmamı engellemek için önüme geçiyor. "Nefes al, Rix."

"Ve bir içki." Hammer bana bir kadeh köpüklü roze şarap uzatıyor.

Bir dikişte içmeye çalıştığımda, nazikçe elimden alır. Elbiseyi üç kez değiştirdim. Sonunda, derin yakalı ve büzgülü zümrüt yeşili saten bir elbiseye karar verdim. Topuklu ayakkabılarım ve çantam altın rengi. Hemi saçımı yapmama yardım etti.

karmaşık bir at kuyruğu yaptık. Bilerek. Tristan boynuma biraz takıntılı.

"Yavaş iç, tatlım. Randevu başlamadan önce sarhoş olmanı istemeyiz." Hemi omuzlarımı sıkıyor. "Çok seksisin. Değişmene gerek yok."

"Harika görünüyorsun," diye onaylar Tally. "Keşke benim de senin gibi bir popom olsaydı." "Sen muhteşemsin," diye üçümüz bir ağızdan söyleriz.

Tally birkaç kez ağzını açıp kapattıktan sonra başını eğip "Teşekkürler. Geçen yıl çıktığım bir erkek popomun düz olduğunu söylemişti" dedi.

"O adam bir aptal. Artık onunla çıkmadığına sevindim," diyorum.

"Gece boyunca evi boşaltmam gerekirse, babamın evinde kalabilirim babamın evinde kalabilirim," diyor Hammer.

"Bu gece onunla yatmayacağım." Bu, bir soru gibi çıkıyor.

"Senin için doğru olanı yapmalısın, ama geçen sefer seks yaptığınızda yaptıklarını düşünürsek, bu gece onu bekletmek daha iyi olabilir," diyor Hemi.

"Haklısın. Haklı olduğunu biliyorum." Bizi bu karmaşaya sokan şey seks; bu gece seks yapmak sorunlarımızı çözmeyecek. İyi hissettirse bile.

"Geçen sefer ne oldu?" diye sorar Tally.

"O boşaldı, ama o boşalamadı, bu bazen olur. Ama o tam orgazmın ortasındaydı ve o çekildi, bacaklarına boşaldı ve onu kasten bekletti," diye açıklıyor Hammer yardımsever bir şekilde.

Tally'nin ağzı açık kalır. "Aman Tanrım."

"Cidden. Tally'yi yoldan çıkardığımız için hepimiz cehenneme gideceğiz," diyorum. "En azından birlikte olacağız," diye hatırlatıyor Hemi.

"Tristan sana bunu yaptıktan sonra neden yine onunla çıkıyorsun?" Tally şaşkın görünüyor.

Şaşkınlığı anlaşılabilir.

"Taşınacağımı ona bir saat önceden haber verdim."

"Sadece bir saat önceden haber mi verdin?" Hemi şok olmuş görünüyor.

Belki de bu kısmı anlatmayı unutmuşum. "Evet, ama adil olmak gerekirse, Flip öğrendikten sonraki hafta ortam oldukça gergindi ve o da durumu yatıştırmak için pek bir şey yapmadı." Flip daha önce birlikte takıldıkları iki kadını eve getirdiğinde beni odasında yatmaya davet etmesi dışında. "Hiçbirimiz konuşmuyorduk ve ben yirmi yıllık dostluğumuzun bitmesinden sorumlu olmak istemedim. Ayrıca, onlar takım arkadaşları. Sorunlarını çözmeleri gerekiyordu ve ben orada yaşarken bu mümkün olmazdı." Derin bir nefes alıyorum. "Bu akşam yemeğı, her şeyden çok bir terapi seansı gibi olacak gibi hissediyorum. Evet, işlerin bu kadar ters gitmesinin sebebi buysa, tekrar yatağı atlamak akıllıca görünmüyor."

Kapının çalınması beni yeniden paniğı sevk etti. Hammer kapıyı açmak için koştu.

"Oh, merhaba baba." At kuyruğunu parmağıyla döndürüyor. "Merhaba Hollis. Ne haber?"

"Bir bakayım dedik. Tristan bu akşam önemli bir randevusu olduğunu söylemişti, o yüzden akşam yemeğinde yalnız kalır mısın diye merak ettim." Roman elini kaldırıp selam verdi. "Görüyorum ki kızlar grubunun tamamı burada."

"Güzel görünüyorsun, Rix." Hollis bana başparmağını kaldırır. "Teşekkürler, Hollis."

"Sen de Peggy, yani Hammer." Hollis'in bakışları Hammer'a, sonra da odanın içindekilere kayar. "Hepiniz çok güzel görünüyorsunuz." Elleriyle ne yapacağını bilmiyor gibi görünüyor. Kollarını kavuşturur, sonra açar ve başparmaklarını ceplerine sokar.

Kızlar topluca mırıldanarak teşekkür eder. "Mesaj atabilirdin," der Hammer.

"Lokantaya gidiyorduk ve daveti genişletelim dedik. Hepiniz bize katılabilirsiniz. Sen hariç, Rix. Tristan'ın seni paylaşmak isteyeceğini sanmıyorum."

"Aslında bu biraz rahatlatıcı." Düşünmeden önce sözler ağzımdan çıkıverir.

Hollis dirseğıne öksürür. "Bu... evet." Roman başını sallar. Hemi kıkırdar.

Tally şaşkın görünüyor, Tanrı onu korusun.

"Uh, biz takılıp Chris Hemsworth filmleri izleyeceğiz, ama teşekkürler." Hammer babasına bekleyen bir bakış atar.

"Tamam. Peki, kızlar, bu gece eğlenin." Hızlıca çıkmak için sabırsızlanıyorlar.

Bir dakika sonra kapı tekrar çalınır. Hammer, aralığı görebilecek kadar kapıyı açar. "Tanrım, baba, şimdi ne var? Oh, merhaba Tristan."

"Baba?"

"Bu onu rahatsız ediyor," diye açıklıyor Hammer kapıyı açarken.

Tristan mavi takım elbise giymiş olarak eşikte duruyor. Lacivert değil, ama koyu kraliyet mavisi. Ayakkabıları siyah ve cilalı. Gömleği soluk pembe ve kravatı ayakkabılarıyla uyumlu. Çok çekici görünüyor ve ben de onaylıyorum.

Gözleri bana takılır takılmaz, odanın karşısına doğru büyük adımlarla yürür. Bir elinde bir buket şakayık tutmaktadır. Yaklaşık bir metre uzaklıkta durur. "Selam."

"Selam."

Boş elini kaldırıyor ve parmak uçları çenemin kenarını okşuyor, işaret parmağı kulağımın arkasındaki çukura ulaşana kadar. Başparmağı parmaklarının izinden ters yönde ilerliyor, diğer kulağıma kadar gidiyor. Avucunu boğazıma koyuyor. Yüzlerimiz birkaç santim uzaklıkta olacak şekilde yaklaşıyor ve dizi uyluğuma değiyor. Gözleri dudaklarımda. "Çok güzel görünüyorsun," diyor.

"Vay canına. Bu gerçek dışı bir kimya," diyor Hammer.

"Cidden," diyor Hemi.

"Onu boğuyor mu?" diye fısıldar Tally.

Tristan elini indirir ve geri çekilir. "Üzgünüm. Merhaba. Harika görünüyorsun. Sana çiçek getirdim." Çiçekleri bana uzatır ve karışık ifadeler takınan kızlara bakar. Tally şok olmuş, Hemi bilgili, Hammer ise kıskanç görünür.

"Çok güzeller. Teşekkür ederim." Çiçekleri burnuma götürüp kokluyorum. "Bu arada, buraya nasıl çıktın?"

"Hollis ve Roman ben gelirken çıkıyorlardı. Muhtemelen mesaj atmalıydım. Herkesin burada olacağını düşünmemiştim." Kızlara zoraki bir gülümseme atar.

"Onlar benim destek ekibim."

Dudaklarının içini ısırır. "Benimle çıkmak için destek ekibine ihtiyaç duyman iyi bir şey mi, bilmiyorum."

"Gerginim," diye itiraf ettim. "Uzun zamandır randevuya çıkmadım. Ve Flip öğrenene kadar iki ay boyunca gizlice benimle flört eden kardeşimin en iyi arkadaşıyla hiç açık bir randevuya çıkmadım. Daha önce hiç yaşamadığım birçok değişken var."

"Bu gayet normal." Dilini alt dudağında gezdirir. "Ben de gerginim. Muhtemelen seninle çıkmaktan çok seni azarlamakta daha iyiyim."

"Beni azarlamakta çok daha fazla pratik yaptın, bu yüzden daha iyi olman mantıklı." Göğsüne hafifçe vuruyorum. "Bu randevu işine bir şans versek mi? Denemeden daha iyi olamazsın, değil mi?"

"Bu mantıklı." Bu garip duruma ön sıradan izleyen kızlara bakıyor. Birkaç kez ağzını açıyor ama hiçbir şey söylemiyor.

"Seni görüyoruz, Tristan." Hemi'nin gülümsemesi düpedüz şeytani. Kaşlarını çatar. "Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum."

"İyi eğlenceler! Ama fazla da eğlenmeyin!" Hammer göz kırpar.

Tally şok olmuş gibi görünüyor. Zavallı şey. "Çiçeklerini suya koyacağız."

"Teşekkürler." Kızlar sarılmak için içeri girerler ve cesaret verici sözler fısıldarlar.

Çantamı alıp Tristan'ı kapıdan dışarı çıkarırım.

Asansörde onunla yalnız kalmak, kendimi kontrol etme yeteneğimin sınanmasıdır. İkimiz de duygularımızı seksle bastırmaya alışkınız. Neyse ki, başka bir çift de bize katılır, böylece aşağı inerken bacağına sürtünmekten endişelenmem gerekmez. Kibar Kanadalılar gibi davranıp hava durumundan bahsediyoruz.

Tristan, on dakikalık park yerine arabasını park etmiş. Yolcu kapısını açar ve elini uzatır. Elimi eline koyar ve elbisenin kapıya takılmaması için eteğimi kaldırırım. Oturduğumda, kaputu dolaşır ve sürücü koltuğuna oturur.

Nefes alırken burun delikleri genişledi. "Siktir, kokunu özlemişim." Ellerini uyluklarından aşağı doğru kaydırır. "Kızların önünde yaptığım şey için özür dilerim."

Sadece seni gördüm ve düşünemedim, bir haftadır sana dokunmadım, harika görünüyorsun, evet."

"Zavallı küçük Tally'yi yoldan çıkardığın için Hemi ve Hammer'la birlikte cehenneme gidebilirsin."

Gözleri parlar. "Neden? Tally'ye ne yaptınız? O daha on sekiz yaşında bile değil."

"Hiçbir şey yapmadık. İş yerinde uygun olmayan bazı konuşmalara kulak misafiri oldu. Neyse..." Elimi sallıyorum. "Bu konuyu kapatalım. Bu gece beni nereye götüreceksin?" Henüz ağır konularla uğraşmaya hazır değilim.

"Adı Scaramouche. Hiç gitmedim ama Dallas ve Ashish, randevu için harika bir yer olduğunu söylediler." Arabayı park yerinden çıkarır ve çıkışa doğru yönelir.

Kolunu koltuğumun arkasına uzatır. "Böyle iyi mi?"

"Evet, sorun yok."

"Sana dokunmayı özledim," diyor.

"Bana dokunmanı özledim," diye itiraf ediyorum.

"Yeni daire nasıl? Nasılsın?"

"Yeni daire güzel. Kapısı olan bir yatak odasının avantajları var tabii ki, ayrıca kendi banyom da var, böylece gece yarısı klozet kapağını kapatmayı unutursam tuvalete düşme endişesi yaşamıyorum." Evet, şimdilik zor konuları kaçınıyoruz.

"Benimle ve Flip'le yaşarken bu sık sık olur muydu?" "Birkaç kez. İçki içtikten sonra tuvalete düşmek, sana bağlı kalmanın bir yolu gibi akılda kalır." Şakağımı tıklatıyorum. "Bu çok iğrenç."

"Evet, öyle."

"Taşınmak sana iyi gelmiş gibi görünüyor. Benimle yaşamaktan daha iyi." Başparmağı boynumun arkasını ileri geri okşuyor.

"Seninle yaşamak bazı avantajları vardı." Onun profilini görebilmek için pozisyonumu değiştiriyorum.

O muhteşem. Çok yakışıklı. Ve yatakta çok şehvetli. Vajinama, bu gece onu yanına yaklaştırmayacağımızı hatırlatıyorum,

önce olanlardan sonra. Önce duygularımızla başa çıkmamız gerekiyor.

"Ve bazı ciddi dezavantajları da vardı," diyor yumuşak bir sesle.

Şimdilik bunu geçiştiriyorum. "Flip ile aranız nasıl? Hammer, antrenman sırasında kavga ettiğinizi söyledi?"

Tristan kaşlarını çatı. "Onunla konuşmadın mı?"

"Pek sayılmaz. Ona oldukça kızgınım, bu yüzden bana East Side's'a davet etmek için attığı mesajdan başka bir resmi özür bekliyorum. Eğer buradaysak, sanırım ikiniz sorunlarınızı çözdünüz?" Aramızda elimi sallıyorum.

"Roman, Hollis, Ashish ve Dallas, buz üzerinde kavga ettikten sonra arabuluculuk yaptılar, yani evet, Flip ve ben iyiyiz. Birkaç hafta boyunca onun arkasından iş çevirdik. Ve o benim nasıl biri olduğumu biliyor." Direksiyonu daha sıkı kavradı.

"Yani onun herkesi azarlaması ve bunu sosyal medyada paylaşması sorun değil, ama kız kardeşinin özel olarak hoşlandığı bir adam tarafından azarlanması sorun mu? Sıradan seks mi, müstehcen seks mi, ya da ikisinin arasında bir şey mi, fark etmez, bu benim hakkım. Onun arkamızdan iş çevirdiğimiz için kızgın olduğumu anlıyorum, ama onun yaptıkları kabul edilebilirken benim yaptıklarımın kabul edilemez olduğu bir çifte standart dünyasında yaşayamaz."

"Bence daha çok, yatakta agresif olabileceğimi bildiği için."

Onun ses tonunu ve yüz ifadesini okuyamadım. "Ve eğer ben de istemesem, seks yapmaya devam etmezdik," diye onu temin ettim. "Ve yine, diğer kadınlara karşı agresif olman sorun değil de, benim istediğim halde bana karşı agresif olman neden sorun oluyor? Sevdiğim şeyi sevdiğim için utanmayı reddediyorum, bu bir salatalıkla sikilmek ve sonra senin onu vahşi gibi yemeni izlemek olsa bile." Bu anı hatırlayınca bacaklarım kasılır. Hala daha büyük sorunların etrafında dolanıyoruz, ama her şeyi sırayla halledelim.

Boynumun arkasını sıkıyor. "Eğer bu arabadan, kamuya açık bir yerde sertleşerek magazin dergilerinin manşetlerine çıkmadan çıkmak istiyorsam, konuşma konusunu değiştirmeliyiz."

"Haklısın." Ayrıca, halka açık bir otoparkta ona atlamak, ikimizin de istemediği bir ilgiyi üzerimize çekecektir. "Yaklaşan deplasman serisi hakkında ne düşünüyorsun?"

Uzun ve yavaş bir nefes verdi. "Önümüzdeki birkaç maçta ikinci sırada başlayacağım, bu yüzden dürüst olmak gerekirse pek iyi hissetmiyorum."

"Sen ve Flip buz üzerinde erkek bebekler gibi kavga ettiğiniz için mi, yoksa Hollis'in hala en iyi durumda olduğundan emin olmak için son periyotta onu oyuna sokmak istedikleri için mi?" diye soruyorum.

"İkincisi daha çok, ama antrenman sırasında takım arkadaşım ile kavga ederek kendime hiç yardımcı olmadığım kesin."

"Gerçek maçıdan daha iyi antrenman olur."

"Evet. Hollis şu ana kadar harika bir sezon geçiriyor. Takım için iyi olduğunu biliyorum, ama bu benim kafamı karıştırıyor."

"Haklısın. Hollis geçen maçın ilk iki periyodunda çok iyiydi." "Maçı izledin mi?" Gözleri parladı. "Senin de

"

"Değildim. Evden izledik. Hammer, birinin oyun stratejilerini fark edeceğinden endişeleniyor."

"Bir diz sakatlığı yeterince kötü. Kimse yeniden sakatlanarak emekliye ayrılmak istemez." Restoranın yanındaki otoparka girer ve bu da konuşmamızı sonlandırır.

Tristan bana yardım etmek için aceleyle yanıma gelir. Uzattığı eli kabul ederim, ama ayağımı yere basar basmaz elimi bırakır. Onun yanında yürümeye başlarım. Seyahatlerinde ve maçlardan önce ve sonra takım elbise giymeye alışkındır. Çoğu zaman kendini kibirli bir özgüvenle taşır. Ama ne yapacağını bilemiyormuş gibi bana bakıp durur.

Kapıya çıkan merdivenlere geldiğimizde elbisenin eteğini kaldırıp, dengemi sağlamak için tırabzana tutunuyorum. Yarıya geldiğinde, birkaç basamak geride kaldığımı fark edip geri dönüyor. "Acaba... Ben...?" Kolunu uzatıyor.

"Teşekkür ederim." Kolumu koluna takıyorum.

"Senin için ne istersen, Bea." Kapıcı bize kapıyı açarken, parmakları belimin alt kısmına dokunur.

Ev sahibi onun kim olduğunu açıkça biliyor ve ona Bay Stiles diye hitap ediyor. Özel bir masaya yönlendiriliyoruz. Burası muhtemelen gittiğim en güzel restoran. Rob'un ailesi üst orta sınıftı, bu yüzden bazen güzel akşam yemeklerine giderdik, ama burası onlardan çok daha iyi.

Bize sade veya gazlı su seçenekleri sunulur ve garson içecek siparişimizi almaya gelir. Ben bir kadeh beyaz şarap seçerim, Tristan ise bira tercih eder. Barda olduğumuzda onun en sevdiği içecek budur.

Bacaklarını aprazlayıp açıyor, dirseklerini masaya koyuyor, sonra kaldırıp sandalyesine yaslanıyor.

"İyi misin?"

"Evet, iyiyim. Neden sordun?" Alt dudağını ovuşturuyor.

"Yanlış anlama ama... rahatsız görünüyorsun."

Koltuğunun koluna hafifçe vurur. "Uzun zamandır randevuya ıkmamıştım."

"Uzun süre ne kadar uzun?"

Dilini yanağına dokundurur. "Lise ikinci sınıf."

"Peki ya o aşçılık dersi? O da randevu sayılmaz mı?" "Yani... sanırım, evet. Ama ondan önce, lise üçüncü sınıftan beri yok."

Garson içeceklerimizi getirir ve biz de başlangıç olarak burrata salatası ve yengeç köftesi sipariş ederiz.

Garson ayrıldıktan sonra, bu ilginç ve muhtemelen rahatsız edici sohbe te geri dönüyorum. "Ama kadınlarla çıktın mı?"

"Tabii. Evet. Sanırım." Tristan birasını büyük bir yudumla içer ve bir yudum daha alır.

"*ıktım derken*, tek gecelik bir ilişkiden öte, bir kadınla zaman geçirdiğini ve seks dışında başka şeyler de yaptığınızı kastediyorum," diye açıklığa kavuşturuyorum.

"Sanırım. Film izlemek sayılır mı?" diye sorar.

"Sinemada mı, evde mi?"

"Evde."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Peki ya etkinlikler? Hiç kimseyi bir etkinliğe götürdün mü? Hayırseverlik galası ya da takım etkinliği gibi?"

"Birkaç kez olabilir, ama çoğunlukla tanıtım amaçlı ve karşılıklı yarar sağlayan etkinliklerdi." Dizini masanın altında sallıyor.

Belli ki bu onun en sevdiği konu değil, bu da demek oluyor ki daha fazla araştırmak istiyorum. "Lisedeki kız ne oldu? Onunla ne kadar süre çıktın?"

"Lise ikinci sınıfın çoğunda."

"Adı neydi?" "Darla
Fitzgibbons."

"Aynı liseye mi gidiyordunuz?"

Dudaklarını ovuşturur. "Neden benim aşk hayatımla bu kadar ilgileniyorsun?"

"Çünkü liseden beri, birkaç hayır galası dışında hiç randevun olmadı. Ve eğer bunlar tanıtım amaçlıydıysa, sayılmazlar. Ama lisedeki kız arkadaşın sayılır, bu yüzden ona ve onunla neden bu kadar uzun süre çıktığına ilgi duyuyorum."

"Çoğunlukla, ailesi uzun saatler çalıştığı için okuldan veya antrenmandan sonra onun evine gidip seks yapabiliydik."

"Bir yıl boyunca çıkmamanın tek nedeni bu mu? Harika seks yapmış olmalısınız." Onu kasten kızdırıyorum.

"O hoştu. Akıllıydı. Ve çoğu zaman birlikte olmak eğlenceliydi," diyor biraz isteksizce.

"Neden ayrıldınız?" Şarabımı yudumluyorum.

"Çünkü ona daha fazlasını veremedim ve hokey çok fazla zamanımı alıyordu" diye cevaplıyor. "Çok fazla bir şey değiştiğini sanmıyorum."

"Eh, burada, normalde yapmadığın bir şeyi yapıyoruz, bu yüzden bence bu kişisel gelişim sayılır. Ve sen hokey oynayarak geçiniyorsun, bu yüzden çok zamanını alması mantıklı," diyorum.

"Annem gittikten sonra insanlarla yakınlaşmakta zorlandım. Hala da zorlanıyorum," diyor yumuşak bir sesle.

Şimdi bir yerlere varıyoruz. "Bu senin, kardeşlerin ve baban için gerçekten zor olmuş olmalı." Elini tutmak istiyorum, ama bu teselli amaçlı temasa ne kadar açık olacağını bilmiyorum. Bunun alışık olduğu bir şey olduğunu sanmıyorum ve henüz bu konuşmayı sonlandırması için bir neden vermek istemiyorum.

"O ayrılırken eve geldim." Bira bardağına odaklanıyor. "O gün her şey çok rastlantısaldı. Okuldan sonra senin evine gitmem gerekiyordu, ama Flip kendini iyi hissetmiyordu. Grip olmuştu, ben de eve gittim ve onu valizlerini arabaya atarken buldum. Ortadan kaybolacaktı. Yani, Brody ve Nathan'ı terk etmişti. Bir saat sonra eve geldiler ve o gitmişti. Onlara söylemek zorundaydım. Ve babama da."

Bu sefer masanın üzerinden uzanıp elini benim elimle kapattım. Annesi hakkında hiç konuşmamasına şaşmamalı. İlişkilerin onun için zor olmasına şaşmamalı. "Çok üzıldüm Tristan. Senin için çok zor olmuş olmalı."

"Belki geri döner diye düşündüm, ama hiç dönmedi." Başını sallıyor. "Neden bu konuyu konuşuyorum ki? Sen bu saçmalıkları duymak istemezsin. Tuvalete gitmem lazım." Elini çekip sandalyesini geri itiyor. Odanın karşısına doğru büyük adımlarla yürüyüp koridorda kayboluyor.

Onun peşinden gitmek istiyorum. Ona sarılmak istiyorum. Ona, annesinin ona bu sorumluluğu yüklememesi gerektiğini söylemek istiyorum. Annesinin korkak bir kadın olduğunu ve onun çok daha iyisini hak ettiğini söylemek istiyorum. Ama son birkaç ayda Tristan hakkında öğrendiğim bir şey varsa, o da rahatsız hissettiği bir durumla yüzleşmek zorunda kaldığında kendini kapatmasıdır.

Bu da, taşınacağımı söylediğimde neden öfkelendiğini ve ona sadece bir saat süre verdiğimi açıklıyor. Onu terk ettim. Hiçbir uyarıda bulunmadan. Tıpkı annesi gibi. Tabii ki tepkisi öfkelenmek ve kendini kapatmak oldu.

O yokken mezelerimiz geldi ve ben onun geri dönmeyeceğini düşündüm. Ama iki dakika sonra geri döndü ve hiçbir şey olmamış gibi yerine oturdu.

Ailesinin çöküşüne dair bu küçük ipucu, ona farklı bir gözle bakmamı sağladı. Onun hala kapalı bir adamın içinde saklanan o incinmiş küçük çocuk olduğu konusunda yanılmamıştım.

"İyi misin?" diye soruyorum.

"Evet, seni öyle yalnız bıraktığım için özür dilerim. Bu konuları pek konuşmam. Çok zor geliyor." Peçeteyi kucağına koyar. "Hangisiyle başlamak istersin? Sen yarısını ye, ben de yarısını yiyeyim, sonra takas edelim mi?"

Şimdilik öyle olsun. "Senin için de uygunsa, ben yengeç köftesiyle başlayayım."

"Tabii, olur." Tabağı önüne koyar, sonra burrata salatasını önüne alır.

İlk birkaç lokmada ikimiz de sessiz kalırız. Yengeç köfteleri çok lezzetli ve nefis. Lezzetleri dilimde patlar.

"Bunu denemelisin." Çatalımı yumuşak etin içine sokup Tristan'a uzatmak için eğildim. "Bu, hayatımda yediğim en lezzetli şey."

"Gerçekten mi? En iyisi mi?" Parmakları bileğimi kavrarken bana kendini beğenmiş bir gülümseme atıyor. Yumuşak dudakları çatalın dişlerini kapatıyor ve lokmayı çekip alıyor. Düşünceli bir şekilde çiğniyor. "Güzel. Ama senin tadın çok daha güzel."

"Bu gece külotuma giremeyeceksin," diye onu uyarıyorum.

"Biliyorum." Bana bakarak, "Bu, düşünemeyeceğim anlamına gelmez. Ya da yüksek sesle hayal kuramayacağım anlamına gelmez."

"Beni yıpratmaya mı çalışıyorsun?"

Omzunu kaldırıp indirir. "Aslında beni görmek için evet dediğin için minnettarım." Küçük bir parça domates, taze fesleğen ve burrata keser ve çatalını yağlı balzamik sosun içine batırır. Çatalı ağızma götürür.

Çatalın ağızda kaybolmasını izlerken gözleri parlar.

Gözlerimi kapatıp çiğnerken inledim. Tabii ki kasten.

"Bu sesi doğru nedenlerle duymam için biraz zaman geçmesi gerekecek, değil mi?" Tristan yumuşak bir sesle sorar.

"Sen yok çok iyi son çok bu evet." Hayır sonuç bunun nasıl bittiğini unutmuş gibi davranmanın bir anlamı yok.

"Böyle bir pislik olduğum için özür dilerim." Bir parça daha kesti ama yemeye kalkışmadı.

"Neden öyle davrandığını açıklamak ister misin?"

"Eninde sonunda taşınacağını biliyordum. Sadece bu şekilde olacağını beklemiyordum. Flip öğrendikten sonra belki biraz zamana ihtiyacın olduğunu düşündüm. İşleri daha da kötüleştirmek istemedim, sonra sen eşyalarını topluyordun ve beni terk etmeni engelleyemedim," diye itiraf ediyor.

Onun sözleri her şeyi açıklıyor, farkındayım. "Adil olmak gerekirse, Flip'in öğrendiği ve bununla nasıl başa çıkmak istediğin hakkında benimle konuşmak için bir haftan vardı." Eğer bunu geride bırakacaksak, onun ne kadar kötü davrandığını kabul etmesi gerekiyor ve ben bunun bir daha asla olmasına izin veremeyeceğimi anlamasını istiyorum.

Birasını yudumladı, sonra büyük bir yudum aldı.

"Denedim." "Beni yatağa atmak için. Konuşmak için değil," diye belirttim.

"O gece Flip o iki kadını eve getirdiğinde, benim odamda yatabileceğini söylemiştim." Dizi yine sallanmaya başladı.

"Onların inlemelerini benim inlemelerimle bastırmayı planlayıp planlamadığını sorduğumda beni düzeltmedin." Midem rahatsız edici bir şekilde kıvrılıyor. Onun açılmasını, bana bir şeyler vermesini çaresizce istiyorum. Rahatsız olsa bile, denemeye değer bulduğunu bana göstermesini istiyorum.

Kaçmak istiyor gibi görünüyor. Bakışları yana kayıyor ve parmakları dudaklarına gidiyor. Kötü çocuk bir hokey oyuncusu değil, korkmuş bir çocuk gibi görünüyor. "Eğer istediğin bu olsaydı, yapardım. Ama ben öyle demek istemedim. Son seferinde nasıl dahil olduğumu dinleyip düşünmeni istemedim. Bunu yüzüne vurmak istemedim."

"O zaman neden öyle demedin?"

"Başladım, ama sen bana çok kızgındın." Tabağındaki domatesi itip kakıyor. "Sen her zaman gidecektin. Ben gitmeni istemedim. Ama kalmanı istesem ve sen hayır deseydin... Bununla başa çıkamazdım. Ve sonunda yine her şeyi mahvederdim. Her zaman öyle yaparım."

Her şeyin kendi suçuymuş gibi suçlamaya devam etmesi çok üzücü. Sanki sorun onda gibi, oysa aslında her şey başından beri mahkumdu.

"Sen buna bir şans bile vermedin Tristan. Flip'e tek yaptığımızın sevişmek olduğunu söyledin."

"Çünkü öyle anlaşmıştık." Çenesi çalışıyor. Çok rahatsız görünüyor.

"Ama bu doğru muydu?" diye soruyorum.

Kafasını sallar. Gözlerini kaldırır ve sesi neredeyse bir fısıltıdır. "Sana karşı hislerim var. Ve sadece 'seni becermek istiyorum' hissi değil. O hislerim de var, ama başka hislerim de var."

"Ben taşındığımda bana çok kötü davrandın."

Başını eğip alt dudağını dişlerinin arasına çeker. "Biliyorum. Özür dilerim."

"Bana sanki senin için hiçbir şey ifade etmiyormuşum gibi davrandın."

Yutkunması duyulabilir. "Beni terk ediyordun ve ben seni kalmaya ikna edemedim. Bu canımı yaktı ve ben bununla başa çıkamadım."

"Bu yüzden bana da acı çektirdin?"

Başını kaldırdı ve gözleri fal taşı gibi açıldı.

Elimi kaldırıyorum. "Fiziksel olarak değil. Davranışlarınla ve sözlerinle. Zalim davrandın."

Başını tekrar eğdi. "Seni öylece bırakmamalıydım."

"Mesele bundan daha fazlası, Tristan. Beni bir kenara attın. Bana hiçbir şey ifade etmiyormuşum gibi davrandın ve bu beni mahvetti. Mesele sadece seks değildi. Mesele, duygularını ne kadar kolay bir kenara attığındı. Beni kullanılmış hissettirdin. Bunun ne kadar korkunç olduğunu anlıyor musun? Bana bunu bir daha yapamazsın. Asla. Buna tahammül edemem. Ben daha iyisini hak ediyorum."

"Üzgünüm. Keşke geri dönüp farklı davranabilseydim." Ellerini ovuşturdu, sonra masanın altına sakladı. "Yaptıklarım ve davranışlarımdan dolayı kendimden nefret ettim. Her şey değişiyordu ve bunu durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Ama seni önemsiyorum Bea. Çok. Bazen ne yapacağımı bilemeyeceğim kadar çok. Bu beni çok korkutuyor."

Ve işte orada, benim iyi tanıdığım o kırık kalpli çocuk. "Ben de seni önemsiyorum."

"Öyle mi?" Yüzünün umutla aydınlanması göğsümü acıtıyor.

Başımı sallıyorum. "Evet."

"Güzel. Bu çok güzel." Çatalıyla oynuyor. "Ben, şey, bu geceden sonra da bunu daha fazla yapmak istersin diye umuyordum." Aramızdaki mesafeyi işaret ediyor ve neredeyse bardağını deviriyor.

"Daha fazla sohbet ve akşam yemeği mi?" Onun için bunu kolaylaştırmayacağım. "Evet. Aynen öyle. Her zaman akşam yemeği için dışarı çıkmak zorunda değiliz. Sadece çıplak olarak takılmak zorunda değiliz. Ama bunu da yapabiliriz. Ne zaman hazır olursan."

"Yani randevuya çıkmak mı istiyorsun?" "Sen de istiyorsan, evet."

Masa, altında hafif bir deprem varmış gibi sallanıyor. Yatak odasında ve buz pistinde ne kadar kendinden emin olsa da, dışarıda kesinlikle kendinden emin değil.

"Daha fazla randevuya çıkabiliriz."

"Öyle mi?" Gözleri parlıyor ve kalbim sıkışıyor.

"Evet."

Akşam yemeğinin geri kalanını yaklaşan maçlar, benim işim, yemek hazırlarken mutfakta benimle vakit geçirmeyi nasıl özlediğini ve benim orada yaşamama alıştığı diğer tüm küçük şeyleri konuşarak geçiriyoruz.

Gecenin sonunda, Tristan merdivenlerden inerken bana kolunu uzatır. Arabanın kapısını açar ve elbiseyle çıkmama yardım eder. Beni ön kapiya bırakmak yerine, arabayı park eder ve asansöre kadar eşlik eder.

Asansöre binerken ona "Bu gece seni içeri davet etmiyorum" diyorum.

O da başını sallar. "Biliyorum. Eve güvenle girdiğinden emin olmak istiyorum. Ve seninle geçirebileceğim her dakikayı istiyorum." Asansör yükselirken o aynalı cam korkuluğa yaslanır, ben de çantamın askısını oynatırım. Kapılar açılır ve koridorda yürürken ellerimizi birbirine bağlar.

"Bu gece çok güzel vakit geçirdim. Akşam yemeği, çiçekler ve içini açtığın için teşekkür ederim."

"Ben... Bu konuda kötü olduğumu biliyorum, ama daha iyi olmaya çalışıyorum. Senin için." Alt dudağı dişlerinin arasından kayıyor. "Randevuya evet dediğin için teşekkür ederim."

"Rica ederim."

"Sana sarılabilir miyim? Lütfen?"

Kafamı sallıyorum ve o da kollarını bana doluyor. Yüzünü boynuma dayıyor ve utanmadan kokluyor. "Seni çok özledim Bea. Hem de çok."

"Ben de seni özledim." Yanağımı göğsüne dayadım. "Özellikle de bu halini."

Beni uzun süre kucaklar. Sonunda geri çekilir ve boğazını temizler. "Muhtemelen haddimi aşıyorum ve belki sen henüz hazır değilsin, ama sana iyi geceler öpücüğü verebilir miyim?"

Kalbim sıkışıyor—hayır, her şeyim sıkışıyor. "Bunu isterim." "Yanak mı yoksa..." Sesi kesiliyor.

Dudaklarımı ısıyorum.

Parmak uçları şakaklarımdan çeneme doğru kayıyor ve nazikçe yanağımı avuçluyor. Başımı geriye doğru eğip ağzını ağızıma yaklaştırıyor, ilk başta sadece dudakları hafifçe değiyor. Kollarını belime doluyor, başını eğip beni kendine doğru çekiyor, ben de aynısını yapıyorum. Dudaklarımı aralıyorum ve o sessiz bir iniltiyle dilini içime sokuyor. Takım elbisesinin yakasını tutuyorum, vücudum ısınırken inleyerek karnımda onun ereksiyonunu hissediyorum. Tutuşunu ayarlıyor ve avucunu boğazıma koyuyor. Ama yine de öpücük yumuşak. Bir özür. Olabileceklerin vaadi. Bundan fazlasını ummaktan korkuyorum. Ama denemek istiyorum. Yaşadığımız gizli balonun dışında bunun ne olabileceğini görmek istiyorum.

Öpücük ısınmadan önce onu sonlandırır ve burnunu burnuma sürter. "Teşekkür ederim. Seni hak etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım." Beni tekrar uzun bir kucaklamaya çeker.

Ona eriyorum. Olasılıklara eriyorum. Bunun neye dönüşebileceğine eriyorum. Sonunda geri çekiliyor. "Seni yakında tekrar görebilir miyim?"

"Çok isterim." Gülümsemesi o kadar çocuksu ve çekici ki, neredeyse onu içeri davet edip yüzüne oturmak istiyorum.

"Yarın seni arayabilir miyim?" "Harika olur."

"İyi geceler, Beatrix." Elimi öper ve geri çekilir.

"İyi geceler, Tristan." Onu da yanımda sürüklemeyi daireye girmeyi başardım. Vajinam kafası karışık, ama kalbim mutlu.

BÖLÜM 24

TRISTAN

Deplasman maçları hiç sevdiğim bir şey olmamıştır. Otel odalarında uyumaktansa ev sahibi olmanın avantajını tercih ederim. Özellikle son zamanlarda, Flip hala Flip olduğu için. Onun kız kardeşiyle çıkıyor olmam durumu aptalca bir hale getiriyor. Genellikle Roman ve Hollis'in kanepesinde ya da Dallas ve Ashish'in kanepesinde yatıyorum. Banyoda ya da yanımdaki yatakta bir şeyler olmuyormuş gibi davranmaya çalışmaktan daha iyidir.

Maçtan sonra bara gitmek yerine, doğrudan odama gidiyorum. Flip, bu geceki yatak arkadaşını veya yatak arkadaşlarını ararken en az birkaç saat barda kalacak, bu yüzden Bea ile biraz telefonlaşabilirim.

Odaya giderken ona iki dakika sonra arayacağımı belirten bir mesaj atıyorum ve odaya vardığımda kapıya "RAHATSIZ ETMEYİN" tabelasını asıyorum.

Yatağa giderken iç çamaşırlarım ve tişörtümle kalırım ve bir başka otel yatağına uzanırken video düğmesine basarım.

"Hey, bu akşamki maçın harikaydı. O iki gol muhteşemdi." Bea'nın muhteşem iki boyutlu görüntüsü elimdeki küçük ekranda belirir.

Kulaklıklarım yanımda ama şimdilik takmıyorum, böylece konuşmamızın ötesinde neler olup bittiğini duyabiliyorum. "Sıkı oynuyoruz." "Günün nasıl geçti?" Duştan yeni çıkmış. Saçları ıslak ve bir omzunun üzerine atılmış, nemli uçları beyaz tişörtüne sızıyor. Eminim harika kokuyordur. Yüzümü saçlarına gömüp teninin kokusunu içime çekmek için neler vermezdim.

"İyi. Şimdi daha iyiyim. Seninki nasıl? Tatlı olarak pasta yedin mi? Bitti mi? Bir tane daha göndermemi ister misin?"

Gülümsüyor. "Tatlı olarak kek yedim. Ama bir dilim kaldı, şimdilik idare ederim."

"Yavaş yavaş tadını çıkararak yiyip, sonunda tadını alabilmek için yarım litre dondurma yemen gereken o şeyi mi yapıyorsun?"

Bana şüpheli bir bakış atıyor.

"Yarın sana bir tane daha göndereceğim, o yüzden yemesen iyi olur," diye uyarıyorum.

"Tamam. Bitireceğim." Gülümser. "Maçtan bahset bana, iyi ve kötü yanlarından."

Her gece benimle hokey hakkında konuşmasını seviyorum, sanki maçı gerçekten umursuyormuş gibi. Çünkü umursuyor. Bunu biliyor. Flip yüzünden aşırı derecede fazla zamanını stadyumlarda geçirdi. "Önemli anlar iki gol oldu," diyorum ona. "Kötü anlar... Flip oyunundan uzak ve bu da ikinci periyotta liderliğimizi kaybetmemize neden oldu, ki New York ile oynadığımız için bunu bekliyordum."

"Bowman takıma iyi bir katkı oldu," diyor Bea.

"Evet. Bu gece şanslıydık. Özellikle Flip, Grace'e karşı sahada olduğunda kendini toparlayamadığı için."

Saçını örerken ses çıkarıyor. "Flip ona tahammül edemiyor."

"Onunla hiç konuştun mu? Flip'le demek istiyorum."

Bana yan gözle bakar.

"Her gün seni soruyor Bea. Ve her zamankinden daha sık ailenizi arıyor, ayrıca biz ayrılmadan önce Hemi'yi aradı. O asla böyle bir şey yapmaz."

Flip, Grace ile aynı arenada olmasa bile, kafası başka yerde. Bea için endişeleniyor. Ve onların konuşmamasının sebebinin ben olmam hoşuma gitmiyor.

"Sen deplasman maçlarından döndüğünde onunla konuşurum," diye kabul etti. "Brody nasıl? Bu geceki maçlarını kazandılar mı?"

"Kazandılar, bu harika. Takımları şu anda ikinci sırada. Sanırım bu yıl draft edilecek."

"Bu konuda ne hissediyorsun?" diye sorar

Bea. "İyi."

"Sadece iyi mi?"

"İyi, sanırım. O da bunu istiyor. Oyuncu olarak profesyonel olacak nitelikte."

"Ama?" diye ısrar ediyor.

"Ama diğer tüm konular hakkında endişeleniyorum. Maçın baskısı altında iyi başa çıkacaktır. Akıllı başında biridir, ama bana çok benzer."

"Bu kötü bir şey değil. Sen inanılmaz bir oyuncusun."

"Oyun beni endişelendirmiyor." Yan tarafa bakıp dudaklarını ovuşturuyorum. Flip ve benim geçen yıl yaptığımız tüm saçmalıklar içimi kemiriyor. Brody'nin o çukura düşmesi gerektiğini düşünmesini istemiyorum ve Bea'nın benim önceki tek gecelik ilişkilerimden birden fazlasıyla tanışmak zorunda kalmasını da sevmiyorum. Bu seçimlerin diğer tarafında otururken, sonuçlarının daha önce farkına varabilseydim keşke diyorum.

"Sorun yaşam tarzı mı?" diye sordu yumuşak bir sesle.

"Buna uygun bir yapıya sahip mi bilmiyorum. İyi bir çocuk."

"Flip'in yolu tek yol değil. Roman'a bak. Hammer hayatı boyunca takımın çevresinde büyüdü. Ailenin bir parçasıydı, özel öğretmeni vardı, çocukluğundan beri bu dünyanın içindeydi ve çok yönlü bir çocuk. Roman harika bir çocuk ve Hollis'in pozisyon için mücadele ettiğin için sana sorun olduğunu biliyorum, ama o akıllı başında ve oyunbaz biri değil."

"İlk yıllarında öyle değildi," diye itiraz ediyorum.

"İki yıl boyunca öyle değildi. O aktrisle çıkmaya başlayana kadar bir dizi kısa süreli kız arkadaşı oldu. Ondan sonra sakinleşti, oyuna odaklandı ve şöhretin eylemlerini belirlemesine izin vermeyi bıraktı. Dallas her sezon bir skandal gecesi yaşıyor ve kendini kontrol ediyor. Flip bir istisna ve sen buna alıştın. Ama bu normal değil, Tristan."

"Sanırım geçen yıl o kadar bu konuya dalmıştım ki, başka bir şey görmek zor," diye düşünürüm.

"Mantıklı. Ama şimdi dışarıdan bakıyorsun, bu yüzden farklı görüyorsun. Bar'da mı şu anda?"

"Evet."

"Sence bir süre orada kalacak mı?"

"Oh evet. Bu geceki hatalı şutların yaralarını sarıyor, bu yüzden buz dışında gol atmaya çalışacak. Özellikle de bu bizim son deplasman maçımız olduğu için." Flip genellikle kötü bir maçtan sonra birden fazla partneri eve getirir, sanki bir şekilde tüm golleri atabileceğini kanıtlaması gerekiyormuş gibi. Ne kadar şeffaf olduğunu farkında mı bilmiyorum.

Bea alt dudağını ovuşturur. "Bu, bu gece Hollis ve Roman'ın odasında uyuyacağın anlamına mı geliyor?"

"Evet. Ama bir süre buraya gelmeyecek. Hammer evde mi?"

Bea başını sallar. "Bu akşam Hemi ile bir etkinliğe katılıyor. Muhtemelen bir saat daha eve gelmeyecek." At kuyruğunun ıslak ucunu parmaklarıyla okşar ve başını eğirir. "Orada ne düşünüyorsun?"

Deplasman serisi öncesinde bir kez daha buluştuk. Bea beni içeri davet edecekti ama Hammer evde olduğu için koridorda iyi geceler öpücüğü verdik ve saklaması zor bir ereksiyon yaşadım.

"Sen hazır olduğunda seninle ilk aşamayı geçmeyi ne kadar çok istediğimi." Ona dürüst olsam iyi olur.

"Eğer ilgileniyorsan, ilk aşamayı hemen geçebiliriz." Nemli tişörtünün üzerinden meme ucunu okşadı.

"Yani, ben senin elini sikmeni izleyeceğim, sen de benimkini izleyeceksin mi?" Penisim boxer şortumun içinde hareketlendi.

"Tek başına yapmaktan daha eğlenceli, sence de öyle değil mi?" Gülümsemesi sinsî bir hal alır ve üstünü başından çıkararak yatağın üzerine atar. Şortunu ve külotunu çıkarırken gözlerim onun üzerinde dolaşır. Haftalardır onu çıplak görmemiştim. Onu kucaklamak ve öpmekten başka bir şey yapmamıştım. Geçen sefer yaptıklarımın sonra, onun yatağına ve vücuduna geri dönmeyi hak etmem gerekiyordu.

"Sen çok güzelsin." Telefonumu yatağın yanındaki tutucuya koyuyorum, o da aynısını yaparken benim ne yaptığımı görebilsin diye açılı olarak yerleştiriyorum.

"Sen de öyle." Parmakları çıplak göğüslerinin üzerinde kayıyor, aşağı inerken meme uçlarını okşuyor. Ben de onun yolunu takip ediyorum, o bacaklarının arasına dalarken ereksiyonumu yumrukluyorum. Acele etmiyor, parmaklarını içeri sokuyor, sonra klitorisini daireler çizerek okşuyor. Yarı yolda durmak zorundayım, yoksa

Erken boşalmak istemiyorum. Boşalmadan hemen önce, serbest eliyle vücudunu yukarı doğru kaydırıyor, göğsünü sıkmak için duraklıyor ve sonra parmaklarını boğazına doluyor. Bacakları titriyor, kalçaları orgazm onu sararken sallanıyor ve sarsılıyor. Ben de kendimi bırakıyorum.

İkimiz de nefes nefese ve terliyiz, ama en azından yarı yarıya doyduk. "Yarın eve gittiğinde, bana gelebilirsin," diyor Bea. "Gelebilirim derken..." Cümleyi yarım bırakıyorum.

"Yani, sana yatak odamı göstereceğim."

Sabah üçte tuvalete kalkmak için uyandım ve Flip'in bir saat önce arkadaşlarının gittiğini haber vermek için mesaj attığını gördüm. Odamıza geri dönüp yatakta uyuyabilirim ya da Toronto'ya erken bir uçuşla dönüp Bea'yı kahvaltıya çıkarabilirim. Belki onu bugün izin alması için ikna edebilirim. Neredeyse bir haftadır uzaktayım. Birini özlemeye alışkın değilim ve onu görmek için günün sonuna kadar beklemek zorunda kalmaktan hoşlanmıyorum.

Kararımı verdim, bir uçak bileti aldım, giyindim ve Flip'e ve Koç'a erken eve döndüğümü bildiren birer mesaj bıraktım. Takım uçağı birkaç saat sonra kalkacak.

Uçağa bindikten sonra Bea'ya mesaj atarak iki saat içinde evde olacağımı ve onu kahvaltıya götürmek istediğimi bildiririm. O da hemen beni görüntülü arar. Kalkışa hala on beş dakika var.

"Takımın bu sabah geç saatlere kadar uçmayacağını sanıyordum?" Sesi uykudan dolayı kısık. Saat daha sabah altı bile olmamış.

"Öyle değil. Kahvaltı yapabilmemiz için erken eve geliyorum. Seni altı gündür görmedim ve dün gece seni daha çok özledim."

Yanımdaki iş kadını bana yan gözle bakıyor. "Bunu sana yatak odamı göstereceğimi söylediğim için mi yaptın?"

"Yatak odanı görebilsem de görmesem de seni görmek istiyorum," diyorum. "Sekize kadar dönerim. İşe geç gidebilir misin? Ya da bugün izin alabilir misin? Söz veriyorum, buna değecek. Ve sadece orgazm değecek değil, tabii bana orgazm yaşatmamı istersen."

Yanımdaki kadın onaylamayan bir ses çıkarır. "Seninle bütün gün geçirmek istiyorum. Sadece ikimiz," diye eklerim.

Bea birkaç saniye sessiz kalır. "Jane, pazarlama departmanından, dün sabah toplantımızdan sonra grip olduğu için eve gitti. Ben de aynı hastalığa yakalandığımı söyleyebilirim."

"Öyle mi?" Bea ile daha önce bütün bir gün geçirmemiştim. Kesinlikle onun için bunu değerli kılmam gerekiyor.

"Evet."

"Saat sekiz buçukta senin evinde olacağım." "Hazır olacağım."

İki buçuk saat sonra Bea'nın kapısını çaldım. Üzerinde bornoz vardı.

"Merhaba." Ona dokunmak için hiçbir hareket yapmıyorum.

"Merhaba." O geri çekilir ve ben eşiği geçerim.

"Hammer evde mi?"

"Yarım saat önce işe gitti." "Sana sarılabilir miyim?" diye soruyorum.

Ağzında küçük, şaşkın bir gülümseme belirir. "Evet. Tabii ki."

Kollarımı ona doladım ve vücudunu kendime doğru çektim. Başımı eğip yüzümü saçlarına gömdüm ve şampuanının kokusunu içime çektim. "Siktir, seni özledim," diye mırıldandım. Aslında pek sarılmayı seven biri değilimdir, ama Bea'ya sarılmak çok iyi geliyor. Onu sürekli kucaklamak istiyorum.

Bana nazikçe sarılır ve elini sırtımda yukarı aşağı gezdirir. "Ben de seni özledim."

Bir dakika orada dururuz ve ben onun tüm sıcaklığını ve iyiliğini içime çekerim. İlgilendiğim tek insanlar babam, kardeşlerim ve takım arkadaşlarımdır. Kendime başka kimseye bu kadar yakın olmaya izin vermedim. Böyle değil. Ama istiyorum. Onu istiyorum.

Sonunda geri çekiliyorum. "Şimdi seni öpebilir miyim?" "Evet, lütfen."

Yüzünü ellerimle tutuyorum ve dudaklarımı dudaklarına koyuyorum. Dudaklarını aralıyor ve dillerimiz birbirine dolanıyor. Tadı nane, ev ve ihtiyacım olan her şey gibi.

Elleri kemerime uzanır ve kemeri tokadan çıkarır.

"Beklentim yok, Bea."

"Biliyorum." Düğmeyi açar, fermuarı aşağı çeker. "Ama artık dayanamıyorum."

Eli pantolonuma girip parmakları ereksiyonumu kavradığında inledim. "Siktir, bu çok iyi. Bana dokunmanı özledim."

"Ben de." Ağzımı kendine doğru çekip birkaç kez dilini gezdirir. "Sadece içimde olmana ihtiyacım var, o yüzden beni işkence edip orgazm olmama engel olman kısmını sonraya saklayabilir miyiz? Mesela, beni kahvaltıya çıkardıktan sonra?"

"Başka bir zaman, bunu söylemen beni tam tersini yapmaya yöneltirdi." Onun kışını tutup kaldırıyorum. Kendimi kontrol etmek zor olacak, ama acele etmek istemiyorum. En son ona dokunali haftalar oldu.

Kollarını omuzlarıma, bacaklarını belime doladı. "Ama bugün olmaz mı?"

Onu mutfak adasına taşıırken çenesinin kenarını ısırıyorum. "Bugün değil."

"Neden?"

Yine benim aletime uzanır, ama ben bir elimle bileklerini tutup hızla arkasına bağlarım, sonra boş elimle boğazını sararım. Bana tekrar dokunursa, kendimi kaybederim. Ve bunun onunla ilgili olmasını istiyorum. "Geçen seferki telafi etmem lazım."

Gözleri yumuşar. "Öyleyse dokun bana."

Dudaklarımı yanağına dokunduruyorum. "Ellerimi nereye koymamı istersin?"

gözleri açılır , ve dudaklarını yalar . "Herhangi bir yer.

Her yerde. Sadece seni tekrar hissetmek istiyorum."

Dudaklarımı onun dudaklarına değdiriyorum, ellerini bırakıyorum ve belindeki bağı çekiyorum. Bornozun altında çıplak. Kumaş tezgaha düşerken onun görüntüsüne doyamıyorum.

"Bunu özledim," diye fısıldadı.

"Ben de bunu özledim." Parmak ucumla meme ucunu daireler çizerek okşuyorum. "Ben sana ne kadar pislik olduğum için ne kadar üzgün olduğumu gösterirken, sen de gömleğimin düğmelerini açar mısın?"

"Bu harika bir fikir."

Kravatımı gevşetir — takımın geri kalanıyla birlikte uçmamış olsam da, eve giderken yine de takım elbise giymiştim — ve onu başımdan çıkarır, sonra düğmelerle uğraşmaya başlar. Elleri titriyor, bu yüzden ilk ikisiyle zorlanır.

Ve ben de yardımcı olamıyorum çünkü dikkatini dağıtmak için parmağımı onun içine sokup iki kez pompalıyorum. Parmağımı çıkardığımda inliyor ve parmağımı emip temizlediğimde dudağını ısırtıyor. İkinci parmağımı da ekleyip iki kez daha pompalıyorum, aynı hareketi tekrarlıyorum, parmaklarımı emip temizledikten sonra onunla sevişiyorum. Gözlerini deviren noktayı kasten kaçınıyorum, pislik olmak için değil, orgazmını daha yoğun hale getirdiği için. Gömleğimin düğmelerini açması sonsuza kadar sürüyor.

O bunu yaptığında, boğazını bırakıp dizlerimin üzerine çöküyorum, böylece sağ uyluğunun iç kısmını öpebiliyorum. Parmaklarını saçlarımdan arasında gezdirip tutuyor. Ama yüzümü amına sokmaya çalışmıyor.

"Bu sabah saçımı yolmaya çalışmayacak mısın?"

Klitorisine üflerim, sonra sol dizinden başlayarak uyluk içini öpmeye başlarım.

"Bu genellikle benim lehime sonuçlanmaz." Ayak parmakları benim yanıma doğru kıvrılır.

Onaylayarak mırıldanıyorum. "Kendimi tutmaya çalışıyorum, ama senin tadına çok açım." Uyluklarını daha da açıyorum ve onu boydan boya yalıyorum.

"Oh, lanet olsun." Parmakları saçlarımı sıkıca kavrar ve kalçaları sallanır.

"Çok iyi, Bea." Uyluklarının içini ısırtıyorum. Onu dengede tutmak, yavaşça tadını çıkarmak istiyorum, ama ona olan ihtiyacım çok büyük.

Sadece birkaç dil hareketi ve bir klitoris emişi yeterli, vücudu titrerken benim adımla inliyor. Ayağa kalkıyorum, ereksiyonumun başını onun yarık boyunca sürükleyip içeri itiyorum. Gözleri yukarı doğru dönüyor ve

beni sıkıca kavrar. Onunla tekrar birlikte olmanın tadını çıkarmak için bir an duruyorum. Onun bu kadar affedici olması ne kadar da şanslıyım.

Ama hareket etmeye başlamıyorum. "Bana bak Bea. Seni sikerken gözlerin bende olsun istiyorum."

Gözleri açılır, bulanık ve arzuyla yanar.

"Böyle daha iyi." Yanağını okşuyorum. "Bacaklarını bana dolaştır ve sıkı tutun."

Parmaklarını boynumun arkasına doladı ve ayaklarını belimin alt kısmına geçirdi. Kalçalarını tuttum ve itmeye başladım — tembel vuruşlar onu inlemeye ve bana sıkıca sarılmaya zorladı. Ama ona doyamıyorum, yeterince derine, yeterince yakın olamıyorum.

"Şimdi yatak odanı görebilir miyim?" Ellerimi kalçalarının altına kaydırıyorum. "Sağdaki ilk kapı." Kollarını boynuma doluyor ve çenemi öper.

Onu dairede yatak odasına taşıyorum. Onu pretzel gibi büküyorum. Bunun yerine üstüne uzanıp onu bana sarılmasını sağlıyorum. Yavaşça, acele etmeden yapıyorum, çünkü bunun bitmesini istemiyorum. Onunla burada kalmak istiyorum, birbirimize doyamayacağımız bu yerde. Onu mutlu edebileceğim yerde. Bunu mahvetmek için başka bir şey yapamayacağım yerde.

İki saat sonra, Bea ve ben onun evinin karşısındaki bir lokantada bir masaya oturduk. O, imalı bir şekilde sosis yiyordu. "Gerçek olanın yerini hiçbir şey tutamaz." Sosisin ucunu tabağındaki akçaağaç şurubuna batırıp ısırdıktan sonra tekrar şuruba batırdı. "Çocukken babanın sana kocaman bir şişe gönderdiğini hatırlıyorum. O zaman ilk kez gerçek olanını yedim ve ondan sonra hiçbir şey onunla kıyaslanamazdı."

Gülümsüyorum. "Hatırlıyorum. Kreplerin içinde yüzüyordu." "Bu kadar akıcı olacağını beklemiyordum. Şişe bittiğinde çok üzülmüştüm

bittiğinde annem onu sahte olanla değiştirdiğinde çok üzülmüştüm. Her zaman gizlice

senin bir ara daha getirmeni umuyordum."

Gerçek akçaağaç şurubu sahte olanın dört katı kadar pahalıydı ve bu, ailesinin karşılayamayacağı bir lüks idi. "Akçaağaç çiftliği olan bir arkadaşım var. İstersen bu öğleden sonra oraya gidebiliriz?" diye öneriyorum.

"Ama hasat mevsimi değil," diye işaret etti Bea.

"Orada binicilik parkurları ve bir fırın var. Yürüyüşe çıkıp akçaağaç şekerlemesi alabiliriz."

"Bunun için vaktin var mı?"

"Evet, tabii ki. Çok eğlenceli olacak." Onunla vakit geçirmek, elini tutmak ve onu gülümsetmek istiyorum.

Kahvaltımızı bitirip arkadaşımın çiftliğine doğru yola çıkıyoruz. Yolda kardeşim Nate arıyor.

"Selam kardeşim, ne haber?"

"Sadece kontrol ediyorum. Deplasman serisinden döndün mü?" diye sorar. "Evet, bu sabah uçtum. Arabadayım. Bea benimle birlikte ve sen hoparlördesin," diye uyarıyorum.

"Bea mı? Beatrix, en iyi arkadaşının kız kardeşi mi? Şükran Günü'nde benimle flört etmemi istemediğin kız mı?" Sesinden gülümsediğini duyabiliyorum.

"Oh, bu yeni bir haber. Anlat bakalım, Nate." Bea'nın gözleri parladı.

"Senin zaten biriyle birlikte olduğunu söyledi. Sadece onun kendisi olduğunu söylemedi."

"Evet, artık biliyorsun. Ayrıca senin bir kız arkadaşın var," diye hatırlatırım. "O yüzden başka kızlarla flört etmemelisin. Özellikle de benim kız arkadaşım."

"Oh, şimdi senin kız arkadaşın mıyım?" Bea yaramazca gülümser.

Kolumu koltuğun arkasına uzatıp saçlarını okşarım. "Bununla bir sorunun yok, değil mi?"

Başını çevirip bileğimi öper. "Nasılsın, Rix?" diye sorar Nate.

"İyiyim. Sen nasılsın?"

"Evet, iyiyim. Bu dönem biraz zor geçiyor," diyor.

"İyi misin? Yardıma ihtiyacın var mı?" Mühendislik okuduğu için derslerinde ona yardımcı olamıyorum, ama hazır yemekler veya market alışverişi göndererek işlerini kolaylaştırabilirim.

hazır yemekler veya market alışverişı göndererek işlerini kolaylaştırabilirim.

"Hayır, her şey yolunda. Lisa işlere boğulmuş durumda. Son birkaç haftadır onu pek görmedim."

"Hala tatilde buraya gelmeyi planlıyor mu?" diye soruyorum.

"Umarım gelir. Babamın onu görmeyi çok istediğini biliyorum.

Ona. Neyse, seni bırakayım. Sonra ara beni, tamam mı? Konuşuruz.

"Tamam, olur."

Telefonu kapatıyorum.

"O ve Lisa ne zamandır çıkıyorlar?" diye sorar Bea. "Bir yıldan fazla. Geçen yıl tatilde bizi ziyaret etmişti."

"Baban Şükran Günü'nde öyle demişti. Onu gerçekten seviyor."

"Evet, seviyor. Ve Nate için iyi birine benziyor." Bana karşı utangaçtı ama tatlı birine benziyordu. Ve kardeşimden hoşlanıyordu.

Çiftliğe vardığımızda, Bea'yı elli yıldan fazla bir süredir bu çiftliğin sahibi olan arkadaşım Carter ile tanıştırıyorum. Bea daha önce hiç ata binmemiş, bu yüzden onu patikalara çıkarıyoruz ve ardından Carter bizi akçaağaç şurubu evine götürüyor. Bugün hava soğuk, sıfırın altında, bu yüzden akçaağaç şekerlemesi tezgahını kuruyorlar.

Bea zıplıyor ve koluma sarılıyor. "Aman Tanrım, çocukluğumdan beri bunu yememiştim."

Onun şakağına öpücük konduruyorum. "Buraya gelip de tam anlamıyla deneyim yaşamadan gidemezdik."

Başını yukarı kaldırıyor, gülümsemesi geniş, bulaşıcı ve o kadar güzel ki göğsüm sıkışıyor. "Bunun için teşekkür ederim. En son bunu yaptığımda, bizi baban götürmüştü."

Bea'nın, ben, Flip ve kardeşlerimle birkaç aile gezisine katılan bir ergen olduğunu hayal meyal hatırlıyorum. O ve Nate neredeyse aynı yaşıydılar, bu yüzden muhtemelen Brody'yi idare etmekle görevlendirilmişlerdi. Muhtemelen ona pek dikkat etmemiştim, ama onun heyecanı, gezimizin sonunda mağazada durup, en küçük şişe akçaağaç şurubunu alabilecek mi diye bozuk paraları saydığı anıyı hatırlatıyor.

Mağazaya gitmeden önce dört adet akçaağaç şurubu toffee çubuğu yiyor.

Onun heyecanlandığı her şeyi sepete koyuyorum. Onu böyle görmek çok hoşuma gidiyor. Ve o asla kendini şımartmaz, bu yüzden bunu onun için yapmak istiyorum

Onun için bunu yapmak istiyorum. Akçaağaç şurubu ile tatlandırılmış soslar, dondurulmuş gıdalar ve üç tarta için yaklaşık beş yüz dolar harcadım.

Onun evine döndüğümüzde, bagaja yöneldim.

"Ne yapıyorsun?" Ona birkaç poşet uzattığımda kaşlarını çattı.

"Bunlar senin için, bir elmalı muhallebi turtası hariç. Onu bu gece yiyip, kusmak istediğimde ciddi pişmanlıklar duyacağım."

"Bu benim refried fasulyesi ile olan ilişkiye benziyor." Gömleğimin önünü tuttu ve yüzünü yüzüme yapıştırdı. Bu o kadar uzun sürdü ki vücudum rahatsız edici bir şekilde tepki vermeye başladı. Utanç verici bir sorun haline gelmeden öpüşmeyi bıraktı.

Ona gülümsüyorum. "Bu ne içindi?" "Tatlı olduğun için."

"Biraz sonra ağzını siktiğimde benim tatlılığım hakkında fikrini değiştirebilirsin."

O sırtıyor. "Boğulma sesleri çıkarayım ve gerçekten dağınık olayım mı?"

"Neden bu kadar mükemmelsin?" Bunca yıldır bir şeyleri kaçırmışım gibi hissediyorum. Hiçbir zaman görüştüğüm biriyle bir günümü geçirmedim. Ama bu Bea. Onu hayatımın büyük bir bölümünde tanıyorum. Bu... normal geliyor. Doğru. Seks olsun ya da olmasın, daha fazlasını yapmak istediğim bir şey gibi. Ve bu ciddi bir ilk.

"Bu eşyaları yukarı çıkarmalıyız." Bagajı benim için kapatıyor. "Hammer'ın işten dönmesi bir saat kadar sürer. Toplarını gargara yapmak için bolca vaktin var."

Onun dairesine çıkan asansörde yalnız olmadığımız iyi oldu, yoksa muhtemelen koridorda kendimi utandırmamam için bana zorluk çıkarırdı.

Kapıdan girdikten beş saniye sonra Bea, Essie'den bir telefon alır. "Ona geri arayacağımı söyleyeyim, tamam mı?"

"Tabii." Tüm o saçma sapan şeyleri çıkarmaya başlıyorum. Hoparlörü açıyor. "Selam, canım!"

"Selam bebeğim, güzel yüzünü özledim," diyor Essie selam olarak.

"Ben de seni çok özledim. Ne zaman ışınlama teknolojisi geliştirilecek de seni istediğim zaman görebileceğim?"

"Buraya taşın, ışınlama yeteneğine ihtiyacın kalmaz. Vancouver'da kışlar çok daha ılık geçer."

"Çok cazip. Eksi otuz derece sıcaklık ve dört ay süren kar olmadan da yaşayabilirim. Dinle, biraz sonra seni arayabilir miyim? Tristan burada."

Burada dururken onun ülke çapında taşınmaktan bahsetmesi hoşuma gitmiyor. Özellikle de bugün yaşadıklarımızdan sonra. Hayatımda ilk kez onunla daha fazlasını istediğimi hissediyorum, ama Essie ile olan arkadaşlığıyla rekabet edemem. Onlar çok yakındırlar ve birbirlerine sahip olmaları gerçekten harika. Ama içimde bir batma hissi var. Aptalca bir şey yapıp, sahip olduğum bu güzel şeyi mahvedeceğim. Genelde böyle olur. Zaten bir kez gitti. Tekrar yapabilir.

Aniden biraz panik hissediyorum. "Biliyor musun? Saatin kaç olduğunu fark etmemişim. Egzersiz yapmam lazım ve Flip ve Dallas ile oyun stratejisi toplantım var. Essie ile sen konuşursun."

"Bir saniye bekle, Es." Telefonunu indirir. "Senin taşaklarını yalamam ve sikini boğazıma kadar sokmam gerekmiyor muydu?"

"Sesi kapatmayı unutmuşsun," diyor Essie.

"Üzgünüm." Bea kırıksıklıkları kırıktırır kırıktırır ve dövüyor sessiz sessiz düğmesine basar.

"Cidden, gitmene gerek yok."

"Bunu bir dahaki sefere sakla. Sonra konuşuruz." Kapıya doğru ilerlerim, ama Bea bileğimi tutar.

"Bugün için teşekkürler. Çok eğlendim." Parmak uçlarına basarak yanağıma öpücük kondurur.

"Ben de." Gülümsemeye çalışıyorum, ama ona karşılık öpüşmek için harekete geçmiyorum.

İstemesem de.

Korku beni kapıdan dışarı itiyor. *Ne halt ediyorum ben?*

Gitmek istemiyorum, ama şu anda bununla başa çıkamıyorum.

BÖLÜM 25

RIX

Telefonu açtığımda, resepsiyonda çalışan Harold, "Beatrix Madden'a teslimat var" diyor. "Lobide bekletmemizi istemezseniz, size yukarıya getirebilirim."

"Ben gelebilirim." Yeni koşu kıyafetleri sipariş ettim — yüzde yetmiş beş indirimli — ama birkaç gün içinde elime geçeceğini düşündüm.

"Üç teslimatım daha var. Gerçekten sorun değil," diyor Harold.

"Eğer emin iseniz."

"Hemen geliyorum, Bayan Madden." "Teşekkürler, Harold."

Bir dakika sonra kapı çalındı. Ama gelen Harold değil, Roman ve Hollis'ti. "Selam, Rix. Sen ve Hammer hazır mısınız?"

"Hammer on yedinci kez üstünü değiştiriyor. Harold da teslimat için geliyor. Onun dışında hazırız." Bu gece, Florida ile evimizde maçımız var. Geçen sefer kaybettik, ama onların kalecisi sakatlık nedeniyle oynayamayacak, bu da Toronto'ya belirgin bir avantaj sağlıyor. "Bu geceki maça hazır mısınız?"

"Bir galibiyet daha almayı sabırsızlıkla bekliyoruz," diyor Roman.

"Ben de," diyor Hollis.

"Haftaya yemeklerle ilgili özel bir isteğin var mı? Yarın alışverişe çıkacağım." Hammer'ın yanına taşındığımdan beri Hollis ve Roman için haftada birkaç öğün yemek hazırlıyorum. Tristan ve Flip için bunu yapmayı özlemiştim, bu yüzden bana sorduklarında çok sevindim. Bu hoş bir ek iş

ek iş ve bana nakit ödeme yapıyorlar, bu da eğlence fonuma giriyor.

"O kahvaltılık hash. Günde üç öğün yiyebilirim," diye cevaplar Hollis.

"Ve senin Bolognese sosun. Sadece bir kutu kaldı," diye ekliyor Roman.

"Anladım." Telefonumu çıkarıp alışveriş listeme not alıyorum. "Başka bir şey aklına gelirse, bana haber ver."

Hammer odasından çıkar. Buz mavisi ve siyah Hammerstein forması, siyah kot pantolonu ve diz boyu çizmeleri vardır. Saçları kıvrılmıştır.

Ona iki başparmağımı kaldırıyorum. "Çok seksi görünüyorsun."

"Sen de öyle." Bana high-five yapıyor, sonra Hollis ve Roman'a silah parmakları yapıyor. "Sen de, sen de. Bu bir selfie gerektirir."

"Selfielerden nefret ederim," diye homurdanır Roman. "Ben de," der Hollis.

"Huysuzluk yapma baba. Sen de Hollis. Sosyal medyada iyi olur." Roman, kızım telefonunu çıkarırken gözlerini devirir. Hollis isteksizce gülümsene kadar yanağına dokunur. Kameraya öpücük gönderir ve fotoğrafı çeker.

Kapı tekrar çalınır. "Harold geldi. Sanırım yeni spor kıyafetlerim geldi."

Hollis kapıyı açar. Harold'ın elindeki kutuda kesinlikle spor kıyafeti yoktur. Hollis ona yirmi dolar bahşiş verir ve kutuyu alır. Parayı geri vermeye çalışırım ama o eliyle reddeder.

"Egzersiz kıyafetlerin daha çok kek gibi görünüyor," diyor Hammer.

"En sevdiğim pastaneden aldım." Geçen gün Tristan'la üç saatlik maraton seks yaptıktan sonra, beyaz çikolatalı mus kek için sol göğsümü verirdim demiştim. Ama saat geç olmuştu ve açık olan tek yer caddenin aşağısındaki marketti. Tristan dondurulmuş ürünler bölümünden bir kek aldı. Bu, isteğimi bastırdı ama Just Desserts'ın keklerinin yanında sönük kalır.

"Doğum günün mü?" diye soruyor Hollis. "Hayır. Yazın."

"Tristan vajinanı sevdiği için mi sana pasta aldı?" diye sorar Hammer.

Roman öksürür.

"Sakin ol baba. Herkes onların seviştiğini biliyor. Birbirlerine baktıklarında iş yeri için uygun olmayan bir durum oluyor." Babasına eliyle işaret eder. "Kart var mı? Bakalım sana ne almış."

"Tristan'dan geldiğinden emin değilim." Ama ihtimal yüksek. Kart yok ama. Etiketini çıkarıp kapağı açıyorum.

Hammer kahkaha atar. "Bunu sadece Tristan yapar."

"Buna inanamıyorum demek isterdim, ama buna tamamen inanabiliyorum."

Roman omzumun üzerinden bakıp çenesini ovuşturarak gülüyor. "Oğlan başını belaya sokmuş."

"Ne demek istiyorsun?" diye soruyorum, yüzüm kızarıyor. Hollis daha yakından bakmak için yaklaşıyor. "Hay sıçayım."

"Böyle bir pasta yaptıran her erkek, deli gibi aşık olmalı. Seni doyamıyor resmen. Ve tüm ihtiyaçlarını karşıladığını bilmek güzel. Eğer aşağıya inmiyorsa, senin zamanını harcamaya değmez. Değil mi, Hollis?"

"Aman Tanrım, baba." Hammer şok olmuş gibi görünüyor.

"Evet, yüzde yüz." Hollis omzumun üzerinden başparmağını gösterir. "Arabayı getiriyorum. Aşağıda buluşuruz."

"Cidden. Sana bu pastayı gönderecek kadar takıntılıysa, bu adam aşık demektir." Roman omzuma hafifçe vurur.

Güzel krema çiçeklerinin ve "*Lütfen yüzüme otur*" yazan dalgalı el yazısının fotoğrafını çekiyorum. Birkaç tıklamayla, Tristan'a bir mesajla birlikte gönderiyorum.

RİX

Mutluyum.

"Görünüşe göre bu gece senin evinde kalacağım baba," diyor Hammer.

"Aman Tanrım, işte bu. Durma, durma! Çok az kaldı." Tristan'ın yüzüne bacaklarımı açarak otururken, o da sanki şeytan çıkarma ayini yapar gibi klitorisimi emiyor. Bu gece maçı kazandılar. Bara gittik, dans pistinde bacağını okşadım ve kıcıımı onun penisine sürttüm, ve şimdi buradayız. Ben tam da onun pastasının istediği şeyi yapıyorum.

"Yüzüme boşalacak mısın?" Tristan sağ kalçama bir tokat atıyor. İnliyorum, bir avuç saçını tutup ağzına bastırıyorum. Burnu benim kasık kemiğime sıkışmış halde nasıl nefes alabildiğini merak ediyorum, ama pes etmiyor. Kalçamı tutup ağzının üzerine kaydırıyor. Orgazm yaklaşırken bacaklarım titriyor. Beni tam da sınırdan tutmayı ve daha fazlasını istememi sağlamayı çok iyi biliyor. Aniden bir parmak ikinci kapıya basıyor.

Grindingim kesintiye uğrar. "Ne yapıyorsun?"

Dilini ağımda gezdirmeyi bir an bırakıp cevap veriyor: "Seni hazırlıyorum." Parmağını kıcıma sokuyor ve klitorisimi emmeye başlıyor.

Orgazm bir buldozer gibi üzerime çöküyor. Yarı inilti yarı çığlık olan aşırı yüksek sesler çıkarıyorum, aralarına hiçbir anlam ifade etmeyen bozuk kelimeler serpiştiriyorum. Duygular beni mutluluk dolu bir uçuruma sürüklerken, dünya birkaç saniye boyunca bir yıldız patlamasına dönüşür. O kadar kendimden geçmişim ki, dünya tekrar netleşene ve tavana bakana kadar beni sırt üstü çevirdiğini fark etmiyorum bile.

Tristan bacaklarımın arasında uzanmış, geniş omuzları bacaklarımı ayırıyor. Çenesi kız orgazmının izleriyle parlıyor. Sıcak bakışları benimkilerle buluşuyor, klitorisimi nazikçe yalarken o sinsi parmak daha derine kayıyor.

"Aman Tanrım." Kalçalarım istemsizce sallanıyor. Duygularım aşırı yüklenmiş durumda. Ve hala boşalıyorum.

Vücudumda yukarı doğru ilerliyor. Yüz yüze geldiğimizde, ikinci bir parmak açıklığıma bastırıyor ve ilk parmağa katılarak beni genişletiyor. "Bu gece buraya gireceğim, küçük Bea."

"Ya başaramazsam?" diye sızlanıyorum.

"Başarabilirsin ve başaracaksın." Dudakları benimkine dokunur. "Önce parmaklarımla seni hazırlayacağım." Parmaklarını ilk eklemine kadar kaydırıp kıvrır, sonra tekrar derine iter.

Başparmağı klitorisimi daireler çizdiğinde gözlerim yukarı doğru kayar.

"Benim tatlı, edepsiz kızım." Alt dudağımla emip dişlerinin arasına alır.

"Kıçına parmak sokulunca boşalacaksın, değil mi?"

Kafamı sallayıp, parmakları tekrar içeri girerken kendimi zorluyorum. Serbest eliyle boğazımı kavlıyor. "Ne kadar yaklaştın?"

"Çok yakın." Bacaklarım çoktan titriyor.

Klitorisimi tekrar daireler çizerek okşadı ve üçüncü parmağını da ekledi.

O beni daha da gererken, sıcak acıdan inliyorum. Ancak başparmağı klitorisimin etrafında dönmeye devam ediyor ve parmakları çenemin kenarına baskı yapıyor. Sonra orgazm oluyorum, inerken tüm vücudum kaskatı kesiliyor, kalçalarım sallanıyor ve sarsılıyor.

Tristan, tüm seks oyuncaklarımın bulunduğu komodini karıştırırken boğazımı saran el kaybolur. İki eşya yatağın yanına düşer: anal kayganlaştırıcı ve anal tıpası. Gerçekten görüşmeye başladığımızdan beri bunu birkaç kez kullandık.

"Kıçına plug takıp amını sikeceğim, ama benim sikim kıçında olana kadar bir daha boşalmayacaksın, anladın mı?"

"Tamam mı?" Sonsuz orgazmdan dolayı kendimden geçiyorum, bu yüzden neyi kabul ettiğimi tam olarak düşünemiyorum. Bir saniye önce parmaklarıyla doluyum, bir saniye sonra boşum.

"Hemen dönerim." Tristan beni öper, sonra ereksiyonuyla yataktan yuvarlanır.

"Ne? Nereye gidiyorsun?"

O banyoya girer ve su açılır. *Tamam*. Bana tekrar dokunabilmek için ellerini yıkıyor. Sinirlerimden ellerim titriyor, fişi ve kayganlaştırıcıyı alıyorum. Konik uca biraz sıkıp siyah silikonu kaplıyorum. Kayganlaştırıcıyı komodinin üzerine koyarken o geri gelir.

"Şu haline bak, kışını doldurmak için can atıyorsun." Kendini okşar ve diğer elini uzatır. "Seni benim sikim için hazırlayalım."

Ona tıkaçları uzatıyorum, ama pozisyonumu almadan önce, avucuyla yanağımı kavırıyor ve bana nazikçe öpmek için eğiliyor. "Yavaş ve nazik olacağız, tamam mı?"

Başımı sallarım. "Tamam."

"Sadece seni mutlu edecek şeyleri yapacağız." Dikleşir. "Karnın üstüne yat."

Ben ters dönüyorum. Tristan fişi komodinin üzerine koyuyor ve ellerini omuzlarımdan baldırlarıma kadar gezdiriyor. Tabii ki gerginim, ama bana dokunuşları nazik ve saygılı. Kendimi tapınılan, önemsenen hissediyorum.

"Çok güzelsin." Omurgamın çukurunu öper ve popomu okşar. "Dizlerinin üzerine çök."

Bir kedi gibi gerinerek geriye doğru eğiliyorum, böylece popom havada kalıyor. Yatak arkamda çöküyor ve Tristan'ın eli popomun üzerinde kayıyor. Omurgamda yukarı doğru öpüyor, sonra yastığı alıp başımın altına koyarken dudaklarını yanağıma değdiriyor.

"Bunu seveceğine söz veriyorum, küçük Bea."

Dudaklarımı ısırıp başımı sallıyorum. Elini yanağıma koyup başımı hafifçe çevirerek ağzını ağzıma yaklaştırıyor. Ereksiyonu bana baskı yapıyor ve ben inliyorum.

"Yakında, bebeğim." Dizlerinin üzerine çöküp topuklarının üzerine oturur. Pürüzsüz tıkaç kalçalarımın arasına kayar ve sivrilen ucunu deliğime bastırır. İçeri iterek, diğer elini altıma kaydırır, böylece kışımı yavaşça, santim santim tıkaçla doldururken klitorisimi ve amımı okşayabilir. Daha fazlasını vermeden önce, iyi hissettirdiğinden emin olmak için sürekli kontrol eder. Sonunda, geriye doğru sallanarak plug'ı kendi kendime daha derine itiyorum. Ve sonunda tamamen yerleştiğinde, Tristan derin bir nefes alır ve ellerini kışıma geçirir. "Çok iyi gidiyorsun bebeğim, çok iyi."

Beni sırt üstü çevirip dizlerimi dirseklerinin kıvrımlarına takıyor ve üstüme uzanıyor. Kalçaları benim kalçalarımın içine yerleşiyor. Bakışları yüzümün üzerinde dolaşıyor, parmakları şakaklarımdan çeneme doğru kayarken yüzümü nazikçe okşuyor. "Sen çok güzelsin." Dudaklarını dudaklarıma değdiriyor. "Söz veriyorum"

Sana karşı dikkatli olacağıma söz veriyorum. Senin bana her zaman yaptığın gibi seni mutlu edeceğim. Tamam mı?"

Bir kez başımı sallıyorum ve ağzı ağzımla buluşuyor. Öpücük yumuşak, telaşsız. Başparmağı çenemin kenarını okşarken, kalçalarını sallıyor ve keskin başı girişime dokunana kadar devam ediyor.

Yüzümü görebilmek için geri çekildi. "Daha fazlasını mı istiyorsun?" "Evet, lütfen," diye fısıldadım.

"Bu seni iyi hissettirmekle ilgili. Çok fazla olursa bana söyle, tamam mı?"

Ellerimi saçlarında gezdiriyorum, sinirlerim ve beklentilerim içimde savaşıyor. "Sana güveniyorum." Bu deneyimin her şeyi daha da yoğun. Bu sadece duygu, beni saran, beni koruyan vücudunun hissi değil. Bundan daha fazlası. Kollarında kendimi güvende hissediyorum. Saygı duyulmuş. Değerli.

İçime girerken ikimiz de inliyoruz, kalın penisi beni gererken, başı tıkaç üzerine baskı uyguluyor.

Yüzümü avuçlarının arasına alıyor ve alnını alnıma dayıyor. "Siktir, Bea, bu hisle hiçbir şey kıyaslanamaz."

Böyle çok daha sıkı. Ve bu samimiyet baş döndürücü ve ezici. Zaten çok yaklaştım. Boşalmam için fazla bir şey gerekmeyecek. Ama Tristan hareket etmiyor, çıkıp tekrar girmiyor, kalçalarını sallamıyor ve ikimizin de ihtiyacı olanı vermiyor.

"Ne dediğimi hatırlıyor musun?" Parmakları yanağımda titriyor.

"Ha?"

"Ne zaman boşalacaksın?" Dudaklarımın köşesini öpüyor. "Tristan."

"Söz veriyorum, bu onu daha da iyi hale getirecek." "Ama ben zaten çok yaklaştım," diye itiraf ediyorum.

"Biliyorum. Seni uçta istiyorum, Bea. Seninle birlikteyken ben hep oradayım." Kalçalarını geriye doğru kaydırıyor ve ben onun içeri gireceğini bekliyorum, ama girmiyor. Bunun yerine, tamamen dışarı çıkıyor. Boşluğa sıkıca sarılıyorum ve hoşnutsuzluğumu inleyerek ifade ediyorum.

Sikini klitorisim üzerinde gezdirirken sırtışı müstehcen. "Senin kıcını sikene kadar boşalmayacaksın, Bea."

"Aman Tanrım, sen korkunçsun," diye şikayet ediyorum, dudağımı ısırarak.

"Bunu seviyorsun."

Seviyorum. Hem de çok.

Geriye doğru eğilir ve bir kolunu kullanarak dizlerimi göğsüme bastırırken, diğer eliyle penisini yumruklar. Ve sonra gerçek alay başlar. Penisinin başıyla klitorisimin etrafında daireler çizer, ucunu içime bastırır, birkaç santim girer, ama sonra tekrar çıkarır. Tekrar tekrar. Beni zar zor sikiyor. Bir vuruşla içimi doldurup tekrar çıkıyor. Çıldırıcı işkence sırasında, eğilip beni öper. "Yakında, bebeğim. Neredeyse hazırsın."

Arzuyla aklımı kaçıyorum. Çaresizlik ve şiddetli ihtiyaç beni tüketiyor. O kadar ıslakım ki, boşalmaya o kadar yakınım ki, fiziksel bir acı hissediyorum.

Bu sefer, beni tekrar doldurduğunda, bacaklarımı beline doluyorum, sadece ulaşamayan orgazm için değil, onun için, bu yakınlık için, bu hissin hiç bitmemesi için çaresizce. Tam sınırın eşiğine geldiğimde, çekiliyor. Topuklarının üzerine oturuyor ve ereksiyonuyla tıkaçla hafifçe vuruyor.

"Lütfen, Tristan. Tanrım. Lütfen."

"Dizlerini göğsüne çek," diye emreder.

Ve ben itaat ederim. Çünkü tek istediğim boşalmak ve onun bunu benim için iyi hale getireceğine güveniyorum. Her zaman öyle yapar. Plug'ı çıkarır, başparmağıyla klitorisimi okşayarak beni dorukta tutar. Plug'ı yere atar ve komodinden kayganlaştırıcıyı alır, penisini ve kıkırımı kayganlaştırır, sonra başını deliğin üzerine sürter.

"Yavaş ve nazıkçe, Bea." Keskin olmayan ucunu bana bastırır ve başını dikkatlice içeri sokar. Kalındır, plugdan veya parmaklarından çok daha kalındır. Keskin acı ve ani yanma hissiyle gerilir ve inlerim.

Başparmağı klitorisimi okşuyor. "Sadece rahatla bebeğim, derin nefes al. Başarabilirsin."

Derin bir nefes alıyorum, sonra bir tane daha, sonra bir tane daha.

"İyi hissettiren şeye odaklan." Parmağını vajinamın içine sokar, sonra ilk engeli geçerek bir santim daha içeri girerken klitorisimi okşamaya devam eder. Acı azalır ve zevk gelirken titreyerek nefes veririm.

"İşte böyle. Aferin kızım," diye övüyor beni.

Henüz daha fazla içeri girmiyor, sadece kalçalarını biraz sallıyor ve başparmağını daireler çizerek hareket ettiriyor. Orgazm, yavaşça gelen bir dalga gibi beni sarıyor, tüm vücuduma yayılan yoğunluğuyla beni aşağı çekiyor. Titriyorum, ürperiyorum ve inliyorum. Sonra daha derine giriyor, bir sonraki engeli aşıyor ve ben dalga dalga gelen mutlulukla boşalmaya devam ediyorum.

"Benim. Hepsi benim," diye homurdanıyor Tristan. Beni yan çeviriyor, dizlerimi sol kolunun kıvrımına takıyor. Burnu burnuma değiyor. "Çok iyi, küçük Bea. Çok iyi gidiyorsun. Nasıl hissediyorsun?"

"D-durduramıyorum," diye kekeliyorum.

Parmakları yanağımda nazikçe dolaşüyor, gülümsemesi tamamen tatmin ve ilkel arzu dolu. "Ve ben daha seni sikmeye bile başlamadım."

Yavaşça, kalça hareketleri ve nazik itmelerle ve sonsuz övgülerle devam ediyor, ta ki ben daha fazlasını isteyene kadar. Ta ki ona beni sikmesi için yalvarana kadar. Ta ki onun adını haykırıp, titreyerek ve kasılmalarla bir başka yoğun orgazm yaşarken tırnaklarımı kollarına geçirene kadar.

Sonra banyoyu hazırlar ve köpüklerle doldurur. Beni küvete sokar ve arkama geçer, beni bacaklarının arasına yerleştirir. Boynumu öper ve bir süngere vücut şampuanı sıkarak, vücudumdaki teri nazikçe siler. Ben uykuya dalana kadar küvette kalırız. Sonra beni havluyla kurulayıp çarşafı değiştirir ve yatağa pasta getirir. Doyup uykum geldiğinde, bana sarılır ve ne kadar mükemmel olduğumu söyler.

Uykuya dalarken, onun "Sen tek istediğim kişisin Bea. Sadece sen" diye mırıldandığını duyduğuma yemin ederim.

Ama sabah uyandığımda yalnızım.

"Buna bir şey daha lazım, ama ne olduğunu bilmiyorum." Hemi guacamole'ye kaşlarını çatıyor.

Tortilla cipsini sosun içine batırıp bir ısırık alıyorum. "Biraz limon suyu ve bir tutam tuz ekleyince tamam olur."

"Bu gece benimle vakit geçirdiğin için teşekkürler," diyor

Tally. Hammer ona yandan sarılır. "Sen bizimlesin."

Tally kötü biten bir randevuya çıktı. Bir grup arkadaşla sinemaya gittiler ve gecenin sonunda onu evine bıraktı ve öptü. Üzücü, aşırı dil dolu bir deneyimdi. Zaten mesajla ikisi baş başa tekrar çıkmayı önerdi. Şimdi ona sadece arkadaş kalmaları gerektiğini söylemek zorunda. Zavallı kız stres altında.

"Belki de hatırladığım kadar kötü değildi." Telefonunu masanın üzerinde döndürüyor. "Ya da belki de gergindi. Bu durumu açıklayabilir, değil mi?"

"Yani onun aslında senin çenenle öpüştüğünü hayal ettiğini mi söylüyorsun?" diye sordu Hammer.

Tally tezgahın üzerinde kollarını kavuşturur ve başını eğirir. "Çok garipti. Neden bu kadar garip olmak zorundaydı ki? Kelimenin tam anlamıyla şimdiye kadarki en kötü öpücüktü." Başını kaldırır. "O çok tatlı. Belki de öğrenebilir? Belki de düzeltilebilir bir sorundur?"

"Bunu düzeltmek isteyen sen misin?" diye soruyorum. Burnunu kırıstırıyor. "Hayır. Hiç istemiyorum."

"O zaman onu nazikçe reddet. Ama bugün değil." Hammer, siyah meyan kökü şekerlerinin bulunduğu kaseyi ona doğru iter. Bunlar Tally'nin en sevdiği şekerlerdir. "Bugün guacamole ve şeker yiyip, kötü öpüşenler için üzüleceğiz."

"Amin." Bardaklarımızı tokuşturup hepimiz birer yudum alıyoruz.

Telefonum çalıyor, zil sesi kim olduğunu belli ediyor. Kişi listemin en üstünde herkese bir şarkı atadım. "Selam, n'aber?"

"Sikim. Binmek ister misin?"

Kıkırdadım. Anal bakireliğimi kaybetmemin üzerinden bir hafta geçmişti. Otururken acı hissetmemem birkaç gün sürdü, ama dostum, bu hafif rahatsızlık buna değdi. Uyandığımda Tristan'ın gitmiş olmasına sinirlenmişim, hatta bir not bile bırakmamış olmasına daha da sinirlenmişim. Ama Brody onunla hokey oynamak istemişti ve gitmeden önce beni uyandırmak istememişti. İşyerime biraz uygunsuz bir kartla şakayık çiçekleri gönderdi.

meslektaşlarımdan saklanmak zorunda kaldım. "Çok cazip bir teklif, ama kızlarla birlikteyim," diyorum ona.

"Bu akşam seni görmeyi umuyordum." Ses tonunda hayal kırıklığı açıkça belli.

"Kızlarla acil bir durumumuz var. Ama yarın akşam yemeğe çıkıp, sonra da yatıya kalabiliriz," diyorum.

"İyi misin?" Ses tonunda endişe var. "Evet, iyiyim. Benim acil durumum yok."

"Tamam. Peki. Kızlarla ne kadar geç kalacaksın?"

"Emin değilim. Beni bekleme." Tristan'ın vajina ihtiyacını gidermesi için erken ayrılmak istemiyorum.

"Sanırım bu gece Flip'le çıkacağım," diye homurdanır. Midem sıkışır. "Bu kadar heyecanlı konuşma."

"Seninle vakit geçirmek istiyorum, ama senin planların var." O iç geçirir. "Yarın benim olacaksın, değil mi?"

"Yarın seninim," diye onaylıyorum.

"Kızlarla iyi eğlenceler." Vedalaşmadan telefonu kapatır. İçimi bir sinirlilik kaplar, ama o herkese böyle davranır.

"Her şey yolunda mı?" Hammer sorar.

"Evet, Tristan takılmak istedi ama benim planlarım var, o yüzden şimdi Flip'le çıkıyor." Telefonumu tezgahın üzerine yüzüstü koyup içkimin büyük bir yudumunu alıyorum.

"Bu seni endişelendiriyor mu?" diye sorar Hemi.

Omuz silkiyorum. "Bütün zamanımızı birlikte geçiriyoruz ve kalbim ona oldukça bağlı. Sanırım onun için de durum aynı, ama bunu bir ilişki olarak tanımlayacak noktaya gelip gelmeyeceğini bilmiyorum."

"O sana tamamen aşık," diyor Hammer. "Öyle," diye onaylıyor Hemi.

"Sana güneşmişsin gibi bakıyor," diye ekliyor Tally.

"Ama kendini adayabilir mi? Mesele bu." Nefesimi veriyorum. "Kendimi onun hayatı etrafında bir hayat kurmaya çalışırken buluyorum. Yılın yarısını seyahat ederek geçiriyor, bu yüzden biraz güvenceye ihtiyacım var. Herkesin onun bana aşık olduğunu söylemesi ne kadar hoş olsa da, bunu bana ne zaman söyleyeceğini veya söyleyip söylemeyeceğini bilmiyorum."

BÖLÜM 26

TRISTAN

"Nate, dostum, üzgünüm." Kafamı sallamaya devam ediyorum. Kardeşim birkaç dakika önce mesaj atıp evde olup olmadığını ve görüntülü görüşme yapıp yapamayacağını sordu. Antrenmandan yeni eve gelmişim ve kardeşimle konuşmaya her zaman hazırım. Ama bunun nedenini bilmiyordum.

"Bu çok ağır bir darbe. Bu dönem iş yükümüz yüzünden zor bir dönemden geçtiğimizi sanıyordum. Şimdi ise onun başka birine ilgi duyduğunu öğreniyorum." Sesi çatallanıyor ve boğazını temizliyor.

Kelimeleri bulmaya çalışıyorum ama aklıma bir şey gelmiyor, sonunda kendimi tekrar ediyorum. "Üzgünüm. Onu ne kadar sevdiğini biliyorum."

Gözleri dolmak üzere gibi görünüyor. "Onu sevmiyordum, Tris. Ona aşkıttım. Hala da öyleyim." Göğsünü ovuşturuyor. "Siktir. Bu yaz birlikte yaşamaya başlayacağımızı sanıyordum. Birlikte yüksek lisans programlarına bakıyorduk. Aynı yerlere başvuru yaptık. Ve şimdi onun sınıfından başka biriyle konuştuğunu öğrendim. Ne kadar zamandır işaretleri görmemişim?" Sinirli bir şekilde saçlarını okşadı. "Aşk boktan bir şey."

Onun için bunu düzeltemediğim için kendimden nefret ediyorum. Mahvolmuş görünüyor. "Ziyarete gelmek ister misin? Sana tren bileti alabilirim. Benimle kalabilirsin. Önümüzdeki haftaya kadar seyahat etmiyorum," diyorum. "Ya da seni deplasman maçına uçurabilirim."

"Birkaç hafta sonra sınavlarım olmasaydı yapardım. Zamanlama berbat." Ellerinin avuç içlerini gözlerine bastırdı. "Bana duygusal olarak yeterince yakın olmadığını söyledi. Ona yeterince değer verdiğimi göstermediğimi söyledi. Onu sevdiğimi söyledim. Benden başka ne istediğini bilmiyorum. Başka neye ihtiyacı vardı?"

Nefesimi veriyorum. Nate'in ilişkiler konusunda benden daha başarılı olduğunu hep düşünmüşümdür. Lisede iki yıl boyunca bir kız arkadaşı vardı. Üniversitenin ilk yılında da başka bir kızla çıkmıştı. Her iki ayrılık da berbattı, ama bu seferkiyle kıyaslanamaz bile. Kardeşimin bir kadın yüzünden paramparça olduğunu görmek beni çok korkutuyor. "Bilmiyorum dostum. İlişkiler konusunda tavsiye almak için en uygun kişi ben değilim herhalde."

"Sen ve Rix bir süredir birliktesiniz, değil mi? Ve sen çok fazla kızla çıktın," diyor Nate.

"Şey, yaptığım şeyi 'çıkmaq' olarak tanımlayabilir miyim bilmiyorum, ayrıca Bea ile sadece birkaç aydır görüşüyoruz. Aynı şey değil," diye tartışıyorum. Birlikte çok zaman geçiriyoruz ve çok seks yapıyoruz, ama bir tanımlamamız yok. En yakın olduğum şey, ona kız arkadaşım demek. Tanımlamalar gereksiz bir baskı gibi geliyor. Sanki daha fazla şey söz konusuymuş gibi. Sanki kaybedecek daha çok şeyim varmış gibi.

Nate kaşlarını çatıyor. "Ama sen ona aşıksın." Bu olasılığı hemen reddediyorum. "Hayır, değilim."

Nate'in yüzünde inanmazlık ifadesi beliriyor.

"Kardeşim."

Boğazıma gelen ani yumruyu yutuyorum. "Ne?"

"Dostum, ikinizin birlikte olduğu medya fotoğrafları var. Birbirinizden hoşlandığınız oldukça açık."

"Evet. Birlikte iyi vakit geçiriyoruz ve onu seviyorum, ama ciddi bir şey değil."

Bunun ağızımdan çıkan bir yalan gibi geldiğinin farkındayım. Bir süredir Bea'ya olan duygularımla mücadele ediyorum. Buna bir isim vermemek, ona olan hislerimin ortadan kalkmasını sağlamayacak. Onları bir kutuya tıkıp orada tutmaya çalışmak da öyle. Burada oturmuş, kalbi kırık kardeşimle tartışırken, onun haklı olabileceğini ve onunla aynı duruma düşmek istemediğimi fark ediyorum. O yıkılmış durumda ve bir yıl boyunca birlikteydiler. O benden çok daha iyi biri, ilişkilerde daha başarılı. Nate onların geleceğini planlıyordu, ama o onu terk etti.

"Tamam. Ne dersen o." Gözlerini kaçırıyor, belki de sulu gözlerini görmemem için. "Gitmeliyim. Yarım saat sonra dersim var ve hazırlanmam lazım."

"Sonra sana mesaj atarım. Nasıl olduğunu kontrol etmek için, deri tamam mı?"

m.

"Evet, olur. Ama lütfen babama söylemez misin?"

tatilde Lisa'yı görmek için çok heyecanlıydı ve şu anda onun hayal kırıklığıyla başa çıkamam."

Babam Lisa'nın büyük bir hayranı, bu yüzden endişelerini anlıyorum. Bea'yı da getirecek miyim diye sordu. Tatilin en azından bir kısmını kuzeyde, ailesini ziyaret ederek geçireceğini düşünerek, emin olmadığımı söyledim. "Bu aramızda kalacak," diye onu temin ettim.

Telefonu kapatıp birkaç dakika tavana bakakaldım. Nate'in bu kadar yıkılmış halini görmek beni çok korkutuyor, özellikle de düşündükçe onun haklı olduğunu fark ediyorum. Bea'ya aşığım. Ama uzun vadeli ilişkilerde iyi değilim. Lisedeki ilişkim bittiğinden beri gerçek bir ilişki kurmaya çalışmadım.

Bea'ya aşık olmak, nasıl başa çıkacağımı bilmediğim bir şey. Nate ve Lisa aynı üniversiteye gittiler. Ben çok seyahat ediyorum, hayatım hokeyden ibaret ve sözleşmem sezon sonunda sona eriyor. Bu ilişkinin yürüme ihtimali pek yüksek değil. Bea'nın son ilişkisi, erkek arkadaşının ülkenin diğer ucuna taşınması nedeniyle sona erdi. Bu ilişkiye yatırım yapmak, kendimi başarısızlığa mahkum etmek gibi geliyor. Eninde sonunda onu hayal kırıklığına uğratacağım ve o da beni terk edecek. Sonra yine yalnız kalacağım. Ama Bea'nın olduğu yerde göğsümde kocaman bir boşluk olacak.

Toronto sözleşmemi yenilese bile, burada ne kadar kalacağım belli değil. Haziran ayında Kuzey Amerika'nın herhangi bir yerine gönderilebilirim. Bea'nın istikrara ihtiyacı var. Hayatının büyük bir kısmı istikrarsız geçtiği için bunu hak ediyor. Ben transfer olursam benimle birlikte ülkenin diğer ucuna taşınacak değil ya. Vancouver olmasa tabii. O zaman en azından Essie'ye sahip olurdu. Ama yine de bunu yapmasını istemiyorum. Ya yine her şeyi mahvedersem ve o benimle birlikte bir eyalette ya da ilde mahsur kalırsa? Çok mutsuz olur.

Antrenman sırasında konsantrasyonum bozuk, kardeşimle yaptığım konuşma kafamı meşgul ediyor. Bea'nın evine vardığımda, Essie ile görüntülü görüşme yapıyor. Kulaklıklarını takmış. Bu günlerde bu sık sık oluyor. Ama bu, kafamda dolaşan tüm saçmalıkları pekiştiriyor. Onun için yeterli olmayacağımı. Her şeyi mahvedeceğimi ve benimle ve saçmalıklarımla uğraşmaktan bıkacağımı. Yine çekip gideceğini.

"Bana iki dakika ver." Beni içeri davet ediyor. "Tristan az önce geldi. Evet. Haftaya, aynı saatte benim için uygun. Biliyorum. Tatil için eve geleceğin için çok heyecanlıyım. Essie'ye ihtiyacım var, kimseye aldirmeden. Tüm Noel pazarlarına gidebiliriz. Ve denemek için yeni tarifler aramama yardım edebilirsin. Oh! Ve sana üzerinde çalıştığım planı göstermek istiyorum. Evet. Çok heyecanlıyım." Gözleri parlıyor. "Evet. Biliyorum. Çok güzel gece kursları buldum. Bu kış bir tanesine bile katılabilirim, bu harika olur. Sen buraya geldiğinde bunu konuşabiliriz. Ve bir maça gideriz. Tüm arkadaşlarla tanışabilirsin. Kış programına bakıp, Vancouver'da senin yanına gelebileceğim bir maç var mı diye bakacağız, özellikle de tatil günlerimi kullanmaya başlayabileceğim için." Essie konuşurken bir duraklama oluyor. Sonra Bea gülüyor. "Biliyorum. Ben de sabırsızlanıyorum. Birlikte yatıya kalacağız ve kızları bir gece için bir araya getireceğim, böylece Tally de katılabilir. Çok eğleneceğiz." Bir başka ara. "Seni özledim! Ben de seni seviyorum!" Öpücük sesi. "Görüşürüz."

Telefonu kapatır, telefonu tezgahın üzerine koyar ve kulaklıklarını çıkarır. "Hey. Kusura bakma."

"Ne tür dersler alacaksın?" Bu konuyu ilk kez duyuyorum, gizli randevumuzda bahsettiğim zaman hariç.

"Sadece beslenme dersi. Önemli bir şey değil."

"Ama senin tutkunun olduğu için önemli gibi görünüyor."

Omuz silkiyor. "Henüz başvurmadım ve kontenjan sınırlı, yani kabul edilmeyebilirim bile." Kollarını boynuma doluyor ve bana gülümsüyor. "Antrenman nasıldı?"

Bunu daha da ileri götürmek istiyorum, ama bunun için yeterli enerjim yok. Bu gece olmaz. Bunun yerine, elimi kalçasına koyuyorum ve onun ağzımı kendi ağzına çekmesine izin veriyorum. Ama öpücüğü derinleştirmek için hiçbir hareket yapmıyorum. Her şey ters geliyor. Yanlış. Sanki kendimin dışında durmuş, bunu yaşamak yerine izliyormuşum gibi. Sanki betonla kaplanmışım gibi - duygularım da. "İyi değil."

Geri çekildi, dudakları aşağı doğru kıvrıldı. "Bir şey mi oldu?"

"Nate bazı sorunlar yaşıyor." Bir yıldan fazlası boşa gitti. Ve sınavlara giriyor. Bu, diğer her şeyin yanı sıra notlarını da etkileyebilir. Bea beni terk ederse, bununla nasıl başa çıkacağım? Onun beni terk edeceği düşüncesi midemi bulandırıyor ve daha sadece birkaç ay oldu. Bir yıl sonra ne kadar kötü olacak? İki yıl sonra? Daha uzun süre sonra? Taşındığında yeterince kötüydü. Bu tür bir acı beni mahveder. Uzun süredir birlikte değiliz ama o şimdiden günlük hayatımın bir parçası oldu. Eğer bu kaybolursa, eğer o kaybolursa, hayatımda kocaman bir boşluk olacak. Göğsümde. Annemin gitmesi gibi de olmayacak. En azından ona rastlayamam. Ama Bea en iyi arkadaşımın kız kardeşi. Hayatında neler olup bittiğini bileceğim. Başka birini bulacak, başka birini *sevecek* ve o kişi ben olmayacağım.

Elleri göğsüme konuyor. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Pek değil." Çünkü o zaman ona nasıl hissettiğimi söyleme riskini alırım. Ona

ona aşığım. Onun da aynı şeyi hissedebileceğini, o kadar derinden hissedip mantıklı düşünemeyecek hale gelebileceğini sanmıyorum.

Gülümsemesi yumuşak, belirsiz. "Dikkatini başka yere yöneltmek ister misin?" "Belki, evet." Lanet olası duygular içinde boğuluyorum.

Onlara

kılıçlar gibi. Acı ve korku, içimi parçalıyor. Kalbim mengeneye sıkışmış gibi ve acı giderek büyüyor.

"Tamam. Bunu senin için yapabilirim." Elleri göğsümden aşağı kayıyor ve kemer tokamı buluyor. Pantolonumu açıyor, gömleğini başından çıkarıyor ve sütyenini çıkarıp yere düşürüyor, sonra önümde diz çöküyor.

Parmaklarımla yanağını okşuyorum. "Sen çok güzelsin." "Sen de öyle." Dudakları ereksiyonumun ucuna değiyor. "Seni seni daha iyi hissettireyim."

Kendimi bu hislere teslim ediyorum ve içinde bulunduğum çukurdan çıkmanın bir yolunu aramayı bırakıyorum. Böylesi daha iyi. Onu bir ömür boyu sürecek ıstıraptan kurtarıyorum. Sonunda benim zaten bildiğim şeyi o da anlayacak: Ben onun ihtiyacı olan kişi olamam. Ama seks yapabilirim. Bu konuda iyiyim. Ona orgazm yaşatmayı, onu mutlu etmeyi seviyorum. Ama duygular konusunda umutsuzum ve aşk konusunda da kesinlikle iyi değilim.

Beni ağzına alıyor, ama onun muhteşem, masum gözlerine dayanamıyorum. Bu yüzden onu kaldırıp tezgahın üzerine eğiyorum. Onun mükemmel yüzüne bakamıyorum. Gözlerinin benimkilere bakmasına izin veremem.

ona gerçeği görmesini sağladım. Bütün bu süre boyunca, onsuz daha iyi olacağına kendimi ikna etmeye çalıştım. Her gün onun yanında uyanmak istemediğime. Onun sesini, onu kucakladığımda vücudunun benimkine değdiğini hissetmeyi özlemeyeceğime. Onun gülümsemesi, kahkahası ve narenciye ve vanilya kokulu şampuanının kokusu olmadan da iyi olacağıma.

Ama göğsümdeki neredeyse dayanılmaz ağrıya bakılırsa, onsuz iyi olamayacağım ve bu beni çok korkutuyor. Tüm güç onda ve sevdiğim birinin gitmesinin ne kadar acı verdiğini zaten biliyorum. Bu çok daha kötü olacak. Özellikle de o benim kadar derinden etkilenmeden, şimdi ilişkimizi bitirmezsem.

Sonra akşam yemeği hazırlıyoruz. Otomatik pilotta çalışıyorum, onun söylediklerini pek duymuyorum. Yemeği çiğnerken ve yutarken tadını almıyorum. Kafam çok karışık. Göğsüm sıkışıyor ve Nate'in Lisa'nın ondan ayrıldığını söylediği zamanki yüz ifadesini düşünmeden edemiyorum. Yıkılmış durumda. Parçalanmış. Bea ile başıma aynı şey geldiğinde ben de öyle olacağım, hatta şu anki halime bakılırsa muhtemelen daha da kötü.

Bea'ya temizlikte yardım ediyorum ve son tabak da kaldırıldığında yapacak bir şey kalmıyor. Bulaşık bezini katlayıp tezgahın üzerine koyuyorum. "Artık seninle bunu yapabileceğimi sanmıyorum."

Bea dolap kapısını kapatıp bana döner. "Neyi?" "Bunu." İkimizin arasında elimi sallarım. "Bunun işe yarayacağını sanmıyorum."

"

"Anlamıyorum," diyor yumuşak bir sesle.

Uzun vadede onun ihtiyacı olan kişi olamam. Gelecek yıl nerede olacağımı bile bilmediğim bir durumda bu mümkün değil. Ya takas edilsem? Ya o Toronto'da kalmak isterse? Flip burada ve arkadaşları var. Ailesi arabayla birkaç saat uzaklıkta. Essie dışında, değer verdiği insanların çoğu burada. İşim finansal olarak istikrarlı olabilir, ama zamanımın yarısını seyahatte geçiriyorum. Nate'e olanlar bize de olursa ne yapacağız? Ben bir pisliğim, bu ihtimal yüksek.

"Toronto ile olan sözleşmem sezon sonunda bitiyor. Nereye gideceğim kimse bilemez." Hollis harika bir sezon geçiriyor. Her şey olabilir. Ya Arizona veya California ile sözleşme imzalamış olursam? Birbirimizi neredeyse hiç göremeyiz.

Şu anda deplasman maçları bile başa çıkmak zor; uçakla saatlerce uzaklıkta olmak dayanılmaz olur. Aklım gittikçe daha hızlı dönüyor.

Kalçalarını tezgaha dayadı, yüzündeki ifade şaşkınlığını yansıtıyordu. "Ama sözleşmeni yenileyebilirler. Harika bir sezon geçiriyorsun. Hollis'in geri dönmesi bunu değiştirmez."

Ona aşık olmak, sonunda beni terk etmesini engellemeyecek. Çünkü Nate haklı: göğsümdeki bu boşluk hissi, bu artan panik, hepsi kaçmaya çalıştığım duygular. Roman gördü, lanet olası Hollis gördü, Ashish gördü, ve işte ben, bunu anlayan son kişi. Şimdi uzaklaşmak beni mahvedecek, ama kalırsam, kaçınılmaz olan gerçekleştiğinde ve o bittiğine karar verdiğinde daha da kötü olacak. Kendisi için daha iyi birini bulacak. İstikrarlı, uyumlu, ona hak ettiği gibi bakabilecek birini. O çiçekleri, randevuları ve her gün ona ne kadar özel olduğunu söyleyecek birini hak ediyor.

Midem hâlâ bulanıyor. Mide bulantısı neredeyse dayanılmaz. "Hollis harika bir sezon geçiriyor. Sözleşmesinin bir yılı daha var, benimki yok. Gelecek yılın nasıl olacağını hiç bilmiyorum. Muhtemelen taşınacağım ve sen yeni bir işe yeni başladın."

Kollarını kavuşturuyor. "Bunun sorun olacağına daha aylar var."
"Ama eninde sonunda sorun olacak, Bea. Bu sadece bir zaman meselesi."

Ne zaman. Biz birbirimize uygun değiliz." Saçlarımı elime alıp gezdiriyorum. Söylemek istediğim o kadar çok şey var ki, ama tüm bu kelimeler ağızımda donup kalıyor. Bu yüzden ona söyleyebileceğim tek gerçeği söylüyorum. "Bir ilişkide senin benden beklediğin şekilde açılmam mümkün değil. Seni hayal kırıklığına uğratacağım, Bea. Senin ihtiyacın olan kişi olamam. İyi vakit geçiriyorduk, ama artık bitirmeliyiz. İkimiz de incinmeden önce."

Göğsümdeki ağrı ezici bir acıya dönüşüyor. En son böyle hissettiğim günü hatırlıyorum — annemin valizini arabaya attığını gördüğüm günü. Bunu bir daha yaşamamın imkanı yok.

"Bu da nereden çıktı? Anlamıyorum."

"Şimdi ya da birkaç ay sonra, sonuç aynı olacak. Birbirimize karşı ciddi değiliz ki." Artık burada kalamam. Daha fazla soruya cevap veremem. Gerçekle yüzleşemem. Onu hakkında hissettiğim şeylerden, ve korkumdan sadece büyümesinden, daha

kontrol edilemez hale gelir. Omzumun üzerinden başparmağımı çeviririm.
"Tamam, Beat, ben gidiyorum."

Beni durdurmaz. Sadece mutfakta durur, kaybolmuş gibi bakar ve kapıdan çıkmama izin verir.

BÖLÜM 27

RIX

Hala mutfağın ortasında durmuş, ne olduğunu anlamaya çalışırken, Hammer kapıdan içeri girer.

Burnunu kırıştırıyor ve omzunun üzerinden başparmağıyla işaret ediyor. "Tristan'ı koridorda gördüm, sanki iğrenç bir suç işleyecekmiş gibi görünüyor. Muhtemelen cinayet."

Başımı sallayıp boğazımdaki yumruyu yutmaya çalışıyorum.

"İyi misin?" Çantasını düşürdü. "Rix, ne oluyor?"

"Ne olduğunu bilmiyorum." Çenem titriyor. "Sanırım Tristan benden ayrıldı."

"Ne? Neden? Kavga mı ettiniz?" Hammer da benim kadar şaşkın görünüyor.

Kafamı sallıyorum. "Biz kavga etmiyoruz. Yani, gerçek anlamda kavga etmedik." Pasta olayından beri. Ondan başka olanlar sadece hafif tartışmalardı ve bunlar çabucak sekse dönüşüyordu. "O tartışmayı sevmiyor çünkü büyürken evinde çok fazla tartışma oluyordu."

"Hiç anlaşmazlık yaşamadınız mı?" "O kendini kapatır."

"Öyle mi oldu? Kendini kapattı ve gitti mi?"

"Hayır." Kafamı sallıyorum. "Belki? Bilmiyorum. Kafam çok karışık." Gözlerim yaşlarla doluyor.

"Tamam, panik yapma. Otur ve bana ne olduğunu anlat. Belki de önemli bir şey değildir. Belki de sadece kötü bir gün geçiriyordur." Hammer bir kutu mendil alır ve beni kanepeye yönlendirir. "Baştan başla."

Olanları anlattım—buraya geldiğinde üzgündü ve kardeşinin bazı sorunları olduğunu söyledi, ben de onu seksle oyalamaya çalıştım

ve akşam yemeği hazırladığımızı, ama onun sessiz ve kendi dünyasında olduğunu anlatıyorum. "Seks bile... normal değildi. Yani, oldu ve ben birden fazla kez orgazm oldum, ama o... ilgisiz görünüyordu."

"Nasıl ilgisizdi?"

Gözlerimi tavana doğru çeviriyorum. "Genelde müstehcen konuşmalar olur ve o... bazı şeyler yapar."

"Seni salatalıklı sikkemek, ağızına tükürmek ve tüm elini vajinana sokmaya çalışmak gibi mi?" diye sordu.

"Evet. Hayır. Nabzımı hissetmeyi seviyor. Kahretsin." Gözlerimi kapatıp başımı sallıyorum. Bu son kez olmuş olabilir diye ağlamaya başlamak üzereyim. "Boynumu öpüp saçlarıma yüzünü gömüyordu. Bizim için normalde olduğu gibi değildi. Biz genelde patlama gibiyizdir. Oh..." Parmaklarımı dudaklarıma bastırıyorum. "Oh, Tanrım. Sanki veda ediyormuş gibiydi." Aptalca gözyaşları gözlerimden sızıyor. "Belki de benimle ayrılacağını bilerek buraya gelmiştir."

"Peki, seninle *nasıl* ayrıldı?"

"Artık bunu yapamayacağını söyledi." Şakaklarımı ovuşturuyorum. "Sezon sonunda sözleşmesi biteceği için takas edilebileceğini ve birbirimize uygun olmadığımızı söyledi. Bana ihtiyacım olanı veremediğini söyledi. Birbirimize karşı ciddi olmadığımız için şimdi ya da birkaç ay sonra ayrılmamızın bir önemi olmadığını söyledi."

"Sezon daha yeni başlamışken neden şimdi bu konuda endişeleniyor, anlamıyorum." Hammer, hiyeroglifleri deşifre etmeye çalışıyor gibi görünüyor.

Gözyaşlarımı siliyorum. "Sanırım o bana karşı benim ona karşı hissettiğim gibi hissetmiyor." Kollarımı belime doluyorum. "Kendimi kötü hissediyorum. Benden ayrıldığına inanamıyorum."

"Tristan sana deli gibi aşık, Rix." Hammer bana yeni bir mendil uzattı. "Belki onu aramalısın."

"Ne yapayım? Ona açıkça benden ayrılıp ayrılmadığını mı sorayım?"

"Evet." Hammer elimi anlayışla sıktı. "Eğer senden ayrılıyorsa, en azından bunu açıkça söylemeli ve sana ne olduğunu sorgulatacak tuhaf bir şekilde yapmamalı. Bu arada, bu tamamen Tristan'ın tarzı."

"Tamam. Haklısın. Onu arayacağım." Telefonumu alıp onun numarasını arattım. Arama tuşuna basarken kusacakmışım gibi hissettim. Dört kez çaldıktan sonra cevap verdi.

"Ne var?" Arabada olduğu belli. Arka planda kornalar çalıyor.

"Benden ayrıldın mı? Öyle mi oldu?"

O içini çeker ve ben kalbimin göğsümden çıkıp yere düştüğünden eminim. "Evet. Dediğim gibi, ciddi bir ilişkimiz yoktu. Senin ihtiyacın olan kişi olamam. Uzun vadede senin için en iyi seçim değilim." Bir an sessiz kalır ve sonra sorar, "Başka açıklığa kavuşturulması gereken bir şey var mı?"

Kusacak gibiyim. "Hayır, bence yeterince açık oldun."

"Tamam. Artık beni aramamalısın."

Ve şimdi kalbim trafiğe atılmış ve bir nakliye kamyonu tarafından ezilmiş gibi hissediyorum. "Siktir git, Tristan." Kalbimi parçalamak için başka bir şey söylemeden önce telefonu kapatıyorum.

Hammer'ın ifadesinden, onun söylediği her şeyi duyduğunu anlıyorum. "Neden bu kadar korkunç bir pislik gibi davranıyor?"

"Bilmiyorum." Düşük bir hıçkırık yükselir.

Kollarını açıyor ve ben de kendimi kollarına bırakıyorum, ağlayarak içimi döküyorum.

Ertesi sabah işte, beni gören herkes neyim olduğunu soruyor ve patronum beni kenara çekip, hastaysam birkaç gün izin alabileceğimi söylüyor. Grip mevsimi ve bu hafta iki çalışan daha izin aldı. Kahraman olmama gerek yok.

Ona grip olmadığımı söylemiyorum. Bu da en az grip kadar kötü hissettiriyor. Ama kalbim kırık. Yemek yiyemiyorum. Uyku gelmiyor. Göğsüm ağrıyor. Rob'la bir yıldan fazla bir süre ilişkimiz vardı ve bittiği için üzgündüm, ama bu kadar acı verici değildi. Bu da bana duygularım hakkında çok şey anlatıyor.

Tristan için. Son zamanlarda birkaç kez ona söylemeyi düşündüm, ama nasıl tepki vereceğini bilemedim, bu yüzden söylemedim. Bu doğru bir karar olmuş gibi görünüyor.

Öğle yemeğinden önce çıkıp eve giderken metroda aptalca bir şey yapıyorum: Rob'dan gelen tüm okunmamış mesajları kontrol ediyorum.

ROB

Selam, bir kontrol edeyim dedim, bunu mesajla söylememeliydim. Çok aptalca bir şeydi.

İki hafta oldu Rix, lütfen mesaj at da iyi olduğunu bileyim.

Profesyonel bir hokey oyuncusuyla mı çıkıyorsun? Sanırım bu sessizliğini açıklıyor.

Gönderdiğim mesaj için hala üzgünüm, umarım iyisindir.

Parmaklarım tuşların üzerinde dolaşıyor, birkaç kez başlıyorum ve duruyorum, ama sonunda mesajı yazıp gönderiyorum:

RİX

Beni terk etmek kolay mıydı?

Mesaj görünmeden önce üç kez nokta nokta işareti belirip kayboluyor.

ROB

Seni arıyorum, lütfen cevap ver.

Trenden iner inmez telefonum titrer. Konuşmadan önce boğazımı temizlerim, "Merhaba."

"Selam. Merhaba. Cevap verdiğine sevindim. İyi misin?" Sesinde endişe var.

"Şu anda en iyi durumda değilim, ama düzeleceğim. Beni terk etmek kolay mıydı?" diye tekrar soruyorum. Çünkü bu, bir yıl içinde ikinci kez birinin benden ayrılması. Ortak payda gibi hissediyorum.

"Hayır, Rix, seni terk etmek kolay değildi," diyor yumuşak bir sesle.

"Bir gün bana özlediğini yazıyordun, birkaç hafta sonra ise yeni biriyle çıkmaya başlamıştın."

O içini çekiyor. "Bu benim için adil değildi. Ama ülkenin diğer ucundan seni sevmek ikimiz için de adil olmazdı. Senden ayrılmak zordu, Rix. Gerçekten çok zordu. Bu yüzden birkaç ay sana mesaj atmadım. Ben sadece... sesini duyup incinmek istemedim. Neden bana bunu soruyorsun?"

"Hokey oyuncusu benden ayrıldı."

"O tam bir aptal, bunu biliyorum çünkü ben de sana karşı  yleydim. Nedenini söyledi mi?"

"Benim ihtiya ım olan kişi olamayacağını söyledi."

"Bu senin sorunun değil, onun sorunu gibi görünüyor. Bak, Rix, sen inanılmaz bir kadınsın. Azimli, zeki, eğlenceli, komik. Belki de benim fark ettiğim şeyi o da fark etti, senin için daha iyi birinin çıkmasının sadece an meselesi olduğunu. Ama senden ayrılmak, hayatımda yaptığım en zor şeylerden biriydi."

"Yine de doğru olan buydu. Arayıp zaman ayırdığın için teşekkür ederim."

"Cevap verdiğin için teşekk rl r."

Biraz garip bir vedalaşma yaşıyoruz ve en azından Rob konusunda bir sonuca vardığımı hissediyorum. Eve varana kadar kendimi tutmayı başarıyorum. Ama kapıdan içeri girdiğim anda yine yıkılıyorum. Essie'yi aradığımda durumum böyle.

"O lanet olası pislik. Toronto'da yaşamadığım için çok şanslı, yoksa o aptal herifi bulup hayalarını tekmelerdim," diye açıklıyorum ve o da böyle diyor.

Yine ağlamaya başlıyorum. Ağlamaktan korkmuyorum, ama bunu özel olarak yapmayı tercih ediyorum. Ama d n geceden beri döktüğüm gözyaşlarının miktarı çok fazla. Kaybettiğim tuzu telafi etmek için elektrolit içeren bir şeyler i meliyim.

"Birkaç gün izin alabilir misin?" diye soruyor Essie.

"Patronum grip olduğumu düşünüyor." Metro aynasında yüzümü gördüğümde, bu çok mantıklı geldi. Gözlerim kızarmış, altlarında koyu halkalar var, burnum kırmızı ve cebim mendillerle dolu. Evet, mantıklı bir  ıkarımdı.

"Beni ziyarete gel. Birkaç günlüğüne Toronto'dan uzaklaş. Sana ben bakayım," diyor Essie yumuşak bir sesle. Parmakları klavyede tıklıyor. "Öğleden sonra üçte kalkan ve pazar günü Toronto'ya dönen üç yüz dolarlık bir uçuş buldum. Rezervasyonu yapıyorum. Valizini hazırlamaya başla."

"Dur, ne? Biletimi almayın."

"Bu erken bir Noel hediyesi. Senin çöküşünü ülkenin diğer ucundan izleyemem. Seni görmem lazım ve cuma günü bir etkinlikte çalışıyorum. Aksi takdirde uçağa atlardım."

"Seni çok seviyorum." Daha fazla gözyaşı dökülüyor.

"Ben de seni seviyorum. Bilgileri sana gönderiyorum. Beş dakika daha ağlayabilirsin. Sonra ağlamayı kes ve çantanı hazırla."

"Tamam. Yapabilirim." Üç dakika sonra gözlerimin yaşarmasını durdurup telefonumu komodinin üzerine koyuyorum ve valizimi hazırlarken Essie ile konuşuyorum. Sonra, şişliğin inmesini sağlamak için gözlerime çay poşetleri koyup on dakika boyunca kanepede uzanıyorum. Essie bu hafta sonu yapılacak etkinlik için ekibiyle buluşmak zorunda ve benim de havaalanına gitmem gerekiyor, bu yüzden telefonu kapatıyorum.

Havaalanına giderken Hammer'ı arayıp durumu açıklıyorum, sonra grup sohbetimize bir mesaj bırakarak kızlara Vancouver'a gittiğimi, ama bir mesaj uzaklıkta olduğumu söylüyorum. Patronuma hafta sonuna kadar evden çalışmak istediğimi e-posta ile bildirmek üzereyim, ama o zaten bana Pazartesi günü görüşeceğimizi ve çok ihtiyacım olan dinlenmeyi almamı söyleyen bir e-posta göndermiş. Ve sonra yola çıkıyorum.

"Burada olduğuma çok memnunum." O akşam Essie beni havaalanından aldığı anda ona sarılıyorum.

"Ben de. Tristan bir aptal." Kolunu omzuma doladı. "Hadi, benim eve gidip şarap içelim, bana ne olduğunu anlatabilirsin."

Essie, Vancouver şehir merkezinde küçük bir tek yatak odalı dairede yaşıyor. Daire eğlenceli, sanatsal ve onun coşkulu kişiliğiyle dolu. Kısa süre sonra, pembe kanepesinde oturuyoruz, ben zebra desenli yastığı kucaklayıp bir kadeh şarap içerek, beni en iyi arkadaşımın oturma odasına getiren olayları anlatıyorum.

"Sezonun tamamı önünüzdeyken neden şimdi ilişkiyi bitirmek istediğini anlamıyorum," diyor Essie.

"Benim ihtiyacım olan kişi olamayacağını söyledi."

"Ama bu ne anlama geliyor? Sana neyi veremeyeceğini düşünüyor?"

"Sanırım kalbi. Bana karşı, benim istediğim şekilde açık olamadığını söyledi." İç çekiyorum. "Belki de benim ona karşı hissettiklerimin, onun bana karşı hissettiklerinden daha güçlü olduğunu fark etti. Bu durumu açıklayabilir mi?"

"Bilmiyorum, Rix." Essie dudaklarını ısırır. "Belki sana hislerini kelimelerle ifade etmedi, ama kendine özgü tuhaf bir şekilde gösterdi sana... O pasta, penis şeklinde sebze sepeti, seni akçaağaç çiftliğine götürmesi gibi. Seni önemsiyor, Rix. Ayrılığa neden olan her ne olursa, sana karşı hisleri olmadığı için olmadı." Bana hüzünlü bir gülümsemeyle bakıyor. "Bence ikinci en iyi olmaya alışmışsın. Öyle olduğun için değil, ama bu senin benimsediğin bir zihniyet. Küçükken, asla ön plana çıkmak istemezdin. Kardeşin tüm ilgiyi üzerine çekiyordu ve sen her zaman gölgede kalıyordun. Ama sen asla daha az önemli değildin. Sonuçta, bunu reddetmek ya da kabul etmek sana kalmış. Özellikle Tristan gibi biriyle."

Çenem titriyor ve gözlerim yaşıyor. Yanımdaki kutudan bir mendil alıyorum. "Sonunda çok kötü davrandı. Sanki bir anahtar çevrilmiş gibi, tüm duygularını kapatmış gibiydi."

Essie'nin kaşları havaya kalkar. "Belki de öyle yapmıştır. Onun kendinde olmadığını ve kardeşi ile konuşmak istemediği bir şey olduğunu söylemiştin. İki kardeşiyle de çok yakındır, değil mi?"

"Evet. Onlarla sürekli konuşur. Brody'nin maçlarına gider, Nate ile her gün mesajlaşır ve bizim kadar sık sık telefonla konuşurlar."

"Tamam." Bacak bacak üstüne attı. "Nate ile bir şey olduğunu söyledi, bizim yaşımızdaki, değil mi?"

"Evet."

"Belki Nate'e olanlar Tristan'ı tetiklemiştir ve bu yüzden kendini kapattı. Ama onun kafasının içinde olmadığımız için bunu kesin olarak bilemeyiz."

"Bana söylemediği için bilmediğim için nefret ediyorum." Başımı geriye yasladım. "Neden kardeşimin en iyi arkadaşına aşık oldum? Neden sadece gündelik seksle yetinemedim?"

"Çünkü sana onu sevmen için pek çok neden verdi. Ve gördüğüm kadarıyla, o da senin onu sevdiğin kadar seni seviyor. Bence sen, ondan çok daha fazla ciddi ilişki deneyimi yaşadın. Belki de sana olan hisleri onu korkutuyordur."

"Artık onu aramamamı söylediği için bunu asla bilemeyeceğim." Yastığı göğsüme sıkıca sarıyorum. "Dönüp duruyorum, hiçbir yere varamıyorum. Bundan sonra ona nasıl yüzleşebilirim? Toronto'daki tüm arkadaşlarım artık o lanet takımla bağlantılı. Bütün bu destek ağını ben kurdum ve şimdi çok garip bir durum olacak." Başımı kaldırıyorum. "Saat kaç? Bu gece maçları var." Telefonumu onun yatak odasında bıraktım çünkü mesajlarımı takıntılı bir şekilde kontrol etmek ya da Tristan'dan haber almadığım için hayal kırıklığına uğramak istemiyordum.

"Saat sekiz."

"Kahretsin. Maç çoktan bitti." Şarabımı bırakıp kanepeden kalkıyorum. Hammer ve ben bu maç hakkında konuşuyorduk. Colorado ile oynadılar ve galibiyet serisi yakaladılar. Toronto bu seriyi bozmayı umuyordu.

Takımın sosyal medya feed'ini açtım. "Evet! Kazandılar!" Tristan'a tebrik mesajı gönderemeyeceğimi fark edince gülümsemem kayboldu. Onun yerine Flip'e mesaj attım.

FLİP

Teşekkürler. Hammer, Vancouver'da olduğunu söyledi. Tristan da artık çıkmadığınızı söyledi? WTF?

RİX

Essie ile birlikteyim.

FLiP

Ne kadar süredir?

RiX

Kutlamanın tadını çıkarın.

Telefonumu bir kenara atmadan önce aptalca bir şey yapıyorum. Kardeşimin sosyal medya hesaplarını kontrol ediyorum. Ve zaten yaralı ve incinmiş kalbim bir darbe daha alıyor. Çünkü karşımıza çıkan ilk resim, bir grup tavşanın arasında duran Flip ve Tristan'ın fotoğrafı.

"Uh-oh. Şimdi ne oldu?" diye sorar Essie.

Telefonu yastığın üzerine atıyorum ki o da görebilsin. "Görünüşe göre bizi çoktan unutmuş."

Belki de Vancouver'a taşınmayı düşünmenin zamanı gelmiştir.

BÖLÜM 28

TRISTAN

Bu gece yine kazandık. Benim sayemde değil. Bea'dan ayrıldığımdan beri berbat oynuyorum. Ama boş daireme gitmek hiç cazip gelmedi, o yüzden Flip ve diğer arkadaşlarla dışarı çıktım, canım istemese de kutlama yapıyoruz. En azından VIP bölümünde kendi masamız ve Flip'in şaşırtıcı bir şekilde ödediği bir şişe viski var.

İki gün önce Bea'nın Vancouver'a gittiğini öğrendim. Orada olması benim suçum. Aptal gibi ondan ayrıldım ve onun yaptığı ilk şey uçağa atlamaktı. Viskiye yudumluyorum. Hayatımdan nefret ediyorum.

"Peki kız kardeşim neden Vancouver'da?" diye soruyor Flip. Son birkaç gündür ona mesaj atıyor ama sanırım ona fazla bilgi vermemiş. Hammer ve Hemi de bana kızgın. Onlardan tek aldığım yan bakışlar ve orta parmaklar. Shilpa ise varlığını bile kabul etmiyor.

"Çünkü Essie orada." Bunu zaten yarım düzine kez söyledim. Başka ne dememi bekliyor, bilmiyorum.

"Evet, ama ikinizin arasında ne oldu da o hiç haber vermeden oraya gitti?"

Konuyla ilgili oldukça belirsiz davrandım. Çoğunlukla, hak etsem de, bana tekrar yumruk atmasını istemediğim için. "Bea onu özliyor. Telefonda her konuştuklarında bunu söylüyorlar. Sürekli ziyaret planları yapıyorlar ve portallar falan hakkında konuşuyorlar. Patronu da orada bir pozisyon olduğunu söyledi bile."

Flip kaşlarını çattı. "Toronto'da gayet mutlu görünüyordu. O, Hammer, Hemi ve Tally, dört silahşörler gibiler."

Dizime vurarak, "Evet, ama gelecek yıl nerede olacağım belli olmaz. Hayatının altüst olmasına gerek yok. Özellikle de benim yüzümden."

"Peki, ondan ayrılmakla tam da bunu yapmadın mı?" diye sorar Roman.

Flip kollarını açar ve bardağına uzanır. "Dostum. Mesele sen ve gelecek yıl nerede olacağın değil."

"O zaman neyle ilgili?"

İçkisini bitirip yeniden doldurur. "Annen."

"Yıllardır annemle konuşmadım." "Aynen öyle."

"Siktir et." Ayağa kalkmaya başlarım ama Flip elini omzuma koyar.

"Dinle dostum, bu olay seni mahvetti. O korkak ve berbat bir anne. Öyle bir şekilde gitmesi, her şeyin öyle gelişmesi hiç hoş değildi dostum." Ses tonundaki ve yüzündeki empatiyle nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum. "Kız kardeşime aşıksın ve ona kendi sorunlarını yansıtıyorsun çünkü değer verdiğin birini kaybetmekten çok korkuyorsun."

"Öyle değil..."

"Öyle. Tam olarak bu yüzden. Bu yüzden ilişkilerin birkaç aydan fazla sürmüyor. Ve bu yüzden Rix bize taşınmadan önce tüm eğlenceli anları yaşadın. Nate sana kız arkadaşından ayrıldığını söylediği gece, sen de Rix'le ilişkini bitirdin." Parmağıyla dairesel bir hareket yaptı. "Hepsi birbiriyle bağlantılı. Nate ilişkisini yürütemediği için senin de yürütemeyeceğini düşünüyorsun."

"Öyle değil... Bundan daha fazlası var," diyorum.

"Tabii ki bundan daha fazlası," diyor Flip iç çekerek. "Nate'in ayrılığı sadece yapbozun bir parçası. Rix'ten ayrıldın çünkü panik sarmalına girdin. Sezon sonunda takas edilme ihtimalin - ki istatistiklere ve mantığa göre bu pek olası değil - uygun bir bahane."

"Ama bu olabilir. Ve taşınmam gerekirse Bea benimle gelmeyecek."

"Dostum, daha aylar var. Onunla konuştun mu? Ne istediğini sordun mu? Hadi ama. Kafanı kuma gömmekten vazgeç ve ona aşık olduğunu kabul et." Birkaç uzun, acı verici saniye boyunca birbirimize baktık, sonra o başını salladı. "Annenin gitmesinin seni mahvettiğini hep biliyordum, ama şimdiye kadar bunun ne kadar kötü olduğunu fark etmemiştim. Rix'ten ayrıldın çünkü işler zorlaşırsa onun da seni terk edeceğinden korkuyordun. Bu yüzden önce sen ayrıldın."

"O eninde sonunda terk ederdi. Ben her şeyi mahvederim."

"Tebrikler, onun kalbini kırarak bunu zaten başardın, seni aptal!" diye bağırır Roman. "Sen gittikten sonra saatlerce ağladı. Peggy, kendinden geçmiş olduğunu söyledi. Neyi yanlış yaptığını anlayamıyordu."

"Ona ihtiyacı olanı veremem. Ona ihtiyacı olan kişi olamam," diyorum.

Flip, Roman yine kafamı koparmadan önce elini kaldırır.

"Bak, annen yüzünden ilişkiler konusunda bazı takıntıların olduğunu anlıyorum ve bunlar tamamen anlaşılabilir. Ama Rix öyle bir insan değil. O böyle biri değil. O yüzden, zaten bildiğin şeyle yüzleşmekten korktuğun için bunu mahvetme. O senin için doğru kişi." Diye iç geçirir.

"Kalbinin göğsünden sökölüp alınmasının nasıl bir şey olduğunu bilirim, ve sen de Rix'e bunu yaptın. Belki de konuyu dolandırıp umutsuzluğa kapılmak yerine, ona nasıl hissettiğini söylemeyi denemelisin," diye ekliyor Flip. "Senin nasıl biri olduğunu biliyorum dostum. Çatışmadan kaçınırsın. Bu yüzden benim lanet olası kız kardeşime aşık olman gerekti ki, sonunda bana yatak odası partilerine katılmak istemediğini söyleyebildin. Bunun için üzgünüm dostum. Senin akışına uyduğunu fark etmeliydim." Gerçekten üzgün görünüyor.

Cevap verme fırsatım olmadı, çünkü pullu bir elbise giymiş bir kadın yanımıza koştu.

"Flip! Aman Tanrım! Senin olduğunu düşünmüştüm!"

O, çenesini hafifçe kaldırır. "Hey, nasılsın? Bu gece çok seksi görünüyorsun." O, koltuktan kalkar ve ona kolunu uzatır. "Tuvalete gitmem lazım. Bana eşlik eder misin?"

Kız kıkırdar ve kolunu onun koluna takar. "Tabii ki gelirim."

Hollis, inanamayan bir ifadeyle onların gitmesini izler. "Tuvalette onu becerecek, değil mi?"

"Muhtemelen. Evet." Viskiye yudumlarım.

Bea burada olsaydı, muhtemelen birlikte dans pistinde olurduk. Her zaman uzun bir ön sevişme olurdu, sonra onu eve götürür ve soyunurdum. Sonra yatakta ona atıştırmalıklar verirdim ve o benim yanımda uykuya daldı. Kolum her zaman uyuşurdu, ama onun hareket etmesini istemediğim için karıncalanmaya katlanırdım. Çünkü tek istediğim onun yanında olmak, beni nasıl kabul ederse etsin. Ya da ondan ayrılmadan önce öyle olurum.

Flip'in sözlerini iyice düşündüm. Onu gerçekten kendimden uzaklaştırdım mı? Kendi duygularımdan çok mu korktuğum için kendimi sabote ettim mi? Onun ağzına benim sözlerimi mi koydum, çünkü kalmaya değer biri olmadığımı düşünen benim mi?

"Sen tam bir korkaksın," diyor Roman.

"Bana gerçekte ne hissettiğini söyle," diye mırıldandım bardağıma. "Oh, işte başlıyoruz," diyor Hollis.

"Aylar önce sana bunu söylemiştim. *Lanet olası aylar*," diyor Roman. "Flip'e dürüst davranmayarak her şeyi mahvedeceğini biliyordum ve haklı çıktım. Çünkü Rix sonunda Peggy'nin yanına taşındı. O zaman kafanı kışından çıkarmanda sana kim yardım etti?"

"Sen," diye itiraf ediyorum isteksizce.

"İşte bir tane daha: ilişkiler zor ve karmaşıktır ve bazen çok korkutucudur, ama ona ve kendine karşı hislerini itiraf etmekten çok korktuğun için bir ilişkiyi bitirme."

Sanki kafamın içine girmiş gibi. "Ya o da aynı şekilde hissetmiyorsa?"

"Ya hissediyorsa?" diye karşılık verdi Hollis. "Ya sen onun aradığı her şeysen? Ya sen onun için doğru kişisen? Gerçekten mücadele etmeden onun gitmesine izin verecek misin?"

"O Vancouver'da." Ya kalmaya karar verirse? Ya ziyareti kalıcı hale gelirse?

"Ee?" Hollis'in bu kadar sinirli olduğunu hiç görmemiştim. "Senin neyin var lan? Gerçekten istediğin tek kişiyle birlikte olma şansın var

gerçekten istediğin tek kişiyle birlikte olma şansın var, ama sen hala burada kederli bir pislik gibi oturuyorsun. Hepimiz o kadar şanslı değiliz. Git onu geri kazan, gerizekalı."

Flip, saçları dağınık ve gömleğinde ruj izleri ile geri döner. "Neyi kaçırdım?"

"Gitmem gerek." Muhtemelen pek akıllıca olmayan bir hareketle viski bardağını bir dikişte bitirip, koltuktan kayarak kalkarım.

"Nereye gidiyorsun?"

"Havaalanına."

"Halle-lanet-lujah," diye mırıldanır Hollis.

"Git onu al." Roman omzuma vurur ve cebime bir şey sokar. "Bu bir terapistin adı. Döndüğünde kendine bir iyilik yap ve randevu al. Kafanı kışından çıkarmak sadece ilk adım."

Tartışmam, sadece teşekkür ederim — her ne kadar bir yabancıyla lanet duygularımı konuşmak fikri, piranalarla yüzmek kadar çekici olsa da.

Havaalanına giderken üç şişe su içerim ve bilet gişesine yaklaşımdan önce bir paket sakız alırım. Vancouver'a giden ilk uçağa, sabah altı buçukta kalkan uçağa yer bulurum. Salonda kahvaltı yapıp daha fazla su içerek ayılırım, sonra havaalanındaki mağazada durup Bea'nın en sevdiği şekerlerden oluşan, saçma sapan pahalı şeker paketleri alırım. Yanımda başka bir şey olmadığı için bir sırt çantası da alıyorum. Sonra uçağa biniyorum, kravatımı gevşetiyorum, gömleğimin üst düğmesini açıyorum ve Vancouver'a kadar olan yol boyunca uyuyorum.

Ama uçağımız indiğinde, kararımı hemen sorgulamaya başlıyorum. Ya ona hislerimi açığa vurursam, ama artık çok geç olursa? Ya Essie'yi ziyaret ettikten sonra Vancouver'a taşınmak isterse? Ya Toronto'ya geri dönerse ve ben her şeyi mahvedecek başka bir şey yaparsam? Havaalanının ortasında durup, kendime cesaret diliyorum. Ama donup kalıyorum. Hareket edemiyorum. Çaresizce istediğim tek şeyi, Bea'ya geri dönmeyi yapamıyorum. Korkumdan boğuluyorum. Burada olduğum ve istediğim şeye bu kadar yakın olduğum halde, ona sahip olamayacağımı bildiğim için paniğe kapılıyorum.

Ben kendimle savaşırken insanlar yanımdan geçip gidiyorlar. Burada durup kendi korkumdan felç olmuş halde kalmak dışında herhangi bir şey yapmak için kendimle savaşıyorum. Bu durumun beni ne kadar zayıf hissettirdiğinden nefret ediyorum. Ne kadar güçsüz olduğumdan ve Bea'nın

Bea'nın farkında bile olmadan duygularım üzerinde ne kadar büyük bir gücü var. Ama dakikalar geçtikçe, ona mesaj atamıyorum ya da Essie'nin adresini öğrenmenin başka bir yolunu bulamıyorum.

Roman'ın bana verdiği kartı cebimden çıkarıyorum. Ne beklediğimi bilmiyorum — sihirli bir peri anne psikologun telefonu açıp bana kendimi aşmam için gereken cesareti vereceğini mi? — ama sesli mesaja düşüyor.

“Merhaba. Benim adım Tristan Stiles. Takım arkadaşım Roman Hammerstein bana numaranızı verdi. En iyi arkadaşımın kız kardeşine aşığım, ama onu hak etmediğimi düşünüyorum. Ayrıca şu anda benden nefret ediyor çünkü ben bir pisliğim ve duygularımı nasıl kontrol edeceğimi bilmediğim için hayatımı mahvediyorum. Biraz yardıma ihtiyacım var. Lütfen, fırsatın olduğunda beni arar mısınız? Onu sonsuza kadar kaybetmemem için. Teşekkürler.” Numaramı bırakıp telefonu kapatıyorum.

Hâlâ Bea'yı arayamıyorum, bunun yerine gişeye gidip eve dönüş bileti alıyorum. Uçak bir saatten az bir süre sonra kalkacak. Bagajım ve Nexus kartım olduğu için, son binen yolcu olmama rağmen güvenlik kontrolünden geçip uçağa binmeyi geciktirmeden başarabiliyorum. Birinci sınıfta boş koltuk olduğu için minnettarım, çünkü normal koltuklara sığmıyorum.

Uçak kalkar kalkmaz seçimimden pişman oluyorum. Aklımı kaçıırıyor olabilirim. Ama zaten havadayız ve yapabileceğim bir şey yok. Vancouver saatiyle sabah saat on, ama Toronto'da öğleden sonra olduğu için bir viski sipariş ediyorum.

Uçuşun birinci saatinde, telefonumda Bea'nın fotoğraflarına bakarken, tuvalete giden birinin yanımdan geçerken narenciye ve vanilya kokusu aldığımı yemin ederim. Kafamı kaldırdığımda, uçuş görevlisinin birine 28. veya 54. sıradaki tuvaletleri kullanmasını söylediği sırada tuvaletin kapısının kapandığını görüyorum.

Bu koku, aptalca fikrimi değiştirip uçağa geri binmemiş olmayı bir kez daha dilememe neden oluyor. Viski bardağımı bitirip koltuğumun altından sırt çantamı çıkarıyorum ve şeker aramak için içindekileri karıştırıyorum. Uçak inişe geçerken ağızımdaki uyku tadını gidermek için birkaç poşeti açmışım.

Tuvalet kapısı açılır.

"Hanımefendi, lütfen koltuğunuza dönün ve belirtilen tuvaletleri kullanın."

"Özür dilerim. Özür dilerim. Bir taco kazası oldu. Bir daha olmayacak."

Bir paketi yırtmakla meşgulken, bu ses beni şok eder. Paket patlar, Fuzzy Peaches her yere dağılır. Biri yanımdaki adamın yanağına çarpar.

"Siktir. Üzgünüm."

Bea'nın başı birden döner. "Ne oluyor lan?"

Anlamadığım bir nedenden dolayı, ağzımı kaşındırmasına ve onlardan nefret etmeme rağmen, bir sürü Fuzzy Peaches'i ağzıma tıktırıyorum. Bea onları çok seviyor.

Koridorda yürüyor. Kaşları karışıklıkla çatılmış, ki bu mantıklı çünkü benim Toronto'da olmam gerekiyor. "Dün gece *Toronto'da* maç oynadın, neden Vancouver'dan eve giden uçaktasın?"

"Hayır, değilim. Yani evet, dün gece Toronto'da konser verdik. Ve evet, Vancouver'dan geri dönüyorum." Dayanamadığım şekerle ağzım doluyken bunu söylüyorum. Dilim çoktan kaşınmaya başladı bile. Çıkarmak istiyorum ama uçuş görevlisi bardağımı çoktan aldı. Bea koridorda duruyor, güzel, yorgun ve gerçekten şaşkın görünüyor. Ona hislerimi söylemek için tam da doğru an ama beni gördüğüne hiç de sevinmiş gibi görünmüyor. Kendime bunun mantıklı olduğunu hatırlatıyorum çünkü ilişkimizi bitirirken ona çok kötü davrandım. Ya sadece eşyalarını almak ve Vancouver'a kalıcı olarak taşınmak için eve geliyorsa?

"Neden Fuzzy Peaches yiyorsun? Onları sevmezsin ki," diye soruyor. "Hayır, sevmem." Ağzıma daha fazlasını tıkıyorum.

Neden yalan söylediğimi bilmiyorum

yalan söylüyorum. Paniklediğim ve en az yirmi dört saat daha onu görmeyi beklemediğim için.

"Burada ne yapıyorsun?" Bea'nın gözleri kısıılır. "Neden Vancouver'a uçtun?"

"Çünkü." Öfkeyle çiğniyorum, ama ağzım kurumuş ve yutkunmak çok zor. "Seninle konuşmak istedim." Onları tükürebileceğim bir şey olsaydı, belki biraz daha net düşünebilirdim. Ona gerçeği söylemeliyim. Bizi bu karmaşaya sokan şey, tüm bu yalanlardı. "Ama indiğimde fikrimi değiştirdim. Yapamadım."

Hatta havaalanından ayrılmaya ya da sana mesaj atmaya bile zorladım. Bu yüzden eve dönmek için uçağa bindim."

"Fikrini mi değiştirdin?" Bea'nın kafası karışıklığından inanamama duygusuna dönüştü. "Evet." Ağzımdaki iğrenç şekerlemeyi yuttum. "Ve şimdi

aynı uçaktayız." Gerçekleri söylemeyi bırakıp, gerçekten önemli olan şeyleri söylemeye başlamam gerekiyor. Ama o çok kızgın görünüyor. Ve bunu, uçak dolusu insanın önünde yapmak istemiyorum. Özellikle de benim zaten doğru olduğuna inandığım şeyi, yani artık beni istemediğini onaylarsa.

"Sen en büyük pisliksin," diye bağırır Bea.

"Bence bu sonuca çok uzun zaman önce vardık," diye katılıyorum. Bea, benim bir pislik olduğumu uzun zamandır biliyor.

"Hanımefendi? Lütfen, koltuğunuza dönmenizi rica ediyorum." Uçuş görevlisi kollarını kavuşturmuş, onun arkasında duruyor.

"Biliyorum. Gidiyorum." Bana nefret dolu bir bakış atıyor. "Siktir git Tristan. Düşüncesiz, ezici bir pislik olduğun için siktir git." Etrafına bakınıyor, belki de birinci sınıfın tümünün dikkatini çektiğimizi fark ediyor. "Çok özür dilerim. İçecekler ve atıştırmalıklar ondan." Beni işaret ediyor.

"Birinci sınıfta içecekler ve atıştırmalıklar ücretsizdir," diyor Fuzzy Peach ile vurduğum adam.

"Doğru. Teşekkürler." Bana orta parmağını gösterip ekonomi sınıfına geri kaybolur.

Eh, bu benim umduğumun tam tersi oldu.

"Sen Tristan Stiles'sın, Toronto Terror'un sağ kanat oyuncusu, 44 numara," diyor Tüylü Şeftali Adam.

"Evet." Ağzım çok kaşınıyor ve Bea'yı geri kazanma şansımı tamamen mahvettiğimi düşünüyorum.

"Oğlum için senden imza alabilir miyim? Seni çok hayranlık duyuyor." "Tabii. Evet." Beyzbol şapkasını ve dizüstü bilgisayarını imzalıyorum. "

Antihistaminik ilacın yok, değil mi?" "Yok.

Üzgünüm."

"Önemli değil."

Ağzım şimdiden soyulmaya başladı. Önümüzdeki üç buçuk saat çok uzun geçecek.

BÖLÜM 29

RIX

Çok kızgınım. Kesinlikle çok kızgınım. Tristan'ın benimle konuşmak için Vancouver'a uçtuğuna, fikrini değiştirdiğine ve sonunda aynı lanet uçağa bindiğine inanamıyorum. Kalbimin bir kez kıyma makinesine atılması yeterince kötüydü, ama bir hafta sonra bunu tekrar yapması benim kaldırabileceğimden fazla. Bir an için onu gördüğüm için heyecanlandım. Ta ki ağzını açana kadar.

Onu gerçekten *nefret ediyorum*. Nefret ediyorum. Bencil, kibirli pislik.

Uçak iner inmez, ilk bulduğum tuvalete girip, yeniden kızartılmış fasulye ve kalp kırıklığından oluşan bir kabusu serbest bırakıyorum. Orada tam kırk beş dakika geçiriyorum. On dakikası tuvaleti kullanmakla, on dakikası tuvalette benimle birlikte olan kişiyi utançtan beklemekle, yirmi beş dakikası da Tristan'ın bagaj alım yerinde olduğunu söyleyen mesajını almakla geçiyor. Belki de bir uyarı olarak? Kim bilir?

Ona bir dizi orta parmak gönderirim:

Rix

☞ (-_-) ☞ ☞ (-_-) ☞

☞ (-_-) ☞ ☞ (-_-) ☞

☞ (-_-) ☞ ☞ (-_-) ☞

☞ (-_-) ☞ ☞ (-_-) ☞

☹ (-_-) ☹ ☹ (-_-) ☹

☹ (-_-) ☹ ☹ (-_-) ☹

☹ (-_-) ☹ ☹ (-_-) ☹

☹ (-_-) ☹ ☹ (-_-) ☹

Sonunda, başparmağını yukarı doğru gösteren bir mesajla cevap verir. Gözyaşları tekrar akmaya başlar. Tuvaletten çıkacak kadar sakinleşmek yirmi dakika sürer.

Normalde eve trenle giderdim. Uber veya taksiden çok daha ucuzdur, ama duygusal durumum dengesiz olduğu için ekstra para harcamayı tercih ediyorum. Bir kişinin önünde ağlamak, yüzlerce kişinin önünde ağlamaktan daha iyidir.

Essie'den eve sağ salım vardım mı diye soran mesajlar var. Kardeşim de iki kez aramış ama sesli mesaj bırakmamış. Tristan eve varmış mı acaba? Muhtemelen. Evi havaalanından çok uzak değil.

Taksinin arkasına bindiğimde Essie'yi arıyorum — duygusal davrandığım için bana kötü puan veremezler. "Uçakta kim vardı, inanmayacaksın."

"Ryan Reynolds mı?"

"Keşke. Eminim gerçek hayatta da filmlerdeki kadar komiktir," diyorum.

"Gerçekten tahmin etmemi mi istiyorsun, yoksa bu retorik bir soru olsun?"

"Retorik olsun. Tristan uçaktaydı." "Ne? Neden? Dün Toronto'da maçı yok muydu?"

"Evet. Görünüşe göre, benimle konuşmak için Vancouver'a uçtu, ama oraya vardığında fikrini değiştirdi ve benimle aynı uçağa bindi."

"Ne? Ama neden?"

"Bilmiyorum. Çok utanç vericiydi. Uçakta tuvalete gitmem gerekti ve genellikle sıra olmadığı ve kimse koltuğa işemediği için birinci sınıfta bulunan tuvaleti kullanmak için gizlice oraya gittim. Ayrıca, dün akşam yediğimiz akşam yemeği çok aptalcaydı. Neden her zaman o lanet olası fasulyeyi yiyorum ki?"

"Çünkü çok lezzetliler ve karşı konulmazlar."

"Bu çok sinir bozucu bir gerçek." Beni görmezden gelen taksi şoförüne bir göz attım. "Neyse, tuvaletten çıktım ve tahmin et kim dün akşamki maçta giydiği aynı takım elbiseyle birinci sınıfta oturuyordu."

"Aman Tanrım."

"Değil mi? Ağzına şeker tıkiyordu. Onunla yüzleştüğimde, benimle konuşmak için uçuğunu ama fikrini değıştirdiğini söyledi. Sanki kalbimi bir kez kırmak yetmemiş gibi. Bir sürü insanın önünde bunu tekrar yapmak zorundaydı. Lanet olası uçakta olay çıkardım. Bugün en kötü günüm." Gözyaşlarım akıyor. Onları durdurmuyorum. Anlamsız. Zaten akacaklar.

"Ah, tatlım. Çok üzüldüm. Uçaktan indiğinde ne oldu?"

"Stres ve fasulye yediğim için tuvalete gitmem gerekti. O da bagaj karuseline geldiğini mesaj attı. Bunun bir uyarı mıydı yoksa başka bir şey miydi bilmiyorum. Aşırı sayıda orta parmak emoji gönderdim, o da başparmak yukarı emoji gönderdi, sonra yirmi dakika ağladım ve şimdi taksiyle evime gidiyorum."

"Bu hikayede eksik parçalar var gibi hissediyorum," diye düşünür Essie. Telefonum gelen bir arama ile bip sesi çıkarır. Kim olduğunu kontrol ederim.

"Kahretsin, kardeşim arıyor. Son on dakika içinde üçüncü kez arıyor ve mesaj bırakmadı."

"Tamam. Mümkün olduğunda beni ara ve gelişmeleri anlat. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. Keşke hala Vancouver'da olsaydım. Seni sonra ararım." Essie ile görüşmeyi sonlandırıp Flip'in aramasını cevaplıyorum. "Selam."

"Selam. Vancouver nasıldı?"

"Eve dönüş uçağına kadar harikaydı."

"Uçuşta ne oldu?" "Tristan."

Bir saniye sessiz kalır. "Bunu açıklayabilir misin?"

"Görünüşe göre benimle konuşmak için Vancouver'a gelmiş, sonra benimle konuşmak istemediğine karar vermiş ve sonunda aynı uçağa binmişiz."

Derin bir nefes aldı. "O korkak pislik."

"Çok aşağılayıcıydı." Özellikle de herkesin içkilerini onun ödeyeceğini söylediğimde, yanındaki adam birinci sınıfta içkilerin ücretsiz olduğunu hatırlatması. Sonra eve dönüş uçağında ağlamamaya çalıştım. Başaramadım.

"Tam olarak ne dedi? Artık konuşmak istemediğini mi söyledi?" diye sordu Flip.

"Fikrini değiştirdiğini söyledi. Bunu şimdi yapmasak olmaz mı? Bu deneyimi gereğinden fazla yaşamak istemiyorum," diye ters bir şekilde cevap veriyorum.

"Lanet olsun. Siz ikiniz umutsuz vakasınız."

"Destekleyici bir kardeş olduğun için teşekkürler." Telefonu kapatıp sessize alıyorum.

Daireme girdiğimde neredeyse akşam yemeği vakti olmuştu. Çantamı odama bırakıp duşa girerek uçaktaki kokuyu üzerimden atıyorum. Yatak odamdan çıktığımda Hammer, Hemi ve Tally oturma odasındalar.

"Yaşasın! Döndün! Vancouver nasıldı?" Hammer odanın diğer ucuna koşar ve bana sarılır.

Ben de ona sarılıyorum. "Vancouver harikaydı."

Bir adım geri çekildi. "Sanki bir 'ama' var gibi geliyor?"

"Var, adı Tristan. Ama artık o pislik için ağlamak istemiyorum, o yüzden onun hakkında konuşmayıp bir şeyler yemeye gidelim mi? Bugün sadece bir mini kutu sade Pringles ve bir Kit Kat yedim. Ayrıca, lütfen, Tanrı aşkına, fasulye ezmesi içeren hiçbir şey sipariş etmeme izin vermeyin."

Hammer ve Hemi birbirlerine bakışır. "Tamam. Hadi akşam yemeği yiyelim." "Ama yeniden kızartılmış fasulye olmasın," diye ekler Tally.

Hemi, Ashish'in Hollis ve Roman'la birlikte olduğunu bildiği için Shilpa'yı da bize katılmaya davet eder. Shilpa lobide bizimle buluşur ve hep birlikte apartmandan çıkıp caddenin karşısındaki restorana gideriz.

"Essie iyiydi mi?" Hammer, masaya oturur oturmaz sorar.

"O harikaydı. Hayattan biraz uzaklaşmaya ihtiyacım vardı. Bu hafta sonu burada her şey nasıl gitti? Kaçırdıklarımı anlat bana."

"Dallas'ı bir tanıtım etkinliği için bir at çiftliğine götürdüm, orada bir tayın doğumunu izledi," diyor Hemi. "Ailenin ciddi bir sağlık sorunu olan bir oğlu var ve o da Dallas'ı çok seviyor. Harika bir fırsattı."

"Yasal engelleri aşmak kesinlikle buna değdi," diye ekliyor Shilpa.

"Aman Tanrım, bu hem korkunç hem de harika." "Biliyorum. Bayıldı. Muhteşemdi."

"Onu baygın halde yakalamamış olsaydın, evrak işleri kabusa dönüşürdü," diyor Shilpa.

"O anı kameraya yakaladıkları için çok mutluyum." Hemi bir anlığına şeytani bir gülümseme takındıktan sonra gülümsemesi yumuşadı. "Ama dünyada Dallas Bright adında yepyeni bir tay var ve çok mutlu bir çocuk, bu yüzden canlı yayında bayılmanın utancına değdiğini düşünüyorum. Dallas benimle tamamen aynı fikirde değil, ama benim için sorun değil."

"Onu gerçekten sevmiyorsun, değil mi?" diye düşünürüm.

"Hayır. Hiç de değil. Onun hayatını olabildiğince çekilmez hale getirmek, her seferinde utanç verici bir tanıtım fırsatı yaratmak benim hayatımın misyonu."

Bir sürü meze sipariş ediyoruz — taco ve fasulye ezmesi hariç — ve yemeye başlıyoruz. Ben yokken, Tally kötü öpüşen adama kötü öpüştüğünü söylemeden onu terk etmiş ve Hammer stajını çok sevdiği için spor takımı halkla ilişkilerinde çalışmaya karar vermiş. Shilpa, Ashish'in onu hamile bırakmasına izin vermeyi düşünüyor. Ne hafta sonu ama.

Hesabı öderken Flip ortaya çıktı. "Sana söylemiştim" türünden bir konuşma yapma havamda değildim. "Bunu yüzüme vurmak ve Tristan'la çıktığım için aptal olduğumu söylemek için buradaysan, nefesini boşa harcama."

Dudaklarını büzüp ellerini ceplerine soktu. "Buraya bunun için gelmedim. Konuşabilir miyiz? Sadece ikimiz?"

"Beni şu anda hissettiğimden daha kötü hissettireceksen olmaz."

"Planım o değil."

İç çekiyorum. "Peki." Ceketimi giyip, kızları kucaklıyorum ve Flip'i takip ederek soğuk Kanada akşamına çıkıyoruz.

Yarım blok yürüdüktan sonra bir kafeye giriyoruz. Menüdeki en pahalı kafeinsiz latte'yi alıyorum, o ise sade kahve alıyor. "Özür dilemeliyim," diye başlıyor.

"Ne için?" Karşısına otururum ve soğuk ellerimle sıcak kahve fincanını kavrarım.

"Birçok şey için. Sen ve Tristan konusunda pislik gibi davrandım."

"Öyleydi, ama artık bitti." Bunu söylemek kalbimi acıtıyor, bu yüzden kahveme odaklanıyorum. "Zaten haklıydın. O bir pislik ve ona aşık olmamam gerekirdi."

Flip iç geçirir. "İlişkilerde pek iyi değil, ama tam anlamıyla bir pislik değil. Ya da ben onunla yaşamaya başlayana kadar öyle değildi. Sen bizimle yaşarken, benim dışardaki ilişkilerimi kısıtlamalıydım. Özellikle de her ayrıntıyı duyabildiğini öğrendikten sonra. Ve sen ve Tristan'ı öğrendikten sonra Tiff ve Trinity'yi eve getirmemeliydim. Bu, işleri halletmek için doğru bir yol değildi."

"Bu gerçekten çok kötü bir şeydi, ama senin arkan arkaya Tristan'la yatmak da öyleydi," diye itiraf ediyorum. "Dürüst olmak gerekirse, bu kadar uzun süre devam edeceğini ya da ona karşı gerçek hisler besleyeceğimi hiç düşünmemiştim. Bu ilişki ne kadar uzun sürdükçe, bu konuda dürüst olmak o kadar zorlaşıyordu, özellikle de ikinizin ve seks arkadaşlarınızın arasında neler olduğunu bildiğim için."

İki genç bize bakıyor. Flip beyzbol şapkası ve kapüşonlu sweatshirt giyiyor, takımla ilgili hiçbir şey yok, bu yüzden çoğunlukla ortama uyum sağlıyor. "Her şeyden çok incindim," diyor. "Ve belki de gözümün önündeki şeyi göremediğim için kendime kızdım. Ama bununla çok daha iyi başa çıkabilirdim. Tristan iyi bir adam, ama çok fazla yükü var, Rix. Çok fazla. Annesiyle olanlar onu gerçekten mahvetti. Seninle konuşmaktan vazgeçtiğini söylediğinde, bunun istemediği için olduğunu sanmıyorum. Bence bunun nedeni, senin ona siktirip gitmesini söyleyeceğinden korkması. Ona açıklaması için bir şans ver. Duygularını ifade etmekte kötüdür ve seninle ilgili çok fazla duygusu var."

"Neden o kadar yolu uçup sonra geri dönüp eve uçtuğunu anlamıyorum."

"Dürüst olmak gerekirse, ben de anlamıyorum. Ama o sensiz mutsuz ve bunu itiraf etmekten korkuyor. Onu tamamen silmeden önce, en azından davranışlarını açıklamasına izin ver."

"

"Kim demiş deneyeceğini?"

"Senin dairenizde seni bekliyor." "Ne?"

Bunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü seni görmeye gelmeden önce onu bıraktım. Hollis onu binaya aldı." Ayağa kalkıp bana umutla bakar. Ben onun peşinden gitmek için harekete geçmeyince iç çeker. "İkinizin de mutsuz olmayı bırakmanızı istiyorum ve bunu yapmanın tek yolu konuşmak. Lütfen eve gidin ve onunla konuşun."

Endişe dolu bir nefes veriyorum. "Tamam. Umarım bu konuda haklısındır, çünkü dürüst olmak gerekirse, daha fazla kalp kırıklığına dayanamam."

"Haklıyım. Onu çok uzun zamandır tanıyorum. Duygularını pek göstermez, ama sana olan duyguları aşırı ve bol miktarda."

Flip'i serin akşam havasında takip ediyorum ve o beni binama kadar geçiriyor. "Ona hak ettiğini söyle ve sorumluluğunu üstlenmesini sağla," diyor vardığımızda.

"Tamam."

"Seni seviyorum, Rix."

"Ben de seni seviyorum, Flip."

Kapıları itip asansör düğmesine basıyorum. Katıma çıkarken avuçlarım terlemeye başlıyor.

Tahmin ettiğim gibi, Tristan dairemın önündeki koridorda oturuyor.

Elinde kocaman bir şakayık buketi ve bir pasta var.

Just Desserts ayağa kalkar. "Bea, konuşabilir miyiz lütfen?"

Ona yavaşça yaklaşıyorum. Kek ve çiçeklerle ikna olmayacağım. Bu sefer olmaz. Kaba görünüyor, ama aynı zamanda çekici. Kalın pazılarını saran bir tişört, bir çift kot pantolon ve gösterişli koşu ayakkabıları giymiş. Adam koşu ayakkabılarını çok seviyor. Ceketini yerde bir yığın halinde duruyor. İki günlük sakalı ve benimkine benzeyen koyu halkalar var gözlerinin altında. Bunlar uçakta fark etmediğim şeyler.

Ben anahtar kartıyla kapıyı açarken o kenara çekildi. Neyse ki bu evde eski tip kilitler yok. Ellerim

anahtarı deliğe sokacak kadar titriyor. Onu içeri alıp aramıza mutfak adasını koyuyorum.

Hammer, omzuna bir çanta asmış olarak yatak odasından çıkıyor. "Babamı ziyarete gidiyorum. Bir geceliğine."

"Seni daireden kovmuyorum," diyorum, gözlerim onunla Tristan arasında gidip geliyor.

"Biliyorum. Ben teklif ediyorum. Zaten film gecesi yapalım diye başımın etini yiyor." Bana kısa bir sarılma veriyor. "Sadece onu dinle."

"Selam Hammer." Tristan, kucağındaki hediyeleri tezgahın üzerine koyar ve el sallar.

"Merhaba Tristan. Pasta ve çiçekler çok hoş bir jest, ama lütfen birbirinize duygularınızı söyleyin ki ikiniz de üzölmeyi bırakın." Ayaklarını kabarık terliklere sokar ve bizi bırakır.

Kollarımı kavuşturuyorum. "Dinliyorum."

Elini saçlarında gezdirir. "Seni özlüyorum Bea. Yemek yiyemiyorum, uyuyamıyorum. Tek düşündüğüm sensin. Artık bir salatalığa bile bakamıyorum, göğsüm sıkışıyor. Bundan nefret ediyorum."

Kalbim sıkışıyor. Bunlar duymak istediğim şeyler, ama bir açıklama değil. "Ben de bundan nefret ediyorum, ama bu senin neden Toronto'ya dönen uçağa bindiğini açıklamıyor. Neden Vancouver'a gelip benimle konuşmak için geldin ve sonra fikrini değıştirdin?"

O, volta atmaya başlar. "Korkaklık ettim. Ben lanet olası bir korkakım. Bunu kabul ediyorum. Dün gece, arkadaşlar beni oturtular ve bunu söylediler. Sonra Vancouver'a uçtum ve sana seninle olmak istediğimi söylemek için, ama oraya vardığımda... yapamadım. Çünkü ben bir korkakım. Bu yüzden uçağa geri döndüm ve sen de oradaydın, seni göreceğimi beklemiyordum ve ağzımı kabartan o iğrenç Fuzzy Peaches'leri yemeye başladım ve sen çok güzeldin, gerçek ve tam oradaydın ve sana dokunmak ve seninle konuşmak istedim ama birinci sınıfta mahsur kalmıştık ve ben... boğuldum. Orada izleyen onca insan vardı. Her şeyi mahvettiğimi biliyorum. Ama cesaretimi kaybetmemiş olsam bile, çok geç kalmış olacaktım çünkü sen çoktan buraya dönen uçağa binmiştin, yani planım yine de suya düşecekti.

"Neden cesaretini kaybettin?"

Gözleri çılgınca bakıyor ve zorla yutkunuyor.

"Çünkü... çünkü sana karşı hissettiklerim beni çok korkutuyor." Sert bir el hareketiyle saçlarını karıştırıyor. "Ve senin beni hak etmediğimi fark edeceğinden ya da yıl sonunda takas edileceğimden ve benimle artık birlikte olmak istemeyeceğinden korkuyorum."

"Yani duygularından ve geleceğin nasıl olacağından korktuğun için benden ayrıldın mı?" diye soruyorum.

O kadar üzgün ve kaybolmuş görünüyor ki. "Aptalca bir şeydi, Bea. Biliyorum. Her şeyi mahvettiğimi biliyorum. Ama kendi kendime engel olamadım. Sen taşındığında bile zorlukla başa çıkabilmiştim. O zaman çok mutsuzdum ve sana karşı hissettiğim tüm bu duygular gittikçe büyüyor. Ya beni yine terk edersen? Ya taşınmam gerekirse ve sen benimle gelmek istemezsen? Ya Vancouver'ın senin için daha iyi bir yer olduğuna karar verirsen? Şimdi bitirirsem o kadar acıtmayacağını düşünmüştüm ama yanılmışım Bea. Çok yanılmışım. Sensiz her şey berbat."

Kollarımı kavuşturuyorum. "Bana bunu yapmaya devam edemezsin. İşler zorlaştığında ya da korktuğunda her seferinde saldırganlaşamazsın. Zor bir konuşma olduğunda kendini kapatman, senden kabul edebileceğim bir şey değil."

Burun delikleri genişler ve dizleri endişesiyle titrer. "Biliyorum ve özür dilerim. Çok bunalmıştım ve bununla nasıl başa çıkacağımı bilemedim."

"Özür dilemek yetmez, Tristan. Geçen hafta kalbimi parçaladın ve kıyma makinesine attın. Beni tavşanlarınla yaptığın sekslerden biri gibi davrandın ve kendimi bok gibi hissettirdin. Mahvolmuştum. *Mahvolmuştum*. Beni çöp gibi *attın*. Sanki senin için *hiçbir* anlamım *yokmuş gibi*. Amacın bu muydu? Böyle hissetmemi mi istedin?"

Gözleri ürkek ve bir an için kaybolmuş küçük bir çocuk gibi görüldüğüne yemin edebilirim.

"Kırdığın şeyi düzeltmek istiyorsan, ne istediğine karar vermeli ve bunun için bir şeyler yapmalısın. Burada savunmasız olan tek kişi ben olamam. Alıp vermeden olmaz."

"Haklısın. Haklı olduğumu biliyorum. Özür dilerim." Alt dudağını ovuşturur. "Sanırım kafam çok karışık."

"Ne demek istiyorsun?"

"Annem evden ayrılırken eve geldiğimi sana söylediğimi hatırlıyor musun?" diye sorar yumuşak bir sesle.

Başımı sallarım. "Kardeşlerine ve babana eve geldiklerinde söylemek zorunda kaldın." Bu tek başına yıllarca terapi gerektirecek kadar büyük bir hasara yol açar, ki onun terapi gördüğünden emin değilim.

O da başını sallar. Birkaç kez yutar. "Ben, şey... Ona gitmemesini söyledim." Başını eğiyor. "Çoğu zaman bize kızsak da, gitmemesi için yalvardım." Dengesiz bir nefes verir. "Ama onun gitmesini istemiyordum. Ona daha iyi olacağımı, kalması için her şeyi yapacağımı söyledim." Boynunun arkasını ovuşturur.

Gözleri yukarı kalkar ve o gün yıkılan çocuk için kalbim parçalanır, çünkü o çocuk hala önümdeki adamın içinde yaşıyor. Ağzını bir, iki kez açar. Dişlerini sıkar ve devam etmeden önce derin bir nefes verir.

"Ne söylersem söyleyeyim, ne yaparsam yapayım fark etmezmiş. Asla yeterli olmayacakmış. Artık bizi istemiyormuş. Sonra da gitti." Gözleri yere düşer. "Bu kısmı kimseye anlatmadım. Flip'e, babama ve kardeşlerime kesinlikle anlatmadım."

Kalbim parçalanıyor gibi hissediyorum. Bir insana yapılabilecek ne kadar korkunç, nefret dolu, bencilce bir şey. Özellikle de kendi çocuğuna. Her şey yerine oturuyor. Çünkü ona bunu söylediğinde, onda derin bir yara açmış ve ona yetersiz olduğu inancını aşlamıştı. O hala buna inanıyor. Hayatındaki en önemli, en etkili insanlardan biri, ona koşulsuz sevgi göstermesi gereken kişi, bunu ondan aldı ve bu süreçte çok büyük bir zarar verdi. Kalbinde bir yara açtı ve ona, özünde sevmeye layık olmadığına inandırdı. Tabii ki duygularından korkuyor. Sevgisi annesinin gitmesini engellemeye yetmedi, o zaman benim de aynısını yapmamı nasıl engelleyebilir? Sevgiyi kayıpla eşleştiriyor. Büyük bir kayıpla. Hayatı değiştiren, kalbi parçalayan türden bir kayıpla.

"Sana hissettirdikleri için çok üzgünüm, ve senin ailenin bir parçası olmayı hak etmediğini itiraf edemeyecek kadar bencil ve korkak olduğu için. Sana bunu yüklediği için üzgünüm." Gözlerime bakana kadar duraksıyorum. "Onun gitmesi senin suçun değil, Tristan. Sen buna neden olmadın. Bunun sebebi sen değilsin."

O yetersizdi, sen değil. Ama bu yüzden sevdiğin insanları incitmeye devam edemezsin."

"Biliyorum."

"Gerçekten biliyor musun? Çünkü sözlerini duyuyorum ama davranışların başka bir şey söylüyor," diyorum ona nazikçe.

"Bu işi çok batırdım Bea. Bunun farkındayım. Geçen hafta davranışlarım, seni dışlamam, hiç adil değildi." Uzun ve titrek bir nefes alır. "Lisa, Nate'den ayrıldı ve o ilişkiler konusunda çok başarılı biridir. Bu olay onu mahvetti. Sonra sen Essie'ye bana hiç anlatmadığın şeyleri anlatıyordun." Ellerine bakıyor. "Senin ihtiyacın olan kişi olabileceğimi hiç düşünmemiştim. Önemli konularda sana danışabileceğin kişi olmadım. Bunun yaptıklarımı telafi etmediğini biliyorum ve benden vazgeçersen anlarım. Bizden vazgeçersen. Artık benimle başa çıkamayacağına karar verirsen anlarım. Ama bana bir şans daha verirsen, daha iyi olmak için elimden geleni yapacağım. İzin verirsen, sana ihtiyacın olanı veren kişi olmak istiyorum."

Derin bir nefes daha alır ve bakışlarını kaldırır. "Seni seviyorum. Sana çok aşışım, Beatrix." Boğazını temizler. "Her şeyi mahvettim. Belki de çok fazla. Ama seninle bir gelecek istiyorum. Aynı şehirde yaşıyor olmamız ya da senin burada, benim başka bir yerde olmamın önemi yok. Tek istediğim sensin, Bea. Beni geri kabul edersen, bunun yürümesi için elimden gelen her şeyi yapacağım. Çok korkuyorum, ama korkmak ve seni hayatımda görmek, seni hiç görmemekten daha iyidir. Muhtemelen yine hatalar yapacağım, ama sana layık bir erkek olmaya çalışacağıma söz veriyorum."

Onun umutlu, korkmuş ifadesi kalbimi kırıyor ve şişiriyor. "Mükemmellik, senden ya da hayatımdaki herhangi birinden beklediğim bir şey değil. Kusurlu olmana izin var. Her gün olabileceğin en iyi halin olmanı bekliyorum. Bazı günler harika olacak, bazıları olmayacak. Bazen hatalar yapacağız. Ama bu olduğunda, konuyu konuşup bir dahaki sefere nasıl daha iyi yapabileceğimizi bulacağız. Sadece kendimizi kapatmayacağız, vazgeçmeyeceğiz ya da birinci sınıf bir pisliğe dönüşmeyeceğiz."

"Sana bunu çok yaptım. Kapandım ve pisliğin teki oldum," diyor sessizce.

"Sen yaptın, ama ben de buna izin verdim. Uzun zamandır ikinci sırada olmayı kabul ettim, ama artık bunu yapmayacağım çünkü bu benim için, bizim için iyi değil. Ve bundan sonra, bu saçmalıklarla paçayı kurtarmana izin vermeyeceğim. Ama zorlandığında da çekip gitmeyeceğim ve senin de bunu yapmana izin vermeyeceğim. Bazen rahatsız edici ve korkutucu olacak. Ama sen de istersen, bunun yürümesi için çabalamak istiyorum."

"Bu bana bir şans daha vereceğin anlamına mı geliyor?" Yüzündeki ifade o kadar belirsiz ki, neredeyse ona sarılmak istiyorum.

Gülümserim ve başımı sallarım. "Tatlı, yaramaz çocuk, seni seviyorum." Gözleri şaşkınlıkla parlar.

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten."

"Beni seviyor musun?" Bu kelimeleri sanki ilk kez duyuyormuş gibi deniyor. "Ben pislik olduğumda bile mi?"

"Aptal olduğunda bile. Ama bunun üzerinde çalışacağız ve kendini savunmasız hissettiğinde daha az pislik olman için çalışacağız."

"Bunun için biraz pratik yapmam gerekecek, ama seni kaybetmemek için ne gerekiyorsa yapacağım." Derin bir nefes alır. "Roman bana bir terapistin adını verdi ve duygular hakkında konuşmaktan ne kadar nefret etsem de, seni tekrar kaybetme riskini göze alamam. Randevu almaya çalışıyorum." Başını eğerek sorar. "Beni gerçekten seviyor musun?"

"Seni gerçekten seviyorum."

Kanepede yer değiştirir ve birdenbire bacaklarımın arasında diz çöker. Avucuyla yanağımı okşar. "Böyle iyi mi?"

"İyi."

"Seni çok seviyorum, Bea." O eğilip burnunu benim burnuma sürter. Neredeyse kanepede eriyip gideceğim. Çok tatlı. Başparmağı çenemin kenarını okşar. "Her zaman bu kadar düşünceli olmanı seviyorum. Nezaketin, zekan ve azmin çok hoşuma gidiyor." Beni nazikçe öper. "Ve ben tüm bu lanet duygularla nasıl başa çıkacağımı bulmaya çalışırken bana karşı gösterdiğin sabır da çok hoşuma gidiyor."

Ben gülüyorum, o da sırıtıyor.

"Ve senin kahkahanın sesini seviyorum. Daha fazlasını istiyorum. Senin gülümsemenin sebebi olmak istiyorum. Ve bir daha asla ağlamana sebep olmak istemiyorum. Bu benim kalbimi parçalıyor." Saçlarıma burnunu gömüyor ve kokumu içime çekiyor. "Sana bakmak, hak ettiğin her şeyi vermek istiyorum. Seni mutlu etmek istiyorum." Dişlerini çenemin kenarına geçiriyor

ve ben inlerim. "Seni her yönden mutlu etmek istiyorum."

Ağzını ağızımla kapattı ve ben de kollarımı ve bacaklarımı ona doladım, ayaklarımı sırtına doladım. Dili ağızımı süpürdü ve inledi. Kalçamı kavradı ve tek bir yumuşak hareketle ayağa kalktı.

Aynı anda, dairemizin kapısı açılır. "Peggy tatlım, en sevdiğin yerden sana donut getirdim..." Roman aniden durur. "Oh, lanet olsun."

"Hammer zaten senin evinde ve geceyi orada geçirecek," diyorum ona. Bu, kapıyı çalmadan içeri girdiği ilk sefer değil.

"Tamam. İyi karar. Bir dahaki sefere kapıyı çalacağım." Geldiği yoldan çıkıyor, yüzü olağanüstü bir kırmızıya bürünmüş.

Tristan kapıya doğru yürür, emniyet kilidini takar ve beni dairede taşır. Arkamızda yatak odamın kapısını tekmeler ve beni koala gibi sararak yatağa tırmanır.

Ağzını benimkinden ayırıp, "Bu gece başka kimse davetsiz olarak daireye girmeyecek, değil mi?" diye sorar.

"Hayır. Hammer geri dönmeden önce mesaj atıp cevap bekleyecek."

"İyi, çünkü bu gece sana seni ne kadar sevdiğimi tam olarak göstermek istiyorum."

O bir öpücük daha vermek için yaklaşır, ama ben elimi göğsüne koyarım. "Bir ricada bulunabilir miyim?"

"Tabii ki."

"Az önce aşkımızı ilan ettik ve belki de sevişmek isteyebiliriz, bunun için uygun bir zaman ve yer olduğunu düşünüyorum. Ama bu gece beni seks pretzeline çevirip bana kirli şeyler yapmanı tercih ederim."

Ağzının bir tarafı müstehcen bir gülümsemeye kıvrılır. "Dilediğine dikkat et, küçük Bea."

"Beni içinden geldiği gibi sık," diye alay ediyorum. Dizlerinin üzerine çöküyor. "Soyun."

Belimden aşağısı kasılır ve meme uçlarım sertleşir. Gömleğimi başımdan çıkarır ve yere atarım. Mücadele ederim.

Kot pantolonumun düğmesi, özellikle Tristan tembelce kendi gömleğini çıkarıp pantolonunun fermuarını açtığında. O elini boxer şortuna sokarken ben de pantolonumu çıkarıyorum. Kot pantolonumu tekmeliyorum ve sütyenimi açmaya çalışıyorum. Ellerim titriyor olduğu için iki deneme yapmam gerekiyor. Tristan ereksiyonunu boxer şortundan çıkarıyor ve ben külotumu kalçalarımın altına indirirken yavaşça okşuyorum.

Gözleri üzerimde dolaşıyor ve bunu vajinamda hissediyorum. "Vücudunu seviyorum. Kıvrımlarını ve yumuşaklığını seviyorum."

"Beni nasıl istiyorsun?"

"Seni her şekilde alabilirim, ama önce yüzüme oturmanı istiyorum." Kot pantolonunu çıkarıp yatağa uzanıyor. Daire şeklinde bir hareket yapıyor. "O kıcını buraya getir. Sen uslu bir kız ol ve ben senin amını yalarken benim sikimi em."

Pozisyonumu alıyorum, göğsüne bacaklarımı açarak oturuyorum ve yüzünün üzerinde durana kadar geriye doğru kayıyorum.

"Çok heveslisin." Kıcımı tokatlar. "Şu haline bak, şimdiden ıslanıyorsun." Düşük bir iniltiyle iç uyluklarımı yalar. "Buraya gel." Kalçalarımı tutup beni aşağı çeker, sonra bacaklarımı açar ve klitorisimden kıcıma kadar her yerimi yalar. "Çok iyisin."

Yüzünü amıma gömer ve ben de dizlerini tutarım, böylece yüzüstü ereksiyonuna düşmem. Kalçalarımı, dilinin ve dişlerinin hareketlerine göre sallarım.

Dengeyi sağlamak için bir elimi dizinde tutuyorum ve penisini kavrayıp, dilimi yarık boyunca sürükleyerek ön sıvısını tadmadan önce tabandan uca doğru okşuyorum. Dudaklarımla başını kaplıyorum ve dilimi taç kısmının etrafında gezdiriyorum. Tristan'ın dilinin içime girmesiyle ödüllendiriliyorum.

Ağzımı çekip penisinin gövdesini yalıyorum. O da klitorisimi yalayarak bu hareketi taklit ediyor. Ben onun penisini yalarken, o da klitorisimi emip ısıyor.

"Sen lanet bir armağansın, Bea." Klitorisime yapışır, ben onu olabildiğince içime alırken sertçe emer. Penisinin başı boğazımın arkasına çarptığında burnunun içimde olduğundan eminim ve nasıl nefes aldığını bilmiyorum. Başparmağı dilinin yerini alıp içime daldığında tırnaklarımı uyluklarına geçiriyorum. Orgazm beni tahmin etmediğim bir güçle vuruyor. Bir nefes alıp

Nefes nefese kalıyorum, iniltiyle nefes alıyorum ve öne doğru devriliyorum, yüzüm onun uyluğuna yapışıyor. Tükürüğüyle kaplı penisi yanağımın üzerinde kayıyor.

Bir saniye önce ereksiyonu yüzümün yan tarafına bastırıyordu, bir saniye sonra ise sırt üstü yatıyordum, Tristan bacaklarımın arasında uzanmıştı.

Gözleri yüzümü ararken, bir eli yanağımı okşuyor. "İyi misin?"

Başımı sallıyorum.

"Siktir, seni seviyorum." Beni öper. Öpücüğü ıslak ve dağınıktır, ama ikimiz de umursamıyoruz. Geri çekildiğinde, yüzünde neredeyse şefkatli bir ifade vardır. "Benim tatlı, edepsiz kızım. Seni çok özledim."

"Ben de seni özledim." Penisi klitorisimin üzerinde kayarken inliyorum. "Lütfen şimdi beni sik."

Küt uç girişime baskı yapar ve dizlerimin arkasını kollarının kıvrımına takarak dizlerimi göğsüme doğru iter. Sert bir hamle ile içimi doldurur. Bir dakika önce yaşadığım orgazm yeniden alevlenir ve ben onun pazılarını sıkıca kavrarım.

Kalçaları geri çekilir ve tekrar içeri girer.

"Aman Tanrım," diye inlerim. Sonra o acımasız ritmine başladığında biraz daha inlerim. Ve boşalmaya devam ederim, mutluluk dalgası sonsuz gibi görünür. Kesinlikle beni ciddiyetle sikiyor.

Sonunda, bir bacağını bırakır ve elini boğazıma dolayabilir. Diğer kolunu dirseğine dayar ve mükemmel açıyı bulur, vuruşları ölçülü ve dengelidir. Başını eğip beni öper, kalçalarının hareketini dilinin hareketine uydurur. Ve ben tekrar boşalmaya yakın olduğumda, öpüşmeyi keser, böylece onun altında çözülüşümü izleyebilir.

"Seni seviyorum Bea," diye fısıldadı, ritmi bozulurken.

"Ben de seni seviyorum." Parmaklarımı saçlarında gezdirip avucumu boğazına bastırıyorum. "Gözlerini bana dik, bebeğim. İçime boşaldığında seni görmek istiyorum."

Gülümsemesi, bir, iki, üç kez itişiyse bir hırıltıya dönüşür. Titrer ve ereksiyonu sona ererken gözleri yumuşar. Onun sakladığı tüm sevgiyi görürüm. Gençken aşık olduğum, şimdi ise aşık olduğum adam haline gelen o çocuğu görürüm.

"İşte buradasın." Ona gülümserim. "Bu, başından beri aşık olduğum Tristan."

BÖLÜM 30

TRISTAN

Sabah Bea'ya sarılmış olarak uyanıyorum. Saat daha altı ve alarmı on dakika sonra çalacak. Hala uyuyor. Yavaş ve düzenli nefesinden bunu anlayabiliyorum.

Beni seviyor.

Beni seviyor.

Bunu kafamda sindirmek zor. O gitmiyor. Essie'nin olduğu Vancouver'a taşınmak yerine Toronto'da kalıp benimle olacak. Benim baş ağrısına değerim. Benimle birlikte olmak kolay değil. Duygular konusunda iyi değilim.

Ama bu konularda daha iyi olmak istiyorum. Olmak zorundayım. Onu daha fazla reddedersem, benimle kalması imkansız.

Burada yatarken, vücudu benimkine yaslanmışken, ona başlangıçta nasıl davrandığımı düşünüyorum. Onun hakkında hissettiğimi sandığım tüm o olumsuz duygular nefret değildi. Başka birine bakmak, onun için endişelenmek istemiyordum. Ama sadece korkuyordum. Bea'ya hayatımın geri kalanında seve seve bakacağım. O her çabaya değer. Onu sevmek bir angarya değil, bir onur.

O, sahip olmadığım ama sahip olmak istediğim ailemi hatırlatıyordu. O, hak ettiğime asla inanmadığım nezaketti. Dünyamdaki en önemli insanlardan biri arkasına bakmadan çekip gittiğine göre, neden hak ettiğime inanasın ki? Başka birine karşı sorumlu olmak istemiyordum. Ve onu sevmek, onu sevimli, seksi, tatlı, akıllı veya ilgi çekici bulmak istemiyordum. Onu "Flip'in Küçük Kız Kardeşi" yazan düzgün bir kutuya koymak istemiştim. O, dokunulmaz, yasak bir meyveydi. Ama yine de bir ısırık aldım, acı olacağından ve onu bir daha istemeyeceğimden emindim.

Ama ben istedim. Onu istiyorum. O mırıldanıyor ve kıcını benim ereksiyonuma sürtüyor. Saçlarını kenara çekip sıcak boynunu öpüyorum. Bu, kafamda ne yapacağımı bilmediğim tüm Şeylerden uzaklaŐmamı sağlıyor. Ayrıca, sabah orgazmları güne iyi bir başlangıç. Ve onu mutlu etmenin bir yolu. Parmaklarımı karnından aşağıya, bacaklarının arasına kaydırıyorum. O i çekip bana karşı kıvrılıyor.

Alarmı alıyor.

Memnuniyetsiz bir ses çıkarır ve "Pazartesi olduğunu unutmuşum" diye mırıldanır.

Alarmını kapatıyorum. "Güzel bir gün yapabilirim." Onu sırt üstü çevirip, komodinin üzerinden ona nefes ferahlatıcı Őeritlerin bulunduğu cep paketini uzatıyorum ve sonra vücudunu öpmeye başlıyorum.

"Pazartesi günümü daha iyi hale getirmek için amımı yalaman gerekmez," diye mırıldanır.

"Ama ben istiyorum." Rahat bir pozisyon alıp, içine girmeden önce ağzımla onu orgazma ulaŐtırıyorum. Dün gece çok fazla kıvrılma oldu, bu yüzden bu sabah yavaş ve nazik davranıyorum, onu mutlu etmeye odaklanıyorum. Ben onun içindeyken tekrar orgazm oluyor.

Sonra duşa girip birlikte kahvaltı yapıyoruz. "Bugün işe gitmen gerekiyor mu? Hasta olduğunu söyleyip izin alabilir misin?" IŐe giderse, hissettikleri konusunda fikrini değiştirebilir.

"Dört gün izinliydim ve senin bu öğleden sonra antrenmanın var." Kafasını eğiyor, düşünceli bir ifadeyle.

"Antrenmana gelebilirsin." Elimi saçlarımın arasından geçirip ensemi ovuşturuyorum. Bu yeni halimizle nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum. Ya da göğsümdeki sıkıŐıklık ve yükselen panikle ne yapacağımı. Belki ona bir orgazm daha yaŐatırsam bu his geçer. Onu kalçalarından tutup tezgahın üzerine kaldırıyorum. Benim takım tiŐrtlerinden birini giyiyor. Altında külot olabilir. Ya da olmayabilir. Birazdan ğreneceğim.

Onu öpmeye çalışıyorum ama avucuyla ağzımı kapatıyor. "Ne oluyor?"

Cevap verebilmem için avucunu indiriyor. "Seni tekrar mutlu etmek istiyorum."

"Neden?"

"Neden?" diye tekrar ediyorum.

"Bu sabah iki kez geldim, dün gece de dört milyon kez geldim. Bana olağanüstü sayıda orgazm yaşatmak için gösterdiğin özveriye minnettarım, ama vajinamın biraz dinlenmeye ihtiyacı var." Parmağını şakağımdan aşağı doğru kaydırды ve sıcak avucunu yanağıma koydu. "Aklından ne geçiyor?"

"Bugün işe gitmeni istemiyorum." Bu, onun aradığı gerçek.

"Neden?"

"Çünkü."

Yumuşak bir gülümsemeyle, "Ben işe gidersem ne olacağından korkuyorsun?" diye sordu.

O bana umutla bakarken, ben yanağımanın içini ısıyorum. "Ya fikrini değiştirirsen?"

"Ne hakkında?"

"Bana karşı hislerin."

"Bütün bunlardan sonra neden seni artık sevmeyeyim ki?"

Böyle söylediğinde, pek mantıklı gelmiyor. "Ya fikrini değiştirirsen? Ya düşünmek için zamanın olursa ve benim bu zahmete değmediğimi fark edersen?"

Birkaç saniye boyunca sessiz kaldıktan sonra, avucunu ensemin arkasına doladı. Beni kendine çekip öptü. Ama öpücüğün derinleşmesine izin vermedi. Bunun yerine, sabırlı gülümsemesinden birini gösterdi. "Beni sürekli mutluluk içinde tutma yeteneğin, sana aşık olmamın nedeni değil, Tristan." Elimi sıktı. "Beni neden seviyorsun?"

"Neden mi?"

"Evet. Senin gülünç derecede büyük penisini boğazıma kadar alabilme yeteneğim ve bir seks pretzeline dönüştürülmekten duyduğum heyecan dışında, beni başka neden seviyorsun?"

"Güçlü ve bağımsızsın, nazik ve düşüncelisin. Sabırlı ve azimli birisin, harika bir mizah anlayışın var ve yatakta da yatak dışında da birlikte olmak çok eğlenceli. Sevdiğin insanlara iyi bakıyorsun ve sadıksın."

"Aynı şekilde, senin yanında olmadığım için, kardeşlerine nasıl baktığını ve onların sana ihtiyaç duyduğunda her zaman yanlarında olduğunu sevmekten vazgeçmeyeceğim. Onlara her zaman zaman ayırıyorsun. Düşünceli ve gözlemcisin. Hem yatakta hem de yatak dışında cömert ve vericisin. Aynı zamanda azimli, takım oyuncususun ve duygusal olarak savunmasız hissetmediğinde inanılmaz derecede tatlı ve sevecen olabiliyorsun." Parmaklarını saçlarımin arasında gezdiriyor. "Beni memnun etmek istemen ve yatak odasında aynı frekansta olmamızı takdir ediyorum, ama kalmak ya da bu ilişkinin yürümesini sağlamak istememin sebebi bu değil."

Bir kez başımı sallıyorum. "Ne yapacağımı bilmediğimde seks benim varsayılan seçimim oluyor. Sanki orgazmı korkularımı silebiliyorum gibi."

"Bu şekilde beklemeye alabilirsin, ama onlar bittiğinde yine de seni bekliyor olacak. Unutma, mükemmel olmana gerek yok ve ikimiz de bu süreçte hatalar yapacağız. Bazen aşkın getirdiği tüm duygular çok yoğun olduğu için kendini kapatmak isteyebilirsin. Herkesin başa çıkma stratejileri vardır. Güvenli olanı seçip kendini saklayabilir ya da seksin arkasına saklanabilirsin. Ya da zor olanı yapıp, iyi günlerde de kötü günlerde de seni kabul etmek için burada olacağımı bilebilirsin. Bu ilişkinin yürümesi için kendini göstermen gerekiyor. Senin berbat davranışlarını kabul etmeyeceğim Tristan, ama seni kabul edeceğim. Seni olduğu gibi."

Bir süre sonra başımı salladım, o da devam etti: "Unutmaman gereken en önemli şey, seni sevdiğimdir. Senin hakkındaki bir fikir değil. Senin gardını indirdiğinde ortaya çıkan tatlı tarafına aşık olmadım. Senin tümüne aşık oldum. Seni benzersiz kılan her şeye. Tatlı ve baharatlı yanlarına. Sert ve yumuşak kenarlarına. Senin her yanını seviyorum, Tristan."

"Bu sevgiyi hak etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım." Saçlarını omuzlarının üzerine itiyorum. "Bütün bu zaman boyunca buradaydın. Kendi lanet yolumdan çıkmış olsaydım, daha önce birlikte olabilirdik."

Bea başını sallıyor. "Birbirimizi tam da doğru zamanda bulduk, Tristan. Ve şimdi buradayız. Önemli olan da bu." Kollarını açar. "Yüzünü saçlarıma gömüp, bir tür temas sarhoşluğu umarak beni kokladığın o eritici sarılmalardan birini yap bana."

Onun etrafında kıvrılıyorum ve o da aynısını yapıyor. Saçlarına gömüyorum ve burnumu boynuna dayıyorum. "Kokunu gerçekten çok seviyorum."

"Kokumu sevmeni çok seviyorum."

Geri çekildiğimde, elimle boğazını kavrar ve burnumu onun burnuna sürterim.

O iç çeker ve bacağına kalçama doladı. "Şimdi haksızlık yapıyorsun."

"Nasıl yani?"

Dudaklarını ısıırıyor. "Yaptığın şeyi."

"Bunu mu kastediyorsun?" Başparmağımla çenesinin kenarını okşayıp hafifçe sıkıyorum, sonra burnumu tekrar burnuna sürüyorum.

"Mmmm..." Elleri göğsümden aşağı kayıyor. "En sevdiğim iki yönün aynı anda. Bu hiç adil değil." Beni boxerimden kurtarıyor ve başını klitorisine sürüyor, bizi aynı hizaya getiriyor.

"Söz veriyorum, buna değecek."

Bea'yı işe bırakıyorum — işe gitmeden önce birkaç dakika vakti kalıyor ve ona, bir daha işe gitmeden önce böyle bir şey yapmayacağıma dair söz veriyorum, yoksa bana kesinlikle hoş olmayan bir şekilde öç alacağını söylüyor — ve takım antrenmanına gidiyorum. Yolda, Roman'ın terapistinden bir geri arama ve ilk randevu alıyorum — en iyi halime ulaşmak için attığım bir adım daha.

Soyunma odasına vardığımda Flip bana bir bakış atar ve yavaşça başını sallar. "İşleri yoluna koydun mu?"

"İşleri yoluna koydum."

"Senin orgazm sonrası yüzünün nasıl görüldüğünü bilmek gerçekten kafamı karıştırıyor. Sana yumruk atmak mı, sırtına şaplak atmak mı, yoksa ikisini birden mi yapmak istediğime karar veremiyorum."

"Bunu anlayabiliyorum." Geçtiğimiz bir yıl boyunca birlikte yaşamak, birbirimizin silinemeyecek yanlarını bize gösterdi. "Ama onu seviyorum."

Onu mutlu etmek için her şeyi yaparım."

"Evet, ben de biliyorum. Bu yüzden henüz ön dişlerini kırmadım." Omuz yastıklarını takıyor, üzerinde bir sürü tırnak izi var. "Sonunda ona hislerini söyledin mi?"

"Evet. Söyledim." Gömleğini başından çekip çıkardım, birkaç hilal şeklinde iz ve meme ucumdan yaklaşık bir santim uzakta bir dizi diş izi ortaya çıktı, bu yüzden ona sırtımı döndüm, sırtım da çiziklerle kaplı olduğu için pek iyi durumda değildi.

"Güzel, güzel."

Ashish duşa giderken bana tebriklerini ilettiler. "Aklını başına topladığın için mutluyum, Stiles."

"Aynı şekilde dostum. Aynı şekilde."

Roman sırtıma bir şaplak attı. "Cesaretini bulduğun için tebrikler, Tristan."

"Bunun bir iltifat mı yoksa alay mı olduğunu bilmiyorum," diye cevap veriyorum, pedlerimi takarken.

"İkisi de biraz," diyor Hollis sırıtarak. "Ama artık kendini nefret ve umutsuzluk çukurunda boğulmadığın için kafanı oyuna geri verdiğin için hepimiz minnettarız."

Görünüşe göre haklıymış. Bea'yı geri kazanmak ve sonunda duygularımı itiraf etmek üzerimdeki yükü kaldırdı ve aptalca ondan ayrıldığımdan beri hiç olmadığı kadar iyi oynuyorum. Antrenmanlar sorunsuz geçiyor, zihnim açık ve dün gece pek uyuyamamış olsam da hala formumdayım.

Bea'yı işten alıp Ajax'a gidiyoruz, kardeşimle birlikte hokey maçını izlemek için. Toronto'nun trafiğinde bu çok uzun bir yolculuk, ama maçı kaçırmak istemiyorum. Bu sezon en çok zorlandıkları takım bu ve onu desteklemek için orada olmak istiyorum.

"Baban da maça gelecek mi?" diye soruyor Bea.

"Evet, Brody'nin neredeyse tüm maçlarına gidiyor."

Elimi sıkıyor. "Brody'ye de destek olduğun için seni seviyorum."

"Annem hiçbirimizle ilgilenmediği için elimden geldiğince sık sık uğramaya çalışıyorum.

destek olduğunu bilmesini istiyorum."

"Bence onun kardeşi olarak bu konuda iyi iş çıkarıyorsun," diyor.

"Duygusal konularda pek iyi olmadığımı biliyorum, ama programım elverdiğince yanında olmaya çalışıyorum." Gerçi son zamanlarda kendi sorunlarıyla oldukça meşgulüm. "Bugün Nate'i kontrol ettim. Geçen haftaya göre daha iyi görünüyor." "Duygusal olarak bastırılmış bir aptal olduğum için özür dilerim, beni geri kabul ettiğin için teşekkürler ve seni çok seviyorum" seks turları arasında, Bea'ya Nate ve uzun süredir birlikte olduğu kız arkadaşıyla olanları ve bunun beni "duygularıyla başa çıkamıyorum, o yüzden ilişkiyi mahvedeceğim" uçurumunun kenarına iten şey gibi göründüğünü anlattım.

Bea başını sallar. "Bu iyi. Sanırım bunu atlatması biraz zaman alacak. Uzun süredir birlikteydiler," der yumuşak bir sesle.

"Evet, bunu beklemiyordu, bu yüzden oldukça yıkılmış durumda. Ama şu anda sınavlara odaklanmış durumda ve tüm enerjisini buna harcıyor. Bitirdiğinde, muhtemelen birkaç günlüğüne ziyarete gelecektir."

"Bu iyi olur. Flip'e karşı dikkatli ol. O pek iyi bir örnek değil," diye uyarır Bea.

"Evet, biliyorum. Ama Nate benden farklı. O hiç anlamsız ilişkiler kuran bir tip olmadı ve başkalarının ondan beklentilerini karşılamaya çalışmaz. Ben ise bunu çok yaptım." Flip'in eve getirdiği sayısız kadına hayır dememem Flip'in suçu değil. Her zaman bir seçim şansım vardı. Sadece seçeneklerimi gerektiği gibi kullanmadım.

Bea pozisyonunu değiştirerek bana dönüyor. "Hepimiz başkalarını mutlu etmek için, bizi mutlu etmese bile, bazı şeyler yaparız."

"Evet. Ben bunu çok yaptım. Brody için en iyi rol model değildim."

"Hayatının bir alanında, ne kadar süreyle? Bir yıl mı? Herkesin peşinde olduğu

Herkesin peşinde olduğu seksi, ünlü bir hokey oyuncusu olduğun için kendini suçlama."

Arena otoparkına girip bir park yeri buluyorum. "Sen harika bir kız arkadaşsın."

"Kız arkadaş mı?" Bea bana küçük, umut dolu bir gülümseme attı.

Kemerimi çözdüm ve onun kemerini de çözdüm. "Bu uygun mu? Belki de buna bir isim vermek istemiyorsundur."

"Sen bir etiket koymak ister misin?" diye sorar, topu tekrar bana atar.

Uzun zamandır kasıtlı olarak etiketlerden kaçınıyorum. Kısmen çünkü beni çok korkutuyorlar. Ama ona kız arkadaşım desem de demesem de fark etmez; ona hala umutsuzca aşığım. Bir isim vermemek, bu duyguların varlığını veya gerçekliğini azaltmaz. "Evet. Öyle, ama sen hazır değilsen sorun değil."

"Ben hazırım," diye fısıldadı. "Öyle mi?"

"Evet."

Parmak uçlarımı çenesinin kenarına sürtüyorum ve o saçlarını omuzlarının üzerine atarak boğazını bana gösteriyor. Bu pek de ince olmayan ipucunu anlıyorum ve boğazını okşuyorum. "Kız arkadaşım olmak ister misin?"

"Senin kız arkadaşın olmak istiyorum," diye cevaplar. "Ben senin erkek arkadaşın mıyım?" diye sorarım, ona yaklaşıyor. "Sen benim erkek arkadaşımsın," diye onaylar.

Burnumu onun burnuna sürtüyorum ve o inliyor.

"Beni saatlerce böyle beklettiğin için bu gece beni deli gibi sikerek telafi etsen iyi olur."

"Bunu uzun bir ön sevişme olarak düşün." Başımı eğip dudaklarını öperim.

Elleri dolaşmaya başladığında öpücüğü bitirip, ona daha sonra iyi bakacağıma söz veriyorum.

Babamın yanına arenaya gidip Brody'nin canını dişine takarak oynadığını izliyoruz. Sonra, Brody'yi arenadaki restoranda beklerken, maçını izleyen birkaç kız gelip imza ister ve birkaç takım arkadaşı da selam vermek için durur. Bea'yı tanıtmayı bitirmişim ki Brody ortaya çıkar. Bea tuvalete gitmek için izin ister ve o duyamayacağı bir mesafeye varır varmaz, hem babam hem de Brody bana anlamlı bakışlar atar.

"Kız arkadaş, ha?"

"Evet. İlişkimizi resmileştirdik."

"Ona karşı her zaman zaafın vardı," diyor babam. "Flip bu konuda ne düşünüyor?" diye soruyor Brody.

"Şimdi sorun yok."

"Yani başlangıçta kabul etmiyor muydu?" diye ısrar ediyor. "Onun için ne hissettiğimi biliyor."

"Yani ona aşık olduğunu biliyor mu?" Brody sırtarak sorar.

Ona bir bakış attım.

"Dostum, ona sanki Şükran Günü'ndeki güneşin doğuşu gibi bakıyordun. Bu kadar uzun sürmesine şaşırdım."

Gözlerimi deviriyorum. Haklı. "Evet, Flip ona aşık olduğumu biliyor.

."

"O sana yakışıyor," diyor babam.

"Öyle." Ve ona iyi olmak için elimden gelen her şeyi yapmayı planlıyorum,

çünkü o bunu hak ediyor.

BÖLÜM 31

RIX

"Bu gece bunu giydiğine inanamıyorum demek isterdim, ama kalabalığı düşününce uygun görünüyor," diyor Hammer.

Deplasman maçı için Vancouver'dayız. Tristan beni uçakla getirmek istedi ve maç Cumartesi günü olduğu için kızları da bir gezi yapmaya ikna ettim. Bu da tatil öncesinde Essie'yi beklenmedik bir şekilde ziyaret edebileceğim anlamına geliyor, sanki tatil öncesi bir hediye gibi.

"Ne derler bilirsin... Tavşan gibi görünüyorsa, tavşan gibi giyiniyorsa ve tavşan gibi davranıyorsa..."

"O zaman tavşandır?" diyor Tally.

Essie'nin gözleri parlar. "Seni tavşan gibi sikmesi lazım."

"Oh, lanet olsun," Hemi güler.

"Bu gerçekten dahice," diyor Hammer.

"Bunu denemeliyim." Shilpa'nın gözleri heyecandan parlıyor. "Bana yeni olasılıklar gösteriyorsun."

"Yatak odasında eğlenceli zamanlar için hazırlan." Koluna hafifçe vururum. "Tristan'ın kız arkadaşıysan ve o sana deli gibi aşıkса neden tavşan olmak isteyesin ki?" diye sorar Tally.

ve o sana tamamen aşıkken neden tavşan olmak isteyesin ki?" diye sorar Tally. Onun tatlı, saf kalbini kutsayayım.

"Çünkü bazen işleri biraz karıştırmak eğlencelidir ve biz dışarıdayken o da uslu durmak zorunda kalır. Her açıdan kazan-kazan durumu olur. Ne olursa olsun, zafer ya da teselli için seksi anlar yaşarız."

"İlişkiler beni şaşırtıyor." Tally devasa sodasını yudumlarken.

Sırtında STILES ve 44 numara yazılı bir forma giymek benim için normal olsa da, o formayı düşük kesimli V yakalı bir elbiseye dönüştürmek benim için alışılmadık bir şey. Ayrıca genellikle

acak boyu çizme giymem. Bu tür kıyafetler, maçlara katılan ve oyuncuların sosyal medya hesaplarını takıntılı bir şekilde takip eden, maçıtan sonra hangi bara gideceklerini öğrenmeye çalışan tavşanlara özeldir. Birçok değiştirilmiş forma gördüm. Ayrıca, Vancouver'ın en iyi tavşanlara sahip olduğu konusunda birbirimizi nefretle becermeye başlamadan önce Tristan ve Flip'in yorumlarını da hiç unutmadım.

İlişkimin güvenli olduğunu mu düşünüyorsunuz? Kesinlikle. Tristan bana tapıyor.

Onu neyin kızdırdığını da biliyorum.

Bu akşam ziyaretçi takımının yedek kulübesinin arkasındaki orta sahada yerimizi alıyoruz ve takımlar ısınmak için sahaya çıkarken yerlerimize yerleşiyoruz. Birkaç dakika sonra Tristan su şişesinden bir yudum almak için yanımıza geliyor. Gözleri bana takıldığında, çenesini kaldırarak bana ayağa kalkmamı işaret ediyor. Ama bunu yapmıyorum çünkü kameralar bizim etkileşimimizi yakalamış ve birdenbire onların dikkatini çekmişiz, sanki tüm stadyumun dikkatini çekmişiz gibi. Ama bu uzun sürmüyor çünkü ben Toronto forması giyiyorum ve Vancouver'dayız.

Takım yedek kulübesine oturduğunda, benim kıyafetimi, ya da kıyafetsizliğimi fark edebildi. Bana şeytani bir sırıtış attı.

"Oh, bu gece başın belada," diye kıkırdar Hammer. "Kendi odasını ayırtması iyi oldu, yoksa Flip babamın kanepesinde yatacaktı."

Hafta sonu için gelmeyi kabul eder etmez, Tristan otelde bir süit rezervasyonu yaptı. Süit inanılmaz lüks ve ayrı banyosu ve oturma odası var. Essie dün gece benimle kaldı, Hemi, Hammer ve Tally ise aynı katta iki başka odada kalıyor. Ashish tabii ki kendisi ve Shilpa için bir oda aldı. Umarım onlar da eğlenceli bir gece geçirirler. Essie'nin asıl planı bu gece eve gitmekti, ama onu bir gecelik çanta getirmeye ikna ettik.

İnanılmaz bir maç ve Vancouver'ın üzüntüsüne, Toronto'nun sevincine, Tristan maçıtan ilk beş dakikasında bir gol atıyor. Bundan sonra Toronto maç boyunca liderliğini koruyor. Üçüncü periyodun başında Hollis buzda, Tristan ise yedek kulübesinde. Oyuna girdikten otuz saniye sonra, Tristan bariyere çarpıyor ve onu oyundan çıkarıp Tristan'ı tekrar oyuna sokuyorlar.

Vancouver iki dakikalık ceza alır ve Toronto'ya power-play avantajı sağlar.

"Hollis'in bu gece buz pistine geri döneceğini sanmıyorum," diyor Hammer.

"Evet, bu kirli bir vuruştur," diye katılıyorum.

Geçen sezonki sakatlığını kullanmak için başka bir takımın hamlesini bekliyorduk. Umarım antrenörler ekstra dikkatli davranıyordur ve o iyidir. Güç oyunu Toronto'nun lehine işliyor ve Tristan bir asist yaparken Flip ilk dakikada bir gol atıyor. Neredeyse bir gol daha atıyorlar, ama Vancouver'ın savunması sonunda uyanıyor ve oynamaya başlıyor. Yine de beş-üç kazanıyoruz, bu harika.

Beklendiği gibi, otel lobisindeki barda son buluyoruz — burası kalabalık olsa da, burayı bilerek seçtik. Tally normal bir bara veya gece kulübüne gelemes ve onun kutlamaların dışında kalmasını istemiyoruz. Burada tüm takım ve biz ona göz kulak oluyoruz.

"On dokuz yaş çok uzak geliyor." Mocktail'ini yudumlarken diyor.

"On sekiz yaşına girmek çok yakın." Hemi, Tally'nin omzuna sevgiyle dokunur.

"Okulumdaki bir çocuk sahte kimlik alabiliyor," diyor hüzünle.

"Bu haberin manşeti pek iyi olmaz," diye cevaplar Hemi. "Ya da benim için evrak işleri," diye ekler Shilpa.

"Evet, biliyorum. Ama bir kız hayal kurabilir." Diye iç geçirir.

Takım kısa süre sonra gelir ve onlarla birlikte, saçma sapan sayıda susamış tavşanlar da gelir.

Tristan doğrudan masamıza doğru geliyor, bakışları bacaklarımın arasında hissettiğim bir elektrik gibi. Kömür grisi bir takım elbise ve takım kravatı giyiyor. Kendisi için fazla çekici görünüyor. Bu, dört deplasman maçının üçüncüsü. Düzenli video görüşmeleri ve karşılıklı mastürbasyon seansları ayrılığın acısını hafifletmeye yardımcı olsa da, buraya uçmak onun yokluğunun acısını dindirmeme yardımcı oldu.

O bana ulaşmadan kabinden çıkma şansım yok. Bir anlığına yanağımı avuçlar, başparmağıyla çenemi okşarken avucunu ayarlar ve boğazıma dayar. Eğilir ve burnunu burnuma sürter. "Daha sonra sana pis şeyler yapacağım."

"Ben de seni özledim."

"Bu kıyafet çok fazla dikkat çekiyor," diye homurdanır.

Gülümserim. "Planım da buydu."

"Tahmin etmiştim. Sanırım şimdi seni odaya çıkarmama izin vermeyeceksin."

Gülümsemem genişledi. "Sanki beni tanıyormuşsun gibi."

"Oyun başladı, Bea." Ağzını ağzımın üzerine eğip, iç çamaşırımı eritecek bir öpücük kondurdu.

"Tanrım, bir oda tutun," diye mırıldanır Hemi.

"Bu neredeyse müstehcenlik sınırında," diyor Hammer.

"Kimse beni hiç böyle öpmemişti," diyor Tally fısıldayarak. "Her şeyi öğreniyorum," diyor Shilpa.

"Komşularının bu gece gürültü şikayeti için polisi arayacağına bahse girmek isteyen var mı?" Essie diyor.

"Daha da iyisi, birinin öldürüldüğünü düşünerek polisi ararlar," diye ekler Hemi.

"Evet, bu tamamen mümkün. Onları daha önce koridordan duymuştum," diyor Hammer.

Tristan ağzını ağzımdan ayırır ve sırtarak, "Bea sesli olabilir," der.

"Bu doğru," diye onaylıyor Hammer.

"Yukarı çıkmak istemediğinden emin misin? Şimdi beni rahatlatırsan, sonra sana daha nazik davranırım," diye fısıldıyor Tristan.

"Şansımı deneyeceğim," diye mırıldanıyorum.

"Sana bıraktığım çiçekleri aldın mı?" diye soruyor. Başımı sallıyorum. "Ve sebze sepetini ve pastayı da."

"Güzel. Daha sonra seni almaya geleceğim." Beni bırakıp kızlara başını sallıyor. "Bayanlar."

Hepsi merhaba diyorlar, sonra o bara doğru yöneliyor.

"Sizin için her etkileşim uzun bir ön sevişme gibi, değil mi?" Hammer gözlemliyor.

İçkimi yudumlarken odanın diğer ucundan ona bakıyorum.

"Neredeyse bir haftadır birbirimizi görmedik."

"Sizler bir nevi çift hedeflerisiniz. Ben de beni, onun seni istediği kadar yoğun bir şekilde isteyen birini bulmak istiyorum," diyor Essie.

"O kesinlikle egomu okşuyor," diye cevap veriyorum.

Flip masamıza uğrar. "Kıyafetine ne oldu?" Kızlar kıkırdar.

"Sadece ortama uyum sağlamaya çalışıyorum."

Bana şaşkın bir bakış atıyor. "Bence tam tersi bir etki yaratıyor." Masayı tarıyor. "Bir şey isteyen var mı?" Bakışları Tally'nin boş bardağına takılıyor. "Tals, bir kola daha ister misin?"

Gözleri parlar ve yanakları kızarıırken başını eğirir. "İyiyim. Yine de teşekkürler."

"Tamam. Kızlar, başınızı belaya sokmayın." Birkaç çaylak da dahil olmak üzere oyuncularla dolu bir masaya doğru yönelir.

"Geçen hafta olanları büyük ölçüde atlatmış gibi görünüyor, değil mi?" Hammer düşüncelere dalar.

"Geçen hafta ne oldu?" diye sorar Hemi.

Hammer'ın gözleri büyür. "Kahretsin, pardon."

Onun özrünü eliyle reddettim. "Sorun değil. Tristan'da kaldım ve Flip'in eve gelmeyeceğini düşündük. Olaylar yaşanırken içeri girdi. Mutfak tezgahının üzerinde."

"Salatalık salatası gibi şeyler mi?" diye fısıldayarak sorar Tally.

"Cidden. Cehennemde bizim için özel bir yer olacak." Hemi iç geçirir.

"Ben salatalık salatasını severim," diyor

Shilpa. Essie gülüyor.

Tally'nin yanakları kızarır, ama gülümser.

Omuz silkiyorum. "Orada yaşarken onun rastgele insanlarla sevişmesini dinlemek zorunda kaldığım için hak ettiğini buldu."

"Doğru." Essie bardağını benimkine çarptırır.

"Her neyse, istediğin gibi sonuçlandı," diye ekliyor Hammer.

"Aynen öyle."

O olaydan sonraki gün, Tristan benim mahallede daire bakmaya başladı. Sokağın karşısındaki binada satılık bir çatı katı vardı. Randevu aldı ve teklifte bulundu. Yeni yılda taşınacak ve Flip şu anki dairenin ipotegini devralacak. Yatırımlarından elde ettiği gelir artışı, Tristan'ın her ay ödediği tutarı fazlasıyla karşılayacak.

Bu, çok ihtiyacımız olan mahremiyete kavuşacağımız ve onun istediği zaman beni salatalıkla sikebileceği anlamına geliyor.

Bir saat sonra tuvalete gitmem gerekiyor. Masaya dönerken Tristan'la karşılaşıyorum.

Kollarını bana doladı ve başını eğdi, burnunu saçlarıma bastırdı, dudakları kulaklarıma değene kadar boynumu öptü. "Beni odaya çıkarmak için ne kadar uzun bekletirsen, orgazm için de o kadar uzun bekleteceğimi biliyorsun, değil mi?"

"Beni iyi vakit geçirmekle tehdit etmeni seviyorum."

"Kızlara bu gecelik bu kadar yeter de, ben de seni son iki saattir yaptığın gibi merakta bırakmayayım."

"Sadece iyi geceler demek istiyorum." Gözlerini kısar.

Göğsüne hafifçe vuruyorum. "Beş dakikaya dönerim."

Tüm kızlara iyi geceler öpücüğü veriyorum. Hammer içki almaya gitti. Onu barda, rastgele bir adamla sohbet ederken görüyorum. Saçlarını omzunun üzerinden atıyor.

"Şuna bak," diyorum Hemi'ye.

O da benim bakışımı takip eder. "Roman on dakika önce odasına çıktı."

"Hollis ne oldu? Hala burada bodyguardlık mı yapıyor?" diye soruyorum. Birlikte barı tarıyoruz.

"İşte orada, saat dokuz yönünde." Hemi çenesini onun yönüne doğru eğiyor. Dallas, Ashish ve Shilpa ile birlikte duruyor.

Barın kenarına rahatça yaslanmış olan Tristan'ın yanına geri dönüyorum.

Ama bakışları ateşli vaatlerle doludur.

Biz geçerken Dallas, Ashish ve Shilpa'ya çenesini sallıyor.

Hollis artık onlarla birlikte değil. Hammer ve flört eden adamla olan durumu halletmek için gittiğini düşünüyorum. Ama kız hala onunla konuşuyor, ancak söylediklerine sadece yarı yarıya dikkat ediyor. Onun bakışlarını takip ederek Hollis'in bulunduğu asansörlere doğru gidiyorum. Kapılar açılıyor, ama eşiği geçmeden önce geriye doğru bakıyor. Yemin ederim, bir anlığına yüzünde bir özlem ifadesi beliriyor. Sonra asansörün içine giriyor ve kapılar arkasından kapanıyor.

"Gördün mü?"

"Neyi gördüm?" diye soruyor Tristan.

"Hiçbir şey. Boş ver. Hadi odaya çıkalım da, bunu giydiğim için pişman olmama neden ol.

Asansöre iki adam daha biniyor ve Tristan kolunu omzuma atıp beni kendine çekiyor. Şakağıma öpücük konduruyor. Onlar on ikinci katta iniyorlar. Biz elli üçüncü kattayız. Yalnız kalır kalmaz beni aynalı duvara doğru itiyor. Bir eli boğazımı kavrarken, diğeri bacaklarımın arasına giriyor.

Çıplak tenime dokunduğunda gözleri parlar. "Külotun nerede?"

"Çantamda."

Elini çekip uzattı. "Ver onu bana." Onu alıp açık avucuna bıraktım.

Parmakları arasında kasıklarını ovuşturuyor. "Sırılsıklam olmuşlar. Tuvalette kendinle ilgilendin mi? Yalan söylersen anlarım," diye uyarıyor.

Kafamı sallıyorum.

Kapıların üstüne bakar. Yirmi kat daha çıkmamız gerekiyor. Jersey elbisenin eteğini kaldırır ve ayağını benim ayaklarımın arasına sokarak duruşumu genişletir. Tristan sağ uyluğumun içini tek parmağıyla yukarı doğru okşar, sonra parmağını dudaklarına götürür ve parmak ucunu yalar. "Sana henüz dokunmadım bile ama sen sırılsıklamsın. Yaramaz bir tavşan gibi sikilme fikri seni heyecanlandırıyor mu?"

Dudaklarımı ısırp başımı sallıyorum.

Şu anda kırkinci kattayız.

"Asansörün zeminini batırmadan önce sızıntıyı durdurmalıyız."

Bir an için kafam karışır, ta ki o nemli külotumu uyluklarımın içinden yukarı doğru çekip içime sokana kadar.

"Aman Tanrım," diye fısıldayarak inledim.

Külotumu içime sokarken dudakları müstehcen bir gülümsemeyle kıvrılır. Asansör elli üçüncü kata vardığımızı bildirir, o da kumaşın son parçasını içime sokar ve elbisemi yerine çeker. Parmaklarımızı birbirine geçirir ve koridorda yavaşça yürürüz.

Heyecanla titriyorum.

Odaya girer girmez Tristan beni kapıya yapıştırır. Ağız benim ağzımı yakıcı bir öpücükle kaplar ve ben bacaklarımdan birini

bacaklarımla onun bacaklarına dolanmaya çalışıyorum.

"O açgözlü amını benim uyluğuma sürtmene izin vereceğimi mi sanıyorsun?" Bacaklarımı kendi bacakları arasında sıkıştırırken burnu benim burnuma değiyor. Kalçalarını bana doğru itiyor, ereksiyonu karnıma baskı yapıyor.

Saçlarını tutup ağzını tekrar ağızıma çekmeye çalışırken inledim. Çenesini kaldırdı ve göz kapaklarını aralayıp bana baktı. "Sikimi çıkar."

Saçlarını bırakıp kemerini buluyorum. Titreyen ellerimle tokayı açıp düğmeyi çıkarıyorum ve fermuarı aşağı çekiyorum. Elimi boxer şortunun içine sokup parmaklarımı ereksiyonuna doladığımda Tristan derin, arzulu bir ses çıkarıyor. Onu siyah kumaştan kurtarıp tabandan uca doğru okşuyorum.

O geri adım atar ve kaşlarını kaldırır. "Kendi kendine emilmeyecek, değil mi?"

Yumuşak halının üzerine dizlerimin üzerine çöküyorum ve uzunluğunu yalıyorum, sonra başını dudaklarımla kaplıyorum, dilimi tepesinde gezdiriyorum, ucundaki ıslak yarığı kaydırıyorum.

"Lanet olsun," diye homurdanır.

"Ben en iyi tavşan mıyım?" diye sormak için bir an duruyorum. Sonra dudaklarımı onun üzerine kapatıp dilimi başının etrafında gezdiriyorum.

O da beni kendine çekip, "İstediğin bu mu? Sana tavşan gibi davranmam mı?" diye sorar.

"Senin tek tavşanın," diye açıklığa kavuşturuyorum.

"Seni çok seviyorum Bea. Her şeyden çok," diyor.

"Ben de seni seviyorum. Ama bu gece, beni bir oyuncak gibi sikmeni istiyorum."

Birkaç kez gözlerini kırıştırır. Uzun bir nefes verir. "Çok fazla olursa bana söylersin, değil mi?"

"Sınırlarımı biliyorsun," diye onu temin ettim.

Ve öyle de yapıyor. Her seferinde beni sınırın eşiğine getiriyor ve ben bunun her saniyesini seviyorum. Elimi bacaklarımla arasına sokup klitorisimi okşamak istiyorum, ama bunu yaparsam boşalmamı geciktireceğimi biliyorum. Bunun yerine, bir elimle onun tabanını kavrarken, diğer elimle testislerini okşuyorum ve onun penisi üzerinde yukarı aşağı hareket ediyorum. Mırıldanıyor, inliyor ve yüksek sesle emme sesleri çıkarıyorum. Ağızımdan çıkardığımda, penisin başına tükürüyorum ve dudaklarımla üzerinde ovuşturuyorum, sonra onu tekrar ağızıma alıyorum, her seferinde daha derine.

Saçlarımı ellerine toplayıp yumruğuna doluyor. Diğer elini çenemin altındaki yumuşak bölgeye koyup başımı yukarı kaldırıyor. "Uslu bir tavşan gibi her şeyi kabul edecek misin?"

Onaylayıcı bir ses çıkarırım ve o başımı sabit tutarken kalçalarını geri çekip ileri doğru iter. Başı boğazımın arkasına çarpar ve ben öğürürüm. Onun hızını azaltması için sözsüz bir istekle onun bacaklarını tutmamaya kararlı olarak kendi bacaklarımı sıkıca kavrarım. O geri çekilir ve bana kendimi toparlamam ve nefes almam için bir süre verir. Sonra tekrar iter. Bu sefer hazırım.

"İşte böyle. Çok iyi." Başparmağı alt dudağımın kıvrımlarını okşadı.

Bir ritim bulur, ağzımı sikerken başımı yerinde tutar ve ben onun penisi etrafında inlerim, sevdiğini bildiğim tüm sesleri çıkarırım, üzerine salya akıtırım. Boşaldığında, yutarım. Tükürük çenemden ve boynumdan akar. Gözlerim yaşarır, gerginim ve boşalmaya çaresizim, ama onun hazır olduğunda bunu elde edeceğimin farkındayım.

Beni öpmek için eğildi. Öpücüğü ıslak ve dağınıktı, ama umursamıyor gibiydi. "Sert ve kirli olmasını sorun eder misin?" diye sordu.

"Evet, lütfen," diye fısıldıyorum.

"Ne tatlı bir tavşancık, değil mi?"

Bir dakika sonra, oturma odasının ortasındaki yumuşak halının üzerinde sırt üstü yatıyorum. Yattığım yerden, benim için odaya gönderdiği gülleri görebiliyorum. Dizlerim göğsüme kadar geliyor ve o beni boydan boya yalıyor ve klitorisime yapışıyor. Bu hissin etkisiyle neredeyse aklımı kaçıyorum. Her seferinde doruğa ulaşmak üzere olduğumu düşündüğümde, o duruyor. Ve sonra aynı işkenceye yeniden başlıyor. Külotum hala içimde.

Klitorisime tekrar yapışır, dişleriyle hassas cildimi okşar ve aynı anda parmağını içeri sokar. Dantelli kumaşı yakalar ve emerek çeker, ben de uçuşumun kenarından mutluluğa doğru yuvarlanırım. Zirveden inerken, parmaklarını ağzıma sokar ve dişleriyle külotumu çıkarır. Onu halının üzerine atar ve yerine parmaklarını koyar, orgazmın sonsuz olduğunu hissettirir.

Beni karnımın üstüne çevirir ve bacaklarımı kendi bacaklarıyla sıkıştırır.

Yanağım yumuşak haliya bastırılmış durumda.

Şakağıma öpücük kondurup, "Aç" diye emrediyor.

Dudaklarımı aralıyorum ve külotum ağzıma giriyor. Sonra içime giriyor.

Çok ıslakım. Ve yine boşalıyorum. Yüzümde halı yanığı oluşmasın diye avucunu yanağımın altına koyuyor ve beni yere yatırıp beceriyor. Meme uçlarım haliya sürtünüyor ve külotumun içinde inerken kendi arzumu tadıyorum. Pis seksler söz konusu olduğunda, bu kesinlikle en iyisi.

"Seni seviyorum." Dudakları yanağıma değiyor. "Çok seviyorum." Külotumun içinde ses çıkarıyorum. Konuşabilmem için onu çıkarır. "Ben de seni seviyorum."

Bir sonraki itişte geri çekilir, beni ters çevirir ve tekrar içime girer.

Bu sefer boşaldığımda, gözleri gözlerimde, elleri yüzümü çevreliyor ve dudaklarında bana olan sevgisi bir mantra gibi.

EPILOG

TRISTAN

Bir Ay Sonra

"Mutfaktaki eşyaların kaldırıldı," diyor Bea. "Herkese öğle yemeğini hazırlayayım mı, yoksa mobilyalar istediğin yere yerleştirildiğine göre yatak odasına geçeyim mi?"

Saçları at kuyruğu şeklinde toplanmış. Ter, saçlarının uçlarını cildine yapıştırmış. Benim hiçbir şeyi gizlemeyen bol tişörtlerimden birini giymiş, altına da mavi bir spor sütyeni takmış. Yoga pantolonu kışını öyle bir sarıyor ki, erkeklere daha sonra gelmelerini söylemek istiyorum.

Kolumu beline doluyorum ve boynuna burnumu sürtüyorum.

"Seninle yatak odasında başlamak istiyorum."

Başını eğerek bana daha fazla tenini gösterir. "Berbat durumdayım."

Tuzlu tenini yalıyorum. "Çıplak olmak istiyormuşsun gibi tadı var."

Gülüyor ve göğsümü itiyor. "Bunu sonraya bırak, Tristan."

Birkaç saat sonra yalnız kalacağız. O zaman her yerimi yalayabilirsin."

"Beklemek berbat bir şey."

"Orgazmını tutmanın kralı diyor."

"Şu anda sana bir tane vereceğim, böylece idare edebilirsin," diye pazarlık ediyorum. "Cazip, ama kardeşim ve takım arkadaşların oturma odası mobilyalarını taşımak için yoldalar

Hammer, Hemi, Shilpa, Dred ve Tally yedek yatak odasını hazırlıyorlar." Koridordan kadın sesleri geliyor. "İkimiz de senin kirli bir şey yapacağını biliyoruz ve ben muhtemelen istemediğim kadar yüksek ses çıkaracağım ve bu çoğunlukla benim için utanç verici olacak."

Tartışmak için ağızımı açıyorum, ama o haklı.

Sanki işaret almış gibi, Dallas, Flip, Hollis, Ashish ve Roman, açık kapıdan geçerek, her biri yeni mobilyaların bulunduğu büyük kutuları taşıyarak homurdanıyorlar. Muhtemelen nakliyeciler tutmalıydım, ama Flip, bir saat içinde kamyonu boşaltabilecek bir takımımız varken bunun gereksiz bir masraf olduğunu savundu.

"Kız arkadaşına öyle bakmayı kes, Tristan. Birkaç saat içinde buradan çıkmış olacağız," Hollis geçerken homurdanıyor.

Bea gülüyor ve kollarımdan kurtuluyor.

Birkaç saniye sonra, takım arkadaşlarımdan bir kısmı kutularla birlikte ortaya çıkar.

Bea'nın pantolonuna girmeyi şimdilik bırakıyorum. O haklı. Bütün gece birlikte olacağız. Şimdi ne kadar çok iş bitirirsek, kendi başıma halletmem gereken iş o kadar azalır.

"Birkaç sefer daha yapınca kamyon boşalacak," diyor Flip. "Kızları kontrol edeceğim, sonra öğle yemeğine başlayabiliriz." Bea geçerken parmakları sırtımı okşadı.

O çok uzaklaşmadan bileğini tutuyorum. Bana dönüyor, yüzünde bekleyen bir ifade var.

"Bugün burada olduğun ve buzdolabını doldurmak için bu kadar zahmete girdiğin için teşekkürler." Bu sabah iki soğutucu dolusu yiyecek ve bir kasa vitaminli su, ayrıca kamyoneti boşalttıktan sonra içmek için bira ve şarap getirmişti.

Bana gülümsedi. "Yardımcı olabildiğime sevindim."

Eğilip burnumu onun burnuna sürtüyorum. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Elimi sıkıp göz kırptıyor. "Git arkadaşlara yardım et, ben öğle yemeğini hazırlayayım, böylece herkesi daha erken gönderebiliriz."

Onu kısa bir kucaklamaya çekiyorum. Sevgi gösterme konusunda giderek daha iyi oluyorum. Bu, doğuştan iyi olduğum bir şey değil çünkü büyürken pek fazla sevgi görmedim. Babam övgüde, sırt sıvazlamada ve yanımda olmada iyiydi, ama sarılmalar nadirdi ve annemin sevgi gösterme şekli genellikle bir şeyi mahvetmediğime şaşırdığını söylemekti. Ya da bazen özellikle sinirli olduğunda bana değil, etrafıma bir şeyler fırlatmaktı. Sarılmayı zayıflık olarak görüyordum. Ama Bea bunu yavaş yavaş değiştiriyor ve ben de ona sadece hediyeler ve sözlerle değil, başka şekillerde de onun benim için ne kadar önemli olduğunu göstermeye çalışıyorum.

Roman'ın önerdiği terapist de yardımcı oldu. Duygularımı konuşmak pek hoşuma gitmiyor ama Bea ile ilişkimizin yürümesi için her hafta gidiyorum. Ne kadar çok gidersem o kadar kolaylaşıyor.

"Yanlış deliğe dokunuyorsun," diyor Bea, ereksiyonum onun göbek deliğine değdiğinde.

"O da seni seviyor."

"Herkes gittiğinde odaları vaftiz etmeye başlayabiliriz. Banyo muhtemelen ilk sırada olmalı."

"Ben mutfak seçiyorum. Sebzelik dolabında bir sürü salatalık gördüm." Gülerek göğsümü itti.

Onu bırakıp, erkeklerin yeni mobilyalarını kutudan çıkardıkları oturma odasına doğru yöneldim. Bea, mobilyaların çoğunu seçmek için benimle birlikte gelmişti. Bir saat sonra, yatak odamla birlikte oturma odası da kurulmuştu.

Yedek oda, iki banyo ve mutfak. Yemek masası, dürümler, ev yapımı pizzalar, salatalar ve tatlı tabağından oluşan bir öğle yemeği büfesiyle kaplı. Takım arkadaşlarım ikinci kez yemek almaya gidip kimin hazırladığını soruyorlar. Bea'nın kendi başına hazırladığını söylüyorum ve Hollis ile Roman, evlerinde maçları olduğunda Bea'nın yemek hazırlamasının ne kadar harika olduğunu anlatıyorlar. Şu anda daha fazlasını üstlenmek için zamanı yok, ama bunu çok seviyor, bu yüzden gelecekte bunun değişebileceğini umuyorum.

Bea'nın spor beslenmesi için okula geri dönmesi için ne yapılması gerektiğini tartışıyoruz. Onu benimle birlikte yaşamaya ikna etmeyi içeren bir planım var. Ancak onu zorlamıyorum. Kendi yolunu çizmek istediğini biliyorum, ama o adımı atmaya hazır olduğunda, hayallerini gerçekleştirmesi için ona yardım etmeye hazırım.

Yaklaşık bir saat sonra, herkes ayrılır ayrılmaz mutfak adasını ve duşu kutsarız. Sonra oturma odasında su içebilmemiz için içeceklerimizi alırım. Sırada kutsayacağımız yer orasıdır.

"Bu gece burada kalıyorsun." Bea'yı kucağıma oturtuyorum. "Bu cümlede 'uyku' kelimesinin olmadığını fark etmediğimi sanma

"

Ellerimi uyluklarına doğru kaydırıyorum. "Biraz kıyafet getirip burada bırakmalısın."

"Ben tam anlamıyla caddenin karşısında yaşıyorum," diye gülümseyerek işaret ediyor.

Gömleğinin kenarını parmaklarımla okşuyorum. "Evet, ama senin için şifonyerimde birkaç boş çekmece bıraktım ve dolap çok büyük, o yüzden onu doldurmamda bana yardım etmelisin."

Gülümsemesi genişler. "Tamam. Yapabilirim."

Cesaretimi toplayarak kalçalarını sıkıyorum. "İstediğin zaman taşınabilirsin."

Bea parmaklarını saçlarımin arasında gezdirir. "Buraya geleli birkaç saat oldu. Biraz yerleşmek için zaman ayırsan, bu sırada çift olmanın tadını çıkarabiliriz?"

Boğazımdaki düğümü yutuyorum. "Benimle birlikte yaşamak istemiyor musun?"

"İstemekle alakası yok." Gözleri yumuşar ve burnunu benimkine sürtmek için eğilir. "Çünkü kesinlikle istiyorum. Ama resmi olarak sadece birkaç aydır birlikteyiz. Ve evin hala açılmamış kutularla dolu. Toronto harika bir sezon geçiriyor ve sen hazirana kadar sürekli seyahat edeceksin."

"Eğer playofflara kalırsak," diye ekliyorum.

O başını sallar ama bu konuda başka bir şey söylemez. Harika bir sezon geçiriyoruz ve bu şekilde oynamaya devam ettiğimiz sürece, bu yıl playofflara kalma şansımız yüksek. "Sen şehirdeyken, gecelerin çoğunu senin yatağında geçireceğim."

"Ben şehirde olmasam bile burada kalabilirsin."

"Biliyorum. Ama birlikte takılabileceğim bir oda arkadaşım ve kız arkadaşlarım olması güzel. Destek sistemine ihtiyacım var, özellikle Essie'nin önümüzdeki dönemde Vancouver'da olması ve senin işin nedeniyle çok seyahat etmen nedeniyle. Yerleşmen mantıklı, böylece çıkabiliriz ve önümüzdeki birkaç ay Toronto'da olduğunda sende kalabilirim. O zaman evini benim eşyalarımla doldurup her yere yastıklarımı koyabilirim."

"Onlara 'atılabilir yastıklar' denmeli," diye mırıldanıyorum.

O gülüyor. "Ayrıca, kendi alanın olması da senin için iyi olacak. Flip'in ardından temizlik yapmak zorunda kalmayacaksın. Ve sonunda yanına taşındığımda, yemek hazırlama gibi her şeyi halletmek için benim yanımda olmamın ne kadar harika olduğunu uygun şekilde takdir edebileceksin."

"Senin bu yönlerini zaten takdir ediyorum." At kuyruğunun ucunu parmaklarımla okşuyorum. "Ama sezonun sonuna kadar beklememiz mantıklı."

. Aksi takdirde, zamanının yarısını yalnız geçirirsin." Bea ve Hammer iyi anlaşıyorlar ve Essie'nin yerini doldurmasa da, son birkaç ayda yakın arkadaş oldular. Bütün kızlar öyle. "Taşındığımda, benden kurtulamazsın." Parmaklarını

saçımı okşadı.

"Daha çok sen bana mahkum olacaksın. Bu düzenlemede açık ara kazanan benim."

Gülümsemesi yumuşar. "Onu bilemem. Sen oldukça harika bir erkek arkadaş olduğunu kanıtlıyorsun." Parmakları yanağımdan aşağı kayar. "Sen düşünceli, tatlı ve cömertsin."

"Özellikle yatakta," diye ekliyorum.

"Ve yatakta da." Dudaklarını benim dudaklarıma değdirir. "Sen çok çekicisin Tristan ve sen tamamen benimsin."

"Sen de benimsin."

"Tamamen senin," diye onaylar.

Bea ile geleceğimin nasıl olacağını görebiliyorum. Hayatımda ilk kez, evin ne demek olduğunu anlıyorum. Ev benim için bir yer değil, o benim evim. Benim olmak istediğim yer o.

O benim kalbimi çaldı.

Bea, kalbimin attığı kişi.

Rix ve Tristan'ı daha fazla mı istiyorsunuz?

Bonus Birthday Surprise epiloguna anında erişim için haber bültenime kaydolun:

<https://helenahunting.com/iyhmbirthdaybonusepilogue/> —

VEYA hayatınızda daha fazla heyecan istiyorsanız, NSFW Chasing Amy Scene'e anında erişin:

<https://helenahunting.com/iyhmnsfwbonusepilogue/> —

Toronto Terror Serisi'nin ikinci bağımsız kitabı IF YOU WANT ME'nin ön izlemesini okumaya devam edin!

IF YOU WANT ME ÖN İZLEME

HOLLIS

Hayatımın bu kadar geri dönülmez bir şekilde değişeceğini bilseydim, başka yöne doğru yürürdüm. Otoparka giderken başka bir yol seçmezdim. Öyle yapmalıydım. Ama yapmadım ve şimdi... Mahvoldum.

Köşeyi dönmeden önceki ruh halim çok iyiydi. Kendimi dünyanın zirvesinde hissediyordum.

Koridorun sonunda bir kadın belirir, bana sırtını dönerek küçük bir dönüş ve iki adım atar. Yüksek bel pantolon ve açık mavi, kısa kollu bluz giymektedir. İnce ve fit bir vücudu vardır ve koridorda dans edercesine yürüyerek kalçalarını sallayarak zafer dansı yaparken, pantolonu vücudunun güzelliklerini harika bir şekilde ortaya çıkarmaktadır.

Elimde değil. Gülümsüyorum. Görünüşe göre ikimiz için de havada güzel şeyler var.

Sonra o dönüyor ve gülümsemem yüzümden kayıp gitmeye çalışıyor.

Hayır. Hayır, olamaz. Ben sadece bakmıyordum...

"Hollis!" Peggy beni görünce yüzü birden aydınlanıyor. Midem altüst olsa da gülümsemesine karşılık veriyorum. "Selam prenses."

O koşar koşar koridorda koridorda topukları çınlayarak, çene hizasında bob saçları pembe yanaklarını okşuyor. "İlk promosyon fırsatımı yakaladım!"

"Evet, yaptın, sen bir baş belasıydın." Gurur göğsümü kabartıyor. Hemi'de ne kadar süredir staj yapıyor? Bir hafta mı?

"Kendimi tam bir sert kız gibi hissediyorum." Gülümsemesi ıslıl ıslıl.

Bu, benim asla istememem gereken her şey. Ne zaman bu kadar güzel oldu?

Bana atılıyor, kolları boynuma dolanıyor, vücudu benimkine çarpıyor.

Onun yumuşak hatlarını, ya da ona sarıldığımda vücudunun benimkine ne kadar mükemmel uyum sağladığını fark etmemeye çalışıyorum. Ya da şampuanının ne kadar güzel koktuğunu. Ya da Peggy'nin güzel, azimli, inanılmaz bir kadına dönüştüğünün ne kadar acı verici ve korkunç bir şekilde farkında olduğumu.

Deniyorum ama başaramıyorum.

Benden daha yasak olan bir kadın yok. O benim en iyi arkadaşımın kızı.

Mahvoldum.

Gerçekten,
gerçekten
boku yedim.

If You Want Me'yi ön sipariş verin

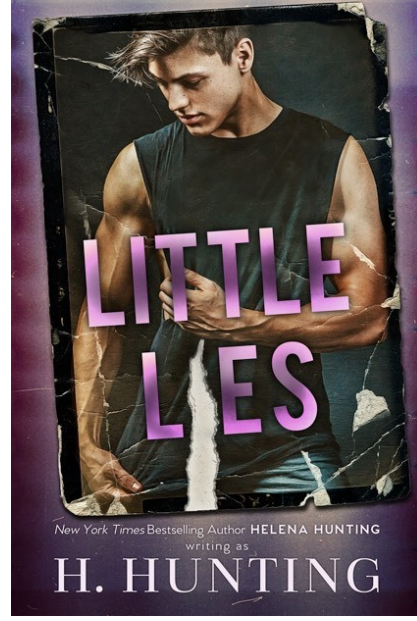
<https://helenahunting.com/books/if-you-want-me/>

SONRA NE OKUYUM

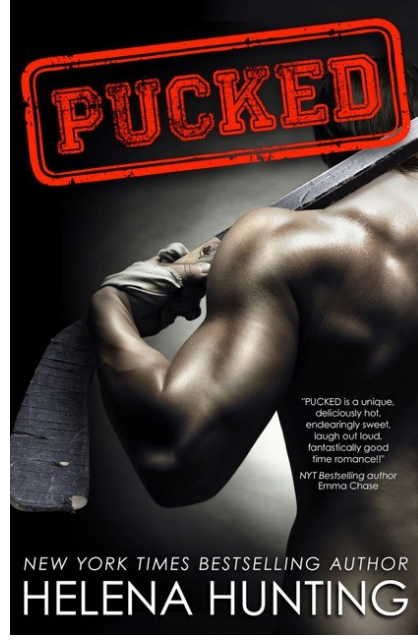
Daha fazla hokey romantizmi mi istiyorsunuz? Ben hallederim!

Düşmanların aşık olması ve zorla yakınlaşmalarını seviyor musunuz? Lies, Hearts & Truths serisine

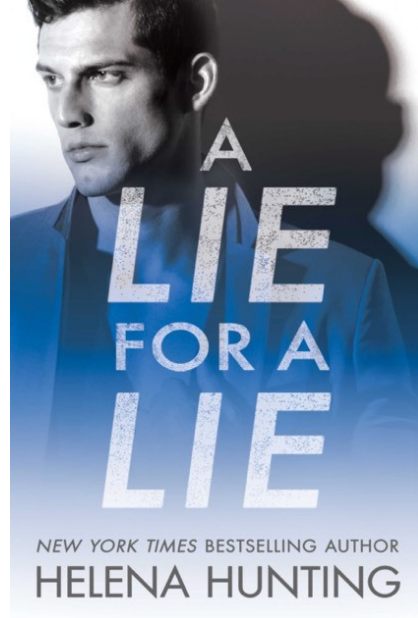
[LITTLE LIES](#) ile başlayın

[PUCKED'da](#) Alex Waters'ın hikayesini (süt reklamındaki [adam](#)) okuyun:

[A LIE FOR A LIE](#) ile bağımsız bir gizli bebek hokey romantizmi olan All Series serisini [başlatın](#):

Hollis ve [Hammer](#)'ın hikayesi [IF YOU WANT ME](#)'yi 2024 Temmuz'unda ön sipariş verin.

YENİ YÖP KİTİPİN EN ÇOK SATAN YAZAR
HELENA HUNTING

YAZAR HAKKINDA HELENA HUNTING

NYT ve USA Today'in en çok satan yazarı Helena Hunting, Toronto'nun banliyölerinde, harika ailesi ve en iyi uyku yerinin klavyesi olduğunu düşünen sevimli kedisiyle birlikte yaşıyor. Helena, duygusal çağdaş romantizmden, sizi gözyaşlarına boğacak kadar güldürecek romantik komedilere kadar her şeyi yazıyor. Gözyaşı döktüren bir kitap arıyorsanız, H. Hunting adıyla yazdığı kitaplarda onun melankolik yönünü keşfedebilirsiniz.

HELENA İLE BAĞLANTI KURUN

[Amazon](#)

[Web Sitesi](#)

[Facebook](#)

[Instagram](#)

[Helena ile İletişimde Kalın](#)

[Helena'nın Facebook Okuyucu Grubuna Katılın](#)

HELENA HUNTING'İN DİĞER ESERLERİ

THE PUCKED SERİSİ

Pucked (Pucked #1) Pucked
Up (Pucked #2) Pucked Over
(Pucked #3) Forever Pucked
(Pucked #4) Pucked Under
(Pucked #5) Pucked Off
(Pucked #6) Pucked Love
(Pucked #7)

AREA 51: Silinmiş Sahneler ve Çıkarılmış
Sahneler Dövme Yapın

~~Pucks & Penalties~~

TÜM SERİLER

Yalan için yalan
İyilik için iyilik
Bir Sır için Bir Sır Bir
Öpücük için Bir
Öpücük

YALANLAR, KALPLER VE GERÇEKLER SERİSİ

Küçük
Yalanlar Acı Tatlı
Kalp Parçalanmış
Gerçekler

BİRLİKTE YAŞAMA SERİSİ

Birlikte Yaşamak
Aşağı İnmek (Novella)
Birlikte Olmak
Seni Çok
Seviyorum
Barışmak
Dikkatli Davran

SPARK SISTERS SERİSİ

Kıvılcımlar .
Uçtuğunda Yıldız
Gözlü Aşk Bir
Dilek Tut

LAKESIDE SERİSİ

Komsudaki Aşk
Göl Üzerinde Aşk

KESİLMİŞ KANATLAR SERİSİ

Cupcakes ve
Mürekkep Çatlaklar
Arasında Kırılmış
Kanatlar Mürekkepli
Zırh Zırhta Çatlaklar
Mürekkepten Kırıklar

BAĞIMSIZ ROMANLAR

Kütüphaneci İlkesi Suç
Sonrası

Sen Hayalet Olmadan Önce (Debra Anastasia ile birlikte)

Sonsuza Kadar Romantizm Bağımsız Romanlar

Uğur Tılsımı Tatlı
Karşılaşma
Kupacığım Öp Beni
Aşk Felaketi

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

